

نەفسیری کوردی

له کلامی خوداوهندی

مه‌لای گه‌وره
(مه‌لا محمدی کوئی)

به‌رگی مه‌شتم

مکتبی اقرأ الثقافي

www.iqra-ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

پۆدابه زاندهی جوهرهها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

تەڧىرى كوردى

لەكلامى خوداۋەندى

مەلى كەۋرە
(مەلامى كۆپ)

بەرگى ھەشتەم

جوزنى (۲۲-۲۳-۲۴)

لەسەر نەركى بەرگىز مام جەلال سەرۆك كۆمارى عىراقى فیدرال لەچا پدراۋە

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ﴾ (إِطَاعَهُ) بکا، (سکوت) بکا، ﴿لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆ خواو (رسول) ی ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا﴾ (لازم) ه، بئی (عمل) ی (صالح)، کاری (دنیا) و (دین) ریک ناکه‌وی ﴿تَوَاتَرًا أَجْرًا مَرَّتَيْنِ﴾ (مقابل) ی (عذاب)؛ بئی له (أساس) ی (تفاوت) ی (جزا) ی (حسنه) و- (سینّه) (عمل) ی (صالح) یان (أجر) ی (مضاعفه)؛ (مادام) (عمل) ی (صالح) بکه‌ن، چ له (زمان) ی (رسالة) په‌ناه (چ له دوايه)؛ (تقييد) به (زمان) نيه ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُا﴾ بۆ نه‌وکه‌سه ﴿رِزْقًا كَرِيمًا﴾ (زنده) یی له (دنیا) و (آخرهت)؛ دواي (وفات) ی (رسالة) په‌ناهیش، (أَمْهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ) به (غايهت) ی (حُرْمَت) و (رفاهيهت) ژيان له (آخرهت) یش له (خدمهت) (سَيِّدِ الْكُونِينَ) (کریم) ه؛ (أساسًا) به (معنا) ی (سخی) نيه، وه‌کی (إنسان) (فهم) ی نه‌کا (قاموس) به (کثر) (معنی) نه‌دا، وه (سَيِّدِ) ی (عظيم القدس)؛ (کریمه)؛ به (أَرْضِ) ی (طیبه) نه‌لین، که (مُنْبِت) بئی؛ (ممکن) ه له‌وه‌به (إنسان) (سخی) بَلِّينَ: " (کریم)" وه (کَرَمَ) (مقابل) ی (لَاَمَة) ه. زوبانی کوردی (مقابله) ی (مفردات) ی (عربی) پی ناکرئ ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ﴾ (نساء العالمين)؛ (أولین) و (آخرین) (مِنَ بَدَأَ الْبَشَرِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ) لی‌ره (مقصود) (تفضلی) نيه؛ تا (حاجهت) به (تقييد) بکات؛ نه‌وانه خویان له (جهت) ی (فضيلة) (مُتَفَاوِت) ن (بعض) ی له (أَمْهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ) هیچ ناوو ناویانگی نيه؛ (أَمَّا) هه‌موویان هه‌م دهم و هه‌م سه‌رو هه‌م پازی (رسالة) په‌ناه؛ ن؛ نه‌و (نسبهت) ی له (بین) ی می‌ردو ژن دایه، نه‌و بئی په‌ردهو (حجاب) ه له (بین) ی باب و که‌ دانیه؛ که‌ هه‌رچه‌ند له (غايهت) ی (فضل) و (زه‌کا) و (شرافهت) دابی، بۆ بابی ناییته (محل) ی (أسرار)؛ ژن شوشه‌یی (ناموس) ه؛ پاوانی (إنسان) ی به (غیرهت) و مه‌ردی یه؛ (إحترام) و (حفظ) ی (ناموس) و (عرض) ی (إنسان) ی (عالی) له‌سه‌ر ژن، له (أَتَمَ) و (أَهَمَّ) ی (واجبات) ه؛ (وکذا) (سَرِّ) پۆشینی زۆد (مَهْمَ) ه بۆیه نه‌فه‌رمووی: ﴿إِنْ أَتَقَبَّلْنَ﴾ نه‌گه‌ر خو‌ بیاریژن، ناگاداری خۆتان بکه‌ن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ﴾ (خضوع) و نه‌رمی به‌ قسه

مه که ن؟ قسه نه رم و به نازو نووز مه بن ﴿فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ نه وانی
 (مؤمن) یان، گه ورده یی (زوجات) ی (نبی) (أُمَّهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ) یان، و له دل جی
 گیر بوه، به (وهم) و (خیال) دانایه، (أَدْنَى) (خیال) ی به دلیان دانایه، نه و
 (حرمت) ه. بپوا. زۆر (عجایب) ه، نه وانه ی ژن نه په رستن، (طبیعی) ه موو ژنی
 ناپه رستن؛ که سئ زۆر جوان و (ممتان) نه په رستن؛ به و (وهم) ه که (اللهی)
 (حسن) بۆ خۆی (خلق) ی کردیه، له بهر نه وه، نه و ژنه نه خۆی (میل) ی نه کا،
 نه که س نه توانی به دلیا بجی، (مسئله) ی (زواج) و (مه واج)؛ به لکو نه بی به
 (معبوده)؛ (أَمَّا) نه وی (منافق) بی (میل) ی حیزی ه بی، (لازم) ه خولی
 پاراستنی (حتی) (بأبعد وجه) (فی الحقيقة) ئافرهت که به نیری قسه بکا دل
 بۆی ناجولیتته وه ﴿وَقُلْنَا قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ باش و دوور له تۆمهت، نه و ژنانه ی نه مپۆ
 له گه ل پیاوان به (مکشوف) ی (مجالسه) و (إخطلاط) نه که ن، هه رچه ند
 زۆر (راقی) ن به (ثقافة) ن (أَمَّا) به (بؤدیه) و (توالیت) و قسه ی نه رمه حیزانه،
 (جلب) ی (نظر) و (میل) نه که ن، وه (أغلب) ی خویان تیوه نه گلین ﴿وَقَرْنٌ فِي
 بُيُوتِكُنَّ﴾ له مائی خۆتان دانیشن، مه خولیتته وه، نه و مال و مال مه که ن، (بیت) ی
 (أزواج) ی (نبی) (نیسه) بۆ (رسول) یش نه درئ، بۆ نه وانیش، (مادام) نه وانه
 (إلى الممات) (محزون) مان، نابئ (مسکن) یان ه بی؟ نازانم نه و هه رایه هه رایه
 نه مپۆ چیه؟ خانی ژنانی (رسول) بۆچی بستینن؟ (سیدی آلوسی) له (تحفة إثنی
 عشرة) ی گه لی (مباحث) ی (نزاع) ی (بین) ی (سُنه) و (شیعه) وه نه گیرئ، له
 (تفسیر) (إیراد) ی نه کا، زۆر به (فائدة) یه، (أَمَّا) لای (حقیر) نه و هه را هه رایه
 گوم کرئ باشتره، بی (لزم) ه، هه رچه نده نه مپۆ (شیعه) ده ستیانه (لکن)
 (سیاسه) له قه بۆزیان نه داته وه؛ ئومیدم وایه به (غلبه) ی (علم) و (مدنیة) ی
 (عصری)؛ نه م (تشیع) و (مشیع) ه نه مینئ ﴿وَلَا تَبْرُجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾
 خۆ به ده رمه خه ن، به (تکبر) و له نجه و لار مه پۆن؛ (محاسن) به ده رمه خه ن؛
 (ابن عباس) له بهر (جاهلیة الأولى) نه پۆن بۆ (ماقبل التاريخ)؛ (بین) ی (نوح)

و(ادریس) تہو(مُدّہ) یہ ہزار سال بوء یہ کئی تہ لئی(بین) ی (آدم) و(نوح) (۸۰۰) سال بوء، یہ کئی تہ لئی: (بین) ی (نوح) و (ابراہیم) نالئی (مُدّہ) چہند بوء یہ کئی تہ لئی: (زمان) ی (نمرود)؛ (جاهلیۃ الأولى) (زمان) ی (ابراہیم)؛ (جاهلیۃ الثانی) (زمان) ی (محمد) (ﷺ)؛ یاخود (أولی) (زمان) ی (داود) و(سلیمان) (قیل): (ما بین موسی و عیسی) (قیل): (ما بین عیسی و محمد)؛ پہ کو تہ مہ چہ؟ تہو (أدوا) ی (أمومت) ہ (ثایا) (أمہات المؤمنین) تہ یزانی چہ؟ چی تیا تہ کرا؟ (سُبْحَانَ اللَّهِ) لہ (بعض) ی (أدوا) ی (غاب) (أحوالات) ی وا لہ (بین) ی نیرومّ (جریان) ی تہ کەرد، کہ لہ (زمان) ی (رسالہت پہناہ) نہک (حَرَم) آنی (محترم) آنی (رسول) ی (اکرم)، ژنہ دۆم و قەرہج (تہی) یان لئی ناکرئی (یاربی) چہند بئی ناگان! (زمان) ی (قوم) ی دوور کە و تنہوہ لہ (شرائع)، (زمان) ی (جاهلیۃ اولی) (نظر) بہ (زمان) ی (رسالۃ) ی (جدید)؛ دوا ی (خاتم الرسول) بوء (جاهلیۃ) ی (مدنی) تہ شای ژنہ (ئاورویایی) و(تہمریکایان) کہ باورکە لہ ہیچ (عصر) ی و ابووی؛ خوزیا بہ (حال) ی (طبیعی) یاوہ کی پیواوان (تَبَرُوج) یان کردبا؛ (لکن) (تَبَرُج) یان زۆر (مُسْرِفان) ہ، وہ بئی (لنوم) ہ؛ ژنی گہورہ، ژنی گہورہ کان بۆ (حفلات) (دہعوہت) تہ کرئین؛ وہ کی کچہ تیمی (عادی)، خہریکی سؤراو سپاوو (زینہت) لہ خۆدان و(کشف) ی (بہدہن) ن شتئی وا لہ بہر تہ کەن؛ کەمّ (بین) ی ناوک و(بین) ی نیو پانیان تہ پۆشن (باقی) (مکشوف) ہ؛ لہ سەر (مائِد) (ملوک) آن دادہ نیشن؛ تہو (أحوال) ہ (سیرایہت) ی کردیہ بۆ ناو (مُسْلِمَان) آنیش؛ (حتی) (سَنّی) ی ئافرہت بہ (عَیْب) تہ زانن؛ باشہ ئافرہت (تَبَرُج) بکا(أَمّا) (تَبَرُج) ی (جاهلیۃ) بۆ (بَشَر) زۆر سہیرہ؛ تہوہی لای ئیمہ زۆر (عَیْب) ہ زۆر (عار) ہ زۆر بئی (غیرہتی) و (ناموسی) یہ (ئاورویایی) (أبدًا) (مُبالات) ی پی ناکەن؛ بہ لکو لایان زۆر جوانہ (حقیقہ) بہ (مسئَلۃ) ی (کشف) ی ژنان و(رقص) و سہمای (سینہما) یان، (ئاورویایی) بابلیتم: (مسیحی) (موفق) بوون بہ سەر فہوتانی (دین) و(غیرہت) و(ناموس) لام وایہ (حاجت) ناکا

به‌باسی (خروج)ی (حضرتی عائشة) بۆ لای (بصر) له (مسئله)ی (قتل)ی (امام عثمان) چونکی ژنه (ایرانی) (شیعه)کانی (علی) له‌سایه‌ی (رضا شای په‌له‌وی)مه‌موی هاتنه‌ دهر من (أساسا)حه‌زم له (بیان)ی ئه‌و (ماجری)یه‌ نیه‌؛ ئاره‌زوی (محو)ی نه‌که‌م ﴿تِلْكَ أُمَةٌ قَدْ خَلَّتْ﴾ ئه‌مپۆ چاره‌سازی بۆ (اسلامیه) (لازم)ه‌؛ که‌س گوئی ناداتی (عُلما)ی (شیعی) و (سُنی) چی قازانجیان بۆ، دوا‌ی نه‌که‌ون (نَتِیجَة)ی (تَبْرُوج)ی (ثانی) ته‌ماشاکا؛ (فساد)ی (دین)و (دنیا)یه‌؛ پۆژی مه‌زار (مَجَانِع) ئه‌قه‌ومئ له (جِهَة)ی بئی (دین)ی ئه‌گه‌ر له (جِهَة)ی (دین)یا (ئه‌وروپایی) آبرووی (دین)یان نه‌برد تا (ئه‌وروپایی) وابن (تابع)ی (هوا)و مه‌وه‌س بن؛ وه‌ (عالم)یش کولای (تَقْلید)یان بن (بَشَر) (اصلاح)ی نابۆ؛ به‌ (ملیون)ئ وه‌کی (قادیانی) و به‌ (ملیار)ئ وه‌کی (بابی)، (واقعا) له (ده‌ور)ی ئه‌و (رسول)ه‌ نوێ یانه‌، شه‌پو شۆپ (فسق)و (فجور) و (سَيِّئَات)و (وقایح)و (قبایح) و (زنا)و به‌ فریdan و (قَتْل) و (سَلْب) و (إحراق) و بئی (ناموس)ی و (دیوثی)و (گه‌وادی)؛ (أَنَا فَأَنَا) له (نما)دایه‌؛ به‌سه‌ر (دنیا) یا (سیرایه) ئه‌کا؛ با ئه‌مه‌ (معجزه)ی (رسول)ی (إسلام)بئی ﴿وَأَقْمِنَ الصَّلَاةَ﴾ نوێژی (فرض) ﴿وَأَتَيْنَ الزَّكَاةَ﴾ (زه‌کات)ی (واجب) دیاره‌ (ده‌وله‌مه‌ند) ئه‌بن ﴿وَأَطَعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له (عموم)ی فه‌رمایشت، چ (أوامر) چ (نواهی) ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به‌ (تشریع)ی ئه‌و (أحكام)ه‌؛ به‌و (أوامر) و (نواهی)یه‌، به‌و (نُصَحِه) به‌ (وضع)ی ئه‌و (آداب)ه‌ (ملوک) آن ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ئه‌و (إراد)، (إراد)یه‌ (تشریعی)یه‌؛ وه‌ ئه‌و جوړه (إراد) به‌و (طرز)ه‌ له (حق) (أمة)یش (وارد)ه‌؛ (إستحال)ی (مُراد)ه‌ (كَسْب)ه‌ به‌ (سعی)یه‌؛ لا‌بردنی (أموال)ی (قَذِر)و نالایه‌ق له (آداب)ی (مُعاشَرَة)ی (جاهلیة الأولى) وه‌ پاک کردنه‌ وه‌ی (آل وَبَيْت) به‌ (إتباع)ی (أصول)ی (مُقَرَّر)یه‌، (دائر) به‌ (تربیه)ی (عائله)؛ ئه‌و (آداب)و (تربیه)ی (عائله) بۆ (أهل) (رساله‌ت په‌ناه)ی له‌به‌ر (عُلُو)ی (مَقام) (حضرة)ی (خاتم الرسول)، (سَيِّد الكل) (ناموس)ی

(أكبر)، (روح القدس) ی (مُجَسِّم)؛ (مُحَمَّد المصطفى) (ناموس) ی (سَيِّد الكونین)؛ شاهه نشای (أهل) (غیرت) و (حَمِيَّة) (معصوم) ه (مصون) ه؛ (حَرَم) ی (نَبی) (ذی شأن) وهك (نُبّی) (مكنون) له (صَدَف) ی (حیمایت) ی (إلهی) دا (محصونه)؛ (موراد) له (آل و بَیْت) لیتره (أُمّهات المؤمنین) (زوجات) ی (طاهرات) (طیبات) ی (أطیب الأطیبین) ه له دوايه له (تفسیر) ی (ابن جریر) دیم (نَقْل) له (عکریمة) بانگی تہکرد له بازاران تہی فہرموو: تہو (آیة) ه له (حَق) (نساء) ی (نَبی) (وارد) بوہ منیش (على ملاء الناس) له هه مو شویتنی تہلیم: (مُرَاد) له (آل) لیتره (زوجات) ی (نَبوی) ن؛ باسی (على) و (آل) ی لیتره نیہ (عَبَّاس) و (سائری) (أقارب) ی (رسالت پہناہ) (موضوع) ی (بحث) نین؛ قسہ له وان ناکرتی بئی جئی یه؛ وهکی (آل و بَیْت) ی (إبراهیم) (غیر) ی باسی کهسی تری تیانیہ (ملا) یه (عربی) بزانی جوو بئی دیان بی بت پهرست بئی؛ بنوڑیتہ تہم (سورہت) ه له (أول) ه (آخر) ی تی بگا له (أهل البَیْت) (غیر) ی (أزواج) (فہم) ناکا خولی ژیر (نَقْل) ی (زہراء) (کحل البصر) ی (محمد) ی (جلیزادہ) ی (أُمّا) خوا تہزانی لیتره (داخل) ی تہو (کلیمہ) یه نیہ، بہلئی بہ (على) و (زہراء) و (أولاد) تہلین: (آل بَیْت) باشہ (مبارک) ه (جناب) ی (رسول) تہوانہی خستہ بن (عہبا) فہرموی تہوان (خاصة) له (آل) ی منن؛ خوايه پاکیان که (بنی ہاشم) و (بنی مطلب) له (بابی) ی (زہکات) (آل) ن؛ بہسہر چاو، قسہم لی نیہ (إنکار) ی ناکہم؛ (لکن) ہیچیان لیتره (مُرَاد) نییہ؛ وه (إرادہ) (إرادہ) یه (تکونی) نیہ (السَّلام) (أول) و (آخر) نہ بہ (تصریح) نہ بہ (تلویح) نہ بہ (أمر) نہ بہ (رَمَن) نہ بہ (إشارہ)، (إشارہ) یه بؤوان نیہ؛ (أئمہ) ی (آل و بَیْت) (معصوم) نین؛ لیتره من (حق) م بہسہر وه نیہ خوا تہیزانی (معصوم) ن یان نا بہ لی (بنا) بہ قسہی (شیعہ) (معصوم) ن؛ چونکی چی بکہن، گوناہ نیہ وهکی (أشاعیرہ) تہلین: ہہرچی بیکا دہر (حق) بہ (عَبْد) ی بئی چارہ، نابئی بہ (ظلم) ژنی (رسول اللہ) لهو (جیہت) ه کہ شیشہی (ناموس) ی پیغہ مہریان (تودیع) کرایہ؛ (فوق

الكل) (وَلَوْ) کچه گاوان وشوان بن(مَعَ أَنَّهُ مِنْ حَيْثُ الْعِلْمُ وَالْمَقْدَرَةُ) (عائشة) بڼو
 هممو (عالم) ی (إسلامیه) جای (إفتخاره) باوه پمه که ژنی وا بووی و هیږ
 (حَتَّى) ژنه خوینده واره کانی (عصر) (غایه) به (علم) و (ثقافة) ناگه نه (حضرة ی
 عائشة)، نهو (علم) نهو (زکا) به نهو (نطق) نهو (بلاغه) نهو (حکمة) نهو (عقل)
 و (شعور) نهو که خوابه وی (کرم) کردیه و ایزانم به ژنی تر نه دایه نه وی (مسلمان)
 ساغ بی خیزان و کچ و کچه زانا خویش و (أقارب) ی (رسول الله) (أهل) ی
 (إيمان) ی خوش نه وی؛ نابې به دوزمنی چتاقیان نهو شه پ وشوې (فَتَنَةِ) ی
 له (بَيْنَ) (صحابی) یان (جاری) بوو (غیماظ) ی لې نه کا؛ نه لې: ﴿تِلْكَ أُمَةٌ قَدْ
 خَلَّتْ﴾ با نیمه کاری چتر بکه ین پښ که وین، (محافظ) ی (بَقِيَّة) (دین) و (وطن)
 بکه ین؛ با هممو (عالم) بزانی ژن له (نظر) (دین) ی (إسلام) زور (مُحْتَرَم) نهو
 (حجاب) ی بڼو (حفظ) و (حُرْمَة) وه کی شوشه وات له ناو (صندوق) آن نه ندري تا
 به (سلامه) بگاته جی؛ ژن نه وه نده به (حُرْمَة) نهو (دینی اسلام) بڼو (مليون) ی
 لیره پې نادا ژنی به پوتی (رقص) و سه ما بکا، له بهر چاوی خه لکی، سه یری
 (نه وروپایی) ه لیان نه په پښن؛ وه پې یان نه لېن: (سَيِّدَات) ! (تمام) ! نه گهر
 حه زت له (روایات) نهو (مُراجعه) ی (تفسیر) ی (روح المعانی) که؛ دوو (کَلِمَة) ی
 سه یروکه: (شیعة) لایان وایه (رسول) (معصوم) نین؛ (أئمة) ی (معصوم) ن؛
 (ملا) یانی نیمه و نهو فهرمون (رسول) (معصوم) ن (أولیا) و (أئمة) ی (شیعه) کان
 لای نیمه و نهو ان له (دَرَجَة) (عُلَیَا) ن له (وَلَايَة) دا (محفوظ) ن (بنا) به
 فهرموده ی (شیخی نابلسی) (معنا) ی (محفوظی) (یعنی) گونا (تأثیر) یان تی
 ناکا چونکی نهو هی نهی که ن له (لَوْح الحفوظ) نهو بیبن که له سه ریان نوسراوه؛
 (فعلى هذا) (مُطیع) و فهرمان به ردارن (علما) ی (نظر) هر چه ند نه لېن هر چی بی
 خواله سه ر (عبد) ی نووسی به؛ (أَمَّا) کردنی گونا له (مُشاهده) ی نوسراو نین
 بڼو نه وانی (مؤمن) نیر گویت لې بی ﴿وَأَذْكُرَنَّ﴾ بڼو (ناس)، یا (دائماً) بیخوینه وه،
 (نسیان) ی (عرض) م کردن (أول وآخر) (خطاب) له گه ل (زوجات) نهو ﴿مَا يُتْلَى﴾

فِي بُيُوتِكُنَّ ﴿١﴾ له (طرف) (رسول اللہ) وہ ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ (قرآن) ﴿وَالْحِكْمَةِ﴾ (أَحَادِيث)؛ (حُكْم) ی (شخصیات) (مستورہ) نا ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ (مُذَبَّرَةً)؛ دواى (خطاب) ی (آل) تہ فہ رموئی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ (عام) له (أَقَارِب) و (أَجَانِب) و (آل) (زکات) و (یہ رات)؛ تہ وى (مُطِيع) و (مُنْقَاد) بى تہ دى تہ مہ خوہ تی، (إِمْتِيَان) دان بہ (أَشْخَاص) و (طَوَائِف) و (عَائِلَات) له (دین) دانہ ﴿مُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ بہ راستی، (إِيمَان) ئى (مُحْكَم) له ناو دل ﴿وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ راست گو؛ (قَوْل) و (فِعْل) (مطابق) ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ﴾ له نو یژدا یا (عام) ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ (مفروضہ) ﴿وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ﴾ (صوم) ی (رَمَضَان) ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ (إِلَّا عَلَى الْوَجْهِ الْمَشْرُوعِ) ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ له گہل (خُشُوع) و (جَلَال) (تَعْظِيم) نہ وہ ک ئیستا له سہر زویان بہ (واسطہ) ی (اللہ اللہ اللہ) ی دہ رویشان (نَعُوذُ بِاللَّهِ) تہ وہ ند سوو کہ (إِنْسَان) حہ ز نا کا ناوی خویان له سہر زویانا بى؛ بوو تہ (مدار) ی (کلام) و سویتندی بہ درو ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ (بِلا تفریق) ی (أَجْناس) و (أَنْسَاب) ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ نایہ تہ (تَقْدِير) و (حِسَاب) لام وایہ، ہیچ (سبب نزول) ی (پى) ناوی؛ تہ و (تعمیم) ہ (غایہ) بہ جیہ زور (مناسب) ی (مقام) ہ (مُوافِق) (حق) و (حقیقہ) و (وضع) و (شرع) ی (رَبِّ الْعَالَمِينَ) ہ ﴿وَمَا كَانَ﴾ نہ بوہ، (غیر) ہ (قَابِل) ﴿لِلْمُؤْمِنِ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ ئى (مُنْقَاد) راست و دوست ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ (حُكْم) یان کرد بہ (حُكْم) ئى (جَازِم) تہ و (قضا) یہ ش (تکلیفی) یہ؛ (حُکْم) ی (رَسُول) - من حیث هُوَ رَسُول - (حُكْم) ی (مُرْسِل) ہ ﴿أَمْرًا﴾ مہ رچی بى ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمْ﴾ بى (مُؤْمِن) و (مُؤْمِنَة) ﴿الْخَيْرَةَ﴾ (إِخْتِيَان)؛ (لازم) ہ (إِطَاعَة) بکہن نابى سہر پیچی بکہن ﴿مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (أَمْر) ی خوا و (سول) یا (أوامر) ی خو یان، کہ (لازم) کراوہ، (جمع) ئى بى (رعایہ) تى (أمر) ی (اجتیماعی) یہ ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (مخالفہ) یان بکا ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

مُبِينًا ﴿وَلَوْ حَسِبَ الظَّاهِرُ بِهِ بَاشِرِي بَزَانِي﴾ (آية) (دائر) به (تزويع) ی (زينب) ه (بنت) ی پوړی پټغه مبهري خوشکي بابی (أمية بنت العبد المطلب) له (زيد) ی؛ (نازل) بوو (أصحاب) ی (کرام) نير ومی، (مقابل) ی (حکم) ی خواو (رسول) ی که رده نداده یی (إطاعة) بويين ﴿وَإِذْ تَقُولُ﴾ يادی که ﴿لَلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ به (إيمان) که وته ژير (تربية) ی توو ﴿وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (نعمه) ی (فوق الحياة) (إِتْخَاذ) ت کرد به (وَلَدُ)، له (أعظم) ی خانه دانی جهان؛ پورزی خوت لی ماره کرد؛ پیت نه فهرموو: ﴿أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ﴾ بيگره (طلاق) ی مه ده؛ (وَلَوْ) له سهرت گران بی ﴿وَتَخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾

وا دیتته دلّم؛ (جَنَاب) ی (رسالت په ناه) له (آية) ی (صدر) ی (سوره ت) (دائر) به (نَفِي) (تَبْنِي)، (وارد) (خاطر) ی (عاطر) ی بوو؛ وه ترساوه، که خوا (حُكْم) ی بکا؛ وه (ممکن) ه وه کی له (بعض) ی بُزرگان (نَقْل) کرایه؛ نه وه ی به (طريق) ی (وَحَى) بُو (کشف) بويي ﴿وَتَخْشَى النَّاسَ﴾ (أراجيف) و (طعن) ت لی دهن (ذاتاً) نه مپوش نهو (مادة) به کیکه له (مطاعن) ی (مسیحی) یان؛ نا (شکری) نه بی (قوة) مان (صَرْف) بوو له (دفع) ی (مطاعن) ی (مسیحی) و (شیعان) ﴿وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ نه وه ی (أمر) ی وی بی به (کمال) (نشاط) (قبول) ی که ی؛ گوئ نه ديه (هذيان) بی (عار) ان، که خویانبه مه زاران (مطاعن) (مطعون) ن؛ (أما) بلئ ی به (ظاهر) ی شتیکی نه فهرمو وه له دلدا شتیکی تر (حاشا) نه وه له (إنسان) ی (صاحب ضمير) ناوه شیتته وه چ جایه (رسول) (طهير)؛ (دخلك) (إعتبار) به (حیکایات) خوانان مه که؛ (روایات)؟ (نعوذ بالله من الروایات) (خصوصاً) نهو دهسته کانی بی (فهم) وی نه نديشه له (عواقب) ره شيان که نه وه ﴿فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ (طلاق) ی داوه (عده) ی چووہ ﴿زَوْجَنَا كَهَا﴾ لیمان ماره کردی؛ (یعنی) به (قطع) ی (أمر) مان دا به (ماره) کردنی؛ (كَأَنَّهُ) له بهر (إعتنا) (جنابی حق) خوی (مباشره) ی (عقد) ی (نکاح) ی کردیه؛ تاله (قاعده) دهرنه چی؛ (وَالَا) پاش (أمر) ی خوا ی چی پی

ناوې؛ نه وېش بؤ؛ ﴿لَا يَكُنْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ گرانې؛ واقعا نه گهر
 خوی نه ی کردبا، گران نه ما؛ (استکراه) یان نه کرد (صاحب) ی (شریعة) شتی وا
 خوشی بی کار له سهر دلان خوشتردی ﴿فِي أَرْوَاحٍ أَدْعِيَانِهِمْ﴾ (مُتَبْنِي) ﴿إِذَا
 قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ وه (عِدَّة) یان چوو؛ نه وه (مَعْلُوم) ه بئ (عِدَّة) نابئ ﴿وَكَانَ
 أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (أمر) ی (تکوینی) قسه ی لی نیه، (مُخَالَفَه) (غیر) ه (قَابِل) (وَكَذَا)
 (أمر) ی (تکلیفی) له سهر (مُسْلِمَان) ی ساغ، وه کی (تکوینی) یه (قطعا)
 ده ی هیئتته جئ نه و جا گوئ له (شیعان) که؛ چوڼ نه بئ نه و ژنه خوا (ماره) ی
 کا له (رسول) ی؛ نه دی (فاطمة الزاهرا) جگر گوشه ی (رَسُول) ی (أکرم) له
 (علی مرتضی) خوا لی ی ماره نه کا؟ بپؤ بؤ ناسمان؛ گوبه ندی (ملائکة) و
 (حورِی) یان؛ (خُطْبَة) و (خُطْبَة) ی (کبریائی) (إحتفال) ی زه وه ندی، وا له
 ناسمان کرایه! له (عردی) له و چهند پؤژانه بؤ (فوزیه) و (شاپور) ی نه کرابی
 نا (شکر) ی نه بئ له عار دیش چ نه بوو (فی الحقيقة) گه لی که س (تابع) ی (هوا) و
 ه وه سی نه بئ له (روح) و (حقائق) و (مزایا) ناگا، یاخوی تی ناگه یه نی؛
 (تنزیج) ی (کبریائی) لیره له بهر (رَفْع) ی (حُکْم) یکه له (أحكام) ی (جاهلیة)
 وه (صریح) ی (آیة) (عله) نه گه ینی (زهراء) له (طرف) باوکی (رسالة) ت په ناه
 له (علی) (إنکاح) بکری چ (إجاب) نه کا نه و (تکلیف) ه بده یته بهر خوا؟
 (بعض) ی له وانی (سُنَّی) ش په له په لیکي نه که ن بؤ (صديقه)، (لکن) (حاجة)
 نیه؛ نه گهر تی بگهن ده زانن (حَق) و (حقیقة) چیه (أُم الْمُؤْمِنِ) (زینب) ه
 (حَق) ه له جئ (إفتخار) (شکر) ی خوا بکا؛ درابه کی؟ بوه نی کی؟ (مه گو پای
 عزه ت بهر أفلاك نه می بگو روی إخلاص بهر خاک نه می) ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ
 مِنْ حَرَجٍ﴾ (أدنی) یه ﴿فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له وه ی خوا داناه له (دیوان) ی
 خوی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ (فطری) (شرعی) ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له (رجال) ی
 (دین) و (رُسُل) ی (کرام) وانه گه لی شت (امتیان) یان بوه؛ با (رَسُول) له چوار ژن
 (زیاد) تر بیئی، چیه؟ (بعض) ی له پابردوان نه لئین: ه هزار ژنی بوه: نیر ومی

بۆچی (خَلْق) کراین؟ دیارہ (فطره) (إجاب) تہ کا؛ (شَرِيعَة) (تَعْدِل) تہ فہ رمووی (حِل) و (حُرْمَة) بہ دووی سئی بی (تَعْلُق) نابہ سئی؛ (مَادَة) یہ کہ؛ لہ گہ ل یہ کی لہ گہ ل مہ زار؛ (غایهت) ی (تحدید) لہ بہر (مَصْلَحَة) ی (مَعِشَة) ہ لام وایہ، تہ وہ ی (شَرِيعَة) ی (إسلامی) تہ یہ وی (إجرا) کرابا؛ ژنی بی میرد، میردی بی ژن نہ دہ ماوہ؛ (دَبُوث) ی (گہ وادی) (مَنکوبی) (قہ چہ ی) نہ دہ بوو؛ ژن بہو (نَوْع) ہ لہ (حَد) دہرنہ چوون؛ (رَسُول) بیوہ ژنہ کانی گہ وری گہ وری تہ ہیٹان؛ تہ یتوانی تہ وہ ی ہیٹانی (مارہ) ی تہ کرد؛ (حَظ) ی (نَفْس) با کیهان کچی ناسک و نازدارہ تہ ہیٹانا (مارہ) ی تہ کرد؛ (حَتّی) تہ وہ ی (إیمان) ی پی نہ بوو، بہ دا ماوی وی (فخری) تہ کرد؛ جوو لہ (وہ قت) ی خوی (تہ وروپا) نیستا؛ بہ ژن ژور ہیٹان، (طُغْن) یان لہ (رَسُول) ی (أعظم) بی (معنا) یہ (عجایب) (طُغْن) ی (تاروپایی) یان کونہ قسہن (بَین) (بَین) ہ نوئی ی تہ کہ نہ وہ، نیتمہ لہ بہر (دین) نہ بی، تہ توانین (طُغْن) ی وایان لّی دہین جہرگی یان بپرین؛ (لکن) (رسول الله) خوی (مانع) ہ (حَتّی) نیتمہ لہ بہر (إیمان) تہو قسہ ی بی (معنا) ی جوو و (سائ) ہ لہ (حَق) (رَسُل) ہ کان تہ ی کہن (رَد) یان لّی تہ دہین (تَوَجِیہ) ی جوانیان بۆ (بَیان) تہ فہ رمووین: (صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّد) (حَق) ت لہ سہر (عالم) ژورہ؛ (آداب) ت (عالی) یہ وہ (نَبِیَة) ت پاک و (تَرْبِیَة) ہ ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ چ (تشریعی) چ (طبیعی)؛ تہ ماشی (نجوم) و (سَیَّارات) و (ثوابت) و (أنواع) ی (حيوانات) و (أشجار) و (نباتات) و بہ (قَدَر) (حال) ی (أفراد) ی (إنسان) و (أشیا) ی تر؛ بکہ؛ (تفاوت) چہند ژورہ، (رجال) بہ مہ زار (دہرجہ) (تفاوت) یان مہیہ؛ نیوا مہیہ تہ توانی (جماعہ) ی لہ ژنان بہ (عدالہ) (إدارہ) بکا؛ نیوا مہیہ لہ گہ ل یہ ک ژن مہ ل ناکا؛ (ممکن) نیہ بہ ہیچ (شریعیہ) بہ یہ ک (نَهْج) بنۆریتہ (أفراد) و (أصناف) و (أهالی) (بقاع) ی (مُخْتَلَفَة) لہ (أعمار) ی (مُتَفَاوِیَة) آنزیادہ (شریعیہ) (إسلام) (طبق) ی (فطره) (ذاتاً) ژور (دہفعہ) م وتیہ: (قرآن) و (اکوان) مہر دوک لہ (طَرَف) (ذات) مکن (تحالف) یان نابی قسہ لہ (قَضَاو قَدَر) نیہ؛

تہ وانی پابردو ﴿الَّذِينَ يُبْلَغُونَ رَسُولَاتِ اللَّهِ﴾ تہ وہی خوی پایان سپیری
تہ یگہینن ﴿وَيَخْشَوْنَ﴾ لہ گہل (رسالة) و (تَقَرُّب) لٰی تہ ترسن تہ وہ (خلاف) ی
فہ موودہی (الہی) بی نای کن ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ (خصوص) (دائن)
بہ (تَبْلِيغ) پیغہ مہری نئمہ (خَشْيَةِ) یکی وای نہ بو لہ بہری (کُتْم) ی فہ رمایشتی
خوابکا؛ (غایہ) ی لہ زویانان تہ ترسا؛ (أَمَّا) تہ بی لہ و (نَوْع) ہ شتہ (رَسُول) ی
(مُصْلِح) پی لہ (نفس) ی خوی بنی ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ لہ سہر (أَسْرَار) ی
(قَلْب) و (أَعْمَال) ی (جَوَارِح) (حَضِرَةُ مُوسَى) لہ (أَوَّل) وہ ترسا لہ (فِرْعَوْنَ) پیش
(تَبْلِيغ) بی کوڑی؛ (ذاتاً) (مَحْكُوم) بوو بہ (إعدام) (بَعْدَ الرِّسَالَةِ) تہ زانن، چوں
لہ (مُواجه) ی (فِرْعَوْنَ) پاوہ ستا؛ چی فہ رموو، چی کرد؟ ہرچہ ند لہ (غیر) ی
خوا لہ کس نہ ترسابن (أَمَّا) (إِحْتِرَاس) یان کردیہ بی (مُبَالَات) نہ بووین؛ مہ گہر
(وَعْد) ی (قطعی) یان وہ رگرتبی؛ بہ لٰی (إِحْتِرَاس) و (إِحْتِرَاز) و ناگاداری،
خوپاراستن (لازم) ہ؛ (أَمَّا) (تَقْيَةِ) ی (سیاسیون) و (مُتَافِق) آن - کہ پیشہی
شیعانہ - تہ وہ بؤ (صاحب) ی (دہ عوہت) ہکانی (دماں) (حیزی) (ملعون) ی
(حیال) ی (مَکَّار) (مُخَنَّة) ہ؛ مہ ردی (مُصْلِح) دوورہ، لہ و (نَوْع) ہ (تَقْيَةِ) لہ
ہموو کس لہ و (تَقْيَةِ) حیزانی یہ، دوورتر (إِیمَام) ی (علی) یہ؛ مہ ردی مہیدان
(صاحب) شمشیری بوپان (أَسَدُ اللَّهِ الْغَالِب) لہ کئی؟ تہ و (تَقْيَةِ) لہ کئی؟ تہ مپؤ
(دُول) ی (مُعْظَمَةِ) ی (صاحب) (سَيَادَةِ) (إِحْتِرَاس) بؤ ہزار سال لہ وہ دوا
تہ کات ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ (وَلَوْ) (أَزْوَاج) ی بہ (أَمَّهَاتِ
الْمُؤْمِنِينَ) (حِسَاب) کرابن؛ ئی (غیر) ہ دیارہ نابتہ کوپی؛ (أَحَدٌ) ی لہ (صُلْب)
ہوما یوونی، (ولد) ی وانه بوو بگاتہ (درہ جہ) ی (رِجَال)؛ (أَمَّا) (حَضِرَةُ حَسَن
وَحُسَيْن) دیارہ (وَلَد) ی (صُلْبِی) نہ بووین؛ لای (رَسُولِ اللَّهِ) زؤر خوشہ ویست
بوین، وہ کی (وَلَدِی) (صُلْبِی) وانه (ساقاً) (بَيَان) کرا (مَقْصِد) لہ و (سورہت)
تہ مانہ نین (لَا نَفِيًّا وَلَا إِثْبَاتًا) وہ (مَعْلُوم) ہ (خَصَائِص) ی (رِسَالَةِ) (قَلْب) ی
(حَقِيقَةُ) ناکا؛ وہ (إِلَّا) (فَرَقِی) چیہ؟ مہ رچی تہ ی کا، (تَعَصُّب) و (عَدَاوَةُ) تہ ی کا

وہ (إلا) (مسئلہ) (واضحہ) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ (أَرْسَلَهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ﴿وَوَخَّاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ (نِسْبَةِ) (فَوْق) (نِسْبَةِ) (أَبُوَّة)؛ (أَوَّلِي بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ)؛ (خاتم) وہ کی (إمام فخر) تہفہ رموی: (أَشْفَقَ) ہ بہ (أُمَّة)؛ (أهدى) یہ تہ زانی دواى خوى (نَبِي) یہ دى نابى؛ باز (إرشاد) بیان کات تافہ رینی خودا لہ (إمام) ی۔ (مُرَاد) وانہ تہ گہر (رَسُول) ی (أَكْرَم) (وَلَدَى نَبِي) لہ دوا مابا تہ بوہ (نَبِي)؛ (جناب) ی (رَسُول) نہ دہ بوہ (خاتم الأنبياء) بابوبا بہ پیاوی زور گہ ورہ، لہ (فَوْق) ی (حُلْفَا) بیان (مُؤَيَّد) ی (دین) بابی (خِتَام) ی (نَبُوَّة) لہ (سَيِّد الرُّسُل) (سَيِّ) تری ہہ یہ؛ لای من یہ کئی لہ (أَثَر) ی (رَحْمَةً) ی خواى نار دنی (محمد المصطفى) (خِتَام) ی (نَبُوَّة) ہ؛ تہ ماشایی پڑوشتی (عَالَم) کہ تہ وہ ی تہ ویز (دین) و (ثابین) و (أُمَّة) ی ہہ بی لہ (رُسُل)؛ (موسى) و (عیسی) و (مُحَمَّد) ہ (ﷺ) لہ سایہ ی (رُؤَسَا) ی (دین) و (سیاسة) تہ و سئی (أُمَّة) ہ چ (خِلَاف) و (شِقَاق) و (عداوة) و (مُحَارِبَات) بیان لہ (بَيْن) دا بوہ وہ ہہ یہ وہ تہ بی وہ ہہر (أُمَّة) خوى بہ خوى چہ ند (فرقة) ی ہہ یہ؛ (عَدُو) ی یہ ک بہ خوونی یہ کتر تینی (معاذ اللہ) دواى (حضرتى محمد) (نَبِي) (رَسُول) ہہ با (عَالَم) چہ ند (مُتَفَرِّق) ہ ہہ زار ہہ ندہ (مُتَفَرِّق) تہ بوون؛ بپواکہ دہ کس لہ سہ (طبق) خپنہ دہ بوونہ وہ؛ (مِیل) ی (بَشَر) لہ سہر (شِقَاق) و (خِلَاف) ہ (خصوص) (رُؤَسَا) ی (دین) و (دنیا) ہہر چہ ند گہ لی کہ س (دعوا) ی (رِسَالَة) بیان کرد؛ لای (عُلَمَا) لای (حُکُومَة) مہیدانیان نہ داتی نابوت بوون؛ لہ و (آخِر) ہہر کہ یان ی کردہ وہ؛ (عُلَمَا) ی پاستی کہ م بوون (سطوة) بیان نہ ما (حکومة) گویا بہ (مُقْتَضَى) ی (حُرْمَة) ی (أَدِیَان)، (دخِل) ناکا ہہر (دعوا) یہ ئہ ی کا بیکا؛ بہ س (دخِل) ی (سیاسہ) نہ کا؛ (غَلَطَن) (أَسَاس) ی لہ سہر (سیاسة) ہ؛ (تَأْرِیخ) (مَعْلُوم) زور کہ س بہ ناوی (إرشاد) و (رِئَاسَة) ی (طریق) (تَشْکِیل) ی (حکومة) ی (جدید) بیان کرد؛ لایہ (ایران) (بابی) لایہ لہ (ہند) (قادیانی) سہریان بلند کرد؛ (تفرقہ) یہ نوی یان ہاویشتہ ناو (إسلام) لایہ (حکومات) ی (عیسوی) و دشمن

و بہ (قُوۓ)؛ لایہ تہوانہ بہ ناوی (إصلاح) (عالم) (إسلامیہ) یان بہ (فساد) دا ہر
چہند (دعوا)ی (إصلاح) تہکەن (أَمَّا) (فَسَاد) (أَنَا فَأَنَا) لہ (تزايد) دایہ (فضائل)
(بَشَری) نَیْزِیکہ (محو) بیئتہ وہ؛ (تقالید) (ناورویای) بَیْ (غیرت) و (ناموسی) لہ
(عالم) ی (شرق) ی (شقی) تہوا (سیرایہت) تہکا، (عالم) ی (إسلامیہ) لہ ہمو
(قوة) (محروم) بوون؛ نہ (مادی) نہ (معنوی)؛ بہ س بَیْ (عاری) بَیْ (حیاتی)
(الہی) کہ سَیْ (حیا) ی ہ بَیْ (مُقابل) ی تہو (حُکمای) ی (طبیعة) و (کمیایی) و
(میکانیکی)، تہو (مُخترع) ہ (عظیم) مانہ کوو (إِنْعَا) ی (رِسَالَة) و (نبوہ) تہکا؟
تہوہ (سیاسۃ) ہش لہ (أثر) ی (خَیالیون) آنہ لَی یان بوو بہ (ما خُولیا)، کہ وایِ
دہرکہ ی (رِسَالَة) بہ سترِی (مُتَنافی) (رَحْمَة) نیہ؛ (حقاً) پیوہدانی (رَحْمَة)
بوو؛ چاو بچوقیتنہ مل شوپکہ (أنوار) ی (مُجَرّدات) تہبینی؛ (مَلْک) (نعوذباللہ)
بہ لکو خوابوٹ (تَمَثَّل) تہکا (تُبُوۓ) ی (تشریعی) (سَد) کرایہ؛ وہ لَی (وہ لَی)
(وہ حی) بوڈی (ذات) ی وہ کی (شیخی عربی) و تہفہ رموی؛ چ (قید) ی بہ
بَلّین: (سہو) ی فہرموہ؟ پەک لہ سہر چی کہ وتوہ؟ (مَلْک) بَیْ (وحی) یان بَیْ
بیئنی؟ (عالم) ی (إسلامیہ) لہو (وحی) یہ چی (إستِفَادَة) ی کرد؟ (لوح المحفوظ)
تہبینن؛ چیان دیت؟ گوناہو شتی پَیْ و پوچ و ناشیرین! لہ (قرآن) شہرم
تہکەم (تصریح) ی پَیْ بکەم (حاصل) ی (ساحہ) ی (ولایۃ) شتی وایہ سنجدہ ی
(عَقْل) و (شَرع) نابَیْ، (اکثر) ی (طور) ی (وراء طور العقول) ہ (بِناءاً علیہ) پیاوی
(عقل) لہ گہ لیان قسہ ی پَیْ ناگرِی (ملیون) ی پیغہ مہر بَیْ بَیْ (فائدة) یہ؛
(تہروپا) (إصلاح) نہ بی (بَشَر) ی (کُرَة) یی (أرض) (إصلاح) نابَیْ (إصلاح) ی
(ناورویایی) لہ (دائرہ) ی (إمكان) دانیہ؛ مہگر خوا بہ (قہر) ی خَوِی (هلاک) یان
کا (محو) ببینہ وہ! (بہ ہائی) (ایرانی) وہ کی لہ (بعض) ی (کُتُب) ی (بیان) م
دیوہ، (إنکاری) (حَشَر) ی (أجساد) تہکا وہ (مُصَدّق) ی (داروین) ہ؛ کہ وایِ
(رِسَالَة) ی چی پَیْ تہو؟ (داروین) بوو بہ (رَسُول) ی (بہا) ی (ایرانی)
(زہمان) ی (رِسَالَة) و (تُبُوۓ) ی (عیسی) (مُقدیمہ) ہاتنہ وہ ی (مُنافی) (خاتمی)

(ریسالت په ناه) نیه، ئه گهر له ناسمان بێته خوارێ (حُکَم) به چی ئه کا؟ به
 (شریعه)ی (اسلام)؛ (مُقلید)ه یا (مُجتَهید)ه؛ به لێ؛ له چی (کتاب) له (سُنَّة)
 په نگه (مخالفة)ی (اجماعی) پێ نه کری؟ قسهی سهیریان ههیه (ملا)یان
 نا (شکری) نه بێ (دین) نه ما (شرائع)ی (سماوی) (په زیل) بوون (حُکَم)یان
 (الفا)کرا؛ (کفر)و (فسق)و (فجور)و (هرج و مرج و فتن) (استلا)ی جیهانی کرد؛
 نه له (عیسی) (آئی نه له (مهدی) (خَبَر)ی ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾
 نه زانی (بَعَث)ی (رسول) (مِنْ بَعْدِ) (عَبَث)ه؛ به لکو (زید)ه (تفرقة)و (فساد)
 نه دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به دروستی ﴿اذْكُرُوا اللَّهَ﴾ (واهب النعم مفض الكرم)
 ﴿ذَكَرًا كَثِيرًا﴾ زورتانم لێ (غافل) مه بن؛ بزانی چ (انعام)ه کی له (حق) کردینه
 ﴿وَسَبَّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ سبهینه و ئیواره؛ (وقت)ی (عیباده)ی (اهل)ی
 (شِرْک) که (تَدَنَس)ی خویان به دهر ئه خه؛ ئیوه به زویان به نویژ (تَنَزیه)ی
 (کبریائی) بکه، له (شِرْک)و (سائ)ی (نقایص) ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾
 (حُرْمهت) تان ئه گری، گهره تان ئه کا؛ ئهیه وی پاک بن؛ (مُنَزّه) له ئالایشی
 نا (لایهق) ﴿وَمَا نُنْكُتْهُ﴾ ئه وانیش (تَعْظِيم)ی ئیوه ئه که، (القای) (أُمُور)ی
 باشتان ئه که نه (قَلْب) (وَحی) بۆ (رَسُول) ئینن، له (حَرْب) بۆ (دفع) دوشمن
 ﴿وَلِيُخْرِجَكُمْ﴾ (جنابی حق) ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ تاریکی (کفر)و
 (شِرْک)و (آداب)ی (جاهلیة) ﴿إِلَى النُّورِ﴾ (ایمان)و (توحید)و (آداب)ی
 (مُلْك) آنه؛ (نزاکهت)ی (نَفْس)و (حُسن)ی (مُعاشرة) به ناردنی (رَسُول)ی و به
 (وَصع)ی (أحكام) (حقیقه) (حُرْمه)و (تَعْظِيم) ئه وهیه؛ که سێ له (دَنائَة) بییه
 بۆ (تعالی) له (جهل) بۆ (عِلْم)، له (إحطاط) بۆ (ترقی) له (مُذَلَّة) بۆ (عِزَة)، له
 (هَمَجی) بۆ (حضارة)ی پاک؛ له (أحوال)ی (سینة) بۆ (مَکرام)ی (أخلاق)؛
 (واقعاً) (مُسلمان) آن له هه موو (ظلمات) چوونه دهر؛ که وتنه ناو (نور)؛ خویان
 بونه (نور)ی (هدایه)؛ (سابق)ی (بَشَر) له (شَر) بۆ (خیر)؛ له (شقاوة) بۆ
 (سعادة)؛ له (جَهْل) بۆ (عِلْم)ی (نافع)؛ (لکن مَعَ الأسف) هه نده نه چوو، تیک

چوو؛ كهوتنه (ظلمات)؛ (أَمَّا) ئهوهی (عجایب)ه به (نوری) نه زانن ﴿وَكَانَ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ خوی گه وره به (مؤمن) نان (په حیمه) ﴿تَحِيَّتُهُمْ﴾ ﴿حَيَّاكُمْ
اللَّهُ وَآيَاكُمْ﴾ ﴿يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ﴾ پۆژی (جَزَاء) ﴿سَلَامٌ﴾ (مِنَ السَّلَام) ﴿سَلَامٌ قَوْلًا
مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ﴾ ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا﴾ (قَبْلَ التَّحِيَةِ وَبَعْدَ التَّحِيَةِ) (مُنَاسِبٌ) ی پاکی و (کرامه) ی (نَفْسِ) بیان ﴿يَا
أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا﴾ له سه ر (أَمَّة) (رَقِيبٌ) ی (أَحْوَالًا) یان بی (شاهد)
له سه ر (صِدْقٌ) ی خۆت؛ به (قَوْلٌ) و (عَمَلٌ) و (أَخْلَاقٌ) ه (شاهد) له سه ر (رُسُلٌ)
(حَقِيقَةٌ) ی (شُرَائِعٌ) ی (سماوی) یه؛ (أَمَّا) (إِطْلَاعٌ) ی له سه ر (حَالٌ) ی (أَمَّة) (بَعْدَ
الْوَفَاةِ) به (تَفْصِيلِي) (عَانِدِي) (عِلْمٌ) خوايه ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ
عَلَيْهِمْ﴾ (مَعَ أَنَّهُ) ئه لێن: (عِيسَى) زیندیه، نه مردیه ﴿وَمُبَشِّرًا﴾ (لِمَنْ أَطَاعَ)
﴿وَنَذِيرًا﴾ (لِمَنْ عَصَى) (مَعَ أَنَّهُ) (مُؤْمِنٌ) ئه ترسی (ذَاتًا) ئه گه ر كه سی نه ترسی
له (إِنْذَارٌ) (فَائِدَةٌ) ی نابئ ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ (ده عوهت) ی (عام) یا
(عَرَبٌ) ی (طَلِيقٌ) زۆر (صَعْبٌ) ه یار ده می خوی ئه وی ﴿وَسِرَاجًا مُّنِيرًا﴾ چرایه
په وشه ن؛ ئه وه ی کۆر نه بی (إِقْتِبَاسٌ) ی لێ ئه کا؛ پئی بۆ پوناك ئه بی؛
له (ظلمات) ده رنه چی (گه ر نه بیینه به رۆز شه ب په ره چه شم چشه اقتابرا؟)
﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه مه (تَحِيَّةٌ) ی (دُنْيَا) یانه ﴿بِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ﴾ له (طَرَفِ)
(ذَاتِ) ی (أَقْدَسُ) ﴿فَضْلًا كَبِيرًا﴾ زنده گه وره، (فَضْلٌ) له (أَصْلٌ) ی پاداشت؛
به و (شَرْطٌ) ه هر به ناو (مُسْلِمَان) نه بن (أَمَةٌ) ی (مُحَمَّدٌ) ی خۆشه ویسته لای خوا
به (حُرْمَةٌ) ه کوو (عَذَابٌ) یان ئه دا؟ به و (نَوْعٌ) ه قسه خۆشانه دل فریپته و هه ل
خه له تان له (طَاعَةٌ) و (إِخْلَاصٌ) ی پوو یان وه رگێرا (آخِرٌ) ی لێ یان وه رگه را ﴿وَلَا
تُطِيعِ الْكَافِرِينَ﴾ (سه ل) ه ﴿وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بۆ ئییه زۆر (صَعْبٌ) ه؛ ئییه (مِنَ الْأَوَّلِ
إِلَى الْآخِرِ) به دوا ی (مُنَافِقٌ) آن كه تین؛ به (ظَاهِرٌ) یان خه له تایین، تا واما ن
ئه مپۆش (أَمَةٌ) هه روایه، (إِنْسَانٌ) ی بی (غَلٌّ) و (غَشٌّ) ی ناوی (إِعْتِمَادٌ) ی له سه ر
ته له كه بازانه ﴿وَدَعَا أَذَاهُمْ﴾ (مُبَالَات) مه كه هه رناما قوولی به ئه ی كه ن با بیكه ن

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ لہہ موو (أحوالات) و (شؤون) ی خوت؛ (نوام) کہ لہ سہر (دَعْوَة) ی (تَبْشِير) و (إِذْخَار) ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ لہ (آیة) ی (سابق) و ہکی (رُخْشَرِی) تہ فہ رموئی (توصیف) ی (جناب) ی (رسالة پہ ناہ) کرایہ، بہ پیئج (صِفَة)؛ جاخوی و (بعض) ی (مُحْقِق) خہ ریکن لہو (آیة) ہ (مُقابِل) یان بدوزنہ وہ نقر (زہ حمہت) تہ یچیژن لام وایہ بی (لِزوم) ہ لہ (صدی) (سورہ) (نہی) کرد لہ ی (إِطاعة) ی (کافر) و (مُنافِق) آن (وکذا) لیترہ (أَمَّا) بنوڑہ (آیة) (مَوْقع) یان (فِرْق) ی نقرہ (سَيِّد) تہ فہ رموئی: (عَوْد) ی (إِلَى ذِکْرِ النِّسَاءِ) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ مارہ تان کردن ﴿ثُمَّ﴾ بؤ (إِسْتِبْعَاد) ہ ﴿طَلَقْتُمُوهُنَّ﴾ (طَلَق) تان دان ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ (دہخل) یان کہن تخونیان کہون ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ (أَمَّا) (خَلْوَة) ی (صَحِیح) (مُوجِبِہ) بؤ (عِدَّة)؛ (تَفْصِيل) ی لای (حَنْفِی) یانہ؛ باوہ پمہ کہ (آیة) (دَلَالَت) ی لی بکا؛ قسہ لہ (حِل) و (حُرْمَة) ی (طَلَق) دان نیہ (تَفْصِيل) ی لہ (کُتِب) ی (فِقْہِی) دایہ؛ تہ گہر (مَقْصِد) ت دریزہ دانہ، تہ توانی (کتاب) ی (طَلَق) لیترہ بنوسی ﴿فَمَتَّعُوهُنَّ﴾ (مُتْعَة) یان بدہنئ چہ ندہ؟ (ظاہر) وایہ بہ (عُرف) و (حَال) بگوری ﴿وَسَرَّحُوهُنَّ﴾ و ہ دہریان خہن، بہ پہ لایان کہن تہوہ (بَعْدَ الطَّلَاقِ) ﴿سَرَّاحًا جَمِيلًا﴾ بہ جوانی و (نہ زاکہت) و خوشی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ﴾ بؤ توو ﴿أَزْوَاجَ اللَّائِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ﴾ تہ مہ (وَاقِعَة) یہ (فِعْلِی) یہ؛ چ (قَبْد) ی یہ تہو (قَبْد) ہ وہ (قَبْد) ی (آتِی) بؤ (رَسُول) بی ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ بہ (شِرَاء) بہ (ہِبَة) بہ (حَرْب) بہ ہہر (نَوْع) ی بیئتہ (مملوک) ت ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ﴾ پووری بابی ﴿وَبَنَاتِ خَالِكَ﴾ بہ کوردیش برای داکی (خَال) ہ ﴿وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ﴾ پووری داکی؛ ہہ دوو پوورن، پلکن؛ تہ گہرچی (تفریق) بہ پوور و پلک (ممکن) ہ ﴿اللَّائِي هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾ تہوہ ی (ہجرہ) یان لہ گہل نہ کردبی؛ وہ (قابل) ی (ہجرہ) تیش بووین چ (قہید) ی یہ بلین: بؤ (رسول) ی (أَکْرَم) (حلال) نہ بووین (وَجْہ) ی (جَمْع) ی (عَمَّة) وہ (خالہ) لہ گہل (افراد) ی

(عَمَّ) و (خَالَ) چہ؟ گہ لی قسہ یان لی کردبہ (خالی) نین لہ (نظر)؛ (توجیہ) ی (وَجِیہ) (مُوافَقۃ) ی (استعمال) ہ

﴿وَأَمْرًا مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ﴾ بۆت (حلال) ہ بہ (مُجَرَّد) ی (ہبہ)؛ بہ ہر (عِبَارۃ) ی بی؛ (کِنایۃ) لہ (قَبول)۔ نہ و جا قسہ یان زورہ لہ (تعلیق) ی (أمر) ی بہ دوو (شرط)؛ بی (فاء) و (ثُمَّ) ہ؛ (أَكْثَر) لایان وایہ (شرط) ی (ثانی) نہ بی (مُقَدَّم) بی نہ و جا (شرط) ی (أول) کہ ہاتہ جی، (مَشْرُوط) دیتہ جی؛ (لکن) لیترہ (مُشْکِل) ہ؛ زیڑا (مجبوراً) نہ بی (ہبہ) (مُقَدَّم) بی (إرادة) ی؛ نہ گہر بلیین؛ نہ و (شَرْط) ہ بۆ (حِلّ) ی (أجانب) لہ (رسالۃ پہ ناہ) چ (قید) ی بہ (وَفی الحقیقۃ) (لازم) نیہ لہ و (عِبَارۃ) کہ سی خوی (ہبہ) کردبی؛ (أَمَّا) نہ لّین؛ ہہیہ وہ (أهل) ی (أثر) یش خویان (مُخْتَلَف) ن (ماشاء اللہ) لہ (اختلافات)؛ ہیچ نیہ بی (خلاف)؛ ﴿خَالِصَةً لِّكَ مِنْ نُّوْنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (عُلَمَا) ی (حَنَفی) لایان (نکاح) بہ (صریح) و (کِنایۃ) نہ بی بہ (ہبہ) بۆ (غیر) ی (نبی) یش وہ (قرینہ) ہ بی (وَالَا) نابی؛ وہ (ممکن) ہ (راجع) بی بۆ (إحلال) ی (سابق) (مَعَ القید) ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ لہ سہر (مُؤْمِنِينَ) آن ﴿فِي أَزْوَاجِهِمْ﴾ (دائر) بہ (حل) و (مُعَاشِرۃ) ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ لیترہ (بحث) لہ تویہ ﴿لَكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ (وَبَالَ) و گونہ لہ سہر تو نہ بی ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نہ گہر (شرع) (مُضْئِق) بی - ناچار - (إنسان) تووشی گونہ نہ بی تہ ماشایی (کفریات) ی (حَنَفی) یان و (کباش) ی (بعض) ی (علما) یان کہ؛ پرنک نیہ (إنسان) (حرکہ) یہ بکا ﴿تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ لہ ژنانت لہ (واہبات) ﴿مِنْهُمْ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ﴾ (حَتَّى) (قسم) ی نہ فہرموون (قَسَم) لہ سہر (نبی) (واجب) نہ بووہ چونی نارہ زوو کردبی لہ (تأخیر) و (تقديم) و (تَرْك) (ضَم)، (مُخَيَّر) بووہ، (غایۃ) ی فہرمووہ ﴿وَمَنْ ابْتَدَعَتْ مِنْ غَرَلْتِ﴾ (تَجَنَّب) لہ یہ کی بکہی، دواہ (طلب) ی کہ یہ وہ ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ (بأس) ی نیہ ﴿ذَلِكَ﴾ (يَعْنِي) (تَعْوِض) ی (أمر) بۆ (مَشِيۃ) ی (رَسُول) ﴿أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأُ عَيْنَاهُ﴾ بۆ (سرور) و (قرآن) گرتنیان ﴿وَلَا يَحْزَنُ وَيَرْضَيْنَ بِمَا

آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ ﴿١﴾ تہ گہر (قَسَم) بوو، تہوہ باشہ؛ (وَالَا) تہ زانن لہ سہر (تفویض)
 (إِلَهِی) یہ؛ (طَبِيعِی) تہ وانیش (راضی) ن خواہی ﴿يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ خوا
 (عالم) ہ بہوہی لہ دلتان ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ (مافی الضمیر) تہ زانی، زور
 بہ (علم) ہ زور (حَلِيم) ہ؛ (استعجال) نا کا بہ (عقوبہ) ﴿لَا يَجِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ
 بَعْدِ﴾ پاش تہ وانہی (حاضر) و (موجود) و (أَمَهَاتُ الْمُؤْمِنِينَ) تہو (وقت) ی
 (عائشہ) (حفصہ) (أُم سَلَمَة) (زینبہ) (میمونہ) (جویریہ) (أُم حَبِيب)، (صفیہ)
 (سودہ) بوون؛ یاخود (غیر) ی تہ وانہی (ذکران) بہ (وصف) ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
 مِنْ أَزْوَاجٍ﴾ تہ وانہ (طلاق) دہی ئیدی بیتنی، نابی ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾ بازورت
 لا جوان بن؛ (میل) ی یانی بہ (لَوْ) داناوہ؛ (كَأَنَّهُ فَرَضَ) ی (مُحَال) ہ، تہو
 (حُكْم) ہ (نسخ) نہ بووہ نہ بہ (سُنَّة) نہ بہ (آیہ) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ بۆت
 (حلال) ہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ (مُطِيع) و ناگادارہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾ ئی خوی ئی (زَوَاجَاتِ) ی (طاهرات) ﴿إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
 لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ﴾ تہ گہر (إِذْن) دران بۆ (طعام) نہ ک (دَعْوَة) کران؛ مہ پون، (جائن) ہ
 ﴿غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنْهَاء﴾ پیش (طعام) کولان و پی گہ یشتن مہ چون؛ لہ وئ
 (انتظار) ی مہ کەن؛ (وقت) ی پی گہ یشتن مہ پون (ممکن) ہ کہ (أَزْوَاجِ) ی (نبی)
 گتپردران بہ (أَمَهَاتِ) خہ لکی لہ (وقت) و بی (وقت) و پیشی (وقت) ی نان خواردن
 بی پەردہ و پاوان بچنہ مالی (رَسُولِ اللَّهِ)؛ تہ مہ (مَنَع) کرا؛ (أَوَيْتَ أَوَيْتَ) (احترام)
 (حفظ) ی (کَرَامَة) لہ (ترکیب) ی تہو (آیہ) ہ قسہ یان زور کردیہ؛ (حَتَّى) و ہ کی
 (سَيِّد) تہ فہ رموئی؛ (تَقَى الدِّينِ سَبُوكِي) (رِسَالَة) کی (تألیف) کریہ؛ ناوی لی نایہ
 (الْحَلْمُ وَالْإِنْهَاءُ فِي إِعْرَابِ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنْهَاء) ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ﴾ بۆنان خواردن
 ﴿فَادْخُلُوا﴾ (واجب) ہ لہ (میعاد) ی خوی، لہ پیشین نا ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ﴾ کہ
 (طعام) تان خوارد ﴿فَانْتَشِرُوا﴾ بلاوینہوہ گیر مہ بن ﴿وَلَا مُسْتَأْنَسِينَ لِحَدِيثِ﴾
 خۆبہ خوی یالہ گہل (أَمَهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ) (أَهْلُ الْبَيْتِ) (بُوجْهٍ مِنَ الْوُجُوهِ) پاش
 نان خواردن گیر مہ بن، بپونہ دہر ﴿إِنْ ذَلَّكُمْ﴾ تہوہ تان ﴿كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾

﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾ (حیا) (مَنع) ی (اظهار) ی نہ دہ فہرموو لہ بہر (حیا) ﴿فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نہ وہ (عاطفہ) یہ (قلبی) یہ؛ زور سہیرہ (أَغْلَبَ) لہ پیاوئی زور گہوردہ زور بہ (قُوَّة) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾ (حیا) (مَنع) ی (اظهار) ی (حَقِّ) بکا (رَسُولُ اللَّهِ) پی ی ناخوش بوو؛ (حَقِيقَةُ) شتی بی (مَعْنَا) یہ؛ لہ (نَظَرِ) ی (عَقْل) و (آداب) ناشیرینہ، گہ لئ کہ س ہن (مُعْجَزَات) (وَقْت) و نا (وہ قَت) نہ چنہ (مَجَالِس) آن، مالان؛ دادہ نیشن، قسہ ی ناپہوا نہ کھن؛ (صاحب) ی مال سہ خلہت نہ بی بؤ ہستان (کَنایۃ) نہ ہائی؛ گوئی یان نادہنی لہ کوردہ واری (عَادۃ) خوئی ی لہ کہوشی نہ کھن؛ نازانم چہ؟ بؤ زور گویان نیمنہنی وہردہ گپین؛ نہ گہر سہریلوورینئی وا نہ کھن ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾ قاپئی، نانئ، ملاکئ، ہیشناقسہ لہ (مَدْعُو) آنہ ﴿فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ پہردہی (بَیِّن) ی (مَجْلِس) ی پیواوان و (مَقَام) ی (سَيِّدَات) ہکان دیارہ؛ (آیات) زور (مَرْبُوط) و (مُنْسَجَم)؛ (حَاجۃ) بہ (أَسْبَابِ نَزُولِ) ناکا؛ لہ (مُجَاهِدِ) (تَقَلُّ) نہ کھن؛ (حَضْرۃ عَائِشۃ) نہ فہرموئی لہ گہ ل پیغہ مہری (طعام) مان نہ خوارد؛ (حَضْرۃ عمر) پابرد؛ پیغہ مہر بانگی کرد؛ ہات؛ (طعام) ی لہ گہ ل خواردین؛ نہ نگوستی (عمر) ی بہ نہ نگوستم کہوت؛ عمر فہرمووی (آہ)؛ نہ گہر (إِطَاعۃ) کرابام لہ (حَقِّ) نیوہ، ہیچ چاو نیوہی نہ دہ بیت تووخوا نہ مہ لہ گہ ل (عِبَارۃ) ی (قرآن) پَک نہ کھوئی؟ نازانم بؤ نہو (نُقَالَ) آنہ ناکہ ونہ (حِجَاب) لہ (حَقِّ) (أُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ)؟ ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (أَخْطِیَاط) لہ (حَقِّ) (سَيِّدَات) (لازم) ہ؛ (سَيِّئَات) ی (آروپایی) (شاهد) ہلہ سہر (قَبِیح) ی (سُفُور) و (إِخْطِلَاط) لہ جئی ی وہکی (پاریس) و (لہ ندہن)؛ پوژئی بہ (آلاف) بہر فرئی نہ درئی؛ (غِبْرۃ) و (حَمِیۃ) ی (بَشَرِی) ہیچ؛ ئی (حَیْوان) یش نہ ما نہ گہر (عُلَمَا) و (حُكَمَا) و (حَمِیۃ) مہ ندانی (کِرام) (سَعِی) یان کردبا نہ شیش بسوتئ نہ کہ باب؛ ٹافرہت حہ پسیش نہ بان، واش بہرہ لا نہ کرابان خراپ نہ بوو، (لکن) لہ دہ ست چوو؛ (قَلْب) ی نیئر وئی لہ

گه ل یه ك (خصوص) دهست له ملانی و پاموسانی و باده گوساری و یكړا بكنه
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ﴾ نهی (مُسلّمان) نیه (لایهق) نیه بۆ ئیوه ﴿أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾
 نهی (نُقَالَ) ینه گویتان لای بی ئیتر به ناو هینانی (أزواج) ی (رَسُول) به (وَجْه) ی
 نا (لایق) (أَذِیة) ی (رَسُول الله) مه دهن ﴿وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ﴾ كه (أُمّهات) ی
 ئیوهن ﴿مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ (تحريم) ی (أَبَدِی) (بِالْكَلِی) ی یه (خاطر) و (خطور) و
 (وسوس) نایه لای؛ نهو (حُرْمَة) (خاص) ی (جناب) ی (هومایون) ی (رسالة) ه
 بۆ (تشریف) ی نهو؛ كه سی تر نهو (حَدّ) ی نیه (داخل) ی (وراثه) نیه، بۆ (أولیا) یان
 - (حَتّٰی) (أبو بكر) و (سائر) ی (خُلَفای راشیدن) نهو (إمّتیان) ه یان نه درایتی
 (فكیف) به (شیخ) ی؟ ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ ئیتر نه وهنده (كافی) یه؛
 ته ماشای خواكه ن؛ چه ند لای به (حُرْمَة) ه چۆن (صیانه) ی (شَرَف) (أشرف) ی
 (عالم) نهكات؛ ئیوهش له (إحترام) ی (قُصور) مه كه ن ﴿إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا﴾ هه رچی
 بی ﴿أَوْ تُخْفَوْهُ﴾ بزنی كه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ پئی (خَطَر)
 مه دهن (ده خیل) ه كه م له كۆل (روایات) یان گه رین؛ توپه (دائس) به
 (شَرَف) ی (سَيِّد الكونین) به دل و زوبان و (قلم) دا مه یه نن ﴿لَا جُنَاحَ
 عَلَیْهِمْ﴾ (زوجات) ی (طاهرات) ﴿فِي آبَائِهِمْ﴾ دیاره (حجاب) ی (أجانب) بۆ وانه
 نیه؛ (أَسَاسًا) (حجاب) ی (طبیعی)، (فطری) له (بَیْن) یانه ﴿وَلَا أَبْنَائِهِمْ﴾ له
 (غیر) یا (على التقدير) ﴿وَلَا إِخْوَانِهِمْ﴾ برایان؛ (رِضَاع) یش (حُكْم) ی (نَسَب) ی
 هه یه به (حدیث) ﴿وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ﴾ برازایان ﴿وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ﴾ خورزایان؛
 (أبناء) ی (عَمّ) و (عَمّات)؛ (أخوال) و (خالات) تا نه وانه بیته لایان قسه یان له گه ل
 بكنه به (أُنس) و (مُحَبّة) بی خۆ پیچانه وه؛ وه کی له (أجانب) آن؛ بۆیه (إمامی
 عمر) بی پرس و (إستئذان) چوه لای (حفصة) كه (خَبَر) ی (طلاق) ی (رَسُول) ی
 وه رگرت له (حفصة) ی پرسى؛ ووتی نازانم چوه خزمهت پیغه مبه ری؛ (عرض) ی
 كرد فه رمووی؛ نا (عمر) ووتی؛ (الله أكبر)؛ له خوشیان ﴿وَلَا نِسَائِهِمْ﴾ ژنه
 (مُسلّمان) (نسبه) ی هه موان بۆ (أُمّهات المؤمنین) یه كه ﴿وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾

(ظاہراً) (عامہ) لہ (عَبْدُ) (جاریہ)؛ (إِعْتِرَاضُ) لہ وانہ وہ کی لہ (أَجَانِبُ) تہ کری؛ (مُشْکَلُ) (إِمَامِی حَنْفِی) تہ فہ رموی؛ بہ س (جاریہ) (مِنْ حَيْثُ الْمَعْنَى) جوانہ؛ (أَمَّا) (مُکَاتِبُ) (تَوَعَّامًا) سہ ریبہ سستی یہ کی بوی خوی ہہہ (حَقُّ) (إِحْجَابِی بَکْرِی ﴿وَأَتَّقِیْنَ اللّٰهَ﴾ (حَتّٰی) دہ ربارہی تہ وانہ ش؛ (حفظِی) (حُسْنُ) (أَدَابِی) (مُجَالَسَہ) بکہن ﴿إِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ﴾ (داخلی) (خارجی) (ظاہر) (و خفی)؛ قسہ یان لہ (رُؤِیَہ) (شخص) یان کردیہ؛ تہ مہ زُود (إِحْطِیَاطُ) وہ ﴿إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِکَتُهُ یُصَلُّونَ عَلٰی النَّبِیِّ﴾ (تعظیم) (ثَنًا) (تَخِیلِ) تہ کہن؛ (إِحْتِرَامِی) تہ گرن؛ خویبہن، چونی (ثَنًا) تہ کا؛ چ (أَدَابِی) (قُدْسِی) دہ ربارہی (عائِلَہ) بی (مَحْتَرَمَہ) ی دادہ نی؛ (مَلِئْکَہ) بہ (سَفَارَہ) دین، (حِرَاسَہ) تہ کہن؛ (نَصْرَہ) تہ دہن بورژمنانی تہ شکین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ کہ خوا نیوہی بہ سایہی تہو (سِرَاجُ) (مُنْرَہ) لہ (ظَلَمَاتِ) ہینایہ دہر؛ لہ بہر (حُرْمَہ) ی، (صَلَوَاتِ) ی لی تہ دہن؛ خواو (مَلِکِ) ی ﴿صَلُّوا عَلَیْہِ﴾ نیوہش (تعظیم) ی کہن (إِحْتِرَامِی) (إِحْتِرَامِی) بگرن؛ تہو (أَحْکَامِی) (قُدْسِیہ) ی دہ ربارہی (آلِ) ی (مُطَهَّرِی) (زُوجَاتِ) ی (مُقَدَّسَاتِ) ی (تَبَوٰی) (إِجْرَا) بکہن؛ بہ (ظاہر) (باطن) بہ (قَلْبُ) (و قَالِبُ) لہ (حَقُّ) یان پاک بن؛ بہ (خِیَالِ) یش (تَصَوُّرِ) نا (لایہق) بہ دلتان دانہیہ ﴿وَسَلِّمُوا تَسْلِیْمًا﴾ (مُطْعِی) (و مُنْقَادِی) (و) فہرمان بہ ردارین؛ کہ سنی (إِنْصَافِ) ی ہہ بی وہ تہ ماشای تہو (آیات) ہ بکا تہ زانی (مَقْصَدُ) لہ (صَلَوَاتِ) (و سلام) لیترہ چیہ؛ گہرچی لہ (أَخْبَارِ) (وارد) ہ کہ (عَرْضِ) یان کرد کوو (صَلَوَاتِ) لی بدہین؟ (أَمْرِ) ی خوا ی بہ جی بینن؟ فہ رموی: (اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ عَلٰی إِبْرَاهِیمَ وَعَلٰی آلِ إِبْرَاهِیمَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَّجِیدٌ.... إِلَى الْخ) وہ بہ چہ ند (عِبَارَاتِ) ی تریش (نَقْلِ) ی (صَلَوَاتِ) گرایہ (علی الرأس والعین) (لکن) تہ مہ (تفسیرِی) تہو (آیہ) ہ نیہ گہرچی (صَلَوَاتِ) لہ (إِبْرَاهِیمِ) (و آلِ) ی زُود (مُنَاسِبِ) ہ تابزانن خوا چون (حفظِی) (حَرَمِ) ی (خَلِیلِ) ی کرد! وہ (جَبْرِیلِ) (رَحْمَہ) ی خواو (بَرَکَہ) ی بو نارین،

وہ (خِتام) ی (آیہ) ی بہ (حَمید) و (مَجید) کرد؛ تہ وہ (مَعْنَا) ی نیہ با (وجود) ی
 خوی تہ فہ رموی: من (صَلَوَات) لہ (بَنی آدم) تہ دہم تہ وہ ش (صَلَوَات) ی لی
 دہن؛ تہ تہ پووکہ ینہ خوا بلتین: تو (صَلَوَات) ی لی تہ گہ رچی (بَعْض) ی (وَجہ) ی
 (شاعیرانہ) تہ لی: گوی یا تہ تہ ناتوانین لہ (وُسع) ی تہ تہ نیہ (تَعْظِیم) ی (رِسَالۃ
 پہ ناہ) بہ تہ نیہ جی: تہ توو بیگہ (أَمَّا) (نَظَر) بہ (مَقَام) ہیچ نیہ؛ تہ تہ تہ توانین
 (تَعْظِیم) ی بگہ ین؛ (صِبَاۃ) ی (آل) ی لہ ہہ موو (نواقص) بہ جی بئنن؛ کہہ وایی
 (صَلَوَات) لہ ہہ موومان، وہ کی (صلوات) ی (کبریائی) (عِبَارۃ)؛ (غَايۃ) ی (جَہۃ) ی
 (تَعْظِیم) جیاوہ زہ، وام دہ زانی (حَمَل) ی (صَلَوَات) لہ سہر (مَعْنَا) ی (تَعْظِیم) لہ
 (سَوَانِح) ی خومہ؛ تالہ (تَقْرِیر) ی (سَيِّدِ الْوُوسِی) م دیت (اِسْتِفَادۃ) لہ
 (سِیاق) ی (آیہ) تہ ی فہ رموی: تہ وہ بؤ (اِیجاب) ی (اِقْتِدَا) ی تہ تہ یہ؛ (یَعْنِی)
 (اِتِّبَاع) ی خوی بگہ ین؛ لہ (صَلَوَات)؛ (مَادَام) وایی (مُنَاسِب) وایہ (اِتِّحَاد) ی
 (مَعْنَا) ی ی وہ کی (اِتِّحَاد) ی (لَفْظ)، دواہ بؤ (تَوَجِیہ) ی (قَوْل) ی (قَائِل) و
 (جَوَاب) ی (رِسَالۃ پہ ناہ) چہ ند (تَوَجِیہات) ی (ذکر) کردیہ، تہ وہ ی پیشدان،
 (اِشَارۃ) م بؤ کرد، (تَوَجِیہ) ی (مُجَبَّہ) ی خویہ تی؛ (مَدَح) و (ثَنَّا) ی (لَفْظ) ی لہ گہ ل
 (اِطَاعۃ) ی وہ (اِحْتِرَام) ی (قَلْب) ی (صَحِیحِی) خویہ تی وہ (اِلَّا) تہ نہا زوبان چ
 (قِیمۃ) ی نیہ؛ (شیعہ) لہ ہہ موو کہ س زیاتر (صَلَوَات) لہ (آل) تہ دہن وہ لہ (حَق)
 (أَحَب) و (أَکْرَم) و (أَفْقَہ) و (أَعْلَا) و (أَشْرَف) ی (زَوَاجَات) ی بہ دل و زوبان چؤننی؟
 تہ یزانن؟ کہہ سی توخون میشی (ناموسی) (ناموسی) (أَعْظَم) بی (لَا شَکَّ) (حَظ) ی
 لہ (اِسْلَامِیۃ) دانیہ، تہ و جا بؤ (أَحْکَام) ی (شَرْعِی) (دَائِر) بہ (صَلَوَات) (مُرَاجَعۃ) ی
 (رُوحِ الْمَعَانِی) کہہ (رہ حمہ تی خوی لی بی) (حَشَر) ی (کردیہ)؛ تہ وندہ ی
 (عِلْم) ی (مُحَظ) ی بووہ تہ وندہ ش (سَلَفَہ) ی (نَقْل) و (تَحْرِیر) و (تَقْرِید) ی بووہ ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ يُؤْتُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بہ (خِیَال) ی نا (لایہ ق)، (مَقْصَد) ی (أَعْظَم) لہ (اِذَا)
 لیرہ دیارہ (دَائِر) بہ (عَرَض) ہ ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ (عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ تہ وانہ ی (أَذِیۃ) ی (رَسُل

الله یان ئەدا، (أَغْلَبَ) (أَزْمَانَ) (مُحَقَّرَ) (مَهَانَ) بـوون (أَمَّا) ئیستاله (عِیْرَاقِ)
 (دۆر) یانە ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (عام) ه له گه ورده و گچکه؛
 (وَضَمِيعِ) (و شَرِیفِ) ﴿بِفَیْرِ مَا أَكْتَسَبُوا﴾ بئی (جُنْحَةِ) (و جَنَابَةِ) (و قَبَاحَةِ)؛
 (یعنی) بئی (مُوجِبِ)؛ بۆ (إِذَا) ی (رَسُولِ) ئەو (قَبْدِ) ه ی پـ ناوی؛ ئی وی
 (مُوجِبِ) ی (أَذَى) (تَصَوَّرَ) ناکرێ ﴿فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا﴾ به کوردی ئەلی:
 بوختان درۆی ناشیرین (و قَضِیحِ) (و قَبِیحِ) ﴿وَأَمَّا مُبِینًا﴾ گوناھـی (عِیَانِ)؛ خوا
 ئەزانئ (جَزَا) یان چیە؟ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ﴾ لێره (ذکر) ی
 (بَنَاتِ) ئەفەرمووی؛ (سُبْحَانَ) الله له (حِکْمَةِ) (و روح) ی (قرآن)؛ ئەگەرچی (مَعَ)
 (الأسف) له (أَغْلَبِ) ی (آیات) خەریکی (إِزْهَاقِ) ی (روح) یانن ﴿وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ژنی (سائی) ی (مُسْلِمَانِ) ی دی ﴿يُذْنِبِينَ عَلَیْهِنَّ﴾ له سەریان بۆ (طرف) ی
 (وَجْهِ) یان نیتزیک کەنەوہ ﴿مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ﴾ (بعض) ی له (جَلَابِابِ)، چارۆکە؛
 ئیستاش له (بعض) ه (صُورَةِ) ی ژنە گەورانی (مِصْرَ) شتئ وا دەرئەکەوی
 به سەریان دادەن؛ به مل چەنەگەو دەمیان دا ئەسوریتەوہ، به گۆیرە ی (روایە)
 له (إِبْنِ عَبَّاسٍ) (و قَتَادَةَ) (جَلَابِابِ) به خۆدادانی ئەوهایە؛ دیارە (مَقْصُودِ)
 (إِمْتِیَازِهِ) وەکی ئەفەرمووی ﴿ذَلِكَ﴾ وە (إِدَانَا) یه ﴿أَدْنَى﴾ نیتزیکترە ﴿أَنْ
 يُعْرِفَنَّ﴾ بناسرئین به (عِلَامَةِ) ﴿فَلَا يُؤْتَيْنِ﴾ به قەسە و پلاری نالایەق ﴿وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ بۆیه (جَلَابِابِ) ی بهو (طَرَانِ) ه ئەنرئین ﴿لَنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُتَافِقُونَ﴾
 (مَنْ بَعْدَ) ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ (خِیَانَةِ) ی (أَعْرَاضِ) ﴿وَالْمُرْجِفُونَ فِي
 الْمَدِينَةِ﴾ ئەوانە ی به درۆ به هەرزەکارانی خەلکی ئەخەنە (زَلْزَلِ) (و إِظْطِرَابِ) و
 هەرزەگویی ﴿لَتُغْفِرَنَّ بِهِنَّ﴾ (مُسْلَطَاتِ) ئەکەین له سەریان؛ ئیستا خوا (مَنْعِ) ی
 ئەکردن له (ضَرْبِ) (و تَنْكِیلِ) یان ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ئەوندە ی مال
 ئەگۆیزنەوہ ﴿مَلْعُونِينَ﴾ (مَطْرُودِ) و دەرکراو ﴿أَيْنَمَا تُقْفُوا﴾ (عَلَى مَا هُمْ عَلَيْهِ)
 ﴿أُخْذُوا﴾ ئەگیرئین (أَسِيرِ) ئەکرئین: (أُخْذِ) ﴿وَقَتُلُوا تَقْتِيلًا﴾ (أَبْلَغُ أَشَدَّ) (أَنْكَى)
 (وَأُخْذِ)؛ (شَدَّ) ی (لَفْظِي)، (تَابِعِ) ی (شِدَّةِ) ی (مَعْنَا) ﴿سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا﴾

مِنْ قَبْلُ ﴿لَهُ (حَقُّ) تہوانہی (مُفْسِد)؛ (سَفِیہ) فَلہ دہ ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ﴾
 (قاعدہ) ی (شرعی) (فطری) ﴿تَبْدِيلًا﴾ (یعنی) نیہ (أَلْبَتَّہ) پاش تہو (تہدید) ہ
 بہ سیان کردیہ، لہ (إِذَا) ی (أَہْل) ی (إِیْمَان)؛ (أَمَّا) بلی ی تہوان (نوام) بیان
 کردیہ لہ سہر (إِذَا)؛ وہ (وَعِید) بیان لہ (حَق) (إِجْرَا) نہ کراوہ لہ سہر (تَرْوِیج) ی
 قسہی ہرزہ گویانی (خُلْف) ی (وَعِید) بہ راستی لہ (إِیْمَان) ی راست
 ناوہ شیتہوہ، (نوع) ہ (أَرْجُوفَة) یہ کہہ ﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ کہ (مِعاد) ی
 (عَذَاب) ی (مُہین) ہ؛ وہ (مُقَدِیْمَة) یہ بؤ (بِیَان) (عَذَاب) بیان لہ پوڑی واپہ ستین
 ﴿قُلْ لِيُنْظَرِ أَعْمَلُهَا﴾ بہ (وَقْت) ی (وَقُوع) ی ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ ہر لای خواہ کہ س
 نازنی کہی تہ بی؟ تہوہی (تَعِین) ی (وہ قَت) تہ کا (غَلَط) ہ ﴿وَمَا يُذْرِيكَ﴾ نہ
 (خَبَر) ہ یہ لہ (طَرَف) ی نہ بہ (أَشْر) تہ زاندی؛ ہیچ شت نیہ پی ی بزانی ﴿لَعَلَّ
 السَّاعَةَ تَكُونُ﴾ تہ بی ﴿قَرِيبًا﴾ لہ (وَقْت) ی نزیك (ذَاتَا) (نظر) بہ (قودرہ) ی
 (إِلَہی) (كُل) ی (أَنْ) (قِیَام) ی (قِیَامَة) (قَابِل) ہ؛ (مُدَّة) ی (تَفَاد) ی (قوہ)
 و (إِعَادَة) ی (شکل)؛ خوا تہ زانی بہ (كَائِنَات) نایہ تہ (حِسَاب)؛ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ
 الْكَافِرِينَ﴾ (مُنافِق) و (غَیْر) ہ (مُنافِق)؛ (کتابی) و (غَیْر) ہ (کتابی) ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ
 سَعِيرًا﴾ گہ رمی ہ لایسا (شَدِید) ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ لہ (سَعِیر) دا ﴿أَبَدًا﴾ پی ی
 (تَأْوِيل) تہ بہ ستی ﴿لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (حَفْظ) بیان کا (نجات) بیان بد
 (وَلَّى) و (نَصِير) بیان نیہ ﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ﴾ پویان تہو لاو تہم پی تہ کری؛
 یارویان تہ گوری (أَشْكَال) ی ناشیرینی بہ سہر دادی ﴿فِي النَّارِ﴾ لہ ناگری
 (مَسْحُور) دا ﴿يَقُولُونَ﴾ بہ (تَأَثَّر) (تَحَسَّر) ہ وہ ﴿يَا لَيْتَنَّا﴾ خوزی ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ
 وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ تہ گہر (إِطَاعَة) مان کردبان و امان لی نہدہات ﴿وَقَالُوا﴾ تہوا
 (مُحَقِّق) بوو؛ وہ (هَمْ) (نِدَا) یہ بؤ (حَضْرَة) کبریائی ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا
 سَادَتَنَا﴾ زادہ کان (رُؤْسَا) ی (دُنْیَا) ﴿وَكِبْرَاءَنَا﴾ گہ و ردہ گہ و ردہ کانی (دین) ﴿
 فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ﴾ پی یان لی بزر کردین؛ تہ گہر لی یان گہ رابان (فِطْرَة) نہختی
 بہ (حَق) تہ گہ یشتن یانہو (بَغْض) و (عَدَاوَة) ہ یان لہ (حَق) (رَسُول) نہدہ بوو؛

فه رمايشتاتى (تأثيرى) تې نه كړدن؛ به (خيال) زور جار (مُحاكمة) نه كهم؛
 (اساس)ى (قباحه) له (طرف) (رؤسا)يان؟ يا له (طرف) (مروّس)آنه؟ له
 (سین)ى (انام) (خصوصاً) (حال)ى (حاضر)ه وا دهرنه كوئى خه تاي (عوام)ه
 (رؤسا) به گوږه ى (میل)ى وان (سَوَق)يان نه كهن بؤ (انواع)ى (جهالة)و
 (ضلالة) ﴿رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ (مُقابل)ى (ضلال)و (اضلال)
 ﴿وَالْعَنَتُهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ كه وره له (ساحة)ى (رحمة) دوورين ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ (ایمان)ى (صحیح)؛ ناگاتان له خوى (مَقْصَد) (مُؤذَى)نيه (مَقْصَد)
 (إِذْأى)يه؛ خودى خوى (حرام)ه (مَمْنُوع)ه (مُوجِب)ى (لَعْن)ه ﴿لَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ﴾ له (مؤمن)ى (بنی اسرائیلی) نه وانه ى ﴿أَذْرًا مُّوسَى﴾ (كليم الله)
 (بانى) (مَجْد)ى (بنی اسرائیل) (صاحب)ى (يَد)ى (بَيْضَاء)؛ نه و (إِذْأى)يه
 (حَسَبِ الْمُنَاسِبَةِ) نه بئى (إِذَا)يه (عائله)وبئى؛ تاخو چ (هذيان)يان له (حَق)ى
 كرديه؟ (جَنَابِ حَق) ﴿فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا﴾ (تَبْرِیة)ى كرديه (مَعْلُوم)بوو
 نه وه ى وتويانه (إِفْتِرَا)يه (بُهْتَان)ه (أَمَّا) نه وه ى (نَقْل)ى (نه كهن) گوى يا
 (موسى) ته نها (غسل)ى كرديه (بعض)ى وتويانه: (أَلْبَنَة) (عَيْب)ه كى له
 (بَدَن)دايه، (برص) (فَتَق)ه؛ بويه له گه ل مه له ناو ناكه وئى پږځى خوى نه شوا
 جلکى له سهریه رده كى داده نئى كه له خو ده بیته وه، بؤ جلکى نه چئى له به ريان
 كاته وه؛ به رده كه هه لدئى؛ (مُوسَى) به (عصى) دواى ده كه وئى، تا نه گاته
 (مَلَأ)ى (بنی اسرائیلی) نه ى بين (بَدَن)ى بئى (عَيْب)ه؛ به و (نَوْع)ه خوا
 (تَبْرِیة)ى نه كا! وه نه شفه رموئى: ﴿وَكَانَ﴾ (مُوسَى) ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا﴾
 (صاحب)ى جاهو (شَوَكْت)بوو؛ نه تووبى خواكه سئى لای خوا (وَجِيه)بئى؛ به و
 (نَوْع)ه (تَبْرِیة)ى نه كات؟! (مُقابل)ى (إيمامى أحمد)و (شَيْخِ بُخَارِی)و
 (تُرْمَذِی)بَلِيم: چى؟ هه موويان (رواية)يان له (أبى هُرَيْرَة)يه (رضي الله عنه) وه (حكاية)ى
 (نَقْل)نه كهن له (إبن عباس)؛ (دائر)به (وَفَاة)ى (هارون) (حَقِيقَة) (أَعْجُوبَة)يه؛
 (أَمَّا) له (توراة)ى (بنی اسرائیلی)دا نيه؛ (رِضْوَانِی)خواى له (إبن عباس) ﴿يَا

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ﴿١﴾ له هه مووکارئ ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ پاست (حق)، له (حق) (رسل) آن له (حق) (مؤمن) آن قسه ی نالایه ق مه که ن به دوا ی (حکایه) ی (بنی اسرائیلی) مه که ون؛ (حقیقه) (إسنادات) ئ زور ناشیرین ونا لایه قه یان دایته (حق) (رسل) آن؛ (حمل) ی (قول) ی (سید) له سهر (لا إله إلا الله) نه گهرچی له هه موو (قول) ئ (سدید) تره؛ (أما) لیڤره نا (سدید) ه؛ نه گهر وایکه ن ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ (دقه) که ن خه ریکی هه لېژاردنی (أعمال) ی بن که (موجب) ی (رضا) ی خوا ی بی ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ له هه موو گونا هتتا ن خوش نه بی (ستر) ی نه کا؛ (مبدأ) ی (میل) ی زور (ضعیف) نه بی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ﴾ به (سعادة) ی (معاش) و (معاد) ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (ظفر) ی گهره به (خیر) ئ گهره و زور ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ نه و (أمانة) ه چیه؟ زور (خلاف) تیا به؛ نه و ی (مناسب) ی (آیه) ی نه م (سورة) ه بی؛ (عرض) و (ناموس)؛ پیا و ئی ژن (حفظ) بکا، ژن ئی پیا و (صيانة) بکات (فی الحقيقة) (أمانة) ئ گهره به؛ (حفظ) ی له (لازم) ی (بشرية) ه؛ نه و (أمانة) ه مان نواند ﴿عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ به سهر نه و (أجرام) ی (عظيمة) ی (قوية) ی (أبا) ی (علویات) ی (سفلیات) به خوی بگرن (حفظ) ی بکه ن ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا﴾ (إبا) یان کرد له هه ل گرتنی (قبول) کردنی ﴿وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ لی ی ترسان که پی یان (حفظ) نه کرئ ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ گوتی: (حمل) ی علی (رَقَبَتِي)؛ من (حفظ) ی نه که م (عقل) م هه به؛ نه زانم (حفظ) ی زور (مهم) ه؛ (لازم) ه (مُقْتَضَى) ی (شرف) ی (إنسانیه) ه ﴿إِنَّهُ﴾ (إنسان) نه و (جنس) ه؛ نه (کل) ی (فرد) ئ، وه کی له (آیه) ی دوا به دهر نه که وئ (كَانَ ظُلُومًا جَهُولًا) (ظلم) ی کرد به (ظلم) ئ (عظیم)؛ زور (جاهل) و نه زانه؛ ناگای له (میول) ی (نفسی) نه بوو نه یزانی که (میل) (قوة) ی ساند، (عقل) نه با، نه ی کابه (هبا) ﴿كِرْمَادٍ أَشَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ نه و زوبان درئژی نه و (كذب) و (افترا) و (أمانة) و (خیانه) ی له (حق) یه کی نه که ن (شیاطین) پی ی پی نایه ن؛ خو قسه له (حفظ) ی (أمانة) یه

ناوی دۆستی و (صدقی) ناکری یابه له دایکی له خوشکی زیاتره؛ (حرم) ی براده‌ریه‌تی، که چی (نوع) ئی ترده‌رنه‌چی! زۆرکه‌س (علی الدّوام) خه‌ریکی ناموس بردنی (أرباب) ی (ناموس) ن نه‌مپۆ (بَشَر) به (نوع) ئی (تَحَمَّل) ی (أمانه) نه‌کا؛ قه‌حپانان گوشاده‌کا گزی یا (حفظ) ی (عائلات) بیی؛ (رَقص) و سه‌مایان پی نه‌کا به‌پوتی هه‌لده‌ستن و داده‌نیشن؛ گزی یا نه‌مه‌ چاتر (حفظ) ی (شَرَف) ی ژنانی پی نه‌بی! بی (شَرَف) ی بی (ناموسی) و (دیوخی) و حیزی و بی (غیره) ی وه‌بی شه‌رم و بی (حیا) یی، گه‌یشتیته (دَرَجَة) یه (إنسان) ی به (ناموس) (تَمَنّا) به (بَغْض) ه (حیوانات) ئی بی (غیره) نه‌خوایی؛ نه‌گه‌ر (أمانه) (عام) که‌ین، دیسان باشه؛ (حَتّٰی) (طاعة) و (عبادة) (أنواع) ی (مَشاق) ی (تکلیفی) له (طرف) خوای له‌سه‌ردانرا؛ (خطای) ی خۆی بوو؛ خۆی خۆی هاویشه ژیر بار؛ نه‌گه‌ر (سُجدة) ی بۆ دار و به‌رد و که‌ر و گۆلک نه‌بردایه به (أوهام) و (خیال) خۆ ی نه‌ونده (عذاب) نه‌دایا له‌سه‌ر (عَیش) ئی (بَسْط) بمابا، خوا بۆ (تکلیف) ی (عبادة) ی ئی نه‌کرد؟ (حَتّٰی) زانو زه‌مین یا (على القَدَم) (خَضَعَ الرِّقَابَ نَوَاكِيسَ الْأَبْصَارِ) به‌رامبه‌ر بوتی پاوه‌ستی بۆ خوا نه‌و (تَنْزُلُ نَاكَا)؛ (حَقًّا) نه‌وه (ظلم) ئی (عَظِيم) و (جهل) ئی (أعظم) و (أشنع) ه نه‌و (عرض) ه وه‌کی (عُلَمّا) ی (بَيَان) نه‌فه‌رموون، (تَعْمِيل) وه (إشارة) یه بۆ (أَهْمِيَة) ی (أمانه)؛ وه (زَيْد) ه (لِزُوم) و (إِعْتِنَا) ی (بَشَر) به (حفظ) ی؛ نه‌و (أَجْرَام) ه نه‌و (کائنات) ه خۆی پاراستوه له (تَحَمَّل) ی (أمانه) له‌ترسی (خيانة) تو هه‌لت گرت نه‌وجا (بِجَمْعِ قُؤَاك) ناماده‌به بۆ (صِيَانَة) ی؛ نه‌گه‌ر چه‌زت له‌قه‌سی دور نزیك و به (مَعْنَا) و بی (مَعْنَا) یه له (تَفْسِير) ی (أمانه) (مُراجعة) ی (تَفْسِير) (سَيِّدِ الْوُوسَى) (روح المعاني) بکه نه‌و (حَمْل) و (قبول) ه (لِيُعَذِّبَ) اللّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ ﴿١٠﴾ (خَوْنَه) (خيانة) ی (مُنافِق) ی (أشدّ) ه وه چاکتری بۆ پێک نه‌که‌وی له (کافر) ی (صَرِيح) بی (مُوتِي) و بی (شَرَفِي) له (نفاق) دایه؛ آنزیا ده له (نفاق) ی (سیاسی) ﴿وَيَثُوبَ اللّهُ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴿١﴾ ئەوانی (صادق) دلپاک زوبان (سَلِيم) به (عَهْد) وپه‌یمان و (وَفَاء) (ظاهر) و (باطن) یه‌ک؛ (داخل) ی (نَعِيم) ی (مُقِيم) یان بکا؛ ئە‌گەر گونا‌هه‌کیان لێ (صادر) بوو (تَوْبَة) بکه‌ن (توبه) یان لێ (قَبُول) ئە‌کا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بنۆ‌پێ (مُقابِل) ی (عذاب) ی (مُنافِق) آن (قَبُول) ی (تَوْبَة) ی (مُؤْمِنان) ی (ذکر) کرد که‌بزانی ئە‌گەر (إيمان) بینن (تَوْبَة) بکه‌ن خوا (عَفْو) یان ئە‌کا؛ له‌و (مُقابَلَة) (غُفُور) ی (وَرَحِيم) ی خۆی نواندوه خوا (رَحْم) مان پێ بکا (ناثل) ی (سَعَادَة) ی (مَعَاد) بین (أَمِين) ^(١)

جوزئی بیست و دووه مین ته‌فسیری کوردی سوره‌تی (ئه‌حزاب)

سورة سبأ

(سوره‌ی) (سبأ) (مَكِّي) (مَدَنِيَّة)؛ (عدد) ی (آیات) ی (٥٥) یا (٥٤) هـ (مناسبة) ی له‌گه‌ل (سوره‌ت) ی (سابق) زۆر به (قُوْت) و ناشکرایه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ له‌سه‌ر ئە‌و (نِعَم) ی (جَلِيل) که‌ له‌ (حَق) ئێمه‌ی کرد؛ به‌ (آداب) ی (إسلامية) ئێمه‌ی له‌ (ظلمات) هێنا‌یه‌ده‌ر؛ کردنیه (مَظْهَر) ی (تَعْظِيم) ی (کبریائی) دوشمنی (مَنکوب) کرد (ناموس) ی (مُسْلِمَان) آنی (حفظ) کرد زوبانی مه‌رزه‌گۆیانی به‌ست؛ (مادام) ئە‌و (تَعْظِيم) ی ئێمه‌و (رَسُولی أَکْرَم) به‌ جێ هێنا (واجب) ه ئێمه‌ش (تَعْظِيم) و (تَبْجِيل) ی خوداوهندی (عَظِيم الشَّان) بکه‌ین ﴿الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌مو (مَخْلُوق) و (مَمْلُوك) یه‌تی ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ ئە‌گه‌رچی له‌ (دنیا) (فاسق) و (فاجر) و (کافر) له‌گه‌ل

^١ — سوره‌ی (أحزاب) ته‌واوبوو "سبه‌ینه‌ی شه‌موو نووی مانگی (مولودی شریف) خوا به‌ (شرافه‌ت) ی ئە‌و (مولود أعظم) کرامه‌ت و شه‌ره‌فی دارینه‌مان پێ (إحسان) کا" سه‌نه‌ی (١٣٥٨) هـ یجری (١٣١٨) ی شرقی " (مُطابِق) نووی (نیسانی) (پۆمی).

نِیمہ (شَرِیک)؛ (أنواع) ی (إنعام) ی خویان لہ سہر ھہیہ؛ (أَمَّا) (آخِرۃ) بُو
نِیمہیہ؛ بہ (خصوص) (مُقابل) ی (نِعْمۃ) ی (آخِرۃ) (ثَنَا) خوانی تہ کھین بہ ﴿وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ نیشی (مُحْكَم) ھ (تَدْبِير) ی دروستہ، ناگادارہ بہ (سِرُّ) و (عَلَن) و
(خَفَى) (أَخْفَى) ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ ھہرچی بچیتہ ناو ھہردی لہ
(حَبَّات) (عَرُوق) و (خَزِينۃ) و (أَجْسَاد) ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ لہ (نَبَات) و (أَشْأار) و
(حَبُوبَات) و (حَيَوَانَات) و (إِنْسَان) (مَعَادِن) ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ لہ (طَرَف) ی
(عَلُو) لہ باران و (أَمْثَال) ی؛ (عَنَاصِرِی) (بَقَايَا) ی (أَجْرَام) ی (کُون) ھ و (أَحْجَار) ی
(سَمَآوِی) ﴿وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا﴾ (مَوَاد) ی (خَفِيفۃ) کھ بُو (سَمَا) بَلَدنہ بن؛ (مَلَنَکَۃ)
دینہ خوار و ھہ وراز تہ چنہ ھہ ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ لہ بہر (رَحْم) ی نہ با کارئ
تر تہ بُو، خواہہ خودا ھہندی (کائنات) بین (مِثْقَال) ھ (ذَرِیۃ) یہ لہ (مَوْجُودَات) لٰی ی
بزر نہ بی، نایا ناتوانی (هَيْكَل) ی (بَشَرِی) (إِعَادۃ) کاتہ ھہ؟ (روح) ی بہاویتہ ھہ
ناو؛ (أَمِنَا بِاللّٰهِ) تہی توانی تہی کا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (سَابِقًا) (سَوَال) ھہ کیان
لہ (سَاعۃ) کرد؛ (جَوَاب) یان ھہرگرت؛ (إِيْمَان) یان پی نہیہ نا لیرہ بہ (قَطْع) ی
(إِنْكَار) ی (قِیَام) ی (سَاعۃ) تہ کھن تہ لَیْن: ﴿لَا تَأْتِيْنَا السَّاعَةُ﴾ نابئ نابئ ﴿قُلْ
بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمُ﴾ (مَادَام) خوا سویند بخوا لہ سہر (قِیَام) ی (سَاعۃ) نِیمہ
(تَصْدِیق) ی تہ کھن (وَلَوْ) نہ توانین (تَصَوُّیر) ی بکھین تہ گہرچی (بَعْض) ی لہ
(مُسْلِمَان) آن (قَائِل) نین بہ (إِعَادۃ) ی (هَيْكَل) ی (عُنَصْر) ی (بَشَرِی) ﴿عَالِمِ
الْغَيْبِ﴾ با (عَنَاصِرِی) لہ گہل (سَائِرۃ) تیکہ لاوبوونی بہ (مَشَاعِرِی) (کائنات)
(إِمْتِیَاز) نہ کری ﴿لَا يَغْرُبُ عَنْهُ﴾ لٰی ی دوور نا کھ ویتہ ھہ؛ (قُرْب) و (بُعْد) بہ (عِلْم) ھہ
ناگات لہ شتی نہ بی (وَلَوْ) (جَزْء) ی خوبئ لیت دوورہ شتی بزانی (وَلَوْ) لہ
(أَقْصَا) ی (عَالَم) دابی لیت نزیکہ ھہ دیارہ (عِلْم) (کَبْرِیَانِی) (حَضُورِی) یہ
﴿مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ ھہچی لٰی بزر نابئ (حَاضِر) ھہ لای ﴿وَلَا
أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ لہ (مِثْقَال) ھہ (ذَرۃ) ﴿وَلَا أَكْبَرُ﴾ لہ وی ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾
تہ ھہرموون: (لَوْحِ الْمَحْفُظِ) (نَصْرِی طُوسِی) لہ (شرح الإِشَارَات)؛ (تَحْقِيقِی)

جوانی هه یه بۆ (علم) ی (جناب) ی (حَق) - به (کلی و جوژنی) - بئی (اړتسام) ی (صورة) (أَسَاساً) (حُکماً) (علم) به (مَعْنَا) (صورة) ی (حاصله) (إنکار) نه که نه؛ (إدراک) ی به (آلات) وه کی: چاو و گوئی و (لَمْس) بۆ خوا به (مَحَال) نه زانن، نه مه وایه؛ (حقیقه) ئیمه ش وا نه لئین؛ ناتوانین بلئین: (صورة) ی (أشیاء) (طبع) نه بئی له (ذات) ی (حَق) (العیاذ بالله) نه با چۆن ئیمه شت به (حَوَاس) (دَرَک) نه که نه نه ویش وایا؛ (حاصل) ی (تَحَقُّق) ی (کَلِّیَات) (مُسْتَقْلَا)؛ (جزئیات) له (ضمن) ی له (عقول) ی (مُجرده) لای (کبریائی) (حاضر) ه؛ (عقول) ی (مُجرده) وه کی (لوح) وایه، به خۆ به (صورة) ی (أشیاء) ی که تیا به تی لای خوا به؛ گوم نابئی؛ (إتیان) ی (ساعة) ﴿لِيَجْزِيَكَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه وانی ئیمه نه فه رمون: (قیام) ی (ساعة) بۆ (جزا) ی (طرفین) (مُقْتَضَى) ی (حُکْمه) ه نالئین: (عَدْل) ه (إعتدال) نه ترسن ﴿أُولَئِكَ﴾ (عَمَل) چاک ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ وایزانم (لازم) (مَغْفِرَة) بۆ گونا ه بئی؛ با (سَتر) له (مَکاره) بئی ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ جوان بئی (تَعَب) و (مِنَة) ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ له (جَهْل) و (عِنَاد) ه وه به (قَدْح) و (إِلْقَا) ی (شبهه) و (مَنَع) ی (ناس) ﴿مُعَاجِزِينَ﴾ (رَغَم) ی ئیمه ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ﴾ (سَيِّئ) (أَشَدَّ) (أَلِيم) نۆر به ئیش ﴿وَيَرَى الَّذِينَ﴾ نه بینن نه زانن ﴿أَوْتُوا الْعِلْمَ﴾ له (أصحاب) و (أعقاب) ی (عُلَمَا) ی (بَنَى إِسْرَائِيلِي) ﴿الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ (يَعْنِي) (قُرْآن) ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ نه وی (قُرْآن) (تَصْدِيق) ی کا دیاره (حَق) ه (مَادَام) (تَصْدِيق) ی (حَقِيقَه تِي) (قُرْآن) بکه ن (تَصْدِيق) ی (قیام) (ساعة) یش نه که نه هر (مَعْنَى) به بلئین: نه گهر له گهل (نَظْم) ی (آیات) (مُوافِق) نه بئی؛ من (قبول) ی ناکه م، مه گهر نۆری به (لازم) بزانم له به گهره بئی (قائل) ی وه (ناقل) تاپئ یان هه ل نه خه له تین ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (غَلَبه) ی خوی بۆ چاکه به (مُوجِب) ی (ثَنَّا) خوا نی به؛ نه مه خۆیه تی (غالب) ی بئی (مُبالات) مه گهر به (إتفاق) وه (إِلإ) کارئ باشی (لایتقی) ی ستایش و سوپاس ناکا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی (مُعَاجِز) له بهر (إِلْقَا) ی (شُبْهه) و (سَدَى) ی (ناس) له

﴿إِيمَانٍ﴾ ﴿هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ﴾ (رَسُولِي أَكْرَم) (كَأَنَّهُ) نایناسن ﴿يُنَبِّئُكُمْ﴾
 (خَبَرِي) (عَجِيب) و (غَرِيب) تان تہ داتئی ﴿إِذَا مَرُفْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ﴾ کہ مردن
 (أَجْزَا) تان بلاو بق وہ له بار یہ ک هاتنه دهر ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ سہر له نوئی
 (إِجَاد) تہ کرینہ وہ له پوڑی (قِيَامَةِ) ﴿أَفْتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا﴾ تہ گہر (عَنْ قَصْدِ)
 و (شَعُورِي)؛ (إِفْتَرَا) یہ ﴿أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ وہ (إِلَّا) له (جَنُونِ) (مُنَازَعَةِ) ی (مَلَا) یان
 له (صِدْقِ وَ كَذِبِ) ی (خَبَرِ) (مَذْهَبِ) ی (جَا حَظْ) و (نَظَامِ) (مَشْهُورِ) له (كُتِبِ) ی
 (بَلَاغَةِ) و (أُصُولِ) (مَذْکُورِ) (عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ) تہ وان (تَجْوِيزِ) ی (صِدْقِ) یان تہ داوہ
 ﴿بَلٍ﴾ وانیہ (حَاشَا) (قَوْلِ) ی (حَقِّ) ہ به (دَلِيلِ) ہ ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾
 به (قِيَامِهِ) به (سَاعِهِ) ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ (الْحَقِّ) وایہ تہ مپو بنوڑہ
 (بَشَرِ) (سَبَبِ) به (إِنْكَارِ) ی (حِسَابِ) و (عَذَابِ) ی (آخِرَةِ) له هہ موو (جَهَةِ) چہ ند
 (مُعَذِّبِ) ن له ہہر تہ و بی (دینِ) اَن (عَالَمِ) تہ له رزی تہ مپو سبہ ی شہر تہ بی
 به (غَانِ) ی (مُخَنَّقِ) (دینا) تہ خنکینن ہہ تادی له (هَدَايَةِ) و (رَحْمَةِ) و (إِنْصَافِ) و
 (مُرُوَّةِ) و (أَعْمَالِ) ی (صَالِحَةِ) دوور تہ کہ ونہ وہ ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ واکوم بووین، له
 (عِلْمِ) و (عِرْفَانِ) دوور کہ وتینہ؛ (أَنَّهُ) نایبینن، ناتوڑنہ ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿تَفَكَّرْ﴾ ی لی نا کہن، بزائن چ (خَلْقِ) ی (عَظِيمِ) ہ؛ (خَالِقِ) ی
 تہ و (خَلْقِ) ہ تہ توانئی (إِعَادَةِ) اَن کاتہ وہ؛ تہ و (قَادِرِ) ہ هہ موو دہم تہ توانئی
 تہ وان (عَذَابِ) دا ﴿إِنْ نَّشَأْ نُخَسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ به س (مُتَوَقِّفِ) ہ له سہر
 (مَشْيَةِ) به عار دیا ندا بیاتہ خوار؛ نقوم بین ﴿أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾
 و ہ ک (أَحْجَارِ) ی (سَمَاوِی) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ﴾ له وی (مَذْکُورِ) ﴿لَّآيَةٍ﴾ تدر پہ وشہن و
 نَاشْکُرَا ﴿لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بئی (تَكْبَرِ) و (أَنَانِيَةِ) ﴿مُنِيبٍ﴾ (قَامُوسِ) تہ لی:
 (الْمُنِيبُ) (المطر الجود الحسن الربيع) (أَنَّهُ) (إِنْسَانِ) ی پاک و خاوین و جوان؛
 تہ وی دلی پاک بئی؛ (طبعاً) تہ ماشای (کائنات) تہ کا به چاوی (إِعْتِبَارِ) و (تَفَكَّرِ)
 تہ ی تدرینئی؛ تہ وی پیسی دل (فارغ)، (تابعِ) ی (شَهَوَاتِ) ناگہ ریتہ وہ به (تأملِ)
 تہ ماشای شت بکا ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا﴾ زیدہ له (نُبُوَّةِ) و (رسالہ)؛

(مَلِك) و (سُلْطَنَة) خوا ځه زكا (إِنْسَان) به ځه ردا ده ځاته خوار؛ بَلَنْدۍ نه كا؛
 (جِبَال) ى (تَسْخَر) نه بۍ آسنۍ بۍ نه رم نه بۍ كه سۍ نه و (قُوْدَرَة) و (قُوْه) هۍ دابه
 (حَضْرَة داود) نه و كه سه نه وانى (مُعَانِد) به رد باران كا وه به ځه ردا پوى چوۍنۍ
 ﴿يَا جِبَالُ أَوْبِي مَعَهُ﴾ (تَسْبِيح) ى خوابكه له گال نه و چپاۍ بۍ (مُسَخَّر) كرد،
 (تَقْدِيس) و (تَنْزِيه) (كَبْرِيَانِي) له گال بكات ﴿وَالطَّيْرُ﴾ بۍ مان (مُسَخَّر) كرد؛
 وه كۍ: كۍ تری (مُخَابَرَة) (آلَان) یش هه ن (إِسْتِخْدَام) یان نه كهن له (وَقْت) ى
 (مُحَارِبَة)؛ له هه موو (وَاسْطَة) یه (مُخَابَرَة) (مَكْتُوم) ترن هه رشتۍ (إِنْسَان) بۍ
 (تَعْلَم) بیزانى بیكا (جَنَابِي حَق) (نَسْبَة) ى بۍ خوى نه دا؛ (سَبْحَانِ اللّٰه) (طَيْر)
 (حَيَوَانَات) (قَبُول) ى (تَعْلِيم) و (تَرْبِيَة) نه كهن؛ نه وانه نا ﴿وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ﴾
 نه وانى نۍمه وایان پۍ خوځشه؛ وه كۍ له (سَدۍ) (نَقْل) نه كهن بۍ ناگرو بۍ
 (عَمَلِيَاتۍ) (حَدَادۍ) آسنۍ له ده ست نه رم ده بوو، وه كۍ شه مۍ، به لام نه گه ر
 بیان فهرموویان، به (طَرِيق) ى (عِلْم) ى (عَمَلۍ) بۍ نه رم نه بوو، وه كۍ
 نیستا؛ به (بَعْض) ى (أَجْزَا) ناسن نه كهن به هه ویر بۍ فیربوون نۍمه چاتره
 بوو؛ (لَكِن) (جِبَل) ى (قَلِيل) بۍ (كِرَامَات) و (مُعْجَزَات)، (صَرْف) ى كردن له
 (طَرِيق) ى (اِكْتِشَاف) به (عِلْم) ى (عَمَلۍ) (نَافِع)؛ (مَعَ أَنَّهُ) له (مُعْجَزَه) ش
 (مَقْصِد) ى (إِلَهۍ) (عَمَل) ه ﴿أَنْ اَعْمَلْ سَابِقَاتٍ﴾ زړۍ ى ته واو ﴿وَقَدَّرْ فِي
 السَّرْدِ﴾ له (نَج) و تۍك هه ل كۍشانی (خَلَق) ه كانی، رۍك و لۍك پۍك بن، مقدار
 یان (مَنَاسِب) یی ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ بۍ (دین) و (دینا) (جِهَاد) ى (فۍ سَبِيل
 اللّٰه)؛ دیاره نه وانى بۍ (تَسْخِير) کران بۍ (نَفْع) ى (عَامَة) یه؛ بۍ یه به (جَمْع) ى
 (خُطَاب) ى فهرموۍ ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (أَصْلِيحَه) ى (حَرَبِيَة) (جَهَة) ى
 (خَبَر) یش هه یه (جَهَة) ى (شَرۍ) یش هه یه؛ نه وۍ باش بۍ خواپه رست و له خوا
 ترس بۍ، له (خَبَر) ى (إِسْتِعْمَال) نه كا؛ نه ویدی له (شَرۍ) ى (صَرْف) نه كا؛ كه سۍ
 (مُثْقَالَ) ه (ذَرَة) یه (إِيْمَان) ى به خواۍ هه بۍ (غَازِي) ى (مُخْنِق) ناهاوۍته شاری؛
 بۍ ده سه لات و بۍ (مُدَافَعَة)، پر له (أَطْفَال) ى (مَعْصُوم) ناځره نۍ (مَظْلُوم)؛

ئہوی ئہمۆ ئہی بینئ، (أثری) (تَرْقیاتی) (عِلْم) ی (بَشَر) ہ کہ بہ دخواہانی
 (إنسانية) ئہوانہی بی (دین) و (إيمان)؛ (صرف) لہ شہری (صَرْف) ئہکەن
 (حقیقة) (تَرْقى) (أولاً) بہ (تزکیہ) ی (نَفْس) و (تَرْبِیة) ی جوان و (أخلاق) ی
 (فاضلة) و (إنصاف) و (مُروہ) و (مَرَحمة)؛ ئہوجاہہ (عِلْم) ی (إختراق)
 و (اِکتشاف) ہ کہ سئ (إيمان) ی ھبی خوا بہ (عَمَل) ی وی (بَصِير) ہ (سَعی)
 لہ چاکہ ئہکا؛ وہ بۆ چاتر ھہ وراز ئہچی؛ ئہوی ئاگای لہ خوانہ مائہوی بیکا
 ئہی کا ﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ﴾ (بُخار) بۆ (تَحْرِيك) ی (أصطول) ی (بَحْری) (مُمْکِن) ہ
 (شتئ) (هَوائی) بووی؛ لہ (بَيْن) ہ (مِیناء) ی (سُلَيْمَانَ) ی (کَشَف) کرا، (بَقِیاء) یای
 پاپۆریان دۆزیوہ؛ وادہ ردہ کہ وی (قُوَّة) ی (بَحْری) لہ (زَمَان) ی (سُلَيْمَانَ) دا
 بوہ؛ (قُوَّة) ی بابی بۆ (بِرّ) و (جِبَال) بوہ ﴿غَنُومًا شَهْرًا وَوَأَحْهَا شَهْرًا﴾ سبہ بینئ و
 ئیوارہ بہ (قَدَر) ی مانگہ پئ یہ ئہگەر (حَرکة) ی کردبا ئہ پۆیی؛ دیارہ زۆر
 (سَرِیع) بوہ ئیستاش خەریکن لہ (سَرِیع) بۆ (أَسْرَع)؛ چ (سِیَّارَة) چ (طِیَّارَة) چ
 پاپۆر؛ (مَقْصَد) ئہوہ نیہ، ھەموو پۆژی سبہ بینان مانگہ پئ یہ ئہ پۆی ئیواران
 مانگہ پئ یہ. (ذاتاً) (مُلک) ی (بَنی إِسْرَائِيل) ئہوہ ندہ (سِیعَة) ی نہ بوو؛ (حَتّی) بہ
 (قَدَر) (دَوْلَة) ی (مُناسب) ی ئیستا (فَضْل) لہ (مُعْظَم) کان؛ ئیتر بہ قسہی (وَهَب) و
 (مَهَب) (خُطوط) ی (دِماغ) ی خۆت (واسع) مہ کہ ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ کانی
 (نُحاس) ی تاواوہ ئہوہ (أمر) ی (طَبِيعي) یہ؛ (آلان) یش (بُرکان) (إنفلاق) ئہکەن
 پاقری لئ دہ ردہ کولئ، وەکی لافاو ئہ پوا؛ ئہگەر ئارہ زووی (مُعْجِزَة) ئہکە ی
 (سَهْل)؛ گوئ لہ (وَهَب) و (أَمْثال) یان پاگرہ ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾
 لہ بہر دەستی خۆی و (نظارة) ی ئیشیان ئہ کرد ﴿يَاْذُنَ رَبِّهِ﴾ (رَبّ) ی (سُلَيْمَانَ)
 یا (رَبّ) ی (جَنّ) ﴿وَمِنَ يَزِجٍ مِنْهُمْ﴾ ئہوہی (میل) کا ﴿عَنْ أَمْرِنَا﴾ بہ سستی؛ یا
 بہ (مُخَالَفَة) ﴿نُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ لہ (قیامة) و (دُنْیَا) ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ
 مِنْ مَّحَارِبٍ﴾ قەلا و (مَوَاقِع) ی (حَرْبِیة) ﴿وَتَمَاتِيلٍ﴾ (خريطة) ی شاران
 (صورة) ی (شَرّ) آن؛ وەکی (فِرَاعِنَة) ی (مِصر)؛ ئیستا لہ (تَمَاتِيل) ہ لہ (آثار) ی

(قَدِیمه) زۆر دهرئه کهوئێ ﴿وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ﴾ وهکی (حَوْض) آن بۆ (عَسْكَر) ی بۆ میوان؛ وه (دَعْوَة) ی (عمومی) (الآن) نیش له ناو عهره بان له سینی گه وره گه وره له (طَعَام) ئینن؛ وهکی گرده لۆکه ی پلاو گرته بیته وه؛ (حَیْوان) هکی به ته واوی له سه ره؛ تیره خۆری سه د که سی زیترا (لغة) ی (عَرَبِی) (حَقًّا) زۆر (واسع) ه؛ (حَتَّى) له قاپ وقاجاغ به گه وره گچکه یی ناویان نه گورپێ؛ له هه مووی گه ورتر پێ ی نه لێن: (جَفَنَة) له وی به ره ژێر، که (طَعَام) ی ده که س بگری (قَصْعَة)، له وی به ره و ژێرکه (طَعَام) ی پینچ که س بگری (صَفْحَة) له وی به ره ژێر که (طَعَام) ی دووسی که س بگری پێ ی نه لێن: (مِکْلَة) (نهایه) (صحیفه)؛ جه ندخۆشه (لسان) ی (واسع)؛ (لکن) زوباندریژی به (خُورافات) و (تَوَسُّع) ی بێ (مَعْنَى) خۆی نیه نه لێن: یه ک (جَفَنَة)؛ هه زار که سی له (دور) ده بوو نه مه قسه یه؟! (نَقْل) نه که ن له (ابن عباس) (حَضْرَة سُلَیْمَان) (بَعْض) ه (هَیْکَل) ی (نُحَاس) دروست کرد؛ (دُعَا) ی کرد؛ خوا (روح) ی به به ره ینان؛ (طَبِعی) دارپێژراوی له (نُحَاس) به (قُوَة) تره، بۆ (خَدْمَة)؛ وه نه لێ: نه سفه ندیار له (بَقْبَايَا) ی نه و (تَمَاثیل) ه بووه (لَا شُک) نه وه پاش (حِکَايَة) ی (پوخته م) و (نه سفه ندیار) ی ناو (عه ره ب) هه لبه سترایه؛ چونکی (نه سفه ندیار) (مَعْرُف) ه به پۆبین - ته ن؛ (تَوْجیه) ی نه که ن؛ به لێ نه وه (نُحَاس) دروست کرایه به (دُعَا) ی (سُلَیْمَانِ) بووینه (روح) له بهر (ابن عباس) (ذات) ی گه وره بووه؛ پیاوی گه وره درۆی زۆر به زاری هه ل ده به سترێ؛ (حَتَّى) (فِي يَوْمِنَا هَذَا) وایه (تَمَاثِل) و (هَیَاکَل) له (شَرِيعَة) ی (إِسْلَامِيَة) (حَرَام) ه؛ چونکی (أَوَّلًا) بوت په رستی له و (صُنْعَة) ه په یابوو؛ (مِثْل) ی بوت په رستی (حَالًا) ی له دلان جاگیره؛ (وَيَا لِفَعْل) (عِبَادَة) نه کرین؛ له ناو (مَسِيحِي) یان وه (سائری بوت په رستان؛ نِیْزِیکه نِیْزِیکه له ناو ئیمه ش (عِبَادَة) ی (أَصْنَام) (عَوْد) بکاته وه؛ هه ر (وَقْت) ی نه و (مِثْل) ه نه ما؛ یا (حَلَال) بێ؛ یا هه م دروست کردنی؛ هه م دانانی له (مَوْقِع) ی (أَمَّا) بۆ هه موو که س (هَیْکَل) دروست نه کری؛ بۆ نه وانی هونه روه ری (خَادِم) ی

(مِلَّة) و (دَوْلَة) و (وَطَن)؛ (رافع) ی (لِوَا) ی (مَجْد) ی (أَمَّة)، بکړی؛ نه ک به کڼ خوی
 بکوړی (هَيْکَل) ی بؤ بکه ن؛ یادوو سئ (قَصِيْدَة) بلئ؛ سئ چار قسه ی ناو دړا
 (دائر) به (دین) بکات؛ بیکه ن به (فَيْلَسُوف) و (هَيْکَل) ی بؤ بکه ن؛ (حَقِيقَة) نه وه
 (غَايَة) ی (هَيْکَل) نایه لئ، به (فَسَاد) ی نه با، به جاری نه بیته (حَرَام) ی (شَرْع) ی
 (حَرَام) ی (سیاسی) له (أحوال) ی (بَشَر) وانه زانم، (مَيْل) ی (صَنَم) په رستی
 (حُکْم) فهرمایه؛ له (عَالَم) ی (إِسْلَامِيَة) به (خَيَال) ی (صَوْفِي) یانه و (مُرَابَقَة) ی
 (حَضْرَة شَيْخ) (إِعَادَة) ی نه کاته وه، یا کریتی چه ندی پيش (ذات) ی (فَوْتُوْغَراف)
 خوی نارېوو بؤ لای (کویت) ی تا نه وانه ی (مَحْرُوم) ن له دیداری به (زیارهت) ی
 (صُورَة) ی (مُشْرِف) بن؛ که لئ که س (عِبَادَة) یان نه کرد؛ خوی (مُجَرَّد) په رستن،
 به (ایمان) ی (مُجَرَّد) زور (مُشْکِل) ه (خصوص) که (خَيَال) و (وَهْم) له
 (غَلْبَة) داین، وه (عَقْل) بئ هیزین؛ بویه (أَكْثَر) خه ریکی (إِزَالَة) ی (عَقْل) ن
 ﴿وَقُدُورِ رَأْسِيَّاتٍ﴾ مه نه لئ شیو تیا لئ نانی (عَسْكَر) و میوانان ئی (ثابت) و
 به رده وام له سهر کوچک اوران .

(تَقْدِيم) ی (مَحَارِب) له سهر (تَمَاطِيل) دیاره؛ چونکه (صُورَة) له ناو
 (قَصْر) آن دانه ندری؛ (وَكْذَا جِفَان) له سه (قُدُور)؛ نه وی (طعام) تئ نه کړی
 نه چپته ناو (قَصْر) آن، (أَمَّا) نه وه ی تیا ی لئ نه ندری ناچی ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ
 شُكْرًا﴾ (سُلَيْمَان) له خوی خواست (مُوفِق) ی کا له سهر (شُكْرَان) ه؛ خوا
 (دُعَا) ی (قَبُول) فهرموو؛ (شُكْر)؛ (شُكْر) ی (عَمَلِي) به ته نها زویان چ نیه
 (شُكْر) ی راسنی (إِقْتِدَا) به (مُنْعِم) ه نه و له (حَق) تئ (إِنْعَام) نه کاتوش له (حَق)
 (مُسْتَحَق) آن (إِنْعَام) بکه بویه نه فهرموو: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ (أَمَّا)
 (کَتَکِی) (أَبَا هَرِيرَة) نه کی ناکا من (بعض) ه (أُولِيَا) و (مَلَا) ی ده وه مه ندی
 (قَدِيم) م زور خوش نه وین؛ به هه موو (نوع) (خدمت) یان کردیه (مَلَا) ی (فَقِير)
 (شُكْرَان) ه ی خوی به (عَمَل) چؤن بکا؟ چاوی له ده ست نه م و نه وه؛ ناوړی له
 (مُخَالَفَة) ی (مِیُول) یان قسه به بدوړینئ؛ (وَلِی) (زاویه) نوشین گویا ده سستی له

(دنیا) ہل گرتیہ؛ چ (خدمۃ) ہکی پی نہ کری؟! (غیر)ی درو و (اغرا)؛ دیارہ (دین) و (دونیا) بہ (قوۃ) (مُحَافِظ)ی نہ کریت ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَرَجَمْنَاكَ﴾ (دقۃ) کہ نہ گہر (ملا) بہ (دہولت) و پشت و (قوۃ) بیان (دین) وا بہ ہیژ نہ دہبوو ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ﴾ (سُلَیْمَان) ﴿الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ﴾ نئی (اہل) و (عیال) و (خدمۃ) و کارو (قوم)ی (اجن) آن ﴿عَلَىٰ مَوْتِهِ﴾ (مَعَ آتِهِ) (بَیْن)ی بوو (وفاۃ)ی کردبوو ﴿إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾ مؤرانہ ﴿تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾ دار (عصا)ی نہ خوارد؛ وا (ظاہر)ہ نہ بی (حضرة سُلَیْمَان) لہ سہر کورسی دانیشتبئی لہ (خلوۃ)؛ (عصا)ی بہ دہستہوہ بووی؛ بہ (سکتۃ)ی (قلبی) یا (دماغ) (وفات) کردبی (وضعیۃ)ی تیک نہ چوبی؛ پاش چہ ندی تہ ماشایان کردیہ؛ مؤرانہ - دیار دیار نہ بووہ - بہ (عصا)ی ہل نہ گہرین دہورہ بیان داوہ، نہی خون؛ کہ چوون دہستاندا دار (عصا) کہ (حضرة سُلَیْمَان) را قہنا، بہ لادا چوو؛ نہ و جا زانیان مردوہ ﴿فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ﴾ (معلوم) بیان بوو، (خَلَّت) لہ خوئیانہ ﴿أَن لَّوْكَأَنُوا يَعْلُمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا﴾ (وَلَوْ) (سعات)ی ﴿فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ نہ پویشتن (نجات) مان نہ بوو، (حال) آش وائہ زائن، جنوکہ - خصوص شیطان - (علام الغیوب) ن (حاضر) و (ناظر) و ناگاداری (سِر) و (علنی) (عبادن) نئمہ و امان (تفسیر) کرد؛ بابینہ سہر (روات)؛ (الہی سیدی) نہو (نوع) قسانہ کوو ہلبہ ستراین؟ کوو چوونہ نا (دماغ) آن؟ کوو (داخل)ی (تفسیر)ی (قرآن) کران؟ (ابن عباس) (ذات)ی گہورہ بووہ بی شک، دروی زقد بہ زاریوہ (نقل) لہ (ابن عباس)ی (حضرة سُلَیْمَان) لہ ہرجی یہ؛ ناو (محراب)، کہ نویژی نہ کرد (شجرۃ) یہ کی نہ دیت لی شین بووہ ، لی ی نہ پرسی: ناوت؟ نہیوت: ناوم نہویہ؛ بچی شین بووی؟ نہ گہر نئی چاندرا با، (امر)ی نہ کرد، نہ بیان چاند؛ نہ گہر نئی دہرمان با نہیان نوسی، (وقت)ی نویژی نہ کرد؛ دیتی داری شین بووہ؛ وتی: ناوت چیہ؟ وتی: (خرنوب) - بہ کوردی خرنوک - بچی شین بووی لیترہ؟ وتی: بؤ (خرابی) نہو (بیت)ہ نہ بی بہ زویانی وانیش ناوی (ہکذائی) بووی؟ (سُلَیْمَان) فہرموی: (یارب) مردنم

له‌سه‌ر (جِن) بزرگه؛ تا (إنسان) بزائن، (عِلْم) (غَیْب) یان نیه دار(عَصَا) یه‌کئی لئِ دروست کرد، خۆی هاویشته سه‌ر؛ سالتی به‌ مردی واما؛ (أَجِن) ه نه‌یان ده‌زانی مردیه؛ مۆرانه‌ خواردیان، (سُلَیْمَان) به‌ریۆ وه؛ (مَعْلُوم) بوو (أَجِن) ه (غَیْب) نازانن ئه‌م (پروایه) پینه‌ دۆزی تیا نیه؛ (أَمَّا) له (رِوایه) ئی تر له (إِبْن عَبَّاس) و (إِبْن مَسْعُود) و (جَمْع) ئی له (صَحَاب) آن، سئ پینه‌ دۆزی تیا به؛ دیاره (رِجال) ی ئه‌و (سَنَد) (ماهر) تر بووین، بۆچه‌ سپاندنی (رویات).

یه‌که‌م: (سُلَیْمَان) واده‌بوو سالتی دوو سال، مانگئی دوو مانگ، که‌متر ئه‌چوو (خُلُوة).

دووه‌م: (طعام) ی ئه‌و (مُدّی) له‌گه‌ڵ خۆی ئه‌برد.

سئ یه‌م: (شَیْطَان) ئی نه‌ی ئه‌توانی له (مِحْرَاب) ته‌ماشای (سُلَیْمَان) بکا؛ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای کردبا، ئه‌سوتائه‌و (روایه) هه‌مووی له‌بئ (مُحاکمه) ی (أمة) ه.

ئه‌وه‌ی (نِسْبَة) ی درا بۆ (إِبْن عَبَّاس) به‌لئ وایه؛ (خصوص) (خَوَارِق) و (مُعْجَزة) ی تیا بئ (سُلَیْمَان) (صاحب) ی (نُبُوة) و (مُلْك) چۆن سالتی له (خُلُوة) داده‌بئ؟ له‌و (مُدّة) (مادّة) یه‌ نابئ (أركان) ی (حوکمه) (مُراجعة) ی پئ؟ مندا له‌کی ناگریه، بابی بۆ (خِدْمَة) بابی؟ هه‌یج کاری (مُهْم) (تَعَلُّق) به‌ (شخص) ی (حضرة سُلَیْمَان) ی ناکا؟ (طعام) ی سالتی له‌ (خُلُوة) خانه‌ کوو ئه‌میتئ؟ ئه‌گه‌ر بلئین: قاوت و ماوتی له‌گه‌ڵ خۆی برديه‌ بپوا مه‌که (حضرة سُلَیْمَان) وه‌کی که‌چه (صوفي) و (راهب) آن، به‌دانه‌ زه‌یتوون و ئاردی جۆ سالتی (إدارة) ی کردبئ، ئه‌بئ (دائم) (طعام) ی خۆشی (عافیه) کردبئ ئه‌دی جارئ بۆ (دفع) ی (حاجة) له (خُلُوة) خانه‌ی (بَيْت المقدس) نه‌ده‌هاته‌ دهر ئه‌گه‌ر ده‌ست نوێژی نه‌بووبئ تاره‌ت کردنیشی نه‌بووه‌؟ وه‌کی (مَسِيحِي) یان؟ (حاشا)، جار جار (إيجاب) ئه‌کا گۆزه‌ ئاوه‌کی بۆ ببه‌ن ئه‌با بلئین: له (مُدّة) نه‌ی ده‌خواردو نه‌ی ده‌خواردوه‌، (دفع) ی (حاجة) ی ده‌نه‌بوو، له (روایه) ئی تر چاتر ده‌ی لئ: ئه‌لبه‌سته‌ ئه‌لئ: جنۆکه‌کان، (قبة) یه‌ بئ (مَنفَذ) یان له‌ شوشه‌ له‌سه‌ر دروست کرد؛ ئه‌وجا تیا ی

(وفاة)ی (خلاصة)ئو(نُقال)آن - (رَجَمًا بِالغِيبِ)۔ ہرکےسہ (حکایہ)ئی ٹہکا، (للہ الحمد) ہیچی (نسبہ)ی بۆ (رَسُو اللہ)ی خۆمان نہ دراوہ، وہئیلّین: (مُدّے)ی (محدود) بہچی زاناندوہ؟ مۆرانہکیان (مُسَلَط)کرد، لہسەر(عَصا)، کەشەو و پۆژئی (مقدار)ہکی کۆلّی، بہو(نسبہ) (حساب)یان کرد؛ زاناندیان، سالتّی بوہ (وفاة)ی کردیہ؛ ئہمەش خۆی نیہ. دانہیہچۆن(مُسَلَط)ئہکریّ یەک مۆرانہ، سالتّی بہشەو و پۆژ (عَمَل)ی وہکی یەک کو ئہبی؟ تەنہا یەک مۆرانہ کون لہ (عَصا)ی بکا بۆ ئەشکّی دیارہ (عَمَلیات)یان بہ (اجتماعی)یہ (حکومة)یان ہہیہ؛ (تَدْبیر)یان وہکی میروو وہکی (تَحَل)ہ بەلکوو(أدق)ہ؛ (مُحَقّق) (عَدَد)ی نۆر (دَوَر)ی (عَصا)یان دایہ؛ (مُمْکِن)ہ بەدەستی (حَضَرَة)یش دا ہەلگەرابن (خُلّاصہ) (قطع النظر) لہ ہەموو (عَوَارِض)ی (طبیعی) بۆ (شَرَف)ی (تُبُوّة) ئہبايہ، نەختەکی پێک خەن؛ تا پیاوی (عاقِل)یش بیسەلمینّی لہ (نَقْد)دەرچی، دارو گیا لہناو (مِحْراب)چ ئیشی ہہیہ شین ئہبی؟ وہکی (إشارة)مان کرد؟ (غِیْب)نەزانینی (جَنّ) بہ(سعات)ئی (مَعْلُوم)ئہبی، بابہپۆژئی بی با بہحەفتەيہ، زیتّر (لِزُوم)ی نیہ (سُبْحان اللہ) لہ (عَبْر)ی (دُنْیا) (وَقْت)ئی (هَمْس الخطاب)ی میرووی ئہبیست (وَقْت)ئی (عَصا)ی (مُلک)داری و جہاننانی مۆرانہ ئہی خوارد! وہەر (نوع)ہ(حَيوان) لہ ئہو پەپی (أمر) و(إدارة)یی (مَلْکی) ئہژیہن؛ (حياة)یان (حياة)ی (دَوْل)ی (اجتماعی)یہ (سُلیمان) لہسەر ئہو ہەموو (حَشَمَة)ہ وہکی کەسئ بۆ کەس بۆ مرد؛ کەس ئاگایی لی نہبوو! ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَّإٍ﴾ (مُناسِبَة)ی (قِصَة)یی (سَبَّأ) لہگەلّ (قِصَة)ی (سُلیمان)ی (مُناسِبَة)یہ (مَعْلُوم)ہ (سَبَّأ) (أَسَاساً)ناوی (شَخْص)ئی بووہ (عنوان)ی (عَشيرة) وہ(هَم) ناوی شارێکە لہ (يَمَن)﴿فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ﴾ (يَعْنِي) لہ (سَبَّأ) بۆ (أهل)ی (آية)ی ہەبوو؛ (عَظِيم)خانوی خۆش بہناوو دار سەبزہ، (أطراف)ی باغ ویاغات ﴿جَنَّتَانِ﴾ دوو (مَقطعة)باغ؛ (أُمّا) باغی (إِرم)؛ لہم لاو لہولا﴿عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ئی شار؛ بہ(وَضْع) و(مُنْدَسَة)یہ (غریب)؛ وہکی (غابات)نا (كَيْفَمَا

إِتَّفَقُ، (آية)(مُرْكَب) له (خَلَقُ) ی (إِله) و(صُنْعُ) ی (بَشَر)؛ نه دیتراوه باغی (طَبِعی) (مُنْتَظَم) بڼې؛ بڼه پېشه، چوم چومه لانی پښ نه لاین: (إنسان) نازانی (وَضْعِیة) ی شاره که کوو بوه؟ (یَمین) و (شِمال) ی به چی (إِعتبار) ه؟ شاری ئیمه (یَعْنِی) (کُویه) شاری به باغ و داغه، وه کی (حاجی قادس) نه لای:

نمونه ی (جَنَّة) ی شیوه ی پره زانی

له بهار (شام) ه (أیام) ی خه زانی

باغاتی له (جَهة)(غَرْب) ی (شِمالی) (إِمتداد) نه کا؛ بڼ (شَرْقی) ی؛ (میل) ه کی نه کا بڼ (جنوب)؛ پویاری به ناو دادی؛ له پشت شاری به لای (باوه چی) تا (حه ماموک) باغ و (قطعة) ی (أراضی) بڼ شینایی زوره؛ (موقع) ی زور خوشه؛ (لکن) دهستی (صُنْعِی) (بَشَرِی) به گویره ی (حضارة) (حاضره) پښ نه که وتوه؛ له سایه ی (أحمد دثونی) قائم مقام (سمايل آغا) ی (رئیس) ی (بَلَدِیة) دهروونی شار سه راپا (مُلُوث) ه پڼگای له پښی چپای (چناروک) ی ناخوشره؛ تا (دُنیا) له (مَدَنِیة) (تَرْقِی) نه کا ئیره له بهر بڼ پیاوی (تَدْنِی) نه کا، نه و جی (حُکُومَة) دهستی نه داتی خوړی دهستی نه داتی نه ونده ی هیه له وه ندیش نه بین! ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ به (لِسان) ی (قَالَ) یا (حَال)؛ وایان (أَمْر) نه که نن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ (هوا) خوش ناو سووک و (صاف) و به (لَذَّة)؛ بڼ پېشکه و نه سپڼ و کښ و میس و (هوام) و (حَشَرَات) ﴿وَرَبُّ غَفُورٌ﴾ (تَأْرِیخ) ی (فَتْح) ی (إِسْلَام بُول) ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ یه، نه هردوو به (ت) ی (حِسَاب) کرین، نه به (ه) ی؛ (ذاتاً) (ة) آی (مُدَوَّر) نه گهر (وَقْفه) ی له سهر نه کړی؛ (به تا) ی (مُطَوَّل) (حِسَاب) نه کړی؛ (وَأَلا) به (ه) ی. (واقعاً) وه کی نه لاین: " (أَسْتانَه) (موقع) ی (ممتان) ه " (لکن) (مع الأسف) (الآن) پره ونه قی جارانی نه ماوه؛ (مرکز) ی (حکومت) یو (أنقره) (نقل) کراوه؛ (مُؤَرِّخ) و (حکایه) ت خوان؛ (دائر) به (معیشته) ی (سبا) ، (خرافات) و (روایات) نه که ن (أَمَّا) نه و (تفسیر) انه ی من له (خدمه) ت یان دام؛ نه و (خرافات) انه ی من له (خدمه) ت یان دام؛ نه و (خرافات) انه یان تیانیه ﴿فَاعْرَضُوا﴾

لہ (شکری خوا (مغروں) بوون؛ (اشتغال) یان بہ (لہو) (لعب) کرد؛ ناگاداری (أسباب)ی (عُمران) یان کرد؛ لہ (قرآن) (اشعار) نیہ، کہ خوا (رسول)ی (ناردوونہ سہر؛ جائی باسی سیژدان ہرنیہ ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ﴾ (عَرِم) وہك لہ (قاموس) نہ لئی: " (بہ باران و مشک و (سد) و (وادی) نہ لئین. " (مُفسر) ہ بہ (اعتبار)ی (معنا) یہ کی فہرمووہ. بارانی بہ (شدت) باریوہ؛ ناو ہہ ستایہ، لہ (وادی) دا، ہاتہ (سد) کہ، لہ بہر کون کون بوونی بہ مشکان، بی (قوت) بوہ، (تحمل)ی نہ کردیہ، شکایہ؛ وہ لافاو بہ سہر وولاتی داہاتیہ، ویرانی کردیہ (والسلام) نا (شکری نہ بی، لہ بہر (محروم)ی لہ (ترقیات)ی (صنغ)ی خوا، چہند سالہ، مشکى لہ سہر نئمہ (مُسلط) کردیہ، چہند دئی (محو) کردہ وہ، نہ مسال نئمہ نانمان لہ (فلاحت)ی خویمان چہنگ نہ کہوت؛ بؤ سالی (جدید) نازانم چؤن نہ بی؟ (حکومت)یش زؤر (صرف) نہ کا، لہ (موظفین) لہ (کفاح)ی نہو (نوع) ہ (آفات) ہ؛ (لکن) بی ہوودہ نہ پوا؛ (خسارہ) دوو (خسارہ)؛ باغاتشمان بہ ژہنگو ہ ژہر. بی (ثمرہ) نہ پوا؛ چ (فائدہ) کی لی چہنگ ناکہ وی؛ نازانم (سبب)ی نہو (غضب) ہ (زیاد) لہ (عالم) چیہ؟ ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ﴾ دوو (جنہ) کہ یان چو نہو دوو (جنہ)ی بؤ (تبدیل) کردن؛ بہ ﴿جَنَّتَيْنِ﴾ دوو باغ ﴿ثَوَاتَىٰ أَكْلٍ﴾ (ثمر) ﴿خَمَطٍ﴾ ترش؛ وہك قازمان نئمہ؛ (تعین)ی لہ (مُفسر) ان دہست ناکہ وی ﴿وَأَثْلٍ﴾ نہ لئین: (نوع)یکہ لہ (طرف) ہ (أما) نازانم (طرفا) چیہ؟ نہویش (ثمر) ہی ہہ یہ، نیہ؟ (خلاف) یہ ﴿وَشَيْءٌ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ داری (نَبَك) لہ (بغدا) م دیتیہ؛ (داری) زؤر جوانہ بہری زؤرہ؛ تزوی بی تامہ؛ گپوژی کوردان گہ لی خوشترہ؛ (سید) یان لا (معظم) ہ چہند (حدیث) آن (نقل) نہ کا (صاحب) (روح المعانی) نہ گہرچی (س) (معنی) نہو (امتیازہ) نازانی؛ (قدر)ی (أشجار)ی لای (صانع) بہ (قدر)ی (أشمار)ی نہ بی؛ تامیوہی چاترو بہ (منفع) تر بی، دیارہ لای (صانع)ی بہ (حرمت) ترہ ﴿ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾ (کفران)ی (نعمہ) یا (کفر)ی

(مقابل)ی (ایمان)؛ (إلهی)ئیمہ (مؤمن)بن و (شُکران)ہی (نعمہ)ت ئەکەین، بہ (حرمت)ی خۆت، ئەو (آفات)ا نہمان لەسەر هەلگری؛ بئِ ھاوی سەر ئەوانی بہ هەردوو (معنا) (کافر)ن؛ نہ بپروای یان پیت هەیه، نہ (نعمت)لە تۆ ئەزانن. بہ (علم)و (عمل)ی خۆیان (سعی)ئەکەن؛ بۆ (مدافعه)ی و (مکافحه)ی(آفات)ی (مزرعه)و باغات وە (خدمت)ی (فَتَى) (أرزاق)یان سەبزهیان، میوهیان؛ (کَمَّا و کَيفًا) لە (تَرْقى)بە؛ سیوی (أمریکا)ی دیتە (کۆیە) (إنسان) (حیران) ئەبئ؛ میوهجاتی ئیمہ لەبەر (حشرات) نابیتئ؛ بئِ پەونەق، گپوو گپنی گپنی، لا خوار بەد پەنگ (کَمَّا و کَيفًا) لە (تدنی)؛ بۆ چی؟ (مع الأسف) ئیمہ نہ (إصلاحی) (دین) (سعی) ئەکەین نہ لە (إصلاحی) (دنیا) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ (أهلی) (سبأ) ﴿وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا﴾ (ممکن)ە (قُرا)ی (شام)بئ؛ ئی (صنعا) بئ؛ ئی (مأرب)بئ ﴿قُرَى ظَاهِرَةَ﴾ لەجئ بلند (إنشا) کرابن؛ ئەوہش (علامه)تی (أمنه)ە؛ (وہقت)ئ وولاتی ئیمہ لەبەر ھاموشۆی لەشکری (عثمان)ی (عجم)دنیھاتیان لە ناو شیوہ دۆلان و پەنا گردان دروست ئەکرد پاش (أمن)لە جئ بەرز دروست ئەکران؛ یاخود لَئِكَ نَزِكَ و وولات (معمور) بوہ لَئِكَ دیار بوون؛ دئ لَئِكَ نَزِكَ ئەبن وەکی پشدر و دزەیی ﴿وَقَدَرْنَا فِيهَا﴾لەو دئ یانەدا؛ دیارە (مقصد) مەیانە ﴿السَّيْرِ﴾ (أَنَّهُ) (نسبه)ی دووری یان وەکی یەك بووہ یان (منازل) تقدیر کرابوو ﴿سَبَرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَاماً﴾ شەوپۆژ (علی الدوام)﴿أَمَنِينَ﴾وەکی کوردی ئەلئ: باژ بەکەیفی خۆت؛ تا دەپۆی بپۆ؛ بئ خەم و (خَیال) بئ ترس ولەرز (ممکن)ە لە(بَین)ی (حوکمە)ھکان (مُعَاهِدَة)بە (تجاری) بووبئ؛ (تأمین)ا مەد و شودی (قوافل)یان کردینە لە (تاریخ)(۱۳۰۴)ی ھجری (تحسین پاشا) (والی) (موصل) ھاتە کۆیە؛ بۆ (پشدر) ئەچوو (أشراف)و(وَجْهًا)ی خپکردەنەوہ لەسەرایی ((حوکمە)؛ فەرمووی: لەجئ دانیشتین، (تَدبیر)ئ بکەین؛ (تَرْقى)(تجاره) بەچی ئەبئ؟ بابم: فەرمووی: (تَرْقى)(تجاره) بە (أمنیه)ی (طرق)ئەبئ ئەو (وقت)ی (عالم) لە(مُحاصره)

دابوو، له بهر (أشقیای) (هممه وهند) دووباره (إعاده) ی (أمر) ی کرده وه؛
 دووباره بابم وای (جواب) داوه؛ وه (کذا) (دهفعه) ی سئ بهم؛ (والی) ووتی: "
 نه وه (عاند) ی (حکومت) ه" بابم فهرمووی: "بۆیه نابئ (واقعاً) وهکی بابم
 فهرمووی؛ وایه؛ (عالم) (مجبوره)، به (عرض) و (طلب) ی (أشیا) له یهک؛ پهک
 له سهر (أمنیّه) نه کهوئ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا﴾ نه گهر (کافر)
 بووین؛ نه بئ به (لسان) ی (حال) (طلب) یان کردبئ؛ (ممکن) ه (مشرک) بووین،
 بۆ (أمر) ی (هأمة) له بهر خوا پارانه وه. له (بعض) ی (قرائت) وا نه گهنئ،
 نه وانه (شکۆ) یان کردوه، له (خدمت) خوا؛ که (بین) ی (أسفار) آنی
 دوور کردیه؛ (لکن) تا نه م (عبارت) ه له (قرآن) (إشعار) به و (تبعید) ه نیه
 ﴿وَوَلَّوْا أَنْفُسَهُمْ﴾ (طریق) ی (مواصلات) که (سهل) بوو، نئزیک بوو؛ گه لئ کهس
 نه بنه (صاحب) ی (تجارهت) ده وله مه ند له (بین) ی (قوم) بلآو نه بیته وه؛
 (ثروته) ته نها له دهستی دووستی (شخص) نامیئئ؛ له یادمه که سئ له کۆیه
 چووبا (بغدا) (عائله) ی دوستی بۆی نه گریان (تجارهت) نه و (وهقت) ه
 له بهرده ست چهند (ذوات) ئ بوو؛ پئ یان نه گوتن: " (تُجار) نه وانیدی
 کۆتالیان له وان وه نه گرت به (جُمعانه) " پاره یان نه دانئ، به وانه یان نه گوت: "
 (بِرَّان) بازرگان" ئیستا نه مپۆ له کۆیه، سواری (سیارة) نه بی، نه چیته
 (کرکوک) به (قطار) ی (شه مهنده فهر) سبه ی زوو له بغدایه، گه لئ کهس
 سه ریه خۆ نه چئ؛ (أمتعه) ی ئیئئ؛ به (حاضر) به قهرد، له گه ل جوان پَک
 نه کهوئ؛ کۆشک و شانوشین؛ (طبیعی) (بعض) ئ (ذوات) وایان (کیف) پئ
 نایه؛ (میل) یان له سهر (أحوال) ی (سابق) ه (ممکن) (بعض) ئ له (أهل) ی
 (سبأ) به (قوهت) بووین، ولاتیان (مُشوّهش) کردیه، گه لئ دئ چۆل بوین؛
 (منازل) ی (تجارهت) لیک دوور که وتینه؛ به (غیر) ی خۆیان ئیدی ناتوان؛
 نامه دو شود بکه ن بۆ (تجارهت)؛ نه وهش بوو یته (باعث) ی په ریشانی (أهالی)؛
 (مجبوراً) (تفرقه) یان کردیه ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ (حکایات)؛ لولکی زوبانان

﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ﴾ لیکی بلاو کردینہ وہ؛ پہراگہندہ بوون؛ (ہجر)ہتیات کرد بو ولاتان پویشتن (مملکہ تیان) چول کرد نو (تفرقہ) پیش (سیل) بوو، پاپا شدان؟ وہ چون (تفرقہ) یان کرد؟ بہ چند (قبیلہ)؟ ہریہ کہ چوینہ کیندری؟ خہونی (عمری و محاورہ)ی لہ گہل (طریقۃ الخیر)ی ژنی خوی کہ (کاہنہ) بووہ؛ لہ (تفاسیر)و (تواریخ)دا (مذکورہ) وہ (ترجمہ)ی (عبارات)ی (کاہن)آن بہ کوردی زدر (مشکل) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ لہ و (ماجری)یہ ﴿لآيَاتٍ﴾ گہ و ہرو زدر ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ﴾ خوی بگری، بہ نازو (نعمت)ی (دنیا) نہ گوری ﴿شُكُورٍ﴾ (قولا)و (فعلاً) ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ﴾ بہ (شد)ی (دال)ی ﴿عَلَيْهِمْ﴾ (اہل)ی (سبأ) ﴿إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾ گومانی خوی (تصدیق)کرد، وہ (تطبیق)ی کرد، لہ سہر نہوان؛ چونی (ظن) برد، وا ہاتہ جی؛ ((ظن)ی (إبلیس)ی (إغوا)ی (اکثر)ی (ناس)ہ ﴿فَاتَّبَعُوهُ﴾ (تابع)ی (إبلیس)بوون، گومپاہی کردن ﴿إِلَّا قَرِيفًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نہوانی (مخلص)، (ایمان) (محکم)؛ ہرچہند سویندی خوارد، (أما) دیارہ لہ سہر (ظن)ی خوی بوہ؛ (لکن) (مع الأسف) (ظن)ی ہاتہ جی، (موافق) دہرچوو ﴿وَمَا كَانَ لَهُ﴾ (إبلیس)ی ﴿عَلَيْهِمْ﴾ لہ سہر (اہل)ی (سبأ) ﴿مِّنْ سُلْطَانٍ﴾ چ (قوت)ی نہ بوو، بہ سہریانا، وہ کی لہ (نطق)ی (جہنم)دا نہ لی ﴿وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي﴾ ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ﴾ (بالفعل) ﴿مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ﴾ بہ (ایمان)ی (کامل)، (امتیان) یان بکہین ﴿مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍ﴾ وہ کی (نفس)ی (شیطان)ی لہ (حقیقہ)دا (مؤمن) نہ بوو، کہ (امتحان) کرابہ (سجدہ)ی (آدم)ی، (کفر)ی (ظاہر) بوو؛ کہ سی خوی بہ نازا تی نہ گا، وہ بہ نازای نہ زانن، (لکن) (طبعاً) ترسنو کہ، لہ ہہ نگامہ دہر نہ کہ وی ترسنو کی؛ نہ وی؛ فروت بی فوہ کی نہ وی. (واقعاً) (إبلیس) ہیچ نیہ، نہ گہر نہندہ روونی (انسان) (مواقفہ)ی نہ گا، نہ و ہیچی پی ناکری؛ وہ (تأثیر)ی (إبلیس)ہی (انس) لہ (إبلیس)ی (جن) زیاترہ (فتنہ)و شہرو شوپ، لہ (بین)ی (مسلمان)آن (دائمی)یہ (بعض)ی نہ لئین: " نہ وہ (دسیسہ)ی (انگلیز)ہ؛ "

(عرض) یان ئەکەم، (مُسْلِمَان) لەگەڵ یەک ئەوەندە (مُتَعَدِّی (عداوت) ن
 (فتنه) بازی ناوخوايان ئەوەندە زۆرە، گەورەکان ئەوەندە زوو ناگر ئەستینن؛
 (حاجەت) بە (انگلیز) ناکا؛ (حاشا) (حاجەت) بە (إبلیس) یش نیە ﴿وَرَبُّكَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ حَفِیظٌ﴾ (وکیل) ه (قائم) ه لەسەر (أحوال) و (شوون) ی؛ ناگاداری
 شتیە؛ چۆن ئەبێ، چۆن بەدەر ئەکەوێ؛ هەرشتە بە گوێرە ی (مُقْتَضِی) ی
 خۆی (اداره) ی ئەکات؛ (جناب) ی (حق) (قبل الوقوع) (علم) ی بە (أشیاء)
 هەیه؛ (لکن) (أشیاء) ی (زەمانی) (أحوال) یان ئەگوێی! پێش بوون، ئەزانی
 ئەبێ؛ کە بوو ئەزانی ئەوا هەیه، کە ئەما، ئەزانی ئەما؛ وه (سابقاً) بوە ﴿قُلْ﴾
 یا محمد (ﷺ) بە (مُشْرِك) آن بلی: "﴿ادْعُوا﴾ ئە ی (مشرکین) ﴿الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾
 بە (أولیا) و (إله) و (شريك) و (شفیع)؛ بە (إعتماد) لەسەر ئەوان خۆتان بەرە
 کرد ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ هەرچی گومانی ئەبەنی، هاواریان کەن ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ
 ذَرَّةٍ﴾ له هیچ شت ﴿فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ (علویات) و (سفلیات) ﴿وَمَا
 لَهُمْ﴾ بۆ (مزعوم) ه کانتان ﴿فَبِهِمَا﴾ له ئاسمانان و عەردان ﴿مَنْ شَرِكٌ﴾
 (شريك) ی (مُعادن) ﴿وَمَا لَهُ﴾ بۆ (جناب) ی (حق) ﴿مِنْهُمْ﴾ له (أولیا) تان،
 (إله) تان ﴿مَنْ ظَهَرَ﴾ پشتیوان بۆ خوا؛ (شريك) ی (مُعین) و (موافق) نه
 (مُخالف) نه (موافق) نیە؛ (إحتیاجی) به (مُعین) نیە وه کەس ناتوانی پەنجەبازی
 لەگەڵ بکا؛ ئەوانە (رأساً) چیان بەدەست نیە؛ مایته وه (شفاعة) ﴿وَلَا تَنْفَعُ
 الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ﴾ لای خوا (فائده) یە نادا، (قبول) ناکرێ ﴿إِلَّا لِمَنْ أَدِنَ لَهُ﴾
 (ذات) ی (إیدن) ی دا بۆ کەسێ تر بکا ئەبێ وه (إلا) نابێ ئەوه ی (إذن) ئەدری،
 وه کی (سید) ه هارەکان (خیال) ئەکەن، بەسەر زەده یی (عرض) ی (کبریائی)
 ناکن، بەلکوو (وقت) ی له (طرف) (کبریائی) (توجیه) ی (خطاب) یان بۆ
 ئەکرێ؛ (هيبة) و (عظمة) و جلالی (کبریائی) (استیلا) یان ئەکا؛ دلیان پڕ لە ترس
 ئەبێ ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ دلیان ترسی تیا ئەما (جواب) ی خۆشیان له
 (طرف) خوداوهندی (رحمان) وه رگرت ﴿قَالُوا﴾ ئەوانە ی تکایان بۆ ئەکرێ؛ به

تکا کاره‌کان ئەلێن: ﴿مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ چی فه‌رموو؟ ﴿قَالُوا الْحَقَّ﴾ (ایذن) ی دابه (شفاعه‌ت) (علی وجه الحق) بۆ (مُستحق) آن؛ (زمخشری) به‌و (منوال) ه (تفسیر) ی (آیه) ی کردیه؛ (أَصْلًا) (إنکار) ی (شفاعه‌ت) ناکا (لَمَنْ أَدْنَى لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضَى لَهُ قَوْلًا) من ئەلێم: "تکای (رسول الله) بۆ (أهل) ی (کباش) ه، (یعنی) ئەوانه‌ی لی یان بوه‌شیتته‌وه؛ (مثلاً) (صلاح الدینی آیوبی) (سلطان محمودی غزنوی)، (سلطان محمدی فاتح) (طبیعی) له‌ئو‌غری (دین) و (فتوحات) تووشی (کباش) بووین؛ نه‌کرا‌با نه‌ده‌بوو؛ ئەوانه (نائل) ی (شفاعه‌ت) ی (رسول) ی (أعظم) ئەبن؛ وه‌که‌سی (إعتماد) به‌تکا گونا‌ه بکا، له (شفاعه‌ت) (محروم) ئەبی؛ (وکذا) ئەوانه‌ی (إعتماد) یان له‌سه‌ر (فدی) یه لی ی ناخۆن؛ (أَمَّا) ئەوانه‌ی سه‌سه‌ری بی (حیا) (بکل وجه) به‌د (سیر) به‌د په‌وشت دزو حیز و که‌بۆ (أُمّة) له (کافر) آن ی (مُضیر) تڤن؛ بۆیه پی‌غه‌مبه‌ر تکیان بۆ بکا؟ بۆتکا (قبول) بکری بۆ ئەوانه؟ ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (شاهده) که (إذن) ی (شَفَاعَة) بۆ (إنسان) ی بلند و گه‌وره‌بی.

گه‌لی قسه‌یان هه‌یه (حقیقه) (إغرايه)؛ (سواد) ی (أعظم) پی ی له‌رو ده‌رچوو؛ (جَنَابِي عَلَى وَ كَبِير) دیاره، (تَوَجِيه) ی (خِطَاب) بۆ هه‌ر (وَجِيه) ی بکا (دَهْشَة) و (خَشِيَة) ئەدا ئەوانه‌ی ئەلێن: ئێمه واما‌ن گوت؛ خوا وای فه‌رموو؛ (عَادَة) وه‌کوو دوو (شَخْص) پی‌که‌وه قسه بکه‌ن؛ (مَخْدُوع) ن یا (خَادِع) ن ئەوانه‌ی ئەلێن: سبه‌ی ئێمه له‌(خدمه) خوا و ئەلێن؛ ئەخوازین وه‌چی، وه‌چی؟ دیاره (دَهْشَة) و (جَلال) و (هَيْبَة) ی خوايان له‌دلدا نیه. ئەلێن: "مقام) ی (أُنْس) ه" (غلط) ه (أُنْس) (مع الله) بی (خوف) و (تعظيم) و (تبجيل) نابێ؛ خوژی (مُسْلِمَان) وابان، که ناوی خوايان ئینا، به‌رزيبان (جنابی رسول) ی (أکرم) له (أَوَّل) ی (رساله‌ت) ی، که (وحی) بۆ ده‌هات، چی لی ده‌هات؟ (کبریائی) (إلهی) کوو (استیلا) ی نه‌کرد! له (أخِر) ی (عوم) یش (عین) ی (حال) و... (ده‌شه‌ت) ی به‌سه‌ردا ده‌هات؛ (وحی) (حق) و (تأثیر) نه‌کا؛ ئەوی (وحی) به‌پاستی بۆ بی

وای لی دی؛ نہ ویتہ گہ مہن؛ (أَمَّا) (مع الأسف) گہ لی کہ س بہ دروین
 مہ لئہ خہ لہ تین وہ خوش باوہ پن؛ (ربطی) (آیہ) بہو (نوع) ہ (عرض) کرادیارہ؛
 وہ (مُختار)ی (ملا)یانی (تحقیق)ہ؛ (بعض)ی (روایات) مہن بی (ربط)؛
 (سید)ی (نقاد) (صاحب)ی (روح المعانی) بہ (تفسیر)ی (آیہ) (قبول)یان کا؛
 (رہ حمہت) لہوی وہ (سائری) گہ وەر مۆ نہ وان بی؛ (لازم) ہ (أولاً) تہ ماشای
 (نظم)ی (آیات) کہن؛ نہ و جا بنۆرنہ (نقلیات) نہوی (موافق)ی (نظم) بوو، باشہ
 نہ ویتہ (قبول) مہ کہن (والسلام) وہ گہ لی (قراءات)ی (شاذة) (نقل) نہ فہ رموون؛
 (کیف) م پٹان نایہ؛ نہز (جملہ) (آخر)ی (نَقَمَ) لہ جی (فُرْعَ) ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ
 مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ باران دیارہ لہ (طرف)ی ئاسمان دیتہ خوار؛ (أَمَّا)
 (اکثر)ی (مواد)ی (غذائی)؛ دار و دانہ لہ (ہوائی) وہ رتہ گری؛ گہنم جو؛
 (سائری) (حُبوبات) شتی سپی باریک لہ دہمی (محلّ)ی جانہ، پیا نہ بی
 (جذب)ی (مواد)ی (غذائی) نہ کات نہی ہاویتہ (رہم)ی نہ گہر نہ وہی لی
 کریتہ وہ، (زاد)ی نابی؛ (یعنی) کی ہہیہ، لہ ئاسمانان لہ عہردان، (رزق)ی نیمة
 بدا؟ (مع قطع النظر عن الكينونة في السموات والأرض) ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ نہ توانن
 بلّین؛ " (شركاء)؛ بت و (أصنام)؟" وہ (بعض)ی (رزق) ہہیہ، لہ بلندیہ، وہ کی
 داران و گیای بہرز؛ (بعض)ہ کی لہ سہر عہردہی یہ، وہ کی شفتی و گندوہ و
 نارو و ترقزی؛ (بعض)ہ کی لہ ناو عہردہ؛ وہ کی پتاتہ و توورو سہ لکہ سلق و
 شیل و گیزہرو دونبہ لان و پیفوک و گیزہ لہ؛ (مُرَاد) لہو (تفصیل) ہ نہ وہ نیہ،
 کہ (مُرَاد) لہ (آیہ) (رزق)ی ئاسمانان و (رزق)ی عہردیہ؛ (بیان) (معلومات)یکہ
 ﴿وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (ممکن) نیہ، ہر دوو لمان لہ سہر
 (حق) بین؛ (حتی) بہ (إختلاف)ی (إعتبار) (شرك)ی ئیوہ (أصلاً) (وَجہ)ی
 نیہ؛ (تضرع)و زاریتان، لہ بہر (أصنام)و (ہیاکل) بی (معنا)یہ؛ حق (معلوم) ہ،
 نہ وہی (أصلاً) (وَجہ)ی نیہ؛ (تضرع)و زوریات لہ بہر (أصنام)و (ہیاکیل) بی
 (معنا)یہ؛ حق (معلوم) ہ؛ نہ وہی (أَنی) (إنصاف)ی ہہی، نہ زانی؛ نہ وہی

(عبادہ)ی خوائ (عظیم الشان) - خالق رازق - بکا لہ سہر (ہدایہ)؛ ٹاوی گاو (تمائیل) پہ رستی، لہ (ضلال)ی (مبین)دایہ، ٹاشکرایہ (انسان) ٹہ گہر خوی بناسی زور گہ وریہ؛ (غیر)ی خوا کہ س لہ (فوق)ی وی نیہ، کہ بیپہ رستی ﴿قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا﴾ کہ لہ (نظر) ٹیوہ (عبادہ)ی خوا (جرم)؛ ٹیستاش وایہ، کہ سئی خوائ بہ (واحد) بزانی، (واحد)ی بہ پاستی، (شُرک)ی نہ بی، بہ (مُجرم) بہ لکرو بہ (کافر)ی ٹہ زانن ﴿وَلَا تُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بؤچی دوزمنایہ تیتان ٹہ کھن؟ لہ سہر (عبادہ)ی خوا (خالصاً)بی (اتخاذ)ی (شُرک) (غایتی) کہ سئی (انسان)و (مُصلِح)بی، ناتوانی (بَشَر) لہو (ذِلَّة)دا بیینی؛ کہ سئی (رکوع)بؤ کہ رٹہ با، تو خوا ٹہ گہر (وجدان)ت بیی؛ ٹہ توانی بینوپیہ، (تَحَمُّل)ی بکہی؟ ٹہ گہر دہ سہ لالت ہہ بی (محو)ی ٹہ کہ یتہ وہ؛ (أَوَّلًا) (مَقْصَد)ی خواو (رُسول)، (حفظ)ی (بَشَرِیہ)ہ ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ گرمان ٹہ کاتہ وہ لہ پوڑی (جَزَاء) ﴿ثُمَّ﴾ (بَعْدَ الْكِتَابِ وَالْحِسَابِ) ﴿يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ (فَصْل)و (قَضَا) ٹہ کا ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ (مُشْكَلات)ان (حل) ٹہ کا (کاشف) (أَسْرَار)ہ ﴿قُلْ﴾ ٹہ مپو ﴿أُرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ نیشانم دہن، بزائم؛ چن؟ چ (نسبہ)یان لہ گہل (أَلُوْهِيہ)ہیہ؟ لہ (خَوَاص) و (لَوَازِم)ی (ربوبیہ)چیان تیاہ؟ ﴿كَلَّا﴾ (مَنْع)بن لہو (زَعْم)ہ؛ (شُرک)ی چی؟ ﴿بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (عَزِيز)ی (حَكِيم)ی (غَنِي)یہ لہ (شُرک) وہ بہ ہہ وہ س (شُرک)بؤ خوی پہ یا ناکا؛ (لکن مَعَ الْأَسْفِ) لہ (عالم)ی (إِسْلَامِ)یشدا، (شُرکاء) (إِلْحَاق)ٹہ کھن، وہ چؤن (رازقی)یش ٹہ دہن بہ (غیر)ی خوا؛ ٹہی (مُسْلِمَان)چؤن توانی، بلئی ی : " (تَقْسِيم)ی (أَزْدَاق)ی (مَرْذُوقِينَ) (غیر)ی خواٹہی کا؟ ٹہ زانی بہ چ (قدردہ)ی بہ چ (قُوہ)ی بہ چ (عِلْم) و (حِکْمَہ)ی ٹہ کری؟ ٹای وای (أَسْف)؛ بہ ناوی (وَلَايَہ)گہ لی (کُفْرِيَات)یان ہینا! ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ﴾ (رِسَالَة شَامِلَة کَامِلَة جَامِعَة مَانِعَة) بؤ (عرہب) و (عَجَم)؛ قسہ یان ہہیہ لہ (مَعْنَا)ی (کَافَة)؛ لہ (إِعْرَاب)ی (کَافَة)؛ حہ زٹہ کی ٹاگاداری؟ لہ سہر (کافہ)ی (أَقْوَال)ی (مَعْرِب)و (مُفَسِّرَا)آن؛

ته ماشای (روح المعانی) که (تفسیر) ی (گف) به (منع)؛ به (حصری (إلا) ی
 به (ملائم) نازانم له گه ل ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ نه وانه یا (انکار) ی (أصل) ی (رسالة)
 نه که ن؛ یا (عمومی)؛ هه ردووکی (عناد) ه؛ (أساس) ی (تَعْنُد) له مه پ
 (إسرائيل) یانه، له سه ر (إنسان) (لازم) ه، (إتباع) ت که ن، خویان پیارینن ﴿وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له پوی (جهل) ه وه (إصرار) له سه ر (کفر) و (ضلال)
 نه که ن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ به (وجه) ی (استهزاء) ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ (موعود) به نه وی
 پییان نه ترسینن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (جمع) (نظر) به (تابع) و (متبوع) ه ﴿قُلْ
 لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾ پوژئی؛ که هات ﴿لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾
 (تخلف) ی پاش و پییشی نیه؛ (غایه) ی ماوهیه تی (أَمَّا مُحَقِّقٌ دَيْ) ﴿وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ (کفر) ی (عمیق) (بالمرة) (انکار) ی (رُسل) نه که ن ﴿لَنْ تُؤْمِنَ بِهِذَا الْقُرْآنَ
 وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ له (کُتِب) ی (قدیمة)، (تورات) و (انجیل) و (سائره) له به ر
 (عموم) ی (انکار)، نه توانین (جمع) ی (سابق) (خطاب) یان له گه ل (رُسل) بی؛
 (یعنی) نه وانی تریش (وعد) ه یان دایه به (قیامهت)؛ چش؛ نه بوو وه نابئ ﴿وَلَوْ
 تَرَىٰ﴾ (آیها الرسول) ﴿إِنَّ الظَّالِمُونَ﴾ (حقیقة) (انکار) ی (متجاوز) له (حد) ه
 ﴿مَوْقِفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بۆ (حساب) ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ﴾
 (محاوړه) نه که ن، (رؤسا) و (مرؤس) ه کان ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَظْغَفُوا﴾ (رعایا) و
 (أتباع) به کوردی پی یان ده لئین: " (مسکین) " ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ (رؤسا) ی
 (دین) و (بونیا) یان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَظْغَفُوا﴾ له (جواب) یان دا ﴿أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ﴾
 (استفهام إنکاری) نئیمه (منع) ی نئوه مان کرد؟ ﴿عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ﴾
 (حاشا) نئیمه (منع) ی نئوه مان نه کردیه ﴿بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ خوتان خراب
 بوون، (میل) ی (خرابه) و (خرافات) تان هه بوو؛ نئیمه به گویره ی (میل) ه نئوه
 قسه مان نه کرد؛ (واقعا) نه مپۆ به گویره ی (میل) یان هه ل گئپو وه رگئپیان پی
 نه که ن. نه و (رئیس) ی به گویره ی (مشرب) ی وان بدوی، (حرکه) بکا، (محترم) ه،
 سه رو مال پییش کیش نه بیئت؛ نه وی ساغ بی، (حق) یان پی بلی پی ی راستیان

نیشاندا، گوئی ی ناده‌نی؛ (مهتوک)ه؛ به دوو هیلکه‌ی سه‌ر قه‌له‌مانه‌ش به‌سه‌ری ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئیمه (مجرم) نه‌بوین ﴿بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (خدعه‌و) (فیلی) (دائمی)، شه‌و پوژی (اضلال) کرد؛ به (دائم) خه‌ریکمان بوون؛ فپوو فیلتان لی نه‌کردین؛ (قبل کل شی) به (إزالة) ی (عقل)مان وه (تقلید)ی (محض)، له پیتان لادین، به دروو ده‌سه‌له هه‌زار (إسناد)ی (أمر)ی (قبیحه‌تان نه‌دا (رسول)آن (بُغض)ی واتان نه‌هاویشته، دلی ﴿إِنْ﴾ (وه‌قت)ی ﴿تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا﴾ (أولاً) نه‌لین: "خوا‌گه‌وره‌یه، ناتوانی (إنسان) (رأساً) چی لی (طلب)کا؛ نه‌بی (واسطة) هه‌بی، که به‌و (نوع)ه هه‌لخه‌له‌تان نه‌وجا (سهل)نه‌بی، نه‌وه‌ی ئاره‌زوو‌کن، نه‌یانخه‌نه (دماغ)یان. (نذ): (شريك) یا (شريك)ی (شريد)، (گرید) له (رحمة) یاله (عُبودیه‌ت)؛ (آنزیا‌ده) (تأثیر)ی (مکر)یان له (زمان)ی مندالی یه؛ نه‌وه‌ی ئاره‌زوو‌کن، نه‌ی خه‌نه (ده‌ماغ)یان؛ دوايه (قابل)نیه‌وا (محکم)نه‌بی، ده‌رناچئ وه‌کی (علما)ی (نصاری)له (حق) (رسول)ی (أکرم)؛ وه (شیعه)له (حق) (صدیق)و (فراوق)ی. (إنسان) نۆر سه‌یره؛ که‌سی له‌سه‌گ خراپ‌تره، باسی خراپه‌ی (ذات)ه‌کی لا بکه‌ن، دووسئ جاران، دلی پپ نه‌بی له (بُغض)ی، (وَلَوْ) (ذات)ی بی (علامه)ی (نور)آن (دائم)خه‌ریکی (إصلاح)ی (بشر)بی ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾ له دلی خو‌یان گرت؛ نه‌وه‌نده (متأثر) بوون، نه‌یان توانی (إظهار)ی که‌ن ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ (معلوم) یان بوو، (غدر)ه‌که‌یان بی چی یه (حقیقه) ناتوانم بلیم: به (قطع)ی (أساس)ی (قباحت)له (رأیس)ه یاله (مرؤس)ه؛ (طرف)ی (رعایا)یه؛ که‌م وایه به (تصریح)ی پوو له (حق)ی (صریح)که‌ن؛ (حتى)بو (قبول)ی (حق)نه‌بی (مکر)ی به (قوه‌ت) یان لی بکری ﴿وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ﴾ زنجیر (قیود) ﴿أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هه‌ردوولایان؛ (مقابل)ی شه‌و (قیود) (تقلدان)ه که‌له (دنیا) هاویشتبویانه ملی خو‌یان؛ (تقلید)ه نه‌بی به زنجیر له مل نه‌کری؛ (یعنی) (تمثیل)نه‌کی، وه‌کی مردن

(فرق) ھہ ۛہ لہ (بین)ی (تمثیل) و (تَمَثَل) ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (جزا) لہ سہر (شاکلہ)ی (عمل) ھہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ﴾ (مِن الْقُرَى) شاری لہ شاران ﴿مَنْ نُذِيرُ﴾ ھہر کہ سئی بوویئ ﴿إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا﴾ دہ ولہ مہندہ کانی (حال) خوُش بہ نازو (نعمت)

﴿إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ ٲہ مہ (خاص)ی توونیہ؛ بۆہ موو (رسول) ھہ کان وابوہ؛ شتوہ و (شعار)ی دہ ولہ مہندہ کانہ (کبر) و (غور) لی یان ناگہ پئی؛ (ایمان) بیئنن؛ بنکہ ی (کفر) لہ وانہ و ہدادہ ندری؛ ٲہ وانہ ٲہ گہر (ایمان) بیئنن؛ (سواد)ی (أعظم) بی (توقف) (ایمان) ئینن؛ بۆیہ (جناب)ی (رسالہ)ت ھہ زی ٲہ کرد، گہرہ گہرہ کان (ایمان) بیئنن؛ بنوین (صنادید)ی (قریش)، (مُنافِق) ھہ کانی (مدینہ) چیان کرد؛ چہند (عُقبة) یان ھاویشتہ پئی ی (إسلام) ٲی، (مانع)ی (إنتشار)ی بوون ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا﴾ ٲہ گہر خوائیمہ ی نہ ویستبا وای نہ دہ کردینہ، (صاحب)ی (مال) و (منال) و (حشمہ)ت و جاہ؛ ئتوہ لہ برسان ٲہ مرین، لای خوُتان (مُختار)ی خوان ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ ٲہ و ا بہ (کمال)ی (صَحّت) و (عافیہ)ت (امرا)ی (حیات) ٲہ گہین، چمان بہ سہر نایہ؛ ئتوہ بہ ھہ موو دہ می، نہ خوُش و نکہ نکتانہ؛ دیارہ خوا لہ ئیمہ، لہ (دین) و ئایینی ئیمہ (راضی) ۛہ؛ (سُبْحان الله) (عین)ی (مقال) ٲہ مپؤلہ (طرف) (شیخ) آن دہر (حق) (ملا) یان ٲہ گوتری؛ (واقعا) ٲہ وان زؤر دہ ولہ مہندو (مُعْتَبِر) و بہ (صَحّت) و (عافیہ)ت ی بہ (عکس)ی (ملا) یان؛ (فقیر) و بی (حرمت) و دہر دہ دار ﴿قُلْ﴾ ٲہ و (جواب) ھہ ٲہ وی پؤژی جی ی گرتیہ؛ (أما) ٲہ مپؤ (نظر) بہ (تعنبد) یان، وہ (زید) ھہ (جہل)ی (أمت)؛ ٲہ و (جواب) ھہ (تأثیر) یان تی ناکا ﴿إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ٲہ وہ (دَخل)ی (دین) و ئایین و (صَلاح) و (فساد)ی تیانیہ؛ ﴿وَيَقْدِرُ﴾ فراوانی (رزق) و تہنگی (عیش) (دکلیل)ی (رَضا) و (سُخط) نیہ لہ (کافر) آن دہ ولہ مہند ھہن، (فقیر)یشیان زؤرہ؛ (مسلمان)یش (ھکذا)، گہرچی دہ ولہ مہندی ٲہ مپؤ، (بعض) ھہ (أسباب)ی بؤ (تَحَریر) کراوہ؛ (علم)ی (تجارہ)ت و

(اقتصاد) يان بڻو داناوھ (أَمَّا) لھ ڙٽر پھ ردهي (غَيْب) (مُدْبِرِي) ھيھ؛ يھڪ (شَخْص) ھ (وھ ڦٽ) ي بڻو دي؟ خوشي نازاني ڪوو دي؟ ! (وھ ڦٽ) ي ٺھ چي ٺھ پوا، خوشي نازاني ڪوو ٺھ پوا؟ ڪوو (محو) ٺھ ٻيٽھ وھ؟ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ يا (حمل) ي ٺھ ڪھ نه، سھر (رَضَا) و (سُخْط) ي (إِلَهِي) يا (حَمَل) ي ٺھ ڪھ نه، سھر (سعي) و (عمل)؛ وھڪ (قارون) ي (إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ) (ملا) ياني ٽيٽھ قسھ يان ڪرديھ، لھ (تفاضل) لھ (بين) ي (فقير) ي (صاڀن) وھ (غني) (شاڪر)؛ (غني) (شاڪر) ٺھ گھر ٺھ وھ بي؟ بنو شي و ٻيو شي؛ بلي: "خوابيھ ڏور (شڪر) (نعمت) (نعمت) ي تووھ " ٺھ مھ چي وانيھ، (ذڪر) ڪري؛ ٺھ گھر لھ پي ي خوا به (حَق) (صَرَف) ي ڪا (قياس) لھ (فقير) ي (صاڀن) ناڪري؛ (فقير) بڻو (أَمَت) بڻو (دھولت) و بڻو (وطن)؛ بڻو (علم) و (معارف) چي لھ دھست دي؟ ٺھ مڙو (دين) بي (دنيا) (محافظة) ناڪري؛ (مسلمان) آن دھولتھ مھ نند (شاڪر) يان پي ٺھ وي، ٺھ گھر (معاذَ اللّٰه) (مِيل) ي دھولتھ مھ نندان و (فقير) ي (ملا) يان وا (دوام) ڪا؛ (علم) ي (ديني) (محو) ٺھ ٻيٽھ وھ؛ (ملا) ي بي ڦرو ڦيل، ٺھ گھر به (حَق) (ملا) بي، (طبعاً) (فقير) ٺھ بي؛ (عُمر) ي خوي (قوۃ) ي خوي لھ (تحصيل) ي (علم) و (نشر) ي (علم) (صَرَف) ٺھ ڪات؛ بي ڪارو (كَسْب) و (واردات) ٺھ ميني؛ (حڪومت) يا (ملّٰت) به خيوي نه ڪا چ بڪا؟ ٺھ واني (خادم) ي (علم) بوون، نه مان؛ (حڪومت) (مُبالات) ناڪا، (خراب) ٺھ ڪا؛ (دين) بڻو (حڪومت) ڏور (لازم) ھ؛ ٺھ وي (دين) ٺھ ڪا، توڙ و (طياره) و (عسڪر) ناڪات؛ (دين) ي به (حَق) (روح الحيات) ي (اجتماعي) يھ؛ دھولتھ مھ نده ڪاني (ملّٰت) (مائل) ي (شيخ) آنن؛ (حقيقت) () (ن (دين) ي (اسلام) به حاوو حويي دھرويشان، ڦر مھ ڦرمي (صوفي) يان وھ ڪيفه ڪيفي (توجّه) آن (حفظ) ناڪري؛ به (علم) ي (صحیح) ٺھ بي؛ ٺھ گھر به (دَقّة) بنوڙين، نه (فقي) ي (عالم) و (مرزوق) ي (جاهل) ٺھ ٻيٽھ (موجب) ي (تحير) و زھنديقي (عالم) ي (تحرير)؛ نه (بوُس) ي (البیب) و (طیب) ي (عيش) ي (أَحْمَقِي) ٺھ ٻيٽھ (دکيل) لھ سھر (حڪمت) و (قضاء) گھلي ڪھس (أَحْمَقِي) ٺھ نوڙيني، (أَمَّا)

بۆ (دنیا) داری زږد (عاقل)ن؛ (حتی) له (تاریخ) ی وای لی هات، نهو (ملا) و (شیخ) ی خوی (أحمق) کردیا، لای (حکومت) ی (عثمانی) _ به لکوو پادشاه _ (محترم) نه بوو؛ گوی یا به سته زمانه (أدنی) یه له (دنیا) نیه؛ (مُثَرِّی) (أَمَّت) یش چاکی به خپو نه کهن؛ (ملا) ی (عاقل) و (مُدبِّر) بی (حرمت) بوون؛ به لکوو له (حیات) ی خویان (أمین) نه بوون (شیطان) له شهر میان نه ترسا؛ له بهر نه وهی بوو، (حماقت) له مه یانی (رؤسا) ی (دین) (تَحْمُّم) ی کرد ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾ (اولاد) پاره ی جگهره، (قُرَّةُ الْعَيْنِ) ه؛ مالی (دنیا) وه کی (کوردی) نه لی: ریشه یی جگهره "﴿بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى﴾ (مال) و (اولاد) نه گهر له (جهت) ی (خیر) (صرف) و (استخدام) کرین، زږیاشن؛ (وَالَا؛ لا) (ولد) ی دزو حیزو (فاسق) و (فاجر) و (مُبذِّر) و بی (ناموس) و (غیرهت)؛ که لکی چیه؟ مالی (صرف) نه کری، یا (صرف) کری؛ له (عیش) و (عزت) و (قهار) و (فسق) و (فجور) (بَلَا) یه (وَبَال) ه به ملی (صاحب) ی؛ نه وهی (عَبْد) له خوا نیتیک نه کا، نهو خویه تی؛ نیتیک له خوا به (اعتبار) ی (صفات) ی (حمیده) و (أفعال) ی په سند دیده یه؛ نووری له خوا؛ به (اعتبار) ی (صفات) ی (رنیله) و (أعمال) ی به ده؛ نه وانه ی (تَقَرَّب) ی (إلى الله) یان نه بی؛ (خیر) ی له (مال) و منالی خویان نابینن ﴿إِلَّا مَنْ آمَنَ﴾ به (ایمان) ی (صحیح)، راست، بی (شُرک) و (نفاق)؛ (فهم) ی (آیات) و (دقت) له (آیات) بکا ﴿وَعَمَلٍ صَالِحًا﴾ (تَقَرُّبًا إِلَى اللَّهِ) گهردهن داده ی (إطاعه) بن ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ﴾ نووچه ندانه، (زید) ه له (عشر) ی (أمثال)؛ (حتی) نه وهی خویان له خویانی (صَرَف) نه کهن، به (خیر) یان بۆ نهووسری ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ له (صالح) ی (أعمال)؛ نه وهی (لایق) بی، بگونجی؛ (صالح) ی (أعمال) به (أدوار) و (أوقات) نه گوری؛ نه مړو (تُولِي) ی (مسیحی) وه (أعدای (دین) و (دَم) ی (مسلمان) آن له چ (حال) دان؟! به وگویره نه بی (مسلمان) آن، (أعمال) ی (صالحه) بکه؛ نه مړو له (کوردستان) (علم) ی (دینی) (أَلعیاذُبالله) نیتیکه له (إنقراض)؛ (تدبیر) ی چیه؟ چ (أعمال) یکه بخونجی، بۆ (إدامه) یی

(دین و) (علم ی) (دیني)؟ (نه وروپایي) (مُبَشِّر) بلاونه که نه وه؛ بڼ وهرگپړاني (مسلمان) آن؛ (علاج) چیه؟ نا (شکني نه بی؟) (مسلمان) که پوځون نابین؛ (خپري بی هوو ده نه که نه که (حقیقه) سه راپا، بڼ یان نه بی به (شَر) (وَهُمْ) نه و (مسلمان) آنه ی (مؤمن) آنه ی کاری چاک نه که نه (فِي الْغُرَفَاتِ) نئ (دنیا و) (قیامت) (آمِنُونَ) نئ (قیامت) دیاره، نئ (دنیا یی) ش لی یان تیک ناچی نه و (نوع) ه (قوم) ه (دائم) (غالب) نه بن. (أَمَّا) نه وی به (له و) (لعب) (مشغول) بن وه کی (أحمد زقوی ارنه نو د) ناگای له خوی نیه تیی ه لئ ده د، له ولاتی به خو و ژنی تازه زایی دهری نه که نه، له (قصر و) (جنان) ی (ملکی) (وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا) هردو (نوع)، خه ریکی (تحریف و) (إبطال) یان بن (فَضْل) له (ایمان) (مُعَاجِزِينَ) نئ (رسول و) (مؤمن) آن؛ وا (زَعَم) نه بن، له (دفع) ی (شبهات) یان (عاجز) ن (أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ) له (نفس) ی (عذاب) دا (مُخَضَّرُونَ) (أَنَّهُ) (عذاب) بوو یته (ظرف و) (مکان) یان (قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ) (بَرٍّ و) (فاجر) (مؤمن و) (کافر) (تقی و) (شقی) (وَيَقْدِرُ لَهُ) یه ک (شخص) وانه بی، (رزق) ی (واسع) ه، دوايه تهنگ نه بی؛ یا (رزق) ی تهنگه، (واسع) نه بی؛ (تبدلات و) (تغیرات) دیاره (مشاهد) ه، به (تتبع) دهر نه که وی (زده مان) ی ده و له مهندي، له بیستی تا چلی یه؛ دوايه (مُشْكِله) ه، نه گهر بیی، (نادر) ه (وَمَا أَنْفَقْتُمْ) واده رنه که وی، (خطاب) ی له گه ل (مؤمن) آن بی؛ (مَنْ شَيْءٌ) (ظاهراً) (عام) ه (فَهُوَ يُخْلِفُهُ) (جناب) ی (حق) له جی داده نیت ه وه (وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ) وا نه گه یه نی، نه مه له (دنیا) یه؛ وه کی (سید) نه فهرموئ وه چنه د (حدیث) ی (نقل) نه کا؛ (لکن) (مُجَاهِد) به و قسه (راضی) نیه؛ نه لی؛ "نه گهر که سی شته کی بوو، (اقتصاد) بکا؛ نه و (آیه ت) ه (تأویل) نه کا" وه نه بی (إنسان) (مال) ی خوی (صرف) نه کا، تاده مری، چی نایه ته وه جی؛ (تمام) نه مه وایه؛ (لکن) لای (حقیق) (مقصد) (إنفاق) ی (فی سبیل الله) یه، له (منافع) ی (عمومی) که (أثر) ی ه بی؛ نه وه نه له (دنیا) نه له (عُقباً) (هَدْر) نابی؛ گه لی قازانجی، لی

ئہ بینن؛ بہ لگو (أمہت)ی لہ سایہی ئہو (نائل)ی (خیر)ئہ بی؛ بہو (نوع)ہ
(صرفیات)و (ناوروپایی) بہ سہر ئیمہ دا (غالب) بیوون ئی ئیمہ، (خیرات)یان
(مولود)ی بہ (دہف)ہ دونبہ لہ کہ ئہ ویش لہ بہر (بعض)ہ (حکایہت)گۆی یا
ئہوی (مولود)بکا یەک و دوو قازانج ئہکا؛ مہ موو (آمال)ی پیک دئی؛ خوا لہ
مہ موو گوناہی خوش ئہ بی؛ (أما) (کتیب)ی ئیہ، (تدریس)ی تیا بکہین؛ کہس
نیہ، بہ (خیں)ی خوئی، (بعض)ہ (کتیب)ی چاک (جلب)کا، سی ((حج)و
چار (حج)آن ئہ کەن، (معاذ اللہ)، (علم)لہ ولاتی برآوہ، (حج)بہ چ کہ لکیان دئی؟
مہ رچەند (مسلمان)حەزبان لہ خیرانہ، (أما) (خراب)فیترکراین خیری بہ کہ لک
ناکەن.

(رازیق) بہ (معنی) (خالق)ی (رزق)، خواہو بہس (أما) بہ (معنی) (مُعطی)
وانہ بی، (إنسان)ی (رزق)و (زہ خیرہ)ی کہسی ئہ دا، (حتی) لہ سہر خوئی
(ایثار)ی ئہکا؛ (أما) (نظر)بہ (تعریف)ی (علما)ی (کلام)ی بہ ہیچ (وجہ)
(غیر)ی خوای (رازیق)نیہ؛ (حتی) (معتزلی) (حرام)ناکەنہ (رزق)؛ بہ لئی ئہ گەر
(رزق)ی (شرعی)بی، وایہ؛ (أما) (رزق)ی (فاطری) (دخل)ی بہ (حل)و
(حرمت)ی (شرعی)نیہ؛ جی ی (حل)و (حرمت)ی (طبیعی)یہ ﴿وَيَوْمَ
يَخْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ (مُسْتَكْبِر)و (مُسْتَضْعَف) (محاورہ)ی (سابق)لہ (بین)ی خویان
دابوو؛ ئہ مہ لہ گەل (ملائکەت)ہ ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (بعد الحشر والجمع) بہ
(ملائکەت)آن ئہ لئین: ﴿أَهْؤْلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ؟﴾ ئایا ئہ وانہ ئیوہ یان
ئہ پەرستی؟ (الآن)یش (مَلِك)پەرست زۆرن؛ داسنی بہ (معبود)ی خویان
ئہ لئین: " (مَلکی طاوس) " (یعنی) ئیوہ (دعوہت)ی وانتان کردیہ، بۆ (عبادەت)و
پەرستنی خۆتان؟ ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (قدسیہت)بۆ توہ؛ ئیمہ (دائماً) (تنزیہ)ی
تۆ ئہ کەین، لہ (شُرکا) ﴿أَنْتَ وَلَيْسَا مِنْ دُونِهِمْ﴾ (موالات)و (محبت)و
(مناسبہ)مان، لہ گەل وان نیہ؛ (مَوْلٰی)و (معبود)ی ئیمہ مہ رتۆی ﴿بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ﴾ (شیاطین)؛ (أجنہ)ی (مارد)و (خبیث)ئہ وانی (اغوا)کردیہ، بہ ناوی

نِیمہ؛ (إِغْوَا)ی کردینہ، وہ لہ ژیری (أمری) نہون؛ چی بیانخاتہ دل، وانہ کہن ﴿أَكْثَرُهُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (ایمان) بہ ((مَلَكْ) لہ (رسول) وہ رگبرایہ؛ نازانم چونیان گوپی؟ نہ بی زوریان (مدح) و (ثنا) و باسی (قد سیّات) و (قدرت) و (قوت) بیان بیستی؛ (آخری) و وتویانہ: "نہ مانہ (إله) ن، (بنات الإله) ن" ﴿فَالْيَوْمَ﴾ (أَيُّهَا الثَّقَلَانِ) ﴿لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ (حتی) بہ تکا؛ (ضرر) لیدان، (نفع): پی گہ یاندن، (عاندی) (حضرت) ی (واحدی) (أحد) ہ ﴿وَتَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نہ وانہ ﴿ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا﴾ بہ (نار) کہہ ﴿تُكَذِّبُونَ﴾ نہ تان ووت: " (نار) نیہ " نہ وہی (إنکار) ی (نار) بکا، (إنکار) ی (عذاب) ی نہ کا (بطریق الأولى مِنْ غَيْرِ عَكْسٍ) گہ لی کہ س نہ لّین: " نِیمہ (مُعَذِّبٌ) نابین، وہ (إعتراف) بہ (نار) ی (جحیم) نہ کہن " (ممکن) ہ ئی (سورہت) ی (سُجْدہ) بؤ نہ وانہ بی؛ وہ (أَبُوحَيَّانَ) بہ (وجہ) ی تر (توجیہ) ی فہ رموہ؛ نہ ویش باشہ ﴿وَإِذَا تُتْلَى﴾ لہ (طرف) (رسول) ﴿عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ﴾ (واضح) ﴿قَالُوا مَا هَذَا﴾ نہ و (رسول) ہ نہ و (تالی) بہ ﴿إِلَّا رَجُلٌ﴾ (رسول) نیہ، پیاویکہ، وہ کی مہ ﴿يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ﴾ نہ تان کا، بہ (أتباع) ی خوی ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا؟﴾ (مَثَلُو)؛ (قرآن) ﴿إِلَّا إِنْكَ﴾ (أمری) (واقعی) نیہ، ہ لہ ستراوہ ﴿مُفْتَرًى﴾ کہ (إسناد) ی بؤ خوی نہ دا درویہ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ نہ لّین؛ بہ بی (مبالات) ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ناشکرا؛ نہ بینن؛ چ (تأثیر) یکی ہ یہ؛ باب، (ولد)، ژن و میرد، لّیک نہ کا ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ دوون، لہ (علم) و (إدراك) ی (حقائق)؛ قسان نہ کہن، بی (علم)، نہ وانہ چوزانن، (سحر) چیہ؟ (ملائکات) مہن؛ چن؟ لہ کی یان وہ رگریہ؟ یا خود وہ کی (مفسیر) ہ کان نہ فہ رموون؛ چ (کتیب) مان نہ داینی، تیای بی، خوا (شريك) ی ہ یہ؛ وہ بزانی، نہ وہی تو ئی لی ی؛ (إفترایہ، (إفك) ہ؛ (آیات) ی تو، (معجزات) ی تو (سحر) ن؛ (خلاصہ) نہ (عقلاً) چیان بہ دہستہ وہ ہ یہ، نہ (نقلاً) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ﴾ چ (نذیر) یان

نه‌بوه، بیان تر سټینې؟ له (ایمان) به (شخص) یې (آخر)، (ده‌غوا) یې (رساله‌ت) بکا؛ یاخود؛ (ده‌عوته) یان بکا، بڼ (شړک) وه بیان تر سټینې، له‌سهر (ترک) یې یاخود؛ جوو (مثلاً) نه‌لټن: ټیمه (صاحب) یې (شریعت) و (کتاب) یې؛ (رسول) یې وه‌کی (کلیم الله) مان بڼ هاتیه، به (کتاب) یې وه‌کی (تورات)، (ایمان) به (محمد) یې نایه‌نین؛ (حاجه‌ت) مان نیه؛ گهر (مقبول) گهر (غیر) ه (مقبول) (نوعاً) (توهم) یې نه‌پروا (أماً) ټیوه بڼ؟ (آبا) یې ټیوه له‌سهر (عباده‌ت) یې (أصنام) چیان به مسټه‌وه‌یه؟ ټیوه (تمسک) یې پی بکه‌ن؟ نه‌وه (قوه‌ت) یې (علمی)، (قوه‌ت) یې (مادی) یان، که‌پی یې (مغرو) بن، گډی یا (ملک) و (سلطنه) یان لی نه‌ستیندری نه‌گهر (ایمان) بیټن ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ یه‌کی له‌وان (فرعون) ه، که (ده‌غوا) یې خوايه‌تی نه‌کرد؛ (شعب) یې، نه‌وه یان به‌خوا نه‌زانی ﴿وَمَا بَلَّغُوا﴾ نه‌وانی خو‌مان؛ (سادات) یې (قریش)، (أشراف) یې (کله) ﴿مَغْشَارٌ﴾ (أَقْلُ قَلِيلٍ) ﴿مَا آتَيْنَاهُمْ﴾ ټیوه به‌چی (مغرو) نه‌بن؟ چاوتان له‌دووی چیه له قیستان بجی؟ (تاج) و ته‌خت و ناوړه‌نگ و شاهي، جهان بانی، شه‌ه‌ریارتان لی (غصب) نه‌کړی؟ (أول) و (آخر) و (ثروته) و سامانی ټیوه چیه؟ ده‌پانزده حوشتري گه‌پوگور؛ پینج شه‌ش کچ و کوپی پووت و قووت؛ یه‌ک دوو (عبد) یې لچ نه‌ستوور یه‌ک دوو (جاریه) یې په‌شی برش، ددان گپی، چاو زهره‌کی (طمع) له جاوو (جلال) و (حشمه‌ت) و (موکنة) یې ټیوه نه‌کا؟ ﴿فَكَذَّبُوا﴾ نه‌وانی پابردووی، (أقویا) یې (صاحب) یې نه‌فری فرویی وه (فیالق) یې (عسکری) ﴿رُسُلِي﴾ نه‌وانه‌ی بویان، چوون؛ ناردان له (طرف) خوی ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ چمان پی‌کردن؟ چمان به‌سهر هټان؟ له (جَزَا) یې نه‌و (مُنْكَرَات) ه، که‌خوا (إنکار) یې نه‌کرد لای ناخوش بوو، پی یې (راضی) نه‌بوو. آخ بڼ (لسان) یې (واسع)؛ (مقابل) یې (مفرد) به (مفرد)، (مُرْکَب) به (مُرْکَب) ! ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ﴾ نه‌وانه له (حق) پیغه‌مبه‌ر، (بعضاً) نه‌یان ووت: " (مجنون) ه " (أَنَّهُ) له (أول) ه‌وه (لسان) نای هټنی، (نسبة) یې (جَنَّة) یې بڼ بدا؛ نه‌وه‌نده دووره، (غیر) ه

(معقول) ه یهك (نصیحت) تان نه كه م ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ﴾ هه ستن بۆ خوا؛
 (یعنی) بئی (میل) و (محابا) ﴿مَنْنَى﴾ دوو دوو به (جماعت) ﴿وَفَرَادَى﴾ یهك
 یهك به (مُنفرد) ی ﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا﴾ له (مُحمّد) ی (صاحب الدعوه) ﴿مَا بِصَاحِبِكُمْ
 مِنْ جَنَّةٍ﴾ (بعد التأمل) له (أحوال) ی له (أقوال) ی، له (تدابیر) ی، له (وضع) ی
 (شرائع) و (قوانین) ی، له (إقامه) ی (حُجج) و (براهین) ی له (عزّت) و (كرامهت) ی
 (نفسی)، له (شهامهت) و (آداب) و (وقار) ی؛ نه زانن؛ لیّتان (مُحقّق) ئه بئی، (سیّد
 الكونین) له (جَنّة) (بَرّ) یه؛ به لكو (مُحقّق) تان ئه بئی (أعقل) ه، (أَكْمَل) ه
 (أَفْضَل) ه، (نَبی) (حُكْمَا) یانه؛ (حَكیم) ی (أَنْبَا) یانه؛ (ذاتاً) خویان ئه یناسن،
 وه (شاهد) ن له سهر (أَخْلَاق) ی (عَظِیم) ی. هه ندی (ذوات) له (بشّر) هه ل نه كه ون،
 به (شاذ) (حساب) ن؛ ئیشی وا نه كه ن، (خارج) ی (دائره) ی (عَقْل) ه؛ نه گهر
 بنواړنه (عَقْل)، به قسه ی (عَقْل) بكه ن، (قطعیاً) (إقدام) ناكه نه، سهر ئه و جوړه
 كارانه؛ له (رجال) ی (دنیا) (مثلاً) (ناپلیون) چی كرد؟ (قسم) ی له (عُلَمَا) ی
 (أوردویی) (نسبة) ی (جَنّة) نه دهن، بۆ ئه و (نوع) ه؛ (یعنی) کاریان، کاری (خِرد)
 نیه؛ (أُمّا) ئه و (نوع) ه (ذات) ه، به چه (قوهت) ی (إقدام) نه كا؟ چ (روح) یکی هه یه؟
 (مجهول) ه (جناب) ی (رساله تپه ناه)؛ تهك وته نیا، به (مقابل) ی (أَنَام) پراوه سستا؛
 نه (تابع) ی (حكومات) و نه (شرائع) ی (ده عوهت) ی (أَنَام) ی نه كرد، ئه ی فه رموو:
 "من (رسول) ی خوام، بۆ (عالم) ی نار دیمه، پاشاهانی پوویی زه مین، (عُلَمَا) و
 (حُكْمَا) و (قَوَاد)، (رأساً) ئه بئی (إیمان) م پی بینن، وه (تابع) م بن" له سهر ئه وه
 (عالم) (عداوهت) ی كرد، (زَید) ه خزمانی خوی؛ (صَبْر) ی گرت، (بوام) ی كرد؛
 نه و هه موو (أَذِیّة) و (مرارهت) ه ی چیشت؛ ده ستنی هه ل نه گرت؛ (آخر) ی
 (موقف) بوو؛ (بالفعل) كاغه زی (ده عوهت) ی بۆ شاهه شاهی ایران و امپراطوری
 روم نووسی؛ نه مه چیه؟ له چیه؟ بوه (صاحب) ی (ده عوهت)؛ (واضع) ی
 (أحكام)؛ (فروعی) و (أصولی)؛ (قائد) ی (حرب)؛ (إمام) م (محراب)؛ (خطیب) ی
 سهر (منبر) و (ساحه) بی (قتال)؛ نه و (جَنّة) ه یه، (حُكْمَا) ی (عقلاء) (نسبة) ی

ئه‌دهن، بۆ (رسول)ی (أعقل)و (أعلم)؛ (لكن) (ناشینه‌ی ئیتمه، له‌و (تعبير)ه
 ناگه‌ن؛ (أما) (جلال نوری)ئه‌زانی ئه‌و (جنّته)ه چیه؟ بۆ یه‌ه‌زار جار(عقل)
 (فدا)ی ئه‌و (جنّته)ه ئه‌کات. (مصطفی کمال)یش یه‌کی بوو، له‌و (مجنون)ئه‌نه؛
 (حتّى) ئه‌مپۆ (نسبه‌ت)ی (جنّته)بۆ (هتل)ئه‌دهن، که (کره‌)ی ئه‌رزى، له‌به‌ری
 ئه‌له‌رزى؛ ئه‌گه‌ر ستایشی (رساله‌تپه‌ناه) بکه‌ین ئه‌وه‌ی (صاحب)ی (بُردیه)
 فه‌رموویه‌تی، (إنشاد)ی ئه‌که‌ین:

كفّاك بالعلم فى الأمى معجزة

فى الجاهلية والتأدب فى الیتم

فمبلغ العلم فيه أنه بشر

وأنه خير خلق الله کلهم

دع أدعته النصارى فى نبیهم

والزم بما شئت مدحاً فيه واحتکم

(حقاً) (نادر الوجود)ی که، له‌(عالم)ی (بشریه‌ت)، یه‌کیدی وانه‌بوو، وه
 نه‌ئیه‌ی ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ لی‌ره ئه‌وه‌نده (مقصود)ه، (مقام)ی ئیتیش نیه
 ﴿لَكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نیتیک (وَكُلُّ يَوْمٍ قَرِيبٌ) ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ
 أَجْرٍ﴾ ئه‌گه‌ر ببی ﴿فَهُوَ لَكُمْ﴾ (یعنی) (طلب)ی (أجر)ناکه‌م، (طماع)م نیه
 هه‌ر که‌س (صاحب)ی (رئاسه‌ت)و گه‌وره‌یی خویه‌تی ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾
 (ذاتاً) (أجر)ی (رسول)ی (أكرم)هه‌ر به‌خوای ئه‌دری ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾
 (سِر)و (عَلَن) ﴿شَهِيدٌ﴾ ئه‌و ئه‌زانی؛ من چی ئه‌که‌م، بۆ چی ئه‌که‌م ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي
 يَقْذِفُ بِالْحَقِّ﴾ ئه‌وی ئازابی، بیگریته‌وه؛ (تخصیص)بۆ که‌س نیه ﴿عَلَّامُ
 الْغُيُوبِ﴾ ئه‌زانی کى (استفاده)ئه‌کا، کى نای کا ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (دین)ی
 (مُبین)؛ (رسول)ی (کریم) (قرآن)ی (حکیم)؛ (أما) (سيف)نا ﴿وَمَا يُبْدِئُ
 الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ﴾ نه‌ئى نوئ داده‌ئى، نه‌ئى که‌ون ئه‌هینیته‌وه؛
 (یعنی)نامینی. (أما) (بعض)ی له‌به‌ر (ظاهر)ی ئه‌و دوو (فعل)ه، که له‌(إدراك)

ئهوه شیتتهوه؛ (باطل) (تغیر) نه کهن به (ابلیس)؛ (لکن) به (عنا) یه یه که
 (معلوم) بوو (حاجه) به و (تفسیر) ه نیه ﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ﴾ (بالفرض) پښم به
 (حق) نه برد ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾ به (اعتماد) له سه (نفس) ه. (جناب) ی
 (حَق)؛ (حَق) و (باطل) ی (بیان) فه رموو؛ (حال) ی (ابلیس) یش به ته وای
 (ایضاح) فه رموو ئه و جا نه گه ر (ضلال) بی؛ ماکی (نفس) ه؛ ئه و ی (اصلاح) کهن؛
 (اث) ی (باطل) — (بالعزة) — نابووت ئه بی ﴿وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾
 دیاره (وَحی) (إلهی) (خَطَأً) ناکا؛ وه کی (عزیزه)؛ که وایی بۆ (هدایه) و
 (سلوک) ی پئی ی پاست (وَحی) (لازم) ه؛ هه رچه ند (عاقل) و (مُدبِر) و داناو
 (حکیم) بی؛ بی (وَحی) خوداوه ندی؛ که (صاف) ه له هه موو (میول)؛ (شَرع) ی
 پاک (وَضْع) نا کرئ بۆیه (معتزله) گه رچی (اعتماد) یان له سه ر (عقل) زڅره (أما) بۆ
 (هدایه) و (وَضْع) ی (شریعت) (احتیاج) ی یان به (رسول) هه یه؛ (حتی)
 (إرسال) ی (رسول) له سه ر خوا (واجب) نه کهن ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ ئه بیه،
 (حال) ی (بَشَر) ئه زانی (قُرب) و (بَعْد) ی پاستی به (علم) و (جَهْل) ه؛ ئه و ی بزانی
 لیت نیتزیکه؛ (وَلَوْ حِسًّا) دوور بی؛ ئه و ی ئه یزانی لیت دووره؛ (ولو حساً) نیتزیک
 بی؛ له به ر (قُرب) ی (علم) ی خوا (شَرع) ی (مُوافِق) ی (حَال) ی (بَشَر) له
 (عَوَارِض) و (طواری) و (مَصَالِح) و (مفاسید) داده نی؛ (فَرَق) و جودایی ناکا،
 (إلا) به گویره ی (فَرَق) ی (طبیعی) ﴿وَلَوْ تَرَى﴾ (خَطَاب) ی (خاص) ه یا
 (عام) ه ﴿إِذْ فَرَعُوا﴾ (وَقْتُ) ی ئه و (فَزَع) ه (حین البعث) ه؛ یا (قیامت)؛ نه گه ر
 (حین البعث) بی؛ لام وایه (خَطَاب) بۆ (جناب) ی (رساله) ت په ناه (نابی)؛ (قیل)،
 (قیل) ی تر هه یه؛ بۆ (بیان) ی (وَقْتُ) ی (فَزَع)؛ له هه مووی دوورتر (فَزَع) ی
 (سُفیان) ی به له (زمان) ی (مهدی)؛ یا خود هه شت هه زار که س، ئه چن، بۆ
 (تخریب) ی (کعبه) له (صَحراء) به عاریددا ده چنه خوار؛ ئومیده تا (مَلِك) ی
 (حِجَان) (مَلِكِ بْنِ السَّعُود) پایه دار بی که س نه توانی، بۆ (تخریب) ی
 (کعبه) بجی ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ قورتار بوون، له ده ست چوونیان نیه ﴿وَأَخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ﴾

قَرِيبٌ ﴿١﴾ له (دور) یان یا نِزِیک ناگر ﴿وَقَالُوا﴾ ئەو (وهقت) ی ﴿أَمَّا﴾ به ﴿٢﴾ به (رسول) ﴿وَأَتَى لَهُمُ التَّنَافُشُ﴾ (تناوش) (تناول) و وه رگرتنی (سهل) ه، بۆ شتی نِزِیک؛ ئەو (تناول) ه، له (دار) ی (تکلیف) نِزِیک بوو، (سهل) بوو (أما) پۆژی (قیامەت) نابێ ﴿مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ (زمان) ی (تکلیف) نه ما؛ (أما) (تفسیر) ی به (رجوع)، جوان نیه ئەو (بعده) (بعده) ی (معنوی) یه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ به ﴿٣﴾ به (رسول)؛ (ایمان) ی (بالرسول) (مستلزم) ه بۆ (ایمان) ی (بالله)، (ولو) که (أصل) ی (ایمان)، (ایمان) ی (بالله) ه ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له (دار) ی (دنیا) (زمان) ی (تکلیف) ﴿وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ﴾ بێ (علم) قسه یان نه کرد ئەوی هه وه سیان لی با، به ده می نه یان هاویشته ﴿مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ (رمی) یان (إصابة) ی نه ده کرد قسه ی نالایه ق و دوور، به (شخص) ی (معصوم) و (بری) نای گاتی؛ ئەمه قسه یه؟ به (ذات) ی وه کی (محمد المصطفی) بلّین: " (مجنون) ! " خوا نه یزانی، گه لی له (راوی) یه کانی ئیمه ش وان؛ ده ر (حق) (ذات) ی زۆر گه وره؛ شتی گه لی نا (لایق) و دوور (نقل) نه که ن؛ خوا لی یان خوش بێ ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ (لذا ئذ) ی (دنیا) وو (نجات) له (عذاب) و (نیل) ی (نعیم) ﴿كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاعِهِمْ﴾ (أشباه) یان؛ نه وانی (تکذیب) ی (رسول) ی خویان کرد بوو ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ پیش نه وانه ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ﴾ وه کی (عنادیه)؛ (شاك) فی أَنَّهُ شاك) (شك) یان نه یان هاویشته (شکی) ی؛ (ذاتاً) له (شكوك) یان (متردد) ن (أنواع) ی (تفوهات) نه که ن. (جزم) ی پۆژی (جزا) (شك) ی (دار) ی (دنیا) (إزاله) ناكا؛ (عاقل) له (حال) ی وانه (مُتَحَيِّر) ه؛ له جی ی (رِيب) (هیچ) (شك) یان نیه؛ بێ (شك) و (شُبّه) (عبادهت) ی گوساله و (أمثال) ی نه که ن؛ بۆ (تصدیق) ی (رسول) (شُبّهات) نه نوینن؛ (أَنَّهُ) نه وه نده (نُقاد) ن؛ ئەوی لایان (نوعاً ما) (شك) و (شُبّه) کی تیابی، (قبول) ی نا که ن. (تفسیر) ی (سوره) ی (سبأ) ته واو بوو؛ پاش نیوه پۆژی یه ك شه موو (١٧) ه ی مانگی (مولود) ی؛ (٢٤) ی مانگی نیسانی رومی سنه ١٣٥٨ هجری ١٩٣٩ میلادی پیشی نه لّین:

سوره‌ی (فاطر) یا (سوره‌ی (ملائکة)

"(زمخشری) نه‌فه‌رمووی: "پاش (فرقان) (نازل) بوه" نه‌وی بۆ (تاخیر) بوه؛ له‌دوای (سبأ) (نکر) کراوه؟ (إمام) ی (بلاغت) قسه‌ له‌ (مخالفات) ه‌ ناکا؛ نازانم (مکی) یه‌ ه‌مووی؟ به‌ (قول) ی (ابن عباس) ی (إلا) دوو (آیه‌) نه‌بی؛ لای (حسن) چل و شه‌شه‌، یا چل و پیچه‌، (عدد) ی (آیات) ی. نا (شکر) ی نه‌بی، (اتفاق) یان له‌سه‌ر هه‌یچ نیه‌؛ (قوة‌) ت ی (ربط) ی (الآن) ده‌ر نه‌که‌وی :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (مُوجِد) و (خالق) یانه‌، بی وینه‌؛ (یعنی) (مُبدِع)؛ (صاحب) نه‌فه‌رمووی: " (ابن) فه‌رموویه‌تی: " نه‌م ده‌زانی (فاطر) (معنا) ی چیه‌؟ تا دوو (عه‌ره‌ب) هاتن؛ (مُخاصمه‌) یان بوو، له‌سه‌ر بیرئ؛ یه‌کیان ووتی: "أنا فطرته" نه‌من (ابتدا) م پی کردیه‌"

نه‌وه‌ی (خالق) ی (أصول) و (عناصر) و (مُحتاج إلیه‌) (أشیا) بی، (خالق) ی نه‌و (أشیا) یه‌شه‌؛ وه‌ نه‌وان (إحتیاج) یان زیتره‌ ﴿جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ نه‌وانه‌ی نه‌و (مُشْرِك) آنه‌ به‌خوا؛ به‌ (بنات الله) یان نه‌زانی؛ که‌ له‌ (سوره‌ت) ی (سابق) (بیان) ی فه‌رموو؛ (سؤال) له‌ (مَلَكَة) نه‌کری؛ نه‌وانیش (تبری) نه‌که‌ن؛ (ملائکة) (محجول) ن به‌ (حَجَل) و (خَلَق) و (إيجاد)، له‌ (خَلَق) ی (کائنات) و (عناصر) و (مركبات)، (دَخل) یان نیه‌؛ وه‌کی (سائن) ی (أجسام) و (حيوانات) (إحتیاج) یان به‌ (مکان) و (آلات) هه‌یه‌؛ نه‌وه‌ی بلی: " (غیری) (موجودی) هه‌یه‌، (إحتیاجی) به‌ (فراغ) ی نیه‌، له‌و (فضا) یه‌ (فسیحه‌) (إشغال) ی کا؛ (خطأ) نه‌فه‌رمووی؛ (ممکن الوجود) بی جی نابی؛ له‌ (عالم) ی (إمكان) دانیه‌، (ذات) ی (مناسبه‌) ی (ذات) ی، له‌گه‌ل (فطره‌ت) ی (کبریائی) هه‌بی. (نفوس) و (أرواح) ی (فلک) یش، که‌ (أوائل) ی (حکما) ی (یونان) (قول) یان پی کردیه‌؛ خوی نیه‌. نه‌مه‌ گوئی یا (أفلاك) (متحرک) ی (بالإرادة) ن؛ (إرادة) ی چی؟ (مُسَخَّرَات) ن.

(غایة الغایة) له (جَعَلَ) ی (ملائکة)، (جَعَلَ) ی وانه به (رُسُل)، بۆ سه ر (رسول) ی (بَشَر)؛ له (أَوَّل) هوه (وَحَى) یان بۆ ئینن؛ نه وانه ش وه کی ئه لَین: " (لطیف) ن" (مُجَرَّد) و بۆ (مَادَّة) ی (أَوَّلِی) أَجْنَحَه مُنْتَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ﴿١﴾ دوو دوو، سى سى، چوار چوار، به (قوه ت) ن به (سرعت) ن؛ (قابل) ی (استخدام) ن، بۆ (جهات) ی (مُخَلَفَه)؛ (بسیط) و (روح) ی (مُجَرَّد) ی (لطیف) بن؛ وه دیاره، له سه ر (صوره ت) ی گاجووت و ماجووت نین. هه رچه ند (إنسان) ناتوانی (تصویر) ی فرین به چوار بال بکا، قه ی ناکا؛ باسى چوار ئیکیدیش (زیاد) بى؛ (أَمَّا) شه ش سه د هه زار بالی، هه ر باله، شه ش سه د هه زار په ر، هه ر په ره، مانگ و پۆژى وه کی مانگ و پۆژى ئیمه ی تیا بى، نایه ته (وهم) و (خیال)؛ (لکن) (نَقَالَ) له دواى (خیال) (جَوْلَان) نه که ن؛ و (وهم) نه به ن (عَظْمَة ت) و (قُدْرَة ت) و (قوه ت) له (جسامه ت) و زه لامى دایه ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (مراد) زیده بالی (ملائکة) نیه؛ (عَامَّة)؛ شَتِیَوَا (خَلَقَ) ه، ئیمه به (خیال) مان دانایه، نازانین چیه؟ وه چۆنه؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ په کی له سه ر (ملائکة) و (غیر) ی (ملائکة) نه که وتوه (يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ) (فِي الْحَقِيقَةِ) نه مه رۆ له (عَالَم) ی (کَوْن)، (دَلِيل) ی له سه ر (وجود) ی (ملائکة) و (جن) نیه؛ (تَابِع) ی (سَمْع) ن (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ) (أَمَّا) به (نوع) ی نه بیته بى گوئیى ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ (إرسال) ی کا، بینیری، ده رکه ی (ره حمه ت) ی لى بکاته وه ﴿فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾ که س نیه، بى گری، نه یه لى، بى ﴿وَمَا يُمْسِكُ﴾ نه وى بى گری ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ (بعد الإمساك) نه (جن)، نه (إنس) نه (مَلَك)؛ ئیتر بۆچی نه وانه نه په رستن؟ چ جایه گاجووت و (أشباه) ی ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نه وه ی (غالب) و به (حکمه ت) و (مصلحه ت) کاران بکا؛ کى نه توانی (مقابله) ی بکات؟ (غیر) ی نه و چ (قُدْرَة ت)؟ چ (قوه ت) و (غالب)؟ چ (علم) و (حکمت) یان هیه؟ نه گه ر هه بى (محدود) ه، (ناقص) ه، (شامل) و (کامل) نیه؛ (وَلَوْ) هه زار (جَنَاح) ی هه بى. نه وه ی له هه موو (وجه) (کامل) بوو، به هه یچ (وجه) (مُعَارَضَه) ناکری،

وہ (معاون) بیشی گہرہ ک نپہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تہوہی (داخل) ی تہو (عنوان) ہ یہ
﴿اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بہ (شکران) ہ ﴿هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ؟﴾ کہ تہوہ
(ظن) ی (شرك) تہ بہ ن؛ دیارہ (شريك) ی (خالق) ی تہ بی (خالق) بی؛ چ (خالق) ی
ہ یہ، (غیر) ی خواہی؟ ﴿يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ (مطر) و (نبات)۔ تہو
(تحریر) ی لہ (آیہ) ی (سورہ) ی (سابق) مان نووسی، بؤ تہرہ (مناسب) ہ تہوہی
(خالق) ی (حیوان) و (انسان) بی، چونکی وای (خلق) کردینہ، کہ (محتاج) ی
(رزق) بن، تہ بی (رازق) بیش بی (خالق) ی (رازق) تہ بی، چ کہ لکی ہ یہ؟ بؤچی
بی پہ رستم؟ (موقع) ی (ہل) (مقام) ی (حُسن) و (قبح) ی، (مخالفہ) ی لہ گہ ل
(ہمزہ) لہ (علم) ی (بلاغت) دایہ، وہ (طول) و (تفصیل) ی لہ (کلام) ی (سعد) ی
(اکبر) لہ (مطول) و گفت و گوی (مُحَشِّي) بیان دایہ؛ (تفسیر) ی کوردی ہ لہ
ناگری؟ (وکذا) (إعراب) ی تہو (آیہ) ہ بہ (لسان) ہ (کوردی) (أدا) ی (زہ حمہت) ہ۔
نا (شکری) تہ بی زوبانی تہمہ نہ بوہ بہ زوبانی (علمی)، تائہ ویش بہ زوبانی
خوی، بہ گفت و خوی، شتی دانہی وہ کی (نحوی) (عربی)۔

(بعض) ی (معتزلیہ) بہ (انسان) بہ (حیوان) تہ لئن: " (خالق) " (یعنی) بؤ
(أفعال) ی (إختیاریہ)؛ (أما) (خالقہنی) (انسان) لای وان بؤ (تشریک) نیہ؛ بؤ
(مجازات) و (مکافات) ہ؛ وہ (إجتماع) ی (خلق) و (کسب) لہ سہر یہ ک شت لایان
(معقول) نہ بوہ؛ (حقیقہ) شتی خوا (خلق) ی کا پئی (کسب) ی سہیرہ،
وہ نامینی! تہ ماشای تہو ہموو (حیوانات) و (حشرات) ہ کہ، کہ دیتہ سہر تہو
عہردہ، ہمووی (إحتیاجی) بہ (رزق) ہ یہ؛ کی (رزق) ی تہو (عالم) ہ تہ دا؟ کی
(رزق) ی تہو (خلائق) ہ (خلق) تہ کا؟ خواہی (تعالی) ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہر تہو
(خالق) ی (کائنات)، (رزاق) ی مارو میرو، (رازق) ی کرم، لہ ناو بہرد؛ (رازق) ی
کرم لہ ناو سہلکہ سیر دوویست لہ بن عہرد۔ کہ سی بنوریقہ (سعت) ی (عالم)،
(سعت) ی (رزق)، (حکمت) ی (خلق) و (إيجاد)، تہ زانی تہوہ کاری (ذات) یکہ،
(فوق الطبیعہ)، (مُدبّر) ی (طبیعت)، (ماعدی) ی تہو ہرچی (خیال) ی کہ،

لہ وژیر (ناموس) و (قانون) ی (طبیعة) دہرناچی؛ (مادام) وایی ﴿فَأَنى تُؤفَكُونَ﴾ کوو، چوَن، وەر ئه گیتِردین؟ لہ (توحید) پوو لہ (شِرک) نه کهن. (شِرک) هکانیشیان به چ ناچی؛ (عہرب) مہروہ کی خویمان لہ (اُمم) ی دی بهرہ وژیر بوون؛ بت پهرستنیشیان زُود (دون) بوہ (نظر) به بت پهرستی (اُمم) ی دی؛ ئی وان به بوو کوکانہ ی مندالان نه چی ﴿وَإِنْ يَكْذِبُونَ﴾ (ذاتاً) (مُکَذَّب) زُودن، غم مہ خو ﴿فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلُ﴾ (عدد) ی زُود ﴿مَنْ قَبْلَكَ﴾ (نوع) و (ابراہیم) و (موسی) و (عیسی) و گہ لیکی تر ﴿وَإِلَى اللَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ نیک و بهد، (جلیل) و (حقیر) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ﴾ (شامل) ه بؤ (حشر) و (حساب) و (عذاب) ﴿حَقٌّ﴾ (ثابت) ه، وایه؛ (خلف) ی نیہ ﴿فَلَا تَغُرَّنْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ به (حیات) ی (دنیا) و (لذاذ) ی (مغور) مہین؛ ئو (حیات) ه پیر (آفات) ه، بی (دوام) ه، (مغور) تان نه کا؛ پی ی لہ (حیات) ی (أبدی) (غافل) نه بن ﴿وَلَا يَغُرَّنْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ مہرچی مہ بی؛ مہ لَین: "خوا (غفور) و (رحیم) ه؛ لیمان خوش نه بی؛ چی به سہر (عذاب) ی ئیمہ وہ یه؟ چ پہ کی کەوتہ؟" مہ لَین: "(رسول) (شفاعت) مان بؤ نه کا؛ ئیمہ لہ (أتباع) و (أولاد) ی (رسول) یین؛ (مُعَذَّب) نابین" مہ لَین: "(فدية) (تقديم) ک راوہ؛ (بوذا) و (عیسی) خویمان کردیتہ (فدية) " به قہ شہو (مطران) و (أمثال) یان ه ل مہ خہ لہ تین؛ (مُقابل) ی گوناه - (بعد الإعراف) - شتی بدہ نہ (وکیل) ی (پاپ)؛ چی نه کهن بیکهن. مہ لَین: "(حُب) ی (آل) (کافی) یه" مہ لَین: "(شیخ) (عهد) ی کردیہ، بی ئیمہ ناچیتہ به هشت" (ذاتاً) (معلوم) نیہ، خو ی بی چیتئ ئه وانہ مہ مووی لہ (طرف) (شیطان) ی (إلقا) نه کرین، گوئی مہ دہنی ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ (بِکُلِّ مَعْنَى الْكَلِمَةِ) دوزمنہ ﴿فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ (رغم أنفہ) تا ئو بؤ (خرابہ) (دعوت) تان نه کا، ئیوہ چاکہ بکهن؛ آنزیادہ به لای (دینی) ناگادار بن کە به ناوی (دین) (غالب) بوو، چارہ ناگری؛ ئو (وہقت) ه (رؤسا) ی (دین) (إتھام) کهن؛ ئو ی پیتان نه لَین؛ بیخہ نہ بهر (میزان) ی (عقل)؛ وه بزائن، پیتش

ھەموو شت (عقل) تان (سلب) ئەکەن ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا﴾ (شیطان) ی بی (غیرەت) و
 (ناموس) و (شرف) ﴿حَزَبِهِ﴾ (فرقە) و (جمع) ی خۆی؛ وەك (رؤسا) ی (أحزاب) ی
 ئیستا ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ کەسی (مُرَوَّەت) ی ھەبی، بۆ (أتباع) ی تی
 ئەکۆشی؛ لە شتی (خراب) (حفظ) یان ئەکات، تا (ناثل) ی (سعادەت) بن؛ (أَمَّا)
 (إبليس) ئەو ھە (مُجب) ی (هلاک) یان بی، لە (دارین) پی یان ئەکا؛ (سوق) یان
 ئەکا بۆ ئاگرئ (شدید) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (بای) وَجَّوْ مِنْ الْكُفْرِ ﴿لَهُمْ عَذَابٌ
 شَدِيدٌ﴾ بە (واسطە) ی (متابعە) ی (شیطان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ایمان) ی خاوی
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (أَمَّا) ئەبی بزانن (عمل) ی (صالح) چیه؟ (إنګلیز) مانگی
 (۳۰۰) (طیارە) دروست ئەکا؛ ئیمە خەریکی حووچانی بین؛ خۆی نیە! (عمل) ی
 (صالح) ئەمۆ، ئەگەر (رؤسا) ی (دین) (إنصاف) کەن، دیارە ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾
 (سَتر) ئەکرین، لە گوناھان ﴿وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ (حی) اکبر) بفرموی: " (کبیر) " بەس
 نیە؟! ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾ (ئە) ناشیرین (عمل) ی بۆ جوان کراوە؛
 (قبیح) لە لای بوویتە (حسن) ﴿فَرَأَاهُ﴾ (عمل) ە (سُو) ەکە، بە (واسطە) ی
 (تزیین) ی (إبليس) ی ﴿حَسَنًا﴾ شیرینی و جوانی ئەبینی. (ملا) یان لێرە
 (مُضْطَرِب) ن لە بەر (مُقابِل) ی؛ ئەمن ئەلیم: " ئایا ئەو (نوع) ە کەسە، بەکەس
 (ھدایەت) ئەدری؟ " ناء؛ (حَتَّى) مع الأ سف) گەلی لە (أهل) ی (علم) و (فَضْل) لەو
 (جەھت) ە تی کەوتوونە؛ بۆیە ئەمۆ (أَمَّت) (قابل) ی (إصلاح) نیە؛ بە ھیچ
 (وجە) نایەتە رای ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ئەو ئەزانی کی
 (قابلیە) ماوہ؛ کی (استعداد) ی فەوتاوہ؟ ئەو ھە (سُو) ی (عمل) بە (حَسَن)
 بزانی، لە دلایا (رسوخ) ی بووی، (قابل) ی (ھدایەت) نیە؛ (معلوم) ە گەلی شت،
 (مُجَرَّد) ی (إمكان) بۆ (وقوع) ی (کافی) نیە؛ ئەمۆ بنۆرە (حال) ی (بشر) کوو
 (أبالیس) ەکان لێیان گۆریین! (حُسن) یان کردە (قبیح)؛ (قبیح) یان کردە
 (حسن)؛ (حَتَّى) گەلی کەس وای چوویتە (دفاغ) ی، کە (جسن) نیە؛ بەس (ألف) و
 (عادەت) ە شتی لای (قوم) ی (عادەت) یان نیە، لە کنیان (قبیح) ە؛ لای (قوم) ی کە

(معتاد)یان، (حسن)ه؛ به ناوی (مدنیته)و(فنون)ی (جمیله)، شتی وایان
(مُستحسن) کردیه، که لای(مسلمان)ه کانی باش له هه مووشت ناشرینتره؛
کوردی ئافره تی (ماره) بکا، له که له ی دهن، دهستی ماچ ناکا؛ سه رame دانی
(مدنیته)، شاهه شازاده کان، به (کمال)ی (افتخار)دهستی ماچ نه که ن؛ له بهر
ئه و (تقلبات)ه، ئه وی (أریاب)ی (فکر)و(نظر)بی، له (إصلاح)ی(بشری)
(مایوس)ه؛ به (ملیون)ی وه کی (قادیانی)وه (بهت افندی) (علاج)ناکری؛ بی
هووده خو یان، بۆر (ادعا)ی (باطل)ماندی کرد؛ له سایه ی وان، (آن)به (آن)،
(قبایح)و (شرور)و (فسق)و (فجور)، له (تزايد)و (نما)دایه؛ (مادم)وایی، ئه وانه ی
توو ئه ته وی (ایمان) بیتن، نایه نن ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ﴾ به خو پایی
خۆت له سه روان، به (هلاک)مه ده، (حسره)یان بۆ مه که؛ جیرو جاو(جهنم)؛
(إلى جهنم ویاس المصیر)؛ من(معنی)ی ئه و(آیه)ت هم وا(عرض)کردن؛ حه زتان
له (معرکه)یه، ته ماشای(تفاسیر)ی تر بکه ن؛ لام وایه قسه یان(خال)نیه، له
(خدشه) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ ئه وه ی(تابع)ی (میل)ه، به (إزاله)ی
(میل) نه بی، چاره ناکری؛ که لا قوی (میل)ه ستا(عقل)وه ک قانکه لاشکه،
بانئ ی با. هه ندی(مسلمان)ی کۆی، له (حرب)ی(عمومی) (أسیر)بوو بوون؛
بردبوویاننه (هندستان)؛ بۆیان گێپامه وه: ((بعض)ی له (هندوس)آن (هیکل)ی
ئه په رستن؛ (مسلمان)ی شه وی، ئه ی دزی، ئه ی هاوێته ناو (خَلا)؛ بت
په رسته کان نه که ون(إضطراب) (خبر)ی (حکومه)ته ده؛ (بعد التحرّی) له
(قدم)خانه ئه ی هیننه ده؛ ئه ی شۆنه وه؛ باز به ناوی بابه، بانگی نه که ن!
جائه وانه چۆن چاره نه کرین؟ بت په رستنیشیان به (عقل)نیه، تابه (دلیل)ی
(عقل) (إزاله)بکری (غلط)یان ده رخستری. له (زمان)ی (عمر پاشا) (والی)
(موصل) به گژ (داسنی)یان داچوو؛ (تمثال)ی (مَلَكِ طائوس)ی به به رشه قان دا؛
به قۆنده ره ئه چوه سه ری؛ (قوم)ی(داسنی) (وکوله)یان ئه چوه ئاسمان؛ باز
(تمثال)یان لا (مقدس)و(معبود)بوو؛ ئه و(نوع)ه (قوم)ه (ایمان)به (آیات)نایه نن

گہ و رہ کانیان پابردینہ؛ مہ گہر (علاج) ی مندالہ کانیان بکری ہزار جاری ﴿وَاللّٰهُ
الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ یان بۆ بخورنہ وہ لایان بای دی! (منور) ہ کانیش، ئی کہ نہ
(اسباب) ی (طبیعی)؛ (مؤمن) ہ (صالح) ہ کانئ (أولیا) پەرست؛ ئیدہ نہ شیخان؛
ئیمہ کہ خوا پەرستین؛ چی بلّین؟ ئہ گہر (میل) ی (فاسد) و (فساد) نہ بی،
(مسئلہ) دیارہ؛ پاش (إرسال) ﴿فَتَثِيرُ سَحَابًا﴾ وہ (بعض) ی (تأویلات) ی
تریشیان کردیہ بۆ (إختلاف) ی (فعلین)؛ بہ (ماضی) و (مضارع)؛ (أما)
(توجیہ) ی (إمام) بۆ (ماضویہ تی) (أرسل) (مُطَرِد) نیہ ﴿فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مِّيتٍ﴾
ئو (سوق) ہ بۆ (مكان) ی (لزوم) ی بہ باران ہ بی، (علم) ی پی ئوئی؛ (ریح)
نازانی کیندہ ری، پئی ئوئی؛ بۆی ببا. (مضارع) ی (إثار) ی (نظر) بہ (إرسال) ہ،
(نظر) بہ (حال) ی (حاضر)، (ماضی) ی؛ بۆیہ (سقی) (بلد) ی، بۆ (حضرت) ی
(ذی العظمہ) ی کردہ وہ (ماضی) (نباتات) ی (أرض) هیشک ئہ بی؛ (قوّہ) ی
(حیات) لہ (مظاهر) ی (أرض) بزر ئہ بی؛ (أما) (معناً و باطناً) (بَقِيَّة) ماوہ؛ بۆیہ
بہ (شدہ) ی ئہ فہ رموی ﴿فَأَخْبَيْنَا لَهُ﴾ بہ بارانی ہ وری ﴿الْأَرْضَ﴾ یہ (إنبات)،
(حیات) ی تیا (ظاهر) ئہ کاتہ وہ - (سُبْحَانَ اللَّهِ) (قوّہ) ی (حیات) (سِرِّی)
(عجیب) ہ؛ سائی دہ غلّ، خراب بوو، ہر زانمان چاند، جوان پوا؛ نیوہ کارہ کہ م
ووتی: "ئو ہر زنہ م (۱۵) ہ سال بوو، ہل گرتبوو، لہ کوپی"، (قوّہ) ی
(حیات) ی (ضایع) نہ ببوو؛ لہ وہ (أعجب) وہ (أعجب إلى الغاية عجیب) کہ (تووت
عنغ آمون) (کشف) کرا، نہ ختی گہ نمیان دوزیہ وہ، لہ (خدمت) بیان دانابوو،
چاندیان نہ ختہ کی لی شین بوو؛ ئو چہند ہزار سالہ، (حفظ) ی (حیات) ی بوو
بوو ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ لہ (نرات) ی (حیویہ) ی ئیمہ، لہ (مُدّہ) یہ (مدید)، (قوّہ) ی
(حیات) ی تیا بمیٹی، کہ گرد بۆ وہ، (أثر) ی (حیات) ی (ظاهر) بیّتہ وہ؛ دوور
نیہ. (أستاذ) ی (أعظم) ی (کیمیا) (مُحَقِّق) ئہ توانی بی کا ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ﴾
ئہ وانہ ی (عبادہت) ی (غیر) ی خوا ئہ کہن، (حقیقہ) زۆر بی (عِزّة) ت؛ (شرف) ی
(بشری) بیان نیہ؛ کہ سئی (رکوع) بۆ گایہ یا (شہ) ی ببا؛ چاو نہ وی مل کہ چ و،

دهست له سه‌ر دهست، به‌رابه‌ری (جسم) ی پاره‌ستی (علی قدم الذل) نه‌وه چ
 (قوه‌ت) و (ذكاء) ی (نفس) و (نزهت) و (نزاكه‌ت) ی هه‌یه؟ نه‌وه‌ی (عزّه‌ت) و
 (صلابه‌ت) و (شرف) و (مناعه‌تی) نه‌وی؟ (ایمان) به‌خوا بی‌نی ﴿فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِیْعًا﴾
 به‌(ایمان) ی (كامل) و (علم) و (عمل)، (إنسان) (عزیز) نه‌بی، بَلَد نه‌بی؛ خوی
 نه‌كاته (مظهر) ی (صفات) ی (معبود) ی خوی؛ نه‌بی به‌(عالم) و (قادِر) و (مُريد) ی
 (ذی العزم) (سمیع) و (بصیر) و (مُتَكَلِّم) و (خطیب) و (مُبین) و (مُفهِم) و (مُرشید)؛
 (صانع) و (مخترِع)، له (صُنْع) (خلیفه) ی خوا؛ به‌كه‌ر په‌رستی چ په‌یا نه‌بی؟
 به‌چی له (رُتبه) ی (جمادی)، (حیوانی) نه‌چیتته ده‌ر؟ (أولیا) ی (زه‌مان) هه‌تکی
 (نفس) نه‌كه‌ن، (أنواع) ی (رذاله‌ت) ده‌كه‌ن، كه‌ (حیوان) له (حرکات) یان‌شه‌رم
 نه‌كا، به‌خودا ده‌شكیتته‌وه. (بعضاً) ه‌ نزكه‌ندن خویان نه‌شكیتن، (مضم) ی
 (نفس) نه‌كه‌ن؛ (أما) (حقیقه) (عجایب) ه؛ (بعض) ی (شه‌ده‌له‌ی) فی‌ر نه‌بن
 وه‌کی (مه‌نزه لیۆن) ته‌قه نه‌كاو نه‌پواو ناژمی‌دری؟ تا (میل) ی لی‌بی، ناب‌ی!
 ﴿إِلَيْهِ يَصْغَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ (أَوَّلًا): (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، (ثانیاً): (تقدیس) و (تحمید) و
 (تكبیر) و (دوعا) و (نصیحه‌ت) و (علم) و (ده‌رس) ی (أحكام) ی (إعتقادی)؛
 (كلمه) یه بۆ (إصلاح) ی (ذات البین) تا (إعتقاد) پاكت‌بی، بی (غُل) و (غش) بی،
 بۆ لای خوی بَلَد تر نه‌بی؛ (صاحب) ی (زیاده) (تَقَرَّب) و (ترقی) نه‌كا؛
 (ایمان) ی ئی‌مه نه‌گه‌ر وه‌کی (أوائل) ی (صحاب) آن، بی (غُل) و (غش) ببا، (روح) ی
 (لطیف) چۆن نه‌وانی (بَلَد) كرد، ئی‌مه‌ش بَلَد نه‌بووین؛ لای (أقل) ی نه‌ده‌كه‌وتین؛
 (أَمّه‌ت) تووشی نه‌و (إنحطاط) ه نه‌ده‌بوو؛ (مع الأسف) (رؤسا) ی (مذاهب) وایان
 له (أدیان) ی (سماوی) كرد، كه‌ له (نظر) ی (طبیعیون) بووینته (ثقل) ی (مانع) ی
 (صُعُود)؛ (واقعا) وایان لی‌كرد؛ گه‌رچی خویان به‌(مُوحِد) نه‌زانن، (أما) به
 (عدد) ی (رؤساء) (إله) یان هه‌یه، (كلمه) یان بلاوه، یه‌ك ناگرن من (قاعد) كم
 داناوه، له (حقائق) ی (إسلام) یم ورگرتیه؛ هه‌ر (حُكم) ی، هه‌ر (إعتقاد) ی،
 یا (عمل) ی نه‌گه‌ر (إنسان) بَلَدكا، (روح) ه‌کی (سعی) (عملی) بداتی نه‌وه له (دین) ی

(إسلام) ه، نه گەر (بالعكس) بێ، (خارج) ی (أصل) ی (دین) ه، (داخل) کراوه ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ (کلمه) ی (طیب) بلند نه کا؛ (یعنی) (کلمه) ی (طیب) ته نیا (فائده) یه وانادا، که ژین (رفعة) و (اتصال) ی ببی؛ (قول) ی چاک و پاک، له گه ل (عمل) ی (صالح) (إنسان) پی نه گه یه نی؛ (حقیقة) نه و (صعود) و (رفعت) ه، بۆ (صاحب) یه تی؛ و (علم) و (عمل) و یکر (أش) یان نومایانه؛ (لکن) وهك (عرض) کرایه نه بی بنۆزینه (عمل) ی (صالح). (فقیر) ی ناگری له خانی به ربوه، هاوار هاواریه تی، (مسلمان) آن پی پانه گن (مال) و منالی (محو) نه بی؛ له و (وهقت) ه (حلقه) ی (ذکری) بگرن باشه؟ نا به خوای زۆر خراپه؛ به (ساعت) ی (موسولین) (٤٠٠) (طیار) ی ناردە سەر (ئەرنائوت) ان له گه ل (٣٥) هه زار (عهسکه)؛ دوژمن وابه (قوهت)؛ ئیمه خه ریک بین (طیلسان) ی پرک خهین؟ کلی له چاوان کهین؟ رندینی به شانە کهین؟ ئای وای، (رؤس) ی (دین)؛ چیان به (دین) کرد! کوو هاویشتیانه (أدنی) ی (درکات) وای له و (مکر) ه؛ (سلب) ی (قدرهت) و (قوهت) و (عقل) و (عمل) یان له (مسلمان) آن کرد؛ (آخر) ی وامن به سه رها؛ (الآن) یش نه وانی له (إعتبار) دان، به (غیر) ی (إفساد) ی (دماغ) به چیدی (إشتغال) نا کهن؛ (عیناً) وه کی (کوردی) نه لی؛ " (کفن) به من بپری، مردی گۆرپه گۆر چی! " (دائر) به (سیئات) ی (رؤسا) له (حق) (دین)، به (حق) نه وه نده ی بنووسی، که مه، ته واو نابێ ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ گه لی (مکر) ی خراپ نه کهن؛ به (تلبیس) ی (إبلیس) آنه، (خبیث) به (طیب)؛ (صالح) به (فاسد) (تلبیس) نه کهن؛ (باطل) نه که نه (حق)؛ (حق) نه که نه (باطل) ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به (نسبهت) (شدهت) ی (مکر) یان؛ نه وه ی خه ریکی (مکر) ی (سوء) بێ، (کلمه) ی (طیب) و (عمل) ی (صالح) ی نابێ؛ (درجه) ی زۆر (منحط) و (دون) نه بی ﴿وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ﴾ به (فساد) نه چی؛ (کساد) ی به سه ردادی، بێ (رواج) نه بی، (تأثیر) ی نامینی؛ وه کی (إنگلیز) آن، (مکر) یان وای به سه ر هیناین، که س پیتیان بپوانا کا، هه ل ناخه له تی؛ (أما) (عذاب) ی خوای له

سه‌روان به (شدّه‌ت)ه، (دائِم)ه؛ لام وایه (مُقابله) له‌گه‌ل (مکری) (الهی) لێره (مُراد)نیه؛ گهرچی (ملا)یانی دی نه‌فه‌رموون: (لَا مُکْرِنَا) هه‌رچه‌ند نه‌وانه به (مکری) بۆ که‌م (عقل) آن نه‌نوینن، (بعث)نیه، (لکن) (جناب)ی (حق) به (حُجّه‌ت) (اثبات)ی نه‌کا ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ﴾ (عناصری) (أصلیه) - (ذاتاً) - هه‌مووی (داخل)ی (أرض)ه ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ چۆن (تحول) نه‌کا؛ (وهكذا) (طوراً بعد طَوْرٍ) نه‌بیته (إنسان) ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ (قسم)ی نێر، (قسم)ی می یاخود می‌رد وژن؛ ژن له (نطفه) ئاوس نه‌بی ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾ (حتی) نباتات و (أشجار) ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ (حمل) دانانی ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ (علم)ی (عملی) (مقصود)ه؛ (حتی) بۆ (وضع) چ (ترتیبات)ه‌کی داناوه؛ دانا تیا ی (مُتَحَيِّر)ه ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ﴾ (عُمر) درێژ نابێ ﴿وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمرِهِ﴾ لێی که‌م نابێته‌وه، یانه‌وه‌ی (عُمر)ی کورت نه‌بی؛ وه (زید)ه و (نقص) بۆ (عُمر)ی (شخص)ی (قابل)ه؛ (لکن) (مُتَوَكِّف)ه له‌سه‌ر (بعض)ی (أُمور)؛ (رعايه‌ت)ی (لازم)ه ئیستا (تأمین)ی نه‌که‌ن؛ (فقیر)یه له‌مزگه‌وتی ئیتمه، (أَلْعِيَاذُ بِاللّٰهِ) تووشی ده‌ردی بوو؛ نِزْرِيك بوو، (نَفْس)ی بېری؛ دقتوری لێره بوو (ریاض مخرجی حلبی)؛ زۆد (حانق) بوو، له (أمراض)ی گه‌روو و که‌له؛ (عملیات)ی کرد؛ خوا کردی (نجات)ی بوو؛ ووتی: "چاره‌گه‌کی پێ چوو یا، نه‌مرد" (أَمَّا) که (واقع) بوو، ناگه‌پێته‌وه. (واقعاً) ئیتمه ئومێد مان به‌خوایه؛ (أَمَّا) (حُکما)ی (طبیعه‌ت) خه‌ریکن، بۆ (عُمر)ی (بَشَری)، (زیاد) کردنی؛ (أَمَّا) (آفات) له‌سه‌ر (بَشَری) نه‌وه‌نده گریووینته‌وه، چاره‌ی (مُشْکِل)ه نه‌گه‌ر (مُحال) نه‌بی. (واقعاً) (عاقِل) له (عُمر) کورتی و درێژی (مُتَحَيِّر)ه؛ ئیوا هه‌یه، له (عُمر)ی خۆی وه‌په‌زه، په‌ق و ته‌ق وچا و که‌م (حُکم)؛ به‌لکو کۆرو (فقیر) زۆد (عُمر)ی درێژ نه‌بی، نامری؛ ئاوا (دوام) نه‌کا! یه‌کی ته‌ن و مه‌ند، به (قوّه‌ت) و (حال) خۆش؛ گونا گۆنی خۆشی و (وسط)ی (حیات)؛ نه‌بینی پانه‌قه‌نی، نه‌پوا؛ (سَنَیْکه)، خوا نه‌بی، که‌س نایزانی. هه‌رچی هه‌یه، نیه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ به (حق)؛ (کتاب)ه که‌ش خۆی نه‌یزانی ﴿إِنَّ ذَلِكَ﴾

(نظر) بہ (عقل)، نہو(عناصر)ہ، (تطورات)بکا، بییتہ (إنسان)، بہ(مُحال)
 (حساب)ہ (علم)ی(محیط)۔(كذلك)۔(عقل)پئی نادا؛ (أَمَّا) نہوانہ ﴿عَلَى اللَّهِ﴾
 لہ سہر خوائی ﴿يَسِيرٌ﴾ ئاسانہ۔ (حقیقۃً) وایہ (صفات)ی (إلهی) (مُقتضا)ی
 (ذات)ہ؛ (حاجت)ی بہ (کسب)و(مَسب، نیہ؛ وہ پہ کی بہ(مُعاونہ) ناکہوی؛
 (مُعارض)ی نیہ؛ بؤیہ (علم)ی (شامل)ہ؛ ہرچی (ممکن)بی (قابل)ہ بی
 مینیتہ (حَیْنِی) (وجود)؛ شتی(مُقتضا)ی (ذات)ی(کبریائی)بی، بؤ(غیر)ی نہو
 (مُحال)ہ، (مُمتنع)ہ؛ لہ(قرآن)بگن، باشہ؛ بؤ خہ لکی خوتان مہ گوپن؛ قسہی
 (جاہلان)ہ (قبول)مہ کەن؛ (وَلَوْ) لہ(ملا)یہ گہ ورہ، گہ ورہ، (نقل)کرابی؛
 (مُقتضا)ی (مقام)ی (أَلوهیّۃ) (محافظة)بکەن؛ لی ی بترسن، (تابع)ی
 (هوا)مہ بن (ذات)ی وا (عالم)و (قادر) ناتوانی (إعادة)ی ئیمہ، لہ(عناصر)ی
 (أصيلة)مان، بکاتہ وہ؟ من(شُبہ)م نیہ، نہ توانی، وہ نہ یکا(أَمَّا)کە ی نہ یکا؟
 خوی نہ زانی؛ ہرچی بیلیم لہ (تعیین)ی(وقت)، (غلط)ہ۔ (مع الأسف)، (ملا)ی
 گہ ورہ گہ ورہ وہ کی(سیوطی)؛ پیشی وی، دوائ وی؛ زور (سہو)بوون (وکذا
 مع الأسف) نیستاش، (عیسی)و(دجال)و(مہدی) (أذهان)ی (ملا)یان
 (مشوہ)ش) نہ کەن! ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ (بحر)ی شیرن و(بحر)ی تال ﴿هَذَا
 عَذْبٌ﴾ شیرینہ؛ ﴿فَرَاتٌ﴾ سووکہ، (دافع)ی(عطش)ہ ﴿سَائِغٌ شَرَابُهُ﴾ خوش
 گوارہ؛ تختایی گہ روو گیری نیہ، زور خوشہ؛ وہ کی ئاوی کانی(خاتون)ی
 (چناروک)ی ﴿وَهَذَا مِلْحٌ﴾ سوورہ ﴿أَجَاجٌ﴾ تالہ، لہ دہ رووندا گہرم نہ بی،
 (عطش) (زیاد)نہ کا، وہ کی ئاوی(کویہ)گرانہ؛ (هضم)نابی ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ
 لَحْمًا طَرِيًّا﴾ گوشتی تہ پو تازہ؛ (واقعاً)بہ تازہ بی، سووری کە نہ وہ زور خوشہ
 خواردنی؛ (أَمَّا)نہ لَین: " (بصرہ بی) مہ لی نہ گرنن تابوگہ نی نہ بی، نای خون "
 نہو(فائدہ) (فائدہ)یہ(عامہ)؛ ماسی(فوائد)ی (طبی)زورہ، (لکن)دو زینہ وہ ی،
 (مخصوص)ہ، بہ(أهل)ی (علم)﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ﴾ لہ ہر دووکیان ﴿حَلِیۃً
 تَلْبَسُونَهَا﴾ (لؤلؤ)و(مہرجان)وابزانم(بحاث)ی(جدید)نہ لَین: " نہوانہ لہ ئاوی

شیرینیش (تکون) نه کهن " نه فهرموون: " نه و دوو (بحر) ه، (مثلی (مؤمن) و (کافر) ه؛ (بحر) ی تال (فائده) ی هه یه؛ (غیر) ی خواردنه وه؛ (أَمَّا) (کافر) ههچ (فائده) ی نیه " نه گهر (مقعد) (فائده) ی (قیامت) بی؛ وایه؛ (أَمَّا) (فائده) ی (دنیا)؛ تی (فکس) ه، بنۆره؛ (مصنوعات) ی (بش) هه مووی له (کافر) آن، په یا نه بی؛ نه گهر (کافر) نه بان؛ پاپۆری (بحری)، (سیاره) ی عهردی، (طیاره) ی (هوائی) نه ده بوو؛ (تلفون) و (رادیو) نه ده بیسترا ﴿وَتَرَى الْفُلْکَ﴾ نه مپۆ (سفینه) ی (شراعی) بی (قدر) بوو؛ وه کی که له کی کوردان؛ به (سعی) (کافران) آن، (بحر) پر بوون، له پاپۆری (حرری)، (تُجَّارِی) ﴿فِیْهِ﴾ له (بحر) ی؛ (فرق) ی شیرن و تالی نیه ﴿مَوَآخِرِ﴾ ناو شهق نه کا. له (دجله) ی (بغدا) یه (ماتۆر) نه مبینی، نه پوا؛ شوینی له ناو په یا نه کا، (بین) ه کی پی نه چی، نه و جا ناو جی ی خوی نه گزیته وه؛ (ملاح) ی (بحری) نه مپۆ (منحصِر) ه له (کافر) آن ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ (معامله) ی (بحری) باز له گه ل (کافر) آن؛ (بناءً علیه) فهرموو ده یان به جی نیه؛ (مؤمن) و (کافر) (فائده) یان هه یه؛ (أَمَّا) له (ذات) ی خویان (فرق) یان زۆره؛ (مسلمان) به (أخلاق) ه به (تربیه) یه به (وفا) یه، به (مُرُوَّة) ه به (غیرهت) ه؛ له (ذات) ی خوی دا (کافر) (عکس) ی نه و؛ (منفعت) په رسته؛ (خاصَّة) نه مپۆ گوئی ناده نه، (شرف) و (فضائل) ی (إنسان)؛ (مؤمن) (نعمت) له خوا نه خوانی ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (شکر) ی خوی؛ (سُبْحَانَ اللَّهِ) (مسلمان) ان، (أَوَّلِ) ی (استفاده) یان له (بحر) کرد؛ دوايه له سه (سفینه) و که له ک مانه وه؛ ناو روپایی گۆری یان، کردیانه (مراکب) ی (بخاری)؛ (مسلمان) له (بحر) په کیان کهوت؛ دوايه له (بَرِّ) یش کهوتن؛ نا (شکر) ی نه بی نه چوونه (هوی) تابزانین، چیان لی دی؛ نیستا خه ریکن (لکن) نه که ون، خویان (معمل) ی شتی وایان نیه؛ (معمل) ی به (قوهت) یان زوبانه؛ نه و (آیه ت) ه زۆری تیدایه؛ (ضَرْبُ الْمَثَلِ) ه، (آیات) ه، (آثار) ی (علم) و (قدرهت) ه؛ (تنبيه) ه بۆ (قوم) ی (قابل) ی (إنتباه) بی (سُبْحَانَ

الله (أَوَّلًا) (استیلا)ی (إسلامه‌تی) له (أفريقا) و گه‌لی (مواقع) به (واسطه)ی (تجاره‌تی) (بحری) بوو، دوايه كه‌وته ده‌ستی (أجانب) ! هه‌رچی هه‌یه؛ (جُمود) و (تقاليد) نه‌يكات ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ وانه بئى چه‌ند (ده‌وره)یه، پۆژه، شه‌ونییه ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ (كذلك) چه‌ند (ده‌وره)یه شه‌وه، پۆژنییه؛ (أَنَّهُ) تێكدا، بزرته‌بن ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ به (قُوَّة)ی (قاهره)ی خۆی ﴿كُلٌّ﴾ له (شمس) و (قمر) ﴿يَجْرِي﴾ (حرکه) نه‌کا؛ هه‌ریه‌ك به (نوع)ی؛ (حاجه‌ت) به جله‌و كیش نیه، نه (ملك) نه (ولی) ﴿لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (آخر)ی (زمان)ی (دُنیا) تا نه‌و پۆژه (جریان) نه‌كه‌ن؛ دوايه (قوه‌ت) بیان نامینی، یا (كالعدم)ی لی دی؛ (تعین)ی (عائد)ی خوايه ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ (غير)ی (وزیر)ی نا ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ به (خلق) و (إيجاد) و (وضع) و (جری) و (تدبیر) و (تصرف) ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ (حتی) (أقرب) و (أعظم)ی (ملائكه) ﴿مَا﴾ به (معنى) (لا) مه ﴿يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ یه‌کی نه‌لی: " نه‌و پیسته ته‌نكه‌ی كه (إحاطه)ی ناوکی خورما نه‌دا " یه‌کی نه‌لی: " نه‌و پووله‌كه‌ی به‌سه‌ری خورمايه‌وه " یه‌کی نه‌لی: " توێكلی سیر " (خلاصه) (مالك)ی هیه‌چ نین ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ﴾ گوئی یان نیه، گوئی یان لی نیه. (سُبْحان الله) (قرآن) له‌گه‌ل (معتقدات) و (آثار)ی دی، (فرق)ی نۆره ﴿وَلَوْ سَمِعُوا﴾ (بالعرض) ﴿مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ (دعا)ی ئیوه (قبول) ناكه‌ن ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ﴾ (ملائكه) پۆژی (قیامه‌ت) (تَبَرَّى) تان لی نه‌كه‌ن وه‌کی له (سوره)ی (سابق) فه‌رمووی ﴿وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ كئى هه‌یه وه‌کی خوا؛ ناگاداری (حقائق) بی؛ (خبر)ی (حق) و (حقیقه) بدا؟ پۆژی له‌گه‌ل (جمع)ی (محادثة) مان نه‌کرد؛ (حسب المناسبه) وتم: " (الآن) من ناتوانم، (شاهدی) بده‌م، كه (حضره تی رسول الله)، یا (جبریل)ی (أمین) ناگای له (حال)ی منه؛ چی نه‌كه‌م، چی نه‌لیم؟ (أَمَّا) (شاهدی) نه‌ده‌م (الآن) خوا، (خبر) داری منه؛ ناگای له (مافی الصخیر) م هه‌یه " یه‌کی له (صُلط) وتی: " نه‌من (شاهدی) نه‌ده‌م، كه پیغه‌مبه‌ر (الآن) ناگاداری (حال)ی ئیمه‌یه " گوتم: " كوو

(شاهدی) نه دهی؟ (علمی) (محیط) (شرطی) (رساله ت) نهی؛ تا بلیم: "نه گهر نه و شته نه زانی، (رسول) نهی" گه له ک شتیان (سؤال) لی کردیه، نه یزانیه، (رسول) یش بوه؛ (أَمَّا) (خالق) ی (کُلُّ)، نه بی ناگاداری (کُلُّ) بی؛ (أَلُوْهِيَّة) و (رُبُوْبِيَّة) بی (علمی) (محیط) نابی؛ من (مادام) (ایمان) م هه بی، خوای منه؛ نه بی، (ایمان) م هه بی، که ناگاداره، به (حالم) " (بعد التَّأَمُّلِ) ووتی: " به خوای (ایمان) ی ئیوه له گه ل (ایمان) ی ئیمه (فرق) ی زوره " (یعنی) (ایمان) ی وان (تقلیدی) یه یا (میل) ه؛ که م وایه، له (دلیل) و (برهان) بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾ (سُبْحَانَهُ) له (إِيجَاد)، له (إِبْقَا) ئیوه (إِحتیاجی) تان به خوای هه یه؛ نه گهر ده وه له مه ندیش بن، (فقیر) ن؛ (غَنِيٌّ بِالْشَيْءِ، فَقِيرٌ إِلَى الشَّيْءِ) وه ک (إمام) ی (شافعی) نه فه رموی: " (وَلَيْسَ الْغِنَى إِلَّا عَنِ الشَّيْءِ لَا بِهِ) (سعدی) نه لی: "أَنَا نَكَّةٌ غَنِيٌّ تَرْنَدُ، مُحْتَاجٌ تَرْنَدُ" ئیوه (محتاج) ی (إله) تانن، (مالک) ی هه یچ نین؛ (غیر) ی خوا، کی نه مینیتته وه؛ پرووی تی نه که ن؟ ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ﴾ (حتی) له (خلق) و (إِيجَاد) تان؛ (بِالذَّاتِ) (غنی) یه؛ (إِحتیاج) ی به هه یچ نهی ﴿الْحَمِيدُ﴾ له (مُقْتَضَى) ی (مُعَمَى) و (لطف) و (کرم) ی؛ (ده عوه ت) ی ئیوه نه کا، بۆ (ایمان) (بعث) ی (رُسل) ی له بهر (مرحمه ت) ه؛ بی ده سه لاتی نهی ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه تان با، نه تان فه وتینن؛ نابووتتان نه کا ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (مخلوق) ی نوئی؛ چ په کی له سه ر ئیوه و (خلق) ی نویش نا که وی؛ گه لی که س نه لئین: "نه که وی" یه کی وه کی (رافضی) یه کان، نه لئین: " (فلان) له نگه ری (أرض) و ئاسمان بوه د" یه کی (آیه الله)؛ وه کی (ناقة الله)؛ یه کی: "شاهه نشاهی (عالم) په ناه" یه کی: " (غوث الأنام)؛ (مُذَبِّبِ) ی (ذرات) ی (کائنات) "یه کی: "وا" وه کی شوان و گاوانی چوونه ژیر خاک؛ چه رخ و (دولاب) ی (فَلَک) وه کی خویه تی؛ په کی له سه ر که سی نه وتو نه که وتوه ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ گران و (صعب) نهی؛ وه (لازم) نهی، (خلق) ی (جدید) - (من حیث الخلق) - (أبداع) و (أحسن) و (أتقن) بی؛ تا (مُنَافِي) بی، له گه ل (قول) ی (غزالی): " (لَوْ كَانَتِ الْإِمْكَانُ أَبَدَتْ مِمَّا كَانَ لَكَانَ)"

(لکن) فه‌رموده‌ی (غزالی) له (فکری) و (تأمل) و (تعمق) له (أحوال) ی (کائنات) به (قَدَر) (حوصله) ی خۆی (صابر) بوه. (أَمَّا) له (حقیقه‌ت) دا، بۆ (إمكان) و (إمتناع) ی (ماهُوَ أَبَدٌ)، (عِلْم) یکی نه‌وی، وه‌کی (علم) ی (صانع) ی (عالم)، که‌به (حق)، (مُمْکِن) و (مُمْتَنِع) لیک کاته‌وه؛ وه (ظاهری) (تطورات) ی (خلق)، له (نقص) بۆ (کمال) - (تدریجاً) - (ترقی) نه‌کا؛ (قابل) ه (خلق) ی گه‌له‌ک (أبدع) له و (فضا) به - (لاین‌حصه) - بیته (عالم) ی (ظهور) (مع أَنَّهُ) گه‌لی (أسرار) ی (فطرت) مه‌بوو، له (آیام) ی (غزالی) له (عالم) ی (غیب) بوو؛ نه‌هاتبوه (عالم) ی (شهود)؛ (إمام) بی دیبا، زنده (دهشت) و (حیره‌ت) نه‌ی گرت؛ نه‌مه‌ش باز له‌سایه‌ی (سعی) نه‌وانی بوو، که (مؤمن) ه‌کان، پی‌یان نه‌لین: " (کافر)!"

(حقاً) نه‌وانه (خلق) ی (جدید) ن، (مُجَدِّد) ن؛ له (عالم) ی (صُنْع) دا - له‌سه‌ر (أرض) ی - (خلیفه) ی (صانع) ن؛ (أَمَّا مع الأسف) (مؤمن) ه‌کانی مه‌موو (ملّت)، له و (خلافت) ه (محروم) بوون ﴿وَلَا تَزِدْ وَازِرَةً وَزْرَ أُخْرَى﴾ که‌سی بلی: " بپو، نه‌وه‌ی نه‌ی که‌ی بیکه؛ گوناخت به‌نه‌ستۆم، توبالت به‌لم " دیاره (وازیه)؛ گوناهاکاره، به‌د (نفس) ه؛ نه‌وانه (نوع) ه‌کن، له (غُور) آن؛ (صاحب) ی (عقول) ی (ضعیفه)، وه (میول) ی نا (ظریفی) پی‌ه‌ل نه‌خه‌له‌تینن؛ له‌ری لایان نه‌ده‌ن؛ نه‌یانکه‌نه (مُستَخدم) ی خۆیان. نه‌وانه‌ی (إمام) ی (ضلال) ن، پیشه‌وای گوپانن، به (قَدَر) گوناھی (أتباع) یان (زنده) ه‌له‌گوناھی خۆیان، نه‌یان هاویشت تریته‌سه‌ری؛ بن بار (مُقابل) ی (ضلال)؛ سه‌ریاز (مُقابل) ی (إضلال)؛ ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ﴾ هاوارکاته فه‌ریاد په‌سی، بانگ و هاوارکا: " وه‌ره، (مُعاونت) ه‌کم، که " ﴿إِلَى حِمْلِهَا﴾ کۆلی، باری؛ که‌گرانی کردیه؛ له‌بنیدا، داهاتیه؛ شته‌کی، له‌سه‌ر ه‌ل گری؛ که‌می بار سووک کا ﴿لَا يُحْمَلُ مِنْهُ﴾ له‌باره‌که‌ی ﴿شَيْءٌ﴾ (أدنی) به ﴿وَلَوْ كَانَ﴾ نه‌وه‌ی هاواری نه‌کریتی ﴿ذَا قُرْبَى﴾ خاوه‌نی خزمایه‌تی بی، نیزی که‌ی، برای (شفیق) و (شفیق) بی. نه‌که‌ن (مسلمان) نیه به‌و (نوع) ه‌که‌سانه (مُغُور) بن؛ (حَتَّى) نه‌گه‌ر (إعتقاد) بکه‌ن، به (جوازات) ی (أشعری)؛

(أَمَّا) (اعتمادی مه‌ده نه‌سه‌ر؛ ((جائنه بۆ خوا، مه‌مووگونا (عفو)کا؛
(تَمَام) ! (أَمَّا) (لازم)نیه، ئه‌و (جائنه، بیته‌جی؛ وه‌هم (جائنه، بۆ خوا
مه‌موو (أعمال)ی چاکه بکا، به (هَبْ)؛ (أَمَّا)نای کا؛ (خلاصه) (سعی)که‌ن،
به (علم)و (عَمَل)، له (شقاوه‌ت)ی (دنیا)و (قیامه‌ت)خۆتان بپاریزن؛ وه (إِلَّا)تی
ئه‌که‌ون،

په‌شیمان ئه‌بنه‌وه؛

(نصیحه‌ت) گوش کون جانا

کی ئه‌زجان دوست تر داره‌ند

جه‌وانانی (سعاده‌ت)مه‌ند، په‌ندی پیری دانارا)

ئه‌ی (خلیل)ه‌کانم، خۆشه‌ویسته‌کانم، ناگاتان له‌خۆبی؛ (دائماً)ئه‌و دوو
(رباعیه)ی (خیام)ی بخورنه‌وه، زۆر به (قیمه‌ت)ه، مایه‌ی (نجات)ی (دنیا)و
(قیامه‌ت)ه:"

ئه‌ی تازه جه‌وان بشته‌و ئه‌زاین پیری کوه‌ن

این نکته کی ئه‌نده‌رۆ بو‌ه‌د (مغن)ی سوخه‌ن

یاری کی ده‌رۆ (معرفه‌ت)ی نیست، مه‌گیر

کاری کی ده‌ر (منفعه‌ت)ی نیست، مه‌کون"

﴿إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ له (أَوَّل)ی (سوره)ی (بقره)فه‌رمووی:
"(قرآن) (هدایه‌ت)ه، بۆ ئه‌وانه‌ی به (غَیْب) (ایمان)بیئن" (قبل العیان) به
(إحتراس) ناگاداری خۆیان ئه‌که‌ن؛ له (وقوع)ی (فی المکاره)؛ (أمان)و
(ده‌خیل) وانه‌که‌ن، (خراب)تان به‌سه‌ردی؛ دوژمن له (کمین)ه؛ ئه‌م‌ۆ سبه‌ی
دیته‌ سه‌رتان؛ (ره‌ذیل)و (سفیل)و سه‌رگه‌ردان ئه‌بن؛ (أَمَّا)گوئی ناداتی،
خه‌ریکی (أله‌و) (لعب)ی خۆی ئه‌بی، تائه‌ی بینئ؛ ئه‌وجا: هاوار، ئامان،
(ندامه‌ت)، گریان. (قوم)ی (راقی)ترسیان له‌هه‌زار سال پاش ئه‌م‌ۆ هیه؛
له‌و‌پۆوه، خه‌ریکی (أسباب)ی (صیانه‌ت)ی ئه‌و (وه‌قت)ن؛ ئیمه‌ نا (شکری)

نه بئ، نه بۆ (محافظه ی) (دنیا) نه بۆ (نجات) ی (قیامت)، (عافیەت) نه ندیشیمان نیه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ به هه ر ته رزئ بئ له (دین) ی خۆی، (عبادەت) ی خوا ی بکا، (شخص) نه په رستی ﴿وَمَنْ تَزَكَّى﴾ (نفس) ی خۆی پاک کا، له (أخلاق) ی (رَدِیْه) (أعمال) ی چاک بکا، فِیْلَی نه کا، فِیْلَی لئ نه کرئ ﴿فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ﴾ (نفع) ی بۆخۆیه تی، (حیات) ی (دارین) خۆی خوش نه کا؛ نه بئ به (عالم)؛ (ذات) ی گه وره ی (نافع)، بۆ (قوم) ی خۆی، بئ (غَلّ) و (غَش)، (صالح) و (مُصلِح) خوا (غنی) یه له (طاعت) و (تزکیه) ی (أَنَام) ﴿وَالِلّٰهِ الْمَصِيرُ﴾ (لا ألی غَیْر)؛ (تقدیم) ی (معمول) بۆ (حَصْر) ه (جوهری) نه فه رموی: " (حَصِر) (غیر) ه (قیاسی) یه؛ (قیاس) (مصار) ه؛ وه کی (معاش) ه " ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه وه ی (کافر) ی بئ (خیر) ه، نه ته نها کۆری چاو، کۆری دل؛ (وَالَا) (طه حسین) کۆریشه، (أَمَّا) (بَصِير) ه (واقعا) (قبله) ی (مصری) یانه؛ یه کی تریش هه یه له (عراق) (مهدی البصری) نه ویش شایانی (تقدیر) ه ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ (جهل) و (علم)؛ (باطل) و (حق)؛ (کفر) و (ایمان)؛ (تقلید) و (اجتهاد)، (فی الحقیقة) (تقلید) (عمی) یه، (ظلمات) ه، له (جهل) (خراب) تره (على العمیط) (سوق) ی (إنسان) نه کا؛ بۆ (أُمُور) و (إعتقادیات) ی (غیر) ه (معقوله). (عقل) ی چی؟ (قبل کل شیء) (نور) ی (عقل) نه کۆرئینه وه؛ نه و جا بۆ (ظلمات) (سوق) یان نه که ن؛ (خصوص) (تقلید) و (ثقه) ی (صوفی) یانه ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ﴾ (اکثر) ی سییه ر- (خاصة) سایه ی سبه ینان- فینکه؛ گه رمی باشه (أَمَّا) (شده ت) ی- (خصوص) له گه ل (سموم)- (خراب) ه، (قاتل) ه. له (قاموس) نه لئ: " (حَرُور) بای گه رمی شه وه " (واقعا) شه و بای گه رمی، زۆر ناخۆشه؛ (خصوص) له (بلاد) ی (حاره)؛ شه وی گه رمی به گه رمه یا، (مثل) ه، بۆنه وانه ی له (حین) ی (أمل) ی خۆشی، ناخۆشی بده ن؛ له سایه یان (شه پ) ببیندرئ ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾ زیندی و مردی وه کی یه کدی نابن؛ (أثر) یان دیاره؛ (خصوص) به (إعتقادیات) مردی، (محو) ه.

(انسان) ی (جماد) بپہرستی، لہ (اموات) بہرہ ژڈرتہ؛ (سُبْحانَ اللہ) نہو زیندیانہ، نہو مردیانہ نہمپو چہند دیارن! (اقوام) ی (حیہ) و (اقوام) ی (میتہ)؛ نازانی (انسان) چ بلی؟ (قرآن) و (دعاوی) وی زقر لیک دوون؛ (امہ ت) و (قرآن) یہک ناگرن؛ نہوہی سہیرہ؛ لہ (تلقین) نہلی؛ " (سؤال) ت لی نہکەن؛ (امام) ت؟ نہبی (جواب) دایہوہ: " (قرآن) " (واقعاً) (امام) و (مأموم) ی نالیک، ہریہک پوو لہ لایہک ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾ نہو نہزانی، کی زیندیہ، وہکی مردی؛ کی گوی سووہک، کی کہر؛ کی (عاقل) ہ وہکی کہر ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (ملا) ی (ملقن) زقر نہ شیرینی؛ تامردی گوی ی لی بی؛ (أنه) لہ (رغم) ی (قرآن) (قوہت) نہداتہ خو؛ ناگاشی لی نیہ؛ چ جایہ مردی؛ زیندیہکان نای بیہن، تیی ناگەن! من گەلی جار نہ لیم: " برادہران، (تلقین) ی سہر (قبر) آن بو زیندیانہ؛ تیی بگەن، بخوون " (ملا) بہ (سریان) (تلقین) بہ دا، کوردی بہستہ زمان، لہ (عربی) ناگا؛ (کہ مرد ہموو شتی فیر نہبی)؛ (تمام) ! خوژی تازیندین شتہکتان زانا ندبا؛ گہر لہ (ملا) (سؤال) کہی: " زوبانی (سریان) چہی؟ چوہ؟ " (جواب) ی پی نادریتہوہ؛ چ (قیدی) یہ؟ (تلقین) بو کوردان، بہ کوردی؛ (خطبہ) ی (جمعہ) نیہ، (واجب) یش نیہ؛ (سُنَّہ) یش نیہ؛ نیتہر بلیم: " چی؟! " ﴿إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ (ہدایہت) دان (عائد) ی تو نیہ. (واقعاً) لہ (تبلیغ) خوا نہیزانی، زقر (بلیغ) ہ، زقر تہواوہ؛ نہوہی نہو کردی، بہ کہس ناکری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾ (رسالہت) ی بہ (حق)، بہ (کتاب) ی (حق) ﴿بَشِيرًا﴾ وامہ زانن، (بعث) ی (رسول) (حصر) ہ، لہ (انذار)؛ (نظر) بہ (حال) ی (مُعاند) آن؛ (انذار) (اولی) و (اقدام) و (اکد) ہ ﴿وَنَذِيرًا﴾ گوی لہ (قرآن) کہن؛ نہ زانن (بشارہت) ی بو کیہ؟ (انذار) ی بو کی یہ؟ (شخصیات) لہ (قرآن) دانیہ (سُبْحانَ اللہ) خوا (امر) نہکاتہ (رسول) ی (مجتبا)، بہ (انذار) ی (عشیرہت) ی (أقربین)؛ وہ بہ (خفض) ی (جناح)، بو (اتباع) ی لہ (مؤمن) آن. (رسالہت) ی بہ (حق)، (انذار) ی بہ (حق) و (نہی) نہبا (رؤسا) ی (دین) و (دنیا) چاک تی (فکی) یان ﴿وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ﴾ نہ ﴿إِلَّا﴾

خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿١﴾ (حتیٰ) کوردیش؛ (أَمَّا) (محافظہ) ی (دین) یان نہ کرد. دیارہ (مقصد) له (أَمَّت) (بشر) ہ، باسی (حیوانات) ی تر نیہ. (معائلہ) له (بین) ی (أنواع) ی (حیوانات) وہ له (بَین) ی (بشر) _ (من حیث الدین) وہ (إرسال) ی (رسول) نیہ. (سَید) ی (آلوسی) تہ فہ رموی: " (قول) بہ (رسالہ) ی (حیوانات) و (بہائم)؛ له (غیر) ی (شیخ محی الدین) و (أتباع) ی نہ بیستراوہ " (پہ حمہ تی خوای لی بئ)، (بعض) ہ قسہ ی ہ یہ، بؤ (أَمَّت) زؤر (خراپ) بوو؛ (حتیٰ) دہ رکہ ی (تَبَوَّهت) بؤ (ہندی) یان کردہ وہ؛ (ممکن) ہ بہ (کرامت)، (مقصد) ی له (بہائم)، تہ وان بووی؛ (ذات) ی (صاحب) (کشف) بوہ؛ (رسول) چ له (ہندی) یان بئ؛ وہ چ له (بہائم) (فرق) ی چہ ندانی نیہ؛ خۆزی پیای گہ و رہو (نافذ الکلمہ) بینڈریبا، قسہ ی خۆی؛ بؤ (أَمَّت)؛ قازانچ و (ضرر) یانی (ملاحظہ) کردیا. (سَید) ی (آلوسی) تہ فہ رموی: " له (بعض) ہ (کتاب) م چا و پی کہ وتوہ، تہو (قول) ہ (کُفِّر) ہ " (فَإِنْ لَمْ يَكُنْ كُفْرًا، فَضَرْبٌ مِنَ الْكُفْرِ). نئمہ (ثنا) ی (شیخ) تہ کہین، لامان زؤر گہ و رہو بؤہ؛ زؤر (مسلمان) و (مؤمن) ی (کامل) بوہ؛ (مع هذا) قسہ ی (مخالف) ی لی (قبول) ناکہین ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (أَمَم) ی رابردو؛ (ذاتاً) (قاعدہ) یہ ئی نوئ، (إِلَّا) (جمع) ی (قدح) ی لی تہ دہن، (استکراہ) ی تہ کہن، خہریکی (إمحا) ہ تہ بن ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ ہر (قوم) ہ (رسول) ی خۆی؛ (قوم) ی (معلوم) و (غیر) ہ (معلوم)؛ (ذاتاً) (قرآن) (صریح) ہ، ہر (قوم) ہ (رسول) ی خۆی بوہ؛ (رسالہ) (خاص) نیہ، بہ (شعب) ی؛ (حقاً) وایہ، (مادام) خوا له پووی (لطف) بؤ (ہدایہ) (رسول) تہ نیڑی، تہ بئ بؤ ہموو (ملّہ) (بنیڑی). (أقصى) ی (شرق) چ ٹاگای له (بنی اسرائیلی) ہ یہ؛ بئ، (ایمان) بہ (رسول) یان بیٹی؛ با (وجود) ی (مُکَلَّف) نین. له (رسول) ہ کان بہ (عموم) ی (دہ عوہ) و (تبلیغ)، نہ تہ مانہ بہ ہاتن؛ له وسہری (دنیا) بؤ تہم سہری (دنیا)؛ تہو (رُسل) آنہ ہاتنہ سہریان، له (طرف) خوای ناردان ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ (معجزات) و (براہین) ی ٹاشکرا ﴿وَبِالزُّبُرِ﴾ وہ ک:

(صُف) ی (إبراهیم)؛ (زُی) (داود) (علیه السلام)؛ (مُنَاجات) و (أناشید) ی (روحی) ﴿وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ (حاوی) به سه (علم) و (أحكام) ی (إعتقادی) و (أعمالی) پاك و پوناك؛ پوناك كه ره وه؛ (هادی) بۆ پئی ی راست، بۆ (سعادته) ی (دارین) ﴿ثُمَّ﴾ پاش (مُدّه) یه - كه (معلوم) بوو - نه وانه (عناداً) (ایمان) نایه نن؛ (قابل) ی (إصلاح) نین ﴿أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له بهر (كفر) یان، (شخصیات)، ناله (قرآن) (توجه) ی نه و (نوع) ه (حُكم) ه، بۆ (ماصدق) ی (عنوان) ه؛ (خصوصیت) (فلان) و (فلان) ی نیه ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ (إنكار) ی (جناب) ی (حق) له كرده وه یان و (عاقبه) ی، چ بوو؟ چۆن بوو؟ (هلاك) و (إمحا) و (عذاب) و (عقاب) ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ (أَيُّهَا الرَّائِي) نه و (آیات) ه (بَيِّنَات) هت نه دیوه؛ قیّی نه (فكری) یی؟ ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ ناشكرایه، ئیشی خواجه ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ باران ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ﴾ به باران، به ناوه كه - (بعد الانبات) - یا خود (كلام)، (نظر) به (حال) ی گه یشتنیانه، له (زمان) ی بهرداری ﴿ثُمَّ رَأَى﴾ له (أنواع) ی دار؛ سیوو قه یسی، توو وه نار، ئالی بالی و هه لووچكه، هه رمی و كرووسك به أقامی، به هی و ترى و هه نجیر، لیموو پرتقال و كه بات و مسكی و نارنج و ترنج و خورما ﴿مُخْتَلَفًا أَلْوَانُهَا﴾ (أنواع) یان؛ (أكثر) له و (أنواع) ه (أنواع) و (أصناف) ی هیه؛ هه رمی چه ند (نوع) ی هیه؛ (نوع) ی شیرینی چه ند (صنف) ی هیه؛ هه مووی شیرینه كه چی؛ (نوع) (فرق) ی شیرینیان نه كا؛ (وهكذا) هه نارو قه سب و ترى؛ وه هه م په نگیان (مختلف) ن و (خواص) یان ته ماشای (كُتِبَ) ی (طَبِی) كه، له باسی (خواص) ی (نباتات) و (ثمرات)؛ (أَوَّلًا) (حیات) له (نبات) (ظاهر) نه بی؛ وه (إختلاف) ی په نگیان بۆ (جلب) ی (نظر)؛ تاجوان بی؛ بی بیینی بی خوا. (حُكْم) ی (كرام) (بحث) یان له (نباتات) و (أشجار) كرده؛ چه ند (قوا) ی (عامله) هیه، تی یاندا (موجود) ه؛ (هاضمه)، (ماسكه)، (غازیه)، (جاذبه)، (نامیه)، (دافعه)؛ (جلب) ی (غذا) به (صورته) ی (عجیب) نه كا؛ (عُلما) ی (جدید) (زید) ه، (توسیع) یان داوه تی؛ (وقعا) (بَحَاث) ه كانی (بشری) ش (آیات) ن

(آیات) ی (گون) یان به (سعی) و کۆششی (مُحِیرَ العقول) (تَحْمِلَی قورسی دهر خستوه؛ مهراقیان، (دوام) یان، (تعقیب) یان، (اختراع) ی (آلات) یان، مه مووی (آیات) ه (سعدی) نه فه رموی:

" به رگی دره ختان سه بزه ست، دهر (نظر) ی هوشیار

هر (ورقه) یه ده فته ریت (صنعت) ی په روه ردگار "

به لّی هۆشی نه وی، (أَمَّا) (نظری) (علم) ی (عملی) به (فائده) یه، (ثمری) زۆره. (ثمرات) و (ذی ثمرات) (مُرْكَبَن لَه) (معادن) ی (عناصر) ی (مختلفه) ﴿وَمِنْ الْجِبَالِ جُدَدٌ دهمار، دهمار؛ (طبق) (طبق)، (خط)، (خط) (إمتدادات) نه کات ﴿بَيْضٌ﴾ سپی وه کی گه چ، قل، به ردی حه لانه ﴿وَحُمْرٌ﴾ سوور؛ دهماری شاخه سوورده ی هیه ﴿مُخْتَلَفٌ أَلْوَانُهَا﴾ سپی و سوور، به (إختلاف) ن؛ (بعض) ی (ماثل) به زوردی، (بعض) ی (ماثل) به که بوودی وه کی (أنواع) ی مه پمه پ. نه و جا بنۆره له (أحوال) ی (معادن)؛ چیایان بکۆله، عهردان هه ل کۆله؛ توووشی (طبقات) نه بی، (استفاده) ی (مادی) و (معنوی) لی نه که ی؛ ﴿وَعَرَابِيبُ سُودٌ﴾ پارچه پارچه ی قیرژه یه؛ وه کی (فحم) ی (حجری) و (شجری) (سُبْحَانَ اللَّهِ) نه و قیرژه یه، له (چنارۆک) ی ئیمه، له (طرف) ی شینگان؛ دهمار دهماری نه و به رده قیرژه یه یه، لی دهر نه که وی؛ نه ختی له دوور نه ی تۆپه، (عیناً) نه لی ی قه لن، به ریز هه ل نیشتوننه؛ چونکی (قطعه قطعه) یه، وه کی به ردی دی (مُتَّصِل) نیه؛ (آیه) ت نه بی، به جی (تفسیر) کری؛ (أَمَّا) (تفسیر) ی به (جاده) (یعنی) ری، لی ره بی جی و پی یه (کشف) ی نه و (معادن) ه، (استفاده) لی کردنی، به (علم) ی (حکمت) ی (طبیعی) نه بی؛ (أَمَّا) (علم) ی (مع التجربه)، و (مع العمل) وه کی ئاووپایی یان. (مع الأسف) (مسلمان) (محروم) بوون، وه (محروم) ن له و (کنون) ه؛

((ملا) ی نادان به (عنوان) ی (شریعت) ت)

(حرام) ی کرد له توو (علم) ی (طبیعت) ت)

لہ بۆیہ ہرچی لہو (ارض) ہ بہ دہرکہوت
 لہ زۆپو زیوو پۆلا وو پاقل و نہوت
 بہ (کلی) کہوتہ ژێر دەستی فەرہنگان
 چیاو چۆلان دەتۆپن وەك پلنگان
 بیان تۆپێ چیایان چۆن ئەکۆلن

ہەتا کە ی ئێوہ ہەر بہرماڵ بہ کۆلن؟

﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ ئەم (عالم) ی (حیوان) ہ بنۆپہ؛
 (جنس) ی بہ چەند (فصول) (مُخْتَلِف) ہ؛ (ماہیات) ی (مختلفہ) ی لی پەیاہوہ؛
 وە (کلی) (نوع) ی، بہ (عوارضات) ی (شخصیہ) چەند (ملیان) و (ملايين) (أفراد) ی
 ھەبہ. ئەو (أفراد) ہ لہ ژێر (أصناف) ی (مختلفہ) یہ ﴿كَذَلِكَ﴾ (اختلاف) ی ئەمانہ،
 وەکی (اختلاف) ی (مذکور) ہ، لہ (أشجار) و (معادن)؛ (اختلاف) ی (ألوان) ی
 (حيوانات)، (منشأ) ی (اختلاف) ی (ألوان) ی (نباتات) و (معادن) ہ؛ (أصل) ی
 (ألوان) یش لہ رۆژہ؛ رۆژیش بہ (بقاع) (آثار) ی ئەگۆپی ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ
 عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ ھەر (عُلَمَاء) لہ خوا ی ئەترسین؛ (عُلَماء) ش (مختلف) ن (بعض) ی
 (نحوی) ن، (بعض) ی (صرفی) ن؛ (وہکذا)؛ (أما) (علم) ی (قیل و قال)
 (خوف) نادا؛ (ذاتاً) (علم) نین، (مُقَدِّمات) ن، بۆ (علم) ی (نافع)؛ (علم) ی (نافع)؛
 (علم) ی (صانعیہ) ت، (علم) ی (طبیعہ) ت، ہ؛

(علم) ی (طبیعہ) ت، (علم) ی خودایہ؛

(قال) و (قول) ہ گشتی (ہبایہ)؛

بە ئی کہسی (ایمان) ی بہ خوا ھەبی، (أسرار) ی (کائنات)، (دقائق) ی
 (صنع) ی (الہی) بزانی، (جلال) و (عظمت) ی خوا ی، (أستیلا) ی بہ سەردادہ کا؛
 بہ (حق) دادہ کا؛ بہ (حق) لی ئەترسی؛ کہ ناوی بیینی، (زلزلہ) ی ئەکەویتہ
 (بدن)؛ ترسی وی (خیالی) و (وہمی) نیہ؛ (عملی) و (حقیقہ) ت، ہ؛ ترسی (تبجیل) و
 (تقدیس) و (تعظیم) ہ؛ (فقہ) تی گەیشتی، کہ (درجہ) لا (علم) ی مامۆستای خۆی

تئی گہشت، وا (ہیبت) و (سطوہت) ی (ملایی) (استیلا) ی ئەکا؛ ئەوہ نندە ی لئ ئەترسی، ئەوہ نندە ی شەرم لئ ئەکا؛ کە (دەشتە) ی پئی ئەدا؛ (جامل) ی تەک بە تەکی دادە نیشی، گویشی ناداتی؛ (قدی نازانی؛ وہ (مرحبا) شئی لئ ناکا؛ (ملای) ی (طبیعی) (ایمان) ی بە خوا ی (صانع) ی (عالم)، زۆر بە (قوہت) ہ؛ (خرافات) ہەلناگری؛ لەبەر (خرافەت) ی (نُقَالَ) آن؛ (ایمان) یان بە (ادیان) و بە (رُسل) نہ ماوہ؛ نیہ (مع الأسف) (عُلما) ی (سوء) وایان تئی گہشتینہ؛ (علما) ی (دین) لەسەر (إنکار) ی (طبیعة) ہ؛ ئی (علمای) (طبیعة) لەسەر (إنکار) ی (شریعت) ہ؛ ئەگەر خودا (کَرَم) کا (ملا)، (ملا) ی (شریعت) و (طبیعة) بی، خۆیەتی؛ (فائده) ی (دارین) ی ئەبی؛ (لکن) کەمن، یان نین ئەو (آیات) ی (کریمہ)، وەکی (معلوم) ت بوو، (مفتاح) ن، بۆسی (علم)؛ (علم) ی (نبات)، (علم) ی (معدن) ہ؛ (منشأ) ی (حیوان) (نبات) ہ؛ (حُکمای) بەو سی (علم) ہ، خەریکن؛ قانزاجیان کرد، بەسەرکەوتن (حُکما) (ایمان) یان بەخوا ھەیہ؛ (أما) تەماشای (علل) و (أسباب) ی (قریبە) ئەکەن؛ (سبب) ی (قریب) ی (اختلاف) ئەدۆزنەوہ؛ (حُکما) (ایمان) یان بە (صانع) ی (عالم) ھەیہ (أما) تەماشای ئەکەن، (صانع) چۆن ئەو (مصنوع) ہ ئەکا؟ تالی ی فێرین، ئەوانیش (صُنْع) بکەن؛ (حُکما) (تلمیذ) ی خوان؛ (حُکما) مین (تغیر) یان بە (رسول) ی (طبیعت) ئەدەمەوہ. لێرہ (عُلما) ی (تصوَّف) (مُرَاد) نین؛ (خوف) یان، (کشف) یان، لە (عالم) ی (وہمیات) و (خیالات) ہ؛ (کشف) ی (جابرسا) و (جابلقا)؛ لەگەڵ (کشف) ی (أمریقا) ئەوجا ئەزانی، بئی (نفع)، بە (نفع) چیہ؛ (فرق) ی چەندە؟ ناتۆرنە (قرآن)، تەماشای (لوح المحفوظ) ئەکەن ئەوہ ی بە (خیال) تیای ئەبینن، بئی کەلک و (وجہ)، بەلکو (مُضِرّ) ی (دنیا) و (قیامەت) ہ. (واقعا) (صلحا) یەکانیان گەلئ باشن، (أما) ئەو (مَسْلُک) ہ، لەگەڵ (أساس) ی (دین) ی (إسلام) پێک نہ بوو؛ (حفظ) ی (دین) ی (إسلام)، زۆر پئی ئەوێت ئەمۆ زۆرتیش

پئی ٹھوئی، (لکن)، چوو؛ (رؤسای)ی (سوء) (دین)یان گۆپی؛ لہ (میادین)ی
 نہ بہ ریدو مہ ریدی، گنیرانہ وہ، بۆ ژیر زہ مین؛ (آخر)ی بۆ چوون؛ بۆیہ (قرائت)ی
 (رفع)ی (اللہ)کہ (فاعل)بی، بۆ (یخشى)؛ (معناً) (مقبول)ہ نہ گہ رچی
 (قرائت)ئی (شاذ)ہ، زۆر (شاذ)ہ، زۆر نا (معقول)ہ (واقعاً)جی ی ترسن، (ذاتاً)
 (ادیان)ی (سماوی) (ملا)یان گۆپیان؛ (رؤسای) (لاہوتی)و (ناسوتی)، تیکان
 دان نیتر نہ وہ ندہ بہ سیہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ لہ بہر (غفران)یہ (امہال)ی ٹھو
 (جہلات)ہ نہ دات؛ (قیل)ئی مہ یہ کہ نہ (آیت)ہ، لہ (حق) (أبسی بکر)
 (نازل)بوہ؛ بہ لئی (صِدِّیقِی) (مِصْدَاقِی) (آیت)ہ، لہ خواترس بوہ؛ بہ لئی
 لہ ترسی خوا، گریا وہ؛ (أَمَّا) (آیت) (حاجت)ی بہ (سبب)ی (نزول)نیہ؛
 (علمای)پاستی، (یعنی)لہ (رؤسای) (سیاسی)نہ بی، لہ خوا نہ ترسی؛ ویدو لہ
 (جہت)ی خواناکا؛ خوا بانگی کردم: "أَيُّهَا الْعَالَمُ الْكَبِيرُ، وَالْمَجْتَهِدُ الْأَعْظَمُ"
 ٹھوہ لہ لایان نیہ؛ لہ بہر (خوف)ی خوارہ وہ بی درؤی (آخر)ی ٹھو (فرقہ)،
 بی (حرومت)بوون؛ ٹھوانی درؤزنی لہ خوا نہ ترسن؛ بوونہ (رأس الكل)ی (فی
 الكل)، (أُمَّة) (سجدہ)یان بۆ دہ بہن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ مہ ریدوک؛
 (قولی)و (فعلی)، (لفظی)و (کونی)؛ پەش خوونی (قید)ی نیہ؛ بۆ (عوام)خیر
 بی؛ (أَمَّا)بۆ (ملا)یان، (خیر)لہ ذاتیی و (تطبیق)ی دایہ. من ٹھو (بین)ہ
 (درس)ی (تفسیر)نہ لیم: ٹھمۆ لہ (سورہی (آل عمران) (درس)مان (ادی)کرد؛
 زۆر جار بہ (جماعت)ی (فقہ)یہ کان نہ لیم: " (تفسیر)ی (قرآن)وہ کی باغیکہ،
 مہ موو (نوع)ہ میوہی تیابی؛ لہم دہ چی بۆ ٹھو لہ و نہ چی بۆ ٹھم؛ مہ ریہ کی
 (لذت)ہ یہ. بۆ (أرباب)ی (نوق) (حقیقۃً)وایہ؛ وہ ٹھوہی (علم)ہ کی زۆر
 (محیط)ی نہ بی، ناتوانی بہ (حق) (دہرس)ی (تفسیر)بدا؛ وہ (علوم)ی
 (عصریہ)ش زۆر پئی ٹھوئی ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بہ (حق)بہ جی ی نہ گہ یہ نن،
 (امتیان)نادنہ خویان، گۆیا ٹھوان، (خواص)ن؛ (خواصّ الخواص)ن، (نوات)ی
 گہ ورن، کوو لہ گہ ل (عوام) (عبارت)ئی وا (مبذول)بکہن؟ ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ ﴿طبیعی﴾ لہ (حلال) ی (إنفاق) نہ کہن؛ بہ لئی (حرام) (رزق) ہ - (من) حیث الخلق والإيجاد) با (من حیث الشرع) (بعض) ی پی نہ لئین: " (رزق) " ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ تہ ماشا نا کہن، لیک نادہ نہ وہ؛ (دغدغہ) یان بہ دل دابی و ابکہم (ریایی) یہ؛ بہ دزی چاترہ؛ بہ لئی جی ی (إنفاق) ی (سری) جودایہ لہ گہل (إنفاق) ی (علنی)؛ کہ سئ مزگہ و تہ کی دروست تہ کا، (کُتِب) خانہ یہ دادہ نی، چوں بہ دزی تہ کری؟ بہ لئی گہل کس لہ (جہالت) ہ وہ، ناوی خویان و (تاریخ) ی (بنا) ی (مسجد) نانوسن؛ دوا یہ لہ (فکر) تہ کریں؛ (حقیقہ) (خیال) ی (باطل) ہ؛ (حضرت) خلیل الرحمن، (دُعا) ی (بقا) ی ناوی خوی کردیہ؛ نا (شکر) ی نہ بی، تہو (جملہ) (ملا) یہ ی خوا لہ م (عصر) ہ، (إخراج) ی کرد؛ (علی الأکثر) (فقیر) ن، چاویان لہ دہستی خہ لکی یہ؛ ئی دہ ولہ مہ ندیش، کہم وایہ، بۆ خوا لہ پی ی (علم) (إنفاق) بکا؛ چہ ند خوش بوو، (أرباب) ی (قوت) و (ثروت) ببینہ (ملا)؛ بہ (قوت) ی (مادی) و (معنوی) (خدمت) ی (دین) یان کردبا؛ تہ وہ (وہقت) ہ (علم) و (دین) قہت بی (قدر) نہ دہ بوو. (ذاتاً) (علما) گہ ورہ کانی (سلف) ئی نامدار - مہ موویان (أرباب) ی (مُکنت) بووین، دہ ولہ مہ ندی (دنیا) و (قیامت) بووین؛ (مالی) (فقیر) ی بی دہ سہ لاتی، بی (أحوال)؛ چی لہ مست دی؟ خوی پی بہ خیتو نا کری؛ خواہنی (دین) چوں تہ کات؛ ﴿يَرْجُونَ﴾ بہ (تلاوت) و (إقامہ) و (إنفاق) ﴿تِجَارَةً﴾ (معاملہ) لہ گہل خوا ﴿لَنْ تَبُورَ﴾ (کساد) بہ سہر دانایہ، ناشکی تی ناشکی ﴿لِيُوفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ﴾ (تجارہت) یان لای خوا بہ (رواج) ہ، بہ تہ وای (أجر) یان پی تہ گہ یہ نی ﴿وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (استحقاق) لہ (عالم) ی (تشریع) (إنکار) نا کری؛ (نظر) بہ (استغنا) ی (کبریائی) کہی، چی لہ سہر (واجب) نیہ، کہس (حق) ی نیہ. (نزاع) ی (سُئِي) و (مُعتزلی) (اعتباری) یہ؛ (نفی) و (اثبات) بۆ جی یہ ناچی ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (ممکن) ہ (ذات) ی (شکر) (کہس) بہ (صاحب) ی نہ زانی، بہ لام تہ مہ (شکران) ہی خوا یہ، بۆ (عباد) ی خوی؛ بہ (معنی) (زیادی) (أجر) ہ؛ (زیادی) لہ

(أجره)؛ (ترغیب) له مه به (قوه) تر نابی (آنه) (إنسان) ی باش، نه بیته (مُنعم)، (جناب) ی (حق) (شکر) ی نه کا؛ (تعجب) نه که م له و که سانه ی (عمل) ی (صالح) یان لا بی (قیمه) ت ه؛ (مع آنه) (قیمه) ت ی (ایمان) به (عمل) ی (صالح) ه. (مؤمن) ی (خراب) ی بی چاکه؛ بۆچی چاکه؛ چ که لکیکی پیوه مه یه؟ ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ له (قرآن) ی (حکیم) ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ هه ره نه و (حق) ه؛ بۆ (روایات) مه ی گوین؛ بۆ (خاطر) ی (عمرو) و (زید) خۆتان مه که نه، دوژمنی (حق)؛ (دین) ی خۆتان، (کتاب) ی خوا، بۆ (نفع) ی (شخص) ی مه دوژینن؛ خۆتان مه که نه، (خساره) ت مه ندی (دنیا) و (آخره) ت، درۆ بۆ (ملا) (نفع) ه بۆ (شیخ) ی وه ی (خساره) ت مه ندی (دنیا) و (آخره) ت، به ناوی (ولایه) ت خۆی (کاف) نه کات؛ (عرض) م کردن؛ (ملا) له خوا نه ترسی، درۆ ناکا، وایه؛ (لکن مع الأسف) (بعض) ی هه ن، له خوا نه ترس؛ بۆ خه لکی درۆ نه که ن، بۆ خه لکی درۆیانن (قبول) نه که ن؛ (ترویج) ی نه ده ن، (عالم) ی (اغوا) نه که ن؛ (حقیقه) (تجاره) ت ی بی (فائده)؛ به مایه و قانزاج تی نه شکتی. تا نه توانن (تمسک) به (قرآن) که ن به (قیل) و (میل) مه خه له تین؛ (عاقبه) ت (وخیمه) ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به (نوع) ی که ساغ و چروکی لیک نه کاته وه. (بیان) نه فهرموئ: " (تورات) (مُحَرَّف) کرایه " وایه؛ بنیۆپی (ترجمه) ی (عربی)، (فارسی)؛ (حتی) پار به (کوردی) ش (ترجمه) و (نشر) کرایه؛ (إنجیل) زۆدی (نقل) کرایه، له (ناقل) آن؛ (ذاتاً) (إنجیل) (تدوین) نه کرایه؛ (حواری) و نه وانی دوايه، به (نوع) ی (سین) شته کی نه لئین: " نه لئین: " نه وه (إنجیل) ه " ههچی به وه ناچی، که (وحی) ی (إله) ی بی؛ بۆ (رسول) ی ناریدی. وه (تصدیق) نه کا؛ که لی له (نوات) ی دی، (رسول) بووین؛ (کتاب) یان بوه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ نه زانی، نه وانی پیشی چیان کرد؛ نه و (کتب) ی (ادیان) ه، کوو (فهوت) آن؟ کن (تحریف) و (تبدیل) و (تأویل) ی بی (معنا) ی کردن؛ وه بۆچیان کرد؟ ﴿لَمْ﴾ پاش نه وانه ﴿أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ﴾ (قرآن) ی (حق) ﴿الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ

عِبَادِنَا ﴿قرآن﴾ مان به (میرات) دانئ؛ (لازم) نیه، (قرآن) بۆ وان هاتبئ، له وان پا درا بیته (مؤمن) آن؛ وه (معلوم) ه (تورات) و (انجیل) دراوه ته (مؤمن) آن. نه گهر (إضافة) بۆ (تشریف) بی، (وکذا) (إصطفا)، (إصطفی) ی (تعظیم) و (تکریم) بی ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ نابئ، به (منافق) یا (فاسق) (تفسیر) کریتته وه؛ که سئ - (وَلَوْ) (إيمان) ی هه بی - که له (عبدی) وه کی (کافر) آن، یا (خراب) تربئ - چ (إصطفا) یه کی هه یه؟ (وکذا) نه گهر (مُرَاد) (عُلَمَا) بی، (خِیَار) ی (أَمَّة) ت، (حُفَاز) ی (کتاب)، (تخصیص) ی به (عُلَمَا) ی (أَلُ بَیْت)، بی (معنا) یه. (واقعاً) له (ملا) یان، (إنسان) ی (فاسق) و (فاجر) و (مُضِل) و (مُغْوِی) هه یه؛ (أَمَّا) نه وان ه (مُنْسَلَخ) نه بن، له (آیات)؛ که وابی نه لئین: " (قسم) ی له و (عباد) ه، له (نفس) ی خوی (ظلم) نه کا؛ بۆر (رهبانیته) نه چی؛ (لذاذ) (حرام) نه کا، (نفس) ی خوی (غایهت) (عذاب) نه دا ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ له (بین) ی (لذّهت) ی (حیات) ی (دنیا) وه (سعی) بۆ (آخرهت)؛ له ویش (إستفاده) نه کا وه (قیامهت) یش (غافل) نا کا ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾ (أَنَّهُ) (خیرات) پیش نه خا؛ نه وه ی (خیر) بی، (موافق) ی (حال) و (وقت) بی، نه وه ی نه کا؛ نه وه زۆر گرانه، (زه حمهت) ه بۆ که م که س (مُیَسَّر) نه بی؛ بۆیه به (خصوص) ی نه فه رموئ: " ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به (تیسیر) و (تسهیل) ی خوا. (بناءً علی هذا) ﴿ذَلِكَ﴾ (إشارة) بی، بۆ (ما تَقَدَّمَ) له (إراث) و (إصطفاء) زۆر جوانه. نه گهر (ظالم) (حمل) که نه سه ر گونا ه پیشه؛ (مقصد) گاهی (موافق)، گاهی (مخالف) (محیوراً) (ذَلِكَ) (إشارة) نه کا، بۆ (قسم) ی (ثالث) وه (حقیقه) نه بی؛ زَیْرًا ﴿هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ (إلى آخره) له وان نه وه شیته وه. (إيمان) ی بی (ثَمَر) به لگوو، (ثَمَر) به (خلاف) ی (مأمول)؛ نه گهر (فصل) ه کی هه بی، (أَمَّا) به و (درجه) نیه. وه (ممکن) ه بی به (طوق) له (ملی) (صاحب) ی؛ (قیل قیل) بیان له (بیان) ی (أقسام) ی (ثلاثة) له چل (متجاوز) ه؛ که لیکی پړو پوچ و بی (فائده) یه، بۆ نه وان ه ی (مُسْتَحِقّ) ن. (إنسان) نازانی نه وه موو (إختلاف) ه چیه؟! (نزاع) ی

(أشاعره) یا خود (سُنّی) و (معتزلہ) (دائمًا) بہر پایہ؛ ہر دو بہ یہ کہ نہ لَیْک: " (أصحاب) ی (بِدْع) و (أهوا) " ہرچی ہ یہ کہ سُنّی بہ (إنصاف) تہ ماشای (أمة) کا، نہ زانی، (فاسق) ہ کانی (مؤمن)، بۆ (دین) و (دنیا)، بۆ (إسلامہتی) لہ (کافر) آن (خراب) ترن، شکستی (إسلام) نشستی (إسلام)، (ذلة) ی (مُسلّمان) ہ مہ مووی لہ پووی (فاسق) آنی بہد (عَمَل) و بہد (پہوش)، بۆ (حال) ی (دنیا) وایہ؛ بابۆ (خاطر) ی (سُنّی) یان، لہ (قیامت) کی ہہ (أفسق) ہ، پیتش (رسول اللہ) وہ (خلیل اللہ) (حُلّی) یان لہ بہر بکری۔ (واقعاً) نہ گہر دہر کہی (عفو) و (غفران) یان بہو (درجہ) نہ کردبایہ وہ؛ (فسق) و (تعمّم) ی نہ دہ کرد۔ (شافعی) (اعتبار) ی (عدالت) نہ کا، لہ (ولایت) و (شہادت)؛ نہ گہر (أئمة) کانی دی (موافقہ) یان کردبا، نہ مرقوش (پہونہ قی) (تقوی) نہ ما؛ (خلاصہ) بہ مہ موو لایہ تیکمان دا؛ ئیمہ (جزا) نہ بینین، کہ وتینہ (جحیم) ی (ذلة)؛ پۆژی (جزا) بزانی، چمان بہ سہردی؟ ہانا مان، (التجا) مان بۆ لای خواہ؛ (مقام) و (تشریق) گاہیان ﴿جَنّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نہ چنہ ناوی ﴿يُحَلُّونَ فِيهَا﴾ لہ (جَنّات) ی (عدن) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ﴾ بازن ﴿مِنْ ذَهَبٍ﴾ لہ زپری، وہ کی شاہانی (ایران) ﴿وَلَوْلُؤَا﴾ (تاج) ی (مُکَلَّل) بہ (لؤلؤ)؛ وہ کی (انپراطور) آنی (حاض) ہ، وہ کی (نظام) (حیدر آباد) سہراپا، (جواہر) ہ ﴿وَلِبَاسُھُمْ فِيْہَا حَرِيْرٌ﴾ ناوری شمی راستی، فہنتاری نا؛ (خلاصہ) (فقرا) (موسلمان) آن لہ (کِسوہ) ی (أعظم) ی (ملوک) ی (مُحبِبّ) ی (زخارف) نہ بن۔ (سبحان اللہ) (إنسان) (على الأكثر) (حتّى) لہ (آخرت) (میل) ی مندالی دانانی؛ نہ گہر (میل) ی مندالی نہ بی، پادشاہی (عظیم الشان)؛ مت موری چون بہ خویہ وہ نہ کات؟ بہ (أجاو) و (مجار) (مسروو) و (مُیاهی) نہ بی؟ (عبدالحمید خان) ی (ثانی) (ذات) ی گہورہ بوو؛ (لباس) ی سورمہ لی - (أصلاً) لہ بہر نہ دہ کرد؛ نیشانہ کی بہ (حجم) گچکہ، نیشانہ ی خانہ دانی (سلطنة) لہ (ایام) ی (رسمیة) ی بہ سینگیہ وہ نہ خست و بہس؛ وہ (معلوم) ہ زپرو زیو (زینہ) و نارایشی (جنّة) قیاس لہئی (دنیا) ناکی؛ وہ کی نہ فہرموون:

(إشتراک)ی (لفطی)یہ " ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ ئی (دنیا)یہ، ہرچی ہہیہ؛ لہ ہہ مووی ناخوشتہ (حُزن)ی (غلبہ)ی (کافر)و (فاسق)آنہ۔ (نقل)نہ کەن لہ (شیخ محی الدینی عربی)، " (حُزن)و (خوف)لہ (مکری) (الہی)؛ لہ (حیث)نہ فہرمووی: " (جماعت)ی نہ بہن، بۆ بہ ہشت؛ تائہ گہ نہ نیتیک قاپی؛ چاویان بہ باغ و داغ و (قصور)ی (جَنَّة)نہ کەوی؛ نہ فہرمووی: " بیان گیتپنہ وہ " نہ یان گیتپنہ وہ؛ بہ (حسرت)ی نایہ تہ (تقریر)؛ بۆیہ (شیخ)نہ فہرمووی: " نہ وہی (ولی)و (أهل)ی (عرفان)بی؛ تا نہ چیتہ ناو بہ ہشت (أمین)نابی؛ کە (داخل)ی (جَنَّة)بوو؛ نہ جا نہ فہرمووی: " (الحمد لله الخ)". تہ ماشای فہرموودہی نہو (شیخ)ہ نہو (ولی)یہ (عظیم)ہی کەن؛ وہ (إعتقاد)ی (مسلمان)آن لہ (حق) (ولی)یہ (عظیم)ہی کەن؛ وہ (إعتقاد)ی (مسلمان)آن لہ (حق) (ولی)یان۔

(لطيفة): (سیدی آلوسی) (قیل)ی (نقل)نہ کا: " (مراد)لہ (حُزن)، (حُزن)ی (کری)ی خانی یہ " منیش لہ ویم نووسی: بہو دیارہ نہو (قائل)ہ خانووی نہ بوہ، وہ (عاجز)بوہ لہ کریدانی، خانووی بہ (کری)گیراؤ؛ وہ (ظاهر)وایہ نہو (ذات)ہ - (دار المقامہ)بہ (خانووی) بی (کری) (تفسیر)کات ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (بشر) (على الأكل) (خالی)نہ لہ (قصور)؛ (إحتیاجی)بہ (غفران)ی خوی ہہیہ ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ﴾ خانی خوشت، (دار)ی (إستقرار)؛ لی - دورنا کرینن؛ بۆ (کری)ی خانوو، کەس ہلمان ناپیچی؛ (واقعاً)کە (خیال)ی لی نہ کەن، (أمین)نہ بوون، لہ (بقی)و (قران)گرتن، لہ (دار)ی (دنیا)؛ (حُزن)و (کدر)ی (عظیم)نہ دا؛ لہ (عین)ی خوشتی و (لذت)، کە (إنتقال)ی واناخوشت دیتہ (خیال)، ہہ موو (عیش)و نوشت تیک نہدا ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ (حق)ی (مسلمان)وایہ، نہ وہی (إنعام)ی (الہی)بی، بہ (فضل)و (کرم)ی بزانی. خوی (تعالی)ن نہوان بہ (صاحب)ی (حق) نہ زانی؛ (مقابل)ی (إستحقاق)و (زیدہ)ہ (کرم)نہ فہرمووی: " ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ﴾ (تعجب)، ماندی بہ تی. نہ مپو بہو

گه رمایه، بهو (هوا) (مُکدِّر) یه، نهوجه وانئ؛ (فقیر)، (محتاج)، نه پواته
 (چنارۆک)، به پای پیاده؛ نهو هه وراره و نشیوی نه بپئ، نه چئ له ناو باغی
 پیمه په نه کات، عاره قی رهش و شین نه پئژئ، باز به (کمال) ی (تعب) دیته وه،
 به (درهم) هکی (یعنی) په نجا فلس، نهوجا نه گهر (صاحب) (عائله) بی، به چی
 بدا؟ چون به (درهم) ی پای بوئری؟ ﴿وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ سستی؛ (دائماً) له
 (نشاط) ن؛ نه له بهر ماندی بوون، نه له بهر نه ساغی، (وهن) یان وی ناکه وی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لام وایه، (عرض) کراوه، له (سوره) ی (مکی) باسی (فاسق) آن
 نیه؛ (حتی) ئی (منافق) انیش، یا (مؤمن) ی چاک، یا (کافر) ی (صریح)؛ نه وه
 دوايه (تعشّب) نه کا ﴿لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ نه مینن، تیا یا ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَؤُتُوا﴾
 مردن نیه، سه د خۆزی پئ نه بهن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ (تحقیق) ی
 (حسن) نه کرئ، (تحقیق) نیه. لام وایه له گه ل (قول) ی (شیخی) عه ره بی، نهو
 (آیه) ه (توافق) ناکا؛ گوی یا (اهل) ی (نار)، (لذّة) له (عذاب) نه زانن؛ (حتی) نه لئ
 ﴿يُسَمَّىٰ عَذَابًا مِنْ عَذَابِهِ لَفْظُهُ وَذَٰكَ لَهُ كَالْقَشْرِ وَالْقَشْرُ صَائِنٌ﴾ ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ
 كَافِرٍ﴾ (فعول) له (صیغه) ی (مبالغه) یه، (مراد) (کفر) ی (جدو) (شِرک) ه، جئ
 ی (کفران) ی (نعمة) نیه ﴿وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا﴾ هاوار نه کهن، ده قیژینن
 ﴿رَبَّنَا﴾ خوی ئیمه ﴿أَخْرِجْنَا﴾ ده رمانخه، له (جهنم) ی ﴿نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي
 كُنَّا نَعْمَلُ﴾ (ایمان) یان هینایه، په کیان له سه ر (عمل) ی چاکه نه کهن،
 (الجواب)؛ نابئ ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُ﴾ نه وه نده مان نه ژياندن،
 (مُدّه) یه نه وه ند، (عقل) تان تیزئ، په رده یی (هوا) و هه وه س بد پئنی؛ (تذکر) ی
 (اعتبار) ی (تأمل) ی له (أحوال) ی ئایینده و په واندان و (تفکر) ی له
 (عاقبه) ت بکهن؟ (مُدّه) یه وا ژيان، نه وه ی (قابل) ی (تذکر) و (تفکر) کردن بی،
 تیا ی (تذکر) بکات، به لام (غافل) بووی بن، هه لیان خه له تاندي ین؛ وه بۆ
 (إزالة) ی به هانه ﴿وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ﴾ وه کی فه رمووی ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا
 نَذِيرٌ﴾ (سبحان الله) نهو (مُدّه) (تجدید) نه کهن، به (وُجوه) ی (مُختلفة)؛ یه کی

ئەلئ: "شەست سالا" یەکن ئەلئ: "پەنجا" یەکن ئەلئ: "چل و شەش" یەکن ئەلئ: "چل" یەکن ئەلئ: "سَنُّ الب البلوغ" یەکن ئەلئ: "هەفدە" یەکن ئەلئ: "هەژدە" یەکن ئەلئ: "بیست" یەکن ئەلئ: "لەبستی تا شەست" ئاگایان لی نیه، (کاف) هکان (أعمان) یان (مختلف) بوە؛ (وکذا) (نذیر)؛ یەکن ئەلئ: "پیری" یەکن ئەلئ: "حُمى" یەکن ئەلئ: "موت" ی خزمان "یەکن ئەلئ: " (کمال) ی (عقل) "نا (شکری) نەبی، کووا (کمال) ی (عقل)؟ ئەگەر (کمال) ی (عقل) بووبا، ئەو (حال) ه، نەدەبوو ﴿فَذُوقُوا﴾ بچێژن ﴿فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ (فاسق) یش وایه، (نصیر) ی نی یه، بئ کەسه، بەس (پەرحمەت) ی خوای هەیه، خوای خۆی ئەزانئ چیان پئ دەکات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەوەی به (مشاعر) و (حواس) (دَرَک) ناکرئ، نای گاتی؛ (علم) ی (إلهی) (ذاتی) یه، پەکی لەسەر (آلات) نەگەوتوہ؛ (تعلق) ی بەهەمووشتی ئەبی، (على السواء)؛ هیچ شت (مانع) نیه له (إنکشاف) ی؛ دیارە ئەو (علم) ه، کە (مقتضى) ی (ذات) ه، بۆ (غیر) ی (ذات) ی (کبریائی) نابئ؛ وه (إلا) (مقتضى) ی (ذات) نیه؛ ئیتر تئ بگە، بزانه (علم) به (قیمەت) ه؛ به (هوا) ی (جاهلان) ه بۆ (خاطر) ی (فلان) و (فلان)، (علم) (هَدَن) مەکە؛ مەب (ملا) ی (جاهل) پەرست ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ ئەزانئ، ئەوانه، ئەگە (إرجاع) بکرئ، بۆ (دنیا)، (عمل) ی (صالح) ناکەن؛ با ئەچنەوہ، سەر (حال) ی پیشی؛ زۆرمان دیتیە، له (وەقت) ی لی قەومان شتی بوہ (بعده) هەر هەوہ، گەزى چى بانگى چى پیاوی تره؛ ئەلئ ی نەبای پێدا هاتیە، نەباران! بۆ (ریط) ی (آیة)، (إمام) و (غیر) ی (إمام) دووان؛ (أما) لام وایه، (توجیه) یان بئ (وَجْه) ه ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ لەدوای (أُمم) ی (بائِد)، ئیوہن جا نیشینیان؛ ﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ (وَبِالْإِيمَانِ) ی به ملی خۆی وهکی ئەوانی (سابق) ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا﴾ زۆر سووکی، (يُغْضِ) و (غضب) ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ (شرف) و (مجد) ی (إنسانی) نابئ، له (فضائل) ی (نفسیه)

(محروم) نه بڼی. نه مړی له (أعظم) ی (بُقاع) ی (أرض)، (مزایا) ی (دین) و (کرامت) و (شرف) ی (انسانی) نه ماوه؛ نه و نه ده بڼی (حس) بووین، نه و (خساره) (درك) ناکه، (مَتَأَلَمَ) نابڼ؛ (ذاتاً) (ایمان) یان به (یوم) ی (جزا) نیه؛ (لاشك) زیان و (خساره) ی (عظیم) یان، نه وی پوځی به ﴿قُلْ﴾ (أَيُّهَا الدَّاعِي) ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ به چاوی له پک لی که تی، نه گهر ته ماشایان کړد بڼی، نه یان زانی چن؟ ﴿شُرْكَاءُكُمْ﴾ به (زعم) و (وهم) و (خیال) ی (فاسد) و (میل) ی (أحمقان) ه ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ کابرایه بانگی (شخص) ه کی نه کړد، له (هر) تل ئی: " هو هو (حمد) ی (حمد) آن" (جواب): " ما با که ی؟ "؛ " بنوړه به رده بوړا پشت مالان، بزانه کووچه که را، من نیه؟ " (حمد) ی (حمد) آن: " نیته، به له پکی له چاوان که تی، گهر نه ئی به ردا بوړه پشت مالان؛ ما نه ئی ی: بزانه کووچه که را من نیه؟ " (حقیقه) (عقل) له (أحوال) ی نه وانه (مُتَحَيِّر) ه؛ نه وانی پیښی ه رنه (نیسه)؛ نه مړی (علم) و (ذکاء) و (ترقی) (بش) یش - (كما في الزمن الغابر) (غریق) ی (شرك) و بت په رستیه ﴿أُرُونِي﴾ نیشانم دهن ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ له (نفس) ی ستاره یی زه مین؛ یائی له سهر عهردی، نه خویان دیارن، نه (دیارن)، نه (أثر) یان؛ نه ك (مُمَثِّل) ه کان بڼی (أثر) و (خبر) ن؛ (قوم) ئی نه لټن: " نه وه ی نه ی بینن، - (یعنی) نه ته بهر (حس) (ایمان) ی پی نایه نین " به لکوو (حکم) به نه بوونی، نه که ین " دیاره (رب) (إله) بڼی (أثر) نابڼ؛ (سبحان الله) بت په رستان و (أشباه) یان له نیته، (هیكل) و په یکه نه بینن، (أما) به (نوع) ی تر، نه ی توږنئ؛ (ظاهر) شتی که، (باطناً) شتی تره؛ دیاره له (أرض) ی بڼی (أثر) ن؛ (حتی) (مَلِك) له (عالم) ی (طبیعة)؛ (أصلاً) (أثر) ی نیه؛ (ایمان) به وان، (تابع) ی (ایمان) به (رسول) ه ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ﴾ له عهردی نه بڼی، ناسمانان ه یه؟ (حاشا)؛ به (نظر) و (فکر) (معلوم) نیه، ماوه (سمع)؛ نه ویش نیه ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا﴾ (رسول) مان نار د بڼی، به (وحی) ی (إلهی) (تیلیغ) ی کړد بڼی، که خوا (شريك) ی ه یه ﴿فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ﴾ (حُجَّة) (

(یعنی) به (دلیل)ی (قطعی)یی (تأویل) (ناطق)یی به (اتخاذ)ی (شریک) ﴿بَلْ﴾
 نه (عقل)ه نه (نقل)ه، (اتباع)ی (هوا)یه ﴿إِنْ يَعْذُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (رئیس)و (مرؤس)یه کتر نه خه له تین. له (بعض)ی (آثار) (منقول)ه،
 وادهر نه که وی، که (إنسان) له ناو (رحم)ی دایکیان (تکوین)ی له (طرف)
 (ملائکة)یه، نه وهنده یه، نه لَین: "خوا (ملائکة) نه نیری " نازانم له گه ل
 (قرآن) کوو پښک نه که وی؟! (أنواع)ی (أشیا)ی (مُتَبَعِد) به لکی (مُحال)،
 (نسبته) نه ده، بۆ (مَلِك)و (جِن)؛ (سَلْب)ی (اِخْتِيار) له (إنسان)ی
 (مُكَلَّف) نه که ن؛ نه مه چیه؟ چ (معنا)یه کی لی نه ده نه وه؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ به (قدرته)ی (إلهی) (بقا)یان نه بی؛ به پراگرتنی
 خوا، (منع) نه بن له (زوال)؛ (عالم) (ممکن الوجود)ه، (عِلَّة)ی (حاجته) بۆ
 (عِلَّة) (إمكان)ه؛ (ممکن) (دائماً) (حتی) له (عدم)یشدا (إحتیاج)ی به (ذات)ی
 (ممکن)یه کسانه؛ له (وجود)و له (عدم) (محتاج)ی (عِلَّة)ه؛ (وکذا) له (حال)ی
 (بقا) چ له (دار)ی (فنا)، چ له (دار)ی (بقا)، (فرق)ناکا؛ (وجود)ی (کائنات)
 (علوی)و (سفلی)؛ وه (بقا)یان به (علم)و (قدرته)ی خوایه؛ (یعنی) (علم)ی
 (صانعی)؛ وه هم نهو (مُرکبا)ه، له (نوات) له (ذرات) له (غُدد) (مُرکب)ه نهو
 (ذرات)و (أجزاء)یه، به (ألف)ی (کیمای)یه به (قوه)ی (تجاذب)یه که نه گرن؛
 (هیئته)ی نهو (مُرکب)ه به (قوه)ه، (حفظ)ی نهو (ترتیب)ه (عجیب)ه، که
 (علماء) (کشف)یان کردیه، (بدهته)ی (عقل) (شاهد)ه ئیشی (ذات)ی؛
 (علیم)و (قدیر)و (قاهر)ی (طبیعة)ه وه هم، (أجرام)بهو (نظم)و (ترتیب)ه،
 (شمس) له (وسط)؛ (سیاره) له (دور)ی؛ (شمس)و (قمر) له (دور)ی (سیاره)؛
 نهو (ثبوت) (قرار)ه، به (قوه)ی (تجاذب)و (تدافع)و (تماسک)، پائه وهستی؛
 نهویش (قوه)یه خوی یه پراگری نه کا؛ هه (معنا)یه له (مَسْک) نه ده نه وه
 (لاشک)ئی خوایه؛ (أثر)ی (علم)و (قدرته)ی (غالب)ی وی یه؛ که نهو
 (أجرام)ه (هاظه)بهو (قوا)یه، بهو (نوع)ه له ژیر (ناموس)ی (طبیعة)پای گرتیه؛

(وعلی کل حال) (حرکه ی) (کُرات) (منافی) نهو (مَسْک) ه نیه؛ گه رچی (بعض) ی
 (أَوَّاه) و پیشه و، وایان زانیوه، پۆژ نه که وی، (مَسْک) به پراگرتنی بی (حرکه)
 (تفسیر) نه کا؛ (معلوم) ه (أَوَّاه) زۆر ناگیان له (علم) ی (هیئت) نه بوه؛ وه
 (مُتَأَخِّرین) ی (غرب) گه لی (أَحْکَام) یان، نه گۆری؛ (أَغْلَاط) ی (حَس) ی
 (أَسْلَاف) یان ده رخست ﴿وَلَنْ زَالَتَا﴾ هاتنه سه ر زوال (قوه ت) ی (تماسک) و
 (تدافع) و (تجاذب) یان (ضعیف) بوو هاتنه لَیْک بوونه وه و (مُصَادَمَه) ﴿إِنْ
 أَمْسَكُهُمَا﴾ (یعنی): (ما)؛ نایان گپرتنه وه، پښکیان ناخاته وه ﴿مِنْ أَحَدٍ مِّنْ
 بَعْدِهِ﴾ (بعد إِمْسَاکِه، تعالی) یا (بعد الزوال و الإضمحلال)؛ خواجه و، ئیوه
 (إنکار) ی نه که ن، یا (شریک) ی بۆ په یا نه که ن؛ ناشزانن (نظم) و (ترتیب) و
 (ترکیب) و (تألیف) و (وضع) ی (عالم) چیه؟ چۆن؟ چی گه ره که؟ له بهر نه وه
 نه با ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ نه با، بی (إمهال) به (أشد) ی (عذاب) گرفتارتان کا؛
 (خلاصه) له (خلق) و (إدامه) و (إداره) ی (کائنات)، (غیر) ی خوا، که س
 (مداخله) ی نیه، (غیر) ه (ممکن) ه؛ وه (أجلی) (بدیهی) یه، نه و (نظم) ه، نه و
 (صنع) ه (مُتَقِن) و (مُحْکَم) ه، (مِنْ تَلْقَاءِ نَفْسٍ نَّاسِيَةٍ) ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
 أَيْمَانِهِمْ﴾ سویندی (صحیح) ی، سویندی (بلیغ) ی نه خۆن به خوای ﴿لَنْ جَاءَهُمْ
 نَذِيرٌ﴾ (رسول) ی (مُنْذِر) نه وانیش زانیویانه، (إحتیاج) یان (أولاً) به (مُنْذِر) ه
 ﴿لَيَكُونَنَّ﴾ به (تأکید) ﴿أَهْدَىٰ مِنْ إِيحْدَى الْأُمَمِ﴾ له (أمة) ی (أوحد) ی (مُتَمَنٍّ) له
 (أُمَّة) یاله میانی (أُمَّة)، یه کی (أهدی) نه بن، له هه موان ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾
 (سید الأمم) ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ دووری له (حق)؛ ده ها دوور که وتنه وه.

نه وی (مسلمان) بوو، له عه ره بان (مسلمان) بوو، نه وی (مسلمان) نه بوو،
 (کفریات) یان (زیاد) کرد، (ده عوا) ی (رساله ت) یان زیاد کرد (حتی) بۆ
 (الو هیه ت) چوون (جباریان) زۆر بوون، وه (حرمه ت) ی (کعبه) یان
 لانه ما ﴿اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ له بهر (استکبار) خو گه وره (حساب) کردنی بی
 (وجه)، له چاو (أُمَّة) آن به هیچ نه ده چوون ﴿وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾ فیل، خراپی

(زیاد) کردن، چ به و (نوع) ه (مکر) یان نه کرد، بۆ فه وتانی (رسول الله) بۆ (منع) ی (ناس) له (ایمان) بۆ (منع) ی (نشر) ی (اسلام)، چ (هذیان) یان دهر (حق) (رسالت په ناه) (نشر) نه کرد؟! ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ (إحاطة) نادا، (إلا) به (مکر) که ره کان (اللهی) (مکر) ی (سئی) دهر (حق) به (عبادت) ت، نه مپۆ خۆت نه زانی، له چ (درجه) به دایه؛ خوابه (عن قریب) بینوینئ وایان دووچار که ی، (مکر) یان له بیر نه میتئ؛ (رحم) ئ به دلپاکان که ی، ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ﴾ (الله) ﴿الْأُولَیْنَ﴾ (مکار) هکانی رابردوو ﴿فَلَنْ تَجِدَ﴾ نابئ ﴿لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ بگورئ؛ (قاعده) ی خوای (مطرد) ه، (مادام) نه و هه موو (أمم) ی (کافره) (إباده) ن، وه (مکر) ی (سئی) یان به خویان گه یانده وه، نه و (قوم) هش وایان به سه ردئ، (محفوظ) نابئ ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ له (طرف) ئ بۆ (طرف) ئ تر بجئ؛ (سید) ی نیزیکه له ده ست (مکار) آن - له (أجنبی) و (غیر) ه (أجنبی) (دین) ی (اسلام)، (علم) ی (دین) (محو) بیته وه؛ (ملا) ی ده وله مه ندی، به (قوه) ت و (غیره) ت و (عقل) و (حُب) ی (اسلام) ی پیئ نه وئ ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا﴾ (قوم) ی (قریش) ﴿فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ له (آثار) ی (حریه) یان ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ﴾ له (آثار) دهر نه که وئ ﴿وَكَانُوا﴾ نه وانی پیئشی نه وان ﴿أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ (قیاسی) له ئیوان ناکرئ؛ نه به (عدد) نه به (عُدَد)، نه مان ناگه نه وان ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شت ﴿فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ له ئاسمانان و (أرض) یدا، نه وئ (عاجز) ناکا؛ هه مووی (مقهور) ی خوابه ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ (علم) ی به هه موو شتئ هه به، نه وه ی (إراده) بکا، پیئ ی نه کرئ ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا﴾ له (سینات) و (مکر) و (فساد) و (تجبر) و (تکبر) و (ظلم) و (تجاوز) له (حقوق) ی به ک ﴿مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍهَا﴾ له سه ر پووئ عه ردئ ﴿مِنْ دَابَّةٍ﴾ نه وئ له سه ر عه ردئ بپوا، که سی هیچی نه ده هه یشت؛ که (غضب) ی هاته جۆش، ته پ و وشکی، ویکرا نه سووتینئ ﴿وَلَكِنْ يُؤْخِرُهُمْ﴾ نه و (سواد) ی (أعظم) ه له گوناهاکاران و

به د ره وشتان ﴿إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ (ایاده) ی (أُمَم) یا پۆژی وا په سین ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ﴾ (أَمَّا هُمُوهو) (آمه) ی (خراب) ویکرا (أجل) یان نایه؛ (أجل) ی وایش وهکی (أخر) آن - به کورت و درێژی و ده رنگ و نوویی - (فرق) ی ههیه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ﴾ (بَنَو) (فاجر)؛ (مؤمن) و (کافر)، (مصلح) و (مفسد)، ساغله مو (مکان) ﴿بَصِيرًا﴾ هه ریه که به گویره ی (إعتقاد) و (إعمال) ی (جزا) نه درئ (إلهی) أنت بصیرُ بعبادک له هه زاری یه که، پووی له توو نیه؛ (رعايا) وهکی (حيوانات)، بۆ (رؤسای) ی (جُهلا) و (مکان) هکان (مُسَخَّرَن)؛ (دین) ی (مُبِين) (العیاذ بالله) له (إنقراض) دایه؛ (حسّ) ی ناکه ن، پی ی (متألم) نابن ناتۆپنه (علاج) ی، بۆ (إدارة) ی (علم) ی توو، (درهم) ی (صرف) ناکه ن، بۆ (هوا) ی (نفس) به (قنطار) (مال) (إضاعة) نه که ن؛ ئیتر ماوه

(إعانة) ی تۆ؛ خودایه (حفظ) ی خانه دانی (عملی) که ی؛ (إعانة) ی بده ی (آمین).^(۱)

(سوره) یی (یس)

(سوره) یی (یس) (مکی) یه، له (قرآن) ی که له سه ر (لوحه ی) (تفسیر) ی (زمخشری) نووسراوه، ئه لێ: " (إِلَّا) (آیه) ی چلو پیچه مین، (عدد) ی (آیات) ی (۸۳) ی یه؛ له پاش (سوره) یی (جن) (نازل) بوه " (أَمَّا) من چ (مناسبه) ی نابینم؛ (حتی) (حسب الوقائع) چی و نالین، دوا ی (وَقَعَة) ی (جن) بووبی؛ وه بووبیته، (سبب) ی (نزول) ی ئه م (سورته) ه. (بعض) ی (أثار) (نقل) نه که ن، (دائر) به (فضل) ی (سوره)، وه پی یان (توجیه) ناکرئ. که سی به (حق) (قرآن) ته ماشا کا، به (قدر) (حال) تی بگا، ئه زانی، هه مووی (مُنْتَخَب) ه،

^۱ - ته ولو بوو (تفسیر) ی (سوره) ی (ملائکه) - (سوره) (فاطر) له (فاطر السموات والأرض) (طلب) نه که م (موفق) مان کا پۆژی دووشه موو، به (حساب) ی (تقویم) ی (إیران) ۲۵ / مانگی مولود (۲) مایسی پۆمی (سنه) ی ۱۳۱۸ هجری ۱۹۳۹ میلادی.

(لُبُّه)، (روحی) (هدایەت)ه ئەلێن: " (یس) (قلب القرآن)ه " (قرآن)ه مووی:
(قلب)ه، (فؤاد)ه، (خلاصه)یه؛ (نور)ه؛ ئەوی (إقتباس)ی لە گەڵ (سورەت)ی
(سابق)زۆر (ظاهراً)ه؛ ئیستا بۆت (معلوم)ئەبێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿یس﴾ (خصوص)لێره (بعض)ه قسەیان کردیه، (لکن)هیچی به (دل)هوه
نانووسئ؛ (ماشاء الله) (بعض)ی (نوات)له (لغات)ی (مختلفه)زۆر ئاگادارن،
(أما)ئاگایان له لغەتی (إنگلیز)نەبوه؛ وه (إلا) (ممکن)بوو، بڵێن: " (إشارة)یه
بۆ (یهس) " (إنگلیز)آن له (خطاب)یان، زۆر (إستعمال)ی ئەکەن؛ گوێ پەرگەر،
ئەوی (سليم الطبع)، (سيد الأنام)، (سیر)ی (مکتون)؛ سویندت بۆ ئەخۆم
﴿وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ (ذی حکمەت)، (ناطق)ی (بالحکمه)، (مُتَّصِف)به
(حکمەت)؛ (مُکْمَل)ی (نفوس)، (حاکم)ی (قرآن)ی (حکیم) (مِنْ لَدُنْ عَلِيمِ
حکیم)، (شاهد)ه، لە سەر (رسالەت)ی (خاتم الرسل) ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
ئەوانەوی (صاحب) (درجات)ی (عالیه)، (مُتفاوته)تووەکی له (سورە)ی
(بقره)هەرمووی: ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەمەش (شاهد)ئ (فطری)پێی ی
پاست، بێ (میل)و (محابا)، بێ (فرق)و (جودایی)، له (بین)ی خۆیش و بێ
گانه؛ (أما) (شیعه)ئێ نەگەپان کردیانە (ئەفسانە)ی (ایرانی)، (تأسيس)ی
(ملکی) (خوسره وانی)، دوور له (أساس)ی (مسلمانی) ﴿تَنْزِيلَ الْغَزِيرِ الرَّحِيمِ﴾
ئەو (قرآن)ه (حکیم)ه، له (طرف)ئەو (غالب)ه، به (مرحمەت)ه، ناردرايته
سەر توو ﴿لِتُنْذِرَ قَوْمًا﴾ (قوم)ئێ که خۆیان ئەیان خواست (إدعاً)ئەکرد، ئەگەر
(نذیر)مان بۆ بێ، ئێمه (إتباع)ی ئەکەین، له (هدایەت)و (سلوک)ی (صواب)،
ئەبێتە سەر (تاج)ی (أُمم)؛ (قوم)ئێ که ﴿مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ له (زمان)ئێ دوور،
ئەگەر بووش بووبی، له (فک)آن دا نەماوه، وهکی (رسول)ی (أُمم)هکانی به
(هلاک)چوویی (دین)و ئاینیان، نه (إسم)ی ما، نه (رەسم)ی ﴿فَهُمْ غَافِلُونَ﴾
(مادام) (عصبیەت)ی (دین)یان نەبوه، بێ ئاگا و (خبر)ن؛ (كَأَنَّهُ) (خالی

الذهن)ن، له (تردید)و (انکار) (ایجاب)ی نه کرد، به (عموم)ی به ئاسانی، (ایمان)بیئن؛ وه (ممکن)ه بلّین: "بئ (شعور)و (جاهلی)، بوه (مانع)ی (اکثر)یان له (ایمان)؛ وه (مانع)ی تریش هیه "﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ﴾ له (صدر)ی (کتاب)فه رموی: ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه له چند جی به تریش (تصریح)ی پی کرد؛ نه وه ندهی له (وسع)ی بوو، کردی، نه یان بیست؛ وه کی له (سوهرت)ی (سابق)فه رموی ﴿مَا زَادُهُمْ إِلَّا تَفُورًا * اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (قابل)نیه، (ایمان)نایه نن؛ (حسد)و (تجبر)و (تعظم) (مانع)یانه؛ زورجار و توهمانه، وه کردوهمانه به (قاعده) (علم)له (معلوم)ی؛ له (علم)ی، (أوصاف)و (لوازم)وه رناگری؛ (وظیفه)ی (علم) (کشف)ه، ئیمه (ایمان)مان هیه، به خوداوه ندی (واجب الوجود)و (قدیم)؛ (مع أنه) (علم)ی ئیمه (ممکن)ه، (حادث)ه، وانیه (ایمان) نه یه نانیان له بهر نه وه بی، خوا زانیویه تی (ایمان)نایه نن؛ به ئی وایه، (اطلاع)ی نهو، له سهر (أسرار)و (أحوالات)ی (نفسیه)ی (أشیاء)، له (غایهت)ی (کمال)ه، بئ (نقص)ه؛ نه وهی نهو نه یزانی، خه لکی پی ی پی نابا؛ (أما)ئیمه ده لّین: "با (ایمان)بیئن، (ممکن)ه، نهو نه زانی له (دائره)ی (امکان)ی (استعداد)دهر چوون، وه (مجرد)ی (امکان)ی (ذاتی)بو بونی شت، (کفایهت)ناکا؛ (خلاصه) (ایمان)ی وان (ممکن)ی (ذاتی)یه، (ممتنع)ی (بالغیر)تا نهو (غیر)ه (زوال) نه بی (ایمانیان) (بالفعل) (ممکن)نیه، نابئ "﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ﴾ له ملیان، نه ستوویان ﴿أَغْلَالًا﴾ زنجیر و زولان، له ملمان پیچاین، به لای سه ری ﴿فَهِيَ﴾ نهو (أغلال)ه، (أما) (رجوع)ی بو ده ست (فهم)ناکری ﴿إِلَى الْأَذْقَانِ﴾ چه نه گه، ﴿فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾ ملیان ناچه میته وه، لووت و قه پوزیان بو هوا بلّند نه بی، به ریپی خویان نابینن. ته ماشایان که له (قمح)چند قسه یان هیه؛ نهو (غُلّ)ه (غُلّ)ی (تقلید)و (کبر)و (حسد)ه، (منع)ی کردینه، له (تسلیم)و (انقیاد)بو

(رسول) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ﴾ لہ پیشہ وہ یان ﴿سَدًّا﴾ (سدّی گہ ورہ، کثیف)، (مانع) ی (ماوراء) لہ دیتن ﴿وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ لہ پشتہ وہ یان ﴿فَأَغْشَيْنَاهُمْ﴾ بہو (سدّ) آنہ چاومان پۆشنہ ﴿فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ پیش و پہشتی خو یان نابینن؛ نہ (تأمل) لہ (أحوال) ی پابردوان نہ کەن، نہ (تفکّر) لہ (آتی)، نہو (سدّ) ہ (جہل) و (استکراہ) ی زانین و (اشتغال) بہ (لہو) و (لعب) ی (حال) ی (حاضر) یانہ (استعالات) و (تشبیہات) ی کەلہ و (آیۃ) ہدایہ، (خصوص) لہ گہل (اختلاف) ی (نظائر) آن، بہ کوردی (أدا) کردنی (زہ حمہت) ہ، وہ کەم کە سیش تی ی نہ گا؛ (حسّ) پەرست شت نہ کا، بہ (محسوس) (فہم) ی ناکا۔ چہند (روایات) ی گوی یا (سبب) ی (نزول) ن، زور (ملایمہ) یان لہ گہل (عبارت) نیہ؛ (بالفعل) (واقعہ) کە با بووین، (أما) (سببیۃ) تی لام خو ی نیہ ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ لایان یہ کە، (فرق) ی نیہ ﴿أَلْأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ﴾ (تأثیر) ی نیہ، لہ وان، شتی بی (أثر) وەکی نہ بوہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نسبت) دانسی، (مثل) ی نہو (جعل) ہ، بق (حضرت) ی (کبریائی) (جسارہت) نہدا بہ (سُنّی) یان، یا بلّیم: " (أشاعره) آن" کە (خلق) ی (کفر) و (ضلال) (بلا سبب) (رأساً) بدہ نہ خود؛ نہ فہرموون: خوا ہر وہك (ہادی) یہ، (مُضِلّ) یشہ " (مُعْتزلي) (أصحاب العدل) نہمہ (قبول) نا کەن؛ من نہ لّیم: " (جناب) ی (حق) ی (أولاً) (ہادی) یہ؛ چ بہ (خلق) ی (آیات)، چ بہ (إرسال) ی (رسول) و (إنزال) ی (کُتب)؛ (ہدایہ) ی بق (عموم) (علی السّواء) ہ؛ (بشر) ہر چہ نہدہ بی (فکر) و (تأمل) بی، نہو نہدہ نہ زانی (إنسان) لہ گاجووت زیترہ؛ دوا ی نہو ہہموو (أسباب) ی (ہدایہت) ہ، کەسی بہ (إتباع) ی (ہوا ی) (عناد) بکا، (مُصِبی) لہ سہر (جہل) و (وقاحت)، خوای (تعالی) ن، بہ گویرہ ی نہو (حال) و (کیفیۃت) ی (نفسی)، (إمداد) ی نہکا چاوی نہگری، (غلّ) و زنجیری نہکا، موری لہ سہر دلّ دادہ نن، لہ (دائرہ) ی (إمكان) ی (إستعداد) ی دہری نہکا؛ بہو بو (منہاج) ہ (نزاع) نامینن۔

ینۆرہ کہ سئی (شعر) دادہ نئی، (أول) ی زۆر پیۆہ ی ماندی ئہ بیئ کہ (قوہت) ی
 (ساند)، (عادہ) وہ کی قسہ، (شعر) ی یۆ دئی (دقہت) کہن، لہ (أحوالات) ی
 (نفسی)، ئہ و جا لہ (آیات) ی (قرآن) ی قسہ بکہن، چاکی تیئ ئہ گہن؛ کہ (کفر) و
 (رسوخ) ی بہ ست، لہ (إنذار) ئہ چیت دہر؛ (وقت) ی (جزا) یہ (إنذار) بۆ وانہ، بیئ
 (فائدہ) یہ، بہ لکو (زیدہ) (طفیان) ئہ کہن ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ﴾ (إنذار) ی بہ (فائدہ) ﴿
 مَنْ اتَّبَعَ الذُّكْرَ﴾ دواى (نصیحت) کہ وئی، لہ گوئی ی گری، حەزی لہ زانین بیئ،
 بہ (کبر) و (حسد) و (أنانیہت) نہ بیئ ﴿وَحَشِيَ الرَّحْمَنُ﴾ کہ (عبرہت) بہ (أحوال) ی
 (أُمم) بگری، جئ ی ئومید، لئ ی بترسی (مع الرجاء) ﴿بِالْغَيْبِ﴾ (حس) پہ رست
 نہ بیئ، (إيمان) ی بہ (أُمور) ی (غیبیہ) (عقلیہ) و (غیر) ہ (عقلیہ) ہ بیئ؛ بزانی
 چاکہ بہ خۆدایى ناروا، لہ خرابہ ئہ توڑیتہ وہ؛ دوور نہ ندیش بیئ ﴿وَبَشِّرْهُ﴾ ئہ و
 (تبشیر) ی (بعد الإنذار) ہ، چہ ند جوانہ ﴿بِمَغْفِرٍ﴾ (عظیمہ) ﴿وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾
 (تفسیر) بہ (جَنَّةٍ)، (تفسیر) ہ بہ (ماصدق) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ بہ جئ یہ، (مقام) ی
 (عظیمہ) و (کبریا) یہ ﴿نُحْيِي الْمَوْتَى﴾ (ظاہراً) (موت) و (حیات) ی (طبیعی) یہ؛
 (أَمَّا) (حیات) ی (علم) و (إيمان) ی؛ لام وایہ، جئ ی نیہ ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدُمُوا﴾ لہ
 (أعمال) ی (خصوصیہ) چ (خیر) چ (شر) ﴿وَأَنبَأَهُمْ﴾ (أُمور) ی بہ (ثمرہ)؛
 (نشر) ی (علم)، (تصنیف) ی باش، (صدقہ) ی (جاریہ)، (سُنَّہ) ی (حسنہ)؛
 (وَكُذَّابًا بِالْمُقَابَلَةِ) (نشر) ی (جہل)، (کتاب) ی (مُضِل)، (سُنَّہ) ی (سَيِّئَة) ی
 (جاریہ)، ئہ وہ خویہ تی، کہ (معنا) ی (زمخشری) و (مُحَقِّق) ہ کانہ ہندی
 (روایہت) ہن، گہرچی راستن، (أَمَّا) نابن، بہ (سبب) ی (نزول)؛ (آیہ) بیئ
 (ربط) ئہ کا؛ باسی چوونہ (جُمعہ) و شہ قاو ہا ویشتن بۆ مرگہوت نیہ؛ ئہ گہر
 (سبب) ی (نزول) یش بن، ئہ بیئ (حسب المقام) (آیہ) ہ کان لہ و (نوع) ہ
 (أسباب) ہ، (صرف) کرئین؛ وہ (إِلَّا بِرَيْكَ) ناکہ وئی لام وایہ (أَكْثَرُ) ی بیئ (رعایہ) ی
 (نظم) ی (آیات) ہ (کتاب) ی (مُعْجَن) لہ بہر (روایات) ہ، یا لہ بۆ (روایات) ہ؟ (رجا) م
 وایہ، ئیوہ تا (ممکن) بیئ، تہ ماشای (نظم) ی (عبارہت) ی (قرآن) کہن؛ وہ

(معنا) ی به (جوهر) و (روح) (اختیار) که ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ﴾ هه رچی بی؛ (ازلاً و ابداً) یا (اعمال) ی (مُكَلَّف) آن ﴿أَخْصَيْنَاهُ﴾ (إحصاء) (أصلاً) به (عنا) ژمارده، (مُرَاد) (ضَبْط) و (حِفْظ) ه ﴿فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ (إمام) به (أصل) (تفسیر) نه که نه وه؛ (مُبِين) به (مُظْهِر)؛ نه و (إمام) ه (مُبِين) ه چیه؟ به پاستی (معلوم) نیه؛ نه وه نده (معلوم) ه (إمام) ی (علی) نیه؛ (لوح المحفوظ) یش به گویره ی (روایات) ی (مولود) نامان - که له (یا قوت) ی (حمرا) یه، له زوبه رجه دی گیرایه؛ (سیدی آلوسی) (جزم) به (صحته) ی ناینی؛ (لا شک) بی (أصل) ه؛ (خصوص) شه و پوژدی سیخه دو شه ست جار (منظور) ی (نظر) ی خودایه، بی (معنا) یه؛ نه گهر خوا (إعاده) ی (نظر) ی نه کاتن، نه بی شتی له (فکر) بچی؟ (وَأَلَّا بَوْ؟ مَعَ أَنَّهُ) ﴿وَمَا يَغْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه هم (تکرر) ی (نظر) ی کوو نه بی؟ (فَالرَّأْيُ: إِلَّا مَسَاكٌ عَنْ تَخْصِيصِهِ وَتَعْيِينِهِ) وه (حُكْمَاء) نه لَین: " (صُور) ی (کائنات) له (عقل) ی (مجرد) دایه؛ (عقل) ی (مجرد) خَو و (معلومات) ی لای (مبدأ) ی (أَوَّل) * (حاضِر) ه " (ذاتاً) (علم) ی (باری) (حضور) یه، که وایی (تفسیر) ی به (قرآن)، که رچی (إمام) ه (مُبِين) ه، (حاوی) ی، له سه ر (علوم) ی (عدیده) وه (أُمُور) ی (لَا يُعَدُّ وَلَا يُحْصَى) (لَکِن) لیتره به (مناسب) ی نازانم ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم﴾ له پووی (إِنذَان) و (إِعْتِبَار) ﴿مَثَلًا أَصْحَابَ الْقُرْآنِ﴾ نه لَین: " (أَنْطَاكِيَّة) یه " نازانم ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ظاهر) ه، (صریح) ه (رُسل) ی خوا بووین، (رأساً) له (طرف) ی (کبریائی) ناردراین؛ بَو (أهل) ی نه ویدی یه؛ (ده عوهت) ی (إِلَى اللَّهِ) یان بکه ن؛ (أَمَّا) (عیسی) نه (إِسْم) ی هه یه، لیتره نه (رسم)؛ (حِیر الأَمَّة): (إِبْن عَبَّاس)، (کعب الأحبار)، (وهب بن مُنْبَه) وه کی (إِبْن جَرِير) نه فه رمووی: " لایان وایه (رسول) ی خوان. (وَجِبَر المَحْدَث) و (بحر العلوم) وه (إِبْن تَیْمِيَّة) ش نه وه یان (اختیار) کردیه؛ (بِنَاءٌ عَلَى هَذَا) (تَأْوِيل) ی (عبارته) ی قرآن خه یلی بی (معنا) یه؛ وه نه فسوسه که (قرآن) بکریته، (تابع) ی (حکایات)؛ به لی نه گهر (رُسل) ی

(عیسی) بن درو زور ہل نہ گری، بویہ (بعض) ی (اختیار) یان کردیہ: نہوانہ (رسول) ی (عیسی) بوون. بہلہک و کویان چا نہ کردہوہ لہ (خازن) ی نہلی: " قورپان دہہینا، خریان نہ کردہوہ، وہکی کہلا، نہیان ہاویشتہ جی چاو، دہستیان پیدادینا نہبوہ چاو" (یاری) نہمہ چہ؟ چاو چون نہبی؟ وہلہ چ (مادہ) یہ نہبی؟ وہ چ (دقایق) ی (صنع) و (ایجاد) ی تیایہ؟ (عقل) (حیران) ہ؛ چون قور نہبی بہچاوو؟! نازانم کہ (کرامت) و (معجزہ) ہاتہ گورپی، بہجاری ہموو (قاعدہ) و (قانون) ی (خلق) و (ایجاد) و (صنع) نہگورپی؛ ہیچ نامینی؛ نہگہر لی گہرین، خوا نیشی خوی (حسب القواعد) نہکا؛ چاو نہوہتہ زور (مألوف) ی (انسان) ہ، نای توپیتی، وہ (ال) چاو (آیہ) یکہ لہ (اعظم) ی (آیات) ی (الہی)، لہ (أدق) ی (صنع) ی (حساب) ہ سہراپا بنوپہ، چ باسی (معجزہ) ی نہو (رسول) آنہ، لہ (قرآن) دا ہہیہ؟ ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ﴾ لہ (أول) ہوہ دووہوون؛ (حقیقہ) (تأویل) ی (آیات) بق (روایات) نا (صحیح) بی (معنا) یہ؛ (لہ الحمد) نہو (خرافات) ی (نقل) یا کردیہ، ہیچی لہ پیغمبرہوہ نیہ؛ ناویان چ بوہ؟ چ پیکم لہ سہری کہوتوہ! ﴿فَكَذَّبُوهُمَا﴾ دہر (عقب) ﴿فَعَزَّزْنَا بِتَالُوتَ﴾ (تقویہ) مان دان، بہ (شخص) ی سی یہم ﴿فَقَالُوا﴾ تیکرا، ویکرا ﴿مُتَّفِقًا الْكَلِمَةَ﴾ ﴿إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ لہ (طرف) خوی ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ چ (معنا) نیوہ (رسول) ن، بوسہر مہ ناردراون؟ چ (امتیان) تان لہ سہر نیہمہ ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ﴾ وہکی نیوہ نہلین: " نیہمہ لہ (طرف) (رحمن الرحیم) ہاتووین " (إرسال) ی (رسول) لہ پووی (پہحمہت) ہ، لہ بہر (احتیاج) ی نیہ ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ (أول) و (آخر) ہیچی بق کہس نہناردیہ؛ (ممکن) ہ بلین: " (مقتضی) ی (رحمانی) (تکلیف) نہکردنہ " ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذُوبُونَ﴾ ہہردرو نہکەن ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ نی خویان، یا نی وانیش ﴿يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ﴾ بہ (تاکید) ی (اکید) ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ وا دہر نہکہوئی نہوان (طلب) ی (آیات) یان نہرکردیہ، نہمانہش چ (آیات) یان بق

نہ نواندینہ؛ (وظفۃ)ی خوڻان، کہ (تبلیغ)ہ، بہ (وجہ)ی (واضح) بہ جی ہینایہ؛
 (دہ خیل)ہ کہ م تا (ممکن) تان نہ بی، (تأویل)ی (آیۃ) یو (حکایت) مہ کہن نہ گہر
 (روایت)ی (صحیح)، (معقول) لہ (حضرت رسول) (ثابت) بوو؛ قہی نیہ؛
 (صرف)ی (آیۃ)ی یو بکری، نہ گہر (تحمل) بکا، (والا) (اصل) (قرآن)ہ،
 (قیمت)ی (حدیث) بہ سایہی (قرآن)ہ وہیہ ﴿قَالُوا﴾ (أهل القرية) ﴿إِنَّا تَطَيَّرْنَا
 بِكُمْ﴾ (تشأم) مان بہ نئوہ کردیہ؛ (نحس) ن وہ کی کوندہ بو، یاقل کہ
 نہ قیر پنی؛ توخوا کہ سی مردی زیندی کاتہ وہ (إبرای)ی (اکمہ) و (أبرص) بکا،
 وای پی نہ لئین؟ نہ بی نہ و (قوم)ہ (بعض)ہ (مصائب) یان بہ سہرا ہاتبی، وہ کی
 (قوم)ی (فرعون)، (تطیر) یان بہ (موسی) وہ (من معہ) وی نہ کرد ﴿لَنْ لَمْ
 تَنْتَهُوا﴾ لہ (دہ عوہت)ی نئمہ ﴿لَنَرْجُمَنَّكُمْ﴾ بہ ردہ بارانتان نہ کہین؛ (تفسیر)ی
 بہ جوین پیدان لام وایہ جوان نیہ؛ گہرچی (مُجاہد) کہ (تفسیر)ی واکردیہ،
 (رعاہت)ی (ظاہر)ی ﴿وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ی

کردیہ؛ زبیرا - (بعد الرجم) نہ گہر وہ کی (رجم)ی (حد)ی (رجم) کرای بی،
 نامینن؛ تا (عذاب)ی (الیم) یان پی بکا نہ تان کوژین، بہ (رجم)، (عذاب) تان
 نہ دہین، (عذاب)ی بہ نیش؛ نازانم (مَسَّ) چوَن (تفسیر) کہ م؟ (تفریق) لہ (بین)ی
 (عذاب)ی (روحانی) و (جسمانی) (نظر) بہ بت پہ رستان نہ بی؟ نہ گہر (عذاب)ی
 (روحی) یان مہ با، نہ یان زانی (عبادہت)ی (أصنام) چ (عذاب)ی (الیم)ہ، یو
 (إنسان) (روح) دار ﴿قَالُوا﴾ (رُسُلُ) ﴿طَائِرُكُمْ﴾ (شوم)ی خوتان ﴿مَعَكُمْ﴾
 لہ گہل خوتانہ ﴿أَنْ لَّنْ دُكِّرْتُمْ﴾ (استفہام) و (شرط) گردبوینہ وہ؛ نایا لہ بہر
 نہ وہ ندہ، کہ نئمہ (إرشاد) تان نہ کہین؛ نہ تان ترسیٹین، بہ یاد تان نہ خہین؛
 نہ و (تہدید)ہ نہ و (غضب)ہ، نہ و (تطیر) بہ (شوم) زانینی لہ نئمہ، نہ و (رجم) و
 (عذاب)ہ، چی وامن نہ کردیہ، (موجب)ی نہ و (أحوالات)ہ بی؟ نہ وی بہ سہرتان
 دادی، لہ بہر (شوم)ی مہ نیہ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (تجاوز) لہ
 (حد) پبیشہ تانہ لہ بہر (عصیان) و (فسق) و (فجور) و (سہر) و (قمار) و (شراب) و

(رقص) و سہ ما، ناگاتان لہ (مصالح)ی (دنیا)ش نہ ماوہ ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى﴾
 لہ دووری ﴿الْمَدِينَةِ﴾ شاری ﴿رَجُلٌ﴾ پیٹوئی، مہردئی گہورہ، یاخود نہ ناسراو،
 (رسول)ہ کان نہ یاندہ ناسی و (معارفہ)یان نہ بوو، تا (توہم)بچی نہ وہی دہی
 فہرموئی، لہ (تدبیر)بی ﴿يَسْعَى﴾ غاری نہ دا؛ خیرا نہ ہات؛ نہ و (رجل)ہ،
 مہروہ کی بہ (مجهول) (نکر)کرایہ، (حقیقۃً) (مجهول)ماوہ تہ وہ؛ (نقل)لہ
 (جبر)آن نہ کہن؛ ناوی (حبیب)بوہ؛ نہ بی ترجمہ بی، وہ (الان)ناوی (عربی)لہ ناو
 نہ و (قوم)ہ، چی نہ کا؟ خوی (حبیب)، ناوی بابی (اسرائیل)، یا (مُری)،
 کواٹہ بی یہ کی نہ لی: " (نجاں)بوو" یہ کی نہ لی " (حرّاث) " یہ کی نہ لی: "
 (قصّار) " (قیل): " پینہ دوز " (قیل): " (نحات)ی (أصنام)؛ (ہیکل)تراش "
 قسہ یہ دووہ بی (معنا)و بی (فائدہ). نہ لئین: " یہ کی کہ، لہ و سی
 یانہ ی (سابقی) (إلى الاسلام).

دووہ م: (مؤمن)ی (آل فرعون).

سیّ یہ م: (إمام)ی (علی) " (علم)بہ (أولیات) (نظر)بہ (أمم)ی (سابقہ)،
 نابی؛ نیستا (ممکن)ہ؛ (عالم)ناگاداری (أحوال)ی یہ کن (نسبت)ی (حضرة)ی
 (علی)لہ گہ ل (رسول اللہ)وہ کی (نسبت)ی نہ و (شخص)ہ لہ گہ ل (رُسُل)،
 وہ (مؤمن)ی (آل فرعون)لہ گہ ل (موسی)نہ بوہ (حکایات)زورن، پاستی کہ مہ؛
 خویہ (توجیہ)ی (روایات)ی (متناقضہ)مادی کردن نہ وانہ چاوہ نور نہ بووین،
 (ترقب)ی کہ سیان نہ کردیہ بوی (مِنْ أَقْصَى) (تقدیم)نہ کا لہ (رَجُل)؛ لہ
 (حادثہ)ی (موسی)، چونکی (موسی) (مُترقب)بوہ؛ کہ سی بی، (خبرات)ی پی
 بی (رجل)ی (تقدیم)کردیہ؛ (علما)ی (بلاغت)وا نہ فہ موون، وہ (بعض)ی
 (توجیہات)ی تریشیان، فہرموہ: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ کہ گہ یشتہ
 لایان بہ (قوم)ی خوی فہرمو (إتباع)ی نہ و (رسول)آنہ بکہن، دویان کہ و
 ﴿اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا﴾ چتان لی (طلب)ناکہن، وہ کی (سائی)ی (رُسُل)،
 (أجر)ی خویان لہ خوا نہ وئی.

گه لێ کهس دێن، به (عبادهت) (مشغول) نه بن، چیان ناوی، به لکو نه گهر
 شتیان بۆ بیهن توپه نه بن (ردی نه که نه وه؛ تا دل له خه لکی و نه ستینن،
 نه بنه (مُعْتَقِد) نه و جا نه وی نه ی کا، نه ی کا ﴿وَمَنْ مُهْتَدُونَ﴾ نه وانه (ثابت) ن
 له سه ر پێ ی پاست، بێ (حیله) ن؛ دیاره شاره زایان بوه، به (سِر) و (عَلَن) یان
 که وتیه، (صدافتهت) ی وانسی، لێ (معلوم) بوه ﴿وَمَا لِي﴾ (سبب)،
 (موجب) له بهرچی؟ ﴿لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ منی (خلق) کردیه، (کلام) ی (خیر
) خوا هانه یه؛ بۆ خۆی چ (خیر) یکی نه وی، بۆ (قوم) یش نه وه ی نه وی ﴿وَالِيهِ
 تُرْجَعُونَ﴾ (مبدأ) و منتهی نه وه. (بعض) ی نه فه رموون: " (آیه) له (احتباك) ه،
 ته وای (کلام) (مَالِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ أَرْجِعُ وَمَا لَكُمْ لَا تَعْبُدُونَ الَّذِي
 فَطَرَكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ؟) " نایا نه و (ایجازه) له (کلام) ی وی دایه، یاله (کلام) ی
 خوا؟ نازانم وه لام وایه، (مقام)، (مقام) ی (صنعه الاحتباك) ی (علمی بدیع) نیه؛
 وه (ایجاب) نه کا، (آیه) ﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ بکری به (احتباك) ﴿أَتَّخِذُ
 ...إِلَٰهَ﴾ (تقدیر) بکری. (حاصل) ی (مختار) ی (جمهور) (مختار) ه؛ (سعد
 الدین) و (أمثال) ی قسه یان له (تحقیق) ی (آیه) جوانه، وه زۆه؛ نه گهر
 (تعریض) ه.

که سی (إتخاذ) ی (إله) بکا، نه بن (إتخاذ) ی (آلهة) بکا (لَا تُعَدُّ وَلَا تُحْصَى)؛ زێرا
 (وجه) ی (ترجیح) نیه، مه گهر (حسب الظاهر) (شمس) نه ویش (حاجهت) به
 (تمثیل) ناکا، خۆی هه موو پۆژی ده رته که وی؛ (بَعْدَهُ) بیز نه بی، (وهكذا). چ
 (معنا) ی نیه مانگ بیه رستری، پۆژ نه په رستری ﴿إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ﴾ خودا
 وه ندی (عظیم الشأن) ی بێ (شريك) ﴿بِضُرٍّ﴾ (إرادته) بکا، (ضرر) ه کم تووشی
 بی؛ ﴿لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ هیه (نفع) م ناداتی، (شفاعةت) یان پی
 ناکری؛ (جماد) پی نه کری؟ نه دی (مُمَثِّل) ی (موهوم) خۆی نیه، (شفاعةت) ی
 چۆن نه بی؟! وه کی (منطقی) نه فه رموون: " (سَالِبَة) (صدق) ی دی، له گه ل
 (إنتقا) ی (موضوع) " ﴿وَلَا يُنْقِذُونَ﴾ (خلاص) م نا که ن، بۆچی (إتخاذ) یان

کہین، بہ (إلهه)؟ ﴿إِنِّي إِذَا﴾ (على التقدير الإلتحاذ) ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ گومپای
 ناشکرا؛ (سجدہ) و (رکوع) بؤ گاجووت بیہی؛ (بَعْدَهُ) بیکوژنہوہ، پارچہ
 پارچہ ی بکہن، بی شارنہوہ، وہ کی (ملوک) آن، (احتفال) ی بؤ بکہن؛ ﴿إِنِّي
 آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (رَبِّی) (حقیقی) ﴿فَاسْمَعُونَ﴾ وتیان: گویتان لی بی (على ملاء
 النَّاسِ) وہ کی (عُمری) (فاروق) (إعلان) ی (إيمان) ی ئەکا، بی (خوف) و بی
 مہراس. (توجیہ) ی (خطاب) بؤ (رسول) ہکان (معناً) جوانہ؛ (أما) لہ (ظاہر) ی
 (سیاق) دوورہ. پاش ئەو (إعلان) ہ ی (حُر) و دلیرانہ، لہ (طرف) (جناب) ی (حق)
 (نداء) ی کرایہ ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (حجاب) نہما، (ممکن) ہ ئەو (نداء) یہ یان
 بیستبی ﴿قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ خوزیا (قوم) ی من بیان زانیبا ﴿بِمَا غَفَرَ
 لِي رَبِّي﴾ (سبب) ی چیہ؟ (إيمان) ہ بہ (وحدانية) ی (إلهی)؛ ئەوان لی ی دوورن؛
 (طبیعی) ئەگەر بیان زانیبا، (إيمان) یان نیتنا ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾
 ئەفہرموون: "(قوم) ئەو (ذات) ہ یان کوشت" (عرض) ی (دخول) و (تمنا) ی
 زاناندنی (قوم)، لہ (طرف) (روح) ی (شہیدانی) بوہ؛ (ممکن) ہ ئەگەر بتوان
 (حمل) ی (جَنَّة) بکہینہ، سہر (جَنَّة) ی (روحی)، (لذَّات) ی (روحانی) چہند
 جوانہ. زؤ جار ووتومہ: "نیتہ (لذَّات) لہ (إيمان) بہ (وحدانية) ی (إلهی)،
 تہنہالہ (عبادات) کردنی ئەکہین، ئەو نابینیی؛ (أما) کہ سئی دوینئی (مقابل) ی
 کہری گایہ، (تمثال) ی، (خاضع الرقبہ) (ناکس البصر) لہ سہر (قدم) ی (ذَلِّ) و
 (إنکسار) پاوہ سستی، بیہی (إيمان) بہ (وحدانية) ی خوایہ، بی (شیبہ) و
 (شريك) و (علام) و (قدیر)، دارندہ یی (کائنات)؛ بیتنی؛ ئەو زانی ئەو (إيمان) چ
 (لذَّات) ہ کی ہیہ؛ چ (کرامت) و گہورہ کی تیایہ؛ بنقرہ لہ چ (ذَلَّات) ی بؤ چ
 (عِزَّت) ی ئەپوا ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (حقاً) (مؤمن) (عِزَّت) ی
 (نفسی) نہ بی بہ (مؤمن) (حساب) نیہ؛ (بعض) ی لہ (اتباع) ی (صوفی) یان، لہ
 (هتک) ی (نفس) بہ (غلط) چووین؛ (ریاضة) ی (نفس) بؤ (عِزَّت) ی (نفس) ہ؛
 (حتی) بہ (منع) لہ خواردن و خواردنہوہ (لذاذ)، بؤ (مقام) ی (صمدانی)

(توجیه) ی پی نه کا؛ پۆزی خورش کردن و شه قتی هه لدان و با به پره لا کردن، کاری (مؤمن) نیه (لَا يَنْبَغِي لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَذَلَّ نَفْسَهُ) به لئی هه رچی بکه ویتته ده ست نا (اهل) تیکی نه دات ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ پاش (وفات) ی به هه ر (نوع) ی بوویی ﴿مَنْ جُنِدَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ (قوم) ی نه وه نده (قوی) نه بوون، له شکریان بیتته سه ر؛ (غرو) ی (جاهلان) (سوق) ی کردن، بۆ (کفر) و (ضلال) و سه رکه شی ﴿وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ (سابقاً) هیچ (أَمَّتْ) ی شایانی وه ی نه بوه، له (طرف) ئیمه له شکر ی بکریته سه ر ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَنِحَةً وَاحِدَةً﴾ (مَلَكٌ) ی به سه ریاندا هارپاندیتی، به یه ک (صَحِيحَةً) مردینه ﴿فَبِأِذَا هُمْ خَامِدُونَ﴾ دامردن، کوژانه وه، ساردبوونه وه؛ بوون به خۆله میس (ممکن) ه له به ر بی (أهمیهت) ی وان بی (إِبْنِ مَسْعُودٍ) (زیکه) نه خوینیتته وه؛ وه ک قووقه ی که له بابی؛ (ظاهر) وایه (زیکه) نه گا به (صیح)؛ (واقعاً) (إنسان) وه ک (فانوس) یکه پی کرای تا (مواد) ی (محرقة) ی له ناو (هیکل) ی، به (انتظام) بسوتی (حیات) ی (دوام) نه کا؛ که (انتظام) ی چوو، (حیات) تیک نه چی که کوژاره وه، (حیات) نامیینی، وه (هیکل) ی بۆگه نی نه بی، نه پزی وه کی خۆله میشی لی دی ﴿يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ﴾ په شیمانیان له سه ر ئی نه ندۆه و غه م، (حاضر) به له سه ریان ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ هه رک ی بی ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ گه مه ی پی نه که ن خویان لاگه وره یه؛ (رسول) یان لا سووکه؛ قه شمهری پی نه که ن نه مپۆش که سی له پوی (نصح) وه وه، (إرشاد) ی نه و (نوع) ه (عباد) ه، به د نه ادا نه بکا، گه مه ی پی نه که ن. نه و (نیین) ه بۆ (قوم) ی (قریش) (أَنَّهُ) بوه به (إِثْر)؛ نه وانیش (استهزاء) به (جنابی رسول) ی (مُجْتَبَا) نه که ن ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ نه یاننده؛ نه یان بیستی، نه یانزانیه؟ ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ﴾ (اهل) ی (مکه) ﴿مِنَ الْقُرُونِ﴾ زۆر، بی (حساب) ﴿أَنَّهُمْ﴾ (قرون) ه کان ﴿إِلَيْهِمْ﴾ بۆ لای (اهل) ی (مکه)، (سادات) ی (قریش) ﴿لَا يَرْجِعُونَ﴾ ناگه پینه وه؛ (قرائت) ی (إِنْ) به (کسره) (من حيث التركيب) (راحهت) ه؛ (قرائت) ی (أَنْ) به

(فتحه) نه ختی (اضطراب) نه دا، وه (خلاف) یان، ته واویکه. له (نظر) (حقیر) نه و (معنا) یه، که (مُختار) ه، لای (مُحققین) آن، خۆی نیه؛ زیتر نه وانه، چ (إدعای) وایان نیه، نه وانی پابردوو، نه گه پێته وه، (رجوع) یان بۆلای وانه نه بێ؛ به لکی بالعکس، وه کی له (سورەت) ده ره که وێ؛ نه وانه (إنکار) ی زیندی بوونه وه، نه که ن؛ وه (اکثری) (أقوام) له (رسول) یان نه خوانن ﴿فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (معنا) یه تریش نه فەرمووی؛ (إمامی رازی)، گویا (مُرَاد) له (نفسی) ی (جوع) (رجوع) ئی (نسبی) یه (یعنی) نه وانه ی به (هلاک) چووین، که سیان نه ماوه، به خزمایه تی بگه پێته وه سه ره نه مانه؛ نه مهش لام خۆش نیه وه چه ند (وَجْوه) ئی تریش، (سید) (صاحب) ی (روح المعانی) (بیان) ی نه کا؛ به که میان (راضی) یه. چه ند پۆژه، نه من له سه ره نه و (آیه) ه پاوه ستایم، به (معنای) ی وان (قائل) نیه، وه خۆشم چی وام بۆ نه هاتوه، دلم پێ ی پاوه ستی آخری وام بۆ (ظاهر) بو، (بالعکس)، (ضمیر) ی (أَنْهُمْ) بۆ (أهل) ی (مکه)؛ (ضمیر) ی (إلیهم) بو (قرون) ی (بائده) و (هالکه) بچیتته وه؛ (أَنْتَ) پوشی (أحوال) یان وا نه گه یه نێ، نه مانه (رجوع) یان بۆلای نه وانی پابردوو نابێ؛ نامرن، به (هلاک) ناچن ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ هه موویان - (أولین) و (آخرین)؛ نه ماننه و (أقوام) ی (هالکه)؛ نه فەرموون: " (لَمَّا) به (معنا) (إِلَیْهِ) " (وَلَوْ) (کسانی) ش فەرموویه تی؛ من نه وه نازانم؛ گشتیان لای ئیمه (حاضر) نه کرین؛ بۆ (حساب) و (جزا) یا (عذاب) نه درێ، چونکی قسه له گه ل (کافر) ه کانه، (کُلُّ) که نه وانن ﴿وَأَيَّةٌ لَهُمْ﴾ بۆ نه وانه ﴿الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ﴾ مردی؛ وه کی ئیستای هاوینێ؛ هیشک، سووتای، له بهر (حرارة) ی پۆژی ﴿أَحْيَيْنَاهَا﴾ بارانی به سه ره نه بارینێ؛ (قوه) ی (إنباتی) ی به (حرکه) نه که وێ؛ گیا و گۆل شین نه بێ ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا﴾ له (أرض) ی زیندی کرایه وه ﴿حَبًّا﴾ دانه؛ گهنم و جو؛ نوک و نیسک، (هرطمان) ﴿فَمِنْهُ﴾ له (حبه) که ﴿يَأْكُلُونَ﴾ و پێ ی نه ژیه ن؛ له (ترکیب) ی نه و (آیه) ه، قسه یان هیه ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ له (أرض) ی (جَنَّاتٍ) باغات ﴿مِنْ نَّخِيلٍ﴾ (جمع)

نخلہ دار خورما ﴿وَأَعْنَابٍ﴾ سری تری؛ (تفسیری) یہ کی بہ دار، وہ یہ کی بہ میوہی؛ وہ کی (سیدی آلوسی) نہ فہرموئی؛ نوورہ ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا﴾ دہرمان کولاندیہ، لہ عہردی ﴿مِنَ الْعُيُونِ﴾ لہ کانی یا ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ (ثمری کل) لہ داری خورما و داری تری؛ (رجوع) ی (ضمیر) بؤ ناو - کہ لہ (عیون) (مستفادہ)؛ دور نیہ؛ (حقیقہ) داری بہ بہر، کہ ناودی، (ثمری) دہہا شایانی خواردنہ؛ داری میوہ بین ناو نہ بی؛ (أَمَّا) نازانم خورما بین ناو نہ ژیہ؟ بپوا ناکہم ﴿وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ دوشاوا، باسوق، یا ئی دہست چیتیان و ناو دانیان، بہ (دلو) و (ناعور) و نہ مانہ؛ وہ (ممکن) ہ (ما) (نافیہ) بی؛ (لکن) باغات؛ بی (عمل) ی (بشری) خوی نیہ؛ (غابات) ہ جہنگہ لستانہ ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ دیارہ نہ وانہ بہ ہر دوو (معنا) (کافرن) ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ﴾ نیرو می ﴿كُلُّهَا﴾ ہہ مووی ﴿مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ﴾ لہ دارو (نباتات) ی (ثمرہ) ﴿وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ خویا ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ نہ وہی نایزانن، زورہ؛ نہز (جملہ) (میقرب) کہ لہ و نیزیکہ (کشف) کرایہ (سبحان اللہ) نہو (آیہ) ہ، (آیہ) ئی (عظیمة)؛ (حقاً) لہ (معجزات) ی (علم) ی (رسول) ی (کبریا) یہ؛ (تفصلات) ئی زوری گہر کہ؛ (أَمَّا) (مجملاً) (عرض) نہ کری؛ (بشر) (ترقی) کرد کہوتہ، (أوج) ی (اختراع) و (کشفیات)، نہوجا (سرامدان) ی (حکمت) زاناندیان، (ثمرات) و (حبوبات) وہ کی (حیوانات) (محصول) ی (زواج) ہ نہ وہی (ثمر) و (منتج) بی، لہ (عالم) ی (نباتات) و (أشجار) و (حیوانات) دوو (قسم) ن؛ نیرو می - من گہ لی جار لہ (آیات) ی (قرآنی) و ہرم نہ گرت - تاکو لہ (رسائل) ی (حکما) ی (غرب) (مفضلاً) دین، (شکر) ی خوام کرد؛ (طنطاوی) لہ گہ لی جی، لہ (تفسیری) خوی، باسی نہو (مسئلہ) نہ فہرموئی؛ (مقالات) ی جوان جوان، لہ (علما) ی (غرب) (نقل) نہکا؛ (حقیقہ) (تحقیقات) یان (مُحَيَّرَة)؛ (حیوان) بہ (غریزہ)، بہ (شعور) ئی بہ (لقاح) برد؛ نازانم چوئیان زانی؛ (لقاح) ی خورما بہ ردارو (ثمر) چوئن نہ کری؟ بہ (تدبیر) ی (صانع) ی (حقیقی)، بہ (واسطہ) ی:

(ریاح)تۆی لەناو گەلی نێر، ئەهاوێتە ناو گەلی مێ؛ لەوی (ثمرة) (تکۆن)ئەکات؛ (سعدی)ئەلی: "بەرگی درەختان سەبزه ست دەر (نظری) (هوشیار) هەر (ورق) ئ (دفتر)یست (صنعت)ی پەرودەردگار!"

ئەگەر تەماشای (طریق)ی (تکوین)وی (ثمرة)بکە، هەردانە، چەند (دفتر)یکە، لە (فوق)ی (طوماری) (أفلاطون)ی (مع الأسف)چەند سالا، (خصوص)ئەمسال، تری لە وولاتی ئیمە (آفات)ی هەیه؛ هەم هورپی ئەی با، هەم ژەنگ لی ئەدا بی کەلک ئەپوا! ئومیدم وایە (صاحب)ی ئەو (آیة)ه (رحم)ئ بکا؛ دەرדרو بەلامان لەسەر هەل گری؛ (سبحان الله) (نبی)یە (أُمی)یە (وحی)ی (إلهی)ئەو (دقّت)و (صنّع)و (تکوین)ئەزانئ؛ (حُکما)و (عُلما)لی ی (غافل)بوون، تا لەو (آخر)ه (کشف)کا. (أما)شتی هەیه، (عجایب)ه لە وولاتی مە: دۆشاو دروست ئەکەن، کلی سپی هەیه ئەهاوینێ ناو مەجەلی سۆراوی تری تی ئەگەلی غیری (ماده)ی (سُکر)ئ (مواد)ی ترفی ئ ئەدا دوا (تصفیه)ی ئەکەن ئەبیتە، دۆشاوی شیرن؛ چۆنیان زانی، دۆشاو بە و گلە ئەکری؟ (مفتاح)یان چۆن دۆزیه وە؟ گەلێکم (سؤال)ی کردیە، کەس نەیتوانیە، (جواب)داتەو ئەوانیش وەکی (حیرەت)ماین ﴿وَأَيَّةٌ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان (وَسائِر)ی (أَنام)یش وەکی وانن ﴿الَّيْلُ﴾ شەو ﴿نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ﴾ (أَنَّهُ)و کەولی ئەکەین، پۆژی لەسەر لا ئەدەین (ذاتاً)شەو (محاط)ه بەپۆژ؛ (دائماً) (نوی) (شمس) (أطراف)ی گرتو؛ (ظِلّ)ی (أرض)ی لەناو ویدایە ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ﴾ بۆیە (مفاجئە)ی تاریکی (مُستغرب)ه؛ (خصوص)کەبلی: " (نور) (ذرات)ی (منفصل)ن لە (شمس)کەپۆژ ئاوابوو، بە (مُدّه)یەکەم، ئەو هەموو ملیارنەندەر ملیار، ترلیۆن ئەندەر ترلیۆن، چی لی دئ؟! (أما) (سلخ)بکەیه گروونی پۆژی، لەناو شەوی دەرینی، من پام لی نیه؛ هەرچی (قول)ی (شیخ عبد القاهر)و (صاحبی مفتاح)ه وە (سعدی اکبر) (تقویه)ی فەرموو (تفصیلات)ی لە (مَطوّل)و (حواشی)ی (مَطوّل)و (تفسیر)ی (سَيّدی آلووسی)دایە؛

(حُکما) ئه‌لَین: " (ضیا) ی (شمس) (مُرکَب) ه له حه‌وت (لون)، که له (که‌سک و سوور) ده‌رنه‌که‌وی؛ (أرض) (ضیا) ی (شمس) قه‌وت ئه‌دا، (ألوان) ده‌کان - به (بَسِطی) یا (مُرکَبی) له گَلووک و (أوراق) و (أشما) و (حبوب) ده‌رنه‌که‌وی " (سبحان الله) تا (أَسار) ی (گُون) ده‌رکه‌وی، (عَاقِل) (إيمان) ی به (علم) و (قدرت) ی (صانع)، (زیاد) و به (قه‌وت) و (راسخ) ئه‌بی ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (قه‌وت) و (عظمة) و (منفعة) ی (شمس)، به ئَیمه‌ نایه‌ته (تحریر). (عَلَمای) (جدید) ی (علم) ی (هیئت)، هر پوژ - (دائِر) به (أحوالات) ی (شمس) (عجایبات)، (نشر) نه‌که‌ن؛ (طنطاوی) خوا (سلامت) ی ئه‌کا له گه‌لی جی (نقل) یا لی ده‌کات؛ (ذاتاً) ئه‌و (أساتذة) ی (مکاتب) ی (رسمیه)، (عموم) ی (شاره‌زای (هیئت) ی (جدید) ن؛ له (ده‌وره) ی (حرکه) ئه‌کات " (حاشا) (مادی) و (معنوی) (أرض) ئه‌و (قیمه‌ت) ه‌ی نیه، (فَلَکُ الثَّوَابِت) و (فَلَکُ الْأَفْلَاک) له (ده‌ور) ی بوخلینه‌وه؛ (فَلَک) ی (بسیط) ی - (مُحَدِّد الجهات) لای (حکما) ی (جدید) نا (موجود) ه؛ ئه‌وه‌ی (موجود) ه، (مُرکَب) ه (شمس) لایان (ساکنه)؛ (مرکز) ی (منظومه) ی خۆیه‌تی؛ (أَوَّل) (عطارِد)، (ثُمَّ) (زُهْرَة)، (ثُمَّ الْأَرْضُ)، (ثُمَّ) (مَرِیخ) (ثُمَّ) (مَشْرِی) (ثُمَّ) (بعض) ی (سیارات) ی تر که له نوێ ی بی (کشف) کراین، به (ده‌وره) ی پوژا (حرکه) ئه‌که‌ن (علیه) ئه‌م (جریان) ی (شمس) ه چیه؟ دوو (وَجْه) (ممکن) ه (أَوَّل) (شمس) (مایع) ی (ناری) به، (دائم الجریان) ه وه‌کی ئاو ئه‌و (معادن) ی تیا به‌تی، له‌به‌ر (حراره‌ت) تاواوه‌ته‌وه؛ شله وه‌کی (دُشَاو)؛ ئه‌و (حرکه) (دوام) ده‌کات، تا (قه‌وت) ی که‌م ده‌بی، پائه‌وه‌ستی؛ ئه‌و (وه‌قت) ه (نظام) ی (شمس) ئه‌گوپی؛ ئه‌بیته‌وه (طوری) تر؛ خوا ئه‌زانئ چۆن ئه‌بی! دووه‌م: (شمس) له‌گه‌ل (منظومه) ی خۆی بۆ (طرف) ی (مَجْرَه) ئه‌پوا، تا ئه‌گاته (مَقَر) ی خۆی؛ ئه‌و (وه‌قت) ه، ئه‌وه‌ستی؛ خوا ئه‌زانئ (منظومه) چی به‌سه‌ر دی؛ وه‌ئه‌شیلن: " (کُلّ) ی (کُرّه) به، (حرکه) ی (حول المَرکَز) ی خۆی ه‌یه " (عَلَمای) ی (قدیم) وه‌کی (فخرالدینی رازی) وه (أتباع) ی وه (أشباع)؛ (حتی)

(سید آلوسی) له سهر (نهج) ی (هینته) ی (قدیم)، (تفسیر) ی (آیه) یان کړدوه؛ (لکن) (تغییر) ی (نظم) که نافه رمووی (وَأَيُّ لُهُمْ) وه (خاتمه) ی (آیه) له سهر ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (طرن) ی نوئ نه گه یه نی؛ گوئ گره له قسه ی (نُقال) آن؛ نه و (شمس) ی وا (عظیم) یان، کوو کړدیته قوتوو له ی (قلم) و زویان یان؟ بؤ (شعاع) ی (شمس) و (نور) ی په کی (عیسی) ی (رسول) ی (ملاح) ه؛ نه دی پیش (عیسی)؟ (ماشاء الله) (هذا بهتان عظیم) (شیخ إسماعیلی حصرمی) (امر) ی کړده (شمس): "پاوسته" پاره ستا! (إشارة) ی کړد؛ "ناوابه" ئابوو! (شیخ إسماعیل - سمایل) ی (عهود الانی) خومان، حهوت سالان جلوی پوژئ پاکیشا؛ (ملیّون) ی وه کی (إسماعیل) هه موو (أرض) و (کننات) ی (نظر) به (شمس) به قه د دانه هه رزنئ نابئ؛ به (قیاس) ی (قُبّه) یه (وسیع) و (رفیع) له (نُزهة المجالیس) نه لئ: "ناوی (حضره) تی أبو بکر) ی له ناو دلی (شمس) نووسرایه؛ هه موو پوژئ که نه گاته، نیزیکی (سمت) ی (کعبه)، نه یه وئ پاره ستئ؛ (یعنی) به سهر (کعبه) یا تی نه په پئ؛ (ملائكة) هه کانی جلّه وکیش، سویندی پیدانه دن به (حق) ی نه وکه سه ی ناوی له ناوت نووسراوه؛ نه رگه نه پوئ نه وجا نه پوا (وهکذا) قسه ی هیچ و پووچیا نوره.

له (حدیث) ی (تصحیح) کړاو نه لئ: "که پوژ ئاوابوو، (جریان) نه کات، بؤ (تحت) ی (عرش) ی خوا، نه که ویت (سجدة)؛ گوئ ی له بهر گونا هکاران، حهز ناکا، (طلوع) کاته وه؛ خوا (امر) نه فهرموئ: "له (مشرق) ی خؤت (طلوع) که وه" تا (آخر) ی (امر) پئ نه کړئ له (مغرب) (طلوع) کا، نه و (وهقت) (قیامهت) نیژیک نه بئ دهر کی (توبه) نه گیرئ! "هر چه ند له (طرف) (رُوات) (تصحیح) کړاوه، وه (حقیقة) نه وه ی پیغه مبه رهموی بیټی، نه بئ پاست بی؛ (أما) له (علم) ی (أصول) نه فهرموئ: "نه وه ی به دهر کهوت، وانیه، دیاره (مُختلف)؛ وه یاخود (توهم) ی هیه، له (طرف) (سُماع) و (نُقال) آن" نه مړؤ (حساب) ی (طلوع) و (غروب) ی (شمس) (کالشمس) (ظاهر) ه؛ (ساعة) ت له یه کی شه وی ئیره له

(مصر) بانگی (مغرب) نهدات؛ به (پادیق) گویمان لی به، له (کویه) (ساعات) له (لونه ره) لی دده دات، نه لی: "ساعات چواره" لیره هوتی سبه ینی به.

نه لئین: "له (عبارت) ی (نبوی) دانیه، که ناوا بوو، نه چی بۆ (تحت) ی (عرش) "وهک: له (تفسیر) ی (آلوسی) (نقل) کرایه (ممکن) ه (مراد) ی (رسول) ی (اکرم) و (أعلم) (سیر) ی (إلى المَجْرَةِ) بی؛ (حسب الحس) به (حرکه) ی (حاضرة) ی تی گه یشنه به (مناسبه) ی (کعبه) له بهر (ایمان) ی (قوم) ی وه زیده له نه ندازه ی دهرچوون، (علما) ی (شرع) نه فهرموون: "نه گهر (کعبه) له جی ی خوی نه ما (مثلاً) چوه (زیارت) ی (ولی) به له (أولياء الله) یان، له نویژدا، پوو له (هوا) ی (موقع) ه کی نه کین" وه نه لئین: "چوه بۆ (زیارت)؛ (بالفعل) (واقع) بوه" (لاشک) نه مه (خرافات) ه بی (أصل) و بی (أساس) ه؛ سیخصه بوتی پیوه بوو، بۆ چی به کئی فری ی نه دان؟ تا (حضرهت) ی (خاتم الرسل) له (نجاسهت) ی (أصنام) پاکی کرده وه! (حاجهت) به (تأویل) ی (ملا) به کان و (صوفی) به گهره گهره کان نیه؛ (شمس) (شمس) ه؛ (کعبه) (کعبه) به؛ (حقیقه) یان بیاره؛ چ (ماهیت) ی (مجهول) یان نیه.

(حکما) ی (جدید) نه لئین: " (شموس) و (أقمار) نؤدن" وه (ملا) ی (طنطاوی) خوا بهر (قرای) کا، له (تفسیر) ی خوی نه ی فهرموئ.

(ملا) به (تونس) ی گویا نه مه به (کفر) نه زانی؛ (أنت) خوا (نص) ی داناوه، (شمس) به ک، (قمر) به ک (تعدد) ی نیه. نه مه (کلام) ی (جاهلان) به به، (ملا) به وه کی (طنطاوی) (مسلمان) و جگهر سؤز، بۆ (إسلامهتی)، چون به و (نوع) ه قسه (تکفیر) نه کری؟ به لی نه مه کونه (سلاح) یکه به ده ست (ملا) یانی کونه وه؛ (لکن) (سلاح) ی کوله؛ (لاشک) بۆ خویان (ضرر) ه.

(متی) به فندی (رسالهت) ی هی، به ناوی (سوپه ری صاعقه) چه ند (فصل) ه کی تیایه، له سهر (قول) ی (حکما) ی (فلک) و (طبیعة) نه ی فهرموئ؛ دوا ی (کل) ی (فصل) (ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ) نه نوسی؛ نؤرم پی خوش بوو

دیاره ئەم (تقدیر) و (ترتیب) و (ترکیب) و (صنع) و (تسخیر) ه له (طرف) (ذات) ئی (غایه) (غالب) و (عالم) به (علم) ئی (عملی)، (صنعی)، (ایجاد) کرایه؛ له (طبیعه) ئی (جاهلی) یه وه نابێ؛ وه (تأثیر) ی (طبیعه) یش که (مخلوق) ی خوایه (إنکار) ناکرێ؛ یه کی له (شاهد) آن (سوپه ری صاعقه) یه و ابزانم (حرکه) ی (المُسْتَقَرِّ) جودایه، له گه ل (حرکه) (إلى مُسْتَقَرِّ) (والله أعلم) ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا هُ مَنَازِلَ﴾ مانگ (جُرم) ئی (کروی) بئی (نور) ه، خاکی یه؛ ئەلین: " (أساساً) له (أرض) جودا بویته وه " ئە وه تۆریش (معلوم) نیه؛ (لکن) بئی (نور) ی وه (نور) ی دانه وه بئی (شبهه) یه؛ (أهل) ی (تقویم) (شاهد) ن؛ ئە گهر (محض) به (إرادة) ی (کبریائی) بئی، (مُنجم) چووزانی؛ ئەم سال (مثلاً) مانگ ناگیرێ؛ یا ئەو سال دووجار نه گیرێ. وه (باقی) (أوهام) و (خیالات) ی تر توپه هاتن؛ ئیوه ی نین، بنوسرینه وه؛ (ولو) بۆ (رَد) لیدانیان بئی.

له و سالانه پۆژ که مه کی گیرا؛ (تقویم) ی (ایران) ئە ی ووت: " بیست مانگ (نحوست) ی، (باقی) یه " به (نورالدین) ی برام ووت: " له و قسه ئە فامریته وه، سالی (آتی) پۆژ ناگیرێ " (حقیقه) و ابو؛ وه له (تقویم) ی (جدید) ووتیان: " ناگیرێ " (علما) ی (ملی) خۆپایی، خۆیان به (رَد) ی ئەم (نوع) ه (حقائق) مادیی ئە که ن؛ ئە گهر (شریعت) ی (وضعی) یه، ئە گهر (طبیعی) یه، هه ردوو ئی خوایه کن؛ (تنافی) یان نیه؛ (إلا) به (إعتبار) ی (وهم) و (خیال) ی (ملیون) آن نه بئی. (عبارت) ی (قرانی) (صریح) ه، که (قمر) خۆی به (منازل) (تقدیر) کراوه! ئە گهر چی (علما) ی (تفسیر) و (هیئت)، (منازل) بۆ (قمر) (تقدیر) ئە که ن، وه ئەو (منازل) آنه، (إعتباری) ن، مانگ له هیچ (منزل) ئی دانا به زی، پانا وه ستی، قوئاغ ناگیرێ، (تفصیل) ی (منازل) ت نه وێ؟ (مُراجعه) ی (کُتب) ی (هَيْئَة) و (تفسیر) ی (روح المعانی) (سَيِّدِ الْكَوْسِيِّ) بکه. ئە گهر قسه ی (أهل) ی (فلکی) (جدید) پاست بئی، (قمر) (حیات) ی تیا بوه به (مرو) ی (أدوار) (حیات) ی تیا نه مایه ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (ممکن) ه پاش (انقطاع) ی (حیات)

(نور)ی خوی ته مابی، بویه له (أول)ی (شهر)، (شکل)و پهنگی وهکی پهگی دار خورمای پیر، یا لاسقی ووشکی، یا باسکه لقی ورده له ی هیشک بوویی، نه نوینی. (أساساً)پگی دار خورما، (مدار)ی ((حیاتی)یه. (بعض)ی (أحكام)ی (حسی)، (حس)به ته وای پی ناگا، به (قوه)ی (حدس)نه زاندی، (أفلاطون)به (قوه)یه (غریبه)، (أما)نایه به؛ لای (مليون)که م دهست - نه که وئ، نایه لئ، یا خود نه یه لئ نیی؛ (لکن)لای (حکما)ی (طبیعة)و (کیمیا)و (فلک)هیه؛ (أکثری) (إختراع)له (إنتقال)ی (حدسی)یه، بی (سبق)ی (تفکر)و (خیال)؛ من (مقاله)یه یا (رساله)یه کم هیه، (الحدسُ سُلْمُ الإرتقاء) (حقاً)شایانی (مطالعة)یه. (قدیم)یه (معنا)کونه؛ (مُقابل)ی توی و تازه یه؛ نه ک (موجود)ی بی (إبتدأ)، (دائم) (مُسْتَمِرُّ الوجود)بی (نهاية) ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ (لا یهق)ی وی نیه، (نباهت)و (عظمة)ی (شمس) (موافق)نیه، له گه ل (سیر)و (حرکه)ی (قمر)؛ نه م له (دور)ی (أرض)مانگی (دهور)هکی نه دات؛ (شمس) (مرکز)ه، هه موو (دهور)ی وی نه دهن ﴿وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ شهو (سبق)له پوژ ناکا؛ شهو (دائماً) (مُحاط)ه به (نهار)؛ (أرض)و سیبه ری له ناو (نور)ی (شمس)دایه؛ تا (فلک)ی (زُهره) (إمتداد)نه کاو به س؛ له (فلک)ی (قمر)نه وهنده نه ستوره؛ که (قمر)نه چیتته ناوی، که می (مکس)ی نه کاو دهر نه چی، (یعنی)له (وهقت)ی گیران؛ چونکی به هیچ (وجه) (قمر) (مقابله)ی (شمس)ی پی نا کرئ له (عبارت)ی (قرآن)یش دا، (رعايت)ی (مقابله)ی (عبارت)ی نه کرا؛ (حتی) (ظاهراً) (قمر) (ذکر)ناکا؛ (مُفسرین) (مُضْطَرِب)ن، (أقوال)یان (مُختلفه) ﴿وَكُلٌّ﴾ له (شمس)و (قمر)؛ (ممکن)ه (شمول)ی بۆ (أرض)یش بی ﴿فِي فَلَكٍ﴾ له (مجری)یه، هه ریه ک له (وضع)و (شرع)ی (طبیعی) (موقع)هکی هیه، (لا یهق)ی (شأن)و (حال)ی خوی وهکی (فلک)ی ته شی یو (دولاب)ی بیر ﴿يَسْبَحُونَ﴾ مه له نه که ن، بی که ندو کۆسپه و خوارکه؛ بی (تکلف)پاست و په وان، (حرکه)نه که ن. ناسمانی

(کُری) (متوازی السطحین) (مرکزى مرکزى (عالم)؛ (قبولى (خرق) و (إلتئام) ناکا؛ له (نظر) (فلکیون) ی تۆی (قدیم) له بهر (بعض) ی (نظریات) تئووشی (إشکالات) نه بوون، به (أفلاک) ی (جزئیة) گوی یا (دفع) (إشکال) یتن نه کرد؛ (لکن) گه لى (إشکال) ماوه، بۆیان (حل) نه کرا، له بهر نه وه (مُجَدِّين) (قسم) ی (أعظم) له (مسائل) ی (فلکیات) ی (إبطال) کرد؛ (فُسْحَة) یه (عجیب) یان دا به (عالم) ی (کون)؛ که (حقاً) نه وه ((سعت) و (کثرت) ه، له (سعت) ی (علم) و (قدرت) و (صانع) ی (حقیقی) نه وه شیته وه؛ (وعلماء) یانی (نقل) و (حکایات)، ده میان له (فلکیات) داوه، (رجماً بالغیب) قسه ی نا (معقول) یان زۆر کردیه؛ بۆ (ترویج) ی (أوهام) و (مُزخرفات) یان؛ (حدیث) ی زۆریان پێک خستیه؛ وه کی (آلووسی) (نقاد) نه وه رمووئ: " (صحیح) له (أخبار) که مه " وه (سید) ی (محترم) (إعتقاد) له سه (روایات) ی (إمامیه) و (أکثر) ی (ما فی الهیئه) ی (سُنَّیه)، نیه؛ (په حمت ی لى بى). خوا (جلال الدینی سیوطی) (عفو) کا، زۆر (خرافات) ی گرد کردیته وه، به ناوی (حدیث) (موجب) ی (إنکار) و (معاذ الله) (کفر) ی (أهل) ی (عرفان) ه؛ نه وانه ی که ناگایان له (مراتب) ی (أحادیث) نیه.

یه کی له (أعظم) ی (رجال) ی (عثمانی) له زه مانى (حرب) ی گه وره ی هاته ئیره؛ (طلب) ی کردم؛ چوو مه (زیارهت) ی. له (کیفیهت) ی (تدریس) و چ (نوع) ه (علم) خویندنی پرسى؛ (جواب) م دا؛ نه ز (جمله) (علم) ی (هیئته) نه خوینن؛ ووتی: " کی هه (هیئته)؟ " ووتم: " (هیئته) مه ریه که " ووتی: " نا، دووه " ووتم: " خیر، یه که " ووتی: " جانم به مندالی به ئیمه نه لئین: " (علم) ی (هیئته)، دووه؛ یه کی (یۆنانی)، یه کی (إسلامی) " ووتم: (حاشا) وانیه؛ (هیئته) ی (إسلامی) چیه؟ " ووتی: " نه وه ی که نه لئین: " (أرض) له سه شانی (ملائکته) ه، (ملائکته) له سه بهرده، بهرد له سه ر گاجووته، گا جووت له سه ماسی یه " ووتم: " (سبحان الله) کى نه لئین: " نه مه (هیئته) " ی (إسلامی) یه؟ (تأمین) ته که م، نه و قسه یه له (بین) ی دوو لیوی پیغه بهری،

دهرنه چوو؛ نهو (خرافات) و (مزخرفات) ه (أغلب) له (کعب) و (أمثال) به تی؛
 (إسرائيلیات) ه میتایانه ناو (إسلامهت) ی "پهوی کرده (قائم قام) ی (مرحوم)
 (أحمد حلمی) ووتی: " به (شاهد) به، (الآن) من له سه ده سستی (فلان) ی
 (مسلمان) بووم؛ (والله) (قلبا) (ایمان) م نه بوو، چونکی وام نه زانی، نهو قسانه له
 (طرف) (حضره تی محمد) ی به؛ وه (معلوم) یشه وانیه، نه مپۆ (معلومات) ی
 (بشری) بوه یته (عیانی) " جا چند هزار (إنسان) ی وا به بی هووده یی، له دلدا
 (مؤمن) نه بوو؛ وه واش له (دنیا) چوو یته دهر؛ تووشی (ملا) (نقاد) نه بوون،
 (بیات) (حقائق) یان بۆ بکات. نهو چند (حقیقهت) ه تابلی (تفسیر) و
 (تحریر) مه ل نه گری؛ (حقاً) (حق) ه، به (یس) ن بلین: " (قلب القرآن) ه " ﴿وآیة
 لَهُمْ﴾ نهو (آیات) ه (خاص) نین، به (أهل) ی (مکه)؛ بهس (عَود) ی (ضمیر) بۆ
 وان، له بهر (خطاب) ه ﴿أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (أولاد) یان، مندالیان، (نسا) یان،
 نه مه (التقان) ی (أنظار) نه کا، بۆ (ضعف) ی (بشر)، تابزانن خوا له چ (حال) ی،
 نه یانگه یه نیته چ (حال) ی به چ (عقل) و (علم) و (صنع) ی (تسخیر) ی (بحر) یان
 کردیه (حمل) ی ﴿فِي الْفُلْکِ﴾ (یعنی) به (ف) (فرق) ی هیه، له گه ل (حمل) ی به
 (علی)، هم سوارن، هم تی یدانه ﴿الْمَشْحُونِ﴾ (سفینه) ی پر (ذاتاً) نه گهر
 (حمل) گران نه بی وه کی (لانکی) به سهر ناوی نه م لام نهو لای نه کا (حرکه) ی
 (منتظم) ی نابی (سفینه) وه کی (هلال) و نه ستیره، له (بحر) دا نه پوا، به
 (سباحهت) دی ده چی. (بشر) بهو (قوهت) و (علم) و (صنع) ه، چون خوی
 (په زیل) نه کا، بۆ (غیر) ی خوا، کوپ نووش نه با؟ (عبادهت) ی (حیوانات) و
 (أجرام) ی (جامده) یی بی (قیمهت) و بی جی، به جی نه گه یه نی ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ
 مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ (تفسیر) به (حوشتر) لام (مناسب) نیه (وکذا) به (قطار) و
 (توتوموبیل)، چونکی (خَلَقْنَا) نه فه رموی: (أَمَّا) (تفسیر) به (عَرَبِ) زۆر جوانه، له
 میژه هیه. (سوق) ی (عرب) (وَلَوْ) به وولاغ، (أَمَّا) (سائق) ی وه کی (سائق) ی
 (فُلْکِ) (بشر) ه؛ (حقاً) نه مپۆ (بشر) ی (مُخْتَرِعِ) (أَعْظَمِ) ی (آیات) ی خوابه؛ له

(سفینه) و کەلەك گەیانیه (دونیو) و (غواصة) لە (عجلة) گەیاندى بە (طیار) ه. ئەوانە هەرچەند (مصنوع) ی (بشر) ن، (أَمَّا) بە (اعتبار) ی (أساس) (مخلوق) ی خوان (ومن العجائب) (تفسیر) ی (ذُرِّيَّة) بە (نُطفة)، وه (فُلُك) بە (بطون) ی (نساء) (ماوردی) (نقل) ی کردیه، وه (نسبه) ی بۆ (إمامی علی) دراوه (العیاذُ بالله) ئەوه لە (بحر) ی (علوم) دووره؛ (لكن) ئەوهی ئەلی: " (إمام (مُبین)، (علی) یه " ئەتوانی ژنیش بکاته (فُلُك) ه. وه له گەل (آیهت) ی ﴿وَإِنْ نُّشَأْ نُفِرْهُمْ﴾ له ئاویدا، پێك ناکه وی ﴿فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ﴾ کەس بە هاواریان ناگا (الصَّرِيخ - الْمُغِيث) لام وایه دروسته به (معنا) (صارخ) بی؛ به (نوع) ی ئەیان خنکێنی، هاواریان پێ ناکرێ. بەلی واش ئەبی، زۆر هاواریان ئەکەن، بی هووده ئەروا ﴿وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ﴾ (نجات) نادرین، به (ملاح) ان به مه له وانی ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا﴾ ئەگەر (رحم) یانی پێ بکا، قورتاریان کا (غیر) ی خوا، فەردیان رەس و (نجات) دەریان نیه ﴿وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ ئەگەر (أجل) یان ئەهاتی، (مُده) ی (معلوم) یان مابی، پاشدان (موت) (حتم) ه، ئەبی به (غرق) نا، به (حرق) (تعددت) الأ سبابُ والموتُ واحدٌ (واقعا) گەل کەس، له (غرق) (نجات) ی ئەبی، به (وجه) ی (عجیب) و (غریب)؛ (شُبُهه) نیه له (وقایه) ی (إلهی) یه؛ (إستثنا) (مُتَّصِل) ه، (مُستثنى منه) چیه؟ یا (مُنْقَطَعَة) ه؟ یاخود (نصب) ه ی به (نزع) ی (خافض) ه، یا له سەر (مصدریه) یه! ئەجاوهره کوردی تی بگات ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ (بعد تلاوة الآيات ولفت أنظارهم) ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ﴾ (عذاب) ی (دنیا) ﴿وَمَا خَلَقَكُمْ﴾ (عقاب) ی (آخرهت) ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ (رجا) له (طرف) وانه باله (طرف) (قائل) ه، ئەوهی (نصيحة) یان ئەکا. (جواب) ی (إذا) له (آيات) ی ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ هەرچی بی ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ ئەفامرێته وه؛ ئەتەرپنه (آيات) نه گوی ئەدهنه، (داعی) و (ناصح)؛ (أَمَّا) بۆ (دَابَّةُ الْأَرْض) آن، زۆر چاک گوی ئەگرن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له (منافع) ی (بری) و (بحری) به (زراعت) و (کسابهت) و

(تجارهت) بۆ تان نه نیری ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی پی یان نه وتری ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی (ام) یان نه که نی، نه (وجه) ی (نصح) و (ارشاد) ﴿أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ﴾ وه کی ئیوه نه لئین: " (رزاق) هه ر خواجه، (رزق) ی هه موو (حیوان) نه دات؛ وه نهو (رزق) ی ئیمه خوا به مه ی داوه (معنا) ی چی، نه یدا به ئیمه، ناداته نهو (فقیر) و بی نه وایانه؟ " ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (جهل) ئی ناشکرا؛ (مادام) خوا نهو (رزق) ه ی دایته ئیمه؛ ئیمه بۆ بیده یین، به خه لکی؟ (فی الحقیقه) نهو (اعتراض) ه دیته سه ر (أشاعر) آن؛ (لکن) به (أسباب) ی (عادی) خویان (نجات) نه دهن. (واقعا) خوا (إرادة) بکات، (إحتیاج) ی که س به که س نایه لی، (أما) (نظم) ی (حیات) ی (دنیا) له گه ل نه مه، پیک ناکه وی. (أسباب) ی (معیشه) (تقسیم) کرایه؛ زۆر که س له به ر پیری، نه خوشی، بی (مناسبه) بی له گه ل (مسلك) ی، وه کی (ملایان)، بی کارو (کسابهت) نه میتن، (دنیا و وجدانا) (ایجاد) نه کا، (مساعده) نه کا، (مساعده) بکری؛ دیاره نهو (قوم) ه (جاهل) و (بخیل) ن، نه (تحصیل) ی (علم) نه که ن، نه کاری چاک زۆرم پی ناخوشه، که (فقیر) ی (سؤال) نه کات، پی نه لئین: " خوابت داتی " نه گهرچی به (وجه) ی (دُعا) نه ی لئین: " (سبحان الله) وا دهر نه که وی (غیر) ی (إطعام) له (إنفاق)، (حتی) به (نفسی) یش به (دلیان) دا نایه، باز (سبحان الله) نه مپوش نه وانه ی (ناصر) ن، به (عین) ی (کلام) (مقابله) نه کرین! به لی وایه، چاره له (طرف) خودایه ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ پوژی (قیام) ی (قیامهت) که ئیمه ی پی نه ترسیتن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ که ی نه بی؟ بابی، بزانی چیه؟ چمان به سه ردی؟ (طبیعی) نه مه له پوی (استهزاء) و (إنکار) نه ی لئین. نه گهر (دقهت) له (آیه) ی ﴿يَا وَيْلَنَا﴾ بکه ی، نه زانی (ضیعا) (إنکار) ی (قدرهت) ی خوا نه که ن له سه ر (بعث) و (نشور) ﴿مَا يَنْظُرُونَ﴾ (انتظار) ی و چاوه توپی ناکه ن، له هیچ شت ﴿إِلَّا صَيْحَةً﴾ (هائل) ئی (عظیم) ﴿وَاحِدَةً﴾ نه گهرچی (صحیه) به گوئی نه بیستری، (أما) (چون) چه شم زوره ی داری به ری (الله اکبر) است (چاو له پی

یه کی تیا هیه ﴿تَأْخُذُهُمْ﴾ نه یان گری، (استیلا) یان به سه رانه کات ﴿وَهُمْ يَخْصَمُونَ﴾ له (معملات) یان، یا (دائیر) به (أحوال) و (أحوال) و (اضطرابات) ی (هائل) نه وانه هه رچه ند لی (غافل) ن، (أما) له (سؤال) و (استعجال) یان، وه نه گپری (أَنَّهُ) (انتظار) ی نه که ن، (مُتَرَقِّبِن) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً﴾ نه گهر له ناو (عائله) بن؛ ئیستاش (مسلمان) آن زۆ بئ (وصیة) نه پۆن ﴿وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾ نه گهر له (خارج) بن. نه م (جواب) ه نه گهرچی (جواب) ی (استفهام) ی (أهل) ی (مکه) ی، (أما) نه و (ماجر) ی به بۆ وان نه بوه، وه تا نه مپو که (منتصب) ی (قرن) ی چواره مین (هجری) ی؛ نه هاتیته (حیثی) (حصول)؛ خوا نه زانی که ی نه بئ! نه وانی (بالفعل) نه ی بینن، دین، بۆ (أهل) ی (مکه) (مراد) (بیان) ی (سهولیت) ی (قیامت) ی (بعث)؛ هه ر (آن) ی خوا (اراده) بکا، به (صیحة) یه (عالم) نه مرینی، به (نفخة) یه زیندیان نه کاته وه! ﴿وَنُفِخَ﴾ (أَنَّهُ) بوه؛ چونکی (نظر) به (مابعد) ی (صیحه) یه ﴿فِي الصُّورِ﴾ (أعرج) (صُور) ده خوینیتته وه هه رچی هیه، زیندی نه بنه وه ﴿فَلِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ (قبور) (أجزاء) ی (متفرقة) (طبیعی) له جئ یه خر نه بیته وه؛ نه و (مکان) ه به (قبر) ی خوی نه زانی. وه بۆ نه وانه ی له و (وهقت) ی به (اجتماع) نه من، (قبر) نابئ؛ کئ (قبر) یان بۆ هل نه که نئ؟ ﴿رُبُّ لَحْرٍ صَارَ لَحْدًا مِرَارًا ضَاكًا مِنْ تَزَاحُمِ الْأَضْدَادِ﴾ (خلاصه) له و (محل) ی (أجزاء) یان کو نه کریتته وه، هل نه پزیتته (میدان) ی (عرصات) ﴿إِلَى رَبِّهِمْ﴾ (الحقیقی) ﴿يَنْسِلُونَ﴾ به (سیعی) نه پۆن ﴿قَالُوا﴾ (حين البعث) ﴿مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مُرْقَدِنَا﴾ (لازم) نیه، (مرقد) بوه ناوی (قبر) ی، نه وی تیا یه تی له (حال) ی (رقود) بی؛ (عذاب) نه بینئ، وه هه م (إشارهت) ه، بۆ (سهولت) ی (بعث)، (كَأَنَّهُ) له خه و به (خبر) هاتینه (عذاب) ی (قبر) ی بابیی، (أما) (لازم) نیه، تا (أبد) (یعنی) تا (بعث) (دوام) کات. (إنسان) نازانی بلی: "چی؟ (لینین) نه و اچه ند ساله، له ناو (مرقد) ی (مینا) خه توه چ (أثر) ی (عذاب) ی تیا دیار نیه؛ نه گهر گورزی (ملائکت) ه کانی

پئی کہ وتبا، (طبیعی) (قہر) (مینا) یہ کہی خربو خاشاک نہ بوو؛ (ہیکل)ی
 (فراعن) آن، چند ہزار سال بوو، لہ ناو (أهرام) ان دان، بہ مؤمیا کراوی
 مابوون، لہ بال یہ کیش نہ ہاتبوونہ دہر، دیارہ (عذاب)ی (قبر) شتی ترہ،
 وہ کی (عذاب)ی (حسّی) (دنیا) نیہ، (اثر)ی لہ (بدن) دا، (ظاہر) بی؛ ہرچی
 ہہ یہ، خوا بمان پاریزی. (سؤال) لہ (بعث) نا کہن، زیڑا (مشہور) ہ ﴿هَذَا مَا وَعَدَ
 الرَّحْمَنُ﴾ دیارہ، (إحیاء) ش وہ کی (أصل)ی (إيجاد) لہ (اثر)ی
 (پرہممت) ہ ﴿وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ (انسان) (یعنی) نیہ (ایمان) مان بہ (وعد)ی
 خواو (صدق)ی (رسول) آن ہہ یہ؛ (أما) بہ (طول)و (تفصیل)ی (قصاص) آن، نا.
 ہرچہ ند (شیخ)ی (ابن عربی) نہو (أحوالات) ہ، بہ (طوری) (وراء طور العقول)
 (حساب) نہ کات، (أما) (وافق) نہ مہ تہ؛ وکی (شیخ محمد عبده) (اختیار)ی
 فہ رموہ: (مُجْمَلًا) (ایمان) مان پئی ی بیی؛ (تفصیل) (موکول)ی (علم)ی
 خواہ؛ کہ (أحوالات)ی (برزخ)و (قیامت)ی لہ (مُتَشَابِهَات)ی (عَد) فہ رموہ:
 ﴿إِنْ كَانَتْ﴾ (نفخہ) ﴿إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ یہ ک دہنگی، لہ چہ وہ؟ بہ راستی خوا
 نہ ی زانی! (ممکن) وہ کی بانگی (إبراهيم) بی، لہ خوا بانگی بہ (غلبہ)، لہ
 (أنام) (إجابة) یہ، سووک و آسان ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُخَضَّرُونَ﴾ ہہ موویان -
 بی (تأخیر)و (توقف). (سیدی آلوسی) ش نہ فہ موئی: (وَفِيهِ مِنْ تَهْوِينِ أَمْرِ الْبَعْثِ
 وَالْحَشْرِ وَالْإِيزَانِ. باستغنائها عن الأسباب، ولا يخفى) وایہ پک لہ سہر
 (إسرافیل)و (عزائیل) یش نہ کہ وتوہ ﴿قَالِیَوْمَ﴾ کہ تیای (حاض) نہ بن ﴿لَا تُظْلَمُ
 نَفْسٌ﴾ (مؤمن)و (کافر)، (ب)و (فاجر) ﴿شَيْئًا﴾ (مِنَ الظُّلْمِ) یا ہیچ (ظلم) یان لی
 نا کرئی ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ﴾ بہ (خطاب)ی (عام) ﴿إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (إن خیراً
 فخیراً، وإن شراً فشرّاً) (ثمرۃ)ی (أعمال) یش، (طبیعی) لہ (أعمال) ہ؛ (حتی)
 (زیدہ) (فضل) بہ سایہ ی (إعمال)ی (فاضلۃ) وہ یہ (ممکن) (خطاب) بی، لہ گہل
 (مُنْكَرٍ) آن (والله أعلم) لام وایہ، نہو (وجہ) ہ (أنسب) ہ، لہ گہل (آیۃ)ی ﴿إِنَّ
 أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْیَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ﴾ نا گایان لہو (أحوال) ہ، نیہ؛ (بناء)ا

(علیه) با (نفس) یش به (نفس) ی وان (تفسیر) بکری؛ (تقدیر) و (بیان) ناکری چ
 خوشیه که تیان، وه (مشغول) ی کردینه، له (أهوال) و (مَهْوال). یاران له جی ی
 خوڤه م و دلگوشادانیش، (سعة) ی خوش بکه ن، زۆر خوشه (قرآن)
 (التفات) ناکا، بۆ (اقتضا) ی (أبْگار) بنۆپێ چەند (عالی) یه، ئەهه رمووئ: "
 ﴿هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ﴾ ئی (دنیا) یه؛ بانی (فردوس) یش له گەل بئ ﴿فِي ظِلَالٍ﴾
 سیبەر ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ (سیرین)، تەخت و قەنەفە ﴿مُتَكُونُونَ﴾ پالیا ن داوه ته وه؛
 ئەو (ظِلّ) ه (ظِلّ) ی (شمس) نیه، هەر (خالد) ه ئەبئ به ههشت (نور) و سیبەری
 تیا هه بئ؟ ئەگەر به (معنا) (عِزّت) و (مناعت) و (وقایه) بئ، زۆر جوانه؛
 چونکی ئەو (مُجْرِم) آنه، (مُسْلِمَان) ه کانیان لا زۆر بئ (حرمت) و (عِزّت) ببوون،
 تا (إسلام) (قوهت) ی ساند کهس نه بوو، بچنه ژیر سیبەری؛ ئەمڕۆ له ژیر
 سایه ی (إلهی) ن، (مُکْرَم) و (مُحْتَرَم)؛ دوشمنانیان، (مُحَقَّر) و (مُهان) ﴿لَهُمْ فِيهَا
 فَاكِهَةٌ﴾ دیاره خواردنی (أهل) ی (جنان)، بۆ (دفع) ی (آلم) ی (جوع) و (دوام) ی
 (حیات) ی (شخصی) نیه بۆ (تَلذُّوْذ) (تفکّه) (حَتَّى) گوشتی (طیر) یش ﴿وَلَهُمْ
 مَا يَدْعُونَ﴾ ئەوه ی (طلب) ی که ن دیاره (أهل) ی (جَنَّة) ئەوه ی (لايهق) ی
 (شرف) ی (روح) ی (بشر) ی بئ، داوی ئەکات؛ وه (أعظم) ی (مأرب) یان ﴿سَلَامٌ
 قَوْلًا﴾ فه رمووده یه ﴿مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ له و (حال) ه، خوا (بِالذَّات) (سلام) یان لی
 ئەکا؛ ئەوه (سلام) ی (ملائکته) آن نیه؛ وه ئەو (سلام) و (سلامهتی) (أبدی) له م
 (سورەت) ه، (رابط) ی ئەو (سلام) آنتیه، که له (سورەت) ی (تالی) دادئ
 ﴿وَأَمَّا نِزْوَالُ الْيَوْمِ﴾ به گوێره ی (إمتیازی) تان، له (مملکت) ی
 (أثام) و (جرائم) هه ریه ک به گوێره ی، (زیده) یی، (إمامهتی) وه (زه عامهت) ی
 خۆی، (إمتیان) وه ره گری. (أما) (إمتیان) یان له گەل (أهل) ی (جَنَّة) لام جوانیه،
 تیکه لاو نه بووین، تا لَیْک (إمتیان) بدرئین؛ (ممکن) ه ئەو فه رمایشه له (عرصات) دا
 له گەل (مُجْرِم) آن بکری، کی (أصحاب) ی (جنة) له (شُغْل) ی (عظیم) دا بووین؛ له
 (ترکیب) ی (آیه) ی (سَلَامٌ) وه (عطف) ی ئەم (آیه) ه، قسه یان زۆره ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ

إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ ﴿﴾ له (دار)ی (دنیا)، به (عنوان)ی (بنی آدم)یان
 (خطاب)له گه لّ نه کا؛ زیّرا (عهد)ه که (قَبْلُ الْمُجْرِمِينَ)بوه (خطاب)و (أَحْکَامِ)ی
 (قرآنی) (نظر)به (مِصْدَاقِ)ی (عنوان)و (أَحْکَامِ)ی (قرآنی) (نظر)به (مِصْدَاقِ)ی
 (عنوان)ی (قضية)نه کا؛ (سبحان الله)نه وهی (شیطان)ی (رجیم)نه کا، نیش
 (خراب)و (خسیس)ی لّ ده بینئ، (صاد)نه بی؛ (راضی)نیه، (نسبت)ی به
 خووی بدا، نه لّی: " نیشی (شیطان)ی به ! " نه وهنده یان (شیطان)لا (ره زیل)و
 (دنئ)یه نه وه (عهد)ه (عهد)ی (عقل)و (فکر)و (دلیل)و (برهان)ه؛ (عهد)ئ
 (فطری)یه؛ (عهد)تان وابوو ﴿﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ﴿﴾ (عبادهت)ی (غیر)خوای،
 (عبادهت)ی (شیطان)ه؛ ئاره زوو (میل)ی نه وه (خبیث)ه نه وه ته: (إنسان)
 (عبادهت)خوای نه کا، (عبادهت)ی هه رچی نه کا، بی کا؛ (حتئ)سه گ و پشيله
 و (جماد)﴿﴾ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿﴾ (عداوت)ی ئاشکرایه. نه زانن نه وی (خرابه)یه،
 (نسبه)ی بۆ نه وی نه درئ ﴿﴾ وَأَنْ أَعْبُدُونِي ﴿﴾ (عبادهت)ی من بکه ن ﴿﴾ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ ﴿﴾ نه پئ راسته، (إنسان)و نه گه یه نیتته (مقصد)﴿﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا
 كَثِيرًا ﴿﴾ (اقوام)و (أمم)ئ زۆر (حتئ)خووی نه گوپئ له (بعض)ه کان به ناوی
 (ملك)ی (طاوس) (عبادهت)نه کرئ. له (بعض)ئ (مُجَلَّه)ی (مصرئ)م دادی یه؛
 (داسنی)وولاتئ ئیمه (إبلیس)به (إله)ی (أرض)نه زانن؛ نه لّین: " خوا زۆر
 خه ریک بوو، بۆ (إصلاح)ی (بشر)بۆئ (میسس)نه بوو، چۆوه ئاسمانان، (زمام)ی
 (إدارة)ی (أرضی)دایه (إبلیس)لام وایه، نه لّین: " تا ده هه زار سال.

" (لطيفة)، بۆ که یئ هه یه بلّی: " (إبلیس)یش (زمام)ی (إدارة)ی (تدلیس)و
 (تبلیس)و (سیاسهت)ی (حیله)کاری بوو (فتنه)نه نگیزئ دایته، (سیاسیون)ی
 (إنگلیزی)، له گه لّ (جهت) (شیطان)یان هه ساندیته وه " (حقاً)نه مپۆ
 (إبلیس)کاری خووی له (بشر)دیت، ئازه رووی (تمام)هاته جئ! ﴿﴾ أَفَلَمْ تَكُونُوا
 تَعْقِلُونَ ﴿﴾ (تفکر)ی بکه ن، مصالح و (مفاسد)لّیک که نه وه (حقیقه)چاکه و خرابه،
 (عقل)و (وجدان)ی پاکی (بشر)ی (فرق)یان نه کا؛ هیه نه بی وه کی گاوان

نه زانی (إنسان) له گا گه وره تر؛ گا (مُسَخَّرْه، بۆ (بشر)، (مع هذا) ش نه ی په رستی. به لّی له بهر (اختلاف) ی (سیاسهت) و (میول) (عقل) لّی ی شیواوه؛ (حتّی) (مع الأسف) (بعد إرسال الرسل) یش (أسباب) ی (تشویش) که م نه بوو، به لکوو (رؤسا) ی (أدیان) (زیاد) بیان کرد؛ (حتّی) (جمع) ی قورپان به ده می (عقل) دادا؛ نابئی چ بلّی؛ (تسلیم) و (منقاد). هه رچه ند (عقل) ری به (تفصیلات) ی (یوم) ی (جزا) نابا، (أما) نه زانی، (مجازات) و (مکافات) هه ی، بۆ (أعلام) ی بوونی (یوم) ی (جزا)، (رسل) ی (عظام) ناردراون ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (على السنه الرسل) (فإذا) بۆ (کفر) و (ضلال) چ (عذر) تان نیه ﴿أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (صلا) (نه بو مسلم) به (وقود)؛ (طبری) یه (لزم) (تفسیر) نه که ن؛ (کذا) (فی الروح المعانی) ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ﴾ (بعد الإنکار) (حسب العاده) ناتوانن قسان بکه ن (وَلَوْ) زوبانیان هه یه؛ سه ربه خو بیته گفتار ﴿وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (کلام) و (شهادت) ی (قالی)، دوور نیه؛ له پاش (غرامه فون) و (پادیق) و (سینما) ی (ناطقه)، (تصدیق) و (ایمان) به قسه کردنی (أعضاء)، (سهل) ه. قسه کردنی (مع الخطاب) بۆ ده ست (شهادت) بۆ (أرجل) بۆ؛ (إمام) شتنی نه فه رمی؛ چاکم نه هاته بهر (طبع)؛ (ممکن) ه بلّین: " (أعمال) ی (ید) ی (وَلَوْ) به ریش بی، (أکثر) ی مه ردایه تیه کی تیا هه یه؛ (لکن) (أعمال) ی لای خواری (خصوص) ی (عموم) ی (عوام)، (مُستهجن) و (چلکن)؛ نیوه ی نیه به (توجیه) ی (خطاب) بۆ (حضرت) ی (کبریائی) (إبراز بکرتین)؛ وه (قسم) ی نه فه رموون: " (کلام) و (شهادت) ی (حالی) یه؛ له سه ر (أعضاء) بیان (علامهت) ی واده رنه که وی، که (معلوم) ببی، چی کردیه " (يُعرفُ المجرمونَ بِسِماهمُ فَيُؤَخِّذُوا بِالنُّوَاصِي وَالْأَقْدَمِ) (الآية) ه؛ (أما) (إمام) (لطيفة) یه خوش و نه فه رمووی؛ نه وانه له (دنیا) دلّیان موری لّی دراوه (يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) له (قیامهت) زوبانیان موّر نه کری، بۆ قسه کردن، (باقی)

(أعضاء) نه مینیتته وه. " (أبو موسى الأشعري) (على وجه الحسبان)؛ (حَسَنَ) به (جَزَمَ) و نه فه رموون: " (أَوَّلَ) (أعضاء) ی به قسه دئ؛ پانی پاستی یه " نه مه (سِی) چیه؟ نه بئ (إشعار) ی تیا بئ، بؤ (مُقدمات) ی (زنا) و (إستماء)؟؛ خوا خوی نه زانی؛ ئیمه (إيمان) مان هه یه، به (منطوق) ی (قران)؛ (عِلْمَ) به (تفاصيل) (عائد) ی (حضرت) ی (کبریائی) یه ﴿وَلَوْ نَشَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾ چاویان کور کهین؛ بئ (أثر) ی (موقع)؛ لووس و پووس؛ نه وانه چن؟ خویان هه نده له کن خویان هه یه؛ وانه زانن، بئ له (قیامت)، له (دنیا) خوا ناتانی، به (أنواع) ی (عذاب) گرفتاریان کا؟ هر (آن) ی (حظ) کا کوریان نه کا. ﴿فَاسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ﴾ په له کوته نه کهن گوی یا پیش کهوت ﴿فَأَنَّى يُبْصِرُونَ﴾ چۆن نه بینن؟ پئ ده رنه کهن (العیاذ بالله) (إنسان) به گه وره یی کور بئ چی پئ ناکرئ؛ به پئی (جاده) و (مألوف) دا، ناتوانی بپوا؛ (أَمَّا) نه وانه ی به مندالی کور ده بن، زۆر زرنګن؛ (عجایب) نه پۆن (حتی) (بعض) هکیان دار به دهسته وه ناگرین ﴿وَلَوْ نَشَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ﴾ (سورهت) یان نه گوپین؛ وه کی وچ و به راز و (میمون) یان لی نه کهین.

(شخصی) کم دی پووی زۆر به وچ نه چوو، (خصوص) لیو و چه نه که و که پووی؛ (حتی) بؤ (مبالغه) نه یان ووت: "نه وه له ورچه، داکى له ورچی گرتوه، له چپای لای (هرکه) " ﴿عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾ له جئى خویان؛ یا خود (إفلیج) یان نه کهین ﴿فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا﴾ بؤ (طرف) ی (مقصود) یان ﴿وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ چوون هاتنیان پئ ناکرئ وه ک کولکه دار له جئى خویان نه مینن ﴿وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ﴾ هیچ نه بئ، بنۆرنه (أطواى) ی (بشرى)، له (حال) ی جهوانی، هرچه ند به (قوهت) و چاپووک و چالاک و چوست بئ، که پیر بوو چی لی دئ؟ بئ هیزو کوپو نه بیته وه؛ که پ نه بئ، چاوی (رمل) نه کا، تروسکه کی نه مینئ، نه پوا به لۆنگه لۆنگ ﴿أَفَلَا يَفْقَلُونَ﴾ که سئ (آخر) ی واوه رگه پئ، به (زمان) ی (شباب) و (قوهت) ی نابئ (مغروور) بئ،

(خاصه) ده‌رباره‌یی (حضره‌تی قادس) و (قوی) (مطلق) ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ﴾ له (صدری) (سورهت)، (جنابی حق) به (تأکید) فره‌رمووی: "تو له پیغه‌مبه‌رانی"، پیغه‌مبه‌رنابن (شاعر) و (خیال) (شاعران) هی مه‌بن، باسی (رسل) له (حکمت) و (حقائق) ه، له دوا (خیال) (بی هووده‌دا، ناپون؛ نه‌وانی له (آیام) (قوه‌ت) و جه‌وانی (مغرو) نه‌بن - (نوعاًما) (شاعران، ناگایان له (شاعر) (خویان نیه، نه‌گه‌رمیتن، چیان لی دی؟! (تزیین) و (تقبیح) (رسول) آن (حقیقه) ه، به (زخاف) خه‌لکی فریتنه‌ناکه‌ن، به‌لی (تزیین) و (تشویه) (شیطان) و (شاعر) آن، (خلاف) (حق) و (حقیقه) ه، لاف‌گه‌زافه ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ لی ی ناوه‌شیتته‌وه، (لایه‌ق) (شان) (محمد‌الأمین) نیه؛ (شاعر) (میل) و (مزاج) (رساله‌ت په‌ناه)، لیك دوورن؛ (أشراف) زاده‌کان نابن به (شاعر) مه‌گه‌ر (خسه‌ت) (طبع) یان بیی؛ (هجو) و (مدح) (خه‌لکی به ژنان و (أمراد) آن هه‌ل‌گوتن، (لایه‌ق) (طبع) (عالی) نیه؛ (إغرا) له (عالی) نه‌ژادان نایه؛ به‌لی (ممکن) ه (بعض) (نوات) (ی‌گه‌وره، چهند (مواعظ) و (نصائح) و (حکیمات) باویته (قالب) (منظم) و (عبارت) (خوش و (نازک) و (لطیف)، (أما) نه‌و‌که‌سه‌شاعر نیه؛ (ناظم) (دُر) (تساج) (خیوط) (ژهب) (و (حریری) یه‌زۆر واده‌یی، له (أثنا) (قسان) (عبارت) (منظوم) به‌سه‌ر‌زوبانی (إنسان) (دا (جاری) نه‌بن، (حتی) له (مقوله) (کتاب) آنیش زۆره‌وه (قائل) ه؛ نه‌توانی (شعر) بخوینیتته‌وه؛ (یعنی) (إنشاد) (بفرمووی؛ (ولو) که‌وا (نقل) کراوه: نه‌گه‌ر (إنشاد) (شعر) (کردبی، به‌له‌نگی خویندیتیه‌وه، (طبعاً لا‌قصداً) که (رسول) (اکرم) (شاعر) نه‌بن، (قرآن) (یش (شعر) نیه ﴿إِنْ هُوَ﴾ (قرآن) ﴿إِلَّا ذِكْرٌ﴾ (مواعظه) و (إرشاد) ه ﴿وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾ ئاشکرایه، (واضح) و (بلیغ) و (فصیح) ه ﴿لِيُنْذِرَ﴾ (قرآن) یان (رسول) ﴿مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ به (حیات) (عقل) و (عمل) (و (محقق) نه‌وه‌ی (أدنا) (حیات) ه‌کی تیا مابی، به (واسطه) (قرآن) (شین نه‌بن، (نما) نه‌کا، (قوه‌ت) نه‌ستیتنی ﴿وَيَحِقُّ

الْقَوْلُ ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ یا (کلمه‌ی
 عذاب) ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (عریق‌ی (فی الکفر)، (بَحِثُ) (قوه‌ت‌ی (حیات‌) بیان
 تیا نه‌ماوه، بویه مردی، (جامد) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نه‌گەر (حیات‌) بیان هه‌با (قوا‌ی
 (حسیه‌) بیان نه‌بوو، که (حیات‌) نه‌ما، (حس‌) چۆن نه‌می‌نێ؟ (آیه‌) بیان دیوه؟ ﴿أَنَا
 خَلَقْنَا لَهُمْ﴾ بۆ (نفع‌ی وان (بشر‌ی) ﴿مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا﴾ هه‌رچی ته‌ماشای
 بکه‌ی، له (مصنوعات‌) نه‌لێ‌ی: " به (کمال‌ی (علم‌و (قدره‌ت‌و (قوه‌ت‌)
 (خلق‌) کراوه " وه (معلوم‌) ه‌ نه‌و (حیوانات‌) ه‌، له (خلق‌) و (ایجاد‌) دا، (مُدَاطِلَه‌ی
 که‌سی به‌سه‌ره‌وه‌ نیه؛ (سَمًا) بوته‌کان، (محض‌) به (خلق‌ی خواجه؛ ده‌ست به
 (معنا) (عُضْو) نیه؛ (مجبوراً) نه‌بی (معنا) به (صحیح‌) و موافق‌ی (مقام‌) ی لێ
 بدیرته‌وه؛ (سَلَفِی) نه‌لێن: " چی؟ " دیاره (خلق‌ی (حیوانات‌) له (ره‌حم‌) ی
 دایکیان دان؛ به‌چ (وضع‌و (ترتیب‌و (قُوَّة‌) نه‌کرێ؟! (عُلَمَا‌ی (ره‌حم‌)
 (عجایبات‌) بیان ده‌رخستوه، نه‌و تارو پووره، نیش ده‌ستی به (معنا)
 (عضوة‌) نیه؛ (ذاتاً) ده‌ستیش نه‌گەر (قوه‌ت‌) ی تیا نه‌بی، وه‌له‌ ژێر (علم‌) دا
 (اداره‌) نه‌کرێ چ نیه. وه‌نه‌گەر (مُلاحَظَة‌) ی (غَلَب‌) و (قَهَر‌) ی (کبریائی‌) که‌ی،
 نه‌لێ‌ی: " به (لفظ‌ی) (یعنی) (أمر‌ی (کُن‌) (ایجاد‌) کراوه " (دَقَّة‌) له (مواقع‌) ی
 (قرآن‌) که، (مقابل‌) ی (شیطان‌) که (سجده‌) ی بۆ (آدم‌) نه‌برد (مَالِكُ لَا تَسْجُدُ لِمَا
 خَلَقْتُ بِإِيدِي) ﴿مِثْلُهُ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾
 (إِظْهَارِ) نه‌کا؛ لێره بۆ (بیان‌و (إفساح‌) ی (آیات‌و (دقائق‌) یکه، که‌له (صُنْع‌) ی
 (أنعام‌) دایه (أیدینا) نه‌فه‌رمووی. نه‌وه‌ی ووتیتی: " خوا (آدم‌) و (فرده‌وس‌) ی
 به‌ ده‌ستی خۆی (خلق‌) کردیه؛ (باقی‌) به (أمر‌ی (کُن‌) ژۆر (غافل‌) بوه، له
 (قرآن‌) (فضل‌) له (أسرار‌) ی خوای (تعالی‌) ن؛ به (کمال‌) ی (قدره‌ت‌) ی (صانع‌) ی
 خۆی بۆ نه‌وانه‌ی ﴿أَنْعَامًا﴾ له‌پووی (إنعام‌) ه‌وه (خلق‌) کردیه. نه‌و (حیوانات‌) ی
 (عظیم‌) و (قوی‌) بۆیان (تسخیر‌) بوه؛ ته‌ماشای گامیش که‌ شیر به‌سه‌ر قوچی
 خۆیه‌وه نه‌کا، که‌ یاخی بوو (عالم‌) نه‌خاته له‌رزه‌ له‌رز، له‌ دووره‌وه نه‌ی بینێ،

لِی ئه توقی؛ حوشر بۆ (بلاد)ی (رمل)ستان، چی (انعام)ی (عظیم)ه؛
 (خیرات)ی مه پو بزن، نایه ته (حساب) ﴿فَهُمْ لَهَا﴾ بۆ (انعام) ﴿مَالِکُونَ﴾ ئه و
 (انعام)ه بوو یته (مال)و (مُلک) بۆ ئه وان ﴿وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ﴾ نه رم مان کردوون، بۆ
 وان ﴿فَعِنَهَا رَكُوبُهُمْ﴾ (مرکوب)ه ﴿وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ گوشتیان ئه خۆن ﴿وَلَهُمْ
 فِيهَا﴾ (بِقَسْمِهَا) ﴿مَنَافِعُ﴾ (أوبار)و (أشعار)و (أوصاف)و جوت و (حراثة)؛
 (حتی) پرخۆله که یان به (خسان) ناچی؛ به لکو له و چه ندانه، (تجارهت)ی
 (عظیم)و (نفع)ی زۆری هه بوو؛ پرخۆله که ی (حیوانات)ی (کویه)، نه چوه
 (أمریقا) ﴿وَمَشَارِبُ﴾ شیرو ماست و دۆ؛ ئه و (تقلبات)ی (کیمیای)ی که به سهر
 شیردادی، هه زار ئافه رینی خودا، له (مُخترع)انی (بشر) (حقاً) (أسرار)ی
 (بلاغهت)ی (کائنات)، (استعداد)ی دوورو نیزیکی، بی (تعقید) (بیان) ئه که ن؛
 (حقاً) (علما)ی (بیان) ئه وانن؛ (بیان)ی (لفظی) ئه که ر (بیان)ی (عملی) له که ل
 نه بن، (مع الأسف) بی هووده نه پوا ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ئی وه ی ئه وانه ی بۆ
 (خلق) کردینه ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ (أَمَّا) چ (إله)ه؟ پيشکه ومیش، له
 (فوق)ی وانن! (إتخاذ) یان کردینه ﴿لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ﴾ له (طرف) وان؛ پووی
 خۆیان بۆیان، له سهر خاکی داده نین؛ (دُعا)ی (نصرهت) یان (عرض) ئه که ن ﴿لَا
 يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (جامد)و (حیوان)ی به سته زمانو (نصرهت)؟ ﴿وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ (حاضر)و آماده ن، بۆ (محافظة) یان؛ هه رچه ند ئه وانه
 (مُحَضَّر) ئه بن، بۆ (دخول)ی (نار)، (أَمَّا) لی ره (فهم) نا کرئ، بلین: " (معنا)ی
 (آیه)، ئه وانه ی له شکر بۆ (الله) یان له (دنیا)یه، (حاضر) بۆ چوونه ناو ناگر
 له (قیامهت)ی " (واقعاً) وایه، (أَمَّا) وه کی (عرض) کرا، له (عبارهت)
 (فهم) نا کرئ ﴿فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ﴾ (مادام) ئه وانه، هه نده بی هۆش و گۆش بن،
 (تفکر)ی له (حال)ی خۆیان و (حیوانات)و (الله) یان نه که ن، باقسه ی وان، تو
 (محزون) نه کا؛ (أهمیهت) مه ده، گو فتری نا هه مواریان ئه وه (شاعر)و (ساحر)ه،
 (ومعاذ الله) (مجنون)ه ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (علم) به (أسرار)

(أَهْمَ ه)، (مع أَنَّهُ) وهکی ئەفەرموون: " (سِرِّ مُقَدَّم) ه، له (عَلَنَ) " (أَوَّلًا) له دلداء، شَتَّى (تَصَوَّرَ) وئەکە، بیکە، (بَعْدَهُ) ئەهێ کە (قَبْلَ التَّصَوُّرِ) یش ئەزانن، چ ئەکە؟ وه چ ئەکە؟ (جَنَابِی) (عَالِمِ الْأَسْرَارِ) (جَزَائِی) گوفتاری ئەو (كَفَّارٍ) ئەه ئەدات ﴿أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ﴾ (حَقًّا) (إِنْسَانٍ) خۆی (أَتَمُّ) (أَعْظَمِ) (دلیل) ه، له سەر (وَجُودِی) (صَانَعِی) (قَدِیْرِی) (عَلَّامِ). (تأمل) بیان له (خَلْقِی) خۆیان، نه کردیه؟ نه یانزانیه؟ ﴿أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ ئەزانن، (نطفة) چیه؟ (وَلَوْ) ئەزانن، (عناصِرِی) چیه؟ ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ﴾ (جدل) ﴿مُبِينٌ﴾ (ظاهر الخصام)، (مقصدی) (إظهاری) (حق) نیه ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا﴾ (دائره) به (شأن) (إلهی)، (إراد) (قصة) یه (عجیب) ئەکات ﴿وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ له بیرى چووێته وه. گە ئی هەن، (خیال) ی ئی ناکەن چی ئەلێن؟ ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ﴾ هیتسك ﴿وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ پزى؛ كى هیتسك پزى زیندى ئەکاته وه؟ ئەو گوشت و پێست و جەرگ و دل سیه لاک و (سائى) (أجزاء) ی دی، هیه ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (لاشك) (عظم) (حیات) ی تیا به؛ وهکی (لحم) و ده مارو پهگ، وه (ألم) ی (عظم) له (ألم) ی (أجزاء) ی تر ناخۆشتره؛ (أما) (عظم) ی (میتة) ی پیسه، پاكه؟ (مسئله) یه (إجتهدی) یه، (عائذ) ی (فقه) یانه؛ به ئی (بعض) ه (أجزاء) یه (حیوانی)، (حیات) ی تیا به، (درك) ی (ألم) ناکا، بیپرێته وه، وهکی نینۆک؛ سه ره سمى وولاغى وه سه ره شاخى، (أما) ناوی (درك) ی نه کا ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ﴾ (مَخْلُوقٍ) ﴿عَلَيْهِ﴾ (صیغه) ی (مبالغه) یه، ئەگەر چی بۆ خوا (مبالغه) نیه؛ هیه شَتَّى ئی گوم نابن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ﴾ (آيها الإنسان) ﴿مَنْ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ ئەگەر (قوم) ی پابردوو بیانزانن، ئاو له دوو (ماده) یی (ناریه) (مخلوق) ه ئەیانزانن، (قسم) ی (أعظم) له دار، له (مواد) ی (ناریه) (إحتیاج) ی به (زند) و مه ند نیه ﴿فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ﴾ ئەوه (عیان) ه. ئەلێن: " (إبن عباس) فەرموویه تی: " له هه مووداری، ئاگر هیه؛ (إلا) دارى (عتاب) نه بن " باوه په که؛ ئومیده (نقل) ه که، ئی خۆی نه بن. به ئی (بعض) ه دار، (مواد) ی

(إحتراق)ی زۆر تره له (بعض)ی ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (بما
 فیهما من بدائع الصنعة) که (عقل)ی (سرامد)آنی (حکمت)، له (أدنی) (مهجود)ی
 (حیران)ه. نایا نهوهی (خلق)ی ئاسمان و (أرض)ی کردیه (لیس) ﴿بِقَادِرٍ عَلَى
 أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ به (إعاده)یاخود، نهوانه (مادام) (إنکاری)ی (قدرهت)ی خوا
 بکه، له سه (إعاده)؛ (إنکاری)ی (قدرهت)ی خوا نه که، له سه (أصل)ی
 (إيجاد)یان. (نبذة)یی (بعده)له (إعاده)یی (أجسام) (عرض)نه کرئ
 ﴿بَلَى﴾ نه توانئ، لای زۆر ئاسانه ﴿وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ نه گهر (مخلوق)ی
 (جاهل)نه توانئ (تصور)ی بکا، (خلاف)ی (علیم)نه توانئ (تصویر)ی بکا؛ ئیمه
 که ئاگامان له (قواعد)ی (صنعة)نیه، زۆر شتمان (إنکاری)نه کرد، که چی
 (مُخترع)ه کان هینایانه جئ؛ (حتی) (بعض)ه (قواعد)ی (سماع) (علامه)یه
 وهکی (سعدی اکبر) (إنکاری) نه فه رموو، له سه نهو (قواعد)ه، (تلفون)و
 (رادیو) (إختراع)کرا ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ (شأنه، قوله) (خاص)ی نهوه، که سیتر
 (شرکته)ی له (شأن)ی (صانع)ی وی، نیه (ولی) نه (نبی)نه (مَلِك)نه
 (روح)بۆیان (ممکن)نیه (شأن)ی وهک (شأن)ی خوای، (علم)ی (محیط)وهک
 خوای، (قدرهت)ی (شامل)وهکی (قدرهت)ی خوای؛ (حاشا ثم حاشا)
 (حضرهتی کبریائی)له (شؤون)ی خۆی بۆ خۆی (إختیار)ی نیه (مقتضبات)ی
 (ذات) (مدخل)ی (إختیار)ی تیانیه؛ چۆن نهیدا به (غیر)؟ (أمر)ی هه ر نهوه
 ﴿إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ هه رچی بیئ ﴿أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ وهکی (سابقاً)
 (عرض)کرا ته ماشای (موقع)ی (آیه)که، دیاره نهو (أمره) آمرئ
 (تکوینی)نیه؛ (عالم)ی (شریعت)به (أمر)ی (تکلیفی)، (عالم)ی (طبیعة)به
 (أمر)ی (تکوینی)، که وایی له گه (خلق)ی (بالید) (بالیدین)، (بالأیدی)
 (مُنَافٍ)نیه ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ﴾ (مبالغه)یه له (مَلِك)وهکی
 (رَحْمَت)له (رَحْمَة)ن (رَهْبَت)له (رهبة)، (مالکی)خوای وهکی (مالکی)خه لکی
 نیه؛ به هه موو (نوع)آن؛ (کائنات) (مَلِك)ی خوایه؛ (إيجاد)ی نه کا به (فنا)ی

ئه با (یتصّرفُ فیهِ کیف یشاءُ) (دائمی) یه (لانتقطع) ه ﴿كُلُّ شَيْءٍ﴾ له:
 (عُلُویّات) و (سُفلیّات) و (مادیّات) و (حیّات) ﴿وَالْآیَةِ﴾ (لا إلی غیره) ﴿تُرْجَعُونَ﴾
 نه گهر (خطاب) (عام) بی بۆ (مؤمن) و (کافر)، (وعد) و (وعید) ه؛ نه گهر
 (خطاب) له گه ل (مُنکِ) آن بی، (وعید) ه (نعوذُ بالله من وعیده) با که من قسه له
 (إعاده) ی (أجسام) ی (أحیات) بکه یین؛ که سئ (تأمل) بکا، له (منعی) ی
 (إعاده) نه زانی (معدوم) ی (صِرف) (إعاده) نا کرئ؛ (حتّی) به (بدهات) نه زانی
 (إعاده) ی (معدوم) ی (صِرف)، (مُحال) ه. (زید) (مثلاً) چوو ه (کتم) ی (عدم)
 (شخص) ئ (خلق) کرا، هره چی بیبینئ، و نه زانی (زید) ه نه وه (زید) نیه؛
 که سیکه (ابتداءً) (خلق) کراوه، (لکن) زۆر نه (شُبّهی) به (زید). (إمام) (فخر
 الدین) گهر چی زۆر (مجادله) نه فره رموئ، له سه ر (إعاده) ی (معدوم)، (آخری
 نه فره رموئ: " (بالبداهه) دیاره (إعاده) ی (معدوم)، (مُحال) ه " (بناءً علیه)
 (إعتقاد) ی (سواد) ی (أعظم) له (عُلما) ی (إسلام) (حتّی) (شیخی) ابن
 سینا نه مه ته: (هیاکل) ی (إنسانی) له (أجزاء) ی (متفرّقه) ی گرد نه کرئ ته وه، هه
 (هیکل) ئ (روح) خوئ نه چیت ه وه به ری.

سهرداری (حُکما) ی (الهیون) (أفلاطون) وه کی له (کتاب) ی (مجادلات) ی
 (أفلاطون) وه نه گیرئ، (عیناً) وه کی (رسول) ی (کریم) وه (عُلما) ی
 (تحقیق) نه فره رموئ: (روح) ی (بشر) پیش (بَدَن) موجوده، نه چیت ه ناو (بَدَن)
 (حیات) ی پئ نه دا، (بَعْدَهُ) نه چیت ه ده ر، وه نه میتئ.

(لکن) (فلاسفه) ی (یونان) (حشر) ی (أجساد) یان لاینه، به س (حشر) ی
 (أرواح) ی هه به.

(بعض) ئ له (أَمّت) نه فره رموئ: " نهو (بَدَن) ه (إعاده) نا کرئ، (بَدَن) ئ تری
 بۆ (إيجاد) نه کرئ؛ (أما) نهو (قسه) (بِالْكَلْبَةِ) له گه ل (آیه) و (حدیث) (مُخالف) ه.
 (بعض) ئ نه لئین: " نهو (روح) ه (ذاتاً) (جسم) ئ (لطیف) ه خوئ بی (بدن) ی

(نشر) و (حشر) نه‌کری؛ نه‌و قسه (ممکن) ه (تطبیق) ی (آیات) و (احادیث) ی له‌سه‌ر بکری.

(أَمَّا) (روح) به (معنی) (جه‌وه‌ری) (مُجَرَّد) بی؛ که (مُنزَّه) بی؛ له (مکان) و (تَحِيٍّ) مه‌رچه‌ند (أرسطو) و (شیخی ابن سینا) و (امامی غزالی) و (کباری صوفیه) (اختیار) یان کردیه، (أَمَّا) من پی ی (راضی) نیم؛ زی‌پا (وجود) ی (خارجی) بۆ (أمر) ی (مُحَقِّق) بی (حیث‌نایه‌ته (عقل)، به‌س بۆ (واجب الوجود) (قبول) نه‌کری، زی‌پا (وجوب) ی (وجود) (مانع) ه له (حاجه‌ت) بۆ (مکان) و (تَحِيٍّ) و (شکل) و (تَعْيِيْن) به (أمر) ی (زائده) که‌له (لوازم) ی (وجود) ی (ممکنات) ه.

(عجایب) نه‌مینم له (طوسی)، (ذاتاً) له (بعض) ی (تحریرات) ی خۆم (طعن) م لّی داوه، نه‌لی: " (تقدّس) له (حیث) (مدلول) ی (وجوب) ی (وجود) ه " (مع أنّه) (اعتراف) به (تَجَرَّد) ی (روح) ی (إنسانی) نه‌کا، وه‌ناتوانی (جزماً) (إنکاری) (عقول) ی (مُجَرَّد) بکات، که (حکما) ی (إلهیون) (قول) یان پی کردیه؛ نه‌گه‌ر (حیث) به (معلوم) ی (مدلول) ی (وجوب) ی (وجود) ه، له (ممکن) چۆن دیته جی؟ (شیخ) ی (رئیس) پاش (إثبات) ی (حشر) ی (أجسام) (فقد قال به سیدنا ومولانا محمد مصطفى) (ﷺ)؛ (فَأَمَّا بِهِ) " (ذاتاً) نیمه‌ش وا نه‌لین: (حشر) ی (أجساد) به (نقل) (ثابت) ه، به (مُجَرَّد) ی (عقل) نازاندی " (مع أنّه) (شیخ) (قائل) ه به (هَيُولَا) و (صوره‌ت). (حقیقه) (قول) به (هَيُولَا) (صوره‌ت) (مانع) نیه، له (قول) به (حشر) ی (أجساد) و (إعاده) ی، له (عناصر) ی (أولی) که (مُركب) ه له (هَيُولَا) و (صوره‌ت)، له (صوره‌ت) ی (جوهر) ی (هَيُولَا) فه‌ك نابیته‌وه نه‌و (صوره‌ت) ه ی له (هیکل) ی (إنسانی) جودا نه‌بیته‌وه، (صوره‌ت) ی (عَرَض) یه؛ لام وایه، که‌س نالی: " (إنسان) (قدیم) ه (حتی) به (نوع)؛ (وَلَوْ بَلَّيْن) " (أرواح) ی (مُجَرَّد) (قدیم) ن " (إنسان) (بدأ) ی (وجود) ی (زمانی) به (داخل) ی (عالم) ی (إستعدادی) یه.

(بعضی له (فرقی (إسلام) (إنكار) (حشر) (أبدان) نهكهن؛ هندی؛ (شُبُهات) ئینن؛ (كافر) (مُسلّمان) ئی بخوا، چۆن زیندی نهبیتهوه؟ نهكهر (كافر) (تابع) (مُسلّمانان) بئی، بۆ (جَنّت)، نابئ؛ (مُخلّد)ی، نابئ؛ (خلود) بۆ (مُسلّمان) نه، (خصوص) نهكهر (مُسلّمان) هكه (مُتّقی) بئی نابئ، بچیتته (جهنّم)؛ نهوانه هیچ نین؛ ئیمه (بِحَوْلِ تَعَالَى) نهچینه بهههشت؛ (بَدَن) مان (مركب) ه، لهو (عناصر) ه، كه له (نباتات) و (حيوانات) وهر نهگیرئ؛ نهبیتهوه (هیکل) ئی (إنسان) ی. (واقعاً) (نظر) به (بعض) ئی ئیش، (تصدیق) به (إعادة) ی ههموو (أجزاء) ی (إنسان) (مُشکل) ه، (لكن) (نظر) به (علم) و (قدرت) ی (صانع) ی کیمیا گهری خوایی زۆر ئاسانه.

من (إعتقاد) ی (تأّم) م به (إعادة) ی (هياكل) ی (إنسان) ههیه؛ لام وایه (روح) (جوهر) ئی (ساریه) له (بدن)، پاش چوونه دهر، نهمین.

وه (تفسیر) ی (أحوال) ی (برزخ) م لا (مجهول)؛ خوا نهزانی چیان لی نهكا، چیان بهسهردینئ؟ وه لام وایه (بَدَن) ی (إنسان) سئ (روح) (إدارة) ی نهكا: (نفس) ی (نبات) ی؛ كه (تنمیه) و (تغذیه) و (سائر) ی (أحوال) ی (نبات) ی، له وئیه؛ (مشترك) ه، له (بین) ی (إنسان) و (حيوان) ی دی؛ (روح) ی (إنسان) ی كه (جوهر) ئی (مُدرک) ه، (حتّی) بۆ (كُلّیّات)؛ (مُدبّر) ه، (واضع) ی (علم) و (قوانین) ه، (مخترع) ی (صنایع) ی (عجیبه)؛ هه (عمل) ه بۆ (روح) ئی؛ (أعمال) ی (نبات) ی له (عُمال) ی (نبات) ی (صاّد) نهبئ، له (هیکل) ی (إنسانی) دا. (مع أُنّه) (روح) ی (حيوان) ی، (روح) ی (إنسانی) هیچ ئاگاری لی نه. خوین (دوران) نهكا، (قلب) لی نهدا، (طعام) (هضم) نهبئ، (تحويل) ی نهكا به (أعضاء) ی (مخصوص) ه؛ خوا نهزانی (روح) ی (إنسانی) بئی (خَبَر) ه، وه (إلاّ) نهبا (شعور) ی بهههمووی ببی خۆ دیاره وانیه؛ نهكهر (تفصیلات) ت نهوی، تهماشای (کُتب) ی (کلامی) و (تفسیر) ی (روح المعانی) كه، (حقاً) (سید المفسّرین) لهو (مقام) ه، (حش) نهكا؛ (پهحمهتی خوی لی بئی)؛ (أمین) (وكذا) (لسائر) ی (علمای) (إسلام) و (الصلوات

والسلام علی سیدالکمل، سیدنا ومولانا، محمد المصطفیٰ وعلی آله وأصحابه
وأتباعه إلى يوم يُبعثون) (لله الحمد).^(۱)

(نوبته‌ی (سوره‌ی (صافات) ه‌ خودا (کرم) کا، بی‌ (علایق) و (عوایق) به
(حیات) ی (طیبه) (تفسیری) (کریم) ته‌واوکه‌ین.

سورة الصافات

چ ناوی تر بۆ (ذکر) ناکه‌ن (بالاتفاق) نه‌فه‌رموو: "مکی‌یه" (عدد) ی
(آیات) ی (۱۸۱) سه‌دو هه‌شتاو ویه‌ک، لای (بصری) یان؛ دوو، لای نه‌وانی دی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای، خوايه به (مرحمه‌ت) و (کرم) ی خۆت، (إعانه) مان بده‌ی
(دفع) و (رفع) ی (عوائق) که‌ی ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا﴾ خۆیان (صف) نه‌به‌ستن؛ یا
(صف) آرایسی نه‌که‌ن ﴿فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا﴾ (سوق) نه‌که‌ن، (منع) نه‌که‌ن،
(نه‌ی) نه‌که‌ن ﴿فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا﴾ (آیات) ی (الهی) (تلاوه‌ت) نه‌که‌ن؛ نه‌وانه‌ کین؟
(زمخشر) ی و (فخری پازی) چه‌ند (وُجوه) یان فه‌رموو. له (تفسیری) (این
جری) و (سائری) (تفاسیری) که‌لای ئیمه‌ هه‌یه؛ (کشاف)، (تفسیری) (کبیر)،
(بیضاوی)، (نیسابوری) (إرشاد العقل السليم)، (روح المعانی)، (مراجعة) ی
(خان) ناکه‌م، واده‌ر نه‌که‌وی (مُختار) نه‌مه‌یه، که‌ (عبارته‌ن) له (ملائکه)،
له‌به‌ر (جمع) ی (مؤنث) (أبو مسلم) به‌و قسه‌ (راضی) نیه؛ (إمام) (جواب) ی
دایته‌وه، (ذاتاً) وه‌کی نه‌لین: " (باب) ی (تذکیر) و (تأنیث) له (باب) ی به‌هه‌شت
(واسع) تره‌ " من (عرض) نه‌که‌م من نه‌لیم: " به‌ (مناسبه‌) ی (سورته‌ت) ی
(یاسین)، که‌له (أول) ی (جنابی حق) سویند نه‌خوا، به‌ (قرآن) ی (حکیم)،

^۱ - ته‌واو بوو به (عوایق) ی زۆر خودا به (په‌حمه‌ت) ی خۆی (رفع) و (دفع) یان کا، (تفسیری
(سوره‌) ی (یاسین) پۆزی سی‌ شه‌موو ۹/ شوال ۸ تشرینی ثانی پۆمی (سنه‌) (۱۲۵۸هـ)
(۱۹۳۹م).

له سه ر (رساله) ی (رسول) ی (اکرم)؛ وه به (اعتبار) ی (مناسبه) له (بین) ی
 سویند پی خوراو له سه ر خوراو، (لازم) ه (معنا) یان به شتی لی دریتته وه، که
 (مناسب) ی (جواب) ی (قَسَم)، (یعنی) ﴿إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ بی؛ (بناءً
 علیه) نه وانه، (عبارت) بن له (زُمره) ی (رُسُل) و (اتباع) یان؛ که (أخذ) ی (آیه) و
 (شارح) و (مُبین) ی (دلائل) ی (ذکر) ی (حکیم) ن؛ زور (موافق) ه؛ (قَسَم) به
 (قرآن) له سه ر (رسالت) ی (حضرت) ی محمد، (قسم) به (حَقْلَه) ی (قرآن) و
 (أقوال) ی (إلهی) له سه ر (وحدانیه) ی (کبریائی)؛ چهند جوانه؛ (رابطه) یه
 چهند به (قوه) ت ه؛ (نظم) ی چهند (مُنسَجِم) ه؛ وه (زیده) ه (اتصال) له
 (صدر) ی (سوره) ت ی (آتئ) ده رنه که وی؛ (علاوة) (مخاطب) لیتره، (عین) ی
 (مُخاطب) ن، به (آیه) ی ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾؛ (إلهی) نیتره، نه و (إلیه) وی یه؛ وه
 (سِرّ) ی تریش هویدا نه بی؛ (جنابی حق) به (مُجَرَّد) ی سویند (اثبات) ی
 (رسالت) ی (رسول) ی و (وحدانیه) ت ی خوی ناکا، به لکو به (مضمون) و
 (محتویات) ی (محطوف علیه). (جنابی حق)، (ذات) ی (واجب الوجود)، یا
 (وجود) ی (واجب الوجود)؛ (واحدی) یه؛ (حقیقه) (حتی) (اعتبار) ی (تعدد) ی
 (اعتبار) یش، بۆ (ذات) ی نه و (ملاحظه) و (تصویر) ی (مُحال) ه؛ (لکن) (واحد) ی
 (طبیعی) نیه، که به (میل) ی (قوه) ت ی (واحد) (لَا یَصْدُرُ مِنْهُ إِلَّا شَيْءٌ وَاحِدٌ) بی
 نه ک (واحد) ی (حقیقی)، نه ک (واحد) ی (بِالذَّات)، به لکو و (واحد) ی
 (بالشخص) نابئ به دوو؛ دوو نابئ به (واحد) ی (شخص)؛ به لی له دوو
 (شخص) آن، (شخص) ی (ثالث) ی لی پهیدا نه بی؛ وه ک دوو ناو تیکه لاو نه بی،
 نه بیته ناوی؛ (لکن) یه ک یه ک له ناو ه کان، (تَشَخُّص) یان نه ماوه؛ (تَشَخُّص) یکی
 دی په یا بوه؛ (سرمدانی) (دین) ی (یسوع)، یا به (غلط) یابه (مُغالطة) له
 (معنا) ی (وحدت) زور درشت و (عاصی) یانه قسان نه که ن نه گه ر بتویره
 (جهت) ی (وحدت) ی (عالم) به هه موو (کرات) و (کائنات) ی یه ک (وحدت) ی
 (عالم) ه؛ نه و (إله) ه (واحد) ه ﴿رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ

الْمَشَارِقِ ﴿١٠﴾ نِه‌گەر (منازعه‌ی) سُنْی (سُنْی) و (معتزالی) نِه‌بَی، (أفعال) ی (مُکلفین) لَیْره
 نایه‌ته (خیال)؛ ئایا (مخلوق) ی خوایه؟ یا (مخلوق) ی (مأمورُ بها) یه؟ به‌لَی
 (شامل) ی (نفس) ی (إنسان) ه، وه‌کی (سائر) ی (حیوانات) ی دی؛ (تصریح) به
 (مشارق) بۆ (جَلْب) ی (نظر) ه بنۆره (کواکب) و (شمس) و (قمر)، به‌چ (وضع) و
 (ترتیب) ی هه‌لدین، بَلْند ئه‌بن، له (جَنّ) ی (سما) ئه‌دره‌وشیته‌وه! (فی
 الحقیقة) مقام) ی (شروق) ی (أنوار) ه؛ (أنوار) ی (علم) وه (إيمان) به (آیات) ی
 (قَوْل) و (کَوْنی)؛ (مشارق) ی (شمس) (نظر) به (حس)، نیوه (مشارق) ه
 (نظر) به (مدارات) ی (یومیة) که (حَوْل المنطقية) (ترسیم) نه‌کری؛ (سیّاره) هه‌م
 (مشرق) ی (یومیة) ی هه‌یه، هه‌م (مشرق) ی (حرکه) (خاصّه) ی هه‌یه؛ لَیْره
 (نظر) بۆ (مغارب) نیه؛ چونکی جَی (أفول) ه ئه‌ویش وه‌کی (قصة) ی (إبراهیم
 خلیل الرحمن) (موقع) ی خۆی هه‌یه. ئه‌و (نظم) و (وضع) و (ترتیب) و (فوائد) و
 (عوائد) له (إله) ی (علیم) و (قدیر) و (قوی) و (صاحب) ی (إرادة) ئه‌وشیته‌وه؛ بت
 و (أصنام) له‌کوی؟ ئه‌و (خلق) و (إيجاد) ه له‌کَی؟ ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزَيْنٍ
 الْكَوَاكِبِ﴾ (أساساً) ئاسمانه‌کان نابیندرین، (کرات) ی (لامعه) (مشاهده) نه‌کرین؛
 ئه‌و ئاسمانه‌ی (زینته‌) دراوه، به‌و (کواکب) و ستاره‌ی ده‌رخشنده، بۆ ئَیْمه،
 ئاسمانی (دُنیا) یه (قربا) یه؛ ئه‌ویدی (داخل) ی (دنیا) یه، به‌لاوه‌یه؛ چیه؟ چ
 نیه؟ (علم) ی ئَیْمه‌ی پَیْوه (لاحق) نابَی؛ ئه‌وی هه‌یه، له‌ ئَیْمه‌ دووره
 ﴿وَحِفْظًا﴾ پاراستوو مانه؛ (ممکن) ه (نصب) ی به (فعل) ی (مُقَدَّر) بَی، یابه
 (عطف) ی (معنوی) بَی؛ (معنا) ی (عبارته‌) ی پَیْشی؛ (کأَنَّهُ) ئه‌فه‌رمووی: "(
 إِنَّا خَلَقْنَا الْكَوَاكِبَ زِينَةً السَّمَاءِ وَحِفْظًا)" (لکن) ئه‌و (حفظ) ی ئه‌وان ئه‌فه‌رموون،
 وه‌ئه‌وه‌ی من ئه‌ی لَیْم؛ لَیْک جودان ئی وان (حفظ) ی (حسّی) یه، ئی من
 (حفظ) ی (معنوی) یه؛ (جنابی حق) به (حجاب) ی (بصیره‌) یان، (حفظ) ی
 ئاسمانی (مُزین) به (کواکب) ی کردیه ﴿مَنْ كُلُّ شَيْطَانٍ مَّارٍ﴾ (شیاطین
 الإنس) پرووت له (خیرات) ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ﴾ ته‌ماشای ئه‌و

(صُنْع) ه (بدیعه) ناکهن، (محروم) ماین، له (عِلْم) به (آیات) و (أَسْرَارِی
 (کائنات) ی (نِیرَة) چ جایه (مَسْتُورَة) ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ گوئی له
 (آیات) و (ذکر) ی (الهی) ناگرن، که له لای (عَالَم) ی (عُلُوی) به (واسطَة) ی
 (مَلَك) بره بره، بۆ (رسول) دئی؛ نه خویان نه توپن، نه (إِسْتِمَاع) نه کهن
 ﴿وَيُقَذَّفُونَ﴾ بۆیان نه هاویتی ﴿مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ له (جهت) (أُوْهَام) و (خیال) و
 (هوا) ی (نفس)؛ واده رنه کهوئی، نه وانه نه گهر گوئی بگرنه (آیات) (تلویس) ی
 نه کهن، بۆیه خوا له (لُوس) بیان (حفظ) ی نه کات ﴿دُحُورًا﴾ بۆ (طرد) و
 (تبعید) له (إِدْرَاک) ی (آیات) ی (مَلَكُوت) و (سَمَوَات) ﴿وَلَهُمْ﴾ له (دنیا) و
 (آخِرَت) ﴿عَذَابٌ وَأَصِيبٌ﴾ (دائم)، (شدید) تی نا (فکر) ن، گوئی نادنی، به
 (عمومی) ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ﴾ تی ی پۆیی، بیفریتی، به (وجه) ی که
 (معهود) یانه؛ وه ئیوه ش نه ی زانن، نه م (خطف) ه بۆ تی گه یشتن و
 (تحصیل) ی (علم) نیه (وَالَا) به (تفکر) و (تدبیر) و (تخیل) ی (صحیح) نه بوو. شتی
 نه بیهن، یا (نوعاما) ته ماشا نه کهن، به (أُوْهَام) ی (باطلة) (شبهه) یه (واهی)،
 قسه یه پرپو پوچ دهر نه خهن (عوام) ی پی (إِضْلَال) نه کهن؛ نه وه (دلیل) ی
 (نحوست) ه، نه وه (دلیل) ه، له سه ره شه پی (مَلَك) ی (بابل) و (خراسان) چونکی
 (شعری) به و لاو به ولا دا ده پوا؛ بی په رستین. نه و (کواکب) ه (مُدَبِّر) ن؛ (حتی)
 (بعض) ی له (أهل) ی (عقل) سه ره پوشتیه ی (عقل) بزر نه کهن؛ واگومان نه بهن
 (صعود) و (نحوس) ی (بشر) له و (کواکب) انه یه؛ (أَمَّا) (خیام) نه لی:

أَجْرَامْکِی ساکنانی این نه یوانه ند

أَسْبَابِی ترددی خیره ره مه ندانه ند

هاتا سه ره روشته یی خیره گوم نه کونی

کانانکه مدیره ند، سه ره گردانه ند

﴿فَاتَّبَعَهُ﴾ دوا ی نه کهوئی، له (طرف) (علما) ی (تالی ذکر)، (ناظر) و (عارف) به

(حقائق) ی (کائنات)، (عالم) به (هیئت) ی (موجودات) ﴿شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ (نور) ی

(ساطع) ي (برهاني)، (نافذ) و (قاطع)، به دواي (شُبّهات) و (أوهام) ي وان
 نه ڪه وي، (تصحيح) ي نه ڪات؛ نيمه وامن (تفسير) ي نه و (آيات) ه، ڪردوه؛
 (معقول) و (مقبول) ه. نه وه ي ٿاره زووي (تفسير) ي (روايات) ه، (كيف) ي لي به،
 ڪوي له جنوڪان پاگري، بچي ته سهر (مذهب) ي (ڪاهن) آن (مراجعه) ي
 (تفاسير) ي تريڪا؛ (خاصةً) (روح المعاني)؛ نه وه نده (عرض) نه ڪري، (معلوم) ه
 له (ڪتب) ي (يوناني) له (أشعار) ي (عربي) نه و (شُهَب) ه، (محسوسه) (قبل
 زمان الرسول)، (بَلْ) (قبل زمان المسيح) (بَلْ) خوا نه زاني، به چند هزار سال
 نه ستيره داڙڙا نه ڪه هيه، (نادي) ه، له زور (غريب) ه؛ من له (أوائل) ي
 (منداليم)، (ديم)؛ شهوي نه ستيره له (شمال) و (جنوب) و (شرق) و (غرب) وه ڪي
 له (شڪري) (هجوم) يان نه ڪرد، بَو (جهت) ي (منطقة)، (عالم) ڪه و ته
 (دهشته) تاسبه يني (دوام) ي ڪرد؛ نازانم به پوڙ ما يان نه ما؟ (أما) بَو شهوي
 (آتي) نه و (حال) ه نه ما؛ (أما) (شُهَب) ه ڪان (مُڪدس) بوون، وه ڪي نه واني جارگار
 نه بي؛ پووناڪ، (مائل) به سهه بزي يابه سووري نه بوون (ممڪن) ه له (أوائل) ي
 (رسالت) ي (رسول) ي (أكرم) شتي وا بووي؛ وازانم ديمه له (تاريخ) له
 (زمان) ي (عبّاس) يانيش شتي وابوه. وه نه لئين: "به شش سده سال جاري
 وانه بي" (والعلم عند الله) نه و سالي من نه ليم: (حضره تي ڪاك أحمدی شيخ)
 (وفات) ي ڪرد؛ (حتي) گه لي (جهلة) نه يان ووت: "له بهر (وفات) ي وي بو!"
 وابوو (تاريخ) هزار سي سه دو چوار يا پينج بوو ﴿فَاسْتَفْتِهِمْ﴾ (طلب) ي
 (فتوي) (خبر) له و (شياطين) انه بڪه؛ گوي يا به (قوهت) ي خويان (مغرون)؟
 (حقيقه) (قوهت) ي (جهل) ه، (ولو) زور به (قوهت) و (مُڪنهت) بي ﴿أَمْ أَشَدُّ﴾

(أَقْوَا) و (أَمْنَت) ن ﴿خَلَقَا﴾ که بتوانن، (مُعارضة) و سه ریچی له نئمه بکه ن ﴿أَمْ
 مَنْ خَلَقْنَا﴾ له (مذكورات)؛ (سماوات) و (أَرْض) و (مابین) ی یان ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ﴾
 نه و (شیاطین) انه ﴿مَنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ لیچ وهك كه تیره؛ (أَلْعَلَّ) (مُرَاد) (نطفة) یه،
 (ممکن) ه به (إعتبار) ی (أصل) ی (آدم) بی؛ كه سئ نه وانه له قوپ دروست كا،
 نه توانی به (خلق) ی (جدید) (إنشأ) یان كاته وه ﴿بَلْ عَجِبْتَ﴾ له (جهل) یان به
 (آیات) ی (كونیة) ﴿وَيَسْخَرُونَ﴾ قه شمیری پی نه كه ن؛ (حقاً) (بشر) (عجیب) ه
 (اختراع) ی وه کی (رادیو)، (علما) ی (مُتَبَحِّسٍ) (مُتَحَبِّسٍ) نه كات، كه لی (جهله) كه پی
 پی نه كه ن؛ (حَتَّى) (سُفْلَى) (ملا) یان نه لئین: "گوئی لی گرتنی (حرام) ه" جا
 وه ره (أَمَّة) (تعالی) كا؛ به (صُنْع) (أَسْرَارِ) ی (خلق) ی خوا به ده رخا! ﴿وَإِذَا
 نُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ نه (وعظ) نه (إرشاد) نه (دلائل) (تأثیر) له وان ناكا ﴿وَإِذَا رَأَوْا
 آيَةً﴾ (مُعْجَرَةً) یه (دال) له سهر (صدق) ی (رسول) ﴿يَسْتَسْخِرُونَ﴾ (زیده) ه
 قه شمیری نه كه ن، (حَتَّى) پی ی نه لئین: " (سحره) " (طبیعی) به (آیات) ی
 (كُونِيَّة) ناتوانن بلئین: " (سحره) " یاخود لَيْك (طلب) نه كه ن، كه قشمیری به
 (رسول) و (آیة) ی بکه ن ﴿وَقَالُوا﴾ به (سُخْرِيَّه) ﴿إِنْ هَذَا﴾ نیه نه وه ﴿إِلَّا سِحْرٌ
 مُّبِينٌ﴾ ناشكرا، (یعنی) بی (أصل) ه، بؤفه ﴿أَنْذَا مِثْنًا وَكُنَّا ثُرَابًا﴾ (أجزاء) ی
 (رَخْوَه) ﴿وَعِظَامًا﴾ هیسك، درهنگ نه پزی؛ ناگایان له (أجزاء) ی (تاریه) و
 (هواء) یه بلاو نه بیته وه؛ وه (إِلَّا) (بِالْكَلْبِيَّة) نه یان کرده، قشمیری كه بووین به
 خۆل و هیسك ﴿إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ﴾ زیندی نه کرینه وه؟ ﴿أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾
 نه وانیش كه (عظام) یان نه ماوه، (بعث) نه کرین؟ چاكه (شُبُهَات) ی (بعض) ی له
 (فِرْق) ی (إسلامی) یان نه یانزانیه وه (إِلَّا) به جاری نه یان کرده، گالته و پیشه

خه‌نده؛ (لکن بعد الایمان) به (کمال) ی (علم) و (قدرت) ی (کبریائی)، به‌لکو
 (ایمان) به (العب) ی (طبیعة) نه‌وه ی لای، دوور نیه؛ نه‌زانی به (سهل) ی
 نه‌کری، به (سهل) ی (ایمان) ی پی ئینن؛ وه بۆ (إصلاح) ی (نفس) خه‌ریک نه‌بی،
 باوه‌پ مه‌که، له‌هه‌زاری یه‌ک (إنکار) ی (بعث) بکات. له (جهت) ی (نظرية) ی
 (علم) ی گوی یا (حق) و (حقیقه) ی نه‌وی؟ به‌لکو بۆ (استراحت) ی (نفس) ه،
 بی (دغدغه) و (خطرة) به (کمال) ی (لذات)، (عیش) و (عُشرت) ی خوی به‌جی
 بینن! ﴿قُلْ نَعَمْ﴾ خوتان و (آبا) تان (بعث) نه‌کرین ﴿وَأَنْتُمْ﴾ (اولین) و
 (آخرین) تان ﴿دَاخِرُونَ﴾ (محقّر) و (مصغّر) و (أَذِلَّ) آن؛ (خلاف) ی (علیم)،
 (بعث) ی ئیوه ی له‌به‌ر (عاصی) نابن؛ (أَرْض) و ئاسمان، (طوعاً و کرهاً)
 (مطیع) ی (أمر) ﴿فَإِنَّمَا هِيَ﴾ (بعث) تان ﴿زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ به‌بانگی (غالب) آنه،
 ئیوه زیندی نه‌بنه‌وه ﴿فَإِذَا هُمْ﴾ که زیندی نه‌بنه‌وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ (یعنی) چاو به
 (نزاکات) ی (طبقات) ی (رقیقه) ی وه (إناره) وه النجه ی (قیقه) ی
 (إعاده) نه‌کریته‌وه؛ پی ی ته‌ماشا نه‌که‌ن، وه‌کی (دنیا) ﴿وَقَالُوا﴾ زیندوو
 بوه‌کان ﴿يَا وَيْلَنَا﴾ (واویل) ﴿هَذَا يَوْمُ الدِّينِ﴾ پۆژی (جزا) یه؛ (کَمَا تَدِينُ، تُدَانُ)
 (ملائکه) یا (رأساً) (جنابی حق) له (مُقابل) ی نه‌و قسه، نه‌فه‌رموون: ﴿هَذَا يَوْمُ
 الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ﴾ له (دای) ی (دنیا) ﴿بِهِ تُكْذَّبُونَ﴾ (تکذیب) ی (رسول) تان
 نه‌کرد؛ نه‌تان ووت: " نه‌وپۆژه، نابن؛ (ممکن) نیه " نه‌وه پۆژی (فشل) و
 (قضا) و (حُکم) ه، پۆژی (فرق) و (تمیز) و لیک جودا کردنی، (مُحسین) و
 (مُسی) ه؛ (تأجیل) نه‌ما پۆژی (إنقاذ) و (إجزاء) ی (حُکم) ه ﴿أَحْشَرُوا الَّذِينَ
 ظَلَمُوا﴾ (أمر) ه له (طرف) خوا، بۆ (مأمور) ی (مُکَلِّ) ی (حشر) بۆ (حساب) یا بۆ

(دار)ی (عذاب) ﴿وَأَزْوَاجَهُمْ﴾ (مقابل)ی (أزواج)ی (مؤمن)آن؛ (حقاً) (كُفْر)ی
 پیاوان له مه پ ژنانه (خصوص)ته مپۆ ژۆر ئاشکرایه؛ گه لێ له (ئاو پوپای)
 (حظ)ته کهن (مسلمان)بن، ژنیان (مانع)ه؛ (سبب)به (مُحَقَّر)ی (معامله)ی
 (مسلمان)آن له (حق)ژنان؛ وا ده زانن، (مقتضا)ی (دین)ی (إسلام) ئافره ته کان
 (تَنَفَّر)ته کهن؛ وه ئه و (کشف)و (کیف)ی (مسیحی)پێ یان ئه دات، (دین)ی
 (إسلام) (طبیعی)پێ یان نادات. له (فاروق)ی (أعظم) (نقل)کراوه، (تفسیر)ی
 (أزواج)به (أمثال)و (أشباه) (یعنی)ته وانه ی وه کی وانن، له (عمل)ی (سَيِّئ)؛
 هه ریه ک له گه ل هه و (عمل)ی خۆی (حش)ته کرێ، (وَلَوْ) (کافر)یش نه بی؛
 (ریا)خۆر له گه ل (ریا)خۆر؛ (زانی)له گه ل (زانی)؛ (شراب)خۆره وه له گه ل
 (شراب)خۆره وه، ته مه بۆ (مسلمان)آن (إنذار)ی (عظیم)ه؛ به خوا (حق)ه، نه و
 (رمضان)ه و گه ل (رمضان)ی تر، (جمع)ی له (مسلمان)آن، به پۆژ ته چوونه
 مائی جووله کان، نه یان خواردو نه یان خوارده وه؛ ته مانه بۆ له گه ل جوان
 جوزئی بیست و دووه مین تهفسیری کوردی سورهتی (الصفات)

(حش)ته کرێن؟ ته مسال (بعض)ی ته چوونه (خلا)خانان؛ قه سپ و هه ناریان
 ته خوار؛ (أَمَّا)نازانم ته وانه، له گه ل کێ (حش)ته کرێن؟! لام وایه، نه جوو،
 نه دیان، نه بت په رست، نه (لادینی)ته و (دنانهت)و (خسّته)ه ناکا ﴿وَمَا كَانُوا
 يَعْبُدُونَ* مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (أصنام) (وما علی شاکلته) ﴿فَأَمْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
 الْجَحِيمِ﴾ نیشانیاان ده ن، بۆیان (تعریف)کهن (حش)یان بۆ (حساب)بۆیه یه،
 (حش)بکرێن، بۆ (جحیم)بۆیه (بعد هذا الأمر)ته فهرمووی: ﴿وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ
 مَسْئُولُونَ﴾ له (أعمال)ی (ظالم)آنه یان، له (كُفْر)یان، له (منشأ)ی (شرو)یان؛
 (أَمَّا) (سؤال)له (ولایهت)ی (علی) (طبیعی)له وانه ناکرێ؛ (کافرن)؛ (أَمَّا)
 (سؤال)له (شیعه)آن ته کرێ، ئایا (ولایهت)ی (علی)تان، به پاستی بوو؟ یا بۆ

(جلبی) (دنیا) و تیکدانی (وحدەت) ی (إسلام) بوو؛ (إنتقام) له (إسلام) له بهر (مجوسی) یه؟ (أما) (عداوت) ی (أعدا) ی (إمامی علی) وه (أسباب) ی (فأظهر من أن يُنكر) نه وان له (میدان) ی کار، به زارو به (بارقه) ی (سیوف) (إعلان) یان نه کرد؛ (طبیعی) نه و شه پو شوپره، که بووه (منشأ) ی (هدم) ی (صریح) ی (إسلام)، پوژی (جزا) لی نه توژدیته وه هه رچه ند نه و (آیه) ه، له (حق) (کافر) انه؛ (أما) وه بی (مُسلّمان) ته و او زۆر بترسن، به (دِقّت) خوی بیاریزی؛ وام له (خاطر) ه، (روایه) کراوه، (عمر بن عبد العزیز) (رضوان الله علیه) شه وی له (تهجد) دا نه و (آیه) ه نه خوینیته وه، تا (وقت) ی (فجر) له سه ر پا، پاده وستی، (دهشت) نه ی گری، نه گریه، نه و (آیات) ه (تکرار) نه کاته وه سبهینی (عرض) ی نه که ن، نه فهرمووی: "وام هاته بهر (نظر) که (أمر) درا، من پاگرن، (سؤال) م لی بکه ن؛ (خشیه) (استیلا) ی به سه را کردم، نه متوانی (حرکه) بکه م" نا، وا نه بی نابی (رئیس) ی (دین) یا (دنیا) به (کیف) ی (هوا) ی خوی بکا، و بلی: "من (شیعه) ی (علی) م، (خلیفه) ی (فلان) (شیخ) م؛ (أتباع) ی نه وانه (مغفورن)" ﴿مَا لَكُمْ لَّا تَنَاصَرُونَ﴾ نه خو به خویی، نه له گه ل (إله) تان؛ چتاق لا (نصره) ی چتاق لا ناده ن؛ یارمه نده تی نا که ن. له (دنیا) (مُعین) ی یه ک بوون؛ چه ندی (مُهیّا) بوون بو (نصره) ی (إله) کانتان؛ وه نه وانتان به (ناصر) ی (معنوی) (حساب) نه کرد ﴿بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ﴾ (منقاد) ن، بی ده سه لاتن ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (رؤسا) و (أتباع) ﴿يَتَسَاءَلُونَ﴾ (سؤال) یان لیک نه کرد؛ چون؟ ﴿قَالُوا﴾ (أتباع) به (رؤسا) یان نه ووت: ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا﴾ له (دنیا) یه ﴿عَنِ الْيَمِينِ﴾ له (جهت) ی (خیر)؛ ئیوه بی (واسطه) نابی، (عباده) ی خوادا وه ندی بکه ن؛ نه گهر (واسطه) نه بی، خوا گه ورده یه، (جواب) ی ئیوه نادا؛ (إله) (تمثل) نه کات، نه وانه (تمثال) ی خوان.

(حلول) و (مظهر) (صفه) ت هه م (نوع) ه (تمثل) یکه خوا (غنی) یه، چه په کی له سه ر (عباده) ی ئیوه که ووتوه؛ (گوناوه) بکه ن، چ (ضرر) ی لی نه که وی؟

﴿قَالُوا﴾ (رؤسا) له (جواب) یان دا ﴿بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ خۆتان (مؤمن) نه بوون، پووتان له (حق) (خالی) له (خدعة) و درۆ (تحویه) (قبول) ی ناکەن (أما) بۆ (خرافات) له (غایەت) ی (استعداد) و (حاضر) ی دان ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ (تسلط) مان له سەر ئێوه نه بوو، به (جبر) و (قهر) و (شدەت) ئێوه مان وەر نه گێرا ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ﴾ (أساساً) (قوم) ی (متجاوز) بوون له (حق) به (میول) ی (فاسد) ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا﴾ له (دنیا) (على لسان الرسل) ئه یان فەرموو: "ئێوه گەر له سەر ئه و (کفر) و (ضلال) ه بمینن، (عذاب) ی خوا ئه چێژن" ئه و (تحقق) ی ئه کرد ﴿إِنَّا لَذَاتُ قُوَّةٍ﴾ (ذُوقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ) ﴿فَاغْوَيْنَاكُمْ﴾ به ئاسانی، وهکی (شیطان) یش ئه لێ: "من (دعوەت) م کردن، ئێوه (إجابة) تان کرد" ﴿إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ﴾ ئه مه پێدێ (خصام) تێ ئه گهن، یاخود وهکی (طنطاوی) و (أشباه) ی، له (متأخرین) ی شارەزا ئه فەرموون: (رؤسا) کان و وایان (حساب) نه کرد، (سواد) ی (أعظم) له (قوم) ی خۆیان (مقابل) ی (ایمان) به (حقائق) ی (الهیات) بین؛ بت پەرستی وه (بعض) ئاینیان بۆ داده نان؛ (أما) خۆیان (معناً) له سەر (ایمان) ی (صحیح) بوون "لام وایه (على الأكثر) خۆیان وهکی وان (میل) ی بت پەرستی و به جێ هێنانی ئاینیان په سندن و خوش هاتیه؛ (رؤسا) کانیش گومراه بووین وهکی (مرؤس) هکان؛ (مادام) وابێ ﴿فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ﴾ له (أصلی) دا ﴿مُشْتَرِكُونَ﴾ (عُذْرَى) (مرؤس) هکان (قبول) نیه؛ نیزیکه (جزم) بینم؛ (ضلال) ی (رؤسا) له مه ر (ضلال) ی (اتباع) و (رعایا) یه؛ (نظر) به وانه ی (نوعاما) (استعداد) یان بوه، بۆ (ایمان)؛ به (أنواع) ی (حیل) (حتی) (تخويف) و (تحريم) له (متاع) ی (دنیا)، (منع) یان ئه گهن؛ (عذاب) ی (معنوی) یه که یان (أشد) ه ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ (تابع) و (متبوع) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ له (إعراب) ی (کلمه) ی (طیبة) وهکی (سیدی آلووسی) ئه فەرموو: " (أقوال) هیه " حه و (قول) ی (نقل) فەرمووه؛ ئه گەر که سێ (دعوەت) یان بۆ

(وحدانیہت)ی (الہی)بکا، بلی: بلین: " (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) " نہو (مُجْرِم)آنہ
﴿يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (نفرہت)نہ کہن، لہ (آیہ)ی، لہ (قُول)ی ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا تَارِكُوا
أَلِهَتَنَا﴾ بہس (عبادہت)ی خوا بکہین؛ (تَرْك)ی (إله)کانمان بکہین؛ دہست لہ
(عبادہت)یان ہل گرین؟ ﴿لِشَاعِرٍ مُّجْنُونٍ﴾ وا وہرنہ گیری، کہ (استکبار)یان
لہ سہر (رسول)ہ؛ (حقاً)قسہ یان (أحقق)آنہیہ؛ چُون (شاعری) پاستی شیت
نہ بی؟ بہ لی (بعض)ی (خفیف الروح) (شعر)نہ لین؛ (أما)نہوا کہ (مقداد)ہ کی
(شاعر)آنہی ہہ بی (بعض)ی (نوعاما)سہرخوش نہ بن، نہ و جا (شعر)نہ لین:
(أما) (شعر)؛ (أما)نہو (سکر)ہ، ناگاتہ (درجہ)ی (جنۃ)؛ (وَلَوْ فَرَضْنَا) (شاعر)
(مجنون)نہ بی، (مجنون)نہ بیٹہ (شاعر)، (نسبت)ی (جنۃ)و (شاعر)ی
بؤ (حضرة)ی (رسالہ پہ ناہ) لہ (حُمُقُ)و (حَسَدٍ) (حَسَدٍ)یہ (عقل)ی (کل) لہ
کی شیتی لہ کوئی؟ (حُکما)ی (غرب) (نسبۃ)ی (جنۃ) بؤ (بعض)ی (أفراد)ی
(عبقری)، (شاذ)، (ناہی)ی نایاب؛ وہ کی (ناپلیون)ی خویان نہ دہن؛ (أما)نہو
(جنۃ)ہ (فوق العقل)ہ.. (بعض)ی (عُقلاء) (مرکز)ہ کی بؤ (عقل) داناوہ
(دائر)ہ کی (دون عقل) (رسم) کردوہ لہ گہل (دائر)یہ (فوق العقل) کار نہ کہن
بہو (معنا)یہ پیان نہ لین شیت وہ کی صوفی نہ فہرموئی (طور وراء طور
العقول) نہ مپو بہ ہیتلہ نہ لین شیت چونکی (فوق الحد) (أمور)ی بہ جی
نہ گہیہ نن (عقل) بؤی ناچی؛ بہ لکوو (عقل) (منع)ی (إنسان)لہو (مُدہشات)ہ
نہ کا ﴿بَلْ جَاء بِالْحَقِّ﴾ تہ ماشاکہن، گوئی پاگرن، لہ (آیات)ی (قرآنی)، لہ
(أحادیث)ی لہ (جوامع الکلیم)ی، لہ (دلائل)و (برہان)ی (توحید)؛ (دقة)لہ
(أحكام)ی (أصول)و (فروع)ی کہن؛ (شعر)و (جنۃ)لہ کوی؟ (أحوال)ی (رسالہ
ت پہ ناہ)لہ کوئی؟ ﴿وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نہ وانیش لہ (وہقت)ی خویان دا،
(نسبۃ)ی (جنون)یان پی دراوہ. (زکی مبارک)ی (مصری)لہ (مقالہ)یہ خوی،
نہ لی: " منیش حہزم لہ (لادینی)بوو، (أما) (بعض)ی (آیات)ی (قرآنی)، لیم
نہ گہرا، بیم بہ (مُلحد)؛ ناچار (إيمان)م ہینا؛ نہز (جملہ) (تصدیق)ی

(رساله ت) ی (بعض) ی (نواتی) پابردوو، (احترام) و (تبجیل) یان؛ با (وجودی) هرچی بی، نه ختی (تحین) هکی بوو، نه وانی پیش خوی به (مطعون) ی ناو ئینن، (تنقیص) یان نه کات؛ وه هه م (حکم) ئ که (حکم) ئ (له) یه له وی (مناسب) و (موفق) تر (نسخ) نه کا؛ با (وجودی) (اریاب) ی (رای) له (رای) خویان ناگه پینه وه؛ (وَلَوْ) بزنانن (نتیجه) ی زور (خراب) ه؛ وه هه م (جناب) ی (رسول) (مقابل) ی (رای) (أصوب) له (رای) (صواب) ی خوی دهستی هه ل نه گرت؛ (تاریخ) ی (عالم) (استفاده) ی له (رساله ت) ی (حضره تی محمد) ی کردیه؛ بو (برائت) له (نقص) و (أمور) ئ که (أُمم) یان (نسبة) یان بو (رُسُل) دایه؛ (آیات) (عجیب) و (حق) ئ (عظیم) ی هیه؛ بی (ریا) نه لیم: " (حق) ی له سه ره (رساله ت) گه وره یه " (حقاً)، (حق) ه (رساله ت) نازی پی بکا؛ نیت نازانم بلیم: "چی؟" (عُقلا) ی (غُرب) (مُعترف) ن، که محمد (ﷺ) له (عالم) ی (بشریه ت) دا، بی (نظیر) ه ﴿إِنَّكُمْ لَذَانِقُو الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ به (إضافة) (جمع) (نون) ی نه پوا؛ له (بعض) ئ (قرائت) (لَذَانِقُونَ الْعَذَابِ هَاتِيه؛ وه کی خوتان ووتان: " (حَقُّ عَلَيْكُمْ قَوْلُ رَبِّكُمْ) " ﴿وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به (قَدَر) (ذَرَه) یه له (استحقاق) ی خوتان، زیاتر، که متر نابن ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ نه وان (أضعافاً مضاعفةً) (استحقاقاً فوق استحقاق) وه ره گن؛ (كَأَنَّهُ) ئی وان (جزا) نیه؛ (لكن) (استثنا) (بنا) له (اختیار) ی (زمخسری) وه (سائری) (مُحَقِّقِينَ) آن، (مُنْقَطِع) ه؛ (عباد) ی (خالی) له (غَلٍّ) و (غَشٍّ)، پاك و (مُنْقَح) له هه موو (عصر) یدا، که من ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ (ممتان) و (خاص) و نایاب ﴿فَوَاكِهُ﴾ (فقط) چ (فواکه)؟ خوا نه یزانی چ (نوع) ه؟ وه که له (حدیث) نه فه رموی: "له گه ل (فواکه) ی (دونیا) به س (اشتراك) یان (لفظی) یه " ﴿وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾ له (هوان) (أَكَلَ) ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (غیر) ی (نعیم)، چیدی تیا نیه ﴿عَلَى سُرُرٍ﴾ له سه ر (أَرَأَيْتَ) و ته خت داده نیشن ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾ به رابه ری یه ک؛ وه کی نه لئن: " به رابه ر نُشستنه بیه او په هلوی "

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ﴾ له (مجلس) یان دا (ولدان) و (غلمان) وهکی له (آیه) ی دی،
 نه فه رموی ﴿بِكَأْسٍ﴾ باده، پیتاله؛ (خالی) پی ی نالتین: "کأس" وه باده
 گوساری، بۆ (خمریات) نه بی. نه و (کاس) ه، پره ﴿مِنْ﴾ له (شراب) ی ﴿مَعِينٍ﴾
 له به رچاوه، دیاره (جریان) نه کا وهك جوگه و جوبار؛ یاخود (خارج) له چه شمی
 کانیان وهکی وئاوی؛ (طبیعی) مهلّ نه کوئی و (جریان) نه کات نه لّین: "فه رهاد
 له کتوی (بیستون) له (مسافه) یه دوور جوړگه ی له به رد داتراشی، بۆ (قصر) ی
 (شیرینی)، له وپرا شیریان تی نه کرد، نه هاته ناو (حوض) ی (قصر) ی
 (شیرین)" (إنسان) (مألوف) ه، بۆیه نه ی بیه و (تعجب) ناکا؛ ناو له کانیان، له
 کاریزان (لا ینقطع) دی؛ (نقط) ی (بابا گرگی) ی چه ند سال بوو، نه سوووتا؛
 (حفریات) یان لی کرد (نقط) ی لی (انفجار) بوو، هه روا، بیران لی نه دهن، نوت
 دهر نه که وی، له (حواله) ی (که رکوک)، بۆ (حیفاد) و (یافا) (جریان) نه کا؛ خوا
 نه زانی، چه ندها سالی تر (دوام) نه کا؟ نّیمه نه مه به (غریب) نازانین؛ چون شیر
 له (عاردی) وهکی ناوی کانی دیته دهر، (حرکه) نه کا؟ که وایی؛ (ممکن) ه بلّین:
 "(حال) ی (موقع) ی له (مواقع) ی (عالم) وهکی ئی مه (عناصر) ی شیر،
 (عناصر) ی (خمر)، (عناصر) ی هه نگوین، سه ریه خو، تیای (ترکب) بکا وهکی
 ناو له (هایدرۆجین) و (توکسجین)؛ (مع أنه) نه گهر (دقهت) که ین، (تکون) ی
 هه نگوین و شیر و (خمر)، به (أصول) و (ترتیب) و (ترکیب) ی (دار) ی (دُنیا)،
 زۆر (حکمهت) ه؛ (معمل) ی (عجیب) و (عوامل) ی (غریب) و (مدهش) و (دقائق) ی
 (صنع) ی زۆر تیایه؛ (نوع) ی (تکون) ی ناو نه وت نیه ﴿بَيْنَاءٍ﴾ (أشربه) ی
 (جنّة) (سپی) یه وهك چۆپی شیری یاخود وهکی (أشربه) ی (حضارهت) ی
 (راقیه)؛ (أما) (مه ی لعلی) گووتی خوونی په زان، چ (صرخدی) چ (تسعین)،
 که ناوی تی کرئ مه یله و زهر د نه نوینئ:

وَحَمْرَاءُ قَبْلَ الْمَرْجِ صفراءُ بعدهُ أتنفي ثيابي
 نرجسٍ وشقائق حلتُ وجنةُ المحبوبِ صِرْفَا

فَسَلَطُوا عَلَيْهَا مَزَاجًا فَالْتَسَتْ لَوْنًا عَاشِقِي

هه‌رچه‌ند له (نظر) باده‌گوساران، له په‌خنه (خالی)یه، (ممدوح)و (مرغوب) بوه؛ (أَمَّا) ئیستا خواردنه‌وه‌ی (عامی)یانه، له (حضارەت)ی (حاضر)ه، (قیمەت)ی نه‌ماوه ﴿لَذَوُّ﴾ (عین)ی (لَذَهت)ه؛ (لَذَهت) (وجدانی)یه، وه‌کی (أَلَمْ) (تعریف) هه‌لناگری؛ وه (بعض)ی ئه‌لئین: "به (معنا) (لذیذ)ه" وه‌ک: (طَبٌّ)؛ (بمعنی طبیب) ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ﴾ (فساد)؛ (واقعاً) (مولد)ی (کئولیه) (محرق)ن، (ضرر)به (صَحَّة)و (حیات)نه‌گه‌ینن؛ (علاوه)ی تام ناخۆشی (شخص)ی ئه‌ی ووت: "نه‌گه‌ر (شراب) (واجب)با، خواردنه‌وه‌ی مه‌گه‌ر یه‌کی وه‌کی (کاک احمدی شیخ)ی بیخواردبایه‌وه؛ (والا)که‌س نه‌ی ده‌خوارده‌وه" (خیام)ئه‌لی:

"مه‌ی گه‌رچی به (شرع)زوشته‌نامه‌سته‌خوشه‌سته

چون به‌ر که‌فی ساقی علامه‌سته‌خوشه‌سته

ته‌لخه‌سته‌و حرامه‌سته‌و خوشه‌م مئ‌نایه‌د

دی‌ره‌سته‌کی هه‌رگیز حرامه‌سته‌خوشه‌سته"

(سبحان الله)هه‌ر دقتۆری (عصر)هه‌ن به‌زویان و (قلم) (غەییەت)ی (شراب) ئه‌که‌ن، به‌ (عموم)ش له‌ هه‌مووکه‌س (زێده)ئه‌خۆنه‌وه؛ نه‌م بیستوه‌دقتۆر (عوشه‌ته)ی نه‌بی؛ (غیر)ی (صلاح الدین وصفی)له (أهلی) (شام) ﴿وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾ له‌وی سه‌رخۆش نابن به‌لئ‌مه‌سته‌و (مدهۆش)ی (لقا)ئه‌بن؛ وه‌هه‌م (ممکن)ه‌ بۆیه (عَنْ)بفه‌رموئ؛ (یعنی) (ماده)ی (سُکری) تیانیه‌ وائه‌بن له‌ (دنیا) (بعض)ی که‌س به‌ (شراب)سه‌رخۆش نابن، تێک ناچن؛ لام وایه‌ (طه‌ حسین)له‌ (حدیث الأریعاء)ئه‌لی: "پۆژی (أبوانواس)ته‌ماشای سه‌رخۆشه‌کی ئه‌کرد، له‌ (حرکات)و گه‌فت و گۆی پئ‌ ئه‌که‌نی؛ پئ‌یان ووت: "چۆن پئ‌ ئه‌که‌نی، له‌ دیتنی سه‌رخۆش؟ وه‌ (حال)ی توو (معلوم)ه" ووتی: "له‌ (عُمَر)ی خۆم، تا (حال)سه‌رخۆشم نه‌دیتیبه‌، هه‌رچه‌ند له‌گه‌ل یارن (تعاطی)

(أَفْدَاح) نه که مین، (أَمَّا) من له پیش هه موان (مدهوش) نه بيم، پاش هه موان به خو
 دیمه وه " (خلاصه) (أشربة) ی به هه شت، وه کی (أشربة) ی (دنیا) به (كُدْرَات)
 نیه، (عین) ی (لذات) ه (وَعِنْدَهُمْ) باله (مجالیس) دایی به (مجموع) ی (ألفهت)
 له گه ل یه ك بکه ن (قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ) (أكثر) نه فه رموون: "اویان هه ره
 (زوج) ی خویانه، (میل) ی که سیترا ناکه ن " (عکس) ی (سیدات) ی (غریبات)؛
 نه وی چاوی لی نه بی میردی خویته تی. (روح) و گیانیان له گه ل
 (أصدقاء) یه کانیانه یا کو تا نیگا. بیماری چه شم (عین) چاویان (واسع) ه،
 وه کی چاوی باز، خوا (نصیب) ی کا، (معین) له گه ل (صوحبه) ی نه و
 (حوری) یانه (كَانَتْهُمْ بَيَاضٌ مُّكْنُونٌ) (بخاری) نه فه رمووی: " (لؤلؤ) " (رضوان) ی
 خوی لی بی؛ (جمهور) (تفسیر) ی نه کن، به هیلکه ی (مُطْلَق)؛
 (أكثر) نه فه رموون: " هیلکه ی (و شتر مرغ)، نه مهش له بهر (مکتونی) و
 (مصونی) یه؛ من دلم به هیلکه یه، خوش نیه، (ذاتاً) زگم به هیلکه نیشی
 (حظ) ت له (تفصیل) ه، بنۆره (تفسیر) ی (سیدی آلوسی) (فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ)
 نه وانی له (مجلس) ی (أنس) ن (عَلَى بَعْضٍ) پوو له یه ك نه که ن (يَتَسَاءَلُونَ)
 نه م له نه و، نه و له نه م (سؤال) نه کا، له (أحوال) ی (دنیا) قسه نه که ن (قَالَ)
 قَائِلٌ مِنْهُمْ) له (أثنا) ی گفت وگو (إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ) له (دنیا) یه (رفیق) ه کم
 هه بوو (يَقُولُ) به (طریق) ی (قشهری) (أَتُنْكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ) به (بعث) و
 (حشر) و (نشر) و (جنة) و (نار) (أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا) (بَحَاث) آن له ناو
 (أرض) ی هیسکی چهند هه زار سال، پیشی نه مرویان دیوه ته وه، نه پزیوه؛
 (بعض) ی (تجس) نه کا، (قسم) ی له (متحف) آن داندراون (لكن) (بعد مرور
 الأيام) له بال یه ك دینه ده ر (أَتِنَّا لَمَدِينُونَ) زیندی نه کرینه وه؟
 (مجازات) نه درین؟ (ممکن) ه نه و (قرین) ه، له (مسلمان) آن بووی؛ (ذاتاً)
 (فرقه) یه گه وره، نه لئین: " نه م (هیکل) ی (دنیا) یه، (إعاده) نه کرینه وه؛ (روح) ی
 (كُلِّ) ی که سی له سه ر (شکل) ی (مُجَمِّم) ی خوی (حشر) نه کرئ؛ " وه له سه ر

نهم (رایه) بوویی، پاشان (تمرد) ی کردبی، (ظاهر) ی (انکار) ه که ی وا نه که ینی؛ له گه ل (قرائت) ی (صدق) به لām (تأمل) ه کیشی نه وی له (بعض) ی (قرائت) (مصدقین) به (شد) ی (صاد) یش (وارد) بوه؛ (یعنی) (صدق) نه که ی؟ (مال) ی خوت نه به خشی؟ (اعتراض) گیراوه، نه مه (ملانم) نیه، له گه ل (أَيْذَا مِثْنًا... إلخ) (أَمَّا) دوو (حکایه) نه که ن؛ گوی یا (سبب) ی (نزل) ی (آیه) ه، پی ی پڤک نه خه ن؛ (سیدی آلووسی) (مختصراً)، (این کثیر) (مفصلاً) (نقل) بیان نه فهرمون (لکن) من نهو (حکایات) هم ناچیته (دماغ) ی، گویم لی نیه (مع أنه) بۆ (استماع) ی (حق) و (حقیقه) (شکی) گویم زۆر سووکه. (زمخشری) (په حمه تی لی بی)، نه فهرمووی: " (وقیل) " وه به کورتی نه ی برپته وه؛ (ولی الحقیقه) له گه ل (مُحَاوَرَة) ی (حاضر) ه پڤک نایه ﴿قَالَ هَلْ أَنْتُمْ﴾ نه ی یارانی (أَنْسِ) ﴿مُطْلَعُونَ﴾ (أنه) حه ز نه که ن، ته ماشای (أهل) ی (نار) که ن؟ تا (رفیق) ه که م بینن؛ نه گهر (حظ) نه که ن، ناگاتان له (قرائات) ی (مختلفه) (مُجَّه) و (غیر مُوجَّه) بی؛ (مراجعة) بۆ (روح المعانی) که ن؛ من ناتوانم نهو (اختلاف) ه (ذکر) که م ﴿فَاطَّلَعَ﴾ به سهر (أهل) ی (نار) ﴿فَرَّاهُ﴾ (قرین) ه که ی خوی ﴿فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ له تاوندی، نه وانه ی ته ماشایان کردبی، دیوانه (أَمَّا) له بهر (قول) ی (آتی) دیاره (مقصود) (إِطْلَاعِ) ی خویه تی (فانده) ی له وی به دهر نه که وی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ لِتُرْدِينَ﴾ به (هلاک) م بیه ی، گومپاهم بکه ی؛ دیاره (قرین) ی خوی بوه، نِیْزِک بوه، وه ری گپپی؛ نهو سوینده لهو ته رزه (مقام) ه زۆر نه خوری؛ (سید) (نقل) له (صاحب) ی (بحر) نه کات، نه مه بۆ (تعجب) ه، له (سلامه تی) ﴿وَلَوْ لَنَا نِعْمَةُ رَبِّي﴾ (توفیق) و (حفظ) له شه پی توو ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ﴾ له (عذاب) و (سواء) ی (جحیم) دا نه بووم؛ وه کی توو (أمثال) ت ﴿أَقَمَّا نَحْنُ بِمِثَّتَيْنِ﴾ پروو له یارنی به هه شتی نه کا، (ممکن) ه (قرین) ی (جهنم) یش گوی لی بی؛ به (سرور) و خوشی نه لی: " نایا نئمه نامرین؟ تۆخه ی خوایه " ﴿إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى﴾ ئی له (دنیا) یه (چیشتمان)؛ به س ئیتر

مردن نه ما وه کی (قرین) ی (سوء) نین؛ (کُلّ) ی (آن) ی نه مرن و نه ژیتنه وه؛ به لکو وه زار (حسرهت) بۆ (مردن) نه خۆن ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ (حتّی) به (نقصان) ی (نعمهت) (أَصْلًا) (عذاب) نیه، خواجه (نصیب) ی که ی؛ له (خدمهت) (آباء) (أجداد) و (أولاد) و (أحفاد)، له (مجلس) دا، خپینه وه؛ به یادی نه وانه ی نه مړۆ (إنکار) ی (حشر) ی (أجساد) نه که ن، بپینه وه ﴿إِنَّ هَذَا﴾ نه وه ی (ذکر) کرا ﴿لَهُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (ممکن) ه (رأساً) (کلام) ی خوابی؛ به لکو (نظر) به (آتى) نه وه (ظاهر) ه ﴿لِمِثْلِ هَذَا﴾ نه و (أمر) ه (جليل) و خوشه ﴿فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ له (دار) ی (دنیا) (ذاتاً) (ماجرى) ی (قیامهت) بۆ مان (بیان) نه کات، تا نه مړۆ (استفاده) ی لى بکه یین؛ (العیاذ بالله) تووشی (عذاب) و (عقاب) نه بین ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا﴾ (طعام) ی (حاض) کراو، بۆ میوان ﴿أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ﴾ (سید) نه فهرمووی: "داریکه، په لك ورد، تال بۆن ناخۆش، بۆگه نی، شیرداره؛ نه گهر به (بدن) ی (إنسان) بکه وی، نه ستوری نه کا، نه په ندمی" (ممکن) ه نه مهش بۆ (أهل) ی (نار) (نزول) بی ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا﴾ (بالفعل والنقل)، فی الدنیا والآخرة ﴿فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ بۆ (قیامهت) (محنت) و (عذاب)؛ بۆ (دنیا) (إنکار) و (استحقاق)؛ (طبیعی) نه مهش نه بیته (مُجب) ی زیدده (شدّهت) ی (عذاب). چۆن له دار (جهنم) دا شین نه بی؟! (طبیعی) نازانن، دار خۆی (قسم) ی (أعظم) ی ناگره؛ ناوی له دوو (ماده) (مركب) ه؛ (مُحرق) و (مُحترق). (سبحان الله) نه و (ورقه) زهرده ی له جفاره ی پا که تی نه پیچن؛ نه ی هاوینه سه ر ناگر؛ چ جابه بسووتی، گهرمیش نابی؛ دیاره نه وانه (أسرا) ی (کون) بیان نه زانیه؛ (على الدوام) (جاهل) قه شمهری به (عالم) نه کا! ﴿إِنَّهَا﴾ (شجره) (زَقُوم) ﴿شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ﴾ (قمری) ﴿الْجَحِيمِ﴾ (أعضاء) ی نه پوا، بۆ (أطراف) ی ﴿طَلْعُهَا﴾ (أصل) ی (طلع) بۆ خورمایه، وه (مؤن) یش (شکل) ی (طلع) ی وه کی (طلع) ی خورمایه؛ نازانم به کوردی چی پی نه لّین؟ بابلین: "کیف" ﴿كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ناشیرین؛ (طبعاً) شتی (لطيف) به (مَلَك) و (اشباه) ی (تشبيه) ی

ئەکرێ، ئی نافەرە جا بە (شیطان) (بعضی) قسە ی تریان کردیە، لە (رؤس الشیاطین) زۆر جوان نین ﴿فَإِنَّهُمْ﴾ (أهل) ی (نار) ﴿لَا كَلُونَ مِنْهَا﴾ لە و دارە؛ (طبیعی) (مراد) (أکل) ی (ثمرة) یه ﴿فَعَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ زۆر برسی ئەبن؛ هەرچی بێ، ئاوا ی ئەکەن؛ بۆ دەرونیان ﴿ثُمَّ﴾ پاش هەڵخنی (مَعْدَه) یان، زگیان ﴿إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا﴾ لە سەر (طعام) یان، بابۆ (شجره) بێ ﴿لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ﴾ (شراب) ی (مخروج) بە ئاوی (شدید الحرارة) هەرچی هە ی، خوا لیان بە دووکر؛ (ممكن) ه ﴿ثُمَّ﴾ ه بۆ (تراخی) (رُتبه) بێ؛ لە (أدنى) بۆ (أعلى)؛ (یعنی) (شراب) یان لە خورشیان ناخۆشتره ﴿ثُمَّ﴾ پاش خواردن و خوارنەوه ﴿إِنَّ مَرْجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾ دیارە وەکی (حيوانات) لە (مقام) ی خویان ئەیان هێنن، بۆچی لە وە پاندن و ئاودان؛ (بَعْدَهُ) بۆ (مقام) ی (مُعَلَّى) ی خویان، یان گێرنه ﴿إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ﴾ بە منالی لایان گەورە بوون (معتقدات) و (عنعنات) یان وەرگرتن ﴿فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ دوايان ئەکەون خیرا؛ یان (نوع) ه لە رزە یه خوشیان هەیه؛ ئەمە (نظر) به (إطمئنان) ی (سرور) ی (دلایان)، به (إتباع) آبايان (عرض) کرا؛ وه (إلا) له (قاموس) ئەلی: " (هَرَعَ): (مَشَى فِيهِ سُرْعَةً وَأَضْطَرَّابًا). وایزانم ئەو (رعدة) و لە رزە، لە سێ (حالات) ی ئەبێ؛ لە (وقت) ی ترس، هەلی و بلەرزێ؛ لە (وهقت) ی (ملاقات) لە گەڵ دۆستی (نوع) ه (رعدة) یه، ئەکە وێتە (بدن)؛ (وکذا حسب الشهوة) بۆلای شتی، گەلی (میل) ت لی بێ؛ (رعدة) یه ئەدات، یا (ذات) ی گەورە ببینی، نەتوانی پاوەستی؛ خیرا ئەپۆی وە بە لە رزە ﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ﴾ ئەوانه ﴿أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ لە (أُمم) ی پابردوو ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ (أنبياء)؛ ئەیان ترساندن، به (عذاب) ی (إلهی)؛ (أَمَّا) (مُنْزَجِر) نە دەبوون ﴿فَانْظُرْ﴾ (أَيُّهَا الْمُنْذِرِينَ) ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ﴾ خوابه (هلاک) ی دان ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به (فتح) ی (لام) و به (کس) یش (قرائت) هەیه؛ هەردوو خۆش. (یحی بگ) لە (رانیه) (قائم مقام) بوو، لە (جواب) ی کاغەزم دا، (إمضا) ی دانابوو (المخلص إبن

المُخلص) زۆر (لطیف) بوو؛ چونکی باوکی (محترم) ی ناوی (عبدالله مُخلص بگ) بوو؛ وه باوکیشی له (حق) م، زۆر به (لطف) و له (حق) ی باوکم زۆر (مُخلص) بوو ﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ﴾ (علیه السلام) بنۆره نهو (نظم) ه، (حقاً) (مُحیی) ه؛ هاواری کردو پاراوه له بهر خوا ی؛ خوا (دُعای) ی (قبول) کرد ﴿فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ﴾ (إجابة) ی و له (غیر) ی خوا (تصویر) ناکرئ؛ (یارب) ی (دعا) م (قبول) که ی وه کی (دعا) ی (حضره تی نوح) (وَنَجَّيْنِي وَأَهْلِي مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ) خۆت نه زانی (کُرب) م زۆر ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ له (قوم) ی له (غرق) (وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ) (مسعود) و (فاروق) ی بکه یه (خادم) ی (علم) و (دین) (عَنْ) و (إقبال) بئ (غهم) و (کدر)، بئ (عدوات) و ناخۆشی و نه خۆشی؛ دوله مهندی (دنیا) و (قیامهت)؛ تا (أبد) (علم) ی خانه دانی (جلی) له (أعقاب) ی من نه برپتته وه ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ (حتی) نه وانه ی له (سفینه) دا بوون، (غیر) ی (أولاد) ی (حضره تی نوح) نه ماون ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ (بخاری) نه فه رمووئ: "يُذَكِّرُ بَخِير" نه وه بئ (دعا) بۆی بوه؛ وه (حضره تی إبراهيم) له خوا ی خواستیه؛ نه ویش بۆی بووه ... (إلى آخر الدهر). مه رکه سئ (قول) به (رساله ت) بکا؛ (ثنا) خوانی (حضره تی نوح) و (حضره تی إبراهيم) ﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ﴾ له (طرف) خوا ﴿فِي الْعَالَمِينَ﴾ (إلى أبد الأباد وَدَهْر الداهرين) ﴿إِنَّا كَذَلِكَ﴾ به و جۆره که لایه قی (علو) ی (مقام) و (هیمه ت) ی ویه ﴿نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (إحسان) ی (حضره تی نوح) (فوق الطاقه) ه، نهو (مده) دریزه (دعوه) تی (قوم) و (تحمل) ی (عذاب) (مُحیر) ه (حقاً) (صاحب) ی (عزم) و (جزم) و (صبر) و (ثبات) ه؛ و (قوه ت) ی (قلب) و (متانه تی) (روح) ه (علیه السلام) ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (مؤمن) ی به راستی (نادر) ن (ایمانی کامل) له هیچ حالئ (تزلزل) ی پئ ناگا که مه؛ (منقبه) یه که ورده یه ﴿ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ﴾ نه فه رموون: (ثم) بۆ (تراخی) (ذکر) یه (أولاً آخرأ) (مقصد) نه جاتی (حضره تی نوح) و (أهل) یه تی ﴿وَإِنْ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمُ﴾ (علیه السلام) ئی (نوح) ئی (بحث)

(ایمامی علی) نیه (وکذا) (عودی) (ضمیر) بۆ (حضره تی محمد) ه (ﷺ) (فهم) ناگرئی نازانم (فراء) به پاستی بووه یا (ریا) کارانه وای ووتیه؟ (لاشک) (جه نابی رساله) تبه و (نوع) ه (تفسیر) ه (راضی) نیه ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ﴾ (توجه) ی بۆ لای خوای کرد ﴿لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ.....﴾ ﴿بِقَلْبِ سَلِيمٍ﴾ به دلی پاک و خاوین و (منقاد)؛ که دل (تسلیم) بوو (أعضا) هه مووی (تسلیم) ه ((أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ؛ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ-الحديث)) ئاه بۆ دلی پاک؛ پر له (عقل) و (ایمان)؛ (لکن) چنگ ناکه وئی؛ (يَا مُقْلَبَ الْقُلُوبِ ثَبِتْ قُلُوبِنَا عَلَى دِينِكَ) ﴿إِذْ﴾ (بدل)؛ یا (ضرف) ه ﴿قَالَ لِأَبِيهِ﴾ بئ (تاویل) به مام ﴿وَقَوْمِهِ﴾ (قوم) ی خوی یا (قوم) ی بابی (فرق) ی نیه ﴿مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ چی نه په رستن؟ ﴿أَنْفَكَ﴾ به درو ﴿أَلِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ (متعدد) ی (إله) (قصد) نه که ون بۆ (عبادهت) ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لاتان هه یه، نیه؟ چیه؟ چ نیه؟ کوی تی نه گهن؟ (اتحاد) و (الحلول)؟ (تمثیل) (تمثل)؟ نه فه رموون: (قوم) ی (خلیل الرحمن) (عبادهت) ی (کواکب) یان نه کرد؛ (هیاکیل) یان بۆ کرد بوون وه کی (یونان) ی و (پۆمان) (قدیم)؛ (سعد) و (نحس) یان له وان نه زانی ﴿فَنَظَرَ﴾ (حضره تی ابراهیم) ﴿نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾ له (نفس) ی (نجوم) یا (علم) ی (نجوم)؛ (ممکن) ه ﴿فَقَالَ﴾ له (جواب) ی نه وانه ی ووتیان: بچین بۆ سهیرانی جه ژن ﴿إِنِّي سَقِيمٌ﴾ ناساغم ناتوانم بيم؛ (عین) ی (زمان) (ممکن) ه ناساغ بوبوییت؛ به ته ماشای (نجوم) (دفع) ی (توهم) ی (رُفقا) ی کردیه (بعض) ی نه لّین: (سقیم القلب) م له بهر (کفر) تان نه گهر چی (قرین) ه ی له سه رنی به لام زور ناشیرین نیه (نسبه) ی (سُقم) بۆ (قلب) ی (مبارک) ی (بدری).

(زمان) ی پيش نه مپۆ له سه ر (روح المعانی) م نوسبوو (لا يعجبني نسبة السُّقَمِ إلى قلبه الكريم بعدما جاء رَبُّهُ بِقَلْبِ سَلِيمٍ)؛ (نقل) نه که ن گوی یا (حضره تی ابراهیم) سی دروی کردیه، به کئی ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ﴾ به کئی به حه ره می خوی

گوتیه "ئه وه خوشکمه" لام وایه هه ندی (أدب) یشی لی ئەکەن به درۆ؛ (سبحان الله) ئەوانه ناگایان له (مواقع) و (مواضع) ی (مناظره) نیه، ئەمە ی سهیره، له (تورات) ئەلی: (حقیقه) خوشکی بووه؛ (أما) خوشکی بابی بووه (شقیقه) نه بووه " (إمام فخر الدین) ئەفه رموی: " (نسبه) ی (کذب) بۆ (راوی) ئەکە بۆ (حضره تی إبراهيم) " (أما) (حدیث) هکه (إنکار) ناکا (توجه) ی بۆ دهکا؛ (سیدی آلووسی) (إنصاف) ی له (حق) (إمام) ی نه کردیه؛ له (إمام) ی به تهنگی (محراب) (قدح) ئەدا؛ (لکن) وانیه، (حقیقه) (إمام) (محراب) ی زۆر (واسع) ه (حاوی) (علوم) ی (أولین و آخرین) ه؛ بپوا ناكام (ملای) و (جامع) له هیج (مِلّة) ی بوبی، وه ببی (أما) (سیدی آلووسی) (په حمه تی لی بی)، له باسی (نجوم) (من حیث السعادة والنحوسة) لیزه (تفصیلات) هکی ههیه له چه ند کتیبان دانی یه؛ لایقه بکریته (رساله) یه (مُسْتَقِیل) ئەوه ی ته ماشای (علم) ی (هیئه) ی (جدید) بکات، ئەزانئ ئەو (نجوم) ه چن؛ و (تأثیر) یان له (أرض) چیه؟ (معلوم) ئەبی؛ (تدبیر) ی (شؤون) ی (بشر) ی له (شأن) ی وان دانیه، وه ئەزانئ له باسی (کسوف) و (خسوف) وه (إختلاف) ی (مطالع) له (علم) ی (تنجیم) نیه؛ (داخل) ی (حساب) و (ظبط) ی (حرکات) ه (إمامی غزالی) به و قسه یه (تصریح) ئەفه رموی؛ دیاره ئەو (علم) ه ی زانی یه؛ (رجماً بالغیب) قسه ی نهفه رموه؛ (حقاً) جای (تقدیر) ه؛ (حضره تی إمامی شافعی) له و (زمان) له وولاتی (کشف) ی (إختلاف) ی (مطالع) کردیه (أما) (بعض) ی (جهل) ی (مُتَفَقّه) ئەمه ش ئەکە نه (علم) ی (تنجیم)، و (طعن) له (إمام) ئەدهن؛ به لی وایه (جاهل) ی (حاضرة)، بۆ (طعن) ی (لسان) ی؛ (حاصل) ی (النجوم مصخراتُ بأمره) وه وئهفه رموی: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (فی الحقیقه) (سعدی) (بشر) (بشر) ه، (نحس) ی (بشر) (بشر) ه؛ (خراب) ی (أنحس) ه چاکی (أسعد) ه والسلام ﴿فَقُولُوا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ (ترك) یان کرد، پویان لی وه رگێرا، پویشتن؛ (إسرا) یان نه کرد بۆ چوونی؛ (ممکن) ه له (عدوی) ترسابن؛ ئەمپوا

(عدوی) گه لئ (أمراض) (إنكار) ناکرئ؛ و (سبب) ی (خفی) ئاشکرا بوه (أطیبا) (مکافحه) نه کهن؛ (په حمهت) له (نقال) آن بی (مکر) یان بویته (مرض) ی (ساری)؛ چویته (دماغ) ی (مُسلّمان) آن بی (شک) (جنابی رسالهت) به فه رمایشی (من أجرب الأول) (إشارة) بۆ ته ماشا کردن و (کشف) ی (سبب) ی (أصل) ی نه کا بدیؤز نه وه نه وی (علاج) کهن (ذاتاً) نه وه ی خوی ده پارێژی، یان (مکافحه) ی (جراثیم) (أمراض) نه کا، (مراد) ی (مقابله) ی خوا نیه؛ نه زانی خوا (قادر) وه نه توانئ نه وه ی به (إنسان) بکا، بکا؛ (لکن) (مع الأسف) به (إعتقاد) یات (مُسلّمان) نان له (دین) و (دنیا) بیون زۆر پاش که وتن؛ (حال) آش (مکر) ی نه وانی له (دین) نه بن هه روایه؛ به گێژی نه پۆن (یعنی) نه وه ی له (دین) نه بی (إشتغال) به (سیئات) نه کات؛ (خیر) ی بۆ (وطن) و (قوم) نادا ﴿فَرَاغٌ﴾ به دزی و به (إحتمال) چوو ﴿إِلَىٰ آلِهِمْ﴾ (هیاکیل) و (أصنام) ﴿فَقَالَ﴾ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿ثایا ناخۆن؟ له و (أطعمة) ی له (حضور) تان دانرایه؛ تا به ره که تی که ویتئ (سبحان الله) (إعتقاد) به که (غایات) (مُعتقد) بۆ پایه؛ وه کی (مسیحی) یان کۆنه (بت) به رستن، (حتی) (سجده) و (رکوع) بۆ (سوره) ی (خیال) ی (مریمه) نه بن؛ به س به ناوی بتنیان گۆرایه دیاره گه مه یان پی نه کا؛ (جمادن)، ناخۆن؛ (أما) نه خوار دنیان له بهر (قدسیه) نیه له بهر بی (حیات) و (حسیه)؛ (معنی) نه وه نیه نه گهر (إله) بان نه یان خوارد ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ له (جواب) ما؛ وادهر نه که وئ له (سورهت) ی قسه بۆیان، دروست کراین. هه رچه ند ئیمه (ایمان) مان هه یه خوا (متکلم) ه (أما) (تصویر) مان پی ناکرئ؛ نه وه نده ی بۆ (تقریب) ی (فهم) نه لئین: "ئیمه به و (قوهت) ی که خوا پیمانی داوه نه توانین هه وای ناو زارمان (مکیف) که یین به (وجه) ی (مخصوص)، به (کیف) یه تی (صوت) هه و (إمتزان) نه کا نه گاته گوئ (سامع) نه بییه خوی (تعالی) (لاشک) نه توانئ (هوا) ی ناو گوئ ی (سامع) (مکیف) کا به (کیفیه) ی (مخصوص) ه؛ (سامع) (مراد) ی (إلهی) (فهم) بکا وه کی (حضره) تی رسالهت

پەناھ) ئەفەرمووئ: ((أحياناً يأتي مثلَ صلصلةِ الجرس)) تەق، تەق، تەق، تەق، تەق؛ وەکی ترفە ترفی (تلغراف) لەگوئ ی (مبارک) ی دەنگی ئەدا؛ ئەمۆ با ئەیفەرموو: وەکی (پادیۆ) (حتی) ئەلێن: (آلة) کیان پەیدا کردیە بە دەست لی دەدەن قسە ئەکا؛ ئەوێ (ضارب) بە (خیال) ئی دئ وا دەرنەکەوی (کشفیات) ی ئەم (قرن) ه بۆ (عقائد) ی (إسلامیه) زۆر بە (فائده) یە (فهم) ی (تسهیل) ئەکا خوا بمانکا بە (أهل) ی (فهم) ﴿فَرَاغٌ﴾ بە ئاشکرا لێره بە (علی) (متعد) یە ﴿عَلَيْهِمْ﴾ بۆیە ئەفەرموون: (فعال مستعلیاً علیه) (خلاصه).

چوو ه سەریان لێیدان ﴿ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ بە دەستی راست، بە (قوهت)؛ بئ (دهشت) و هەراس؛ دیارە (وهم) ی (قوم) (تاثیری) تئ نەکردیە ﴿فَأَقْبِلُوا إِلَيْهِ﴾ بۆ لای (ابراهیم) ﴿يَزْفُونَ﴾ بە (سرعت) ئەگەر پاش بیستنی (حادثة) بی، (والا) نەرمۆکە، نەرمۆکە، (صبر)ۆکە (صبر)ۆکە، وەکی بووک هێنەرەن، بەکاوه خۆ ئەپۆیشتن، (لكن على هذا التقدير) (سرای) (الیه) چاک نازانم، وە لە (بین) ی (فراً) و (کسانی) و (سائری) (علما) ی (لَوْغَت) (خلاف) هەیه لە هاتنی (وَزَفَ) (بمعنى: زف) ﴿قَالَ﴾ لە (اثنا) ی (محاوره)، (حقیقه) (آیات) ی ئێره، زۆر (مختصر) و (مجمل) ن، (لكن) (تفاضیل) ی لە (مواقع) ی تر ئەزاندرئ ﴿أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ﴾ خۆتان ئەیی تراشن؛ و ئەیان پەرستن (سبحان الله بشر) چەند (عجایب) ه؟! (شیخ علاءالدینی شیخ عمر) ی چەند (فوتوغراف) ی خۆی ناردبوو بۆ (جهت) ی (قضا) ی رانیە تا ئەوانە ی لە دیداری (محروم) بووین بە (دیتنی) (صورهت) ی (مشرف) بن، وام بیست گەلئ دەستەو (نظر) لە بەری رانەوهستان، (عادةً) ئەیان پەرستی، و وتم: ئەیا، ئەوێ (شکل) ی (شیخ) ی کیشایە بی پەرستن، ئەو لە (فوق) ی (صورهت) ه کە یە بە لکو لەو (جهت) ه لە (فوق) ی (صاحب) ی (صورهت) ه خویە ئەو (طریق) آنە هەر چەند (اساس) یان زۆر باش بوو، بۆ چی وای لێهات؟ کەوتە دەستی

(جاهل)ی خودپه‌رست له خوا به دور! (سامری) له بهر چاوی (قوم) (هیکل)ی گۆلکی دارژاند پێیی نه‌ووتن: هذا الهکم واله موسی (اکثر)یان نه‌یان ووت: به‌لێ وایه (سجده)یان بۆ نه‌برد (مع هذا) نه‌با (سجده) بۆ (سامری) بیهن ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (منحوت)ه‌کان دیاره، (نحت)ی واته (عبادهت) کردنیانیش ئیسی وانه (ابراهیم) (إِعْتِرَاض)یان لێ نه‌گریی نه‌گه‌ر بلێن: (نفس)ی (عمل)ی ئیویه (مخلوق)ی خوایه " (ابراهیم) (ملزم) نه‌بی (مادام) خوا نه‌و (عل)ه له‌واندا (خلق) کا، تۆ (تغییر)ی (خلق)ی خوا نه‌دهی؟ ئایا (ابراهیم) نه‌لێ: چی؟ (امام فخرالدینی رازی) له (تفسیر)ی (إظهار) نه‌کا (اقوال)ی (معتزلی)یان لی‌ره به (قوهت)ه (استدلال)ی (اشاعره) به‌و (آیهت)ه ناچێتیه سه‌ر نه‌فه‌رموی: «وَأَعْلَمَ أَنَّ هَذِهِ السُّؤَالَاتِ قَوِيَّةٌ وَفِي دَلَالَتِهَا كَثْرَةٌ فَأَلَوْنِي تَرْكُ الْإِسْتِدْلَالِ بِهَذِهِ الْآيَةِ» (یعنی) (اسئله)ی (معتزلی)یان به (قوهت)ه (جواب)ی (زحمهت)ه له‌سه‌ر (مدعی)ی خۆمان، (یعنی) که (انسان) (کاسب)ه، وه (خلق)ی (عمل)ی (نفس)ی ئیش و کاری (عبد) خوا نه‌یکات؛ وه (دلیل)مان زۆره چاتر وایه، (استدلال) به‌و (آیهت)ه نه‌که‌ین (وکذا) (صاحب)ی (کشف) نه‌فه‌رموی: (والإنصاف) (استدلال)ی (اصحاب) (یعنی اشاعره) به‌و (آیهت)ه (تمام) نیه لی‌ره‌ش (سیدی آلووسی) (قیل)و (قال)ی زۆر (ایراد) نه‌کا (والإنصاف) بێ‌هووده ئاسنی سارد نه‌کو‌تیتیه‌وه من (رساله) کم هه‌یه له (بحث)ی اختیار زۆر باشه له‌و (مسئله)دا بێ (نظیر)ه شایانی (مطالع)ه‌یه به‌لکوو خویندنه ﴿قَالُوا ابْنُوا﴾ بۆ (ابراهیم) ﴿بَنِيَانًا﴾ دیواری ئاگری تیا بکه‌نه‌وه یا شتی وه‌کی (تندوری) نان پێ‌وه‌دانی ﴿فَأَلْقَوْهُ فِي الْحَبِيمِ﴾ ئاگری (شدید) (قاموس) نه‌لێ: ((وَالْحَبِيمُ النَّارُ الشَّدِيدَةُ أَلْتَّاحُجُّ وَكُلُّ نَارٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)) والسلام چیتری پیناوی (مبالغات)ی (قصاص) آن ئاگری نه‌کاته‌وه (حقیقه) هه‌چی جێی (اعتبار) نیه نه‌وه‌نده‌ی (قرآن) نه‌فه‌رموی (کافی)و (وافی)یه (زنده)یی له‌سه‌ر (قرآن) (نقص)ه ﴿فَارَادُوا بِهِ﴾

(ممکنه) (ضمیر) بۆ شتی (مفهوم) ی (مقدر) بجپته‌وه؛ (اراده) یان کرد به (القای) (ابراهیم) و سووتاندنی.

﴿كَيْدًا﴾ فیل و (حیل) له (امهت) (انه) نهو (مغلوب) بوه به (دلیل) نه‌وهک (عوام) تی‌بگه‌ن، نه‌وان (مغلوب) و (مفخم) بووین ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ﴾ الْأَسْفَلِينَ ﴿به (نجات) دانی (حضرت) ی (ابراهیم) ی له ناگری؛ به (قوه) ی (مادی) و (معنوی) به ژێرکه‌وتن (حقیقهت) ی (دعوا) ی (خلیل) له (نظر) (انام) (توضیح) ی کرد ﴿وَقَالَ﴾ (بعدالیاس من ایمان قومه) له‌گه‌ل نهو (معجزه) (عظیم) ه ﴿إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي﴾ بۆ خوای بۆ خوا نه‌پۆمه جییه، که به ئارامی دل خوای تیا بپه‌رستم ﴿سَيَهْدِينِي﴾ بۆ (مصالح) ی (دارین) (قتاده) نه‌فه‌رموئ: "ذاهب بعمله وقلبه ونيته (کانه) (ذهاب) ئی (معنوی) یه (سليمانی بن صرد) نه‌لئ: نه‌و قسه‌ی کرد (وقت) ئی هاویشتیانه ناو ناگری (انه) وای (ظن) برد نه‌سووتئ (روح) ی (مبارک) ی بۆ لای خوا نه‌چئ (ابن جریر) وا (نقل) نه‌کات. لام وایه (سیدی آلوسی) (تفریق) ی له (بین) ی نه‌و دوو (قول) ه نه‌کردیه؛ نه‌بئ (ابن صرد) چه بفه‌رموئ؟ له (دعا) ی (خلیل) ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له‌و (وقت) ه چۆن (ولد) له خوا نه‌خوازی؟ نه‌بئ بلئ: (بعدالنجات) (دعا) ی کردیه نه‌مه‌ش (قرینه) ی له‌سه‌ر نیه (دعا) ی قبول کرد ﴿فَبَشِّرْنَاهُ﴾ (ممکنه) (راساً) خوای (بشارهت) ی پیدایی ﴿بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ نه‌گاته نه‌و (درجه) له (زمان) ی (غلامی) دا (حلم) ی ده‌رته‌که‌وئ (اما) (تجاوز) ی له (غلامی) پاش (فدیه) ده‌رته‌که‌وئ؛ بنۆپه نه‌م (دقهت) ه ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ (ایجاز) ی (قران) ی (مع‌الوضوح) (منفی) یه له (بیان) ی بوونی و (نیما) و (تربیه) ی تا نه‌گاته نه‌و (حال) ه؛ (یعنی) گه‌یشته سالتی نه‌یتوانی له‌گه‌ل بابی ئیش و کار بکا وه (اعان) ی بابی بدات؛ (حقیقه) له‌و (مال) ه منداڵ ژۆر خۆشه‌ویستی (خصوص) که‌سئ له (غریهت) دابی چه‌ند (کیف) ی به‌و (نوع) ه (ولد) ه دئ ﴿قَالَ﴾

(خلیل الرحمن) فه‌رموی: ﴿يَا بَنِي﴾ رۆله که ﴿إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ﴾ له خوداوہ ﴿أَنِّي أَدْبَحُكَ﴾ سهرم ئه‌بپی، ئه‌مه وه‌کی (شیخی عربی) ئه‌فه‌رموی: خه‌ونی بوو، دیتی وه‌خه‌ونه‌که‌ی (حقیقه) (ماول) بوو ئه‌گه‌ر (حیوان) ه‌کی سه‌ربرپیا خه‌ونه‌که‌ی ئه‌هاته‌جی، (لکن) (مقام) ی (خُلت) و (استسلامی) (مانع) بوو له (تاویل) ی له (بعض) ی (مقالات) م دیوه، گوئی یا ئه‌و (قوم) ی که (حضرت) له ناویاندا بوو، به (عمومی) (اولاد) یان ئه‌کرده (قوریانی) بو (اله) ی یان ئه‌وه (نوعاً ما) (تاثیری) له (قلب) ی (خلیل) کرد؛ گوی یا ئیمه (احق) ین (ولد) بکه‌ینه (قوریانی) بۆ خوداوهندی بی ه‌مه‌تا له‌به‌ر ئه‌م (نزعات) ه‌ ئه‌و خه‌وه‌ی دیت. (وبعد الإستشاره) (شروع) یی تی‌کردیه به‌جگه‌رگوشی ووت: ﴿فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾ (رای) ت چیه؟ (لاشک) تی‌رادبینه، که (مطاوعه) ی ئه‌کا ﴿قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾ خه‌ونی بابی (حمل) کرده، سهر (امر) ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ له‌و (زمره) ئه‌بم وابزانم زاناندیتی گه‌لئ که‌س ئه‌و (نوع) ه‌ (صبر) ه‌ یان گرتیه، به‌ (کمال) ی (متانته) (تحمل) ی (بلا) و (مصائب) یان کردیه ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا﴾ باب و‌کوپ گه‌رده‌ن داده‌ی (اطاعه) ی بوون ﴿وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾ به‌سه‌ر لای نیو چاوان، یا له‌به‌ر نیوچاوان خستی (مباشره) ی به‌ سه‌ربرپینی کرد به‌ مندالی (اسماعیلنامه) مان ده‌خویند، له‌وئی ده‌لئ: کاردی به‌ ملی دا دینا نه‌ی ئه‌بپی؛ (حتی) ئه‌لئ: "سیکارده به‌ (جواب) هات ووتی: توو میگوویی: ببپ (الله) ی (جبار) مه‌را فه‌رمان نه‌داده، ئه‌نده‌ر نیکار (علی کل حال) (حضرت) ی (ابراهیم) (تمکن) ی بوو، وه‌ (مباشره) ی پئ‌کرد نازانم چۆن (علما) ی ئیمه (استدلال) به‌و (آیه‌ت) ه‌ ئه‌که‌ن بۆ (جوان) ی (نسخ) ی (قبل التمكن) وه‌ بپوا ناکه‌م، که‌س به‌ دل بتوانئ بلئ: (نسخ) ی (قبل التمكن) دروسته به‌لئ (نظر) به‌ (کبریائی) ه‌ (قاهری) (لایسال) ی (جنابی حق) وایه؛ (اما) (نظر) به‌ (شارعی) وه‌ (حکیمی) وه‌ (رعایه‌ت) ی (حکمه‌ت) (ولو) (رعایه‌ت) ی حکم وه‌ (مصالح) (واجب) نه‌بی له‌سه‌ر خوا، ئه‌و جوّره

(نسخ) ه (جوانی نیه (اساسی (نزاع) (اعتباری) به؛ (اشاعره) نه تورنه (أصلی (امکانی (ذاتی)، (معتزلی) نه تورنه (امتناعی (استعدادی (وصفی)؛ نه وان نه فهرموون: " (يجوز على الله) " نه مان نه لَین: " (يمتنع على الحكيم) " وه له (علمی (منطق) نه زاندری (تناقض) له (بینی (امکانی (ذاتی) وه (امتناعی (بالغیر) نیه؛ (وهكذا) له سه دا نه وه دوونوی (نزاعی (علما) یانی (اصول) و (کلام) (اعتباری) و (لفظی) به ﴿وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا﴾ نه ی کرده (رؤیا) ی (ماول)، (بالفعل) (فلذه) ی (کبدی خست بۆ (ذبح) ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نه لَین: " (داخلی (نداء) نیه (راساً) (کلام) ی خواجه " ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ (امتحان) ئی ئاشکرایه (حقیقه) (اختیار) ئی (عظیم) ه بۆ (اریاب) ی (وجدان) و (رافت) و (شفقهت) و (تاثیری) (ابوی) ﴿وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ﴾ (شیعه) نه لَین: " حسین " (سبحان الله) چهند دووره ﴿عَظِيمٍ﴾ گه وره، قه له و به رانی سپی یا (املح) له (حسن) (نقل) نه کهن، (حیوان) ه کپوی بوو. بۆ گه وره بوو؟ گه لئ (وجه) یان فهرمووه، له هه مووی (عجایب) تر (نقل) له (ابن عباس) نه کهن، (قوریانی (هابیل) ی بوو له به هه شت نه له وړا، تا نه و (حین) ه وه (نقل) له: (ابی بکری وراق) نه کهن، چونکی (مخلوق) ی (مستقل) بوه، له (تناسل) نه بوه (قسم) ئی نه یی کهن به (عظم) ی (معنوی)، نه وه خو شه، وه (جوهری) (معنوی) زۆره، (بالخاصه) (ممکن) بوو، بییته (شرع) و (سنة) بۆ (نسل) ی (آتی)؛ (صاحب اولاد) (ولد) ئی بکاته (قوریانی) (اختلاف) ئی زۆریان هه یه، کامیان بووین؟ (اسماعیل) بوه، یا (اسحاق)؟ نه گه رچی (یقین) ی (مراد) نیه، وه (الا) خوا (بیان) ی نه کرد. به (مبهمی) (ذکر) ی نه ده کرد (لکن) (بشارهت) ی (اسحاق) وه ک (صریح) یکه، که نه و نه بووه (ألوسی) (مفسر) (نقل) نه کا، که (ابو حنیفه) به و (قصه) (استدلال) ی کردیه، که سئ (نذر) بکا، (ولد) ی خوی (ذبح) کا (شات) هکی نه که ویتته سه ر، (یعنی) (نذر) ه که دروسته (شافعی)

ته فه رموو: " (لغو)ه " (وکذا) (ابو یوسف) دواى نه ختنى (جار) و (مجرور) ته لئ: "والإنصاف (مدرک) ی (شافعی) و (ابى یوسف) (أظهر) و (اقوة) به له (مدرک) ی (امام) ی، چونکی باسی (نذر) له (قورآن) دا نیه؛ وه ته لئ: (استدلال) (بالقصة) گوئ یا (روایت) هه به که (نذر) ی کردیه " (والله اعلم) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ (ثنا) و (ذکر) ی (جميل) ﴿سَلَامٌ﴾ له (طرف) خواى ﴿عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (على الاطلاق) له (دنیا) و (آخرهت) ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (فى العالمين) و (انا) ی لیتره نه فه رموو ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ه ی بئ (عطف) فه رموو (یعنى) نه مه (جزا) به تره؛ (مع انه) نه وان دوو بوون (حضرهت) ی (ابراهیم) جارئ (بالإشتراک) جارئ (بالخاصة) (لايهق) بوو بئ (حسن) ی (جزا) وه (حکایهت) ی (ابراهیم) (تمام) نه بووه؛ دواى ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ ه له (تتمه) ی (حکایهت) به (شیخ على افندى) (رحمهت) ی خواى لئ بئ نه گهر ناوى (بعض) ه پیاوى گهره ی هینابا، نه فه رموو: " (حق الإنصاف) (مسلمان) بوو " (حقیقة) (مؤمنی) و (مسلمی) نذر (مشکل) ه (حقاً) (منقبه) به گهره ن. بئ (اتمام) ی (حکایهت) ی نه فه رموو: ﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ (صلاح) (عام) ه له (انبیا) و (رسل) و (صدیقین) و (شهداء) (لاشک) (درجات) ی (صلاح) (متفاوت) ه؛ (مبالغه) و (اطرا) له (مدائح) و (القاب) ی (فخمه) له (قرآن) دانیه (حقاً) (ادب) و (نزههت) و (نزاكهت) ی (قرآن) (فوق الغاية) باشه؛ چاک وایه ئیمه (اقتدا) ی پئ بکهین. (سؤال) مان لئ نه که ن: (امام) ت چیه؟ نه بئ بلئن: قرآن ﴿وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ﴾ له سهر (ابراهیم) علیه السلام ﴿وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ (بره کهت) ی (دنیا) و (آخرهت)؛ (نسل) یان نذره (اکثر) ی (رسل) و (انبیا) له (ذریهت) ی وى به ﴿مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا﴾ ئى باب و (ولد) ﴿مُحْسِنٍ﴾ (والله يجزى المحسنين) ﴿وَوَطَّأْلَمَ لِنَفْسِهِ﴾ به (کفر) و (عصیان)؛ نه وه ی (ظلم) ی له (غیر) کا، (ظلم) له خوى نه کا، (نفس) ی خوى

پیس ئه کا ﴿مُبِينٌ﴾ ناشکرایه. (لازم) نیه، (ذریهت) ی (رسل) پاک بی (نسب) (دخل) ی نیه له (هدایهت) و (ضلال) ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ به لئ له (اکثر) ی (وراثهت) ی (معنوی) هیه، (وراثهت) ی (مادی) و (معنوی) (انکار) ناکری. باسی (حضرهت) ی (يعقوب) و (يوسف) به (تفصیل) له (سورهت) ی (خاص) (ذکر) کرا، لام وایه (ذکر) ی (اسحاق) زیده (ربط) ه بۆ (ذکر) ی (حضرهت) ی (کليم الله) (عليه السلام) ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ (يعني انعمنا عليهما) به (رسالهت) و (خدمات) ی (جليله) ﴿وَتَجِئْنَا هُمَا وَقَوْمُهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ له (ظلم) و (تغلب) ی (فرعون) و له (غرق) وهکی (نوح) ئه و به (سفینه)، ئه به (عصا) ﴿وَنَصَرْنَاهُمْ﴾ (ممکن) ه بلیین: (بعد الرجوع الى مصر) و (انذار هما فرعون هو امر عظيم) ﴿فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ بویه به (جمع) ی داناو (والله اعلم) ﴿وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ نه گهر (استفاده) یان لئ کردبا ئه ی فره موو: "وَأَتَيْنَاهُم" (والله اعلم) (کتاب) ئی (بلیغ) له (بیان) و (تفصیل). دیاره ئه (تورات) ی ئیستا نیه؛ ئه مه (ملحقات) ی زوره؛ گه لئ (احکام) ی هیه وهکی (مسائل) ی (عائد) به (أبرص) له (کاهن) آن ئه وه شیتته وه (لیاقت) و وهجی نیه ئه و (نوع) ه (کتیب) (ادنی) (کاتب) ئی ئه توانی (تالیف) ی کات ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ راست ئه وی (سلوک) یی کا، ئه گا به (مقصد) (احکام) ی سووتاندنی (انواع) ی (قربابین) که چره دووکه لئ، ئه لئین: "(عطر) ی خوشبووی خودایه" (سبت) ی (شهری)، (سبت) ی (سنوی) به (هدایهت) و ریی راست ناچی ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ ئه وه ی (ایمان) ی به (رسالهت) هیه، (ایمان) ی به دوو برایه (محترم) ه هیه ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ (و علینا ببرکتهم) ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (جزاهم الله عن التوحيد خيراً) ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ایمان) ی (اکمل) بی (شائبه) ی (تجسم) (اللهم اجعلنا من عبادک المؤمنين ونجنا والمؤمنين من الکرب العظیم) ﴿وَإِنَّ إِلَیَّاسَ﴾ کئی به؟ به راستی بۆم

(معلوم) نه بوه ﴿لَمِّنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (رسل)ی (عظام) (شبه)ی (نوح) و (ابراهيم) و (موسى) (عليهم السلام) نه و (الياس)ی (اسرائيلي) له و (مشاهير) آنه نيه؛ وه (ادريس) (مقدم) ه له (نوح)، وه (الياس) وه كى له (آيه)ی (تلك حجتنا آتيناها ابراهيم على قومه... الخ) ده رته كه وئ، له (ذريت)ی (ابراهيم) يا (نوح) بن؛ كه و ابى (الياس)، (ادريس) نيه كه لئ (حكايه) له (الياس) هه لئه به ستن، جئى (اعتبار) نيه ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وهك (سائرى) (أصحاب الدعوة) ﴿أَلَا تَتَّقُونَ﴾ خو ناپاريزن؟ ناترسن؟ ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا﴾ (عباده)ی نه كه ن؟ (صنم) نه گه ر له نه لماسيش دروست كرئ (جماده) چؤن (ذى حيات) نهى په رستن؟! وهيا خود چؤن (تمثيل)ی (اله)ئ (قدیر) نه كا؟ نه مه كوو نه بئ؟ (عباده)ی بت نه كه ن ﴿وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ خود او وه ندي (كائنات)؛ هه ر چهند نه مرق (انسان) گه يشته (درجه)يه له (اختراع) و (صنایع) (فوق التصوير) باز له (صنغ)ی (الهي) (متحیر)ه؛ هه رچى بيكا، له (دقه)ی (صنغ) و (بث)ی (حيات)، ناگاته (خلق)ی پيشووله يه (آديسون) (مشهوره) (دفعه)يه نينۆكه كى (اذيه)ی پئ نه گات به (رفيق)ی خوئى نه لئ: "له سه ر نه و هه موو (اختراع)ی خوّم (متحیر)م له (خلق)ی نينۆك! " ناليم: (انسان) (خالق)ه؛ (اما) هه رچى نهى په رستي (غير)ی خوا (مادون)ی خوئيه تي، نه و (فوق)ی (معبود)يه تي، (حتى) رۆژ هه ر چهند ئاقتابى (عالم)ی تابه (اما) به (عقل) و هؤش و (درايه)ت و (علم) و (فكر) و (تدبر) ناگاته (انسان) (سبحان الله) خوا (انسان)ی وا (عزيز) كرديه؛ (اما) خوئى خوئى وا (ره زيل) نه كا؛ (سجده) بۆ بتو گاوو (امثال)ی نه با (ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين) بۆ (غيرى) (ذات)ی (اقدس) سه رفروودى ناكه ن، (لكن مع الأسف) (طبع)ی (لثيم) (قدر)ی نه و (عزته)ه نازانى؛ (ولو) خوئى به (علم) و (فضل) و (صاحب)ی (قدر)بى. (جناس) (بديعي) له (نظر)

(قرآن) نۆدر (ممدوح) نیه؛ (ممکن) ه (کاتب) ئی (لفظ) په‌رست، له‌و جوړه (عبارت) ه بلئ: "اتدعون فلانا، و تدعون کذا؟" ﴿وَاللّٰهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ (الله) دوو (قرائت) ی هه‌یه: (نصب) و (رفع)؛ (نقل) له (حمزه) ی نه‌که‌ن نه‌گه‌ر (وصل) ی کردبی، (یعنی) له‌سه‌ر (آیه‌ت) ی پیتی شی رانه‌وه‌ستایی به (نصب) ه ی خوندیته‌وه؛ نه‌گه‌ر (وقف) ی کردبی، به (رفع) (حقاً) جوانه، (رحمت) ی خوا له هه‌موویان ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ وه‌کی (سانئ) ی (اقوام) ی (رسل) ﴿فَإِنَّهُمْ﴾ به (سبب) (تکذیب) ﴿لَمْ حُضِرُوا﴾ له (عذاب) ی (دنیا) و (قیامت) دا ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ نه‌وانی (ایمان) یان پی‌هینایه له (عذاب) (دارین) (محفوظ) ن نه‌گه‌ر (استثنا) (متصل) بی، با (ضمیر) ی (هم) بۆ (قوم) بی ﴿وَوَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌کی (نوح) و نه‌وانی دی ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (الیاسین) (الیاس) و (الیاسین) به‌که‌ن به هه‌ر دوو (وجه) له‌سه‌ر (السنه) (دائره) وه‌کی (سناء) (سینین) (اما) وه‌کی (اسرائیل) و (اسرایین) نیه؛ دیاره (مقابل) ی (نون) له (اسرائیل) هه‌یه (بعض) ه قسه‌یان لیږه کردیه، بئ (معنا)، (مقام) (قبول) ی ناکا ﴿إِنَّا كَذَّابٌ نَّجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ (شیخی عربی) وه‌گه‌لئ (نقال)، (دائر) به (الیاس) (کلمات) ی (غیر) و (معقول) و (مقبول) یان هه‌یه (اعتباریان) پی مه‌که (اقوال) ی نه‌وانه هه‌رچه‌ند گه‌ورهن (حجت) ی (شرعی) نین وه‌هیچ (حدیث) ی (صحیح) له (رسول‌الله) (نقل) نه‌کرایه ده‌ر (حق) (خضر) و (الیاس) و (ادریس) و (عیسی) (علیهم‌السلام)، خوا نه‌زانئ چیان به‌سه‌ر هاتوه؟ (ذهن) ی خۆتان، به‌و (نقال) آنه (مشغول) مه‌که‌ن؛ نه‌وه‌نده‌ی نه‌زانم له شیوه‌ی (آیه‌ت) نه‌بی نه‌و (ذات) ه نۆدر گه‌وره بوویی (انه) له (اقران) ی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) (علیهم‌السلام) بوه له‌سه‌ر (السنه) (مذکور) ی (بالخیر و الثنا) به، له‌گه‌ل (قوم) ی (مقابل) و (مجادله) ی کردیه (صبر) ی کیشایه (تحمل) ی (صدمات) ی فه‌رموه؛ خوا

(سلام) ی لی کردیه (والسلام) ﴿وَإِنْ لُّوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه له (زمره) ی (ناجی) یانه ﴿إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾ له (قوم) یی (خبیث) و (عذاب) یان، مه موویان ﴿إِلَّا عَجُوزًا﴾ پیریژنی ﴿فِي الْغَابِرِينَ﴾ نهو له گهل (قوم) به (هلاک) چوو؛ (قلب) ی به وان (مربوط) بوو ﴿كُتِّمَ دَمْرُنَا الْآخِرِينَ﴾ له (قوم) ی بهد (سیر) ﴿إِنكُمْ﴾ نهی (اهل) ی (مکه) ﴿لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ به سهر ولاتی خراپیان ارون که به (تجارهت) نه چن، بۆ (شام) ﴿مُضْجِحِينَ﴾ سهر له سبهینه، پیش پۆژ گهرم بوون ﴿وَبِاللَّيْلِ﴾ به شهویش پیای نه پۆن؛ وه (ممکن) ه شهو پۆیان کردبی تا نیزیگ گهرمی پۆژ به پۆژ له بهر گهرمی خستوو یانه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ ناییبین؟ تا هوشه کتان بیی؛ بری تی (فکران) و (اعتبار) بکهن، (طرزی) (نجات) یان وهکی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) نه بن وه به (خصوص) نه وهی له (حق) وان ووترا له (حق) ی وی نه گوترا به ﴿وَإِنْ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (یونسی بنی مئی) به (تشدید) ی (تا) به؛ نه لئین: "ناوی داکي بوه" (بعض) ی نه لئین: "ناوی بابی بوه" (عجایب) به ته وای، به ناوی (باب و نسب) ی ناکهون، (اما) نه زانن ناوی نهو ماسیهی که قووتی دایه، (نجم) بوه؛ (لا اله الا الله) ﴿إِذْ أَبَقَ﴾ (سید) قسه له (اذ) ناکا نه گهر (زمحشری) لی کردبا قسه یان لی نه کرد؛ هه لات؛ وهکی (عبد) (فرار) نه کا له (سید) ی خوی بزد نه کا؛ هه لات ﴿إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾ نه بین (إحضار) کرابی، یا (اتفاقی) بوه؟ ﴿فَسَاهَمَ﴾ (قرعه) ی له گهل کیشان، بۆ بارسووی (سفینه) ﴿فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ (اصل) ی (دحض) هه لخلیسکانه له (وقت) ی (ظفر)؛ (قرعه) به ناوی وی ده رچوو؛ فری یان دا؛ یا خود هاویشتیانه ناو (بحر) ﴿فَالْتَقَمَهُ الْخُوتُ﴾ قووتی دا وهکی پارووی ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ (داخل فی اللوم) یا کاریکی کرد، (موجب) ی (لوم) بی (نظر) به (مقام) ی نه با (صبر) ی گرتبا، (إنتظار) ی (امری) (الهی) کردبا؛ (ممکن) ه خوی، (لوم) و سه رزه نش کردبی ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ﴾ پیشدان

وه (حالاً) له ناوژگی ماسیدا ﴿مَنْ الْمُسْبِحِينَ﴾ به زوبان یه (اعمال) (ظاهر) و (باطن)، (تنزیه) ی (کبریائی) نه کرد. (اختلاف) یان هه یه، له (معنا) ی (تسبیح) له (زمان) ی (تسبیح) (اختلاف) ی بی (معنا) و (مزیه)، باسی (شده) و (رخاء) نیه؛ (ولو) له (حدیث) نه فهرموئ: (اذکروا الله فی الرخاء یذکرکم فی الشدة) نه گهر وانه با ﴿لَلْبِثِ فِي بَطْنِهِ﴾ نئ ماسی ﴿إِلَى يَوْمٍ يُنْعَثُونَ﴾ (قط) رزگار نه ده بوو؛ (اما) مانی ماسی به (حیات)، (بقا) ی (یونس) له ناوی به زینده گی (محال) ه؛ هیه نه بی له بهر (نفخه) ی (اولی)؛ (بین النفختین) (ذی حیات) نامینئ (فافهم) ﴿فَنَبِّذْنَاهُ﴾ فریمان دا؛ تووش قسه ی (نقال) آن فریده؛ مه یخه ره ناو (حوت) ی (دماغ) ت؛ نهز (جمله) نه لئ: "ماسی یه که هه موو (بحری) (دنیا) گه پاره تا هاتیه له که ناری (دجله) ی (نینوی) فرئی دایه"

(ومن الأعجب) یه کی نه لئ: "له و (سیر) و (حرکه) دا، تووشی (قارون) نه بی، که به (ارض) داده چیتته خوار؛ (بعض) ه (سؤال) و (جواب) ی له گه ل یه که نه که ن، (سید) (نقل) نه کا (وهب) و (طاوس) و (بعض) ی (ملا) ی تر (مذاکره) نه که ن، له (اسرع) ی (اوامر) ی (الهی) یه کی نه لئ: "قوله كلمح بالبصر" یه کی نه لئ: "(سریر) ی (بلقیس)" (وهب) نه لئ: "ماسی (یونس) ی، (یونس) له پۆخی (سفینه) (قصدی) کرد، خۆی باویتته ناو ناو، خوا (وحی) بۆ ماسی نارد له (نیل) ماسی هات تا (یونس) نه که ویتته ناو ناو ماسی گه یشتئ (التقام) ی کرد" به لئ: (سعت) ی (قدرت) ی (الهی) (میدان) ی (واسع) ی بوو چ بۆ (نقال) چه (اولیاء) چ (اشباه) یان، به لام (نسبت) ی (نبذ) بۆ خۆی نه دا دیاره (غیر) ی (ارادة الله) (سبب) ی تری نه بوو، ماسی (انسان) ی قووت دا، بۆ چی یه فرئی بی دا؛ وه (الا) فریدانه که نئ ماسی یه (مده) ی (لبث) ی چه ند بوو؟ خوا نه یزانی؛ له ویش

(خلاف)یان ههیه. (ظاهری) بوونی کهم. بووه ﴿بِالْعَرَاءِ﴾ (مکان)ی (خالی) له دارو (نبات)؛ قسه یان له (تعدیه)ی به (بێ)یه نه کردیه.

﴿وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ (طبیعی) له وژووهره تاریکه، به (قوهت)ی (هاضمه) نه خۆش نهی؛ له (سقیم)یی (لازم) نیه، (بدن)ی وهکیی (بدن)ی مندائی، تازه به (ولد)بووبی، لێ هاتی؛ یا موو و پیست و نینۆکی فرێدایی ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ کدوو له بهر (شجره)یهکی ئەلێ: "مۆز" یهکی ئەلێ: "ههنجیر" بهریشیان ههیه و سبیه ریش؛ (لکن) (مۆز) له وێ لهو (عصر)ی بووه؟ (ممكن)ه (قائل) بلێ: "بهلێ: نه وه (معجزه)یه تره" نهوهی ئەلێ: "کدوو بوه" چاره ی خواردنی بۆ نهکا؛ (حیوان)ی کێوی بۆ نهنێری، شیر ی نه داتی. (مجلس)ی (وهب)و (طاوس)ی نهگه ر پاستبا وه من له (خدمهت)یان بام، نه م ووت: "(اسرع امر الله) نهو (شجره) بوو چه کدوو چه مۆز چه ههنجیر بهو (آن)ه شین ببی گه وره ببی سبیه بکا (حسب القاعده) له هه مووی (اسرع)ه وه نۆر (غریب)ه" ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ﴾ (بعد الهرب) له (قوم)ی (سابق)ی وه (نجات)ی ﴿إِلَى مَائَةِ الْفَرَسِ﴾ سه ده هزار ﴿أَوْ يَزِيدُونَ﴾ (یعنی) زیتر بوون، که متر نه بوون، دیاره (قوم)ی تر بووین، له بهر ﴿فَأَمْنُوا﴾ نهوانی پێشی نۆو (ایمان)یان نهیهنا، تا (عذاب)یان نێزیک بوو، که (عذاب)یان دیت، (ایمان)یان هینا، وه لێ یان (قبول) کرا. نۆر نێزیکه له (تدبیر)و (تقدیر)ی (کبریائی)، ماسیه که بردبیتیه جێیه، (قوم)یکی تیا بوو بی، نۆر (قابل)ی (ایمان)بن له بن (دهعوته)یکیان نهو یست ﴿فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (زمان)ی خۆش ژیان، به (آجال)ی خۆیان چوونه (رحمهت)ی خوا، (محفوظ) بوون، له (عذاب)، (مراد اجل)ی (قوم)ه ﴿فَاسْتَفْتِهِمْ﴾ وهکی (امام) نهفه رموئ، (عطف)ه له سه ر (فاستفتهم)ی (اول)ی (سورته)؛ گه رچی (بعض)ی دووریان زانیوه، وه (قیاس)یان له (بعض)ی (تراکیب)ی (نحوی) کردیه، (لکن) دوور نیه.

وہ پاش (تصریح) بہ (استفتاء) نا (شبہ) ئی بہ (قضایا) ی (نحویہ)؛
 وہ (ترتیب) ی لہ (تفصیلات) ی (مسابقہ) (غایت) (ظاہر) لیرہ (اقتدا) بہ
 (امام) ئەکەم؛ لہ کہ سی تر (استفتا) ناکەم وہ (ممکن) ہ (مقصد)
 لہ (عطف)، (عطف) و (ریط) ی (معنوی) و (فا) (تفریعی) بی. (سؤال) یان
 لی بکہ ﴿الرَّيِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ﴾ بنۆرہ (کبر) و (نخوہت) ی
 (جاہلانہ) یان؛ خویان زۆر بہ (اقوی) بہ (امتن) وہ (اصعب) و (اشق) ئەزانئ؛
 (انہ) (مغرور) یین؛ (ثانیاً) ئەوہی خویان (استنکاف) ی لی ئەکەن، پئی یان
 (عار)؛ (نسبەت) ی بۆ خوا ئەدەن، کچان زیندە بەگۆپ ئەکەن (اذا بشر
 احدهم بالأنثی ظل وجهه مسوداً) روویان رەش بی بی (محابا) ئەلئین: "خوا
 کچی مە یە؛ (ملائکە) (بنات اللہ) ن" (سبحان اللہ) بت بەرستەکان (الہ) یان
 (عی الاکثر) بہ ژن (تصویر) و (توہم) ئەکەن؛ (انہ) ئەوان (معدن) ی
 (لطف) و (رحمەت) ن؛ ئەوانہ (الہ) ی (کیف) و (صفات) ن؛ (تمام)؛ بەس
 (الہ) ی (شپ) بہ (رجل) ئی (تصویر) ئەکەن؛ گرژو، توند تیژ و (کریہ
 المنظر)، بنۆپن لہ مە یانی (اشارہ) ی (دول) آن (رمز) ی فرسە نازونین
 (صنم) یکە، دلپویا، چونکی (مہدی) (مدینەت) و (حضارەت) ی
 (حاضرہ) یە؛ (واقعاً) لہ و (عصر) ہ ژن بوونہ (الہ)؛ دوا ی وان لہ (غرب)
 سەگ لہ (شرق) (شیخ) ئی (جاہل) ی (احمق)، (ابوالکیف) و (کیف)، ئەندەر
 (کیف) (سبحان اللہ) گەلئ لہ (مسلمان) آن ئیشی بہ دووناشیرین ئەکات،
 کہ تی یئہ (فکری) پئی (عار) ہ بلئ: "من کردوومە" ئەلئ: "خوا پئی
 کردم" گویی یا ئەمە (ایمان) دارە؛ (نسبەت) ی (خیر) و (شپ) بۆ (کبریائی)
 نازانم چ (فرق) ی مە یە؟ ئەوانہی شیت و گێژو وێژ و (عورەت) بہ دەرەوہی
 قوون نەشۆر، ئەلئین: " (ولی) خوان" ئەگەر (قدر) ی خویان بزانیبا؛
 (البت) ہ ئە یانزانی کئی (لایەق) ہ، بو (ولایەت) ی خوداوہندی ﴿أَمْ خَلَقْنَا
 الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ ئاگیان لی بوہ؟ دیویانن؟ (عن عیان) ئەلئین:

"ئه‌وانه مین" ﴿أَلَا إِنَّهُمْ عَنْ إِفْكِهِمْ﴾ له (افک) و (افتراء) و درویان ﴿يَقُولُونَ وَلَدَ اللَّهِ﴾ (حتی) (شبه) شیان نیه؛ (اقوی) قسه‌یان دیان ئه‌لین: "(عیسی) بابی نیه؛ که‌وابی بابی وی خودایه" (قیاس) ی نا (مربوط) ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَادِبُونَ﴾ (کانه) (تتمه) یانه ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ؟﴾ دیاره نه‌گه‌ر بیی، ئه‌بی به (اختیار) ی خوی (ولد) ی بیی؛ وه (ترجیح) ی مین له‌سه‌ر نیر، کچ له‌سه‌ر کوپ بکا؛ وه‌کی ئیمه‌ نابی، بئ‌ئاگاو بئ (خبر)، یا کوپ نه‌بئ یا کچ. (تعجب) نه‌که‌م له‌ قسه‌ی (حکما) یان ئه‌لین: مندال له‌ ناوژگی داک، له‌ ژیر (تربیه) و (اراده) ی (نفس) ی داک و باوکیه‌تی، تا (روح) ی به‌ به‌ردئ "چۆن وا ئه‌بی؟ (نفس) ی داک هیچ نازانی؛ ئه‌وه له‌ (ره‌حم) ی دایه‌ نیره‌ مین به‌ نازانی چیه؟ ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ﴾ چۆن؟ کوو؟ ﴿تَحْكُمُونَ﴾ بئ (سند) و (ثبت) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (ملاحظه) ناکه‌ن، تی نا (فکر) ن؛ بزائن (قول) ی (باطل) و (حکم) ی (فاسد) ه؟ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾ (برهان) ئی (حجته) ی به‌ (قوه‌ت) و (ظاهر) له‌ (امور) ی (اعتقادیه‌) نابی به‌ (دلیل) ی (ضعیف) (اعتبار) بکری؛ (فضل) له‌ (جبل) و (وهم) و (تقلید) ﴿فَأَتُوا بِكِتَابِكُمْ﴾ نه‌گه‌ر مه‌تانه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ دیاره‌ نه‌و (امر) ئی (تعجیزی) به‌ ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا﴾ (اجند) آن، نه‌گه‌ر (مراد) (ملائکه) بی؛ بۆ (تحقیر) (تعبیر) ی به‌ جنۆکه‌ داینه‌ وه (مقام) وا له‌ (قضا) نه‌خوای، نه‌مه‌ (مسلك) ئی زۆر جوانه‌؛ نه‌با (مسلمان) پئیدا بپۆن، بنپۆره‌ باسی (مسیح) نه‌کا، (مقابل) ی (دیان) نه‌وی نه‌کا، (مقابل) ی جوان بلندی نه‌کا، ئه‌لین: "(امامی ابوبکر) فه‌رموویتی: "(ملائکه‌ت) (بنات) ی خوان به‌ (زعم) ی ئیوه‌؛ نه‌دی دایکیان چن؟ (جواب): "کیژی گه‌وره‌ گه‌ورانی (جن)" نه‌بئ (مقصود) (شیاطین) بی؛ وه‌ (بعض) ی ئه‌لین: "(ابلیس) کوپی خوایه‌؛ (عصیان) ی کردیه‌، (حرب) یان بوه‌؛ (عاقبه‌ت) باوکی (غالب)، نه‌لی: "(یونانی) (قدیم) (ه‌ذیان) یان زۆره‌، (شعرا) یان وه‌کی (شانامه‌) (حروب) ی"

(بینی) (آله) یان (نظم) کردیه یهکی برای کوشتیتی کوپی تۆلهی کردیتیهوه، ژنی نازانم چی کردیه؟ (افلاطون) زۆر سهر کۆنه یان ئەکا ئەلێ: "ئەو قسانە بۆ (بشر) (ضرر)؛ (مادام) (اله) که (مبدأی) (سعادت)؛ لایان وا به شه پ و شوپین، (بشر) ئەبی چۆن بی؟" (حقاً) به (غیری) (خلاصه) یی (اهل)ی (علم) له (مسلمان) آن و (حکما)ی (الهیون) (دائر) به (مقام)ی (الوہیت) بی محابا، ئەوہی هاتیتە سەر زویان، ووتوویانە وہ (جەلە)ی (صوفی)یان (ومنہم القادیانی) (عادةً) لہ گەلێ وەک (شخص) ئی (عادی) گفتو گوۆ ئەکەن؛ هەر وەختی ئارەزوویان بی ئەچنە لای، خوا لە سەر (عرش) دادەنیشی (انہ) (الور بلورانی) ئەکات! ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ ئەگەر (جن) (ملک) بی، (معنا)ی جواپەزە لە گەل (معنا)ی، ئەگەر (جن) (شیطان) بن ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (وصف) ئی (لایق)ی (کبریائی) نہبی، خوا لێی دوورە، (مقدس)؛ (منزە) (مشرک) بە (انواع)ی (أوصاف)ی (اجسام) و (حيوان) (توصیف)ی ئەکەن نازانن (لوازم)ی چیه؟ (عموم)ی (بشر) وان ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ ئەوان شتی نا (لایق) (نسبەت) بە خوا نادەن؛ (طبیعی) (معدب) نابن ﴿فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ (اله)ی (باطلە) ﴿مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ﴾ (یعنی) (اقتدار) و (سلطە) تان لە سەر کەس نیە؛ بە (فساد)ی بەن؛ گومراھی کەن ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ﴾ ئەوانە (اساساً) (اهل)ی (نار) (حتم) ئەچنێ، تیا ی ئەسووتین؛ (یعنی) بە (فساد) چوانی (فطری) وەکی خۆتان، (اغوا) ئەکەن؛ ئەوہی (مختار) و پاک و خاویتی (فطرت)ی (انسانی) تێک نەچوویی ناتوانن بە (فساد)ی بەن (بعض) ئی (وجوہ)ی تریشی فەرمووہ؛ (سید)ی (روح المعانی) حەز ئەکە (مراجعه)ی کە ﴿وَمَا مَنَّا﴾ (ملک) ئەلێن: ﴿إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ﴾ ناتانین (تجاوز)ی لێ بکەین ئەو (قوت) و (قدرت)ی بمانبی (محدود)؛ ئەمە

له‌کێ؟ (مقام) ی (الوهمیه‌ت) له‌کێ؟ (وکذا) (عبادی) (مخلص) و (خالص) نابێ (اتخاذ) یان که‌ن به (آله)ه.

(سعدی شیرازی) (رحمة الله علیه) له (بوستان) ی (نعت) ی (رساله‌ت په‌ناه) ئه‌کا، له‌ باسی (معراج) که‌ (رسول) ی (مجتبا) له (سدره المنتهی) دێ تێپه‌پی (جبرئیل) ئه‌مێنێته‌وه به‌ ئۆگوفتا؛ سالاری (بیت الحرام).

کی ئه‌ی حاملی وحی به‌رتەر خه‌رام

بگوفتا فه‌راته‌ر مجالم نه‌مایه‌د

بمانده‌م کینه‌یی روویی باله‌م نه‌مانه‌د

ئه‌گه‌ر په‌کسه‌ری موویه به‌ر ته‌رپه‌ره‌م

فروغی (تجلی) بسۆزه‌د په‌ره‌م

خۆزی (کبرا) ی (متکلمین) و (حکما) و (صوفیه) (ملاحظه) ی (مقام) ی خۆیان کردبا به‌ (افکار) و (خیال) ئه‌و (نوع)ه (تعمق)ه‌یان له (معرفه‌ت) ی (ذات) و (صفات) ی (کبریائی) نه‌کردبا تێ ئه‌ (فکری) له (حکمه‌ت) ی (الهی) (حکما) و (کلامی) (متکلمین) و (صوفیه) له (دائره‌) ی (عقل) و (مقام) ی (مدارک) ی (تجاوز) یان کردیه؛ بێه‌وده؛ گه‌لێ (خائب) بووین ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ بۆ (اداره‌) ی (خدمات) و (عباده‌ت) (والصفات صفا) کێ ئه‌توانێ له‌وان سه‌رپه‌یجی بکات؟ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ﴾ له‌ (اولاد) و (شرک) و (صاحبه‌ت)؛ (موحدین، منزهین، مقدسین) (اله) ی (واحد) ی (منزه)، (مقدس) ئه‌په‌رستین؛ له‌ (اهل) ی (شرک) (بری) ن ﴿وَإِنْ كَانُوا﴾ (کفار) ی (قریش) پێش (بعث) ی (رساله‌ت په‌ناه) ﴿لَيَقُولُنَّ﴾ ئه‌یان ووت: "به (تاکید) و (صمیم) ی (قلب)" ﴿لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ﴾ (کتیبه‌) ی له‌ (جنس) ی (کتب) ی (رسل) ی رابردوو ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بێ (غل) و (غش) خوامان ئه‌په‌رستی له‌ (امم)ه‌کانی دی چاته‌ر نه‌بووین ﴿فَكْفَرُوا﴾

بِه ﴿کە هات؛ (کتاب)ی (حکیم) (نازل) بوو بۆ (رسول)ی (کریم)
(ایمان)یان نه هیتنا؛ (انکار)یان کرد

﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ (عاقبهت)ی (کفر)ی خویان ئه زانن ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ
كَلِمَتُنَا﴾ (وه عده)ی (نصرهت) ﴿لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ (وانت منهم) ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ
الْمَنْصُورُونَ﴾ چه (نصرهت)ی (علمی)، چه (نصرهت)ی (عینی) ﴿وَإِنْ
جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (اما) (جندی) (اوهام) و (خیال) (لاشک) (مغلوب)
ئه بن (ولو اخلص)ی (ناس)بن، (وسائط)ی (تقلیه): (حوشتر) اسلحه
شنايدر، (عسکری) شپو وپو ونجری، (مقابل)ی (دبابه) و (سیاره)
و (طیاره) و (أسطول) و (هاون) و تویی شه پانبیل و غازی (مخنق) چی
پئ نه کرئ؟ خوا ئه لئ: «وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ» ئیمه به (دعا)
و (دهوره) دانی (مزاری) (مقدسه) (اکتفا) ئه کهین؛ چۆن (غالب) ئه بین؟
وه هر (فرقه)یه (اله)ئ ئه پهرستی (اتحاد)ی (کلمه)نیه؛ نه (دینی)
نه (دنیوی)؛ (عموم)ی (ئاووپا) (اتفاق)یان له (دولهت)ی (عثمانی) ئه
کرد؛ (دولهت)ی (ایرانی)ش (علاوه)ی (نصرهت)ی، له صارای ئه دا، گۆی
یا ئه وان (شیعه)ن، ئه مان (سونی)ان ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾
(إِعْرَاض)یان لئ نی (حرکه) مه که تا (وه قت)ی خوی ﴿وَأَبْصَرُهُمْ﴾ له
(وقت)ی (عذاب) دیتن وه (منصوری) تو ﴿فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ ئه گهر
(تاخیر)یش بی، (محقق) دئ، په رده له سه ر چاویان نامینی، ئه بی بینن
(لکن) بی هووده یه ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ ئه بی: (متی)؟ ﴿فَإِذَا نَزَلَ
بِسَاحَتِهِمْ﴾ (عذاب) (نازل) بوو، که وته (میدان)یان ﴿فَسَاءَ صَبَاحُ
الْمُنْذِرِينَ﴾ سبهینه یه به د ﴿وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ (اهمیهت) مه ده
به (انکار)یان (بعد الا نذار)یان ﴿وَأَبْصِرْ﴾ خۆت جئ ی (إِبْصَار) بۆ وان نه ما
﴿فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ (ممکنه) ئه مه بۆ (عذاب)ی (قیامهت)بی، ئی پیشی
بۆ (عذاب)ی (دنیا)بی ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ﴾ (مریی) تو ﴿رَبِّ الْعِزَّةِ﴾ (مالک)ی

(عزه) و (غلبه)یه، (صاحب)ی (عزه)ت‌ی خۆیه‌تی (مالک)ی (عزه)ت‌ی (غیر)ی یه‌تی؛ (عزه)ت به ده‌ست نه‌وه، پاک و (منزه)ه ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ له (صفات)ی نا (لایه‌ق) نه‌ز (جمله): (خلق)ی (وعد) ﴿وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ (مذکور) له و (سوره)ت‌ه وه (غیر)ه (مذکور) ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (علی نصر اولیایه و قهر اعدائه) (ختام)ی (مجلس)ی (ذکر) و (عاده)ت‌ی نه و (آیه‌ته) (کریمه) بوه وه (روایه)ت هیه؛ نه‌یی فه رموو (سبحانک، اللهم وبحمدک لا اله الا انت، استغفرک و اتوب الیک) نه‌گه‌ر (جمع)یان بکری، ره نگه زۆر باش بی (حقاً) (بشر) زۆر (مدیون)ی (رسول)ی خودان نه‌گه‌ر نه‌وان نه‌بان، (حال)ی (عموم)ی (بشر) له (وحشی)یه‌کانی (افریقا) و (امریکا) چاتر نه‌ده‌بوو، (انسانیه)ت‌مان (شرف)مان (ناموس)مان (عزه)ت‌مان له مه‌پ وانه. ته‌ماش‌ا تا له (متابعه)ی (رسول) دوور ده‌که‌وین، له (شرف)ی (انسانیه)ت‌ داده‌پ‌ندرتین (و حق الإنصاف) (تاثیر)ی (حضره‌تی محمد)ی (ﷺ) له (نفوس)ی (بشر)ی (فوق الكل)ه (حق)ه (رساله)ت‌و (بشریه)ت‌ نازو (فخری) پئ بکه‌ن.

(صلوات الله عليه وعلى سائر اخوانه من الأنبياء والمرسلين والحمد لله رب العالمين). ته‌واو بوو (تفسیر)ی (سوره)یی (صفات)، پۆژی سئ‌شه‌موو (۳۰)مانگی شوال، (۲۹)تشرینی ثانی رومی ۱۲۵۸ هـ ۱۹۳۹م نه‌ویه‌تی (سوره)ت‌ی (صاد)ه خوداوه‌ندی به (حرمه)ت‌ی (رسل)و (ملائکه)ی (کرام)ت به (آیات)ی (ذکر)ی (حکیم)ی (کفر)و (ضلال) (محو)بکه‌ی (مسلمان) به (قوه)ت‌و سه‌رکه‌وتوو بن، (کفار)ی (نصاری) بئ‌هیز و سه‌ره‌و بن، (آمین).

(سوره)یی (صاد) نه‌لین (بالاتفاق) (مکی)یه، (عدد)ی (آیات)ی (۸۶) (وقیل) (۸۸)ه، نه‌لین: "له دواي (سوره)ی (قمر) (نازل) بوه" (اما) وه‌کی نه‌یی بینین نه‌وه‌نده (متصل)ه به (سوره)یی (صفات)و (یاسین) (قابل)ی لیک بچپین نیه.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿ص﴾ گوی پاگره، گوی پاگیرن، نه‌ی (صادق‌القول) نه‌وی نه‌یی
 فه‌رموی: هه‌مووی (صدق‌ه)، (صواب‌ه)؛ (صفوف‌ی) (ملک) (صفوف‌ی)
 (اهل‌ی) (علم) (شاهدی) نه‌دهن ﴿وَالْقُرْآنَ ذِي الذِّكْرِ﴾ (صاحب‌ی) ناو
 (شرف‌و) (عزت‌ی) (روح‌ی) یا (موعظه‌و) (عبر‌و) (نصایح) وه‌کی (ابن
 کثیر) نه‌فه‌رموی (اداره‌ی) هه‌ردوو دروسته؛ (قسم) به‌و (قرآن‌ی)
 (حکیم‌ی) (شریف‌ی) (هادی)، توو (رسول‌ی) به (حق‌ی)، خودا (واحد‌ه)،
 (خلل) له (دعوت‌ی) توو، له (کتاب‌ی) توو نیه (انکار‌ی) نه‌وانه، نه له
 (دلیل) نه له (شبه‌یه) ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ﴾ له (سوره‌ت‌ی)
 (یس) سویند نه‌خوا به (قرآن‌ی) (حکیم) له‌سه‌ر (رساله‌ت‌ی) (صاحب
 ده‌عوت‌ی)، له (والصافات) سویند نه‌خوا به (اجله)، (ادله) له‌سه‌ر
 (وحدانیه‌ت‌ی) خوی له هه‌ر دوو (سوره‌ت‌ی) آن (تصریح) نه‌فه‌رموی
 به (استمرار‌یان) له‌سه‌ر (کفر‌و) (مکابره). لی‌ره به ته‌واوی (بیان‌ی)
 (علت‌ی) (ایمان) نه‌هینانیاں نه‌کات، خویان به‌گه وه (صاحب‌ی)
 (حول‌و) (طول) نه‌زانن، وه له (مخالفه‌دان) لاگیرن، (عز‌ی) راستی یان نیه،
 که‌ستی به‌رابه‌ر (بت‌ی) راوه‌ستی به (ذل‌ی) (عبودیه‌ت‌ی)، (عزت‌ی) له‌کی
 بوو؟!

﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ زۆر ﴿فَنَادَوْا﴾ (حین) نزول العذاب
 ﴿وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ﴾ لای (سیبویه‌ی) (لای) (نافی‌یه)؛ (تن‌ی) تیا (زیاد)
 کراوه؛ قسه‌یان زۆر لی‌کردیه؛ نه‌و (وقت‌ی) (ندا‌یان) کرد، (وقت‌ی) نه‌بوو،
 (دعا‌یان) (قبول) نه‌کرا، (نجات‌یان) نه‌درا نه‌مانه‌ش تووشی نه‌بن؛ (لات)
 و (عز‌ی) به‌کاریان نایه‌خواش به فه‌ریادیان ناگات؛ (اهمیه‌ت‌ی) به (ندا‌یان)
 نادا ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ﴾ (تعجب‌ی) (انکاری) چۆن نه‌بی؟ ﴿مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ﴾
 له (بشر) یا له‌خویان (حقاً) جای (تعجب‌ی) (اعجازی‌یه)؛ (رسول‌ی) وا،

له (قوم) کی (هكذا) یی (حقاً) دووره (هو الذی بعث فی الأمیین رسولاً) یعنی (خواهه بتوانی (انسان) له قور دوستکا نه توانی (رسول) وکی (سید الثقلین) له (قوم) یی (امی)، (اما) (امی) بنیوی ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ﴾ وا ده رنه که وی (تعجب) یان (ادراکی) نه (انکار) یه ﴿هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ﴾ نه وانه چووزانن (سحر) چیه؟ وه کوو (تصور) نه که ن (جناب) ی (رساله ت په ناه) له خوړا (سحر) بزانی. (جناب) ی (رسول) (شعبده) باز نه بوه، شتی بئ (اصل) و (اساس) بنویتی؛ (انه) چه شم بهندی بکا (دائماً) (آیات) ی (کونی) بؤ (ایضاح) کردینه، (دعوت) ی بؤ (ایمان) به (قرآن) ی (حکیم) بوه؛ نه وه له کینده ری؟ (سحر) له کینده ری؟ درو یان له (حضرت) ی (محمد) نه بیستیه نه مړو (علاوه) ی (ساحری) نه ی که ن به (کذاب) ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا﴾ سویند نه خوا به (صافات) (اله) ی ئیوه (اله) یی (واحد) ه، چو ن نه م (عالم) ه به (خیر) و (شر) ی به خوا به (خلق) و (اداره) نه کری؟ نازانم وه کی (فارس) و (یونان) آن لایان و ابوه، (اختلاف) ی (آثار) (دلالت) له (اختلاف) ی (مؤثر) نه کات، له بهر (کثرت) ی (اختلاف) (یونانی) (قدیم) (اله) ی (متعدد) (اعتبار) نه که ن؛ (معانه) (فرس) به دووخوا: (په زدان) و (نهره مهن) (مکتفی) ن نه گهر شته کیان له (نوامیس) ی (طبیعت) زانیبا که مئ له (نظام) ی (کائنات) و (خواص) ی (عناصر) و (احوال) و (مركبات) یان زانیبا نه ده بوون به (مشرک) نه گهر (خلق) ی (کائنات) وه کی (بنا) ی وه ستایان به ده ست و (آلات) و (علمه) با ته نها (شمس) به (ملیون) ی (اله) ه (خلق) نه ده کرا (حقاً) (مسئله) یه له (مسائل) ی (علم) ی (هیئت) و (حکمت) بؤ (اعتقاد) و (ایمان) به (وحدانیت) ی (الهی) وه دوورکه وتنه وه له (شرک) (قیمت) ی ته وای نابی؛ نه وانه ی دوا ی (میل) و (حب) نه که ون قه ت نابن به (موحد) ئیمه نه لئین: (اختلاف) ی (اثر) (ولو) (دلالت) کا له سهر (اختلاف) ی مؤثر لکن (دلالت) نا کا له سهر (اختلاف) ی (ذاتی)؛ (ذات) ی (عالم) و (قادر) و

(مرید) نه توانی هزار هزار (اموری) (مختلفه) بکات؛ به لئی (جامدی) یه ک (طبیعهت) و (میل)ی هه بی دوو چشتی (مختلف)ی (راساً) لئی (ترتب) ناکا؛ من (رساله) کم هه یه له (اثبات)ی (واجب) زۆر باشه، (مختصر) و (مفید) ه شایانی خویندن و (مطالعه)یه (اما) نا (شکری) نه بی (رواج)ی (علم) نه ماوه ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ زۆر (عاجباتی)یه لام وایه نه و (آیات)ه (سبب)ی (نزول)ی پێ ناوی (لکن) له بهر ﴿وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ﴾ (روایهت) نه کهن که (ابوطالب) نه ساغ ئه بی (اشرف)یی (قریش) چوونه لایی (شکایهت)یان له برازای کرد، جنیو به ئیمه و (آله)مان ئهدات، له ئیمه و له نهوی نه گه پیتیت؟ مامی بانگی نه کات نه لئی: برازا (قوم)ت (شکایهت)ت لئی نه کهن پیغه مبه ره رمویی: مامه ئه من (طلب)ی (کلمه)کیان لئی نه کهم؛ بیلین؛ (عه رب) (إطاعه)یان نه کا (عجم) (جزیه)یان ئهداتی، (اشرف) (کیف) خۆش نه بن؛ نه لیین: له جیاتی (کلمه)یه؛ ده، نه فره رمویی: بلین: (لا اله الا الله) له (مجلس)یی (ابوطالب) ههستان نه یان ووت: (اجعل الالهة الها واحداً) (نظر) به قصه (زمخشری) (بیضاوی) (سیدی آلوسی) نه فره رموون: (إنطلق الأشراف من مجلس أبي طالب) نه دی نه گه رهس ته ماشای (عبارهت)ی (قرآن) کهین نه بی بلین: چی؟ (معانه) (تفسیری) (إنطلاق)؛ به ﴿أَنْ أَمْشُوا﴾ ناکرئ (امره) به (مشی)یه کی (محاوره) (مقدر) نه کا یه کی نه لئی: (محاوره) (لازم)ی (مجالس)ی (تقاوله) (سبحان الله) (تاثیری) (روایهت) چهند (عجایب)ه (ابوالسعود) نه لئی: قیل نازانم (قائل) کئیه؟ (اما) زۆر (نظر) به (عبارهت)ی (قرآن) زۆر چاکی فره رموه: (الانطلاق هنا، الإندفاع في القول) (یعنی) (شروع)یان کرد، له قسان دهستیان کرد به (محاوره) گفتوگو، وه بپۆن به سه ره (مسلك)ی (آباء) و (اجداد)ی خۆتان ﴿وَأَصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ﴾ (ثبات) کهن له سهریان (دوام) کهن (ترک)یان مه کهن ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ﴾ زۆر (خلاف)یان هه یه له (مشار

الیه) به (هذا) لام وایه (اشاره) بۆ (صبر) له سهر (عبادهت) ی (آله) له
 هه مووی نیتیکتره ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ نه وهی (محمد) نه ی لئی ﴿فِي الْمَلَةِ
 الْآخِرَةِ﴾ (ابن عباس) ده فه رموی: (نصاری) (سبب) به (تجارهت) ی (شام)
 نه یانزانى (دیان) (موحد) ین (قول) به (تثلیث) نه کهن: (اب) (ابن) (روح
 القدس) دیاره (مدار) له سهر نه مه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ﴾ درویه خو کردیه
 ﴿أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ (زیده) له نئمه یا له مه یانی نئمه، دیاره
 (حسد) و (کبر) لئ نه که پرایه؛ (ایمان) بیئن ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي﴾
 (موافق) ی (میول) یان نیه؛ دووره له (تقالید) و (ردائل) ی (عنعنات) یان ﴿بَلْ
 لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾ (حال) ی (متکبر) و (جبار) له (اقوام) ی (قوی) وایه
 تا (عذاب) ی خوا نه بیئن (ایمان) نایه نن بئ (شک) بلئین: نه و (ذکر) له
 خواوه یه بویه (حضره تی موسی) (دعا) ی کرد (ریی) (ایمان) ی نایه نن
 وه کی (ابوجهل) (عناد) و (نضوهت) ی (زیاد) بوه (فرعون) به (عذاب) ی
 (الهی) گرفتار بوو ووتی: آمنت الیه ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ
 الْوَهَّابِ﴾ به (هه وهس) ی وان خوا (شخص) ی بکا به (رسول) دیاره
 (رسالهت) به (کسب) و ناره زوو نیه له (خلاف) ی (متکلمین) آن ناگه م؛
 به لئی (بعض) ه (شرائط) ی (بعد الوقوع)، (فطری) هیه نه ویش (کسبی)
 نیه (الله یجتبی من عباده) (طبیعی) خوا (اولاً) به (اجتبا) یه (طبیعی)
 (بعده) به (اصطفا) و (اختیار) ی (تشریعی) (امتیاز) ی نه کا. هه رزه کار نابن
 به (رسول) (وگذا) (خیالیون) نه وانه ی له (عالم) ی خو و (خیال) دا خو یان
 به (لایه ق) ی (رسالهت) نه زانن؛ (دائم) (انتظار) نه کهن، نابنی خوا
 (اختیار) یان ناکات؛ (لاشک) چاوه ش زوپنا نه نگئو نابیتته (قطب) و (مدیر)
 (کائنات) (محیط) به (نرات) (عالم) هه ی هاوار؛ له ده ست (خیالیون) آن
 ﴿أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (الأرض أرض؛ والسماء سمائي)
 نه وانه چن؟ (انسان) ی له (طین) ی (لاذب) (خلق) کرای (خلق) ی

(سموات) و (ارض) به ملیار له (خلق)ی وان (اکبر) و (اعظم) و (اشد) و (اعجب) ه نهوهی (توهم) کا (رسالهت) له (تصرف)ی ویدایه ئه بی خوی به (مالک)ی (کائنات) بزانیی (حتی) خوا (منتظری) ئه مری وی بی ئه وانه نه گهر واگومان ئه بهن ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾ به (معالج) و (مناهج) به ئاسمان هه لگه پێن بلندبین (اداره)ی (سموات) بکهن یا خود بچن (استیلا)ی (عرش) تهخت و (ملک) و (سلطنت)ی خودا بکهن خویان به ئاره زووی خویان (رسول) بنێرن، ئه مه (قول)ی (زمخشری) به زۆر باشه بی (دغدهغه) به ئه وانه خویان ﴿جُنْدٌ مَّاءٍ﴾ (عسکر)ی کهم و بی (تجهيزات)ن ﴿هَذَاكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾ (ضعیف)ن بی (عدد) و (عدد) له بهر هه ر حزبی هه لدین (طاقت)ی (مقاومه)یان نیه خویان خویان ئه ناسن (وهقت)ی ئه چنه (شام) (اهبه)یی (ملک)داری ئه بینن ئه زانن چهند بی دهسه لات و زه بوونن، یا ئه وانهش له و (احزاب)ه ن که (مهزوم)ن، ئه مپوئا سبهی (عن قریب) خو له بهر (جند)ی (الهی) ناگرن (ان جندنا لهم الغالبون) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ﴾ ئه مانه له وان به (قوهت)ترین با له (تکذیب)ی (رسل) (داخل)بن ﴿ذُو الْأَوْتَادِ﴾ ئه لئی، چیان؛ (اهرام) بنۆپنه (قوهت)ی (فراعنه) ته ماشای (اهرم)یان که ن له گه ل خانی به دارخورمای خویان (مقایسه)ی که ن (قوهت) و (عظمهت)یان له (آثار)یان ده رنه که وی یا (اوتاد) به (معنی) سینگ بی (یعنی) سینگی (خیمه) و خه رگامی (عسکر) و ولاغی سواری شه پی وه (عرابه)ی (نقلیه) (الهی) له و (اقوام) ه به دتر بۆ (دین)ت ده ر (حق) (رسول)ت ده ر (حق) (کتاب)ت (امریکا) و (روس) و (المان) و (ایطالیا) و (فرنسه) و (انگلیزن) خوابه (عن قریب) (تدمیر)یان که ی (مسلمان) (بلاد)ی (مسلمان) آن (حفظ) فهرمووی له (شپاره)ی ئه و شه پی (حاضره) (ونجن) اهلی من الکرب العظیم) (آمین).

﴿وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ﴾ بیشه (مملکت) ی به داروبار بوه (قاموس) نه‌لی: نه‌وه‌ی بخوینیت‌ه وه (الایکه) به (معنی) (غیظ) هیه نه‌وه‌ی بخوینیت‌ه وه (الیکه) ناوی دئی‌یه‌که یانه ﴿أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ﴾ (تحزب) یان له پیغه‌مبه‌ران کردیه ﴿إِنْ كُلُّ﴾ له و (احزاب) ه ﴿إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُولُ﴾ هه (قوم) ه (رسول) ی خوی یا خود (تکذیب) ی (رسول) ی (تکذیب) ی (کل) ه ﴿فَحَقُّ﴾ عِقَابِ ﴿واقع﴾ بوه هه (قوم) ه به (نوع) ی وه‌کی له (بعض) ه (مواقع) ی‌تر (بیان) کرایه ﴿وَمَا يَنْظُرُ﴾ (انتظار) نا‌که‌ن ﴿هَؤُلَاءِ﴾ (قریش) ﴿إِلَّا صَيِّحَةً وَاحِدَةً﴾ یه‌که ده‌نگی (هائل) ﴿مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ (توقف) ی نه‌بی (ادنی) (زمان) ی (بنا) له (قول) ی (جمهور) (مراد) (صیحه) ی (قیامت) ه (یعنی) نه‌وانه له (دنیا) وه‌کی (اقوام) ی دی (عذاب) نادرین (تاخیر) نه‌کرین بۆ (قیامت) ﴿وَقَالُوا﴾ که بیستیان (تاخیر) ی (عذاب) یان نه‌بی به (طریق) ی قه‌شمه‌ری ووتیان: ﴿رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنًا﴾ (نصیب) و به‌شی ئیمه ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (تاخیر) ی مه‌که من نه‌و (معنا) یه‌م له و (مقام) ه نایه‌ته (ذهن) وام لا خۆشه نه‌وانه (انتظاری) نه‌که‌ن (صیحه) یه وه‌کی (صیحه) و (صعقه) یی (عاد) و (ثمود) که هیچ (تاخیر) نه‌بی (یعنی) نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ی ئیمه نه‌ترسینی به (عذاب) ی وه‌کی (عذاب) ی (اقوام) ی (سالفه) ده‌با زووبی له (دنیا) (تاخیر) ی مه‌که با (قبل يوم الحساب) بی ﴿اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ له (اقوال) ی (سخریه) و (مودیه) ﴿وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ﴾ (سبحان الله) (بنی اسرائیلی) نه‌ی لیئن: (بنی ائیم) ﴿ذَا الْأَيْدِي﴾ (قوة) ی (مادی) و (معنوی) هه‌نده بی (ثبات) و (وقار) نه‌ بوه دوا (طیر) یکی په‌نگاورد‌ه‌نگ که‌وی له‌وبان و له‌م‌بان بۆ کوپتی بیی گری (واقعاً) نه‌وه له (ادنی) پیاوی (نوعاً ما) به (وقار) ناوه‌شیت‌ه وه (فضلاً) له (نبی) یه (ذی شان)؛ (صاحب) ی (ملک) و (سلطنت) ه ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (مبالغه) ی (اوب) ه به (معنی) (رجوع) ه له (اثنا) ی (اشغال) زۆر (توجه) ی بۆ (جنابی حق) نه‌کرد (استغفار) ی نه‌فه‌رموو. ممکنه نه‌و (غفلت) ه که‌من به گونا‌هی زانیی

بی؛ (تاویل) ی (ید) به (قوت) نه کن با (وجود) ی (بالفعل) (حضره تی داود) دوو دهستی بوه (یمین) و (شمال) (سلفی) بۆ خوا له (تاویل) ناکه ن، (مع انه) له گه ل ئیمه (متفق) ن خوا له (أعضا) (منزه) ه (اما) چاکه (شکر) (نظر) به (جمع) ی هیچ که س له (ظاهرون) آن سنی یازیتتر دهستی بو (حضره تی) (داود) دانه ناوه ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ﴾ (جبال) ی (اطراف) ی (شام) هر چیا به (حضره تی) (داود) پئیدا چوویی ﴿يَسْبُخْنَ﴾ به (قال) دوورنیه یا به (لسان) ی (حال) (ذاتاً) (ملکی) (داود) ی بۆ (جبال) ی (اطراف) ی (قدس) ی (توسع) ی کرد، ئاوازو (غلفه) یی (تسبیح) و (تقدیس) ی (مسلمان) آن له و کتوو که ژه دهنگی نه دایه وه، (سبحان الله) چیا (تسبیح) ی خوا نه کا نه وانه له (خبث) ی (شرک) خویان پاک ناکه نه وه ﴿بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (وهقت) ی (عبادهت) ی (مؤمن) آن ئیواره و وسبهینه به (مناسبه) ی (اشراق) (سیدی آلوسی) (بسط) ی نه دا به (بحث) ی (سنت) ی (ضحی) و (سنت) ی (اشراق) (سبحان الله) (قلم) ی بۆ (مسخر) کردیه تا چه زکا نه نووسی ﴿الطَّيْرِ﴾ نه ویشی بۆ (مسخر) کردیه ﴿مَحْشُورَةً﴾ (مجموعه) ﴿كُلُّ لُهُ أَوَّابٌ﴾ بانگی کردبان هه مووی، (رجوع) یان بولای نه کرد؛ تووخوا که سنی وابی بوای (طیر) ی رهنگاله نه که وی؟ (ممکنه) (طیر) ی (برید) بووین (الآن) یش نه و (نوعه) (موجود) ن (اما) (رجوع) ی (ضمیر) ی له بۆ خوا لام وایه دووره (ذاتاً) هه مووی به (تسخیر) ی وی یه ﴿شَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾ به له شکر و (اسباب) ی (حرب) و (خراب) که دوشمن نه توانی (تعرض) ی بکا (ومن العجايب) (بعضی) نه لئین: هه موو شه و (۲۲) هزار که س هیشکی لئ نه کیشا تا سالی (آتی) ئۆده یان به بهر نه ده که وته وه (لدى الحساب) (عدد) ی (حراس) یازده (ملیون) و ههشت سهد و ههشت هزار که س بوه ئه مپۆ (دهولت) ی (ایران) نه وه نده یه ئایا (عدد) ی (سائری) (عساکرو) (نفوس) ی (رعایا) ی نه بن چهند بوویی؟ ئیتتر (خیال) له (نقال) آن که

بئ (محاکمه)! (بعض) ئ ئەلین: بۆ (هیبەت) و (شد) ی (ملک) ی (روایەت) ه
 له (ابن عباس)، (قوریان) ی (ابن عباس) بـم پیاوئ لای (حضرەتی داود)
 (دەعوای) (بقرە) یەکی له پیاوئ کرد (حضرەت) (طلب) ی (شاهد) ی
 لئ کرد (بینە) ی نەبوه فەرمووی: هەستن بڕۆن تا تەماشای ئیشتان ئەکەم
 نازانم بۆسویندی (مدعی علیه) نەدا؟ (حضرەتی داود) له خواوه پئی
 ووترا (مدعی علیه) بکوژە، (اعتبار) ی بەو شەوه نەکرد شەوی دووم
 (کذا) شەوی سێیەم (کذا) وه (زێد) ه وترا (ئەگەر نە ی کوژی) (عقوبە) ی
 خوات دیتە سەر ناردی له دوا ی کابرا ووتی: ئەتکوژم به (امری خوا ووتی:
 بئ (بینە) ئەم کوژی؟ ووتی: بەلئ؛ (امری خوا ئەهینمە جئ کابرا ووتی
 تالووکە مەکە بەو چێژ دزینە (مستحق) ی کوژان نیم (اما) من بابی ئەو
 پیاوهم کوشتیە بەو (قتل) ه خوا (مؤاخذه) م ئەکا ئەو جا (حضرەتی داود)
 (امری دا کوشتیان له بەر ئەمە (هیبەت) ی له دئی (بنی اسرائیلی) یان
 گەرە بوو (وشدبەملکه) ئەو (حکایەت) ه له گەل ﴿وَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ
 الْخِطَابِ﴾ (مناسب) ئەبینی؟ لام وایە (فصل الخطاب) بۆ (دەعوای
 (بقرە) یە وه (امثال) ی ناگوترئ بەلئ (لایەق) ی (شان) ی وی (فصل) ی
 (خصام) ی (بین الدول) (بین الاحزاب) ه (تفسیر) ی (حکمت) به (نبوت) و
 (کمال) ی (علم) و (اتقان) ی (عمل) ئەکەنەوه، (قیل) (زیور) (قیل)
 (شرائع) (رسل) ی (کرام) (بلیغ) و (فصیح) بووین فەرمايشیان (منتظم) و
 (مربوط) بوو (ممکن) و شتئ وهکی (اما بعد) وی ئیمەیان له (بعض) ی
 مواقع (استعمال) فەرمووی (اما) (حصر) ی (فصل الخطاب) له (اما بعد)
 خۆی نیه ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأٌ﴾ (خبر) ﴿الْخَصْمِ﴾ (مجادل) و (منازع) و (دەعوای)
 چي ﴿إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ به سەر دیواری ئەودیوی (غرفه) ی کەوتن ﴿إِذْ
 دَخَلُوا﴾ دیاره (خصم) به (جمع) یش (إطلاق) ئەکرئ ﴿عَلَى دَاوُدَ﴾ (عليه
 السلام) ﴿فَفَزَعَ مِنْهُمْ﴾ لئ یان ترسا (البته) کارئ (عظیم) قەوماوه بۆیه
 بەو (نوع) ه هاتن ﴿قَالُوا: لَا تَخَفْ﴾ چیی وا نەقەوماوه؛ نە (ئوره)

نه (مهاجمه) ی (عدو) نه (مقاتله) ی خۆمان که (موجب) ی (خوف) و ترس و ته‌لاش بی ﴿خَصْمَان﴾ دوولا یا له مه‌یانه دوو (شخص) ﴿بَقِيَ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ﴾ شیوه‌ی (عبارت) ی (خصمین) له (محاورات) آ وایه (سواء جماعت) بن یا دوو چونکی بهک (بعض) له دوو ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ﴾ (تجاوز) له (حق) و (حد) مه‌که (ضمناً) (اشاره) نه‌که‌ن نه‌و (حال) ه‌ی تیا به (ولو عبادت) بی (تجاوز) له (حد) ی (لایه‌ق) وه‌کی پاشان (عرض) نه‌کری ﴿وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ ری (عدل) راست بی (میل) و (محابا) ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي﴾ (فی الدین) یا (فی النسب) (شریک) ه ﴿لَهُ تَسْنَعٌ وَتَسْعُونَ نَفْعَةً﴾ نه‌ودو تو مه‌پ ﴿وَلِيَّ نَفْعَةٍ وَاحِدَةٍ﴾ من مه‌په کم ه‌یه ﴿فَقَالَ﴾ (صاحب) ی نه‌ودو تو ﴿أَكْفَلْنِيهَا﴾ بیده‌من بیخه‌سه‌ر (کفالت) و (صحابت) ی من، مه‌پئی بۆ چ که‌لکه‌کی ه‌یه؟ ﴿وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ له گفتوگو (غلبه) ی به‌سه‌را کردم چونکی (غالب) ه به (قوه‌ت) ه من (مدافعه) ی ویم پی‌ناکری ﴿قَالَ﴾ (حضره‌تی داود) فه‌رمووی: ﴿لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالٍ نَعَجْتَكَ إِلَى نَعَاجِهِ﴾ دیاره پاشی (اعتراف) ی (آخر) فه‌رموویه‌تی (صاحب) ی (حکمت) و (فضل الخطاب) تا (کلام) ی (مخاصمین) ته‌واو نه‌بی (مقدمات) ی (حکم) مه‌مووی (خلاص) نه‌بی (حکم) نا‌کا ﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِيَنَّ﴾ (تعدي) نه‌کا ﴿بِبَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ گوئی ناده‌نه (حق) و (شرع) و (وجدان) ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ مه‌زار (مؤمن) ی (فاسق) ه‌یه له‌و جوړه کاره (فرق) ی له‌گه‌ل (کافر) نه‌به به‌لکو (مضر) تره ﴿وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ (حقاً) نه‌و (نوع) ه (مؤمن) ه نۆد که‌من گه‌لئ نوێژکه‌ر و پۆژوگر و (صلوات) لی‌ده‌ر که‌هاته (حساب) ی (مال) نا‌گایان له ه‌یچ نامینی (خیانته‌ت) به‌مسته‌ جو‌یه نه‌کات ﴿وَعَلَّنْ دَاوُودُ﴾ پاش (تامل) وای گومان برد به‌گومانی (قوی) (کانه) (علم) ه وای (ظن) برد ﴿أَنَّمَا فَتْنَا﴾ (امتحان) مان کردیه‌ ئایا له (سبب) ی (تفکر) نه‌کا، یان نا؟ ﴿فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ﴾ له کرده‌وه‌ی خۆی؛ زانی (لایه‌ق) ی (حال) ی ویی نه‌به‌ستا سه‌ری نواند بۆ

خوا؛ له کووڤ بوونه وه؛ (انه بلا اختیار) ﴿وَحَرَ﴾ كه وته (سجده) ﴿رَاكِعًا﴾ له (حال) ی (ركوع) دا (یعنی) سه ری راست نه كرده وه ﴿وَأَنَابَ﴾ په شیمان بۆ وه ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ نه وه ی (استغفار) ی لی كرد ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا﴾ له (اول) و (آخر) ﴿لَزُلْفَى﴾ (منزله ت) و (مكانه ت) و (رفع) ی (درجه) لای خوا (صاحب) ی پایه و (رتبه) ی (عالی) بوو ﴿وَحُسْنُ مَآبٍ﴾ بۆ (قیامت) (راویان) ی (اخبار) (ناقل) آنی (آثار) له (سدی) وه (امثال) ی (سدی) (نقل) نه كهن، (مختصراً عرض) نه كه م؛ گویا (حضره تی داود) له (خلوه ت) گاهئ (عباده ت) نوڤژ نه كا یا (تورات) نه خوڤنئ؛ (شیطان) بلی: (ملك) ی طاوس خوی نه یه نیتته سهر (صوره ت) ی كۆتره یه له زڤر ره نكاوپه ننگ دیتته نڤزیکي (داود)؛ (داود) له نوڤژدا، یا له سهر (كلام) ی خوا لایی نه چئ ده ست درڤژ نه كا بیگری نه ختنئ دوور نه كه وئ یه دوا ی دائه چئ لیتره له وئ نه مبان و نه وبان تا نه چیتته سه ربانی ته ماشا نه كا ژنی (غایه ت) (حسنا) خوی نه شوا ئافره ته كه كه چاوی به (داود) نه كه وئ به مووی سه ری خویی داده پۆشی په ننگه نه مه یان له (حكایه ت) ی (هارون الرشید) وه رگرتبنئ، ده هاله (نظر) ی جوان نه نوڤنئ (عاشق) ی نه بئ (بعض) ی (نقال) ی (به د) (مقال) لیتره قسه ی (قبیح) (نقل) نه كهن؛ (اما) (اهون) ی نه مه یه نه گه پیتته وه (تفتیش) نه كا نه زانئ نه وه (سیده) یه (حرم) ی (ذات) یكه له (قواد) آنی (عسکری)، ناوی (توریا) له (تفسیر) ی (ابن جریر) نه لئ: (نه هریا) بوه دوا یی (سوق) ی نه كا بۆ (حرب)، (بعد) بۆ (حرب) تا (شهید) نه بی وه ژنه كه ی (ماره) نه كات، (بعد) (ملانكه ت) دڤن (تصویر) ی (مسئله) ی بۆ نه كهن؛ (حتی) نه لئ: (بعد الحكم) (تصریح) به (ماده) كه نه كهن (صراحة) پئی نه لئ: (امام فخر الدین) (رضی الله عنه) لیتره (مدافعه) یه (حیدران) ه نه كا بۆ (تبری) ی (حضره تی داود) به لكوو بۆ (تبری) ی (مقام) ی (نبوه ت)، به لكوو بۆ (تبری) ی خواو (قرآن) ی به كوردی نه لئیم: ئیوه و خوا و كه سنئ (ادنی) (وقار) ه بی به و (نوع) ه دوا ی

(طیری ئەکەوی؟ (ولو) لە (دُر) (الماس) بی! (ذات) ئی لە نوێژدا یا لەسەر (قرآن)ی خوا خوندن بی (خاصة ذات) ئی وەکی (داود) (ملک، نبی، رسول)، خانەدانی (عالی) نژاد، کوو نوای (طیری) ئەکەوی ئەم بان و ئەوبان؟ کەسێ وایێ خوا چۆن ئەلێ: (وان لە عندنا لزلفی و حسن مآب)؟ ئێو و خوا خوا، کوو (ندای) ئەکاتی؟ ﴿یا داود إنا جعلناک خلیفة فی الأرض﴾ کەسێ وا سووک و چرووک و بێ (وقار) لە (خلافت) ئەو شیتەو؟ نازانم ئەو چ (قدرت)ە دایتیانە (شیطان)؟ خۆی ئەکاتە (طیری) ئی زێڕ رەنگاوردەنگ؛ ئەمە (معنا)ی چیە؟ (سلب)ی (قدرت) لە (عبد)ی مؤمنی (مامور)ی بە (افعال)ی (اختیار)یە ئەکەن، (قدرت)ی (وا) (عظیم) ئەدەنە (شیطان) و جنۆکان؟! خۆیان (متشکل) ئەکەن، بە (اشکال)؛ بنۆرنە ئەم (دسیسە)یە خوا ئەفەرموێ: خۆی ئەلێ: (سلطان)ی لەسەر (عبادی) (مخلص) نیە لە (حکایات)یان ئەبیە، چ (لعب) ئی بە (رسول) آن ئەکا؟ (سبحان الله) (امام) (محاوَره) لەگەڵ (ملک)ی ئەکا، ئەفەرموێ: ئەو (حکایەت)ە، یا راستە یا درۆ؛ ئەگەر درۆیە (واجب)ە (ازالە)ی کەین، ئەگەر راستە (واجب)ە (اخفا)ی کەین، چونکی (اشاعە)ی (قبیحە) لە (حق) (مؤمن) آن زۆر (قبیح)ە، خۆ (شک) لە (ایمان)ی (حضرەتی داود) نیە. (نقل) لە (امامی علی) ئەکەن: فەرمووێتی: ئەو (حکایەت)یی و، (نسبەت) بە (حضرەتی داود) بدا سەدوشیست داری ئی ئەدەم؛ (حد)ی (قذف)ی (انبیاء) (وبعد ذلک) من ئەلیم: (اهل)ی (صلاح) و (تقوی) هەر کەسێ بی (میل)ی لە نوێژ و (خلوت) (کلام)ی خوا خویندن و بە پۆژی بوونی ئەبی؛ (وبیالفعل) (اشتغال)ی پێ ئەکا؛ (دقەت) لە (غزالی) و (امثال)ی (غزالی) کە؛ (لاشک) (حضرەتی داود) بە (میل) ئی زۆر (شدید) خەریکی (عبادەت) و گریان و خویندن و پۆژی بوو؛ لە (ادارە)ی (ملک) سستی نواندیه، بۆ (انتباه)ی

(بعض) ئی لە (خێر) خواھانی (ملک) و (سلطنەت) بۆ (مخاصمە) وای دینە (خدمەت) ی (بعد فضل الحکم) (انتقال) ئەکا بۆ (حال) ی (رعیه) کە وەک مەر (فقیران) (کلکم راع و کلکم مسؤل عن رعیتە) ئەزانن (اهل) ی (عدوان) (وضع) ی (ید) یان لەسەر (اموال) ی بێ دەسەلاتان کردیە؛ ئەو (وەقت) ی ئە کە وێتە (سجدە)؛ ئەزانن لە رێی (دیانەت) و (خدمەت) ی خوا؛ بە (سەو) چوو. (مقام) ی وی لە (قضی) ئەخوای (زید) ئە ناگاداریی (حال) ی (رعایا) بکات، کەسێ (خلیفە) ی خودا بێ ئەبێ ناگاداری (عباد) ی خودا بکا نەک پستە پستی (تسبیح) و پرتە پرتی (ختمە) چرە چرە وردکە بەردان، بۆ ژمارە ی (اوراد) ی (مشایخ) و (خلفا) ئەو ی (تشریع) و (انقاز) ی (حکم) ی (عادلانە) ی (الهی) کا و (مدبر) بی (خلیفە) ی، ئەو ی (صانع) و (مخترع) بی (خلیفە) ی (صانع)؛ (حضرەتی داود) ی ھەر دوو (خلافت) ی بوو، (حقاً) بە نوێژ و رۆژوان (انسان) نابێتە (خلیفە) (حقاً) بە (نحو) و (صرف) ناتوانی (ادارە) ی (ملک) یە جێ بگەینی (ادارە) نۆدی ئەوی ئەی (حضرەتی داود) تۆ (خلیفە) ی خوا ی لە (أرض) ی (موعود) ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بێ (میل) و (محابا) و (رعایەت) ی (اقارب) و گەرە گەرە ی (مملکەت) وەکی پێفەمەر ئەفەرموئ: بەوکە سە ی (نفس) ی (محمد) ی بە دەستە ئەگەر (فاطمە) ی کچی (محمد) ی دزی بکا دەستی ئەبێم ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى﴾ (حتی) (هوا) ی (دینی) (اهل) ی (دیانەت) ئەبی لەو (جەھت) ئە نۆر ناگادارین ﴿فَيُضْلِكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رێی خوا پاستە ھەر کەس بە گوێرە ی (حال) و بآلی خۆی ئەبێ پێیدا بپروا؛ کوودەبی (حضرەتی داود) ی (چل) پۆژ لە (سجدە) دا بمێنی؟ گیای لە بەر فرمیسکی شین بی (مع انہ) گیا لە شۆرەکات شین نابێ بە ناوی سوێر کوو شین بوو؟ لەو (مدە ادارە) ی (ملک) کووکرا؟ دیارە (سدی) و (مدی) (خیال) ی (ملک) و (سلطنەت) یان ئەکردیە؛ ئەوانیش ھەر لە (خیال) ی (عبادەت) ی (بدنی) بووین، (حضرەتی داود)

(سجده)یی (انابه)ی بردیه؛ (حضره‌ت)ی (رسول)ی (کبریاء) کردیته
 (سجده)ی (شکر) (شکر لله) نه به (عباده‌ت) له (اداره) (غافل) بوه
 نه (اداره) (نقص)ی به (عباده‌ت) گه‌یاندیه. (حضره‌تی داود)ی دووهم پاشای
 (اسرائیلی) بوه، له (اوائل)ی (تشکیل)ی (سلطنت)ی ئه‌بی (حکم)دار زۆر
 به (اقتدار)بی؛ وه (هیچ) (آن)ی له (احوال)ی (ملک)داری (غافل) نه‌بی؛
 (دائم) به ناگابی، (مترصد)ی (حرکات) و (سکنتات) و (سیاسه‌ت)ی
 (دول)ی هه‌م (مجاور) بی (خاصه) ئه‌وانه‌ی (محارب). به‌ئێ وه‌کی (سلطان
 عبدالعزیز) به (نامق کمال)ی ووت: (عزیز)م (اداره) باشقه شاعرلگ باشقه
 (محقق) یزانن ئه‌وه‌ی (مدافعه)ی (مقام)ی (نبوه‌ت) بکا (مدافعه) له‌سه‌ر
 (برائته‌ت) و (نزاهه‌ت)ی (مقام)ی (الوهیه‌ت) ئه‌کا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به (قوه‌ت) زۆر به (الم) ﴿بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾
 (لاشک) (ملک) (سؤال)ی له (احوال)ی (رعیه) لێ نه‌کرئ؛ (امامی عمر)
 نه‌گه‌ر له ولاتی دوور؛ گیسکی (ضایع) بوویا خۆی به (مسؤل) ئه‌زانی بۆ
 (ملک)ئ وه‌کی (حضره‌تی داود) دوو (رکاعه‌ت) نویژ ئیواره و سبه‌ینان
 سه‌رو (زیاده). (رجاتان لێ نه‌که‌م به (دقه‌ت) و (محاکمه) (مطالعه‌ی
 (حکایات)ی (قصاص) آن که‌ن (والا) گو‌مراه ئه‌بن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
 وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ له (کائنات) (حی) و (غیره) حیی ﴿بَاطِلًا﴾ به‌تال و
 حه‌تال؛ (واقعاً) (خلاصه‌ی) (موجودات)، (حیات) و (وما یترتب علی
 الحیات)ه (یعنی): (علم) و (قدره‌ت) (اراده‌) و (ادراکات)؛ (لکن) (عالم)ی
 (احیاء) (خاصه‌ انسان) له‌سه‌ر ئه‌ وه‌موو (صفات) و (ماثره‌) تووشی
 (بلا)یه (خراب) بوه، ئه‌بینی (شخص)ئ (دنیا)یه ئیتنی، ناگاه رانه‌قه‌نی،
 نه‌مرئ گو‌پێ گوم ئه‌ بی (کانه) نه‌بوه، به‌و (نوع)ه (انسان) بی و وېپوا
 (اعاده‌) و (استقرار)ه‌کی نه‌بی ئه‌م (خلق)ه (عبث)ه (باطل)ه (بشر) دوو
 (حیات)ی هه‌یه (حیاتی) (طبیعی) (حیات)ئ (شرعی) هه‌ر دووکی

نا (شکر) نه بی له (غایهت) (اضطراب) و ناخوښی دایه (ابو علام) نه لئ: (انسان) له سهره مرگدا ناوړینگان لئ نه دا نه وه تالایی (حیات) ه له وهخته دا قه ی نه کا (انه) هیلنجی دیتئ؛ (حیات) ده رشیتته وه، نه ی واه، وه شه پو شوپي (ناوړپایی) وه (فسق) و فجور) و بی (غیره تی) و بی (ناموسی) یان (دین) و (دنیا) یان له (مسلمان) آن تیکدایه؛ (حیات) چند تال و ناخوښی بوو سده زار هنده یان ناخوښ کردیه نه گهر (بعث) و (نشور) نه بی (حقاً) (خلق) ئ (باطل) ه له (صانع) ناو شیته وه؛ نه بی نه و (نقص) ه نه میتئ، (اکمال) بکړئ؛ (اما) که ی؟ خوا نه زانی! لای (طبیعی) آنیش (ترقی) (تدریجی) نه بی (ثمره) یه باشی بیی ﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی (ایمان) یان به (بعث) نیه، واتئ نه گهن (خلق) ی نه و (عالم) ه (باطل) ه، نه وانه ی نه لئ: لیقر بونا الی الله زلفی نازانم کوو (انکار) ی (بعث) نه گهن؟ نه بیئ قسه که یان سهر سهری بی ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به (قدرهت) و (علم) و (قوهت) ی خوای ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له (دخول) ی ناگری ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (انواع) ی (اعمال) ی چاک که (موجب) ی (حیات) ی (عمومی) یه (روح) ی (حیات) ی (اجتماعی) نه دهن به (خلق) ﴿كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ برپواو بفهوتئ؛ (نائل) ی (مکافات) نه بی، نه و هه موو (سعی) و کوشش نه ی به خوړپایی برپواو وه کی (تبهیجه) یه، به رزه یه، نه مه وانا بی چه (وجدان) ئ (قبول) ی نه کا؟ که سئ وهک (فخری رازی) به و دیری (علم) وه بی سهرشوین برپواو بی له (رسل) ئ نه و هه موو (علمای) (عظام) (محترمین) (کرام)؛ نه وانه ی (دهشمت) نه دهن به (عقول) باری دیگر نه یه نه وه (ساحه) ی (وجود)، (وجود) ی (حیات) ئ (مسعودان) ه؛ (ثمره) ی (مجهود) ی خوړیان بخوښ، نابی، (ضمیر) و (وجدان) و (عقل) (تحمل) ی ناکا ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (خبر) ئ (عام) ه له هه موو (متقی) و (فجار) آن؛ (معلوم) ه (حضره تی حمزه) و (علی) و (عبیدی بن

الحرث) وه کی (عتبه) و (ولیدی بنی عتبه) و (شیبه) نابن (لکن) نه م
(سورهت) ه (مکی) یه، نه و شهش کهسه له (بدر) شه پریان کرد،
(متقی) یه کان به سه که وتن (فجار) ه کان کوژدان ﴿کتاب﴾ (ایی کتاب؟)
(قرآن حکیم) ﴿أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ (وانت انت؟) ﴿مُبَارَكٌ﴾ به (خیرات) ه (حقاً)
(روح) ی (حیات) ی (اجتماعی) یه بۆ (هیکل) یی (بشر) (عین) ی (حیات) ه
(واقعاً) نه گهر (انسان) دواي قرآن که وتبا اقتدی پی کردبا زۆر خوش نه بو
(انسان) (خیری) لیکن نه دیت ﴿لِيَذَّبُوا آيَاتِهِ﴾ بۆیه مان ناردیه له (آیات) ی
(فکران؟) (آیات) ی (تکوینی) (آیات) ی (تشریعی) ﴿وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾
نه وانه ی (صاحب) دلن، په ندو (وعظ) و (نصیحه) ت په زیر بن ناگیان له
خویی (مغرور) نه بن؛ وه کی (حضره تی سلیمان) که (آیه) تی (نقل) ی
تهختی (بلقیس) ی بۆ بوو، فهرمووی: نه مه (امتحان) ه (صلوات الله علی
رسله) نه وانه ن (صفوه) تی (خلق) ی خوا، به (قدر) ی مووی له (طریق) ی
(اخلاص) و (عبودیه) ت و راستی لاناده ن بی (حیل) و لاف و گه زافن.
نه و (کتیب) ه ش وه کی تی نه (فکر) ی (حیات) ی (ضایع) بوه (عالم) به
(اکثریه) ت رووی لی وه رگتپایه هه ر چند له (مصر) له (برلین) له (پاریس)
(قرآن) نه خوینن به رادیو له ولات بلآو نه بیته وه؛ (لکن) (اهتزاز) ی (هوا) یه
و بهس، (هوا) ی (نفس) لی نا گه پئ (اتباع) بکری؛ (ایمان) به
(قیامه) ت زۆر که م و زۆر سست بوه، له سایه ی (آوردپی) یان (خیام)
نه لی:

پهندی دهه مه ت نه گهر به مه ن داری گووش

نه ز به هری خودا جامه یی تزویر مه پووش

دنیا هه مه ساعه تی وه عمری توو ده می

نه ز به هری ده می عمر نه بدرا مه فرووش

(علی الأكثر) نه وانه ی (انکار) ی رۆژی (جزا) نه که ن، بۆیه یانه به ته

واوی بی (کدر) ی (خیال) ی فهدا، (لذته) له گونا هو (سیاسه) ت ببینن

﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ﴾ له (اعظم) ی (نعم) ی (الهی) له سه پیاوی گه وره و به جی
 جی نووشینی (لایه ق) ه (رینا هب لنا من ازواجنا وذریاتنا قره اعین وانی
 خفت الموالی من وارثی؛ فهب من لدنک ولیا یرثنی ویرث من آل یعقوب
 (آمین یارب العالمین) ﴿سُلَیْمَانَ﴾ (علیه السلام) ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ﴾ به ندهیی
 چاکه به (ملک) و (سلطنته) و جاهوو (جلال) و (حشمة) نه گور، (عبد) ی
 (مخلص) و بئ (غل) و (غش) ه ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ زۆد (رجوع) ی نه کرد، بۆ خوای،
 به (توبه) و (استغفار) به (تسبیح) و (تقدیس) و (تمجید) وه (شکران) ه ی
 (نعم) ی (الهی) ﴿إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ﴾ (مقصد)
 له (ظرف) (بیان) ی (توجه) ی (سلیمان) ه، بۆ (طرف) ی (کبریائی)،
 (حتی) له و (نوع) ه (اوقات) ه که (ملوک) ی (عظام) (مسابقه) یان
 له (حضور) نه کرئ و لاغی چاک و (اصیل) و (ممتاز) له بهر چاویان دینن و
 ده بهن؛ (ممکن) ه (صافن) به (معنا) (واقف) بی زبیرا به رزهیی (اصیل) که م
 پال نه که وئ؛ (حتی) ئیمه و لاغی و امان ه به نانوی له (چنارۆک) (دقهت) ی
 لی نه که م (دائماً) رووی له لای چۆمیی به، پشت نه کاته (جهت) یی گێپانی؛
 نئزیک (بیان) ی که م پال نه داته وه زوو ه لئه ستئ نه و لاغانه ی له کئ
 بوو؟ بلیم: چی؟! (ذات) ی و نه بئ بپرسی له کوئی بوو؟ چهند بووین؟
 چی (عرض) که م؟ (لازم) نیه زۆد زۆد بووین (لکن) (حسب العادة) (ولاغ) ی
 که (عرض) ی نه و (نوع) ه (ذات) ه بکرئ، که م و نایاب نه بن (مسابقه) نه که ن
 له (بلاد) ی گه وره گه وره (نظر) به (کثرهت) ی به رزه زۆد که م
 (اشتراک) ی (سباقی) نه کا؛ (زمخشری) نه فره موئ: (مسابقه) یه بوه که سئ
 (سؤال) ی له (بلال) کرد (من سبق)؟ ووتی: په یغه مبه ر (فمن صلی؟)
 (یعنی) کئ دوا ی وی بوو (بلال) ووتی: (ابوبکر) کابرا ووتی: (انما اعنی
 فی الخیل) (سابق) و (مصلی) له و لاغی (رهان) م (مقصود) ه (بلال)
 فره مووی: (وانا اعنی فی الخیر) (حقیقه) (لطیفه) یه جوانه. تائه مه م
 نه دیت، نه مده زانی (حضرهتی بلال) و ا قسه خوشه ﴿فَقَالَ﴾ (وهقت) ی

(عرض) کران ﴿إِنِّي أُحِبُّتُ حُبَّ الْخَيْرِ﴾ (ممکن) به (معنا) (مال) بی؛ (عام) له (خیل) و (سائری) (اشیاء) (ممکن) (مراد) (خیل) بی؛ (یعنی) ئەمن (ایثار) و (اختیار) ی (حب) بی (خیل) م کردیه؛ خوشمەوین؛ له بهر (میل) ی (نفسی) نیه، به لکو (حب) ه که م ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾ (نشات) ی له (ذکر) ی خوای کردیه، بۆ خوام ئەوین (واقعاً) خوشه؛ نۆر باشه، (دنیا) بۆ (خدمەت) ی (دین) ئەلین: (شاه عبدالله) به (مولانا خالد) ئە لئ: چیت ئەوی؟ ئەفەرموی: (دین) و (دنیا) بۆ دین. (خیول) یان تێپەراند له (حضور) ی ﴿حَتَّى تَوَارَتْ﴾ بزد بووین ﴿بِالْحِجَابِ﴾ به (مانع) ی له دیتن، شیوه دۆلهیه؛ په ناگردی فەرموی: ﴿رُدُّوْهَا﴾ ولأغه کان بگێرنه وه ﴿عَلَيَّ﴾ به سه لای من ﴿فَطَفِقَ﴾ (شروع) ی کرد، له (جهت) (لطف) و (خوشه و یستی به (نفس) ی (نفیس) ی خوی ﴿مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَغْنِاقِ﴾ دهستی (مبارک) ی به لاق و ملیانا ئە هیناو ئەبرد؛ که سی (إنصاف) ی هه بی ئەزانی (معنا) ی (آیه) ئەوهیه که (ذکر) کرا. (ابن حجرى عسقلانى) له (جلد) ی شهش ئەفەرموی: (مفسرین)، (صحابه) و ئەوانی داوای وان فەرموویانه: (ضمیر) ی (مؤنث) بۆ (خیل) ه (په حمەت) یان لئ بی (أما) ئەوهی (جمهور) ئەلین، بهو (خیول) آنه وه له خوای (غافل) بوو، هه تا پۆژ ئاوا بوو، ووتیی پۆژه که م بۆ بگێرنه وه گۆی یا نوێژی (عصر) ی بگێرنه وه ببی به (ادا)، ولأغه کانى سه رولاق بپینه (حقاً) (فهم) ناکرئ له (قرآن)؛ وه (رد) ی پۆژ شتئ نیه بزد بئ. (أما) (نقال) آن په کیان ناکه وی. له (بخاری) (روایهت) له (ابی هريره) ئەکات (نبی) یه له (انبیا) له (غزا) (دعا) ی کردیه، پۆژی بۆ (حپس) کراوه (ابن بطال) ئەفەرموی: (حرکه) ی (شمس) سستکرا ئەلین: ئەوه له (۱۴) می (حوزهیران) بوه ئەو (وقت) ی دیاره پۆژ نۆر درێژه، (دقهت) لهو قسه که ن. پۆژ تا (آخر) ی (دنیا) ناگه پایته وه بۆ کەس نه گه پایته وه. گه پانه وهی پۆژ بۆ (حضرهت) ی (علي)

بئ (اصل) ه. (ابن جوزی) و (اشباه) ی له (محققن) ئه لئین: (خبر) ه که (موضوع) ه بئ (اصل) ه له (علم) ی (اصول) ئه لئ: شتئ (یتوفرالدواعی علی نقله تواترا) به (خبری) (واحد) (نقل) کرئ (باطل) ه بئ (شک) درۆیه (ابن حجر) (تصحیح) ی (خبری) (اسماء بنت عمیس) ئه کا. (أما) (اعتبار) به (صدیق) و (تصحیح) ی وی نیه (انسان) ئ خوش باوه په؛ (حتى) ئه لئ: (شیخ اسماعیلی حضرمی) ئه چۆه؛ بۆ شاری (زییر) ئتوارة نه ختی درهنگ بوو، (اشاره) ی کرده پۆژ، پۆژ راوه ستا تا (شیخ) گه یشته شار (اشاره) ی کرد پۆژ ئاوا بوو؛ (دنیا) تاریک بوو به لئ (ملا) یان به نووکی (قلم) عاردو ئاسمان ژیر و زه بهر نه کهن! پۆژ بگه پتته وه (مده) یه پاره سستی، (عالم) ئه یزانی من له (اختیار) ی (معنا) ی نووسراوم، دوو (امام) م هیه، ئیکی (امام فخرالدین) ئیکی (شیخ محیی الدین ابن العربی) (رضی الله عنهما) (حقاً) (تطبیق) ی (عبارت) ی (قرآن) له گه لئ جئ له گه ل (سبب) ی (نزول) یا (روایهت) (معنا) به (پهحمهت) ئه کرئ. (سبحان الله) (ذات) ئ ناو (عوف) ئه لئ: پیم گه یشتیه (یعنی) (خبر) م درایتی، ئه و (صافنات) ه ماینی (بحری) بووین بالیان هه بوو؛ بۆ کهس نه بوو بۆ کهس نابئ (وکذا) له (حسن) (نقل) ئه کهن. (ابن جریر) و (غیر) ه له (ابراهیمی تعمیمی) (روایهت) ئه کهن (بیست ههزار) (فرس) ی بالدار بووین دهک له منی ی کهوئ (مام برابم)! (لاشک) ئه وانه له (حکایات) ی وهکیی (الفلیله...) وهریان گرتیه؛ به و جۆره (حکایات) ه (نفس) یان (متاثر) بوو. قسه زۆره ئه مه نده لیره به سیه ﴿لَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ به چی (مفتون) بوو؟ (نقال) آن (حکایهت) ی (غریب) و (عجیب) و بئ (اصل) و (اساس) و بئ (معنا) (غیر) ه (معقول)، (نقل) ئه کهن. پهنگ نیه (انسان) گوئی لئ پاگرئ. نازانم ئه وانه یان چۆن هه لبه سستیه؟ نازانم (معنا) ی چیه؟ له ترسی (اجند) آن کوپی دا هه ور به ختوی کا؛ هه ور چیه؟ مندالی تازه بووی چۆن به ختو ئه کا؟ ئه وی بلئ: (علی فی السحاب) ه ئه توانئ ئه مه ش بلئ! (اظهر ما قیل)

وهکی (آلوسی) نه فەرموئ، (روایەت) له (بخاری) له (ابوهریره) (سلیمان) نه لئ: ئەم شەو بە سەر ژنەکانم (دوره) ئە دەم (مقداران) یان (۴۰) بوو، هەر یەک کۆپەکی بی، ببیتە سوار لە پێی خوا (جهاد) بکەن؛ (أَنْتُمْ تَمْنَا) ی کردیە لە خوا کە ئەوەندە کۆپەکی پێ (احسان) کات، وەگەرە ببن ببنا سواری (مەیدان) داری؛ لە پێی خوا (حرب) کەن (معلوم) ه ئەو (داخل) ی (فعل) ی وی نیه، وەنە ی فەرموو: (انشاء الله) (نتیجە) یەک ژنی، کۆپەکی کەرتکەکی نیووەکی ئەبی؛ یە کە دەست و یە ک لاق؛ (مامان) ئە یە نئ فەپێی ئە داتە سەر کورسی (سلیمان) ﴿وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا﴾ ئەو نیووە کۆپە یە؛ (جناب) ی (رسالەت) فەرموو یە تی: ئە گەر بیی گوتبا (انشاء الله) (تمنا) ی ئە هاتە جێ ﴿ثُمَّ أَنَابَ﴾ پە شیمان بوو، (توبە) ی کرد؛ (أَمَّا) (زێد) ه ی یەک ئە لئین: (ملائکەت) پێی گوتیە بئ (انشاء الله) وە نە ی گوتیە یا (قبول) ی ناکەم یا ئە لئیم: گوئی لئ نە بوو وە (الّا) ئە مە زۆر بێ (معنا) یە، مینیش ئە لئیم: (فتنە) ی (سلیمان) له (نوع) ی (فتنە) ی باوکی بوو، (دائرا) بە (ادارە) ی (ملک)، (حضرت) ی (سلیمان) بە (بنا) ی (محتشم) و (معرض) ی (خیل) (اشتغال) ی فەرموو؛ (جسد) ی (هیکل) ی بێ (روح) ی (تدبیر) و (سیاسەت) لەو (اوقات) ه (نائب) ی بوو، له (سوء) ی (ادارە) (نوعاً) (خلل) (ظهور) ی کردیە (حضرت) ی (سلیمان) بە خۆ هاتیتە وە گەراییتە وە، (زمام) ی (ادارە) ی هێناوە تەو دەستی خۆی ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي﴾ لەو (مساھلە) یە ﴿وَهَبْ لِي مَلَكًا لَّا يَنْفِي﴾ (لایەق) نە بێ ﴿لَا خَرَّ مِنْ بَعْدِي﴾ له (ملوک) ی (بنی اسرائیل)، (مراد) ی (عظمت) نیه وە (مراد) ی ئە وەش نیه؛ بۆ کەس نە بێ؛ (والّا) ئە ی فەرموو: لایکون ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (تعلیل) ه بۆ هەردوو (دعا) (أَمَّا) بۆ (دعا) ی (ثانی) (اظھر) ه له (جواب) یا ئە فەرمووئ: ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾ بە هەر (طراز) ی بی؛ (أسطول) بێ (طیارە) بێ یا خود (راساً) خوا بای بۆ پام کردیە

له (اطاعة) ییدا بووه. دیاره پهکی له سهر نه نگوستیله نه که وتیه (سبحان الله) چهند (حظ) یان له (حکایهت) ی پرپووچه! (سیدی آلوسی) نه فهرموئ: نه گهر (سرای) (ملک) ی (سلیمان) وه کی ده لئین: له نه نگوستیله یی دابا خوا (ذکری) نه کرد (په حمت) له (صاحب) ی (روح المعانی) وه (امثال) ی. (بعض) ئی (آلات) و (اسباب) ی (حکم) داری هیه، بۆ (انسان) ی (ملهت) ی (حکومت) ی (مسلمان) (متقی) بن (ظلم) و (تعدی) به (وجدان) به (ضمیر) به (انصاف) به (ایمان) (لایه قه؛ چونکی له (امور) ی (خیریه) ی (استعمال) نه کا بۆ (پادشاه) ئی (حکومت) ئی (متصف) به و (صفات) ه نه بن (لایه ق) نیه چونکی له (خراب) ه له (تدمیر) له (استعباد) یی (بشر) (خلاصه) له (شه پای) (استعمال) نه کات بنۆره نه مۆ نه و (دول) ه (غاشمه) (ظالمه) بن (رحم) و (مروهت) آنه که (طیاره) و (اسطول) و (مواد) ی (ناریه) ی (منفلقه) ی (متبرقه) له چی (صرف) نه که ن شارئ بن (استحکام) (ملهت) ی (فقیر) پر له نه خوش و پیره ژن و مندال (بۆنباران) ی نه کات بن (رحم) و بن (شفقهت) بن هه موو (مآثر) ی (حیوانی) (فضل) له (انسانی) نه گهر نه و (آلات) ه به دهستی (قوم) ئی (مؤمن) ی نیک نهاد به (اخلاق) با (قط) له و (نوع) ه (وقایع) ه ی (استعمال) و (صرف) نه ده کرد (حضرهت) ی (سلیمان) (ریح) و (جن) و (مرده) ی له (امور) ی (خیریه) دا (استخدام) کرد؛ برپوا مه که دوا ی (حضرهت) ی (سلیمان) له (بنی اسرائیلی) چه (حکم) دارئ و بوویی، نه و (اسباب) ه ی له (خیر) (صرف) کات، به لکوو (شک) نیه له بهر (منازعات) ی خویان له (قهر) و (تدمیر) ی یه کیان (صرف) نه کرد، (بناءً علی هذا) (دعا) ی (حضرهت) ی (سلیمان) چ (اشکال) ی تیا نیه، وه چ (حاجهت) به (مجادله) ناکا ﴿تَجْرِی﴾ (ریح) ﴿بِأَمْرِہ﴾ (علیه السلام) ﴿رُخَاء﴾ نه رم به (شدهت) و (شپ) نا ﴿حَيْثُ أَصَاب﴾ هه ر جئ یه ک (قصد) ی کردبا (نزول) ی تیا فهرموویا ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ﴾ ئی (جن) یا (شیطان) ی (انس)

له (عمله) و وه‌ستای زۆر به (قوه‌ت) و (ماهر) که له (دوله‌ت) ی (جاری) بۆی
 نه‌هات ﴿وَأَخْرَيْنَ مُّزْنَيْنِ فِي الْأَصْنَافِ﴾ له زنجیر، (ممکن) (اسری) بووبین
 له (زمان) ی (داود) له زنجیر کرابن ئیشیان پێ کردینه یا خود لیکى نێزیک
 کردینه، به (عطاء)، (بعض) ئی ئه‌لێن: وای (ضبط) کردینه، (ضبط) ئی
 (معنوی) که نه‌پانتوانیه (فساد) بکه‌ن که وای ئه‌وه (تمثیل) ه ﴿هَذَا عَطَاؤُنَا
 فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (کیف) ی پێ نه‌که‌ی، (عطا) ئه‌که‌ی بکه‌ی
 ناکه‌ی (اختیار) به ده‌ست خۆته، خوا لیت ناتۆژیته‌وه دیاره به گاکۆله
 ناروا بۆ به‌هه‌شت. (بعض) ئی ئه‌لێن (معنا) ی له (قلب) ه (هذا عطاءنا بغير
 حساب فامنن او امسك) (لکن) (قلباً) من ئه‌وه (نوع) ه (قلب) ه (قبول)
 ناکه‌م، لام قه‌له‌پ وه (ئه‌لێن): (ابن‌مسعود) خويندییته‌وه هذا فامنن او امسك
 عطاءنا بغير حساب وه (جمع) ئی ئه‌لێن: (هذا) بۆ (قوه‌ی) باه (اشاره‌) یه
 (لکن) (قول) ئی نا (معقول) نا (ملایم)، (نازانم) بۆ ئه‌وه (نوع) ه (اشخاص) ه
 دروسته (تفسیری) (قرآن)؛ وه (بۆ ئیمه‌ دروست نیه؟) (لاشک) خوا ئه‌وه
 جوړه (تفویض) ه بۆ که سێ ئه‌کا لێی (امین) بی به جێ (صرف) ی مال
 بکا، بێ جێ نه‌ی بۆ پێنێ ﴿وَإِنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى﴾ (قریبه‌ت) و (منزله‌ت) و
 (کرامه‌ت) ﴿وَحُسْنُ مَأْبَى﴾ (قصاص) آن قسه‌یان زۆر کردیه له (حق)
 (سلیمان)؛ له (حق) (ملک) ی (سلیمان) له (حق) (بساط) ی (سلیمان) له
 سه‌دی ئیکى (صحیح) نیه، (خاصةً) (مسئله‌ی) دروست بوونی هه‌موو شه‌و
 له‌گه‌ڵ هه‌زار ژن. (انسان) ئی وا لایه (نبی) لایه (ملک) به (رفت) و (ضغث)
 چۆن شه‌و به‌سه‌ر ئه‌با؟ (سبحان‌الله) (حکیم) ی (ترمذی) (نقل) ئه‌کا
 له (سعید) ی (بن‌المسیب): (سلیمان) سێ پۆژان خۆی له خه‌لکی بزر کرد؛
 خوا (وحی) بۆ نارد (یا‌سلیمان) سێ پۆژان خۆت (اختفا) کرد، ته‌ماشای
 (امور) ی (عبادی) منت نه‌ کرد، (حق) ی (مظلوم) ت له (ظالم) ی نه‌ستاند
 دیاره خوا به‌وه‌نده (اختفا) یه‌ی (راضی) نیه، (فکیف) به (خلوه‌ت) ی سال و
 دوو سال؟ (عباده‌ت) ی ئه‌وه‌گه‌ ورا نه‌ وه‌کی (عباده‌ت) ی صوفیلکه‌کی په‌ش و

پووت (اولاً و بالذات) (ملوک) (عدالەت) و (انفاز) ی (حکم) ی خویان لی
 (مطلوب) ه ﴿وَأَذْكُرُ﴾ (فی القرآن) لیڤه بۆ (تسلی) یه (فرج) ی (بعد الشدة)
 ﴿عَبْدَنَا﴾ بهنده یه (مخلص) بی (غل) و (غش)، (ثابت الإیمان) (لدى
 الشدائد) ﴿أَيُّوبَ﴾ (ابن حجرى عسقلانى) له (شرحى بخارى) (نقل) له (ابن
 اسحاقى) ئەکا ئەفه رموئى له (نسب) ی وی (شئ) (یعنى) (خبر) ی دروست و
 راست نیه ئەوهنده یه ناوی بابی (اموص) ه (سیدی آلوسی) له (ابن جریر)
 (نقل) ئەکا: (اموص ابن روم بن عیص بن اسحاق) که وایی له (موسی)
 (مقدم) ه. چەند قسە ی تر (روایەت) ئەکا؛ دیاره فه رمایش فه رمووده ی
 (ابن اسحاق) ه. له (تورات) (کتا) بی (مقدس) ی (آروپی) یان ئەوهنده ئەلئ:
 پیایى هه بوو له (ارطی) (عوصی) ناوی (ایوب) بوو، (ذات) ئی (متقی)
 (مستقیم) (کامل) خۆی له شه پ ئە پاراست (۷) کوپ و (۲) کچی هه بوو
 وه (حال) و (دولەت) ی زۆر له (اغنام) و حوشت و (بقرا) و ماگەر (بیان) ئەکا
 ئەلئ: پۆڤی له پۆژان کوپانی خوا ئەبئ (مقصود) ی (ملائکەت) بی هاتن،
 له پیش خوا (تمثل) بکەن، (یعنى) چوونه (حضور)؛ وه (شیطان) هاته
 (وسط) یان ناویان، خوا فه رمووی: له کوئ دئی؟ ووتی: له جولان،
 له (ارض) ئی فه رمووی: دلئدا (عبد) ی من (ایوب)؟ (زائد) ئی وه کی وی له
 (ارض) ی دانیه (رجل) ئی (کامل) (مستقیم)، (یتقى الله ويحيد عن الشر)
 (شیطان) ووتی: چه ما به خۆپایی (ایوب) (تقوى) ئەکا؟ دوله مه ند،
 به (اولاد) ه به (عافیهت) ه، (لکن) توو ده ست درێژکه بۆ هه رچی هه یه تی،
 ئەو (وهخت) ه (کفران) ی (نعمة) و (ناشکری) ئەکا له سه ر ئەو (حال) ه
 نامیئن خوا فه رمووی: ئەو هه موو (حال) ی ویم هاویشه ده ست توو چی
 لی ئەکه ی بیکه، (أما) ده ست بۆ خۆی درێژمه که دوورو درێژی پئ ناوی
 هه رچی هه بوو سووتا به تالان چوو، خانی به سه ر (اولاد) ه کانی داووخا
 گشتیان مردن؛ ماوه خۆی و خۆی، (أصلاً) قسە ی ناشیرینی نه کرد،
 (دوام) ی بوو له سه ر (تقوى) و (عبادهت)؛ باری دیگەر (ابناء الله) چوونه

(حضور) (شیطان) یش له مه‌یانەدا (حاضر) بوو؛ باز خوا فەرمووی: نێردەن گیلەرسەن؟ ووتی: له جولان (ونمشى في الأرض) فەرمووی: دڵتدا (ایوب)؟ (ثابت) ه لەسەر (حال) ی (سابق)، تا ئیستا (متمسك) ه به (کمال) ی خۆی منت (تهییج) دا له سەروی تا قووتی دەم گوێ گرنه (عبارەت) ی (کتاب) ی (مقدس) (شیاطین) ی (غرب) (شیطان) (جوابی) دا ووتی: پیاوی گورج گۆلە؛ (سعی) ئەکاتوو (آلان) دەست درێژکە بۆ هێسک و گوشتی ئەوجا قسە ی نا (لایەق) له (حق) ی توو ئەکا (یعنی) له سەر (کمال) و (تقوى) نامینی خوا ئەفەرمووی: ئەوەش له دەستی توو دایه بهس) (نفس) ی (حفظ) بێ (شیطان) چوو هەر له (حضور) (ایوب) ی دوچاری (قروح) و برینی پیس کرد، له بنی (قدم) ی تا تەوقی سەری، باز (حضرت) ی (ایوب) (ثابت) (قلب) بوو؛ (کلمه) یه نا (لایەق) ی له (حق) خوا نه‌گوت، (مع أنه) ژنی پێی ئەلێ: هێشتا تۆ (متمسك) ی به (کمال) ی خۆت؟ (تقدیس) ی خوای بکه و بمره فەرمووی: قسە وه‌کی ژنی (جاهل) ئەکه‌ی؛ (خیری) (قبول) ئەکه‌ین؛ وه (شری) (قبول) ناکه‌ین؟ پەنگه له سەر ئەو قسە سویتندی خواردبێ که سەد داری لێدا دوايه سێ کهس هه‌بوون له یارانێ (ایوب) (خبری) (مُبتلا) ی وی‌یان زانی هاتن بۆ (خدمەت) ی، یه‌کی (الیغاز التمانی) یه‌کی (بلدله شوصی) یه‌کی (شوفری نعمانی) که دبیتان نێزیکه جیغۆ بالە ی دەرئ خۆلیان به‌سەر خۆ داکرد، (مدھی) ی حەوت پوژان له‌گەڵ (ایوب) ی له‌سەر عەردی دانیشتن، چ قسەیان نه‌کرد؛ چونکی دبیتان (کآبەت) ه‌که‌ی دەرڤو (بلا) یه‌ ژۆر گه‌وره‌یه، (بعده ایوب) دبته قسە له‌گەڵ ئەوان و چەند (نوات) ئی وی؛ گفستو گویه ژۆر (جریان) ئەکا؛ تا (آخری) (فصل) ئی که (٤١) (أصحاب) ه له هه‌موو لایه دەرئەکه‌وی. (حضرت) ی (ایوب) بێ‌گونا‌هه، وه به (قضا) ی خوا (راض) یه (صبر) ئەکا نا (شکری) نافەرموی؛ هه‌زار هه‌زار کهس نه‌خۆش ئەبن به (امراض) ی (مزمنه) گرفتار ئەبن (لازم) ه بۆ هه‌موان (خصوص) بۆ (نوات) ی

(عظام) ی (دینی) (سبب) ئ بدۆزینه وه (سبب) ی (معنوی) بۆ گرفتاری؛
 (اسباب) ی (امراض) ی (ظاهره) دیاره له (امور) ی (طبیعیه) دا (فرق) ی
 (رسول) و (غیر) ه نیه (والسلام). (ممکن) ه له بهر (ظاهر) ی (عبارت) ی
 (قرآن) ی ﴿إِذْ نَادَى رَبُّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْرِهِ﴾ (تعب) ﴿وَعَذَابِهِ﴾
 (بعض) ی له (علما) یانی (تفسیر) ی (نقلی) (قبول) ی (حکایت) ی
 (اسرائیلی) یان کردبی، (اما) (زمخشری) و (امثال) ی نه و (تسلط) ه (انکار)
 نه که ن، (رحمت) یان لی بی و بزائم (حضره تی ایوب) به (بعض) ه
 (وسوسه) یه (شیطان) که (القای یاران و (حرم) ی کردیه، سه خلت بووه
 زیتر له دهردی له (بلای) که (اصابه) ی (مال) و (مندال) و (بدن) ی کردیه
 وه (معلوم) ه تا (شفا) ی نه دئی له و (وسوسه) (نجات) ی نابن بنۆره
 (علوی) (مقام) ی به (صراحت) (طلب) ی (شفا) ی نه کردیه؛ (اما)
 (حضره تی) (ابراهیم) نه فره موئی: که نه خوش بووم (شفا) م نه دا
 به (اخبار) نه بی به (دعا) نه مه نۆر له و نزیک نیه ﴿ارْكُضْ بِرِجْلِكَ﴾
 له (طرف) خوا (امری) پی ده کرئی لاق له عاردی ده نه ویش (امری) به جی
 هینا له ژیر (قدم) ی ناوئ په یا بوو ﴿هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (عبارت) ی
 (قرآنی) نۆر (موجزان) له گه لئ جی (ناظر) آن نه هاوئته (هلکان) دوو ناو
 بوو یه کی گهرم یه کئ سارد، یه کئ بۆ شوشتن یه کئ بۆ خواردنه وه؛ یا
 یه کئ بوه سارد؛ وه کی (عین الکبریت) ی (موصل) ی وه (بعض) ی ناوی
 (گه لی باسلمه)، خوی شوشتن ناو

ی (عافیت) کرد چا بۆوه به زوویی (ممکن) ه ناوئ بوو بی (معدنی)
 وه ک (حمام علی) (موصل) ی (حمام جهلی) ئیمه؛ وه له (سانری) (بلاد)
 ناوی واهن گهرم و سارد؛ (کبریتی) (قیری) بۆ (امراض) ی (جلدیه) نۆر
 (نافع) ن، هم به خواردنه وه هم به چوونه ناوئ (اطبا) (تداوی) پی
 نه که ن؛ ئی ولاتی دوور له شوشاندا دیته ولاتی ئیمه به (قیمه ت)

ئەفروشری؛ ئیخۆمان بە خۆپایی ئەپوا بەس بە چوونە ناو لە (فصل)ی
 ھاوین؛ ئەوانەیی ئەچنە سەر (حمامجەلی) و (حمامعلی) (استفاده) ئەکەن
 ﴿وَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ﴾ لە (حرم)ی (وفا)داری (اولادی) بوون، (زێدە) لە جاران
 ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ بە (تضاعف) ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (صبر)
 لەسەر (شدائد) بکەن (نائلی) (مکافات)ی خوا ئەبن (بعض)ی ئەلین:
 ئەوانەیی مردویی بۆ زیندی کراينه وه (عجبا) ئەو (مواشی) (کافر)ەکان بە
 تالانیان برد؟ زیندی بوونەوه؟ بلیم: چی؟ زیندی کردنەوهی (اموات) وه
 فوو لە هەنا نەکردن لای (بعض)ی هیچ (فرق)ی نیە چ جابه (ملائکەت)ی
 خوا بە ئۆردویی مردی ئەلن: زیندی ببەنەوه دەر (حال) زیندی ئەبنەوه هەر
 نەئیسە (ایمان) بە (قوت) و (قدرت)ی (ملائکەت) آن، (مطیع)ی خوان بۆ
 خوا ئیش ئەکەن؛ (أما) ئەو (قدرت)ە (قاهر) بۆ (ابلیس) بۆ؟ وا
 ئەگەینەن خوا، ئامادەیه بۆ (قبول)ی فەرمايشی (شیطان)ی؛ ئومیدم وایە
 (ملائیان) (سعی)کەن (عظمت) و (کبریائی) (ابلیس) (یعنی موهوم)
 لە (اذهان)ی (عامه) دەرکەن؛ (تخويف)ی (انام) بکەن لە (شیاطین)ی
 (انس) (اعنی رجال)ی (سیاسەت) ﴿وَحُذِّ﴾ پاش جابوونەوه (امری) کرایە
 بۆ سویند بە جی هینانی ﴿بِيدِكَ﴾ بە دەستی خۆت ﴿ضِفْثًا﴾ باقیە
 شووراق ﴿فَأَضْرِبْ بِهِ﴾ بە باقیە، لەکێی دا؟ لە (قرآن) (ضمیر)یش نیە
 ﴿وَلَا تَخُنْ﴾ (حانت) مەبە، (نهی) بۆ (زید)ە (تطین)ی دلی (حضرت)ی
 (ایوب)ە ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ (حقیقە) (صبری) (ایوب) بووینە (ضرب
 المثل) لە خوام (طلب)ە بە (حرمت)ی (ایوب)ی (اولادی) (حاضرم)
 (حفظ)کا بە (عز) و (اقبال) و (علم) و (عرفان) و (ایمان) و (اسلام) و
 (صحت) و (عافیەت) (عومر) درێژ و بەر (قرابن)، وه (مال) و (منال) و
 (ثروەت) و سامانم (مع العافیة) پێ (کرم) کات، منیش نۆرم دەرد و (بلا)
 چێشتی، (لله الحمد) (صبر)م گرتی، خویە (عافیەت) و (مال) بۆ

(خدمت) ی (علم) و (دین) (آمین) (یا ارحم الراحمین) ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ
 أَوَّابٌ﴾ (علیه سلام الله الی یوم الحساب) (رجا) نه کهم له (اهل) ی (علم) تا
 نه توانن (محافظه) یی (مقام) ی (رساله) ت و (نبوه) ت و بوزورگی نه و بوزور
 گه و رانه بکن، به (نقال) آن مه لئه خه لئه تین (رحمة) له (امامی رازی)
 که (اتهام) ی (عادل) نه کا (اتهام) ی (معصوم) نا کا ﴿وَأَذْكُرْ عِبَادَتَنَا إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ مه رسی (عطف) ه (بیان) ه، یا (بدل) ه له (عباد) ﴿أُولَی
 الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ (ادراک) ی (اولیه) به (بصر) (بین) ی (حیوانات) و
 (انسان) (مشترک) ه به (حواس) (ادراکات) ی (ثانیه) و (ثالثه) و (هکذا...) (مقصوده)
 (حقائق) و (دقائق) ی (کائنات) نوره (دقت) ی نه وی؛ وه نیه
 مه مور (صاحب) چاوئی (صاحب) (بصر) بن گه لئ هن (لهم اعین اما لا
 یبصرون بها) وه (بد) (حمل) کهینه سهر (قوه) ی (مادی) ناشیرن نیه!
 (قوه) یی (دنیا) بۆ (تقویه) ی (دین) نوره چاکه خوا پییمان (گرم) کا ﴿إِنَّا
 أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ﴾ چیه؟ ﴿ذِكْرَى الدَّارِ﴾ نوره هل نه گری، (مقصود)
 نه وانه پاک و خاوین و بی (غل) و (غش) قه لپ و (دخائل) بووین؛
 به (سبب) (خالصه) که (عبارت) ه له (ذکر) ی (آخرت) و ترسان، بۆ
 (سعاده) ی (ابدی) (سعی) یان کردیه، نه وانه وین نه بی نیمه کوو بین؟!
 (اعتماد) بده یته سه رچی؟ به نومیدی (شفاعت) و (انتساب) (نفس) ی
 خۆمان به ره لا کهین؟ (نعوذ بالله) من (الخذلان) ﴿وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ
 الْمُصْطَفَيْنِ﴾ (جمع) ه گه رچی (ظاهر) ی خویندنه وه ی به (تثنیه) نه چی
 ﴿الْأَخْيَارِ﴾ (فهم الأخیار من الأخیار) (لطیفات) (اعلان) ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ﴾
 (معروف) ه ﴿وَالْيَسَعَ﴾: (ابن اخطوب)، (ابن العجور) (خلق) ی (الیاس)
 له سهر (بنی اسرائیلی) مه ر به (الف) و (لام) نه خویندیری ﴿وَذَا الْكِفْلِ﴾
 یه کئی نه لئ: کوپی (ایوب) ه (قیل): (الیاس) (قیل): (یوشع بن نون)
 (قیلو قیل) نا (شکری) نه بی له بهر (قیل قیل) آن به پاستی نا که وی!
 ﴿وَكُلُّ﴾ له وانه ﴿مِّنَ الْأَخْيَارِ﴾ نه گه ر که سنی (سؤال) کا، (سری) چیه؟

(اولاً) (داود) و (سلیمان) (ثم) (ایوب) (ثم) (ابراهیم) و (اسحاق) و (یعقوب)، و یکر او و (مجمل) (ثم) (اسماعیل)؛ (الیسم) (نوالکفل)؛ نه‌بین (اریاب) ی (بلاغه‌ت) چ بلّین؟ من نه‌وه‌نده نه‌لیم: (حضره‌ت) ی (رساله‌ت) له (قرآن) هیچ (تصرف) ی نیه؛ کوویان بۆ (نازل) کردیه وای (حفظ) فه‌رمووه و (تبلیغ) ی کردیه وه (تصنیف) ی (کتاب) (بلاغه‌ت) ی تیانیه (لاشک) (انسان) نه‌توانی (توحیه) ئی (وجیه) بکا، بۆ نه‌و (نوع) ه (نظم) و (ترتیب) ه ﴿هَذَا﴾ نه‌وی (ذکر) کرا ﴿ذِكْرٌ﴾ له (وحی) (الهی) نه‌وه شیتته‌وه (تاریخ) و (حکایه‌ت) و چیرۆکه‌ نا؛ وه‌کی (تورات) هه‌لبه‌ستراو و (تاریخ) یکه بۆ (عجائب‌المخلوقات) (دائر) به‌ خوا و (رسل) ی قسه‌ی نا (لایه‌ق) ی تیایه، (سیدی) (شریف) ی (محترم) ی (روح‌المعانی) (اختیار) ی (تفسیر) ی (ذکر) به‌ (شرف) نه‌کا (زاده‌الله‌شرفاً) ﴿وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ﴾

هه‌ر که‌سێ بیی (رسل) و (اتباع) ی (رسل) ﴿لَحُسْنِ مَآبٍ﴾ جوانی (مرجم) ی (آخره‌ت) چیه؟ ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ جای (قرار) (لایبفون‌عنها‌حولاً) ﴿مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾ (ابواب) ی (جنان) هه‌ر (نوع) ه (عمل) ئی (صالح)؛ (فتح‌الباب) یکه له (ابواب) ی (جنه‌ت) ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا﴾ پالیان دایته‌وه به‌ بالیفی نه‌رم و نۆل له‌سه‌ر (ارانک) و (اسره‌) ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ (ظاهر) وایه له به‌هه‌شت دانه‌ویله نه‌خوری به‌س (فواکه‌) و (لحم) ی (طیر)؛ وه (ممکنه‌) که‌سێ ئاره‌زووی بکا بۆی بێ (فیها‌ما‌تشتیه‌ الأنفس) (مادام) شیریی هه‌ی ماست و ماستاویشی نه‌بێ، نۆرم (حظ) لێ‌یانه‌ خوا (نصیب) مانی کات (آمین) ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطُّرْفِ أَثَرَابٌ﴾ هاو (عومر) به‌کی پیرو به‌کی جحیل نا یاها و (عومر) له‌گه‌ ل (رفیق) آن با هه‌ردوولایی (ضرری) چیه؟ ﴿هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (یعنی) (بعد یوم‌الحساب) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا﴾ پێ‌یان دراوه ﴿مَا لَهُ مِنْ نَّفَارٍ﴾ برانی بۆ نیه (دائم) ه (خلاص) نابێ ﴿هَذَا﴾ نه‌مه‌وا وه‌له‌ (عباره‌ت) ی (مؤلفین) آن (هذا)

(واقع) ئەبێ؛ ئەلێن: (معنی) (خذ هذا) ئایا لێره ئەو (معنا) یە خوشە؟
 (بعض) ئی چی ئەلێن: (ها) (اسم الفعل) ە بە (کوردیش ئەلێی ها (یعنی)
 وەری گره (ذا) (معمول) یەتی ئەو زۆر دووره (جسارەت) ە (مخالف) ی
 (رسم الخط) ە ﴿وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ﴾ (مقابل) ی (مقی) بۆ وان ﴿لَشَرِّ مَا ب﴾
 (علم) ی (بدیع) و ئەخوازی لە حیاتی (شر) (قبیح) یا لە پیشەو (خیر)
 بفرموی: (أما) (حسن) ی (سابق) زۆر (موافق) ە لە گەڵ (سوابق) ی (أما)
 (قبیح) سەرپا (قرآن) بخوینەو؛ (قبیح) ی تیانیە؛ ئەوانی (طاغین) دیارە
 (شپن)؛ بۆ (شەپان) شەر (مطابق) ە وە بۆ (ادی) ی (مراد) (أصرح) ە؛
 (بعض) ئی ئەیکەنە (احتیاک) لە پیشەو (خیر مآب) لێره (قبیح مآب)
 (تقدیر) ئەکا؛ هەر چەند (احتیاک) لە (بعض) ە (مواقع) ئی جوانە؛ (أما)
 لێره هیچ (حسن) ی نیە ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا﴾ گەرمی ئەچیژن ﴿فَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾
 لانکی (فراش) ﴿هَذَا﴾ ئەو یە (عذاب) ﴿فَلْيَذُوقُوهُ﴾ تامی بکەن ﴿حَمِيمٌ﴾
 ئاوێ گەرم ﴿وَوَسَّاقٌ﴾ شتی (سائل)؛ (سواء) (دموع) ی (اهل) ی (نار) یا
 کیم و خوزاویان ئەبێ بە کانی لە ناو (جحیم) تیایان هەلنەکیژن، پیست و
 گۆشتیان ئەگۆن، بۆ (مقابل) ی (مغتسل) ی (ایوب) زۆر جوانە، (کانه) بۆ
 (تداوی) یان ئەبەنە سەر ئەو ئاوە؛ (سیوطی) لە (رساله) ی (متوکل) دا
 ئەفەرموی (جوالیقی) ئەلێ: (غساق) بە (تورکی) بە ساردیە بۆگەنی ئە
 لێن: دە رنەکەوێ بە (غیری) ئەو (کلمه) (تورکی) لە (قرآن) دانیە،
 (لاشک) (ماده) ی (کلمه) کە (عربی) یە (سبحان الله) (جنات عدن)
 ئەکەنە (پۆمی) ﴿وَأَخْرَجُ﴾ (عذاب) ئی دی ﴿مِنْ شَكْلِهِ﴾ لە (مثل) ی ﴿أَزْوَاجٌ﴾
 (انواع) و (اجناس) (عذاب) یان (متنوع) ە؛ وەکی (لذاذ) و (شهوات) یان
 لە (دنیا) ﴿هَذَا فَوْجٌ﴾ لە (بین) ی خۆیان (محاوره) ئەکەن، (رؤسا) پێک
 ئەلێن: ئەوانە (جمع) ئی زۆرن ﴿مُقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾ لە گەڵ ئێو کەوتینە
 (شدهت) ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾ (مرحباً) یان لێنەبێ ﴿أَنَّهُمْ صَالُوا النَّارَ﴾ بە دوی

ئیمہ کہوتن؛ گویا (نجات)یان ئه بی ﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْحَبَّاءُ بِكُمْ﴾ (اتباع) به (رؤسا) ئه لَین، دیاره له بهر ئه و (آیهت)ه (زمخشری) (اولاً) ئه یکاته (محاوره)ی (اهل)ی (نار) نهک (قول)ی (ملائکه)، گهرچی (زمخشری) (توجیه)ی بۆ کردیه، (والا) زۆر (منتظریم) نابین ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتُّوهُ لَنَا﴾ (اغوا)تان کردین، بۆ (عذاب)ی (صلی) (دخول)ی (نار) ئیتوه (تقدیم)ی ئیمهتان کرد ﴿فَبُئْسَ الْقَرَارُ﴾ (قرار) گاهی (به ده)ه (جهنم) ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ﴾ دوو چه ندانه له بهر (ضلال)و (اضلال)یان (من) (عام)ه، دیاره (مراد)یان (رؤسا) کانه (أَمَّا) (ابلیس) لیره گفتوگویی له گه ل نیه (ولو) (مقتدی به) (مضل)آنه (لکن) (قابل) به هیچ (وجه) له و (مقام)ه (خیال) ناکرئی (ولو) پێشه وای (قاتل)آن بن ﴿وَقَالُوا﴾ (ضمیر) بۆ (اتباع) لام خوشتره ﴿مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ﴾ (مسلمان)هکان (متقی) که به (متابعه)ی ئیتوه ئه مان ووت: له (اراذل)ن؛ (خیر)یان تیانیه، (لوکان خیراً ماسبقونا الیه) ﴿أَتُخَذْنَا هُمْ﴾ له (دار)ی (دنیا) ﴿سَخِرِيًّا﴾ گه مه یان پێ نه کردن، شتی (خراب)مان کرد ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ (یعنی) نایان بینن ئایا له (جهند)ه مان دانین یا ئیمه نایان بینین؟ وهکی له (دنیا) چاومان (تعالی) لی نه کردن؛ نه مان ده نوپینی له و (مقام)ه (خصوصیهت)ی (سلمان)و (عمار)و (صهیب)و (امثال)یان (وکذا) (ابوجهل)و (امیه ته)و (اشباه)یان (مراد) نیه وه (آیات) (مسرود)ن (منسجم)ن (حاجهت) به (سبب)ی (نزول) ناکا له و (آیهت)ه قسه یان زۆره ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ﴾ بِن (شبهه)یه (ثابت)و (مقرره) (مشار الیه) ﴿تَخَاصُمُ أَهْلِ﴾ ی یه (محقق) بزائن وا ئه بی؛ ئه م (محاوره) (جریان) ئه کا ئاگاتان له خویی مه ل مه خه له تین؛ (رؤسا) به که لکتان نایه ن؛ ئه گهر (عوام) (میل)یان له (بدی) نه بی (حظ) له (کسالهت) نه که ن (ناصح)و (خیال) لیک نه که نه وه، به دوا ی (خیال)و (او هام) ناکه ون؛ (جناب)ی (حق) گه لی

له (احوال) ی (قیامت) (قبل الوقوع) (تصویر) ئەکا؛ مه بادا تیوه گلین؛
 (لکن مع الأسف) له سه دا نه وه (اعتبار) مان نه بوه دواى (جهل) ه كه وتین
 (تعليمات) ی (كه نيسه) هاته ناو (مسلمان) آن؛ (على العمياء) دواى نه زانان
 نه كه ون، به ناوى (دين بالمرة) له (دين) ده رده چن؛ براده ران (سعى) كه ن بو
 (صلاح) ی (دارين) تى كوشين ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ﴾ تيوه و خوا
 (إنصاف) كه ن (داعى) به وا دروژن و (ساحر) نه بى؟ ﴿وَمَا مِن إِلَهٍ﴾ هيج
 نيه ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ (ذات) ی (واجب الوجود) (مبدأ) ی (كائنات) ﴿الوَاحِدُ﴾
 (وحدت) ی (حقيقى) (وحدت) ی (طبيعى) نا تا بلين: لا يصدر منه
 الا الواحد ﴿الْقَهَّارُ﴾ (قادر) و (قوى) و (عالم)، (شريك) بو (شريك)
 له (عجز) ه وه نه بى كه سى (مقدس) بى له (عجز) (شريك) ی بو چيه؟ ﴿رَبُّ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ له (موجودات) (مرى) و (مدبر) ی (كل) ه
 ﴿الْعَزِيزُ﴾ (غالب) ه ﴿الْفَقَّارُ﴾ (راساً) (حاجة) به (واسطه) نيه تيوه هر
 بلين: اجعل الالهة... الخ؟ (غير) ی نه و كه س (عفو) ی گوناها ن ناتوانى بكا
 نه (پاپ) نه (اشباه) ی (پاپ) ﴿قُلْ هُوَ﴾ (قرآن) ﴿نَبَأٌ عَظِيمٌ﴾ (خبر) ی
 كه وره به (فائده) به خوتان لى (محروم) مه كه ن ﴿أَنْتُمْ عَنْهُ﴾ له و (بنا) ه
 ﴿مُعْرِضُونَ﴾ ايمانى پى نايه نن پوى لى وه رنه گيرن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ
 الْأَعْلَى﴾ چ تاگام لى به، نه گهر (وحى) نه بى چووژانم؟ (صاحب النبأ)
 (خبر) له (ملاى) (اعلى) نه دا (اعراض) له (ملاء) (اسفل) تينى با (ملاء) ی
 (قريش) به ره لا بن؛ چى نه لىن؛ بلين؛ (مخاصه) بكه ن؛ وه كى (شیطان)
 خويان به كه وره ی تيوه بزائن نه فهرموئى: (علم) به (ملاى) (اعلى) نه بوه
 ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (وقت) ی (جدال) يان نه كرد ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 مُّبِينٌ﴾ هر نه وه ی به (وحى) بۆم دى چ (ادعا) ی كه م نيه، له خوپا
 (انذار) تان ناكه م

من آنچه شرط بلاغت با تو و گویم

تو خواه نه ز سوخته نه م په ندگیر و خواه ملان

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ﴾ (جل جلاله وعم نواله) ﴿لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (عباد) ی خوی ﴿إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا﴾ (مخلوق) ی (بادی البشره) ﴿مِّن طِينٍ﴾ له قوپی ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ ریکم خست، به (صورهت) ی (انسانی) م (مصور) کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي﴾ خوا نه بئ کهس نازانی چیه! با (عام) ی له (روح) ی (حیاتین)، (حیات) ئ (مادی) (حیات) ئ (معنوی) (یعنی) (علم) ﴿فَفَعَّلُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ ته ماشای (حال) ی (حاضری) کهن مه تورنه (اصل) ی (دقهت) له (صانع) ی خوتان کهن چی له چي دروست ئەکا؟ ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ﴾ نهوانی (حاضری) (مجلس) بوون ﴿كُلُّهُمْ﴾ هه موویان ﴿أَجْمَعُونَ﴾ بئ (تخلف) ی (بعض) ی له (بعض) ی ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ (اساس) ی له (تبلیس) بوو؛ (ظاهر) و (باطن) ی یهک نه بوو ﴿اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (کفر) له ویدا بزر بوو، توشی چی وانه بوو بوو، به ده ریی خا. گه لئ کهس له (اهل) ی (عبادهت) وان؛ به نویژ و پوژی، (اهل) ی (ارشاد) و (تقوی) (لکن) له (بعض) ئ (احوال) (کبر) و (خبائثت) ی (نفس) ی ده رنه کهوئ؛ گه زی چی؟ جانگی چی؟ ﴿قَالَ﴾ (جنابی حق) فه رموی ﴿يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ﴾ چی توی (منع) کرد ﴿أَنْ تَسْجُدَ﴾ له (سجده) ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَيْدِي﴾ به (کمال) ی (اعتنا) و (دقهت)؛ (حاوی) به سهر (عجایب) ی (صنع) له (بعض) ه جئ یه نه فه رموی: (قلنا له کن) (هه سوخن؛ جایه؛ وه هههه) (نکته) (مقام) ئ دارد ﴿اسْتَكْبَرْتَ؟﴾ بئ (استحقاق) به لاف و گه زاف ﴿أَمْ كُنْتَ﴾ له (حقیقهت) دا ﴿مِنَ الْعَالِينَ﴾ (ممکن) نه بوه (سجده) بؤ (آدم) بیه ی ﴿قَالَ﴾ به لئ: من (ذاتاً) (عالی) م له سهر (آدم) (فایق) م ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ له و زیترم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ له (خلق) دا یه کین توو (خالق) ی؛ هه دوو کمان (مخلوق) ی توین، (ماده) م له (ماده) ی زیتره، من له (نار) م نه و له قوپه (ابلیس) به و (اعتبار) ه خوی له (آدم) زیتزر زانی؛ نیوه خوتان بؤ له من زیتتر نه زانن؟ به چی له من (تفوق) نه کهن؟ من

(عبدی) (خالق)ی (سماوات) و (ارض)م، ئیوه خۆتان (عبدی) (اصنام) ئه زانن، له خانه دانیشن ئه زانن من له چ نه زاده کم بۆ چی به (محقر)م (حساب) نه که ن؟ نه و جا بۆتان ده رنه که وی، نه و (مذاکره) له و (مقام)ه چه ند به جی یه چه ند (مربوط)ه به (ماقبل)ی ﴿قَالَ: فَاخْرُجْ مِنْهَا﴾ له (زمره)ی (ملک)ی (ملائکات) آن؛ یا له (جنه ت) ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ (ذلیل) و (محقر) و (مهان)ی؛ (مادام) خۆت به (مخلوق)ی من ئه زانی (اعتراف)ی پێ ئه که ی (مقابله) چۆن بێ (امر)یم ئه که ی؟ نا (محترم) (اصل)ت که رچی باشه خۆت پیس و ده رچوویی خۆت لێ گورایه (عناصر)ی (مادی) (نظر) به (عناصر)ی (معنوی) که (تکون)ی (نفسیه)ی (شخصی) لێ ئه بی هیچ نیه پارچه نانێ بۆ (حیات) له هه زار دانه یی دور العاس چاتره (ان علیک لعنتی) ابعاد له (رحمه ت)م ﴿إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ (دائم) و (مستمر) و (زائد) و (نامی)، پۆژ به پۆژ تا پۆژی (جزا) ئه وی پۆژی (اثر)ی (لعن)ی خوا ئه بی نی ﴿قَالَ: رَبِّ فَأَنْظِرْنِي﴾ (مهله ت)م ده مه مکوزه ﴿إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ﴾ (ممکن)ه نه و (دعا)یه ی له (جمله)ی (سابق) وه رگرتبی، (کائنه) (اراده)ی کردیه (إظهار)ی (ماتضمنی) بۆ بکا، بۆیه به (تفريخ) ئه لێ ﴿قَالَ: فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ له (مهله ت) دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ لای خۆم دامناوه، بۆ (فنا)ی (احیاء) ﴿قَالَ: فَبِعِزَّتِكَ﴾ (قسم) به (عزة)ی تو ﴿لَأُغَوِّيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (بشر)، گشتیان ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ (لاشک) (داود) و (سلیمان) و (ایوب) له (عباد)ی (مخلص) بوو و ن (شیطان) (سلطان)ی به سه رواندا نیه ئه وه ی به (شیطان)ی گومراه ئه بی (اساساً) خاوین نیه، له که ل (مواد)ی (ردیه) تیکه لاوه ﴿قَالَ﴾ خوا ﴿فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾ دیاره خوا هه ر (حق) ئه فه رموی ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ پری ئه که م ﴿مِنْكَ﴾ له تو ﴿وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ﴾ له (اولاد)ی (آدم) له هه ر (عنصر)ی بی ﴿أَجْمَعِينَ﴾ که س خۆی به (انتساب) هه لئه خه له تینێ ﴿قُلْ﴾ (ایها النذیر المبین) ﴿مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ له سه ر (قرآن)، به (تبلیغ) و (تعلیم) و (ارشاد) و

(هدایه‌ت) دان ﴿مِنْ أَجْرِ﴾ نه‌زۆر نه‌که‌م ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ نه‌وانی (صنیعه) کار؛ (علامه‌ت) ی (متکلف) وه‌کی (بییه‌قی) له (ابن‌منذر) ی (نقل) نه‌کا (۲) شته: په‌نجه‌بازی له‌گه‌ل (ما‌فوق) ی خو‌ی؛ پوو له‌شتیکا که پئی نه‌کری؛ وه‌بلێ نه‌وه‌ی نایزانی ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذْرٌ لِّلْعَالَمِينَ﴾ (ثقلین): (عرب) و (عجم) و (انس) و (جن) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ﴾ به‌ (تاکید) بی (شبهه) ﴿نَبَأُهُ﴾ (العظیم) ﴿بَعْدَ حِينٍ﴾ نه‌مرو ناسبه‌ی؛ هم‌له‌ (دنیا) هم‌له‌ سه‌ره‌مه‌رگ هم‌له‌ (قیامه‌ت). (أَمَّا) (علم) ی (دنیا) (نظر) به‌ (مقام)؛ خو‌شته‌، له‌ (حدیث) (خصام) ی له‌ (ملا) ی (اعلی) (نقل) نه‌فه‌رموئ؛ نه‌و (خصام) ه‌ی ئیره‌ نه‌؛ (ابن‌الأثیر) (اولاً)، (سیدی‌آلوسی) (ثانیاً) و نه‌فه‌رموون. که‌ سئ (حظ) ی کا، (خصام) حدیث بزانی، (مراجعة) ی (تفسیرین) بکا. ته‌واو بوو (تفسیر) ی (سوره‌ی) یی (ص) پیش (جمعه) (۱/ذی‌القعدة (۹) ی کانونه‌ اولی رومی ۱۲۵۸ هجری (امام‌فخرالدین) نه‌فه‌رموئ: (تفسیر) ی نه‌و. (سوره‌ت) ه‌ ته‌واو بوو له‌ پوژی پینج شه‌ موو آخری ثلثی ثانی له‌ شهر ی ذی‌القعدة سنة (۶۰۳) سننه‌ ثلاث و ستمائه، (نوبه‌ت) ی (سوره‌ی) یی (زمره)؛ وه‌پیشی نه‌لین: (سوره‌ی) (غرق) (جمع غرقه)، (مکی) یه‌ بی (استثنا)، یا به‌ (استثنا) ی (بعض) ی (آیات)؛ (عدد) ی (آیات) ی چهند، (مراجعة) ی (صدری) (روح‌المعانی) که‌ (په‌حمه‌ت) له‌ (صاحب) (روح‌المعانی) بی لیره‌ (تفطن) ی بو (کمال) ی (اتصال) ی (سورتین) بوه‌ نه‌فه‌رموئ: نه‌گه‌ر (اسقاط) ی (بسمله) بکری (کلام) (تفا‌ری) نابی به‌ لکوو من نه‌لیم: نه‌توانی به‌ یه‌ک (سوره‌ت) (عد) یان که‌ین.

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ به (قولی) (فرا) و (زجاجی) (مبتدایه)؛ (خبری) ﴿مَنْ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ه یاخود (هذا) (مقدر) (مبتدایه) و (جمله)
 (خبری) ته ته مه بو (إتصال) نئیزیکتره؛ (کتاب) ی له (طرف) (عزیز) ی
 (حکیم) (نازل) بی به (هدر) ناپوا؛ (عن قریب) (بناء) ی ته زانن ﴿إِنَّا﴾
 نئمه؛ (علیم) و (قدیر) و (قاهر) و (هادی) (مرسل الرسل) هه رچی (عزته) و
 (عظمت) بی ئی ویه ﴿أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ (قرآن) ی (حکیم) ﴿بِالْحَقِّ﴾
 به (سبب) (حق) (یعنی) بو (اثبات) ی هه مووی (حق) ه، (منزل) (منزل)
 (ومنزل علیه) ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ﴾ (وحده) ﴿مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ بی (دخیل) ه
 بی (غل) و (غش) (خالی) له (پیا) و (سمعه) بی (حیله) (استلام) ی که ن،
 بی (شک) ه ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بی (میل) و (محابا) (فرق) و جودایی،
 (دین) ی راست دیاره؛ (اساس) ی (ملک) و (رئاسه) دانان دیاره (دین) ی
 له (طرف) (رب العالمین) بدریته (ذات) ئی که (رساله) ی (رحمة للعالمین) ه،
 (صفوه) ی (شاهد) ه له سه (حقیقه) ی (فرق) ی زوره له گه ل
 (قوانین) ی (دول) و (نظامات) ی (کسری) و (هرقل) ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
 أَوْلِيَاءَ﴾ (شرکاء) به (معبود)؛ هه رچی هه بی هه (قوم) هه (طائف) ه به
 ئیکی ته په رستی؛ ته لئین: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ ته وان
 ته مان له خوی نئیزیک ته که نه وه؛ (مع أنه) (قرب) ی (الی الله) به (قطع) ی
 (علایه) ه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ پوئی (جزا) ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾
 (ذاتاً) ته وانه ی (عباده) ی (غیری) خوا ته که ن (متفرق) ن، (مسیحی)
 به (نبوه) ی (بوذا) (راضی) نین، (بوذهوی) به (نبوه) ی (مسیح)
 (قائل) نین؛ (وهكذا) نا (اتباع) ی (طرق)، (ممکن) ه (حکم) له (بین) ی
 (موحد) و (مشرک) بی، ئایا ته و قسه به دل ته که ن یا خو (لسانی) یه؟
 له گه لئ جئ ته لئین: ته وانه (انکار) ی (حشر) ته که ن که وایی

(قرب)یی (الی الله) (معنای) چیه؟ نایا نه زانن (ارواح) (جواهره)، وه پاش (مفارقة)ی (بدن) نه مینی؟ نه گهر پاک بی (التحاق) به (ارواح)ی (مجرده)ی (مقدسه) نه کا؛ وه (الا) (معذب) نه بین به (عذاب)ی (روحانی) تا پاک نه بیته وه، بپوا مه که نه و وردیاته نه و (فلسفه) له وان دوره (محال)ه به لئی (اولیا) په رستانی ئیمه لایان وایه؛ وه گه لئی (اعتماد)یان له سه ریانه (حتی) قسه ی زل زل لافو گه زاف (نسبت) نه دهنه (نوات)ی گه وره (لولا) شفاعة جدی المصطفی لسدیت ابواب الحجیم براحتی) هر (قوم)ه به (میلون) دروین هه لئه به ستن بۆ (اعلا)ی (معبود)ی خوئی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ دروینی زۆر (راسخ) له (کفر) (قابل)ی (هدایهت) نیه؛ که ستن دروین بوو؛ (تابع)ی (میل)ی (فاسد) نه بین (معتقدات) له (دلیل) (حتی) له (شبه) وه نابین، به س (میل)و هه وه سه نه وانه (آیات)؛ (ادله)ی (ارشاد)و (ایضاح) (حقاً) (حتی) (معجزه) (تاثیر)یان تی ناکا هر به (بشر)ی له (بدا)ی (فطرت) (قابل)ی (هدایهت)ه که م و زۆر، (أما) که داپڑا (قابل)ی (قابلیهت)ی (اشیا)ی تری نامیئن؛ خوا نه و (نوع)ه (کافر)انه (هدایهت) نادا به لکوه به (مقتضای) (ملکه)یان بۆ (طریق)ی (ضلال)و (إضلال) (سوق)یان نه کات، (سیاسیون)ی (کذاب)ی (بد) (عهد)، (قوت) (ایمان) ئینن؟ (حاشا)، تا پئی یان بکری (ایمان)و (آثار)ی (ایمان) (محو) نه که ن (نعوذ بالله منهم) ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ به (صورهت)ی (توالد)و (لقاح) (ممکن) نیه، وه (اراده)ی (محال)ی (حقیقی) (محال)ه، نه گهر ببی به (صورهت)ی (إصطفا) نه بین ﴿لَا صُطْفَى مِمَّا يَخْلُقُ﴾ (احترام)ی نه گرتن وه ک احترام و لطفی بابی شفیق بووه لدی (باب) ﴿مَا يَشَاءُ﴾ (منحصر) ثانی له (شخص)ی (طائفه)یه له (نوع)ی، (خلاصه) هه رچی (خیال)ی که ن (نسبت)ی بۆ خوا به (مخلوق)یه نه (مبدأ)ی (توالد)ه نه (داخل)ی (سلسله)یه، (آیهت) (اشاره) نه کا نه گهر (ابن) له (عبارت)ی (واقع) بوو بوو به (معنا) (مختار)و خوشه ویستیه

(معنا) ی (حقیقی) (مراد) نیه، باوڤ ناکه م (سَلَفی) (تقویض) ی بکه ن؛
 نهو (معنا) یه له (طرف) (محققین) آن له (زمخشری) وه‌رگیرایه ﴿سُبْحَانَهُ﴾
 (منزه) ه له (ولد) له (مشابه) ی (حیوانات) و (متطورات)؛ له (قوه) ی
 (غازیه) و (هاضمه) و (مولد) به‌لئ (مصوره) (أَمَّا) به (قالی) ﴿هُوَ اللَّهُ
 الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (واحد) ی (حقیقی) یه، (واحد) ی (حقیقی) (تصور) ی
 (تعدد) ی (اعتباری) بۆ ناکری، (فضل) له (إنفصال) ی (شیء)؛ (فضل) له
 بوونی هاوسهر، (ضعف) و (حاجت) (حاشا)، مردن (لا)؛ (قاعده) ی
 (توالد) بۆ مردی یانه نه‌وه‌ی نه‌مرئ ناکه‌وتیه به‌ر (قاعده) (ولد) (ممکن) ه
 (معارض) ی بابی بیی وه‌نه‌وانه‌ی نه‌لئین: (ولد) ی هه‌یه. یا (رئاست) ی خوا
 نه‌گتپن به (تابع) ی (رای) یا (عداوت) یان نه‌خه‌نه ناو بۆ (غالب) ی (مدمر)
 شتی‌وا (خیال) ناکرئ، پاش تن‌گه‌یشتن له (معنا) ی (واحد) ی (حقیقی)
 (واحد) ی (بالذات)؛ وه (فرق) کردن له (بین) ی (واحد) ی (اعتباری) و
 (ترکیبی) و (اجتماعی) (استحاله) ی (شریک) و (صاحبه) و (ولد) زۆر باش
 (معلوم) نه‌بی وه‌نه‌وه‌نده بزانه (مناسبه) ی (ذاتی) له (بین) ی خوا (بین) ی
 هیچ شت نیه؛ لام وایه (حکما) ی (الهیون) لی‌ره زۆر به (غلط) چووین
 (وجعلوا بیننا و بین الجنة نسبا)؛ (غفل) ی (اول) که لای (کمال) و (تجرد)
 (فوق‌الکائنات) ه (نظر) به (ذات) ی کبریائی جنۆکه‌یه درنجه ﴿خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ پەر له (حکمت) و (دقائق) ی (صنعی)؛ به (نوع) ی
 که (وفي كل شيء آية تدل على انه واحد تامل في رياض الأرض وانظر الي
 آثار ما صنع المليك عيون من لجين شاخصات على اهداء بهاء ذهب سبيبك
 على قضب الزيرجد شاهدات بان الله ليس له شريك) ﴿يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
 وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ نه‌وی به‌سه‌ر نه‌م دادی‌نی نه‌من به‌سه‌ر نه‌و آن‌زیاده
 (تصویری) (تکوین) له (آفاق) ی (قطبیه) جوان دئ؛ دوئینی شه‌وی
 که (جمعه) بوو (تقویم) ی (ایرانی) نووسی‌بووی (شه‌وی) بَلَنده نه‌وجا له‌م

پۆوه شهو پووله کورت بوونهوه ئەکا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ بۆ (نفع)ی
 ئیمه (کائنات)ی (حیه) ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ پۆژیش (تکویر) نهکری،
 (حکما)ی (طبیعی)ش ئەلّین: (قوهت)ی نامینئ ئەکوژیتهوه (کرات)
 (تضادم) ئەکهن (دنیا) وێران ئەبی (حقاً) (مسئله)یه له (مسائل)
 (علم)ی (طبیعی)و (علم)ی (هینت) بۆ (ایمان) به (وحدانیهت)و (علم)و
 (قدرهت)ی (صانع) ههزارهزار (تمسک)و (انتساب) ئېئنی؛ که بۆ
 (اکثری) (موجب)ی (کفر)و (شرک)ه ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ﴾ له بهر
 (وصف)ی (غفار)ی نهبا ئەبا (آن)ی ئەوانه (تاخیر) نهکا ههلا ههلايان
 کات (لکن) ئەوانیش وهکی (شمس)و (قمر) (اجل)هکیان ههیه (میعاد)ی
 (عذاب)یان و (مقهوری)یان (بالفعل)دی ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (بنا)
 به (قول)ی (طبیعیون)آن و (فلکیون)آن ئەو (ارض)ه (مانع)ئ (ناری) بوه
 له (شمس) جودا بووینهوه له (بدا)ی (نشات)ی (حیات)ی تیا نه بووه، چۆن
 پهیا بوه؟ (ومبدا)ی (انسان) کوو بوه؟ (مجهول)ه خو (بدیهی)یه
 (مبدا)هکی بوه، ئەبئ له (واحد)ی (اعتباری) (ترکیبی) ههستی بزانن
 (فرق) له (بین)ی (واحد)و (احد) چهند زۆره ئەو (عالم)ی (بشریهت)ه
 لهو (نفس)ه پاشهکوت بوه ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ نێر پێش مئ؛ مئ پێش
 نێر (حکما) (نزاع)یان ههیه ئیمه ئەلّین: (بدا) له نێره کوو لئ پهیا
 بوه؟ خوا ئەزانئ! به (توالد) نه بوه ئەمسال له (مجالات) له (جرائد)
 (اعلان)یان کرد (فتوغراف)یان کێشا کچی پینج سالی زاوه مندا لهکی بوه
 له (مدیر)ی (معارف)ی (عام) (سامی شوکت)م (سؤال) کرد که چووینه
 (ههولێر) بۆ (استقبال)ی (وصی عبدالاله) له (خدمهت) (ملا افندی)
 (ملاقات)م له گه ل (سامی شوکت) بوو ووتی: ئەبئ (أما) ئەو (نوع)ه
 به (لقاح) نابئ (حتی) (واقع) ئەبئ له (جنب)ی (رجل) (انسان) پهیا
 ئەبئ (ملافهندی) فهرمووی: که وایی (ولادهت)ی (عیسی) بئ باب
 (اعجاز)ی تیانیه من ئەلّیم: که وایی بوونی (حوا) بابلّین: له (جنب)ی

(آدم) جئى (وقفه) نیه (خصوص) (بداى) (فطرهت) (عجایبات) ی زیتره
 (شوان) پاش (تقرری) (قواعد) ی (طبیعی) (قول) بکری، پیش (تقرری)
 (قبول) ی (اولی) یه؛ خۆزى ئەو (مسئله) م (تحقیق) کردبا له (رسائل) ی
 (آوروپی) یان ﴿أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾ (حیوان) ی سپی؛ نیرومی؛
 مه پو به ران؛ په شان؛ بزى و نیرى، په شه ولاغ؛ گا و چیل، گامیش
 له (نوع) ی (بقره) حوشتى؛ نیرو می. (مادام) (ارض) له (اول) وه
 (ماده) ی (حیات) ی تیانه بووی دیاره له لارا له (طرف) (جناب) ی (حق)
 (ماده) (ذره) ی (حیویه) (مقروب) ی (حیات) ی (حیوانات) ناردراوته سه
 عهرد كه وایی (انزل) زۆر به جئیه (حاجهت) به (تاویلات) ی (قریب) و
 (بعید) ی (مفسر) آن نیه، (حقاً) له گه لئ جئ (حکمیات) ی (جدیده) له گه ل
 (عبارهت) ی (کلام) ی (قدیم) (غایهت) (موافق) ه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
 أُمَّهَاتِكُمْ﴾ لهو (آیهت) ه (وجه) ئ نه فه رموون، دوو (تغلیب) ی تیایه (عقلا) و
 (مخاطب) به سه (لاعقل) و (غائب)، چونکی (حکم) ی (بعد الخطاب)
 (شامل) ه، (حیوانات) ی وهکی (انسان) (ذریهت) ی (آدم) له ناوژگی داکیان
 (خلق) ئەکرین ﴿خَلَقْنَا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ﴾ به (اطوار)، (طوراً بعد طور)
 له (قاعده) ی (تکوین) یه کن ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ بۆ سئ دوو (وجه) یان
 فه رموه، (بطن)؛ (رحم)، (مشیمه)، (صلب) و (بطن) و (رحم)؛ (لکن)
 (ظلمهت) ی (صلب) ئی (بطن) ی (ام) نیه؛ لام وایه بۆیه (سیدی
 آلوسی) وهکی (زمخشری) ئەلئ: (قیل) (أما) (ظاهر) وایه (خطاب) ی ﴿ذَلِكُمْ
 اللَّهُ رُبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ له گه ل (انسان) ی (مكلف) و تئ گه یشتی بئ (لهذا) با
 (خطاب) هکانی (سابق) یش بۆ وان بئ بئ (تغلیب) ئەبئ به یهک (نظم) ﴿لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه ر ئەو وایه (خلق) ی (بشر) (وکذا) (حیوان) له ناو (رحم) ی
 داکیا بهو (نوع) ه یا بلئین: (طبیعهت) ئەى کا یا خوایه (علیم) و (قدیر) و
 (صانع) و (بدیع) پئى (غیر) ی ئەو دوو ئی چیدی به سه ره وه نیه،

(طبیعیون) (معترف)ن (طبیعت) (شعوری نیه) (صنع)ئی وا (عجیب) و
 به (دقت) و (محیر العقول) (تصور) نه کرئی له بی (شعور)ئی (صادر)بی؟
 (حاشا ثم حاشا) (الا يعلم من خلق) که وایی (شک) نیه نه و (خلق)ه نی
 خودایه (بدیع السماوات والأرض؛ علام الغیوب) به لئی (بعض)ه (شرائط)ی
 (طبیعت)ه هیه نه ویش هر نه و گری نه کاته وه کارخانه که (عمله) که
 به (طبیعت) خپ ناکریتته وه وه هر بۆ خوا نه بی؛ له ناو نه و (ظلمات)ه
 بزانی چی تیایه؛ وه چی تی نه بی؟ (اجزای) (مختلفة الطبايع) لیک بکانه وه
 هر یه کئی بکاته (منشأ)ی (عضوی) (لاله الامو) ﴿فَأَنى تُصْرَفُونَ﴾
 له (ایمان) و (عبادهت)ی. (فی الحقیقة) هیچ (وجه)ی نیه، (انسان)
 (عبادهت)ی خوی نه کا له خوی به ره ژیرتر به هزار (درجه)؛ وه کی
 (حیوان)ئی که بۆ (خلق) و (تسخیر) کرایه به رستی ﴿إِنْ تَكْفُرُوا﴾ کئی
 (ضرر) نه کا چه دهقه و مئی؟ هر (کافر)ین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنى عَنْكُمْ﴾ له هه موو
 (عالم) (غنی)یه. (شافعی) نه فهرموئی: (غنیت بلا مال عن الناس کلهم و
 ليس الغنى الا عن الشيء لابه) (غنا)ی (بالشئ) (عین)ی (حاجت)ه.
 (اولین) و (آخرین) (مؤمن) (و علی اتقی قلب رجل) بن چ قانزاج به خوی
 نه گات؟ (اولین) و (آخرین) (کافر) و (علی اشقی قلب رجل) بن، خوا چ
 (ضرری) پئی نه گات؟ دوو ملیار (بشر) (سجده) بۆ گا و کهر بهن؛ گا و
 کهر نابن به خوا؛ هر گا و کهرن. هر (وقت)ئی ئاره زوو که ی، گوشتی بکه
 به کفته و شفته؛ هر (وهقت)ئی (حظ) که ی باری که تهنگی به بن کلیا بیه
 ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ﴾ (عمومی) ﴿الْكَفْرِ﴾ پئی خوش نیه؛ له سه ر (غنا)ی
 (ذاتی) (رهحم) به (بشر) نه کات هه رچهند (حواس) و (عقل)ی داینی
 که پئی به (حق) بیهن (أما) له بهر (هوا) و (حیوانی) (علی اکثر)
 (مغلوب)ی (عقل)ن (رسول) آن نه نیژی؛ (آیات)یان بۆ (شرح) نه کهن؛
 (حق) و (باطل)یان بۆ لیک نه که نه وه تا کوو چ (عذر)یان نه میتی نه وه ی

(ایمان) ئی هیتنا باشه؛ نهوهی لهسه (کفر) و (حماقەت) و (جهالة) ماوه
خوا لای ناخۆشه پئی (راضی) نیه؛ (عذاب) ی ئەدا ئە سووتینن (مؤبد) و
(مخلد) له (جهنم) ی ئەمیتن، (کفر) ی (موهقت) نیه تا (عذاب) یشی
(موهقت) بئ. (عجایب) له (امثال) ی (امام فخرالدین) ئەکەم، با (وجود) ی
(متبحر) بوه له (علم) ی (منطق) به تهواوی (فرق) ی (قضا) یای
(وجهه) ی کردیه، (لکن) له گه ئی (مقام) ی (خصام) (رعايهت) ی
نافه رموی ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا﴾ (شکر) ی له (ایمان) به (منعم) ی (حقيقي)
(خالق) ی (کائنات) بئ ﴿يَرْضَاهُ لَكُمْ﴾ قانزاجی بو ئیوهیه، (مضرت) و
(منفعت) بو خوای (محال) ه ﴿وَلَا تَزِدْ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى﴾ (وازره) یه دی
کهس به کهس هه لئه خه له تی (بیکه لهسه رمن، توبالت به ملی من)،
تۆپه هاته. (وهقت) ی بۆردومان ئەکران (شیخ) و (مرید) و (ملا) و (فقی) و
آغاو (خدمهت) کار (نفسی نفسی) یان بوو هه رکهس هه لدهات زوو بگاته
کونئ خۆی تیا ته قهتکا (بعده) پیم ئەووتن: ئەو شیخانه چەند له
بۆمه ردومانی (دنیا) (حفظ) ی کردن هه هه ندهش له (اهوال) ی (قیامهت)
(حفظ) تان ئەکەن (لکن) (بشر) (عجایب) ه! نهوهی دواي (میل) کهوت
به (آیات) و (عبر) و (عقل) ناگه پیتته وه ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ﴾ (لالی غیره)
﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (في السر و العلن) ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾
(بما في القلوب) نهوجا بئینه سه (معركه) ی (سني) یا خود (اشاعره) و
(معتزلي) یان ئەم دوو (فرقه) له (فرق) ی (اسلامي) (شاهدی) نهدهم
(مقصود) یان له (بحث) و (تحقیق) ی (عقائد) (وجه الله) بووه (اثبات) ی
(ماهو الحق) بوه (فکر) ی (تفرقه) و (امل) ی (استیلا) و (غرض) ی
(سیاسی) یان نه بوه (أما) (مع الأسف) (بعض) ی له (کیاری) (طرفین)
قسه ی نا (لايهق) (حتی) (تکفیر) ی یه کتری ئەکەن گوئی یا له مهشدا،
(فکر) ی باشیان هیه (یعنی) (تنفیر) (باطل) ی به (اباطیل) به جنیو
شایانی (منقبه) ی (علم) نیه (سني) نهفه رموون: (کل) ی شت به (اراده) و

(خلق)ی خوایه به (قضا) و (قدر)یه تی (حسن) و (قبح) (نظر) به خوا نیه
 هر چی بی نهی کا بئ (رعایه) تی (حسن) و (قبح) و (غایه)؛ (حتی)
 (اشاعره) نهفه رموون: (علیه) و (معلولیه) تی (حقیقی)، (رابطه) و
 (لزم) له (بین)ی (اشیا) یان دانیه؛ هرچی مهیه (محظ) به (خلق)ی خوایه
 (معتزلی) نهمه (قبول) ناکهن؛ نهلین: (جنابی حق) (رسول)ی نارديه؛ بۆ
 (ارشاد)ی (عباد) (تکلیف) نهکا به (ایمان) و (عمل)ی (صالح) (نهی)
 نهکا له (کفر) و (اعمال)ی (سیئه)؛ (مقابل) یان (مکافات) و (مجازات)ی
 مهیه؛ به (ایمان) (راضی)یه، به (کفر) نا (راضی)یه کوو نه بئ خوی
 (خلق)ی (کفر) له که سیدا بکات پیی ناخۆش بئ و (عذاب)ی بدات؟
 (بناء) علیه (فعال)ی (اختیاریه) به (قصد) و (اراده)ی به (سعی) و
 تی کۆشینیه تی بیکا نهیکا (عائد)ی خۆیه تی نهوندهیه؛ نهوهی (مؤمن) و
 باش بئ جئ (جنات النعیم) نهوهی (کافر) و (به) بئ جئ (درکات)ی
 (جحیم)ه (طرفین) به (آیات)ی (عقلی) و (نقلی) (تمسک) نهکهن
 (اعتراض) نهگرن (جواب) نهدهن؛ کهس نهبوه (مع الأسف) (فصل)ی
 (قضا) بکا، بهلکوو هر (ملا)یه گه وره پهیا بوو (التحاق)ی به (محاربه)
 کرد، گهرچی (فرق)ی (معتزلی) نه مان، (أما) له ناو (کتب)ی (تفاسیر) و
 (کتب)ی (کلام) (جدال) و (خصام) یان نه نووسریته وه، وه هر یهک
 (آیات)ی (قرآن) که له (علیه) (ایراد) بکری (توجیه) و (تاویل)ی بۆ نهکا
 (ولو علی ابعده وجه) بئ. (حتی) لیتره (بعض)ی (سنی) نهفه رموون
 (مراد) له (عیاد) (عباد الله المخلصین)ه (مراد)ه (الذین لیس للشیطان
 علیهم سلطان) (زمخشري) نه وانه نهکات (غوات) (معتزلی) نهلین: (اراده) و
 (رضا)یه که که به شتی (راضی) نه بئ نابی (اداره)ی کات نهوانی مه
 نهلین: جودان و نه بئ که سئ (اراده)ی شتی نهکا و نهی کات، پیشی
 خۆش نیه نهوانیش نهلین: بهلئ بۆمه نهگه ربی له بهر (مجبوریه) تی و نا

(علاجی) ئەبێ؛ وهکی کهسێ (فرس)هکی باش و (محبوب)ی هه بێ (أما) پێی به خێو نه کرێ گوزهرانی نه بێ ناچار ئه ی فروشی وه نۆزیشی پێ ناخۆشه دلی بۆی (عاجزه) (مکدره)، (لکن) ئه مه بۆ خوا نابێ (مجبوریه)ی نیه، بوالحواسیش بۆ خوا نابێ" (القصة) (مشاجرات)یان نۆزه لێره، تهواو نانوسرێ من (رساله)کم ههیه له (اختیار)، نۆر باشه شایانی (مطالع)ه و خۆیندنه لێره نه وهنده (عرض) ئه کهم: (سلب)ی (قدره)ت و (اختیار) یا (سلب)ی (تاثیر)ی له (انسان) (تاثیر)ی نۆر (خراب)ی بوو بۆ (عالم)ی (اسلامیه)ت (وکذا) (تقیید) به (سنة)ت له (طرف) (وهاب)یان و (اسلاف)یان (امه)ت ی به سته وه؛ (مانع)ی (ترقیات)یان بوو به لکوه بوه (سبب)ی (إنحطاط)، (کافر)هکان به (علم) و (عمل) و (قدره)ت و (قوه)ت (توسیع)یان دا پوهیان کرده (کشفیات)ی (طبایع) (اختراعات)یان کرد، ئه وان فرینه ئاسمان ئیمه یان دا بهر بۆمبا تارومار (سفیل) و سه رگهردانیان کردین، پاش ئاتهش بارانی گۆیه، چه ند (ابیات)ی کوردیم دانا ئه ز (جمله):

خۆزی (امام)ی (رازی) ئه مپۆکه زیندی بایه
تا له (صنع)ی (بشری) (طیاره)ی بد بیایه
ئهو جا (ایمان)ی ئینا به (قدره)ت ی (بشری)
(قه)ت (انکار)ی نه ده کرد به (تقلید)ی (اشعری)
(طریق)ی مه یانه (انسان) (فاعل)ی (مايشاء) (حاکم)ی (مایرید) نیه
وهکی خوا ده ست و پا به ستراو و بێ (قدره)ت و (اختیار) و (تدبیر)یش نیه،
وه کهس نالی (بالمره) (انسان) له (افعال)ی خۆی (مستغنی)یه له خوا
(حاشا)؛ (حتی) ئه بیینی گه لێ (افعال)ی (اختیاری) هه یه؛ (مکلف) به
ته نها پێی نا کرێ (استعداد) و (معاونه) له (غیر)ی ئه خوازی ﴿وَإِذَا مَسَّ
الْإِنْسَانَ﴾ (حقیقه) (اکثر) وانه ﴿ضُرٌّ﴾ نه ساغی شتی ناخۆش و (مستکبره)
﴿دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ئه وه جارێ و بوون، ئیستا له و (وقت)یش پوو له

خوا ناکه ن؛ مه گه ر له هه زار یه که له (شاعر) آنی کوردی (سلیمانی) ئه لئ: ناوی خوای (قوریان) ی ناوی بم (الّا) بۆ سویتندی به درۆ نه بئ نه ماوه نه (شعر) ه که م له به ره نه ناوی (شاعره) که م له یاده (حقیقه) قسه که ی راسته ﴿تُمْ إِذَا خَوْلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾ (أعطاء) (متفضلاً)

﴿نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ﴾ بۆ (کشف) و (ازاله) و ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ (سبحان الله) (حال) ی (بشر) (عجایب) ه ئه وه ی بۆ پارچه نانی ئه نووزایه وه له گرانی (حرب) یی (کبری) مه نده ی پئ نه چوو له (فکری) چوو، شایی به دۆل و نۆپنای ئه کرد! ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أُنْدَادًا﴾ (نسیان) هیچ (کفر) و (کفران) ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به (ضلال) ی خۆی (قانع) نیه خه لکی (اغوا) ئه کا ﴿قُلْ﴾ له پهو ی (تخويف) و (تهدید) ه وه ﴿تَمَتَّعْ﴾ دیاره (امری) (وجوب) و (ندب) و (اباحه) ی نیه ﴿بِكُفْرِكَ﴾ (لذته) ی لئ پئ بزانه ﴿قَلِيلًا﴾ (ولو طال العمر) نه وی بپریتته وه که مه ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ (مداومی) (ملازمی) (رفیقی) که سی وا باشه؟ ﴿أَمْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ﴾ بئ پوو و (پیا)؛ (خالص) که س ناگای لئ نیه خوا نه بئ ﴿سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾ هه ردوکی هه یه؛ (یعنی) (عبادهت) ی (اسلامی) ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾ له خوای ئه ترسئ (عاقبهت) نه ندیشه؛ (اعتماد) و (اتکال) ی له سه ر که س نیه؛ (حقیقه) حذر له (آخرهت) (موجب) ه بۆ (خلوص) ی (عبادهت) ﴿وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ﴾ له (بین) ی (خوف) و (رجا) خوا ئه په رستی، بئ (سمعه) بئ (پیا) بئ (اعجاب) و (غرور) بئ (امل) ی (فدیه) ﴿قُلْ﴾ ئه مانه وا؛ وان؛ قه د وه کی یه که ئه بئ؟ (حاشا) ﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ (علم) ئی (سوق) یان کا بۆ (عمل) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ؟﴾ (وما نزل منزلتهم) گه لئ که س (ادعا) ئه که ن گۆی یا خوای ده په رستن (محظاً) له بهر (استحقاق) ی (زاتی) بئ (خوف) بئ (رجا)، به لئ (ممکن) ه بۆ (بعض) ئی (نوات) ی (خالص) له بهر به هه شت و

(جهنم) خواي نه په رستن، (لكن) بي (خوف) و (رجا) له (غضب) و (لوم) و (عتاب) و (لوقت = لطف) و نه وازش؛ نابي؛ وه كي (خيام) نه لي:

بانفس هميشه دهر نه به ردهم چو كونه م؟

وهز كه ردهي خو يشتهن به دهر دهم چو كونه م؟

گيرم كي مه را فرو گوزاري به كړم

زان شهرم كي ديدهي كي چي كه ردهم چو كونه م؟

(لاشك) هر (مقرب) ي خوي به (مقصر) نه زاني وه له ترس (خالي) نابي. (لكن) نه وه (مقام) ي نايابه به لاف و گه زاف نابي (شيخ ابو علي سينا) له (خط) ي (مقامات العارفين) نه فهموي: نه وه ي (عبادهت) ي خواي بكا بو (غرض) ي (حقيقه) (عبادهت) ي (غرض) و (غايه) ي خوي نه كا (امامي رازي) و (طوسي) له (شرح) ي خويان دا چ قسه ي لي ناكه ن (كائه) پي ي (راضي) ن؛ بليم: چي؟! خوا (عباد) ي خوي چا تر نه ناسي وه (قرآن) (كلام) ي خوايه؛ (كلام) ي خه لكي (مقابله) ي ناكاه؛ پيغه مبه راني (عظام) (يدعون ربهم خوفاً وطمعاً) ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (عقول) ي (خالصه)؛ (متعالي) له (تاثري) به (اوهام) و (خيال) و (ميل)؛ كاكلي (انسان) (عقل) ه؛ دياره نه وه ي (تذكري) نه بي بي (لب) ه، يا (عقل) ي نيه يا (عقل) ي (مغلوب) ه بي هيزه؛ ناتواني (صاحب) ي بيه ستيته وه له (خرابه) (سوق) ي كا بو چا كه (الله اكبر) (سوادي) (اعظم) له (مسلمان) آن نه و (آيات) و (عبره) نه بينن؛ ده ست له (اعتقاد) ي (زايفه) و (خرافات) و (خيالات) مه لئاگرن نه لين: (هكذا وجدنا آبانا) (ولو) نه وه ي نه مان نه ي بينن (آبا) يان نه يان ديوه (مع الأسف) نه وه ي به ناگا دي به لايه تر خانه خوشتور نه بي ﴿قُلْ: يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ايمان) ي دروست، بي (غل) و (غش) نيوه (اصحاب) ي (عقول) ن (البان) ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ مه لين: نيغه (مؤمن) ين نه وه ي بي كه ين (ضري) ي نيه (ايمان) بو (تقوي) و (عمل) ي (صالح) ه، (مؤمن) ي له خوا نه ترسي بو چي چا كه؟ (ايمان) ي چه (فائده) ي هيه؟

بۆ خۆی بۆ (امت)ی خوا ئه‌زانی (بعض)ی گوناھبار هه‌ن؛ بۆ (دین) و (دنیا)ی (مسلمانان) آن گه‌ لێ له‌ (کافر) آن (ضرر)ی (زیاد) تره‌ با له‌ (قیامه‌ت) له‌ (خدمه‌ت) (ابن‌المنیر) (محشی کشاف) له‌ (اعلا علیین)ی به‌هه‌شتدا بن؛ خوا له‌ (دنیا) (مح)یان کا لێیان بنوێنی بۆ هه‌موومان قانزاجه‌؛ هه‌ز ئه‌کا خوا له‌ (آخه‌رت) (عفو)یان کا هه‌ز کا (عذاب)یان دا (خیام) خۆش ئه‌لێ:

آن قوم کی سجاده پهرسته‌ند خه‌ره‌ند

زیرا کی به‌زیری باری سالوس ده‌ره‌ند

دین ئه‌ز هه‌مه‌ طرفه‌ ته‌رکی ده‌ر په‌رده‌یی زه‌د

اسلام فرو شه‌ند و زوکافر به‌تره‌ند

(ابوعلا)ی (معری) ئه‌لێ:

واذا تساوت في القبيح فعالنا

فمن اتقى واين الفجار؟

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ ئه‌ی به‌جێ وو پێی؛ ته‌ی ب (فکر)ان چ (حسن)ه‌، (ملانم)ی (حال) و (وقت)ه‌ (مقتضا)ی (مقام)ه‌ (والله) بۆ (بلوغ)ی (مقام) (رعایه‌ت)ی (مقتضي الحال والمقام) (لازم) تره‌ له‌ (رعایه‌ت)یان له‌ (بلیغ)ی (کلام)؛ (بلاغه‌ت)ی (فعلي) (قیاس) له‌ (بلاغه‌ت)ی (قول)ی ناكری، نه‌وانه‌ی (احسان) بکه‌ن ﴿فِي هَذِهِ الدُّنْيَا﴾ له‌ و (حیات)ی (حاضر)ی زینده‌گانی نێزیک ﴿حَسَنَةً﴾ له‌ (دنیا) و (آخه‌رت) (ثمره‌)ی (محسن)ی پاستی (اولاً) له‌ (دنیا)؛ (ثانیاً) له‌ (آخه‌رت) ده‌رئه‌كه‌وی ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ (جولان) بکه‌ن (احوال)ی (امم) بزانه‌ن بۆ (دوامی) (ملك) و (مله‌ت)ی خۆیان چ ئه‌كه‌ن؛ بۆ (كشاف)ی (اسراری) (طبیعه‌ت) بۆ (توسیع)ی (دین) و (دنیا)ی خۆیان چ (صبر) و (ثبات) ئه‌نوێنن. لێره‌ (امام) له‌ (صاحب)ی (كشاف) (حدیث)ی (نقل) ئه‌کا (رسول)ی (اکرم)

تہ فہرموئ: خوا پوئی (جزا) (موازن) دادہ نئی؛ (اہل) ی ہر (نوع) (عبادہت) ئی (عبادہت) ی (وزن) تہ کرئی (الّا) (اہل) ی (بلا) نہ بئی تہ وان (اجر) یان بہ سہردا دہ پڑندری بئی (حساب) (معلوم) ہ (معتزل) بوہ وہ (معلوم) ہ (قول) بہ (میزان) و (وزن) ی (اعمال) تہ کات. من لہ (دہرس) ی (علم) ی (کلام) بہ (فقہ) یان تہ لیم: (قول) بہ (میزان)، (مناسب) ی (رای) ی (معتزلی) یانہ؛ (اصحاب العدل) ی (قائل) بہ (استحقاق) (میزان) (موافق) ی (رای) (اشعری) و (اشاعر) آن نیہ خوا بئی (حساب) ہرچی بئی کا تہ بی کا (والسلام) ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ تہ وانہ تہ بی بین.

یہ کئی (ربع) ی (قہن) ئی لہ (عمر) ی خوئی (صرف) تہ کا بو (اختراع) ی (آلہت) ئی (کشف) ی بنی (بحران) ی پئی بکات؛ تہ وا تہ بی بین (مبشر) آنی (مسیحی) (تحمل) ی چ (نوع) ہ (مشاق) تہ کەن؟ (خاصة) لہ ناو (وحشی) یان لہ (مشرق) و (مغرب) و (جنوب) و (شمال) (حول) تہ دہن؛ تا (شخص) ئی بکەن بہ (مسیحی)؛ تہ ی (مسلمان) نیہ ئیوہ چ تہ کەن؟ نہ بو (دین) نہ بو (دنیا) تئ ناکوشن تہ وانی دہ ولہ مہندن؛ خہریکی (عیش) و توشن (سہرامہ دان) ی (عرفان) (دائم) مہست و سہرخوشن ﴿قُلْ: إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (امری) (الہی) ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ (وحده) ﴿مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ (علمی) (عملی) (ظاہری) و (باطنی) (اصولی) و (فروعی) (افتائی) و (قضائی) ﴿وَأُمِرْتُ﴾ (زمحشری) تہ فہرموئ: بذالک ﴿ل﴾ (اجل) ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (امام) و (سابق) و (مقدم) یان لہ (دنیا) و (آخرت) (یعنی) بہ (رسالہت) و (نبوت) تہ بئی (عبودیت) و (عبادہت) ی تہ تہر پاک و بئی (غل) بئی (فکیف) ئیدی؟ (لاشک) تہ وانہ (انتساب) یان ہ یہ بو (حضرت) ی (رسالہت) تہ بئی لہ خہ لکی بہ (اخلاص) تہر بن ﴿قُلْ: إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ (معاذ اللہ) (بالفرض) ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ کہ تہ و بترسی خہ لکی چوں ناترسی؟ کوو (امین) تہ بئی (اعتماد) تہ داتہ سہر

(قرابهت) و (شفاعت) ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (لاشک) (تکالیف) و
 (مشاق) ی (رسول) ی له ئی (امهت) زیتیره ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾
 (حتی الکلبو السنور و المخرج) ﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ﴾ (کاملین فی الخسران)
 ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به (کفر) و (جهل) و (عبادهت) ی (اصنام) و (انعام)
 ﴿وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ چ (مؤمن) چ (کافر) (فی الحقیقه) گه لئ کس هه ن
 خویان له سه ر (مسلك) ی (خائب) و (خاسر) و (په زیل) و (سفیل)؛
 (اولاد) یشیان (عیناً) بۆ پئی خویان (سوق) نه که ن؛ (اهل) یشیان وه کی
 خویان (خسارهت) مه ند نه بن، له قیس (صاحب) ی (اهل) یش نه چن ﴿أَلَا
 ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ ناشکرایه وه هم قانزاجی تیانیه. (انسان) (عجایب)
 خوی بئ (قیمهت) نه کا (سجده) بۆ (صورهت) ی عه لموده یی (موهوم) ی
 (مریمه) نه با؛ پیخی گا به (کمال) ی (ابتهاج) بۆ (برکهت) و (امتیاز) به
 نیوچاوان و لووتیا ئینئ وای کوو خوی (خسار) نه کا! نازانی (مفکر)
 له (احوال) ی (متلونه) ی (بشر) بلئ: چي؟ ﴿لَهُمْ مَنْ فَوْقَهُمْ ظُلُلٌ مِنَ النَّارِ﴾
 (ظله) بۆ (فوق) له جئ خوی تی، نه وه ی سییه ر بکا له (فوق) وه وه یه،
 وه کی (سقف) ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلُلٌ﴾ بۆ (مشاکله) یه یا (مشابه) ی (وصفه) یه؛
 نه ویش (من النار)، (زمحشری) نه فه رموی: (ظله) یه بۆ (طبقه) ی زئیوان من
 نه لیم: (ممکنه) نه گه ر وه کو (قبه) (دهوره) ی دابن نه وان له مه یانه وه
 کی (مرکز) (استقرار) یان بووی له هه موو (اطراف) (نار) بۆیان بوویته
 (ظله)، وه کی ئاسنی له (قبه) ی (مطلی) به (مغناطیس) که له (حکایهت) ی
 (سلطان محمود) ی (غزنوی) نه گیزنه وه؛ (وقت) ی (فتح) ی (سومناات)
 ﴿ذَلِكَ﴾ نه و (عذاب) ه (هائل) ه ﴿يَخْوِفُ اللَّهُ بِهِ﴾ به (ذکری) ﴿عِبَادَهُ﴾
 (عام) له (بر) و (فاجر) و (مؤمن) و (کافر) ﴿يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ﴾ کوردی
 نه لئ: دۆست نه وه یه بتگریه نی؛ دیاره خوا له پووی (لطف) و (مرحمهت)
 (احوال) و (اهوال) ی (قیامهت) بۆ (عبادی خوی (بیان) نه کا تا خویان

بپارێزن ئەو هی (سبب)ی چوونه ناو (نا)ه ئەهی کەن ﴿الَّذِينَ اجْتَنَبُوا
 الطَّاغُوتَ﴾ (کاهن) (شیطان) (رؤسای) (ضلال)؛ (سیاسون) ﴿أَنْ
 يَعْبُدُوهَا﴾ له (امر) و (اطاعه) یان دابن؛ لی یان دوور ئەکە و ئەو ﴿وَأَنَابُوا إِلَى
 اللَّهِ﴾ پوو یان کردە خوا بە (عبادەت) ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ له (طرف) خوا ی؛
 (حال) (بشارەت) یان ئەداتی ﴿فَبَشِّرْ﴾ (الآن) ﴿عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾
 فەرما یشی (الهی) ئی (رسول) ی ﴿فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ بۆ کردنی کێ هە
 (اوفق) ه ئەهی کەن ئەتۆپنە (حال) و (وقت)؛ (احکام) ی (الهی) هە مووی
 (حسن) ه؛ (احسنیەت) بە (وقت)؛ (ئەگۆپی) ئەمۆ (مع الأسف) له ولاتی
 ئێمە (علم) ی (دینی) له (انقراض) ه (ملا) له برسان (تدریس) ی پێ ناکرێ
 (فقی) له بەر ناخۆشی (حال) ه و (استقبال) ی پوو له (ماموریەت) ئەکا؛
 بۆی (میسر) بێ؛ دەوله مەندانی (دیانتەت) پەرورەر (مولود) ئەکەن، تەق و
 هۆپی (دەفە) و (صلوا یارفاعیه) تا نیزیکی (بیان) خەوله (مسلمان) آن
 (حرام) ئەکەن؛ و ئەبێ؟ (جهل) و (نعم) بکا (العیاذ باللہ) (کفر)
 له (استیلا) دابن (اهل) ی (خیرات) بە نوێژ و بە (تسییحات) و (صلوات) ی
 (لسانی) خەریک بن، و باشە؟ بلیم: چی؟! ئەو وایە ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ
 اللَّهُ﴾ (هدایەت) ی راست و چاک و بێ (غش) ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ هەر
 ئەوان (صاحب) ی (عقل) ن؛ (تمام)؛ (شبه) ی نیە تا (عقل) له (میل)
 دوورتر بێ شتی چاتر (اختیار) ئەکا ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ له
 بێ (لب) آن ﴿أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ (سعد الملة والدين) ئەیکاتە
 (استعاره) یە (تمثیلیه) (حال) ی (جناب) ی (رسالەت) و (سعی) بۆ
 (ایمان) و (اسلامیەت)؛ (تمثیل) ئەکا بە (حال) ی کەسێ تێگۆشی خەریک
 بێ کەسێ له ناو ئاگر (نجات) دا ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ﴾ (اولاً) (فطرەت) ی
 (رب) ی خۆیان تێک نەداو (ثانیاً) خۆ ئە پارێزن لێی ئە ترسن (مخالفه) ی
 ناکەن ﴿لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ﴾ (ناطحات السحاب) له بەر ئەو

بهو (سورته) ه نه لَین: (سوره) ی (غرف) ﴿مُنبِّئَةً﴾ نهو (غرفه) به (نوع) ی
 ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (علوی) و (سفلی) وهکی بهک له تهکیا (جنان)
 هه به (انهاری) پَیدا ده پوا؛ له (دار) ی (دنیا) به (واسطه) ی بۆی؛ ئاو
 نه کیشن بۆ ئۆدهی شیسته مین؛ (ممکن) ه (اوائل) نه مهیان بۆ (تصور)
 نه کرابی ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ که فه رموی: (لهم) دیاره (وعد) ی پی داوون ﴿لَا يُخْلَفُ
 اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾ (ملاً) یانی ئیمه نه لَین: (نقص) ه، (نقص) بۆ خوا (محال) ه
 نه گهر بلَین: (قبیح) ه نه لَین: (لا یقبح من الله شیء) (عضد الملة والدين)
 نه فه رموی: نازانم (فرق) ی چیه؟ نه گهر که سئ (انهار) له (طبقات) ی
 (فوقان) ی دوور بزانی بۆ (تقریب) له (فهم) و (خیال) یان نه فه رموی: ﴿أَلَمْ
 تَرَ؟﴾ (ایها الرائي) ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً؟﴾ باران ﴿فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ
 فِي الْأَرْضِ﴾ له (داخل) ی له گه لئ جئ وای داده مه زینئ، ئاو له ناو عاردی
 بلَند نه بی له تۆقه سه ری چیا یان؛ وهکی (قنديل) ی ئیمه ئاو دهرده کولئ؛
 گول (تشکیل) نه کا ئاوی (بیخال) له (طرف) ی (پواندون) له چ
 حه یووقه کی هه لده پژئ نه وهنده تۆره، (بعض) ی له (اهل) ی (خبره)
 ووتوو یانه (قابل) ه نهو ئاوه (ماکنه) به به (حرکه) بخا تا (سلیمانی) به
 (قوه) ی (کاره با) (منور) بکا له پشتی دئی (چناران) چ ئاوی دیته خوار
 به کئودا؛ (مملکت) ی پاراو نه کات بچۆ بۆ (بیتوات) ه و (هه رته ل) و
 (زیوه) له دیهاتی کوردستانی ئیمه (حیرهت) نه یکه ی. ئاو به بارانی
 (زیاد) نه کا (أَمَّا) (من حیث الأصل) له نهنده روونی عه ردی به (اختلاط) ی
 (هایدرۆجین) و (ئوکسیجن) ئاو (ایجاد) نه کا ﴿ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ﴾ به ئاو، خوا
 خۆی وا نه فه رموی: دیاره (بالفعل) (اکثر) ی (حبوبات) به ئاو شین نه بی؛
 ئاو نه بی شین نابئ؛ پاشی شین بوون ئاونه درئ هیشک نه بی؛ به بی ئاو
 (ممکن) ه یا (ممکن) نیه شین بی (العلم عند الله)؛ (جزم) ی (عقلی)
 به (امکان) و (امتناع) لای من (مشکل) ه، (طب) ی (عیون) (جزماً) نه لَین:

(ممکن)نیه (اشاعره) (جزماً) ئەلّین (ممکن)ه چتاقه لا (دلیل)ی
 (قطعی)یان نیه؛ هه چى هیه (جناب)ی (حق) به ئاو (اخراج) ئه
 ﴿زَرْعًا مُّخْتَلَفًا أَلْوَانُهُ﴾ له (ارض)ئ (صالح)و (قابل)ی (انبات)؛ ئەهینیتته
 دهر (انواع)ی (زرع)؛ (انواع)یش (مختلف)ه، (اطوار)ی (کل)یکیش
 (مختلف)ه، به (لون) به (طعم) به (مقدار) ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ﴾ به (قوه)ی (نامیه)
 دهست ئەکا، به (هیجان) (زیاد)ئەکا ئەگاته (نهایت)ی (نما) ﴿فَتَرَاهُ
 مُصْفَرًّا﴾ له بهر ئەم (تفریح)ه (قسم)ئ (یهیج) به (بیبس) (تفسیر)
 ئەفه رموون: ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا﴾ وشک ئەبئ تیک ئەشکی له بال یهک دیته
 دهر ورد ئەبئ (کما هو المشاهد) ﴿إِنَّ فِيْ ذَلِكَ﴾ لهو (مذکوره) (اطوار)یه
 چهند دووره، چهند عجایبه (حبه) بنۆره چیه؟ ئەبیتته چی؟ وه چى لئ دى؟
 ﴿لَذِكْرَى﴾ نازانم به کوردی (مقابل)ی بلّیم چی؟ ﴿لَأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ ئەوانه ی
 دل و (عقل)یان هه بئ، که سئ (تامل) کا له (حال)ی (نباتات)و
 (حيوانات)و (انسان)، (عاقبهت)ی (نما)و (قوهت)ی چیه؟ به (دنیا)
 (مغرو)نابئ، ئەزانئ (متاع)ئ (زائله) دلئ پئ نا به سئ؛ (خیام) ئەلئ:

ئەى دل هه مه اسبابى جهان خواسته گیر

باغى طربت سه بزه ئاراسته گیر

وانگاه به ران سه بزه شه بئ چون شه بنم

بنوشسته و بامداد سهر خاسته

وه هه م میگويه د:

شادى مه طه له ب كى حاصلى عومر ده ميست

هر نره زوخاكى كه يقىادى و جه ميست

احوالى جهان و عومر باقى وجود

خوابى و خيالى و فره بى و ده ميست

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ﴾ (شرح) به (معنى) (مد)و (بسط)ه (أَمَّا) ليره (مد)و

(بسط)ی (لحمي)نیه؛ (روحی)یه دل گوشادییه ﴿صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ وه كى

ئەوانەى سینگ و دلتەنگ و ویک هاتیه؟ (خیر)، (قیاس) لیکناکرین
﴿فَهُوَ﴾ ئەوى خوا دللى گوشادکا، بۆ (اسلام) ﴿عَلَى نُورٍ﴾ (نورای) (عظیم)
﴿مَنْ رَبِّهِ﴾ لە (طرف) خواى؛ (نورای) (الهی) ئەو (نور) لە (پۆنتکین)
زیتەر (نفوذ) ئەکا؛ بۆ (ادراک) ی (اشیا) ی (معقوله) ی (غیر) (محسوس) (ه)
یا لە مەیانى (محسوسات) بزره؛ بە (دقەت) و (قوۋە) یە (منبە) ئەى گاتی؛
بۆ (شرح) ی ئەو (آیەت) (ه) ئەگەر (اهل) ی (وجدانی) بنۆرە (وجدان) ی
خۆت، ھەر (حکم) ئ ھەر (مسئله) یە ھەر شتێ (موافق) ی (میل) و (رای) و
ئارەزووت، نەبێ چۆن دلت پێى تەنگ ئەبێ سینگت ویکدی پھوت گژ
ئەبێ (نفرەت) ی لێ ئەکەى (حظ) ناکەى بى بیەى (بحث) ی لێکەى.
ئەوێ (موافق) ی (میل) و (مزاج) و (مشرب) (ت بێ) (ولو) بزانی درۆیە،
وانیە (کیف) (ت پێدێ) دلت بۆى گوشاد ئەبى سینگت (فراح) ئەبێ،
پھوت (منبسط) چاوت ئەپشکوئ، (حال) ی (حاضر) (هتەر) (زعیم) ی
(المان) (انسان) نیکە لەو (عصر) (ه) (فرد) (ه) بۆ (تعالی) (المان) چى کردو
چى ئەکا؟ ھەمووی (محیر العقول) (ه) بەدخواھانى بێ شەرم و (محابا)
قسەى سووکى لە (حق) ئەکەن (مجنون) (ه) بێ (ذکا) یە (سفلی) یە (وھکذا)
(بعض) ئ (انسان) قسەى نالایقى لە (حق) ئەکا (نظر) بە (هتەر) بە پشیلە
حسابی ناکرێ. کە سیکت خۆش ئەوئ ستایشى ئەکەى یا (امل) (ت پێیتى)
ئەى کە یە (نابغ النوابع) ی (عبقري) گوئ لێ کە (مسیحي) لە (حق) (محمد)
چ ئەلێن؟ بۆ (سورەت) ی (مریم) (ه) و (فەرخ) (ۆلەى) چى ئەکەن؟ دیارە
(میل) ی (فاسد) ئەگەر (استحکام) ی بوو بە (قهر) ی خوا نەبێ (قبول) ی
(ازالە) ناکا. ئەگەر دل خاوێن بوو بە (حسد) و (عداوت) و (حب) ی
(رأسەت) بە (فساد) نەچوو بوو زوو (قبول) ی (حق) ئەکا، ھەرچەندە
گەورەى خۆى ئەیە نیتە ریزی (حق) خواھان (ولو) زۆر (فقیر) و (دون)
(نسب) بن (کبر) و (انانیە) نامێنێ یا نابێ یا (مقهور) ی ئەکات؛ ئەوێ
بە (فساد) چووێ، بە (درجات) ی (متفاوتە) بەو گوێرەیش لە (حق) دوور

ئهکه ویتتهوه. (علمای (نظر) ئهفه رموون: که سنی (علم) له (فکر) و (ترتیب) (مقدمات)؛ یا (مقدمات)ی (مرتبه) وهرگری؛ ئه بێ (تجريد)ی (نفس) بکا له (عقائد) و (تقالید) خۆی پاک بێ له (میل) و (محابا) ئهوجا ئهتوانی (علم) وهرگری؛ (والا فلا)؛ بۆیه (بعض)ه (مؤرخ) ئه لێن: ئیمه خۆمان (تجريد) ئهکهین له هه موو (دین) و (مذهب) (من حیث الإنسانيهت)؛ بێ (نسبهت)ی (قومیهت)؛ ئه و (تاریخ)ه یا ئه و (کتیب)ه داده نێین تا (حق) ب لێن؛ (حقائق)ی (تاریخیه) تیک نه دهین (مستشرق)ه کانی که (أساساً) به (لوث)ی (تثلیث) پیس نه بووین؛ به (میل) و (محبهت) نه به ستراونوه دهر (حق) به (حضره تی محمد)ی له گه ل ئه وانیتر (فرق)یان زۆره (اکثر) قسه ی (منصف) آنه ئه که ن (أما) په گه شینکه یان نه مردیه؛ جار جار شتی ئه هاوینه مه یانه (لکن) ئه و (تجريد)ه به پاستی نابێ (الّا) به (مشقهت)ی ئۆر؛ (علمای (نفس) هه رچه ند له (دخائل)ی (نفس) و (اسرار) و (احوال) به شاره زایی ئه دوین، (أما) له (دخائل)ی پاک نابنه وه؛ ئه لێن: ئه مپۆ (عصر) (عصر)ی (نوره)ه، ئه و هه موو (اکتشافات) و (اختراعات)ه؛ (تائیر)ی ناکا؛ به پاستی (عقائد)ی (زائفه) نابا، (انوار)ی (علوم) ئه و (ظلمات)ه ی لانا دا؛ (الّا) بۆ لای (فجور) و بێ (دینی) ئه پوا؛ چونکی (میل) (ازاله)ی (صعب)ه. ئه بیینی (ذات)ی (ایمان) ئێنێ، (مسلمان)ی باش به (عبادهت) (لکن) (میل)ه که ی نه مرنوه؛ به س وهک سێ بووبی ئاگای لێ نامینێ؛ وانه بێ (حسب الظروف) وهک ئاگری بنکا هه ل ئه بێ (عالم)ی ئه سووتینێ. برام به (بصیرهت) (تتبع)ی (امزجه) و (میول) و (احوال)ی (نفسیه) بکه ئه و جا له (آیات)ی (قرانی) قسه بکه. خه ریک مه به به (منازعات)ی (اهل)ی (سنة) و (أصحاب)ی (عدل) و (توحید) (تائیر) به (مذهب) ئۆر (عجائب)ه من ئۆر بێ (میل) و (محابا) م لام وایه (طالب)ی (حق) م، (قول)ی هه ر (امام)ی که بزانه (موافق)ه (قبول)ی ئه که م ئۆر

(اعتراض) م له (ائمه) ی خوّم ههیه؛ که (ائمه) ی (شافعی) و (اشاعره) ن؛ (مع هذا) یهکی له (علما) ی (مذاهب) ی تر (اعتراض) یان لئ بگری؛ دلم سه غلّت نه بین زۆرم لاگرانه؛ نه وهنده ی (ممکن) م بئ (سعی) له (دفع) ی نه که م. ئیتر (لازم) ه (انسان) زۆر ئاگاداری (احوال) ی (نفسیه) و (اطوار) ی بئ ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ دل رهق ﴿مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ﴾ که ناوی خوا. بهیندرئ به (وحدانیه) دلّیان ویکدی پهلّی نه بین هه لئه چئ (نفرت) و (کراهت) له (دلّیان) (مۆنجه) نه دات گهلّی (منتسبین) ی (تصوف) له (حق) خواو (قران) و (شریعت) وایان به سهردئ؛ نه گهر (سعی) نه که ن بۆ (ازاله) ی نه و (نفرت) و (قسوت) ه مالوێزان نه بین ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (سیدی آلوسی) نه لئ: نه و (آیه) ه له (حق) (حضرت) ی (همزه) و (علي) وه له (حق) ابولهب و کوپی نازل بوه (لکن) (لاشک) (حضرت) ی (همزه) وه (حضرت) ی (علي) له وانه بووین خوا (شرح) ی (صدر) ی کردینه؛ وه (ابولهب) و کوپی له (قاسیه القلوب) آن بووین؛ (لکن) دلم بۆ (سببیه) ی (نزول) ناچئ (سبب) ی (غیری) (میل) چیترا نازانم (آیه) (مربوط) و (منسجمه) (مطابق) ی گهلّی که سه ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ له (قدم) و (حدوث) ی گه پئ؛ گوئ گره (معانی) (ارشادی) له (اسرار) ی بگه (تطبیق) ی (آیات) له گهلّ (آیات) ی (کونیه) بگه (اتخاذ) ی که به (امام) به دلّی خاوین له (منازعات) ی (فرق) ی (اسلامی)؛ نه و جا به پاستی (هدایه) ی نه بین (منشرح الصدر) نه بین. (محقق) بزانه بۆ (حیات) ی (روحی) (نزول) ی (قرآن) گهلّی له (نزول) باران بۆ (حیات) ی (مادی) (نافع) تره نه گهر بکه ویتته ناو دلّت نه ی کا به (ینبوع) ی (حکمه) له وێرا بۆ (أطراف) ی (بدن) (انهار) و (جداول) ی دیت؛ (انواع) ی (مختلفه) له (علوم) له (فضائل) و (شرف) و (ناموس) و (غیره) و (میل) ی (کریمانه) و (رحیمانه) له (نفس) و (هیکل) ی (انسان) شین نه کا؛ ((ثمر) ی بۆ (انام)

دهرته خا ﴿كِتَابًا مُّتَشَابِهًا﴾ به (اعتباری) (آیات) ویک چوویی (متماثل) له (حسن) (لفظی) و (معنوی) هه مووی (بلیغ) و (فصیح) و (موافق) له گه ل (آیات) ی (کونی) ﴿مُتَّانِي﴾ هوندرايه وه پوو له یه ک (یقوي بعضه بعضاً) وه (مشتمل) ه له سه ر دوو (حال) بویه ﴿تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ له (خوف) و (هیبت) ته زوویان به پیستی دادی. (لاشک) نه وه له دلّه وه (نشأت) نه کا نه گه ر دل ناگای لئ نه بین (بدن) ی دی نازانی چ نوعه (خبری) دایه خوا، نه له رزی یان نا؟ ﴿ثُمَّ﴾ پاش ته زوو و مووچرک پیداهاتن ﴿تَلَيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ وا له خو ناچن (غافل) و بین ناگابن به نومیدی (رحمت) ی (الهی) (صاحب) ی (کتاب) دل و (بدن) یان نه رم نه بین، میل نه کا بۆ (ذکر) ی خوی؛ (قلب) که (میل) ی کرد (اعضا) هه مووی دواى نه که وی؛ نه گه ر (میل) ی به (قوه) و (صادق) بی نه مپوش (قرآن) که (چاک) بخووندی (نوعاً ما) (تاثیر) ئ نه کا له دلان (أَمَّا) ته واو نیه (سوق) ی ناکا بۆ (عمل) (وقتی) یه له (پادیق) (اکثر) ی (ناس) گوئی نه گرنه (قورآن) خونددی (امثال) ی (شیخ محمد رفعت) ی (مصری) (تاثیر) ئ له دل یان په یا نه بین گه لئ که س نه هه ژینئ (أَمَّا) زوو به سه ر نه چیئ. (سبب) ی یه کانه له (قوه) ی (قلب) (حرام) خواردنه؛ (حقیقه) زور نه ماوه به (کلی) دل بمن (حکایه) ئ نه که ن له بابم بیستیه؛ نه ویش له جلیزاده (حاجي کاک اسعد) ی بابی نه ویش له بابی (حاجي ملا عبدالله) (ابن الجلي) (شخص) ئ دیتته (خدمه) ئ بابی (یعنی ملا عبدالرحمن) ی جلی (عرض) ی نه کا: (وقت) ئ دلئ خوشم هه بوو (صاف) زور (متلذذ) نه بوو به (مناجات)؛ ئیستا تیگ چووه؛ (ملاحظه) نه که م؛ تاریک نه بین دوو که ل (دهوره) ی داوه، نه و (لذته) و (حال) خو شیه م نه ماوه (مع أنه) چ به خو م (شک) نابهم نه فه رموی: سبه ی وه ره وه به لکوو شه و له خه و شته کم بۆ (معلوم) نه بی سبه ی دیتته وه (خدمه) ئ ی؛ نه فه رموی: وام بۆ

(ظاهر) بوه؛ ٿيوه نان به ته پالہ ٺهڪن؛ (يعني) ته پالہ ٺه سووتيتن له (بدل) دار؛ ٺه و سڀلہ ناني له سر ٺهڪن ڪونهي تيا به دووڪه لي ته پالہ لي له نان ٺه نيشي نانہڪ ٺه ڇوي دلتي تيڪداوه؛ بڙوسيلن نوي بڪره ناني وا دووڪه لاوي مه ڇو؛ دئي به وه سه ره ڇو. (حقيقت) ٺه چيٽه وه ٺه ٽوپيٽه سيل وهڪي فهموويه تي، وا بوه، (بعده) ناني خاوين ٺه خوا دلتي چاڪ ٺه بيته وه ٺه مه وا له (بغدا) (جمع) ٺه له قه چان پارہ به (ربا) وه رنه گرن؛ (معامله) ي پيوه ٺهڪن؛ (مسلمان) آن (رزق) يان لي ٺهڪن (اعاشه) ي پي ٺهڪن؛ ٺايا دل ٺه ميٽي؟ (حاشا). برام (ڪرامت) ٺه گهر (خير) ي (دين) ي تيا بي (قبول) ي ٺهڪم؛ (اما) ڪه سي بلين: (ولي) به (مرشد) ناوي له سر مهرچي بهيندري؛ (حلال) و (زال) ٺه بين ٺه مه ڪو (قبول) ڪم؟ (دين)، (شرع) له گه ل ٺه و گوشتار پهفتار ڪو ٺه ميٽي؟ (جناب) ي (سیدی آلوسی) (بعض) ي (احوال) ي (صوفيه) (ذکر) ٺه ڪا ڪه (قرآن) ٺه بين؛ ٺه هارينن بين هوش ٺه ڪه ون؛ ٺه مه به (بدعت) ٺه زانن (حقيقت) ٺه گهر به دهست ڇوي نه بين، به (منافقي) و (جعلی) نه يي ڪا قسه ي لي ني؛ وهڪي (سعدی) ٺه لي:

تعذر صيحة الواجدین فصا حوا

ومن صاح وجداً ما عليه جناح

من له (وقت) ٺه (عزت) و (تعالی) و (استیلا) ي (اسلام)

(مسلك) ي (تصوف) م لا باشه بڙ (شخص)؛ (اما) (منافق) ي ٺو هه ل ٺه گري؛ وه هم ٺه مڙو بڙ (عالم) ي (اسلاميهت) ٺي راستي (مسلك) ٺه (موافق) ني. ٺه مڙو (امت) اي (مقابل) ي (اوروپي) و (امريڪي) راوه ستي (زعما) ي وه ڪي (هتلر) و (موسولينی) مان پي ٺه وئ؛ ڪارخانه جاتمان (لازم) ه (علم) ي (مخترع) مان گهره ڪه (مع الأسف) هيچ؛ بلتي: يوڪ به لي وهڪي (عرض) م ڪردينه (رعايت) ي (مقتضي الحال) (لازم) تره له (اقوال)

(قوت) (اتحاد) (سعی)، (عطالەت) نه مینی ئەمە خۆیتە **﴿ذَٰلِكَ﴾** ئەو (کتاب)ە (موصوف)ە (مشهور) و (معروف)ە **﴿هُدَىٰ اللَّهُ﴾** (اشهد بالله) وایە **﴿يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾** (هدی للمتقین) که لە (صدری) (قرآن) فەرمووی؛ پاک نهاد، (فطرەت) بە (فساد) نه چوو وی **﴿وَمَن يُضِلُّ اللَّهُ﴾** ئەو وی خوا گومراهی کا، (قرآن) که (هدایەت)ە بۆی بیته (سبب)ی (ضلال) **﴿فَمَا لَهُ مِن مَّارٍ﴾** کەس (هدایەت)ی پێ نادری، زیڕا تا (نرە) بە (استعداد)ی هەبی، ئەگەر زووش نه بی، درەنگ (ایمان) ئێنێ (هدایت)ی بە (قرآن) ئەبی؛ (اما) ئەو وی بە (فساد) چوو لە (قابلیەت) ئەچیتە دەر چارە ناکرێ؛ (تصور) ئەکە ی؟ یەکن وه کی (کلمنصو) (عدوی) (دین) و (عدوی) خوا (فکر) و (وجدان)ی وایی (عن صميم القلب) بلی: تا ئەو (قرآن)ە مایی (انسان) (استراحەت) ناکا (انە) ئەو (قرآن)ە مایی شەپو شۆپ و (فساد)ە. (تصور) ئەکە ی؟ (ایمان)ی بە (قرآن) لە (دائره)ی (امکان) دایی، دیتە (خیال) (فرعون) (ایمان) بە (موسی) بیئێ؟ وه ئەلێ: (الم نریک فینا ولید؟) دیتە (وهم) (ابو جهل) پلنگی (قریش) لە گەل (ابو هریره) و (بلال) و ئەو (فقرا)یانە (مساوات) (قبول) بکا؟ ئەتوو بی وخوا باوڕ ئەکە ی، پادشاهی (صاحب)ی (تاج) و تەخت و (حشمەت) و (کبریا) بۆ کەسێ بە ناوی (مهدی) لە تەخت بیتە خوارێ؟ بە هەموو (دولەت) و (ملەت) و سوپای بکەوێتە دوا؛ ئە ی وای (دەماغ)ی بێ هووودە پوخت و (خیال)ی (باطل) کەرد. (سیدی آلوسی) (سیدنعمانی کوری سیداحمدی دحلان) ئەلێن: (سلطان)ی (عثمانی) بە (تبعیەت)ی (مهدی) ئەگات پاش (مهدی) باز (خلافت) و (ملک)داری ئەکەوێتە دەست پادشاهانی (آل)ی (عثمانی) خانەدانی (عثمانی) نا (شکر) نه بی (منقرض) بوون پەراگەندە ئاوارەیی (دار) و دیار نه (مهدی) هات؛ نه (ملک) و (سلطنەت)ی وان ما! (ریا)کاری یەکیکە (ملا) بە (فساد) ئەبا (الا لله الدين الخالص) **﴿أَقَمَن**

يَتَّقِي بَوَاجِهِ ﴿ به پویی خۆی و به‌س ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ چ (وجه) ئی‌تری نیه؛
بئ ده‌ست و ده‌سه‌لات ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (لاشک) (مقصود) عجز و بی
چاره‌گیانه؛ وه‌کی نهو (شعره) ی نیه:

يلقي السيوف بوجهه و بنحره

ويقيم هامته مقام المغفر

نهو (شخص) ه له‌کئ؟ نه‌وان له‌کئ؟ ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ نه‌وانی گومراهی
بئ (لب) ﴿ثَوَقُوا مَا كُنْتُمْ تُكَسِبُونَ﴾ (نوق) ی (ئمره) ی (عمل) (نوق) ی
(علم) ه ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (امم) ی (سالفه) ﴿فَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ﴾
(عذاب) ی (دنوی) (استیصال) ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له (ظرف) ئ
(جهت) ئ به (خاطر) و (خیال) یان دا نه‌ده‌هات ﴿فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ﴾
(ذل) و (صفار) و (ده‌مار) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (تفضیلات) یان (بیان) کراوه
﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ﴾ (کما وکیفا) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (اعتبار) یان کردبا
هر یه‌ک به (سابق) ی خۆی (لکن) (جهالت) ریی (علم) و (شعور) ی
لئ‌گرتن ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ له (مواضع) ی (متعدد) ه ﴿مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ﴾ (موافق) ی (حال) یان بی بۆ (هدایه‌ت)؛ هر (کلیه) به (مقام) ی
خۆی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (مقصد) و (مراد) له (حزب) و (ایراد) (تذکر) یانه:

من آنچه شرطی بلاغه‌ست با توو گویه‌م

تو خواه نه‌ز سوخته‌نهم په‌ندگیر و خواه مه‌لال

(تصویر) ی (اهوال) و (احوال) ی (قیامه‌ت) گفتوگۆی (رؤسا) و (اتباع)
(لوم) ی (ملائکه‌ت) آن گفتاری پیشه‌وای (اهل) ی (ضلال) (ابلیس) ی پپ
(تلبیس) (لما قضی الأمر) (حقاً) بۆ (عاقبه‌ت) نه‌ندیشان؛ (غایه‌ت)
(نافع) ه، (حذر) نه‌که‌ن؛ که‌س له (حذر) (ضرر) نابینی. (دول) ی (راقیه)
نه‌مۆ بۆ پاش مه‌زار سال تئ‌نه‌کۆشن؛ (حذر) له (خلل) و (نقص) ی
(ملک) داری (قوم) ی خویان نه‌که‌ن ﴿قُرْأْنَا عَرَبِيًّا﴾ (لسان) ی (واضح)؛

(بلیغ) و (واسع) ﴿غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾ بڼ خواره که و پیچه که. نه گهر (بعض) ه
 (کلمات) ی (لغات) ی (اجنبی) یه (قبل نزول القرآن) (عرب) وهری گرتبڼ
 (شکل) هکی (عربی) له بهر کوردی (مستعمل) بووی له (قرآن) دا (واقع)
 بی؛ (منافی) (عربیت) ی نیه، (قوم) له (قوم) وهرنه گرتی؛ ناچاره؛
 نا (شکر) نه بڼ کوردی نیمه (کلمات) ی (عربی) و (فارسی) لڼ وهرگری، چی
 نامینی، نه مه (علامت) ی (زید) ه (مغلوبیت) ه، زویانی خوی بزد کردیه،
 چ (مغلوب) ی (ملک) داری چ (مغلوب) ی (علم) و (صنایع) و (اختراع)
 (مجبوراً) له (غالب) وهرنه گرن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ نه گهر (مراد) به (ناس)
 (عام) له (عرب) و (غیر) ه (عرب) بی (لعل) ه ی (سابق) به (عموم)
 (لعل) ه ی نیره بڼ (عرب) جوانه؛ زڼرا (قرآن) ی (عربی) نه وان بڼ
 (مشقت) (فهم) ی نه کن، (قوم) ی دی نه بڼ (تعلم) ی (لسان) بکن
 نه و جا (تذکر) نه کن ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ له بهر (موحد) و (مشرک) ﴿رَجُلًا
 فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ﴾ بهد (خلق) بڼ (إنصاف)؛ (متخالف المیل) (بخلا)
 هر یه ک به (وجه) ی نه یه وی (استخدام) ی کا نازانی چی بکا، سه خلّت و
 (معذب) و دلته نگ و (حیران) نه بی ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا﴾ (صالح) ﴿رَجُلٍ﴾ به
 (راحتی) (خدمت) ی (سید) ی خوی نه کا بڼ (حیرت) و بڼ سه خلّت ی.
 (سلم) به (خالص) (تفسیر) کرایته وه (یعنی خاصه) چنډ (قرائت) ی
 تریشی تیا هاتوه، هه مووی خوښ (لکن) (قرائت) ی (ورجل سالم) به
 (تقدیر) ی (هناک رجل سالم) لام خوښ نیه؛ یا (تقدیر) ی شتی نه کړی
 (رجل) (مبتدا) وه (سالم) (خبر) ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ وه کی یه کن؟
 (حاشا) ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ له سهر (هدایه) ی خوا و (ایمان) به (وحدانیت) ی
 له سهر (فهم) ی (آیات) و (امثال) ی خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نازان
 که (مساوی) نین؛ که (زل) ی (عبودیت) (راسخ) بوو خزمه تکاری به نده کی
 (ترجیح) نه کا، له سهر (حریت) (غیرت) و (عزت) ی (نفس) ی نامینی؛
 نه گهر که سڼ به (وجدان) بی ی (توحید) له (فوق) ی هه موو (لذا نذ)

(حساب) نهکا، (لکن) نئمه (حرمت)ی نازانین، له (اول)ی (امر)آ به (موحدی) گه و ره بووین؛ (اما) که سنی (دونی) زانوو بهر زه مین، (مقابل)ی که ری گاجووتن سه گن (هیکل)ی به (کمال)ی (زلهت) سهر فروودی بۆ بکا، سبهی (مسلمان) بی؛ بهس له هه موو (موجودات) (ذات)ی (واحد)؛ (واجب الوجود)؛ (علام الغیوب) (قادر علی کل شی) بۆ (عبادته)و (عبودیهت) له (فوق)ی خوی بزانی نه وه (لذته) له (توحید) نه زانی (حقاً) بۆ (حریهت)ی (وجدان)و (راحته)ی (ضمیر) هیچ شت به (توحید) نابی. (حقاً) (مشرک)و (اشباه)یان بی (ذوق)ن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ هه موو نه مرن با (انتظار)ی مردنت نه کهن؛ نه وانیش (نجات)یان نابی ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ﴾ نه تو و نه وان (کما هو الظاهر) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ هه ر چهند (عموم)ی (ملل) له گه ل (رسول)و (سادات)و (کبرا)؛ پۆژی (جزا) (مخاصمه) نه کهن؛ (لکن) لیڤره؛ نه وهی بیته (ذهن) (خصام)ی نه وانه له (خدمته) (سید الکونین)؛ (زمخشری) (رحمة الله علیه) نه لئ: (حمل)ی (خصام) کراوته سهر (خصام)ی (عام)، (کافر) خو به خوئی؛ (کافر)و (مؤمن)؛ (مؤمن) له گه ل یهک وه چهند (روایهت) (نقل) نهکا (اما) (وجه)هکی (کلام)ی خوا؛ (یعنی) لیڤره (دلالت)ی لئ نهکات نه وهیه که (سابقاً) (ذکر)ام کرد (بعض)ی نازانم بۆ (خصام) له گه ل (زمخشری) نه کهن؟ (حقاً) (قول) به (نزول)ی (آیهت) له (حق) (خصام)ی (مسلمان)آن هیچ (معنا)ی نیه، نه گهر (طول)و (تفصیل)ت نه وی؛ (روح المعانی) (مطالعه) که ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ (ذات)ی (واحد)ی (اقدس)؛ (نسبهت)ی (شریک)و (ولد)ی بۆ بدا ﴿وَكَذَّبَ بِالْصُّدُقِ﴾ به شتی که (عین)ی (حق)ه خودی پاسته ﴿إِذْ جَاءَهُ﴾ بی (توقف)و (تامل)و (تدبیر)، دیاره نه وانه گرووی (مخاصم)ن له گه ل (رسالهت په ناه) ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى﴾ (منزل) ﴿لِلْكَافِرِينَ﴾ (کافر)هکان نه وانن؛ به لئ (کافی)یه بۆ وان (سبحان الله) له

بەر (خصام)ی خو به خویی (آیهت) (تائیر)مان تێناکا تا خەریک بین (ترک)ی (خصام)کەین نازانم کێ (استدلال) ئەکا، بەو (آیهت)ە لەسەر (کفر)ی (اهل)ی (بدعت)؟ تەماشای ئەوانە (معتزلی) ئەکەن (اهل)ی (بدعت)؛ (معتزلی)یش ئەوان بە (اهل) (بدعت) و (غواپەت) ئەزانن، (وهکذا) (کل)ی (فرقه)یە خوێ لەسەر (سنة) و رهوشی (رسول) و یارانی ئەزانی ئەوانی تر بە (کافر)یا (مبتدع) (حساب) ئەکا. (جنابی حق) (بیان)ی (خصام)ی (اهل)ی نار ئەکات؛ تا خو مان لە (خصام) پیاڕیزین؛ اما ئێمە تیزتر ئەبین (حتی) لە (مسائل)ی (فقیه) (اختلاف)ی (بعض)ی (ملایان بووێتە (باعث)ی (عداوت) و (تفرقه)، (الآن کان کما کان) لە (هه مووی (مصیبت) تریه کێ وهکی (شیخ ابن سینا) (فارابی) (ابن الرشید) (حتی) (غزالی) (تکفیر) ئەکەن. (ملا)یە (تونس)ی (تکفیر)ی (شیخ محمد عبده) و (سید رشید) (طنطاوی) ئەکا؛ کە ئەوانە (کافر) بن ئەدی کێ (مسلمان)ە؟ (نعوذ بالله) (اساساً) ئەگەر (ملا) رێکبان (امەت) رێک ئەبوون، با ئەو (خصام)ەش بۆ (قیامەت) بی خوا (فصل)ی (قضا) ئەفەرموێ **﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصَّدَقِ﴾** (توحید)ی (کبریائی) (تنزیه)ی لە (ولد) و (صاحبەت) و (شریک) هەر کەسێ بێی؛ دیارە (رسول) سەرداریانە **﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾** بە (عمل)ی (ظاهری) و (باطنی) بە (مقتضا)ی (ایمان) (عمل)ی کرد، ئەگەر (مراد) (مجیبی من الله) بێ؛ (راساً) (رسول) (مراده) **﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾** ئەگەر تەنها بە (ایمان) (اکتفا) بکری (معنا)ی ئەو (جمله)یە چیە؟ ئەو (تصدیق)ی (صدق) بکا ئۆدن دیارە (شخص)ی (واحد) (من حیث واحد) (مراد) نیە. بە ئێ (ابوبکر) و (عمر) و (علی)، (ساتری بزورگەوارانی (اصحاب) لەو گروھەن **﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾** ئەو (ئارەزوو) بکەن **﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾** ئەو (نوات)ی (کرام)ی کە قسەمان لێیانە ئەوانە کە **﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ﴾** پاش ئەو (منقبە) (جليله) چۆن لە (حق)یان ئەگوتری؟ **﴿يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾** جای

(تامل)ه (نظاری) هاویشتیته (اضطراب)؛ چ بلّیین؟ (متعلق)ه به (محذوف)ئ وه‌کی (اکثر) نه‌فه‌رموون: یا (متعلق)ه به پیشه‌وه؛ وه‌کی (ابو السعود) نه‌فه‌رموئ؛ (اما) به (اعتباری) (محوی)، (یعنی) (کلام)ی (سابق) (وعد)ی تیا‌یه؛ (یعنی) وعده‌م الله جميع مايشاءون) له‌گه‌ل لی خوش بوونی (اسوء)ی (عمل)یان کوو (ربط) نه‌خوا؟ (این الثری واین الثریا؟) لای (زمخشری) وا نه‌گه‌یه‌نی نه‌مه‌ش (منقبه‌یه) زۆر گه‌وره‌یه، (انه) نه‌وانه له بهر (غایه‌ت)ی چاکی یان (علوی) (مقام)یان، وه (شده‌ت)ی (خوف)یان (انا اعرفکم بالله و اخشاکم منه) (زله) به گونا‌ه‌ی زۆر گه‌ وده ئه‌زانن، وه (جنابی حق) (نظر) به (تقریبان) (حسنه)ی وان به (احسن) (قبول) نه‌کا، بۆیه نه‌فه‌رموئ: ﴿وَيَجْزِيهِمْ أَجْرُهُمْ﴾ (ثواب)یان پئ (عطا) نه‌کا ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ مه‌موو (حسنات)یان به جزایه (احسن) (جزا) نه‌دا وه (سیدی آلوسی)فه‌رمووده‌ی (زمخشری) په‌سند نه‌کا وه (رد) له (ابو حیان) نه‌دا نه‌فه‌رموئ: (تقریری) (زمخشری) (اعتزال)ی تیا نیه (حقیقه) وایه (مراد)ی (بیان)ی (معنا)ی (حق)و (مربوط)ی (آیه‌ت)ه، خوا (جه‌زای بداته‌وه) (باحسن ما‌کان بعمل) ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ (کافی)و (وافی)یه چ (حاجه‌ت) به (شرکا) نیه. (جزای) (محسن) نه‌دا (مسیء) (معاقب) نه‌کا؛ ئا‌گاداری (عباد)ی (خلص)ی خو‌یه‌تی ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ به (اله)ی (عاطل) (باطله). (سبحان الله) نه‌و (نوع)ه (تخويف)ه (سلاح)ی کونه (کافر)ه‌کانی (قدیم)ه؛ به (رسول)ه‌کانیان به‌و (نوع)ه نه‌گوت: وه (مسلمان) آن له‌وانیان وه‌رگرتیه؛ وه‌کی (پاپیون)آن؛ (لاله الا الله) (مؤمن)ی (فقیر) به (اولاد)ی وردکه‌وه؛ پارچه پارچه نه‌که‌ن، له خودا ناترسن؛ (اما) ناویرن که‌له‌دارئ له‌سه‌ر (قبر)ئ ببه‌ن؛ (محقق)یان‌ه؛ پئ‌یان نه‌نوئین ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ که‌سئ وابئ بت و (اصنام)و

(تعاثل) و (غیر)ہ وا بہ (مؤثر) بزانی کہ (ہدایت)ی پیئ ئہدری کہی
 (قابل)ی (ہدایت) ئہبی؟ ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ (ہذیان)ی وای
 (تاثیر)ی تیئناکا ہزار (بلا)ی بیئتہ سہر لہ خوائ لہ (قواعد)ی
 (طبیعت)ی (فطریہ)ی ئہزانی ریئ بزناکا، نہ بہترس نہ بہ (طمع)،
 ئہزانی (دنیا) (دار)ی (بلا)یہ، نہ بہ (رسالہ)؛ نہ بہ (ولایت) نہ
 بہ (فسق) نہ بہ (صلاح) (دنیا) لہ (قواعد)ی (عامہ) دہرناچی وہئہزانی
 (فوق الطبیعة) ہر خواہیہ. (ایمان) کہ چووہ ناو دل لہ (فکر) و (نظری)
 (صحیح) بوو ناچیتہ دہر؛ بویہ لای من بو (مؤمن)ی (صحیح ایمان)
 (سوء)ی (خاتمہ) نیہ، ئہوہی (العیاذ باللہ) لہ سہرہمرگ (العیاذ باللہ)
 (کفر)ی لی (ظاہر) ئہبی، (اساساً) (ایمان)ی فروت بوہ، (حاجت) بہ
 سہرہمرگ ناکا. گہلی ہن، (مرشد) (متقی) بہ (عبادت) کہ نہختی
 سہخلت بوو ئیشہکہی بہ (کیف) نہبوو ہزار (کفر) ئہکا. ئہوانہ وہکی
 (ابلیس) (کفر)یان (مستور) بہ (حادثہ) دہرئہکہوی؟ وہکی ناگری
 (کفریت) (منتظری) (دلک) و (تماس)ہ. لہ ہمووی (مصیبت)تر
 (جہلہ)ی (طرق)، (مؤمن)ی (ضعیف العقل) بہ (سلب)ی (ایمان)
 ئہترسینن بو (نیل)ی (مراد)ی خویان. بہلی (نائلی)ی (مراد) بوون لہ
 (عالم)ی (اسلامیت) (عقل) و (علم) و (ایمان) (صحیح)یان نہہیشٹ
 ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ؟﴾ بہلی (غالب)ی (ذی انتقام)ہ لہ (اعدای
 (عباد)ی (مؤمن) (صحیح ایمان) تۆلہ ئہستینی. ئومیدم وایہ لہ و
 (سفلہ) و (جہلہ) (انتقام)ی (دین)ی (اسلام) بکاتہوہ (دفع)یان کا (والا)
 ئہوہندہ تروسککش نامیتنی. (حقاً) (عزۃ)ی (ذی انتقام)ی (قوہ)ی
 (قاہرہ)ی خوی (عن قریب) شہپی (عرووس) و (المان) و (ایطالیا) و
 (فرہنسہ) و (انگلیز)ی لہسہر (مسلمان)آن (دفع) بکا، (اتحاد)ی بخاتہ
 (بین)ی (فرق) و (عناصر)ی (مسلمان)آن چیدی نہبتہ ژیردہست و
 (ملعبہ)ی (اجانب) ﴿لَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ لہ (جواب)دا

﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ خودا (خلق)ی (سماوات) و (ارض)ی کردیه، له سهر ئه م
 (اعتراف)ه ئه و (نوع)ه (هذیان)ه ئه که ن؛ خواپه رستی به (اله)ی (مزعومه)
 ئه ترسینن؛ (عبادهت)ی (تمائیل) ئه که ن (سبحان الله) چه ند لیک دوورن!
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (جزم) دینن (دائر) به (شان)ی
 (اله)ی خۆتان ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾ (ازاله)ی ئه که ن
 نایه لن به سهر ما بی ﴿أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ﴾ (مقابل)ی (ضر) ﴿هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ
 رَحْمَتِهِ﴾ نه یه لن پیم بگا، (انه) بی گرن (حاشا) چیان پینا کرئ ﴿قُلْ
 حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ (حاجهت)م به که سی تر نیه (العیاذ بالله) (اتخاذ)ی که م به
 (اله) ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ (اعتماد) ئه ده نه سهر ئه و (شرک) و مرکبان
 به (خاطر) دانایه؛ ئه بی (توکل) چاک (فهم) کرئ له بهر (سوء)ی (فهم)
 گه لئ که س به (فساد) چوون (امهت) دامالاً؛ وه گه لیکیان (اعتماد)یان
 له سهر (غیر)ی خوا پتره (توکل) (بعدکمال الأسباب) (ارتباط)ی (قلب)ه
 به خوا زیرا (انسان) (علم)ی (محیط)ی نیه بی هیزه (علي کل حال)
 (احتیاجی) به (امداد)ی خوای مه یه. (امامی عمر) (سؤال)ی فه رموو
 (متوکل) کئیه؟ خۆی (جواب)ی دا؛ ئه وانه تو ئه هاویننه عهردی به ئومیدی
 خوان، بۆیان شین کا وه پی بگا وه (استفاده)ی لی که ن ﴿وَعَدُوا لَهُمْ
 مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ (اما) (مغرور) مه بن (ویوم حنین اذا اعجبکم
 کثرتکم...الایه) (حقاً) (قرآن) (هادی)یه گه ر تئ ی بگه ی پین گه ی ن ﴿قُلْ:
 يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ له سهر (حال)ی خۆتان له (عداوت)، چی
 ئه که ن له (عليه)ی من بی که ن بی (منهت) بن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بنوپی (رئیس
 المتوکلین) چ (سعی)یه کی کردیه به چ (جهد) و (سعی) به (مقصد)
 گه یشته ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ له (دنیا) و (آخرهت) ئه زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
 يُخْزِيهِ﴾ (رهزیل)ی ئه کا ئابرووی ئه با، ئه مه له (دنیا) ﴿وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُّقِيمٌ﴾ (دائم) ئه مه ش له (آخرهت). خوا (عن قریب) (خزیه) به سهر ئه و
 (اعدای) (دین)ه دا بدا ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ (قرآن)ی (کریم) (ذکری)

(حکیم) ﴿لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ نہ خوا نہ توو بۆ (نفع) ی خۆتان نیہ (مقصد)
 (نجات) ی (بشر) ہ لہ (ذل) ی (شرک) و پاکیانہ لہ (اقوال) و (فعال) ی بہ
 دوپیس ﴿فَمَنْ اهْتَدَى﴾ بہ (قرآن) (اتباع) ی بکا ﴿فَلَنَفْسِهِ﴾ قانزاجی خویہ
 تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ (ایمان) ی پی نہ بی (عمل) ی پی نہ کا ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾
 (ضرر) ی (عائد) ی خویہ تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (مسلط) نی (جبرت) ت
 پی ناکری (ہدایت) یان بدہی، (تبلیغ) لہ سہر تویہ (الحق) بہ (حق) (ادا) ی
 (رسالہ) ت نہ کہی۔ نازانم پیغہ مہر لہ سہر نہو (منقبہ) ی خوی بۆچی وہ کی
 (بعض) ہ (شیخان) نہ بوہ (مقلب القلوب)؟ بلیم: چی؟ (ادعا) زورہ (اما
 مع الأسف) بن (اثر) ہ ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ (قبض) ی (ارواح) نہ کا خوا
 نہو خوابیہ نہو (مسلط) ہ لہ سہر (ارواح) و (اشباع) (تصرف) یان تی نہ کا؛
 بہ مراندن و خواندن و (احیا) و (اماتہ) ی (علم) و (ادراکی)؛ نہوہ لہ سہر
 نہوانہ (وکیل) ہ، (حسب المشیہ) (ادارہ) یان نہ کا؛ خوا (روح) نہ ستین
 ورنہ گری؛ بتی (جماد) ی بی (روح) چی پی نہ کری؟ ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾
 (وقت) ی مردنی (نزع) ی (روح) لہ (بدن)؛ بۆ (روح) یش مردنہ؛ بۆ
 (بدن) یش (غایہ) ی (روح) لہ سہر (جوہر) ی خوی نہ مینی، (بدن)
 (تفرقہ) نہ کات، بہو (نوع) ہ کہ (تحریر) کرا (ربط) ی (آیہ) بہ (ماقبل) ی
 زور جوان دہرنہ کہ وئی، (حقیقہ) (امامی رازی) (نظم) ی (آیہ) ی لہ گہل
 (ماقبل) ی زور باش و (حسن) دہر خستیہ، (رحمہ) تی لی بی۔ (حین الموت)
 (روح) (علاقہ) ی (ادارہ) ی لہ گہل (بدن) نامینی ﴿وَالَّتِي لَمْ تُمْتْ فِي
 مَنَامِهَا﴾ (اما) (وفات) ی (روح) (حین النوم) (نوع) ہ (حجاب) ہ کہ
 بہ سہریان دی؛ (شعور) ی لہ (جہت) و (طریق) ی (مشاعر) ی (ضاہرہ)
 نامینی (اما) (ادارہ) ی (بدن) (ظاہر) و (باطن) لہ جی خویہ تی،
 (دقات) ی (قلب) (تنفس) (دوران) ی (دم) (ماظمہ) ہ مووی ئیشی خوی
 نہ کا (وکذا؛) (ماسکہ) (غازیہ) (نامیہ)؛ (مولدہ) (قوا) ی (نباتیہ)

گشتی ئیش ئەکا ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ نای نۆزێته‌وه به‌ر
 (بدن) له‌و (حیات) ه ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَىٰ﴾ (نائه)، (قبض) و (ارسال) ی هه‌ر
 له‌ناو (بدن) ه ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (بعده موت) ه (كل نفس ذائقة الموت)؛
 یاخود خودای (تعالی) ن (نفس) ی (قابلیه‌ت) ی مایی (ادنی قابلیه‌ت)
 (هدایه‌ت) ی ئەدا به‌ (روح) ی (علم) و (ایمان)؛ (قوه‌ت) ی ئەداتن، (تربیه) ی
 (بدن) به‌ (اعمال) ی (صالحه) پێ‌ئەکات ئەگه‌ر (قابلیه‌ت) نه‌ما مردنه‌؛ چیتەر
 نا؛ (محروم) ه له‌ (حیات) ی (معنوی) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 به‌لێ (تفکر) نۆر باشه‌ (مدار) ی (حیات) ی (علمی) یه‌ (فرق) ی (انسان)
 له‌گه‌ڵ (حیوان) به‌ (تفکر) ه، (انسان) سێ (نفس) ی هه‌یه‌: (نفس) ی
 (نباتی) (عیناً بدن) ی (انسان) وه‌کی (نباتات) و (اشجار) به‌ (قوا) ی
 (عامله) (اداره) ئەکرێ؛ ئەخوا (هظم) ئەکا (نما) ئەکا؛ (روح) ی
 (حیوانی) ناگای لێ‌نیه‌؛ بێ (ادراک) ه، (نفس) ی (حیوانی) هه‌یه‌، وه‌کی
 (سائری (حیوانات) ی (راقیه) (مدار) ه بو (حس) و (حرکه)، (شعور) به‌
 (نافع) و (ضار) (مدرك) ی (لذته‌ت) و (الم) ی (حسیه)، (نفس) ی (انسانی) ه
 (مدار) ی (ادراک) ی (کلیات) و (تفکر) و (انتاج) له‌ (مقدمات) وه‌ (تدبیر) و
 (اداره) و (سیاسه‌ته)، ئەم (سێ) (روح) ه ئێکنین، (یعنی) یه‌ک (نفس)
 له‌ (انسان) ئەو (سێ) (عمل) ه ناکا، (والا) ئەبا هه‌موو شت به‌ ناگاداری
 بکری (معانه) ئەبینی (نما) ئەکا چ (شعور) ی پێ‌نیه‌؛ (تمثیل) و (تحویل) و
 (تولید) و (جلب) و (دفع) ی (مواد) ی (نافعه) و (ضاره) له‌ ئەنده‌روونی
 (انسان) بێ‌ناگاداری وی (جریان) ئەکا وه‌کی (شیخی بابلی) ئەفه‌رموێ:
 شیئت (روح) ی (انسان) لێ (انتقال) کردیه‌، چوویته‌ (عالم) ی (برزخ)
 (یعنی) (اثری له‌ (بدن) دانه‌مايه‌، (اداره) ی (بدنی) (نفس) ی (نباتی) و
 (حیوانی) ئەیکات. (تقلید) رێی (فکر) ئەگرێ، (میل) و (حب)
 ئەیکوژی؛ (تربیه) ی (سوء) به‌ (فساد) ی ئەبا. ئەگه‌ر (مربی) (حسب
 الفطرة) (اداره) ی بکا نۆر باش ئەبی. ئەگه‌ر (انسان) (فرق) ی (حال) ی

بہ (خبری) و نوستن بکا کوو (جماد) نہ پهرستی؟ (حقاً) و (قرآن) ی (عظیم
 الشان) دهرکھی (تفکری) بۆ (عالم) کردیتہ وه، نہ و (آخری) (سوق) ی
 (انسان) نہ کا بۆ (فکر) و (نظر) و (اعتبار)؛ (تامل) له (آیات) ی (انفس) و
 (آفاق) له و (جہت) ہ به (تقلید) راضی نیہ؛ (لکن) (شرط) ہ (شرائط) ی
 (نظر) بزانین؛ (یعنی) (علم) ی (منطق) باش (ضبط) کہین بہرئی
 شت زانینا (سلوک) بکہین ﴿أَمْ اتَّخَذُوا﴾ (زمخشری) نہ فہرموی: بل اتخذوا
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ بی (ایذن) و (رضا) ی خوا (زمخشری) وائہ فہرموی؛
 دیارہ نہ ویش (قول) بہ (شفاعت) نہ کا، (اما) (بدون) ی (شرط) ی (اذن)
 اللہ للشفاع وكون المشفوع له (مرتضی) نابی ﴿قُلْ: أُولَٰئِكَ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 (شفعاء) ہ کان ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ (مالک) ی ہیچ نین ﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ (ادنی)
 (ادراک) یان نیہ، (جماد) ی (لاحی) لایعقلن ﴿قُلْ: لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾
 نہ گہر ووتیان: نئمہ نہ و (اصنام) ہ به (شفعاء) نازانین، نہ وائہ (تمائیل) ن
 بۆ (نوات) ی (مقدسہ) نہ وان (شفیع) ن؛ (انہ) نہ وان نہ پهرستین تا تکامان
 لای خوا بۆ بکن وه دہلین: (انسان) (منجس) ہ (حد) ی نیہ سہرہ خۆ
 خوی بپهرستی؛ (امداد) ی لی بخوازی؛ نہ بی ی کی (مقدس) چ له (بشر) چ
 (غیر) ی (بشر) (واسطہ) بی نہ وی بپهرستین نہ و تکاکارمان بی لای خوی
 گہرہ (فکر) یکہ (انہان) له (دناست) ی (شرک) پاک نہ بوونیہ وه،
 (شرک) ہر (شرک) ہ (اشکال) ی نہ گوپی؛ تو (یا محمد) بفہرمو:
 (شفاعت) ہ موی بۆ خواہ، نہ وہی خوا (ایذن) ی نہ دا ناتوانی
 (شفاعت) (بکا)؛ (ولو جبرئیل) ی (امین) بی (اقرب الخلق الی اللہ) بی
 کہ وابت ہر خوا بپهرستن؛ (والا) کہ س بہ فریاتان نایہ نہ وہی لای خوا
 (مقرب) بی بہ (اذن) ی بہ فریادی خوا پهرستان دئی ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ (وما بينها بطريق الأولي) چونکی (محتاج) ی (حیز) و (مکان) ن یا
 له (ارض) یا له (سما) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ﴾ (لا الی غیرہ) ﴿تَرْجِعُونَ﴾ ہر نہ وائہ

(مرجع) ه کەس نیە (مالک یوم الدین) خۆیەتی و بەس ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ اللَّهُ وَخُدَّهٗ﴾ (لا شریک لہ لا الہ الا اللہ) ﴿إِشْمَازَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (قبض) ئەبێ (نفرەت) ئەکا، (اشمازانای وان (مقابل)ی (قشەری) (مؤمن) ئەنە. (واقعاً) ئەمە لە ناو (مسلمان) آئیش زۆرە؛ (مرحوم) (سیدی آلوسی) (دائرا) بەوانە (بعض) ه قسە ئەفەرموی؛ لە دواى وی گەلێ پتر ئەلێن، هەر (بحث) یان لێنەکەین باشە ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ تەنھا؛ یا لە گەل (ذکر)ی خواى ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (آنا) (کیف) خۆش ئەبن (سبحان الله) (ابن فارض) ئەفەرموی: (ولو حضرت لي في سواك ادارة على خاطري سهوا، حكمت بردتي) یادى (غیری) خوا (حتی) بە (سهو) بە (مرتدي) ئەزانى، (اتباع)ی (جهله)ی (صوفي) یان چۆن گوێان چیان لێ هات؟ (نعوذ بالله من الشرك والردة) ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خالق) و (باريء)ی ئاسمانان و (ارض)ی ئاگاداری بە هەموو شتی ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ (منجمله) (جنابی رسالەت) و (معاند) ه کانی ﴿فِيمَا كَانُوا﴾ لە (دنیا) ﴿فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ پۆژى (جزا) هەر ئەو (حاکم) ه؛ ئەوێ پۆژى ئەو (نوع) ه (خصام) ه نامینی، (حق) و (باطل) ئاشکرا ئەبێ ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ (تجاووز) یان کردبوو، (حتی) (قبول)ی (احکام)ی (بدیهیه) یان نەدەکرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هەمووی: (ظاهر) و (باطن) ﴿وَمِثْلُهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئەیان کرد بە (فدیە)، بێی لە (عذاب)ی ناخۆشی پۆژى (قیامەت) (نجات) یان بێی (اما) ئەوێ پۆژى (فدیە) نیە؛ (ممکن) ه لە (دنیا) (فلس)ی بدیهیه (مستحق)ی بۆت ببیتە (فدیە)، (باعث)ی (نجات) نە (فدیە) نە (شفاعەت) بۆ وان نیە. (شفاعەت) بێی بۆ کەسێ (اذن) لە الرحمن و رضى له قولاً ئەبێ (والسلام) .

﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ وایان گومان نه ده برد ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ (کسب) دیاره (نفس) ی (قصد) نیه به لکو (متعلق) ی (قصدي) یه ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ (احاط) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (جزای) ی ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ با (حذیفه ی بن مغیره) (داخل) بی؛ نه و جوړه که سه نقدن (ضرر) هکیان پښه کیی ﴿دَعَانَا﴾ نه پارینه وه له بهر خوا خوايه هاوار؛ (توبه)، (یاریی) له و ته نگانه یه م قورتار که ﴿ثُمَّ إِذَا خَوْلَانَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا﴾ بی کهش کهش و بین خوونی جگه را؛ بوه دهوله مهند و (صاحب) ی (خدم) و (حشم) ﴿قَالَ: إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ وه کی (قارون) ی ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ به (علم) ی (کیمیا) (تجارهت) (فلاحهت) (علم) ی (اقتصاد) به لئ نه بینن (شخص) ی (فقیر) (سعی) نه کا دوله مهند نه بی له قورکاری نه بی به (تجار) له دهریه دهری نه بیته (صاحب) ی کوشک و سهر؛ (اما) که ستر وه کی وی (سعی) نه کا نانی به دوی پاناگا؛ بو؟ یا (عین) ی نه و (شخص) ه لئ ی نه گورئ نه وی دهستی بو نه با؛ بوی نایه؛ وه کی (تورک) نه لئ؛ (شانس) ی نامینن نه مه چیه؟ دیاره له ژیر په رده (اداره) یه هه یه له نیمه (مجهول) ه، که له و (جهت) ه (مساعده) نه کرا تی کوشین بی (فائده) یه. ټیکوښه (سعی) که (دوله) مهند بووی (مفرور) مه به (اعتماد) ت له سهر خوی بی؛ (زهمان) ی (فقیری) له بیرمه که (احسن کما احسن الله الیک) ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (حقیقه) (امتحان) ه که م کهس له و (امتحان) ه دهرنه چی. هاته وه یادم؛ پیاوئ مه بوو (رسوله کورده) یان پښه گوت؛ (مسلمان) ی باش (کاسب) (اما) (فقیر) (دائم) رووت و برسی؛ پوځی ووتی. له خه و ما دیم؛ (انسان) ی (ضعیف) رنگ زهرده که وتبوه ناو دهقنه یه تا بن هه نگلی، ووتم: (قوریان) ت بم نه توو کئی؟ ووتی: نه من (طالع) ی تووم (دخیل، امان) وهره دهری قولم گرت (قوهت) م دایه بی هینیمه دهری (فائده) ی نه بوو تا من (قوهت) م دایه نه و ته کانی خوی نه دا بیته دهر، نقومتر نه بوو؛

(آخر) پێله‌قه‌کم به ته‌پله‌که‌ی سه‌ری دادا له قورپیدا (ختم) بوو؛ نه‌وجا نه‌ی ووت: (قط) به‌ته‌ما نیم تیر به‌زگی خۆم بخۆم (حقیقه) زۆر نه‌چوو له‌سه‌ر نه‌و (حال) ده‌ش کۆر بوو (نعوذ بالله)، نه‌مه (قصوری) چیه؟ (خلاصه) (تقلبات) (ده‌مر) (اوضاع) (بشر) (محیر العقول) (حال) (دنیا) نه‌وه‌ی له (صالحات) (صرف) کا باشه؛ (والا وپال) ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نازانن وایه؛ (قسم) ئ به (خیری) (محض) (نه‌زانن، (قسم) ئ به (شری) (محض)، زۆریان پێی (مغرور) نه‌بن ﴿قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (امم) (سالفه) وه‌کی (قارون) و (مارون)؛ (الآن) یش نه‌و (نوع) (قائل) زۆن ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له (متاع) (دنیا) ﴿أَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ (قارون) به‌عه‌ردا چوه‌و خوار (قوم) ئ (مال) له (مصلح) (عامه) (صرف) ناکه‌ن (رزیل) و پرسوا نه‌بن زۆر ده‌ست و (خائب) و (خاسر) ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ﴾ (قوم) (حاضر) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ وه‌کی نه‌وانی پێشی بێ (شک) تووش نه‌بن نه‌مرو نا سبه‌ی ﴿مَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ له ده‌ست ده‌رنه‌چن، قورتار نابن گرفتار نه‌بن نه‌وانی نێمه‌ش وا ره‌فتار نه‌که‌ن؛ (اثری) (سیء) بیان نه‌وا ده‌رکه‌وتوه ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (حسب) و (نسب) و خانه‌دانی و باب و (قوم) له (ده‌وله‌مندی) (دخل) ی نیه زۆر بووه کورپه‌ گاوانی بووینه میری میران (صاحب) (حشمه‌ت) و (مکنه‌ت) و جا هو (جلال) ﴿وَيَقْدِرُ﴾ (لمن يشاء) زۆر ده‌وله‌مندی وا بوه (آخری) له برسان مردیه؛ (دنیا) (عبری) زۆره؛ (سبحانک یا ربی) نه‌مسال یه‌کیکم له (احفادی) (عبدالعزیزخان) (امپراطوری) (عثمانی) له هه‌ولێر دیت؛ (انتظار) (انعام) (مولودی) نه‌کرد (وقت) یکیش (کائنات) چاوی له ده‌ستی وان بوو! ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ دیاره نه‌وه‌ی (مؤمن) بی نه‌بی به‌چاوی (اعتبار) ته‌ماشاکا؛ (لازم) به‌نۆپنه‌ (امم) (اجنبی)، چ نه‌که‌ن؟

چون بہ (عمومی) دولہ مہند نہ بن؟ بۆ (تعالیٰ) (امہت)ی خویان؛ کوری
(صرف) نہ کہن؟ (امم)ی دی سہرو مالی خوی بۆ (حکومت)ی نہ وی
(حکومت)یان نارام و (راحت) لہ خو (سلب) نہ کہن بۆ (حفظ)ی
گہورہیی و (مکانہت) (امہت)یان (بین الأمم)؛ وہ کی (روح) و (جسد)ن،
(مع الأسف) (مسلمان) وانین، مہنگہ لسی بہ بدہنہ (حکومت) وا نہ زانن
تالان کرین، (فقیر) و (ضعفا)ی (امہت) لہ ہر (حال)ی ناخوش و
(رہزیلانہ) دابن (رجال)ی (وقت) (امیہت)ی نادہنن؛ بہس بۆ (رفاہ)ی
(منسوبین)ی خویان خہریکن، خوا (عاقبت)ی (خیر)کا (آمین)۔

﴿قُلْ: يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (اسراف)تان لہ گوناہان
کردیہ، (انہ) (غدر)تان لہ (نفس)ی خوتان کردیہ بہ (سینات)تان
(نفس)تان (ملوث) بوہ۔ (اسراف) یا (حقیقہ) لہ (افراط) کردن لہ
(خرج)ی (مال)، (مجازاً) لہ (غیر)ی (استعمال) نہ کریں؛ یا (بنا) لہ
(قول)ی (راغب)ی وہ کی (سید) (نقل)ی لئ نہ کا، (اسراف) (تجاوز)ہ
لہ (حد) لہ (کل)ی (فعل)ی (انسان) بیی کات با لہ (انفاق) (اشہر) بی،
(یعنی) نہو (شہرت)ہ (منافی) (عموم)ی (سابق) نیہ وا دہبی (لفظ)ی
لہ شتی (مشہور) نہ بن لہ شتیدی (استعمال) ناکریں یا کہم (استعمال)
نہ کریں، (مع انہ) تیای (حقیقہت)ہ نہی (عباد)ی (مصرف) ﴿لَا تَقْنَطُوا مِن
رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناٹومیدو (مایوس) مہ بن، (آیہ) وہ کی (بخاری) و (مسلم) و
(سائری) (کبار)ی (محدثین) نہ فہرموون لہ (حق) (جمع)ی لہ (کافر)آن
(وارد) بوہ، کہ لہ (استماعی) (آیات)ی (وعید) ہاتینہ (یاس)ی؛ خوا نہو
(آیہت)ہی لہ (حق) وان (نازل) کردیہ؛ نہز (جملہ)ی وان (وحشی)
(قاتل)ی (حمزہ)ی بوہ، نہ لئین: (رسول اللہ) زقر (کیف)ی بہو (آیہت)ہ
ہاتینہ (حقاً رسول اللہ) بوہ بن (غل) و (غش)ی؛ (والا) بہو (آیہت)ہ
(مسرور) نہ دہ بوو، (مع انہ) (شامل)ی (قاتل)ی مامی بوہ نہو مامہی لہو
(وقت)ہ کہ تیای کوڑزایہ (وبنا) لہ (روایت)ی لہ (امام) دہرحق (جمع)ی

ہاتھ؛ (مسلمان) بووین؛ نوابہ لہ بہر (عذاب) و (شدت)ی (قوم) بہ
 (فتنہ) چووین؛ خویان (خیال)یان کربہ و دہر (حق)یشیان گوتراہ؛
 (خوا لہ وائہ خوش نابی) (امامی عمر) خوی ئو (آیت)ہی ئو نووسی، بۆ
 (عیاش) و (ولید) و (رفقا)یانی نووسی؛ ئو جا ہاتن، (مسلمان) بوون ﴿إِنَّ
 اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ (قتل) و (زنا) و ئوہی لہ (زمان)ی
 (جاهلیت)یان دا کرببی (و) ہم (ردت)، (یعنی) (خطاب) (خطاب)ی
 (عام)ہ ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (حقیقہ) لہ گہل (آیات)ی (سابقہ) نۆر
 (منتظم) ئہبی۔ ئو وان (خطاب)یان لہ گہلہ با (وجود)ی ئو ہموو (لجاج) و
 (عناد) و نا (لایق)ی کہ دہریارہی خوا (رسول)یان کربہ؛ (استعطاف)یان
 ئہ کا (استعمالہ)یان ئو فہرمووی لہ سہر ئو ہموو (حال)ہ (تہدید)یان نا کا
 ئو فہرموئی: (مایوس) مہبن ئو مہ ہمووی بہ (اعتبار)ی (عنوان)ہ و ہرن
 (ایمان) بیتن، خوا لہ ہموو (اسراف) و (تجاوز)تان خوش ئہبی و لہ گہل
 (آیت)ی ﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا
 تُنصَرُونَ﴾ نۆر (مطابق) و (موافق) و (منتظم)ہ۔ باوہر مہ کہ کس
 لہ (زمان)ی پھیغہ مہری (اسراف)ی (علی نفسہ) کرببی بگاتہ (درجہ)ی
 (یأس) تا بہو (نوع)ہ (خطاب)ہ (استعمالہ) بکری قہی نا کا، با خوا
 لئیان خوش بیی؛ (لکن) لئیرہ (مقصود) نین (موافق)ی (نظم) و (مقام)
 نیہ (علمای) ئیمہ بہ (امکان) و (تجوین) ئہلین: بۆ خوای ہہیہ؛ بئ (قید) و
 (شرط) لہ گوناہکاران خوشبی (آیت)ی ئیرہ (دلالت) لہ (بالفعل)ی
 ئہکات و (زمخشری)ش لہ چہند جئ شتی وا ئو فہرموئی؛ ئہلین: ہہرچی
 (ممکن الوجود)بی (ولو مستحیل)یش بئ (نظر) بہ (قدر) و (ملک) و
 (جبروت)ی (کبریائی) (جوانی) ہہیہ؛ بی کات؛ (اما) (حکمت) (مانع)ہ
 (یعنی) ئو وانہ (ممکن)ی (بالذات)ن (ممتنع)ی (بالغیر)ان، ئو وانی مہش
 وا ئو فہرمون، (غایت)ی ئہلین: (مانع)؛ (وعدہ) (وعید)ہ بہلئ وایہ ئہ گہر

(نظر) به (غنا) (ذاتی) و (قهر) و (غلبه) کی نه لئی چی نه وی بی کا نه بی کا (فمن یملک من الله شیئاً) (رای) (زمخشری) له گه لئ جئ زور جوان و (موافق) ه، نازانم (معتزل) ه کانی تر وان یا (نوع) ئ ترن؟ (کتیب) یان لامان نیه. (امام فخر الدین) بو (تعمم) ی (غفران) له (حق) (اهل) ی (ایمان) شتی نه فره موی، ناخوش نیه (که نه وانه ی له جهنم) دا (مده) یه که م یا زور (عذاب) نه برین (بعده) قورتار نه بن نه وانیش (مغفوران) که وابی (غفران) (عام) ه چ بی (عذاب) چ (بعد العذاب) بی ﴿اتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وه کی نه وانه ی (سبق) یان لیقان کردیه (وسبق لهم البشری) ﴿مَنْ رَبَّكُمْ﴾ (ذاتاً) (قرآن) بو نیوه (نازل) بوته سهر (حضره تی رسولی اکرم) ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ له ناکاو ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ ناگاتان له خو نیه بی (خبر) ان له هاتنی نه گهر (مؤمن) ی (فاسق) ی (فاجری) (مسرف) ی (مراد) نه بی نه بی فره موی: (افعلوا ما شئتم فقد غفرت لكم) وه کی له (حق) (اصحاب) ی (بدر) گوتریه (لا اله الا الله) (لیها العباد المسرفون علی انفسهم) به و (نوع) ه (ارشاد) تان نه که مین ﴿أَنْ تَقُولَ﴾ (کراهة) (ان تقول) پیمان ناخوشه تووشی نه و (حسرات) ه بن ﴿نَفْسٍ﴾ که (عذاب) ی بیت ﴿يَا حَسْرَتِي﴾ هاولرته له خوی مال ویران و خانه خشتوور ﴿عَلَى مَا فَرَّطْتُ﴾ له سهر (تقصیر) ﴿فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ له (طرف) ی لای خوی ﴿وَإِنْ كُنْتُ لِمَنِ السَّاخِرِينَ﴾ له وانه ی (استهزاء به خولو) (رسول) نه که م (والساخر) که لئی وه رگتیرا نه بیته (خاسر)، بایم نه بی فره موی: رۆله قهت نووسرلوت لا سووک نه بی هه رچی بی (مطالعه) ی که (استفاده) ی لئی نه که ی له م (وصیهت) ه به (قیمهت) ه ی بایم زورم (استفاده) کرد ﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ به (ارسال) ی (رسول) و (به) (بیانی) (دلیل) و (برهان) و (آیات) ی (بینات) یا (خلق) ی (هدایهت) م تیا بکا وه کی له (ابو حیان) (نقل) نه که م ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ خوم نه پارسهت له (عقاب) ی خوا له (هول) ی نه مهوکه پوژی (جزا) ﴿وَتَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ نه ی بینی نه ی

چیزیں ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً﴾ (رجوع) ی (الی دنیا) خوزیا بوویا ﴿فَأَكُونُ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ﴾ له (زمرہ) ی خیرومہندان نہ بووم (انہ) خودا (ہدایت) ی
 نہ دایتی بویہ له (زمرہ) ی (متقی) یان نہ بوہ ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثُكَّ آيَاتِي﴾
 (آیات) ی (بینات) ی (واضح) (علیی الأقل) تئی گہ یاندی تو له (حیوان) و
 (جماد) زیتری ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا﴾ (بلاتانی) ﴿وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾
 (ہدایت) چۆن نہ بی؟ (الجاتی) یہ؟ (خلق) ی (علم) ی (ضروری) یہ؟ (مع
 انہ) نہ وانہ (مقابلہ) ی (اولیات) نہ کەن خوا (حواس) و (عقل) ی دایتہ مہ
 موان، (رسول) یشی ناردیہ (آیات) ی (قولی) و (فعلی) بۆ (ایضاح) کردینہ
 چیان نہ وئی؟ یارانئ نیچہ نہ فہرموون: (ہدایت) و (ضلال) بہ (خلق) ی خواو
 (کسب) ی (عبدہ) خۆزی تئ گہ یشتبام (معنا) ی نہ و قسہ چیہ؟ (ایمان) کہ
 خوا (خلق) ی کرد له (عبد)، چی نہ مینیتہ وہ (عبد) بی کا؟! (غزالی) و
 (اتباع) ی نہ فہرموون: (قدرت) ی (عبد) (مؤثر) ی (باذن اللہ) یہ نازانم
 (معنا) ی چیہ؟ گوی یا نہ بی (معزلی) بلین: (قدرت) ی (عبد) (مؤثر)،
 (اذن) ی خوای بیی یا نہ بی بلیم: چی؟! ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى
 اللَّهِ﴾ بہ (شرک) و (ابن) و (ولد) و (صاحبہ) (وہکذا...) ﴿وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾
 پوویان پەشہ نہ و پوو پەشانہ کہ (تکذیب) ی (آیات) یان کردیہ؛ له (جہت)
 خوا درویان مہلبہستیہ ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ﴾ نایا نیہ له؟ (جہنم) یدا؟!
 ﴿مَثْوًى﴾ جئ (مقام) و (قرار) گاہ ﴿لِلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ بہ لئی (سرادقات) ناگریان
 بۆ پپر (سریر) نہ کرئی له ژووو ژڈریان (ظلل من النار) ﴿يُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ
 اتَّقَوْا﴾ له ناگر (نجات) یان نہ دہین ﴿بِمَقَارَتِهِمْ﴾ بہ (سبب)؛ (فوز) و
 (فلاح) و (ظفر) یان؛ له سہر (ایمان) و (عمل) ی (صالح) ﴿لَا يَمَسُّهُمْ السُّوءُ﴾
 (ای سوء کان) ﴿وَلَا هُمْ يَخْزَتُونَ﴾ (بوجہ من الوجوہ) لیترہ (احتمالات) ی
 (عقلیہ) یان تۆرہ، (مفاز) (اسم) ی (مصدر؟) یا مصدر میمی یا اسمی
 مکان بی له (فاز بہ) بی یا له بۆ؟ یا له (فاز عنہ) بی بی بۆ (ملابسہ) یا
 (سببیہت) یا (استعانہ) بی (شکر) له (عن) قسہ یان نہ کردیہ. (خلاصہ)

(تفنی) (عربی) یاخود (نحوی) له گه لێ جێ (مانع) له (فهم) ی (مراد)؛
 بۆیه من نه لێم: (عربی) زوبانی (فصاحت) و (بلاغته)؛ زوبانی (علم) نیه
 (علم) نهیه وێ (عبارت) ی (صریح) له (مراد) بی، بێ (احتمالات) ی (بعیده)
 یا (قریبه) نه ز (جمله)؛ (کلیه) ی ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بووێته (باعث) ی
 (عراک) ی (نظار) آن، (جبری) (محظ) (تمسک) ی پێ نه کا؛ رێی (کسب)
 نایه لێ، نه لێ: (قصد) یش، (شیء) ه نهویش (مخلوق) ی خوایه (حرکات) ی
 (اختیاریه) و (غیره) (اختیاریه) هیچ (فرق) ی نیه (اریاب العدل والتوحید)
 (تخصیص) ی نه که ن به (افعال) ی (مکلف) به (انسان)، نه یده نه (مکلف) ی
 (نهی) (تعبیر) ی هه بی. (اشاعره) (کلیه) نه سه لمێتن، (کسب) نه ده نه
 (انسان)؛ (حقیقه) بۆشیان (تحریر) ناکرێ، (مادام) (متعلق) ی (خلق) و
 (کسب) یه ک بی (تعقل) ناکرێ. نا (شکری) نه بی (طائفه) یه نه بوو
 له (اهل) ی (علم) (فصل) ی (جدال) بکا به (نوع) ی دڵ پێی (ساکن) بی
 نه شیش بسووتن نه که باب، (خصام) ماوه ته وه. من (رساله) کم هه یه
 له (بحث) ی (اختیار) لام زۆر باشه (حق الإنصاف) (تاثیری) (قوهت) و
 (قدرت) ی (صنع) ی (بشری) (یعنی) (عمل) ی (صانعی) و وه ستایی؛
 جێی (انکار) نیه؛ (حکما) ی (طبیعهت) و (کیمیا) و (میکانیکی) و (طب) و
 (جراحی)؛ (اسرار) ی (طبیعهت) و (فطره الله) یان ده رخست، (محیر
 العقول) ن؛ به (قوهت) ی (انتباه) و (دوام) و (صبر) له سه ر (تجربه)
 (تفوق) یان کرد (مع الأسف) ئێمه (مغلوب) بووین؛ (اما) هه رچه ند
 (انسان) (ترقی) بکا له (علم) و (قوهت) و (قدرت) (نظر) به خوا زه بوون و
 (عاجزه) بێ ده سه لاته ﴿وَهُوَ﴾ خودا وهندی (انام) ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾
 (سرو) (نهان) و (علن)؛ (مدبر الأمور)؛ (آمنابه)، نه ی گرو هیی (معاند)
 (محقق) تان بی (غیری) خوا (خلق) ی نیه، بیی په رستن، بێ (انز) ی نه و
 (شفیع) ی نیه قورتارتان کا؛ (رزاق) ی (رزق) ه، (غیری) نه و که س (رزاق)

نیه، (علمی) (شامله) (قدرت) (کامله)، (عجز) بۆ وی نیه، بۆ
 (ایمان) پېنایه نن؛ (ایمان) بې (شائبه) (شرک)، بۆ (عبادت) ی
 ناکه ن به (خالص) ی؟ ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کللی ناسمانان و
 (ارض) ی لۆ وی به. نه گهر (ایمان) تان به خوا نه بی له سهر نه و (جهالت) ه
 بمینن دهرکه ی علم به احوالی کائنات اسراری (موجودات) آن بۆ ناکریته وه
 (حتی) له (احوال) ی (جسمیه) ی (نفسیه) ی خۆتان (غافل) نه بن.
 له تیگه یشتنی (آیات) ی (علوی) و (سفلی) (محروم) نه میتن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ (ایمان) یان پېنایه بی تی نه گهن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ له
 (بنیا) (جاهل) ی (ابتر) له (قیامت) (معذب) و (مهان) و (محقر) ﴿قُلْ
 أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ خۆتان (عبادت) ی خوا ناکه ن ئی
 (جمادات) نه گهن؟ نه تانه وی منیش (عبادت) ی (غیر) ی خوا بکه م؟ نه ی
 نه زانینه، کن هیه (عبادت) ی که م؟ هرچی هیه (عبد) ی خوابه
 (مصنوع) یه تی هرچی هیه (قاصر) ه؛ نه گهر (رئیس) ی (کرویین) و
 (حافین) بی (علم) ی (قدرت) ی (محدود) ه؛ (فی الحقیقه) له (عالم) ی
 (کون) و (ایجاد)؛ (اثرا) یان نیه ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ له (طرف) خوی؛ وه کی
 (امر) ی (غریزی) هاتیته (خاطر) تان ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (رسل) ی
 (گرام) بۆ (کل) ی (واحد) (خطاب) نه کرئ ﴿لَنْ أَشْرَكَتَ﴾ (ایها الرسول)،
 (خفی) و (جلی)؛ (لای وجه و غرض) ﴿لَيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ﴾ هه مووی به فیه پۆ
 نه چن نه له (بنیا) نه له (عقبی) که لکی نامیتن (ذات) ی وای (وحی) بۆ بې
 کوو (عبادت) ی (غیر) ی خوی ده کا؟ ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ره نجه پۆ
 نه بن؛ دیاره نه و (کلام) ه (وحی) کرایه بۆ (رسل) با بیته (نائب) ی
 (فاعل)، چیه؟ (مادام) نه بیته (مفعول) نه بیته (نائب) ی (فاعل)
 (زمخشری) له (سوره) ی (جن) نه فهرموی (انه استمع) (فاعل) ی
 (اوحی) به (یعنی) (نائب) ی (فاعل) ه؛ ئیتر (تاویل) بۆ؟ (شرک) ی (فی

الإعتقاد)، (شرک)ی (فی‌العمل) بۆ (رسول)آن (محال)ه، دیاره (کلام)
 (على الفرض والتقدير)ه (اما) مه‌تۆره (امکان)یی (ذاتی) ئیمه له (مقام)ی
 (امکان)ی (استعداد)و (امکان)ی (شرع)ین. به‌لێ (عقل) بنۆریتیه
 (عنوان)ی (رسالت) (حکم) به (استحاله)ی (کفر)و (شرک)و (مخالفه)
 نه‌کات. نه‌گەر که‌سێ (مرتد) بوو (عمل)ی نه‌پوا؟ نه‌گەر (مسلمان) بۆوه
 بۆی (اعاده) نه‌کرێ یان نا؟ (خلافی)یه نه‌گەر (صحاب)یه (مرتد) بوو
 دواایی (مسلمان) بۆوه پیغه‌مبه‌ری چاو پی‌نه‌که‌وته‌وه پی‌ی نه‌لێنه‌وه
 (صحابی) یان نا؟ باز (خیلاف)یه. (مع انه) نه‌و (خلافیات)ه جێی ئیتره
 نیه، به‌س نه‌وه‌ی (ایراد)ی نه‌کا له‌به‌ر زنده (معلومات)و (احاطه)یه وه‌ حه‌ز
 نه‌کا (تفسیر)ی (محیط)بی ﴿بَلَّ اللَّهُ﴾ (لا‌غیر) ﴿فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾
 له‌سه‌ر (نعمت)ی (وحدة) (وکذا) (سائر)ی (نعم). (واقعاً) (ایمان)
 به (وحدانیه‌ت)ی خوای ته‌نها سه‌ر فروودی بۆ لای (اهل)ی (وجدان)و
 (ضمیر) (فوق کل النعم)ه (حریه‌ت)ی راستی نه‌مه‌یه (زله‌ت) (اساره‌ت)
 (رداله‌ت) خواری (دنائته‌ت) (خسه‌ت) (لامه‌ت) له (عباده‌ت)ی (غیری)
 خوای دایه. (حتی) (متابعه‌ی) (هوا)ی (نفس) (عین)ی (اسیری)یه؛
 وه‌کی (شیخ قادری طالبانی) نه‌فه‌رموئ:

هوا و (حرص)ی (نفس)ه (اکل)ه (شرب)ه (فائض)ه قولشن

ئوتان بونجه اساره‌تله دیمه‌ حرتیم واردر

(يارب لك الحمد ولك الشكر) له‌به‌رده‌ستی که‌سێ گەر راده‌وه‌ستی
 نه‌مه‌ش ره‌سمیکه ره‌سمی بوت په‌رستی نه‌دی چیه؟ (تاویل)ه؟ نه‌وانیش
 (تاویل) نه‌که‌ن ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (تعظیم)ی خویان نه‌کردیه به‌و
 (نوع)ه که (لایه‌ق)ی بی. (واقعاً) (قسم)ی له (حکما)ی (الهیون)
 وه (مفکرین)ی اتباعی (محمد المصطفی) (خاتم الرسل) به (حق) (تعظیم)ی
 خوا نه‌که‌ن، نه‌وانی‌تر (عادة) خویان بلّیم: (آله)ه نه‌که‌نه (ملعبه‌ی)

(خیالات) و (اوهام) ی خۆیان؛ بێ (احترامی) دەربارە ی (کبریائی) لای (یهود) لای (نصاری) لە (درجە) ی (نهایەت)ە؛ گەرچی جوو (اهون) ن ئەمرۆ؛ (مع الأسف) لای (عوام) ی ئێمە ناوی خوا زۆر بە سووکی ئینن، سویندی بە درۆی بێ (توقف) پێئەخۆن سویندی بە درۆ بەسەری (شیخ) بە (سەری) (آغا) ناخۆن ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ هەرچی لەسەر (ارضی) یە چەنگێکیەتی (حتی) (امریکا) کە (سابقاً) (کشف) نەکرابوو، یا هەموو (ئەرز) (بنا) لە (تعدد) ی ﴿وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ﴾ گشتی پێچراپنەوہ ﴿بِیَمِينِهِ﴾ ئەو (آیەت)ە لای (زمخشری) (استعارە) یە (تمثیلیە) یە، (غرض) (تصویری) (عظمت) خودایە، (توفیق) لەسەر (کنە) ی (جلال) یەتی ناتۆپێتە (مفردات) ی (عبارەت)، (حقیقیەتی) (مجازیەتی) (وکذالک) ئەو (خبر)ە ی لە (جبریلی) وەکی (زمخشری) ئەلێ، یا لە (حبرئ) لە (احباری) (یهود) وەکی (بخاری) و (امثال) ی ئەفەرموون (یا ابا القاسم) خۆی (تعالی) ن پۆژی (قیامەت) آسمان لەسەر ئەنگوستی دادەنی؛ (ارض) آن لەسەر ئەنگوستی (جبال) لەسەر ئەنگوستی (شجر) لەسەر ئەنگوستی (ثری) لەسەر ئەنگوستی؛ (سائری) (خلق) لەسەر ئەنگوستی (ثم) رایان ئەوەشێنن، ئەفەرموێ: انا الملک پیفەمبەر پێئەکەنی گوێیا (تصدیق) ی ئەکا ئەیکاتە (تمثیل) وە ئەلێ (افصح العرب) پێئەکەنی یە وە (تعجب) ی نەکردیە (انه) لەبەر ئەوە، (یعنی) ئەوەی (علما) ی (بیان) (فهم) یان کردیە ئەوەی (فهم) کردیە نە (مسلك)ە نە (اصبع)ە نە (هزاه)، (اول) و (آخر) ئەوەی (فهم) ی فەرموہ (زبده) و (خلاصه) ی (کلام)ە، ئەویش (دلالت)ە لەسەر (قدرەت) ی (باھرە) و (افعال) ی (عظام) ی کە (افهام) و (اذهان) تیای (متحیر)ە (اوهام) ناگاتە (غوری) لەسەر خوا ئاسانە؛ ئەویش بە (عبارەت) ئی وای (اجرا) ئەکا کە لەرئێ (تمثیل) بکەوێتە (ذهن) ی (سامع) آن (عبارەت) ی (زمخشری) زۆر (بلیغ)ە ناتوانم بە تەواوی (ادی) ی (مزایا) ی بکەم. وەگەلێ (ثنا) ی ئەو

(طریقە) ئەکات (اما) (امامی رازی) (اعتراض) لە (زمخشری) ئەگرێ (لکن) لە (نتیجە) ی قسانی دەر ئەکەوێ ئەو (میل) ی (مجان) و (استعارە) یی (فی المفردات) ی هەیه، ئەمەش (طریق) یکه (اوائل) ی (علما) ی (بیان) (اختیار) یان کردیه؛ (اما) (شیخ) ی (صناعه) (امام عبدالقاهری جرجانی) (طریق) ی (تمثیل) پەسند ئەکا، (وسعد الملة والدين) زۆر (تقویه) ی ئەفەرموی (خلاصه) حەز ئەکەي (نوعاً ما) لە (قدرت) و (قوت) و (عظمت) و (جلال) ی خوای (خیال) کە ی تێبگە ی و (تصویر) کە کەسێ بەسەری پەنجە ئەو هەموو (کائنات) هەل‌گرێ وەپای وەشێنێ بیخاتە (زلزلە) ئەبێ (قدرت) و (قوت) ی بە چ (درجە) یەبی؟ نایەتە (تقدیر)! (حاصل) ی (تمثیل) ی (معقول) ه بە (صورهت) ی (محسوس)، زێرا (انسان) (مشغول) ه بە (ادراک) ی (حواس)؛ (على الأكثر) (تصویر) ی (حسی) بۆ ئەکە ی، تێی ناگا. بنۆرە (علما) ی (هینەت) بە (خطوط) و (دوائر) (تصویر) ی (افلاک) و (تشکلات) ی (بدر) و (حالات) ی (کسوف) و (خسوف) ئەکەن تا (طلبه) (تخیل) ی بکا تێی بگا، ئەگەر ئەو (تصویر) ه نەبی باوڕ مەکە تێی بگەن ئەمەوا ((سلفیون) (تفویض) ئەکەن (مجسمه) (قبول) ی ئەکەن بێ (تاویل) و بێ (تفویض)؛ تقو (ایمان) بێنە بە (کمال) ی (عظمت) و (جلال) و (قدرت) و جاهو (جبروت) و (کبریائی) و (عزت) ی خواداوهندی (کائنات) وامەزانە گەورەیی بە زەلامیە (مثقال) ی (دینومیت) کەپکە چپای پارچە پارچە ئەکا، لە (قشر) ی (محسوسات) نەمیئێ (دقت) لە (مافي المحسوسات) کە (محسوسات) ی (ضمنیه) لە (کتب) ی (قدما) یان وادەرنەکەوی خوایان بە شتێ وەکی (انسان) زانیە (غایەت) ی زۆر زەلام و بە (قوت) وەخۆی (مصور) کردیه بە (انواع) ی (صورهت) (العیان بالله) وەکی (ملک) وەکی (ابلیس)، (صوفیه) لەسەر ئەو (اعتقاد) ه‌ماین؛ (غایەت) ی بە (تجلی) و (بقا) ی (واحد علی إطلاقه) لەوانە خۆیان (امتیاز) ئەکەن. (تاثیر) ی (اعتقاد) ی (اسلاف) لە (اخلاق) زۆرە، (نجات) دانی

(عقل) له (وہم) و (خیال) (مشکل)ہ؛ لهو (امہت)ہش (مثل) ماون (اما)
 (علما)ی (بلاغت) نہیکہ نہ (تمثیل)؛ (عبارت)ی (علما)ی (نفس)
 نہیکہ نہ (تصویر) و (تمثیل)ی (ہیکلی) نہ لَیِّن: وله المثل الأعلى (فی
 الحقیقۃ) تا (عقل) (زیاد) کا (تقدس)ی (کبریائی) لای (ذی العقل) (زیدہ)
 (توضیح) نہکات و (حکما)ی (الہیون) (حق)یان لہ سہر نئمہ زورہ کہ لہ
 سایہی وان (تجرد) و (وحدہت)ی (ذاتی) و (وحدہت)ی (اعتباری) و
 (وحدہت)ی (حقیقی) و (لوازم)ی (امکان) و (لوازم)ی (وجوب وجود) مان
 زانی کہ نہ مانہت زانی (عن صمیم القلب) بَلَّی: ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ﴾ لہ (شرک)یان لہ (شریک)یان نہ گہر کہ سنی بَلَّی: خوا (جسم)ہ
 (من حیث لا يشعر) (انکار)ی خوی نہ کا؛ زیرا نہی گہی نہی (جسم) (واجب
 الوجود) نہی؛ کہ وابی نہو (اجسام)ہ (دائم)ہ گشتی (واجب الوجود)ہ
 (ذات)ہکی (واحد)؛ (واجب الوجود) چوں (اثبات) نہ کہی؟ (حاصل)ی
 (وما قدروا اللہ حق قدرہ) (قدر)ی خوی نہ مہ تہ کہ بزانی ہر نہو (فوق
 الطبیعہت)ہ؛ (منزہ)ہ لہ (احوال)ی (طبیعہت) و (ممکنات)؛ (جنابی حق)
 (متصرف)ہ لہ (کائنات)؛ (علوی) و (سفلی)؛ لہ (قبضہ)ی (اقتدار)ی دایہ،
 (شریک) بۆ (شریک) چہ نہ کا؟ بنی ئیش و بنی کار؛ وہ کی (امپراطور)ی
 (ایطالیا) (عمنونیل) دہ با برہو خوی لہ گہل نہ بی ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 (بشر)ہ (عالم)ی (احیاء) چہ؟ (مقابل)ی (قدرت)ی (الہی) زور
 (عاجز)ہ ﴿فَصَعَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ (صعق)ی مردن
 (عالم)ی بہ (نفخہ)یہ بحری کئی تیایہ بیتہ (شریک)ی خوا؟ ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ
 اللَّهُ﴾ نہ گہر کہ سنی بمعنی؛ بہ (مشیت)ی خویہ لہ بہر؟ (دوام)ی (حیات)ی
 (ذاتی) نہی. (ممکن)ہ (بعض)ی لہ (کائنات)ی (حی) بہ (نفخہ) نہ مرن بہ
 شتیدی (وفات) بکن نہ گہر بلین (روحانیات) نہ مرن ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾
 (نفخہ)یہ دی؛ (مدہ)ی (تراخی) نہو (ثم)ہ خوا نہ یزانی ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ

يَنْظُرُونَ ﴿۱﴾ راست نه بنه وه نه توپن یا چاوه توپن؛ چیان لئ نه کهن؟ وه کی که سئ له ناوچئ نووستبئ هه ستن. (اماته) و (احیا) و (احیا) به (نفخه) یه که له (حقیقه) دا (ملک) یشی پئ ناوئ؛ لیره ش (حدیث) ئ (دائر) به (حضره تی موسی) (نقل) نه کهن له (توجیه) ی (عاجزان، لام وایه نهو (نوع) ه (روایه) ه (طی) کرئ باشه؛ نه (معنی) ی (قرانی) له سه ری په کی که وتوه نه (احکام) ی (دینی)؛ وه گه وره می (موسی) لای هه موو (مسلمان) آن (معلوم) ه (وکان عند الله وجیها) ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ (نور) ی (خاص) خوا (خلق) ی نه کا بئ (واسطه) ی (شمس) و (قمر) ی (دنیا)؛ نه ی لئنی (ضیا) ی (رؤنتکین) زئرا نهو (کشف) ی کردیه؛ نه وه (مختاری (امام) ه، (زمخشري) به (عدل) (تفسیر) ی نه کا. به لئ: نهو له (اصحاب العدل) ه یه کی نهو (اختیار) نه کا یه کی نهو (فاخر لنفسک ما یطلو) (ایاک) (خیال) نه که ی خوا شتن (منوره) (نور) نه دا (ارض) ی (منور) (ذینور) نه کا. بابم (رحمهت) ی خوی لئ بی که مئ ناساغ بوو، شهوئ (حاجی به فهندي) (ذات) ی (مبارک) بوو (قرآن) ئ خووش نه خویند هاته (خدمهت) (جناب) ی (ملا) بؤ (احوال) پرسینی، خزمه کمان هه بوو (رحمهت) یان لئ بئ (حاجی عبدالصمد) (خلیفه) ی (شیخ عمر) ی بوو؛ (جنابی ملا) (امر) ی کرده (حاجی به فهندي) (عشره) یه (قرآن) بخوینئ، (آخر) ی نهو (سورهت) ه ی خویند که گیشته نهو (آیهت) ه (حاجی عبدالصمد) هاراندی؛ که وته زهوی لهو (وهقت) ه من (خیال) م کرد؛ نهو (ذات) ه وای هاتیه (خیال) ی که خوا (جسم) ئ زور گه وره وو (منور) و به (هیبهت) ه، (خوف) و (دهشت) گرتی بویه هاراندی وه له خو چوو. پاش (قرائت) له (جنابی ملا) م پرسئ: قوریان (معنا) ی نهو (آیهت) ه چیه؟ (مقصد) م وابوو نهو (ذات) ه تی بگا (ملا) (ایضاح) ی (معنا) ی فهرموو، (حاجی) هه ستا دهستی (ملا) ی (ماچ) کرد، (انابه) ی فهرموو؛ و وتم:

توخوات (خیال) نه‌کرد؛ که خوا (جسم) ی (هکذا)یی‌یه، وه بۆیه
 هاپاندت؟! ووتی به‌ئێ، (والله)، (الحمدلله) که (جنابی ملا) ی نهو (وهم)‌ه‌ی
 دفع کردم ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ (سدي) ئه‌ئێ: (حساب) (يعني) (شروع) له
 (حساب) ی (عباد) کرا؛ (زمخشري) ئه‌فه‌رموئ: (صحائف) ی (اعمال)
 واده‌رنه‌که‌وئ له دوو سێ (مسئله) نه‌بی (زمخشري) (اعتقاد) ی (موافق) ی
 (اعتقاد) ی (اهل) ی (سنة) ه؛ (ذاتاً) ئه‌وان خۆیان به (اهل) ئه‌زانن (اما)
 به راستی نازانم (اعتقاد) ی (معتزله)‌کانی تر چۆنه؟ ﴿وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ﴾
 (سؤال) یان لێ بکړئ ئایا (تبليغ) یان کرد؟ یا خود بۆ ئاگاداری (حساب) ی
 (امه‌ت) یان ﴿وَالشُّهَدَاءُ﴾ (علما) و (امنا) ی (امه‌ت) (حمله) ی (شرع)؛
 (اریاب) ی (ارشاد) به راستی لهو (مقام) ه ده‌رنه‌که‌وئ (زمخشري) (قائل) ه
 به (وزن) ی (اعمال) ی (حسنات) و (سيئات) (في الحقيقة) (میزان) له
 (اریاب العدل) ئه‌وه شیتته‌وه ئه‌وه‌ی بلێ: هذا للجنة ولا ابالي هذا للنار ولا
 ابالي؛ ته‌رازووی چی پێ ئه‌وئ؟ (ممکن) ه ئه‌و ته‌رازووی (روات) (نقل) ی
 لێ ئه‌که‌ن (انکار) ی بکا که‌سێ (لا ابالي) بێ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ناکړئ؛
 (فکیف) خوا؟ به‌ئێ خوا (غني عن العالمين) ه، (اما) (مقام) (مقام) ی
 (مجازات) و (مکافات) و (تشریع) و (تکلیف) ه ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ (عباد)
 ﴿بِالْحَقِّ﴾ به (عدل) بێ (میل) و (محابا) ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ (ملا) یانی ئێمه
 ئه‌فه‌رموون: هه‌رچی بیکا (ظلم) نیه باشه ئه‌گه‌ر (مطیع) ی باوئته (جهنم)
 وه (عاصي) یه باوئته (جنه‌ت) ئه‌ئێن: (قضي بالحق وهم لا يظلمون)؛ بپروا
 مه‌که لێره‌ش (معتزلي) ته‌ماشای (وصف) ئه‌که‌ن ئه‌ئێن: له (حکیم) ی
 (عادل) (ظلم) (محال) ه (واقعاً) ئه‌گه‌ر (علما) له هه‌موو جێ ته‌ماشای
 (عنوان) ی (قضیه) یان کردبا (نزاع) که‌م ئه‌بوو ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا
 عَمَلَتْ﴾ له چاکه و خراپه (قلبي) و (جوداح) ی؛ بێ (فرق) و (تمیز)
 بێ (میل) و (محابا)؛ هه‌رکه‌س (جزا) ی خۆی به ته‌واوی ئه‌دریئتی ﴿وَهُمْ﴾

خوا ﴿أَعْلَمُ﴾ له خویان ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ چی لئ بزر نابی (مع الأسف)
 (قصاص) زۆر (غافل)ن له (قرآن)؛ بۆ (ترغیب)ی (صلوات) ئه لئین: خوا
 (وزن)ی (عمل)ی (شخص)ئ ئه کات؛ (امر) ئه فهرموئ: بیبه نه (جهنم)
 له پئی پیغه مبه ر تووشی ئه بئ هاواری ئه کاتئ ئه فهرموئ: بی گێر نه وه
 (ملائکه) (بعد الاستئذان) بۆ پئی (میزان) ئه ی گێر نه وه دووباره (وزن)ی
 (عمل)ی ئه که ن، پیغه مبه ر (رقعه)یه له گیرفانی دینیتته دهر ئه ی هاویتته
 پیته رازووی خیرانی به سه ر پیته رازووی شه رانی ئه که وئ؛ کابرای ئه به ن بۆ
 (جنه ت) ئه لئ: به (قوربان)ت بم ئه مه چ بوو؟ ئه فهرموئ: ئه ووه (صلوات)ئ
 بوو مه لم گرتبوو بۆ توو! ئایا خوا نه ی ده زانی؟ (مادام) ئه و (خیر)ه ی
 مه بوو بۆ چی (وزن)ی نه ده فهرموو؟ کوو ئه فهرموئ (والوزن یومئذ الحق)
 دیاره (اول)ی (حق) نه بوه (خیر)ی ماوه بۆی (وزن) نه کراوه. له به ر
 (محبه ت)ی پیغه مبه ری ئاگایان له خوای نه ماوه. ئیتر مه خه له تی (سعی)
 که ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاش (حساب) دیتن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ بۆ (طرف)ی
 ﴿زُمرًا﴾ (جماد) پاش (جماد)، (الأسبق فالأسبق) لیره ئه فهرموون:
 (سوق)ئ به (عنف)و (شده ت) (انه) لئ یان ئه خوین وه کی که ری تالانی؛
 ئه یان ئارژون (قاموس) ئه لئ: (زمره) (فوج)و (جماعه ت)ی (متفرقه)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا﴾ گه یشتنه دهر کانه ی ئه و (وه قت)ی ﴿فَتَحَّتْ أَبْوَابُهَا﴾ تا
 بچه ناوی (سید) ئه لئ: وه کی حه پس خانان دهر که ی پیوه درایه، که
 که سه کیان برده (محبس) دهر که ی ئه که نه وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ (خزنه)ی
 (جهنم) ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ؟﴾ له (جنس)ی خۆتان (قوم)ی خۆتان دیاره
 نه وانیش ئه زانن؛ (رسول)ی (بشر) (بشر) ئه بی ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم﴾
 (عام) ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ به (خصوص)ی ئه و (وه قت)ه که
 (وه قت)ی (دخول)ی (ناره) یا پوژی (جزا). (خزنه) دیاره (عالم)ن، ئه
 زانن (بعث)و (نشور)و (جحیم)و (جنه ت) به (سمع) (اثبات) ئه بی؛ (راساً)
 رئی (عقل) نیه ﴿قَالُوا: بَلَىٰ﴾ هاتن (آیات)یان به سه ردا خویندینه وه له م

بۆژەیان ترساندین گویمان نه‌دانئ (تکذیب) مان کردن ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
 الْعَذَابِ﴾ (حکم)ی (الهی) به (عذاب)ی (بعض)ئ له (بشر) ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 که خۆیان، دیاره (حکم)ی (باری) له‌سه‌ر (ماصدق)ی (عنوان)ه؛
 (شخصیات) نیه ﴿قِيلَ﴾ کئ ووتی؟ (خزنه) یا خود (ابهام) کراوه چونکی
 (تعلق)ی (صدق) به (قول)ه به (قائل) نیه ﴿ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ هر
 گروهي بۆ (باب)لای (لایه‌ق)ی خۆی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ناچنه‌ده‌ر ﴿فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ (اشاره)یه بۆ (منشأ)ی (کفریان) (ده‌عیه)یان نه‌هیتابه
 (ایمان) به (رسول)ه‌کان بیئن، (تبعیه‌ت)یان بکه‌ن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا
 رَبَّهُمْ﴾ ته‌واوی (تقوی) ﴿إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ نه‌وانیش (سوق) نه‌وانیش (زمر)
 (اما) (معناً) (فرق)یان زۆره‌ئو (سابق)ی (جبر)ه نه‌مه (سابق)ی
 (میل)ه به سوارین یا به پی‌یان؟ (انشاء الله) به سواری به (طیاره)
 به (سیاره) به (آله‌ت)ئ که (خیال) نا‌کړئ نه‌چین بۆ به‌ه‌شت به (لقا)ی
 خوای شاد نه‌بین ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ دیاره ده‌رگای
 (رحمه‌ت)ی خوای (مفتوح)ه ده‌رگای (غضب)ی (مقفول)ه؛ مه‌گه‌ر که‌سئ
 خۆی ببیته (سبب)ی کرانه‌وه‌ی (والا) نا‌کړتته‌وه (یا‌الرحم الراحمین ارحمنا).
 ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا﴾ بۆ (جنه‌ت)یش (خزنه) نه‌فه‌رموئ ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾
 نه‌وه (حین الدخول)ه، (سلام)ی خوای (بعد الدخول)و دانیشتنه له‌سه‌ر
 (اریکه)ی (راحه‌ت)ی ﴿طِبْتُمْ﴾ دیاره (جهنم)ی پیس بوون ﴿فَادْخُلُوهَا
 خَالِدِينَ﴾ (جواب)ی (حتی) (مقدراه) (ای‌فازوا فوزاً عظيماً) (فرق)ئ
 لی‌ره‌ش ده‌رده‌خړئ ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ﴾ به (بعث‌و
 (نشور) ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وه‌کی (سدى) نه‌ئ، (ارض)ی (دنیا) (یعنی)
 (قوم)ی (صالح) بووین خوا (ارض)ی به (میراث) داینی؛ به (کمال)ی
 (حریه‌ت)و (عزه‌ت) خوای خۆمان په‌رستی ﴿نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ﴾ هر که‌س
 ئی‌خۆی (ملک)ئ (واسع) (حيث نشاء) بی (مانع) له (لطف)ی خوای
 بووینه (مالک)ی (دنیا)و (آخره‌ت) نائل ی (سعاده‌ت)ی (دارین) بووین

(سیدی آلوسی) به (معنا)ی (سیدی) (راضی)نیه بێ (وجه)ی ئەزانی (لکن) به دەرکە و ت زۆر (موجە)ه، لام وایە ئەگەر (سید) (استحضاری) (آیەت)ی (ان الأرض یرثها عبادی الصالحون)ی کردبایە ئەو (معنا)یە ی پەسند ئە کرد (اما) من (معنا)ی (ارض)ی (جنەت) (حقیقە)بێ یا (مجاز) لام خۆش نیه ﴿وَتَرَى﴾ (ایها الرسول) ﴿الْمَلَائِكَةُ حَافِينَ﴾ ئەلێن: (مصدقین) ﴿مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ (انە) چاوەتۆین ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ لە (دنیا)و (قیامەت) (وظیفە)ی (دائمی)یان (تسبیح)و (حمد)ی خوا یە نایەنە (مەیدان)ی بۆ (نجات)ی (عباد)یان ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ لە (بین)ی (ملائکە)آن، ئەوانیش (قضا)یان لە (بین)آ (اجرا) ئەکرێ بۆ (درجات) (الحمد لله) دیارە (متفاوت)ن یا لە گەڵ ئە وانە ی پرستوشیان کردینە ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الرحمن الرحيم مالک يوم الدين، الذي احلنا دار المقامة الذي هداانا لهذا) (رسالەت پەناە) ئەفەر موێ: ئێمە (امر)مان کرایتێ قسان لە گەڵ خەڵکی بکەین لە (قدر)ی (عقول)یان (لازم)ە (مفسر)و (واعظ)و (محدث) تەماشای (عقل)ی (بشر)ی کە ن (بشر) زۆر گۆراییە مەر (عجایبات)و (غرایبات)ی بڵێی ئەوی (بسیط)و بێ (محاکمە)بێ (قبول)ی ئەکات (لکن) (انسان)ی (عقل) ورد بێ (محاکمە)؛ (خصوص) نەختێ لە (علوم)ی (کون) بزانی مەموو شتێ (سلمه السلام) (قبول) ناکا؛ بە خۆرایی (تکفیر)یان باش نیه؛ (معانە) ئەمڕۆ کەس لە (تکفیر) ناترسێ ئەوی (عائد)ی (قیامەت)ە ئەبی وای (ادا)کەن (نشئە) بی (حاضرە) (قبول)ی کات. یەکی ئەلێ: (عالم) پوو لە (شام) ئەکا بۆ (حشر) ئەمە قسە یە؟! یا خود ئەلێن: مەر چەندی (موجودات) مە یە؛ لە (حیوانات)و (جن)و (شیاطین)و (ملائکە)ی (سموات) (حتی) (عرش)ی (الهي) بە (حافین)و (صافین) دێنە سەر عەردی تەنها (کرسی) (وسع السماوات و الأرض) (فکیف بالعرش)؟ (والحمد لله فاتحة الكتاب وخاتمة الحساب) تەواو بوو (تفسیر)ی (سورە)ی (زمر) پۆژی یەکشەموو قبیل

المغرب تاریخ ذی العدة ١٢٥٨ هـ ١٩٢٩ م ١٨ کانونی اولی رومی، آخر
کانونی اولی افرجی.

(سورة المؤمن)

وه (سوره) ی (غافر) و (سوره) ی (طول) یش پئ ئەلێن: ئەفهرموون: ئەو
(سورەت) ه پاش (سورەت) ی (زمر) (نازل) بووه وه (سائری
(سورەت) هکانی (مصدر) به (حم) (مرتباً، متوالياً) (نازل) بووین له
(مکه) ی (نازل) بوه بئ (استثنا) یا به (استثنا) ه ی (آیهت) ی (و سبح
بحمد ربک) گوئی یا (دائر) به نوێژ په نجه کانه (نازل) بوه ئە وانیش
له (مدینه) (فرض) کراین. (سیدی آلووسی) پئی (راضی) نیه (قیل) ئ
ئەلێ، (الا آیهت) ی (ان الذين يجادلون... الآية) دەر (حق) به جوان (نازل)
بوه. که باسی (دجال) یان کردیه ئە وانیش له (مدینه) ی بووین (سید)
ئەفهرموئ: ئەوهش نهی (معلوم) (نقل) له (شیخی ابن تیمیه) ئەکا
(بعضاً) (اصحاب) ی (کرام) ئەفهرموون: ئەو (آیهت) ه له وه (نازل) بووه؛
(یعنی) (داخل) ی (آیهت) ه نهک (سبب) ی نزول ه وه (نقل) ئ (هكذا) یی له
(زهرکه شیش) ئەکا که وایی (لازم) ه (انسان) ئاگاداریی. له (عدد) ی
(آیات) ی (خلاف) یانه (اما) له (٨٢) که متر له (٨٨) زیتتر نیه. (مناسبه) ی
(اظهر من الشمس) ه؛ (حتی) ئەلێن: له (مصحف) ی (ابن مسعود) ی

(سورە) ی (زمر) یش (مصدر) به (حم) (ابن کثیر) و (سید) چەند (آثار) یان (دائر) به (فضل) ی ئەو (سورەت) ه وه (حوامیم) ه کانی دی (نقل) فەرموو ه گەر بیان خوونی وەتێ بگە ی (اعتراف) به (فضل) یان ئەکە ی. (وکذا) (سائری) (سورای) (قرآن) کامی لێ ی ئە گری ئێژی: ئە میان (منتخب) ه.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، حم﴾

گوێ ی لێ پاگرن ﴿حم﴾ (الأمر و تتابع الوحي) له (حمایت) ی خوای دان؛ له (دنیا) و (آخەرت) ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ (معروف) و (معهود الفرد) ه (في محاسنه) (منزل) ه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (غالب) ه (لا يعزب عنه شيء) (الأعلم بما يفعلون) له (سورە) ی (زمر) فەرمووی (من الله العزيز الحكيم) (اشياء) له (مواقع) ی خۆی دادەنێ کاری نابە جا (قبول) ناکا ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ (يغفر الذنوب جميعاً فلا تقنطوا) ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾ (ولو اسرفوا) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ وای به (حال) ی ئەو کەسە هەڵخەڵەتێ (اعتماد) بداتە سەر (غیر) ی ئەو ﴿ذِي الطُّولِ﴾ (صاحب) ی (نعمة) و (احسان) و (سعة) ی (ملك) و (غنا) و (قدرة) ه (صفات) ه، وەکی (العزيز؛ العليم) (صفة) ی (الله) ن (غافر) و (قابل) (مراد) له وان (دوام) و (ثبات) ه؛ بۆیە (صفة) ی (حق) ن وەکی (عزيز) و (عليم)؛ (أماشديد) له (حقیقه) دا (صفة) ی (عقاب) ه؛ بۆیە ئەلێن: له (تقدير) ی (شديد عقابه) وه؛ بۆ بوونی به (صفة) ی (الله) (احتياج) یان به (تاویل) هیه؛ (مراجعة) ی (زمخشری) و (سیدی آلوسی) کە (عطف) ی (قابل التواب) به (واوێ) له سەر (غافر الذنب) (اشاره) یه بۆ (وصل) ی (توبه) به (ذنب). (صفات) ه کانی دی (عائد) ی خۆیه تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ الْمَصِيرُ﴾ (توجه) بۆ لای ئەو بکەن (غیر) ی ئەو کەستیر نیه (متصف) به و (صفات) ی (جليله) (منه المبدأ و

الیه المنتهی ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ به (آیات)ی (کتاب)ی (منزل)ی
 (من العزیز العظیم) (قدح) لی نادا گاهن بَلَى: (سحراه گاهن بَلَى: (تقول)ه
 گاهن (قسه یه (مجنون)آنه یه (وهکذا) بهو (نوع)ه (جدل)ه ﴿إِلَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ (کفر) بوویته (میل)یان پئی (معروف) بووین (عریق)و (عمیق)ن.
 (مدافعه) له (آیات) (تحقیق)ی (معنا) (إيضاح)ی (ادلّه) (جدال) نیه
 (لازم)ه (ملا)یان (فرق)ی (مخالفه) زۆر (تقیه) بکهن بۆ (موافقه)ی
 (مذهب)ی خۆیان (آیات) به (فساد) نه بهن له (بلاغهت)و (لطافته)و
 (حسن)ی نه خه نه دهر من وا ئه لَیْم: (على الأكثر) (حقائق)ی (ثابته)
 نه که نه (تابع)ی (رای) خۆیان (رای) خۆیان بۆ (حقائق)ی (ثابته)ی
 (محروره)ی (مقرره) ناگوین؛ (حتی) (حکما)ی (نصاری)ی (غرب)
 (تحاشی) نا که نه ئه لَیْم: (اعتقادات) شتی که و (حقائق)ی (علمیه)
 شتی کیتره گه لئ (مسائل)ی (طبیعیه) لایان (توضیح) نه کا (و با لکلیه)
 له گه ل (کتابی مقدس)و (اعتقادیات)یان ناخونجی (متناقض)ن (معانه)
 ده ست له (اعتقادیات) نه دهن وه (تقدیس)ی (کتاب)ی (مفلوط) نه که نه
 به لئ (دین)و (مذهب)یش بوویته (قومیهت) (علما)ی (ادیان) زۆر
 (اعتقادیات)ی (عجیب)و (غریب)یان هه یه.

نه گهر (قبول)ی نه که ی (علم)و (عقل)ت له کیس نه چی نه گهر
 (قبول)ی نا که ی نه که نه (مبتدعه)و (کافر)؛ ئه م (خلاف)هش با بۆ
 (قیامهت) بی خودا (فصل)ی (قضا)یان له (بین)آ نه کات ﴿فَلَا يَغْرُرْكَ
 تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ﴾ له نازو (نعم)ی (دنیا) (التفات)ی پئی مه که زوو نه پوا
 لئ یان ئه بی به (حسرات) (دنیا) هه مووی (متاع)ی که مه ئه و (امهال)ه
 (استدراج)ه؛ (لکن) نه مپۆ نا، ده و له مه ندی (کافر)آن و (سعی)یان بۆ دنیاو
 (صرف)یان له (منافع)ی (ملی) به سه ری خستن؛ ئی تمه نزم بووین به لک وو
 کز و (کساد) ماینه وه (ملا)یه زۆر (ملا) له بهر (فقیر)ی چی پئی نه کری
 که س (معاونهت)ی (علم)ی نه کا، ئا فره تی له سه ر (مسرح)ی هه لپه پئی

حەفتەى دووھزار لیڤه وەرگرێ، ئەبێتە (باعث) ى (انقراض) ى (علم) و
 (دین) خودا ئەو چەرخە نەگۆڕێ (عن قریب) (دین) ى (اسلام) (منقرض)
 ئەبێ؛ خوا ئەزانى (دنیا) بۆ (خزمەت) ى (علم) و (دین) تۆر (لازم)؛ بەلێ
 (مغرور) بوون بە (دنیا) بە ھەرچى (خیال) ى کەى؛ (خراب)ە (عاقبەت) ى
 (وخیم)ە. (ممکن)ە خولانەوھیان لە (بلاد) بۆ (افساد) و (سد) ى (عباد)بى
 لە (ایمان)؛ وەکى (مبشر)انى ئیستا بە خۆو بە قوونى بە گوویان دینە
 ولات لەوێ و لەوێ ئەگەرێن، (مسلمان) ى پاک و خاوێن و بە دەستنوێژ
 (اغوا) بکەن بێنە (مسیحی)، خوا بە (قہری) خۆى لەگەڵ (دولەت)ەکانى
 (مؤید)یان (محو) و نابوودیانکا، وەکى (قوم) ى (نوح) و (سائری
 (احزاب) ى (کفر) و (ضلال) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ (آدم) ى (ثانی)
 ﴿وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ پاش (قوم) ى (نوح) ى (عاد) و (ثمود) و (قوم) ى
 (فرعون) ھەر (قوم) (تکذیب) ى (رسول) ى خۆى کرد ﴿وَقَعَتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ لەو
 (امم)انە یا خود ئەوہى (رسول) ى بۆ چووێ (معلوم) و (مجهول)
 ﴿بِرَسُولِهِمْ﴾ (مسئله) ى (تذکیر) و (تانیث) ى (امەت)، (سەل)ە
 ﴿لِيَأْخُذُوهُمْ﴾ (قصد)یان کرد بیان گرن (عذاب)یان دەن بیانکوژن ﴿وَجَادَلُوا
 بِالْبَاطِلِ﴾ لەگەڵ جێ (قرآن) (بحث) ى (باطیل)یان ئەکات ﴿لِيُذْخِرُوا بِهِ﴾
 (باطل) ى ﴿الْحَقُّ﴾ (حق) بە (باطل) (ازالە) و (محو) کەن ﴿فَأَخَذْتَهُمْ﴾ بە
 (عذاب) ئى (استنصالي) (الهي) خۆت ئەزانى ئەوانە چۆن رابردن؟ ئەمڕۆ
 (بلا) بۆ (دین) ى (حق) بۆ (آیات) و (کتاب) بۆ (بشریەت) و (اقوال) و
 (خصال) ى (حمیدە)؛ (رووس) و (المانیا) و (فرنسە) و (انگلیزان)، (امریکا)
 کەمى دوورە ئەویش لەگەڵ (اسلام) (فکری) بەدە ئەوہى (رؤسا) ى
 (دین)یان لە (حق) (رسول اللہ) ى ئەلێن (کافرا)کانى پیشى نەیان ووتیە
 (الهي) چارەبە شەریان لەسەر (اسلام) (دفع)کەى (رفع)کەى بە (قہری
 خۆت بیانگرى، بىبێن ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ (خبر)تان ھەبە؛ (آثار)یان
 ئەبێن کوو (محو) بووینەوہ! ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ یا (ربی) یا (ربی)

بی ہینہ جی ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ (محمدی (ﷺ) نی (زہمان)ی خوئی
 وہئی (زہمان)ی نئمہش خوابہ ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئہوانی نئمہ
 (صاحب)ی ناگرن (دنیا)یان سووتاند؛ (عالم)یان بہ (فساد) برد (ربی) بہ
 ئاگري (غضب)ی خوت بیانسووتینی بہ (أسطول)و (طیارہ)یانہوہ
 بیانخنکینی، ئہوہ ئہمرو بہ کہ لکی (دین)ی (اسلام)دی ہر چہند
 (مسلمان)ہکانیش (اکثر) (خراب)ن (اما) لہوان ہر چاکترین (خرابہ)ی
 ئہمان لہ (سوء)ی (تاثیر)و (غلبہ)ی ئہوانہ نیتر (رحم)ئی بہ (علم)و
 (دین)ی (رسولی اکرم) کہی . (اما) (حکم)ی خوائ لہ (حق) (مؤمن)آن
 لہ (دعا)ی (حمالة العرش) و ہرئہ گیتی (مع فوائد) ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾
 ئہوہندہی ہہ بن، ہرچی (خیال) ئہ کہی لہ (سعت)ی (عرش)ی خوا
 (خیال)ی کہ لہ (سعی)و (غیرت)ی (حکما)ی (جدید) دہرکہی ئاسمانان
 کرایتہوہ، وکی (حکما)ی (یونانی) (دنیا)یان تہنگ و توروسک نہ کردیہ؛
 (چہند) (کرات)ئی وکی پیاز (بعض)ئی (احاطہ)ی بہ (بعض)ئی دایہ
 (میل)ی (مستقیم)یان نیہ (قبول)ی (خرق)و (التام) ناکہن ئہوہی
 (صفات)ی (عناصر)بی لہ (خفت)و (نقل)و (رطوبت)و (بیوسہت)
 لہ واندانہ، (فلک)ئی (محیط)ہ بہ (جميع)ہ (محدد الجهات)ہ ئہو (فراغ)ی
 (کائنات) گرتوویہتی جئی (کرسی) لئنا بیٹہوہ (فضل) لہ (عرش) (بنا)
 بہ (رای)ی (جدید) (فضا)یہ (واسع)ہ تا (وہم)و (خیال) ئہپوا
 دووودریژیان و بہرینہ نہ کہی (تاویل)ی (عرش) بہ (محدد) (فلک
 الاطلس) (کرسی) بہ (فلک الثوابت) بکہی (نسبت)یان نیہ ویک ناچن، (و
 علی کل حال) (خیال) نہ کہی (جنابی حق) وکی پادشاهی (امپراطور)ئی
 (حکم)دار لہ سہر تہخت دادہنیشئ وا مہزانہ گہورہیی و (عظمت) لہ
 (جسامہت) دایہ دانہ دوپئی ہزار (طن) بہرد نیتن (حملہ)ی (عرش) ہر
 چہند (مقرب)ن (عالم)ی (نور)ن بہ (قوت)و (مکنہت)ن (اما) (خدمہ)و
 (حملہ)ی (عرش)ی (کبریائی)ن، (شرکا)و (نبات)و (ابنا)نین لہ

(سالف)ی (ایام) پادشاهی (استیلا)ی (قوم) ټکی کړدبا ته ختیان له سهر (اسرا)یانی نهو (قوم)ه داده نا لام وایه (الآن)یش (عادهت)ی واماوه شته که ی وه کی که ژاوه له سهر شانی بڼه ده سه لاتانی (قوم) قه حیم نه که ن که وره که وره کان نه چنه ناوی نه وانیش وهک (حیوانات) نه یان گڼن. (نسبهت)ی (اکرم)و (اعظم)و (اشرف)ی (کائنات) به (مقام)ی (الو هیهت) (هکذا)ئی به وه (رجا) نه که م هر چنه د به زه لامیان (تخیل) نه که ن (تصویر)یان مه که ن به (صورهت)ی گاجووتیان نثریه کټوی شاخدار وه (عظمهت)و (کبریائی) له (علم)و (عزهت)و (قدرهت)و ((غنا)ی (ذاتی)و (احسان)و (لطف)و (کرم)کاری بزائن (بزرگی به عقل است نه به سال)؛ (حکایهت)ی شاراده کانی گولستانن زور خوشه؛ نه وانه ی (عرش)ی خوا هه لئنه گرن ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ نه وانه (دور)ی؛ له (سورهت)ی دی دیت ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ (وظیفه)یان (ثنا)ی (کبریائی)و (تقدیس)یه تی (تنزیه) له (شرک) له (ولد)و (صاحبه) له (مکان)و (زمان) له هر چی (احوال)ی (طبیعیات) بی ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ایمانی وه کی نټمه هر (ایمان)ه به (اثرای (الهی) (ایمان)یان به خوای (عظیم الشان) هیه. دیتن و وټکړا دانیشتن (عیاناً)و (مشافهه) گفتو گو نیه، وینه یی فهرموده ی (امام الحرمین)ه ئیش و کاریان له (عرش)و (غفر)ی (بحر) هر (تسبیح)و (تقدیس)و (ثنا)و (ایمان)ه وه پاران وه یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ (رحمهت)ی (الهی) نه وهنده (واسع)ه هه موو (کائنات) (استیعاب) نه کات نه شمینټته وه (وکذا) (علم)ی (محیط)ه به (ذرات)ی (موجودات) هیچی لیبرز نابی (احوال)ی (عبادت)ی نه زانی له چي (خلق) کراین؟ (میول)یان چیه؟ چ (اسباب)ی (إحاطه)ی پی داوون ﴿فَاغْفِرْ﴾ به (لطف)و (کرم)ی خوټ ﴿لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ (ولو اسرفوا علی انفسهم) ﴿وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾ پاش (توبه) به (متابعه)ی (رسول) ریئی توو نه گرن ﴿وَقِهِمْ﴾ (وقایه)یان بکه ﴿عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ له (عذاب)ی (جهنم)

(قاموس) ئەلئ (الجحیم) النار الشديدة التاجج... الخ (الهي و سيدي) توو
 (حال) ی (عباد) چاتر ئەزانی ئەمڕۆ لە هە زاری یەک لە (عذاب) ی
 (آخرت) ناترسێ، ئەگەر زوو لە (دنیا) یە بە (اشقیان) یان بنویتی باشە
 بە لکوو دینەو ه سەر پایە؛ ئەوا نیدیش (اعتبار) ئەگرن ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ﴾
 بئ (عذاب) ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ (معلوم) ه خوا (خلف) ی (وعد) ناکا،
 (منقص) ه (لکن) (وعد) ی (الهي) بە (شرط) ه خوایە ئەوانیش تووشی بئ
 (شرط) ی نەبن ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ با بە (قدر) ی وانیش نەبن ﴿مَنْ آبَانَهُمْ وَأَزْوَاجَهُمْ﴾
 و ذریاتەئەم ئەوانیش بخە (جنات) ی (عدن) بۆ (خاطر) ی (اریاب الوعد) تا
 (زیدە) ه (لذت) ببینن لە (دوام) ی (مصاحبه) ی ئەوانە؛ ئی (زیدە) ه
 (انسان) (قلب) ی پێی (مربوط) بی ئەوانەن؛ داک (طبیعی) لە گەڵ بابە
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەتوانی ئەو هی بکە ی خوڤایی نیە. (شیخ
 محي الدين ابن عربي) قسە یە خووشی هە یە؛ ئەفەرموئ: هەرچەند (بعض) ئ
 (اشخاص)، (مقام) ی (حس) ی لە گەڵ (نوات) ئ (فوق) ی خۆیان یەک بی
 (اما) (تفاوت) ی (ذوق) ی هەر هە یە؛ (مثلاً) (حضرته عائشه) لە
 (خدمت) (رسالت پەناە) لە سەر یەک (ماندە) لە یەک (ظرف) لە یەک
 (غرفة) (تناول) ی (اطمعه) ی (جنهت) ئەکا (لکن) ئەو (لذت) ه ی بە
 گوێرە یی زیدە نابێ (معنوي) (روحي) بۆ (رسالت پەناە) ئەبی بۆ و ی
 نابێ کە وایی (درجات) ی (معنوي) (متساوي) نابێ وە هەم ئەفەرموئ:
 ئەوانە (انکار) ی (لذائذ) ی (حسي) (جنهت) ئەکەن یاخود بە (دون) ی
 ئەزانن (غلط) ن؛ (لکن) (اریاب) ی (ذوق) ی (روحي) لە (ضمن) هەر
 (لذت) ئ (حسي) (لذت) ئ (معنوي) (فوق) ی و ی (درک) ئەکا. (حقاً)
 (شیخ) لە (درک) ی (اسرار) ی (فائق) ه گەلێ گەلێ فەرمایشاتی نۆد نۆد
 (مطبوع) و (معقول) و (لایەق) ه ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ (حفظ) یان کە گوناھیان
 تووش نەبن (طبیعی) کە (سینات) نەبوو (جزأ) ی نابێ ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ﴾

یَوْمَئِذٍ ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ ﴿فَقَدْ رَحِمْتَهُ﴾ ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ (اثری لهوی به
 ده رنه که وی. (واقعاً) (رحمت) و (لطف)ی ته و او له گونا نه کردن دایه،
 نه وهی خوا بی پاریزی به راستی (رحم)ی به وی کردیه؛ (لباس)ی چلک
 بگری (ولو) زور به (اعتنا) بشوری ناگاته (لباس)ی به خاوتینی مایی
 (ناکه رده چوکه رده، که رده چون ناکرده) وهکی (خیام) ئه لئ: نابی
 ﴿وَذَلِكَ﴾ (حفظ)ی (عن السیئات) ﴿هُوَ الْقُوَى الْعَظِيمُ﴾ خوابه تو (دعا)ی
 (ملائکات) آن (قبول) که ی ئیمهش به بهر نه و (دعا)یهی خهی (وفصل)ی
 (خصام) له (بین)ی (سني) و (معتزلی) یان به رموی ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له
 جیاتی (دعا) ﴿يَنَادُونَ﴾ له (عرصات) له ناو (جحیم) که رقیان له
 خوئه بیته وه (استکراه)ی (نفس)ی خو یان نه که ن ﴿لَمَقْتُ اللَّه﴾ (ایاکم)
 ﴿أَكْبَرُ﴾ به (درجه)یه نابه ته (موازنه) ﴿مِنْ مَّقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ (ممکنه)
 (ارشاد) بی بؤ (کبری) (مقت) یان له (بین)ی خو یان له (قیامت)
 وه (شده)ی (غضب) و (انکار)ی (الهی) له ئیوه ﴿إِذْ﴾ (وقت)ی یا له بهر
 ﴿تُدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ﴾ (رسول) (دعوت)ی نه کردن ﴿فَتَكْفُرُونَ﴾ (قبول)ی
 (ایمان) تان نه ده کرده (تکذیب)ی (رسول) تان نه کردن ﴿قَالُوا﴾ نه وانه ی
 منادی ﴿رَبَّنَا أُمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَيْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ (احیای) (علم) له و دوو
 (اماته) و (احیایه) (خلاف) یان هیه. (ظاهر) وایه مراندنی دوا ی (حیات) و
 (احیای) دوا ی (موت) بی؛ که وایی له (دنیا) یه ک (اماته) هیه؛ (اما)
 (جمع)ی له (قدما)ی (امهت) (یعنی) هیشتا باسی (اعتزال) و (سنیایه تی)
 نه بوه؛ (تاویل)ی له (اماته) نه که ن؛ (بمعنی عدم الحیات) وه نه فه رموون:
 نه و (آیه) ه وهکی (آیه)ی (سوره)ی (بقره) (وکنتم امواتاً فاحیاکم)
 دوو (موت) و (حیات)ی له (دنیا) وه (احیایه) له (آخرت) نه که یه نی. قسه
 له (احیای) و (اماته)ی (قبر)ی نا که ن؛ (قسم)ی (احیای) نه که نه سی، یهکی
 له (دنیا)؛ یهکی له (قبر) یهکی له (آخرت) (اما) ناتوپنه (احیای)ی دونیا،
 چونکی ناشکرایه؛ (اعتبار) به (احیای) (قبر) و (آخرت) نه که ن، زیرا

نه وانیان (انکار) کردیه؛ (قسم) ئی نه پۆن بۆ (احیا)ی (صلب)ی (آدم) (مشاجره) و (مناظره)یه زۆر؛ مه‌گه‌ر له (آخرهت) پێکه‌ون (مقصود)یان چ بوه؟ وا ده‌رنه‌که‌وئێ (سیدی آلوسی) لای وایه (استدلال) به‌و (آیه‌ت)ه له‌سه‌ر (عذاب)ی (قبر) ته‌واو نیه (عذاب)ی (قبر) به (حدیث) (ثابت)ه؛ چونکی (ابن عباس) و گه‌لێ (نوات)ی گه‌وره (حمل)یان کردیته‌ سه‌ر (حیات) و (موت)ی (دنیا) و (قیامهت) باسی (حیات) و (موت)ی (قبر)یان نه‌کردیه. خۆ نه‌وانه وه‌کی (سابقاً) (اشاره)مان بۆ کرد (معتزلی) نه‌بووین له‌به‌ر (انکار)ی (عذاب)ی (قبر) (حمل)یان نه‌کرد بیته‌ سه‌ر (احیا) و (اماته)ی (قبر) هه‌یه ئایا نه‌وانه‌ی ئه‌لێن: (عذاب)ی (قبر) هه‌یه ئه‌لێن: به‌ (حیات) ئی ته‌واو (احیا) ئه‌کرینه‌وه؟ (سعد الملة والدين) وا ئه‌نوێنی (حیات)ی (فی‌الجملة)یه. وه‌ آیا ئه‌توانن به (دلیل) (اقناع)ی (طبیعیون) آن بکه‌ن (انسان) له‌ناو (قبر)ی (حیات)ی دیته‌وه به‌ر قسه‌ ئه‌کا به‌هۆش و به (ادراک) نه‌بی؟ (استدلال) به (عموم)ی (امکان) و (شمول)ی (قدرهت) بۆ خۆمانه ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾ ئه‌وه‌ی (مرتب)یی له (انکار)ی (بعث) که‌سێ (خوف)ی (مستقبل)ی نه‌بی ئه‌وه‌ی بیکه‌ ئه‌ی‌کا ﴿فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ؟﴾ (ای خروج) (یعنی) (اهم)ی (مقصود)یان (خروج)ه له‌ ئاگری؛ ئایا چ پێ هه‌یه؟ چاره‌ په‌زیره (خیر) (خروج) نیه. ئه‌وانیش ئه‌زانن بۆیه به‌ (صریح)ی (جواب)یان ناداته‌وه ئه‌فه‌رموئێ: ﴿ذَلَّكُمْ﴾ ئه‌مه‌تان ﴿بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ﴾ (فی‌الدنيا) ﴿وَوَحْدَهُ﴾ (لا‌شریک له‌) ﴿كَفَرْتُمْ﴾ (انکار)ی (وحدانیهت)ی خواتان ئه‌کرد ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا﴾ (تصدیق) ئه‌که‌ن که‌ خوا (شریک)ی هه‌یه بۆیه (معذب)ن به (عذاب)ی (ابدی) (خروج)تان نیه (لایخفی) نه‌وانه هه‌ر چه‌ند (عمر)یان (محدود)ه (لکن) (شرک) و (جهد)یان به (زمان) (مقید) نیه خوای بێ (شریک) (نفي) ئه‌که‌ن که‌ (بتاتاً) نیه که‌ وایی (کفر)یان (داخل)ی (قضایا)ی (وقتیه) له (وقتیه) له (منشره) نابێ ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ (علویهت) و (کبریائی) (جنابی حق) (شرک)

مه‌لناگری؟ (حکم) هه‌ر بۆ ئه‌وه بۆ (شرکاء) نیه، دیاره (مراد) له‌م (حکم)ه (حکم)ی (فصل) و (قضا) و (مجازات) و (مکافات)ه (اما) (حکم)ی (مصطلح) بۆ خوا و (رسول) و (مجتهد) و (مفتی) و (قاضی) و (حاکم)ی دیاره مه‌یه؛ (البته) (حکم)ی (سلیمان) و (خطاب) و (ندا)ی (داود)یان له (فکر) نه‌چوو (حروفي) که ده‌لێن: (لا حکم الا لله) خۆیان به‌و (حکم)ه (حکم) ئه‌که‌ن ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ که (دالة) له‌سه‌ر (وحدانیه‌ت)ی ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ (مواد)ی (حیاتیه) له (هوا) دیته‌ ناو گولۆک و (محل)ی (تکون)ی (ارزاق) له‌ گه‌نم و جو (سائری) (حبوبات)ی دی بۆیه ئه‌گه‌ر له (وه‌قت)ی (زاد) تێپه‌پینسی بایه به (قوه‌ت)یی یا بارانی نۆد بی به (فساد) ئه‌چی؛ نابێ که‌م ئه‌بی خراب ئه‌بی که‌سێ ته‌ماشاکا ئه‌بینی له‌ گولۆ گه‌نم گولۆ جو (امثال)یان داوێ سپی باریک به‌ زارکی که‌ په‌نکه‌ی (سنبله) ئه‌نیشی مه‌لده‌ ئاوسرێ، ئه‌و (جذب)ی (مواد)ی (رزق) ئه‌کا بۆ ناو (پحم)ی، ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بی دان ناگری؛ (عقیم) ئه‌مین؛ (سبحان الله).

﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ﴾ به (آیات)ی خوا ﴿إِلَّا مَن يُنِيبُ﴾ بگه‌ریته‌وه له (متابعه)ی (هوا) و (تقلید)؛ چ خۆشه (ایمان)ت به (وحدانیه‌ت)ی خوا بیی؛ ئه‌وجا (فکر) له (کائنات)که‌ی (اسرار)ی (خلق) و (ایجاد) و (صنع)ی (کبریائی) بزانی نه (انکار)ی خوای که‌ی نه (انکاری) (طبیعه‌ت) له (نوامس)ی (فطره‌ت) که به (وضع)ی (فاطر)ه (استفاده) بکه‌ی؛ (حقاً) تا (انسان) (علم)ی به (دقائق)ی (اسرار)ی (طبیعه‌ت)یی (ایمان)ی به‌ خوای (علیم) و (حکیم) و (قدیر) (زنده) (خالص) و به (قوه‌ت) ئه‌بی (شائبه‌ی) (شرک) به‌ دلّیا (خطور) ناکات. ئه‌وه‌ی له (دقائق)ی (صنع) نه‌زانی له (علم)ی (صانع) چ نه‌زانی؟ که‌سێ گوێ له‌ مستی (پاپ) و (مجتهد) و (شیخ) بی له (کائنات) چ نه‌زانی ﴿فَادْعُوا اللَّهَ﴾ (ایها المنیبون المتذکرون) یا (عام) له (منیب) و (غیره) (منیب) ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ بی (شائبه‌ی)

(شُرک) (الا لله الدين الخالص) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (ومن علی شاکلتُم)
 (نعوذ بالله من الشُّرک بسبب الإیمان) ئەوانە ی (إذا ذکر الله وحده اشمئزت
 قلوبهم) ئەگەر (خطاب ی) (فادعوا) (عام) بئ لەگەڵ (ولو کره الکافرون) ی
 زۆر (ملائمی نابینم، (ولو) (صاحب ی) (کشف) (توجیه ی) بۆ کوردی
 (علی کل حال) (رعایەت ی) (وصف ی) (منیب) (لازم) ه ﴿رَفِيعٌ﴾ بَلَنَد
 ﴿الدَّرَجَاتِ﴾ (درجات ی) (معنوی روحی) (قیاس) له (درجات ی) (حسی)
 ناکرئ، ئەگەر (درجات ی) (حسی) به گوێرە ی (درجات ی) (معنوی) بئ
 (موافق) ه باشه؛ (لکن) گەلئ کەس ئەبینن (ظاهراً) (درجە) یان زۆر بَلَنَد
 (اما) خۆیان زۆرە (دون) و پەستن. ئەو (درجات) ه بۆ (اهل ی) (ایمان) و
 (إخلاص) ه له (کائنات) دانیه تەواوی (مادی) یا (معنوی) بی (تفاوت) بی؛
 (خلق) و (ایجاد) (تساوی) (بۆ شەویکی) ه لئاگرئ، (وظیفە ی) (عابد)
 (تقرب) ه بۆ (معبود ی)؛ ئەو ی خوا پەرستئ ئەبئ خۆی بَلَنَدکا (عزیز
 النفس) پاک و (حسن الصفات) و (حسن الأعمال) و (حسن الأقوال) و (عالی
 همت) بی؛ (دائماً علم ی) (زیاد) کا؛ (خیام) ئەلئ:

قەردا کی جزایی شەش جەهەت خودا هەد بوەد

قدری توو بە قدر معرفت خوا هەد بوەد

دەر حسنی صفەت کوش کی دەر عرصە ی حشر

حشری توو بە سورەتی صفەت، خوا هەد بوەد

(قيمة المرء ما يحسنه) ئایا کەر پەرست و گاپەرست؛ (درجە ی)
 (قدر) و (قیمەت) یان ئەبئ چ بی؟ بەلئ لە (درکە ی) (دنائەت) و (سفالەت)
 ئەپواتە خوا رەوہ ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾ تەخت هەر چەند بە (قیمەت) بئ ئەبئ
 تەماشای (صاحب ی) تەختکە ی. ئە مۆ سەگئ لەگەڵ انپراطوری لە سەر
 تەختی دادەنیشئ، تەختی (مجوهر) و (مذهب) و (مرصع) بۆ گاجۆتئ
 دادەنئ. تا (مەکن) بئ بۆ (حضرت کبریائی) ی ئە ی کەینە کنايەت له ملک

و سلطنت و (کیریائی)؛ لیره لام وایه گشتیان ئەم (کنایەت)ە (قبول) ئەکەن. (مراد) (جنابی حق) (فوق الدرجات)ە ئەک لە (درجە)ی (فوق)ە (حتی) بە (ابتدا)ش نایەتە پێژنی؛ (تعالی الله عن ذالک) (صاحب)ی (ملک) و جاهو (جلال) ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ (روح)ی (دەعوەت)ی (الی‌الله)، (حماسەت) (غیرەت) (شجاعەت) (اقدام) (صبر) و (ثبات) و (قووەت) و (نشاط)ی بێ (فتور) ئەو (روح)ە لە (بعض)ە (ذات)آندا (اثر)ی دەرئەکەوتی (روح)یکە لای خودا (شان)ی (اله)ی یە (محیر)ە خوێ ئەزانێ چیه؟ ئەو (روح)ە (القا) ئەکا ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (روح)ی وا. چ (نوع)ە (هیکل)ی (نفس)ی (قلب)ی (صدر)ی (فؤاد) هەلی ئەگرێ (تحمیل)ی ئەکات؟! (روح)یکە (مستحیل)ی لا نامێنێ ئەلین: جاری بە (ناپلیون)یان ووت: ئەو (محال)ە ووتی: (محال)؟ (محال)کلمە(یە (فرەنسی) نیە! ئەو (روح)ە بکەوێتە ناو چیا پارچە پارچە ی ئەکات (ذو العرش) بۆ ئەو (روح)ە ئەبێ (اختیار)کا؟ (ذات)ی وەکی (کلیم الله) سەرورێ وەکی (حضرت)ی (خاتم الرسل؛ محمد المصطفی) بەو (روح)ە ئەبێ (جناب)ی (محمد) (ﷺ) کوو (مقابل)ی (کائنات) پائەوستانی؟ (روح)ی (معنوي) (نشا)یە (الهي)یە؛ (روح)یکە لە سەد (میلیون) (نفوس) زیاتر بۆ (شخص)ی وەکی (هتلر) پام ئەکا ئەیان خاتە ژێر (امر) و (ارادە)ی ﴿لِيُنذِرَ﴾ ئەوێ ئەو (روح)ە بۆ (القا) ئەگرێ (کائنات) ئەترسێنێ ﴿يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ لەو پۆژە یا لە (عذاب)ی ئەو پۆژە ﴿يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ﴾ پاش بزد بوون دەرئەکەون دینە (فضا)ی (حشر) پڕویشیان دەرئەکەوتی ﴿لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ (ذوات) و (اعیان)یان (صفات) و (اعمال)یان ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ؟﴾ پۆژی (تلاقی) و (بروز) بۆ کێیە؟ ﴿لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ئەمڕۆ ئێمەوا ئەلین، سبە ی هەموو (موحد) و (مشرک) ئەمڕۆ سبە ی لە (دنیا) و (عقبی) (مالک)ی (حقیقی) هە ر خوابە (سلطان

سلیم ی (اول) که (زیاده) که (مصرای) (فتح) کرد، به دهستی خوئی نهو
دوو (بیت) هی له دیواری (قصر) هکهی نووسی:

الملك لله من يظفر بنيل مني

یردده قسراً و یضمنن بعده الدركا

لو كان لی او بغیری قدر انملة

علي البسيط لكان الأمر مشترکا

بهوا ناکه م نهو (شعر) آنه ئی خوئی بی گهرچی له (ترکی) و (فارس) ی
(شاعر) ئی به (قهوت) بوه. (خیام) یش نه ئی:

آن قصر که به هرام ده رۆجام گرفت

آهو، به چه که رد پوو به نارام گرفت

به هرام که گویم ی گرفتی همه عومر

بونگر که چ گونه گوێ به هرام گرفت!

﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ (مؤمن) و (کافر) (بر) و (فاجر)

به (خیر) و (شر) ی (جزا) نه درئ (فدیة) (انتساب)، (یوک!) نه بین وایی ﴿لا

ظَلَمَ الْيَوْمَ﴾ (دنیا) بین (ظلم) نابی (اما) پۆئی (جزا) (ظلم) ی تیا نیه، زیئا

(مالک) ی (مطلق) خوئی ته ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ چی لی تیک ناچئ

﴿وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ﴾ نه ویش هه پۆئی (قیامت) ه (لکن) (وصف) ی

جودایه؛ له وئ نه فه رموئ: "یوم هم بارزون" لیزه نه فه رموئ: ﴿إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى

الْحَنَاجِرِ﴾ ده ئین: "ازف الشخوص" (اذا قرب وضاق وقته) پۆئی جزا نئزیکه

(وان طال المدی) هه نه بین دئ و کل آت قریب له بهر (ضیقهت)، دلیان

دیته قوێ قوراگه ﴿كَاطَمِينَ﴾ دلی خویان نه خونه وه، (انه) نه ی گرن نه ک

بیته دهه ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ﴾ خزم و دۆست ﴿وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ﴾ دیاره

(شفیع) نه بین (قدر) و (قیمهت) هکی هه بی که شایانی (إطاعه) بی؛ ئایا

(شفیع) ی (غیره) (مطاع) نه بی؟ بلیم: چی؟! (بالخاصه) (شفعا) ی وان

چونکی (شرک) آن نه بی (مطاع) بن؟ (ابومسلم) (تفسیری) (یوم الارفة) به

پۆژی مردن ئەکات (امام) (ترجیح)ی ئەدا لەسەر (تفسیر)ی بە (یوم
القیامة) بە دوو (نوع) یەکتی (تکرار) نەبوون وەدیگە رێی بە (مناسبه)ی ئەو
(کلام)ە ی کە دوائی (ذکر)ی ئەکا، بەلام بۆ (مناسبه) (نوعاً ما) (حیلە)یە
ئەکات زیتر پۆژی مردن بۆ هەموانە لەو (وقت)ی جێیی تکا و مکا نیە
وەکەس بە فریادی کەس ناگا (فرق)ی (مؤمن) و (کافر) نیە وەهەم
بێ (نظم)ە ئەبایە (اول)ی لە (یوم)ی (آزفە) (بعده) لە (یوم التلاق)ی بیان
ترسینی وە (تعرض)یان بۆ ئەو نەکردیە ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾ (نظره)ی
(خائنه) بە (ظاهری) (نوع)یکە بە (باطنی) (نوع)ی (یعنی) بە (ظاهری)
(نظره)یە (صادق)آنە (محروم)آنە دۆستانە یە (لکن) (حقیقە) وانیە
(نظره)یە (حیوانی)یە ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ ئەو ی سینگ و دل بزی
ئەکا، چی لێ بزنابی (شفیع) و (معین) و (نصیر) و (ظہیر) بۆ؟ دیارە
(خبائەت)ی (قلوب) لە چاوان دەرئەکەوێ؟ (اما) (اتصال)ی هەروەکو
(کشاف) ئەفەرموێ بە (آیەت)ی (اسبق) (هو الذي يريكم) لام نۆد دوورە
بێ (ربط)ە، گەرچی خۆی و (سیدی آلووسی) بۆ (تقریب) (سعی)یان کردیە
(لکن لا يتم التقريب) ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ (شفیع) ئەلێ: چی؟ ﴿وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ أَلَّهُ﴾ (أصنام) و (اشباه)ی ﴿لَا يَقْضُونَ بَشَيْءٍ﴾
(قابلیەت)یان نیە (جماد)ن بێ (ادراک)ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بۆیە
هەر خۆی (حکم) ئەکا (حاجەت)ی بە هیچ نیە، کەس تکای (حقیقی) بۆ
ناکری. لە (حق) (انسان)یش ئەفەرموێ: جعلناه سمیعاً بصيراً (لکن) (فرق)
نۆدە بە گوێرە ی (محدودي) (لاتناهي) ﴿أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نەگەراون
لە (أرض)ی؟ تەماشای (آثار)ی (اقوام)ی (بائده) بکەن ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (عاد) و (ثمود) (آشوری) و (بابلی) ﴿كَانُوا
هُمْ﴾ ئەوانی پیشوان ﴿أَشَدَّ مِنْهُمْ﴾ لە ئەمان لە خۆیان ﴿قُوَّة﴾ بە (آثار)
دەرئەکەوێ ﴿وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەگەر ئەمرۆ (اعمال)ی (بشر)یان دیبا
وەکی نێمە (غافل) نەبان (محقق) خۆیان لە پیش چاوە ئەکەوت جیا یان

نه کۆلن (نوع) پردان دروست نه کهن (انسان) تیای (متحیر) نه بی
 ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ هر (قوم) ئی زۆر شهر بکا (آخری) (منقرض) نه بی
 نه مهش (نوع)ه گونا مه که (لاشک) (دولهت) پیی (مواخذ) نه بی، (آخری
 (محو) و نابوت نه بی ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ بۆ وان ﴿مِّنَ اللَّهِ﴾ وا دهر نه که وئ له
 (تفسیری) (روح المعانی) نه و (من)ه (متعلق)ه به (واق) له ﴿مِّنَ وَاقٍ﴾
 (یعنی) که س نه بوو (وقایه) یان بکا له (عذاب) ی خوای ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ لیره به دهر نه که وئ (شدهت) ی (عقاب) ی له (حق)
 کئی به له (تفسیری) (شدید العقاب) (سید) نه فرموی: (لا یعتد بعقاب عند
 عقابه) نه ویش و (ابو السعود) یش له (بیضاوی) یان وه رگرتیه؛ (اما) نازانم
 (سری) چیه؟ چونکی (مقابل) ی نیه لیره، به ئی (مقابل) ی (قوهت) و
 (آثار) ی نه وان و نه مان مهیه؛ که وایی بلیین: (قوهت) ئی (فوق القوی) به
 (آثار) ئی (فوق الآثار) ه وه نه وهی (عقاب) ی (اقوی) بکا (بطریق الأولى)
 نه توانی (عقاب) ی له و به ره ژۆر بکات ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى﴾ وه کی (جلال
 نوری) نه ئی: له (نسب) ی (نسبهت) برا گچکهی پیغه مبهری به (حقیقه)
 نه ویش (ذات) ی زۆر نایاب و گه وره بوه ناردمان ﴿بِآيَاتِنَا﴾ (دلایل) و
 (برهان) ﴿وَسُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾ (قوه) به (قدسی) (روح منه)؛ (معجزة)
 (اثبات) ی (رسالهت) ی (موسی) ی (عبری)، وه کی (محمد) ی (عربی) زۆر
 ئاسانه، نه گهر له (طرف) (باری) (مضطر) و (مجبور) نه کرابان به و (نوع) ه
 (دعوا) ی (رسالهت) یان نه کرده (اقدام) ی (موسی) له سهر (فرعون) که
 نه یوت: انا ربکم الأعلى (اعلان) ی (رسالهت) په ناه (مقابل) ی (کره) ی
 (أرض)، یا (جنهت) ه یا (رسالهت) ه له (احوال) یان (بدیهی) به (جنهت)
 نه بوه که وایی (رسالهت) ه (و موفقیهت) یان (دغدغه) نایه ئی. که سی
 (إنصاف) ی مه بی (توقف) ناکا له (ایمان) به و بوو (ذات) ه وه (ایمان)
 به (خاتم الرسل) (مستلزم) ه بۆ (ایمان) به هه موو پیغه مبه رانی که نه و
 (تصدیق) ی (رسالهت) ی کردینه. (موسی) مان نارد ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ﴾

گوئی مه ده (قوم) ی پایتهخت لئ گورپاو (کتاب) سووتاندرا وه ده و رکراو (دین) و
 (دنیا) لئ تیک چووئی من له (صمیم) ی دل نه وه ی له (کتاب) یان دانه بی یا
 (مخالف) نه بی له گه ل (قرآن) (ایمان) م پئی به (قوه) تره، نه لئین:
 (هامان) (ظالم) ئ بوه پاشی (فرعون) هاتوه به (مده) یه (مدید) و (زمان) ی
 (طویل) (سیدی آلوسی) به و (طرزی) (عرض) کرا (رد) ی (زعم) یان نه کا
 ﴿وَقَارُونَ﴾ با نه ویش یه کی بئ له گه وره گه وره کان و (مقرب) آنی
 باره گای (فرعون)، ئی (قوم) ی (موسی) (قارون) ئ تره ﴿فَقَالُوا: سَاحِرٌ
 كَذَّابٌ﴾ (فرعون) (اول) ی وتی: (محسوره) دوايه ووتیان: (ساحره) ﴿فَلَمَّا
 جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ (تبیین) ی کرد (سحره) (مغلوب) بوون (ایمان) یان
 هینا ﴿قَالُوا: اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾ (بنا) له (آثار)
 پیش (ولاده) ی (موسی) نه و (معامله) به ده یان له (حق) (بني اسرائیلی)
 نه کرد که واین نه وه (اعاده) ی (امراه) (تجدید) و (تشدید) ه ﴿وَمَا كَيْدُ
 الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ (ضیاع)؛ بئ (فائده) (آخری) (غلبه) بؤ (موسی)
 بوو به (عصا) (تاج) و تهختی نگونسار کرد (قاموس)، (کید) به (مکرو)
 (خبث) و (حیل) و (حرب) (معنا) لئ نه دا وه (حیل) به (حذف) و
 (وجوده) ی (نظر) و (قدره) ی (على التصرف) تفسیر نه فهرموئ " (اللهم
 اجعل کید کفار زماننا في ضلال) ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ به (ملائی): ﴿ذُرُونِي﴾ لئیم
 گه پئین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ بی کوژم وا ده نه که وئ (فرعون) بئ (استشاره) ی
 (ارکان) ی (حکومت) (اقدام) ی له سهر (قتل) نه کردیه، (قتل) ی (مذکر) و
 هیشتنه وه ی (مؤنث) یش به (تدبیر) و (اتفاق) بوه ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ بزائم چی
 نه کری؟ کوو به فوریادی دی؟ ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ به (دلیل) (اقناع) یان نه کا
 نه ترسم نه گه ر لئ ی گه پئین ﴿أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ نه وه ی زود لاگرانه نه ی زانی
 نه گه ر (دین) ی (موسی) سهر گری نه و نه گه ر له (حکمدار) یش (سقوط) نه کا
 له (الهی) و (ریوبیه) نه که وئ ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ نه مه بؤ
 (دفع) ی (تهمت) ه (یعنی) (مقصد) ی (خیره) بؤ نئوه، (طبیعی) نه گه ر

(غالب) بیت (حال)ی ئیوہ وا ئہ مینی. (بنی اسرائیلی) داغداران تۆلہ تان لی
 نہ کہ نہ وہ ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ (علیہ السلام) ﴿إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ (مقابل)ی
 (ربہ) ﴿مَنْ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ (فی الحقیقہ) لہ وہ تی (ایمان)
 بہ (حساب) و (جزا)ی (آخرت) نہ ماوہ (حقوق)ی (ضعفا) (بالکلیہ)
 پایہ مال بوہ نہ وہی (ایمان)ی بہ (حساب) نہ بی نہ گہر دہ سہ لاتی مہ بی لہ
 ہیچ (توقف) نا کا ﴿وَقَالَ رَجُلٌ﴾ مہ ردی ﴿مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ دیارہ خرمی
 نیژیکی بوہ، با (ابن العم) بی ؟ نازانم! (قیل) (اسرائیلی) بوہ (وقیل):
 (غریب) بوہ بۆ؟ بلئی: لہ ناو (آل فرعون) بہ (ایمان) (غریب) بوہ ﴿يَكْتُمُ
 إِيمَانَهُ﴾ (ایمان)ی بزر نہ کرد؛ (ظاہر) وایہ لہ (عموم) ووتی: ﴿أَتَقْتُلُونَ
 رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ؟﴾ لہ بہر نہ وہ؟ (ابوبکری صدیق) (وہقت)ی
 (دفع)ی (عقبہ)ی (ابن)ی (ابی معیط) لہ (رسول اللہ) نہ و (آیت)ہی
 خویندنہ وہ؛ (اول) (مدافع)ی (صدیق)ی (اکبر) بوو (رحمہ اللہ) (واقعاً)
 (بشر) سہیرہ بہ س نہ توپیٹہ (میل)ی خوی (اعتبار) بہ (میل) و
 (اعتقاد)ی خہ لکی نا کا (ولو) (ظاہر) بی ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نہ وہ
 (عصا)ی نہ وہ (ید)ی (بیضا)ی ہاتیتہ سہر ئیوہ ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ (طرف)
 (رب)ی ئیوہ (معنا)ی چی؟ (ولیدعربہ) (رب)ی (خاص) بۆ خوی
 (اعتبار) نا کا؛ (دعوہ) تان نہ کا بۆ (ایمان) بہ (رب العالمین) مہی کوژن
 لی گہ پین. (حال لا یخلو) یا (کاذب)ہ یا (صادق)ہ ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوا﴾ بۆفی
 دہر نہ کہوی ﴿فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ وہ بالی لہ سہر خوی، (امین) بن (موفق) نابی
 وہک لہ (آیت)ی دواہیہ دہر نہ کہوی ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوا﴾ (بالفعل) (اثر)ی
 دہر نہ کہوی ﴿يُصْبِحُ﴾ (علی الأقل) ﴿بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ نہ و (وہقت)ی
 ناگہ نہ نہ نجام (فرصت) مہ دۆپینن، (ایمان)ی پی بیتن. (بناء علی هذا)
 (سری) (کلمہ)ی (بعض) جوان دہر کہوت (زمخشری) (تحریر)ی نہ و
 (آیت)ہی جوان کردیہ شایانی (تقدیر)ہ وہ (لازم)ہ (حق)ی (صاحب)ی
 (اقوال)ی (حسنہ) گوم نہ کرئی، (حق الإنصاف) (مفسرین)ی وہکی

(امام) و (بیضاوی) و (ابوالسعود) و (آلوسی) (عیال)ی (زمخشری)ن، (اغماز) کہ له دوو سئ (قول)ی (معتزلی)یانه (استفاده) له (علم)ی کہ (بعض)ئ کہ (ابوعبیده)ی (مشہور)ہ له (لغات) ئہ لئ: (بعض) بہ (معنا)ی (کل)ہ (استدلال) بہ (شعری) (لبیدی)ی ئہ کات:

ترک امکنۃ إذ لما أرضنا

أو يربط بعض النفوس حمامها

(زمخشری) و (جمہوری) (بلاغت) ئہ فہ رموون: (مراد) له (بعض) خوئیہ تی (زمخشری) ئہ فہ رموئ: (ان صحت الروایۃ له) (ابو عبیدہ) قسہی (مازنی) لئ راست دئ (ہیشکتر بوو له وه کہ ئہ وهی پئی ئہ لیم: تی (بگا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ ئہ لئ: (کلام) ئ (نو و جہین)ہ: ئہ گہر (موسی) (مسرف)ئ (کذاب)با خوا ئہ و (آیات)ہی نہ ئہ دایہ یا ئہ گہر و ابئ خوا بہ (ہلاک)ی ئہ با (حاجت) بہ (قتل)ی ئیوہ ناکا (ان یک کاذبا فعليه كذبه) وه (تعريض)ی تیایہ بؤ (فرعون) (لاشک) نؤد (مسرف) بوہ وه درؤشی گہرہ بوہ کہ خوی بہ خوی (مصر)یان زانیہ ﴿يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ﴾ (حکومت) و (دہ ولہت) ﴿الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ﴾ (غالب)ن له سہر (بنی اسرائیلی) ئہ مپؤ ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له (ارض)ی (مصر) کہ س (مقاوہ مت)تان ناکا (تمام) بہ لام ﴿فَعَمَّ يَتَسَوَّرْنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ؟﴾ (عذاب) و (اخذ) و گرفتئ ﴿إِنْ جَاءَنَا﴾ کئ (نجات)مان ئہ دا؟ ئہ وه (نصر)ی مہ نیہ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ له مہ یانی قسہی ئہ و (مؤمن)ہ ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾ ہہر ئہ و تان نشان ئہ دہم کہ بہ (صواب)ی ئہ زانم (صلاح) وایہ (موسی) بکوژم ﴿وَمَا أَفْهَمُكُمْ﴾ بؤ (رای)ی ﴿إِلَّا سَبِيلَ الرُّشَادِ﴾ ئہ وهی (صلاح)ی تیابئ خہ دشم نیہ له گہل ئیوہ. ئہ لئ (حضرت)ی (معادی بنی جبل) و (حسن) (رشد) بہ (شدت)ی (شین)یان (قرائت) کردیہ ئیوہ و خوا بہ جوانی ئہ زانن؟ ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ﴾ (من آل فرعون) ئہ گہر (موسی) بئ ئہی فہرموو: وقال: موسی ﴿يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ پؤزی

(هلاک)ی (اقوام)ی (سالفه) ﴿مِثْلَ دَابِّ﴾ (جزای) (ادب) و (عاده‌ت)یان
 ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ دیاره زۆر ناگاداری (تاریخ)ی (امم) بوه ﴿وَالَّذِينَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌کی (قوم)ی (لوط) ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا﴾ (ادنی)یه ﴿لِلْعِبَادِ﴾
 به‌لکو (عباد) (ظلم)ی له‌خویان نه‌که‌ن ﴿وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
 التَّنَادِ﴾ پۆژی: هاوارو دادو فه‌ریاد؛ هه‌پۆ هه‌پۆ ﴿يَوْمَ تَكُونُ مَدِيرِينَ﴾ (آنه)
 هه‌ل‌دین بۆ کێ هه‌ل‌دین؟ کوو قورتار نه‌بن؟ ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾
 (حفظ)تان بکا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ دیاره له (هدایه‌ت)یان
 (مایوس) بوه ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ﴾ پێش (ارسال)ی (موسی)
 ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ دیاره (رسول) بێ (بینه) نابێ وه (تعیین) (ل‌زوم) نیه ﴿فَمَا
 زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ﴾ له (احکام) له (دلیل) ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ (آنه)
 (عمر)ی له‌ناو ئیتوه به (ضایع) چوو ﴿قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾
 (آنه) (لا رسول ولا رسالة) (مده)ی (بین)ی (یوسف) و (موسی)ی چه‌نده
 بوه؟ (تاریخ)یان (مضبوط) نییه. (فرعون)ی (موسی)ی (غیری)
 (فرعون)ی (یوسف)ی بوه بێ (شک) نه‌ئو ناوی (ولید) بوه نه‌ئو ناوی
 (ریان) ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ﴾ له (عصیان) بێ (حد) له
 (اعتقادیات) به (شک) و (وهم) (تبادر) له (یوسف) (الکریم ابن الکریم ابن
 الکریم) (یوسف) (بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم)ه (علیهم السلام)
 (قیل)ئ نه‌لێ: (یوسف بن ابراهیم بن یوسف الصدیق)ه بۆ؟ (دلیل) چیه؟
 وه‌کی (سید آلوسی) نه‌فه‌رموئ؛ زۆر (غریب)ه نه‌وه‌ی (نقاش) و (ماوردي)
 (حکایه‌ت)ی نه‌که‌ن: نه‌و (یوسف)ی لێره (ذکر) نه‌کرئ له (اجنان) بوه.
 نه‌بێ نه‌و قسه له جتۆکه داران (وارد) بووین (حقا) قسه‌یان (موجب)ی
 (حیره‌ت)ه که‌ی خوای (تعالی)ن (رسول)ی له جتۆکان بۆ سه‌ر (بش‌ر)
 نارديه؟! (أَمَّا) (حق) وا بوو بۆ (خاطر)ی (یوسف)ی بیان گوتبا له
 (ملائکه)آن بوه نه‌وه‌ی (اساساً) نه‌و قسه‌ی (اختراع) کردیه به (قریان)ی
 ژنه (مصری)یه‌کان بێ ﴿الَّذِينَ﴾ نه‌و (مسرف) و (مرتاب)آنه‌ی ﴿يُجَادِلُونَ فِي

آیات اللہ ﴿قُولِي﴾ (قولی) ﴿بَغْيِرِ سُلْطَانِ أَتَاهُمْ﴾ نہ (عقلی) نہ (نقلی) ﴿كُبِّرِ﴾ (جدالی) وا ﴿مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (یعنی) نذر (مستکبرہ) ہ لای خوا و (اہل) ای (ایمان) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ (طبع) ئ نا (مطبوع) ﴿عَلَى كُلِّ قَلْبٍ﴾ بہ (إضافہ) ﴿مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ (منشأ) ی (تکبر) و (تَجَبُّرٌ)، دلہ؛ دلی (متکبری) یا دلی (متکبر) (حق) (نفوذ) ی تی نا کا و ہک (ظرف) ئ سہ ریبہ مؤر مؤرکراوہ کہ دل گہیشتہ ئو (درجہ) ئو ہوا (جناب) ی (حق) ئی گریئ نہ ک (ایمان) ی بچیئہ ناو بہ لکو (بغض) و (عداوت) و (قوت) ی (میل) ی (امحا) ی (حق) ی تیا ئو پوئنی (حسب المقتضی) ئو دلہ وای ئوئی دل دہریارہی شتی ہرچی بی کہ پرق بوو لہ بہ رد خرابتر ئو بی (دائر) بہ (ایمان) و (احسان) تہ پایی تیا نامینئ (فہی کالجارۃ اواشد قسوة) وہ بہ (صفہ) و (موصوف) یش ہاتیہ ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا﴾ (قصر) ی (عالی) شتی و ہکی (رصد) خانہ ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ (وسائل) ی (إطلاع) لہ سہر (شؤون) ی (بشر) (أوضاع) ی (فلکی) تا بزائم (دلالت) لہ چی ئو کا؟ ﴿أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ﴾ (تفسیری) (اسباب) بہ (طرق) یا بہ (ابواب) نذر بی پئیہ کی (خیال) ی وہی ئو کا؟ ریگاہ بدوزیتہ وہ یا دہرگاہ پئییدا بچیئہ ئاسمان بزانی خوی لئیہ یان نا؟ تا (مقصود) ہکی لئیوئی کہوی (مثلاً) ئو (ذات) ہ تو ناردیتہ؟ ﴿فَأَطْلِعْ إِلَيَّ﴾ نالئ: علی ﴿إِلَهٍ مُّوسَى﴾ لہ (حرکات) و (مواقع) ی (کواکب) (خیر) داریہ کم پئی بیئ بو (جہت) ی (الہ) ی (موسی)؛ و ہکی (ہرقل) ی کہ لہ (بخاری) (نقل) ی ئو کا لہ (أوضاع) ی (نجوم) (إطلاع) ی بووہ (ملک) ی (ختان) (ظہور) ی کردوہ لہ (آثار) یان دہرئہ کہوئی (مصری) لہ و (عصر) ی نذر (مشغوف) بووین بہ (علوم) ی (فلکی) (رحمت) لہ (امام فخرالدین) بی بہ (معنا) ی (نُقال) ہکان (راضی) نیہ (و لہ الحمد) ہیچ لہ (رسالہ) ت پہ ناہ (نقل) نہ کراوہ۔ (واقعاً) ئو (نوع) ہ (آیہ) تہ بی (إطلاع) ی لہ سہر (اعتقادات) یان (تحقیق) ی (معنا) ی (مشکل) ہ؛ وہ (تفسیری) (نظر) بہ

(معنا) ی (لفوی) (جساره‌ت) ه ﴿وَأَنبِئْ لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾ له (ده‌عوای
(رساله‌ت) و (وحدانیه‌ت) ی (الهی) ﴿وَكَذَلِكَ﴾ و ﴿زَيْنَ لَفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ﴾
له (طرف) کن (تزیین) کرابوو؟ (اول) (میل) ی خوی (ثانیاً) (مرائی)
(هه‌رچی ثان خسره و کونده شیرینه‌ست)
وه‌کی (شاعر) ی له (حق) (ملک) ی ئه‌لئ:

ما شئت لا ما ساءت الا قدان

فاحکم فانت الواحد القهار

که‌سی (دقه‌ت) له خوی‌کا؟ ئه‌زانئ (مدح) و (ثنا) چ (تاثیر) ی له
(انسان) ئه‌کا کوو (انسان) پی‌ی پف هه‌ل ئه‌میئئ؟! (مع‌آنه) ئه‌زانئ:
خوی بۆفه (هیکل) ی (خالئ) یه! ﴿وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾ له پی وه‌رگی‌پ درایه
گه‌لئ (ملوک) به‌و (جۆره) (ثنا) یه (وکذا متشیخ) ه (متعلا) له خو ئه‌چن
پی‌یان لئ ئه‌گوپی. وه (قراسته‌ت) ی تریش هه‌یه (معتبره)؛ به (فتح) ی
(صاد) (بنا فاعل)، (ضمیر) بۆ (فرعون) (یعنی) نه‌و (منع) ی (خه
لک) ی ئه‌کرد له‌پی‌ی راست وه ئه‌ی گوت: (اهدیکم سبیل الرشاد) فی‌ل و
فه‌ره‌جی له (انام) ئه‌کرد ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ﴾ نه‌بوه ﴿إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ (تبت
یدی فرعون) وه‌کی (ابی‌له‌ب) دیاره نه‌گه‌یشتیته (درجه) ی (سیاسیون) ی
ئهم (عصره)، نه‌یتوانیوه درۆ و ده‌له‌سه‌کانی بچه‌سپینئ ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ﴾
ئه‌وجا هاته (صراحت) ﴿يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ﴾ ئه‌بی به‌چ (حماسه‌ت) ه‌کی نه‌و
(ندا) یه‌ی کردبی؟ (محقق نوعاً ما) (غضب) ه‌کی هه‌یه؛ (نصیحه‌ت)
و (رجا) ی کردیه (فرعون) (اهمیه‌ت) ی نه‌داوه‌ته‌وه قسه‌ی نه‌و وه پوو له
(هامان) ئه‌کا نه‌و (تمویه) و پوو که‌شیه ئه‌توینئ ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾
(هدایه‌ت) ی (موصل) و پون و (واضح) ﴿يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾
(سریع‌الزوال) ه‌ پی‌ی (مغرور) مه‌بن ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ لَمِنْ دَارِ الْقَرَارِ﴾ به (خلود) و
(دوام) ه (لله در الخيام):

په‌ندی ده‌هه‌مه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ مه‌ن داری گووش

ئەز بەهری خودا جامەیی تزویر مەپووش
 دنیا هەمە ساعە تێ وە عومری توو دەمێ
 ئەز بەهێ دەمێ عومری ئەبدرا مەفرووش
 (حدیث) ئی (نقل) ئەکەن (الدنیا: ساعە) بەو (ساعات) هاتەو
 (خاطر)م؛ (دفعە) یە (سلطان رشاد) ی (عثمانی) (ساعات) ئی ئەداتە
 (معلم) (ناجی) (شاعر) ئی (مشهور) لە (شکران) هێ (قصیدە) یە
 بە (تورکی) لە (مدح) ی پادشاه دادەنێ ئەو (بیت) هێ زۆر خوشە دنیاچون
 امامی رسل ساعە دیدی

دنیا یە امدی شاه بەنە إعطا بیویردی
 ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ هەر کەسێ بێ گەورە و گچکە ﴿فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾
 (هذا من فضل الله بعباده) ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّثَى﴾ بێ (فرقی)
 (جنس) و (قوم) و (حسب) و (نسب) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (عمل) ی (صالح) بێ
 (ایمان) (ایمان) بێ (عمل) ی (صالح) چ نیە (ایمان) نەبێ (اعتبار)
 بە (عمل) ی (صالح) نیە هەمووی ئەبێتە (دەسیسە) و (حیلە) کاری و
 گرفتاری خەلک وەکى (سیاسیون) ی (عصر) ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ (دار
 الإحسان دار السلام) ﴿يُورَثُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (أضعافاً مضاعفة ما لها
 من نفاذ) ﴿وَيَا قَوْمُ﴾ لێ گۆرپاوینە ﴿مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ﴾ (سعادت) ی
 (ابدي) ﴿وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ (شقاوەت) ی (سرمدی) بۆ وایە؟ (مقابله) ی
 (إخلاص) بە (غش) (خلاص) بە (هلاک) ! گۆیێ لە قسەم کەن وە (الا)
 (هلاک) و (خائب) و (خاسر) ئەبێ ﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ ئەو هێ (شریک) ی
 بۆ پەیاکا (أَنَّهُ) (انکار) ی خواى ئەکا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ هەروا
 بە (خیال) شتێ بوو بڵێم: ئەو (اله) ئی کردی! کەسێ بایەکی تیا جوولاه
 بڵێم: ئەو (اله) (زمره) ی (اله) هانە دەوڵەمەندو بە قووت بوو بڵێم: خوا مە!
 یا لە پووی (معنویات) هەو بڵێم: ئەو (اتحاد) ی هەبە (حلول) هە ﴿وَأَنَا
 أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ﴾ (غالب) هە (فوق الكل) هە ئە وى پووی تێکا لێی

خۆش ئەبێ بێ (واسطە) (شفعا) ش گەرەگ نیه ﴿لَا جَرَمَ﴾ نازانم
 له (لاجرم) ه بَلِّیم: چی؟ (تحلیل) ی له سەر (مذاق) ی (بصری) یان وهک
 (زمخشری) (تفصیل) ی دایتی (عبارەت) نۆر بێ تام و شام ئەکا گەرچی
 (ملا) یانی دی وهکی: (فخراو) (بیضاوی) (کلام) ی (زمخشری) یان (قبول)
 کردیه، (أَمَّا) من (لاجرم) ه (قول) ی (صاحب) ی (قاموس) م لاجوانه
 له پاش (ذکر) ی (أصل) ی (معنا) ی ئەفهرموئ: ئەو (کلمه) (تحول) ی
 کردیه بۆ (معنا) ی (قسم) (أَنَّهُ) ئەلێ: والذي لا رب سواه (شک) و
 (شبهه) ی نیه ﴿أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾ (اله) ی (باطله) ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ﴾
 (حقیقی) ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ دیاره (جماد) ن ﴿وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ (کذالك) وه
 ئەگەرچی بَلِّین: خوابه به (نطق) یان بینێ له (عليه) ی ئێوه ئەلێن، به لām
 نه که لکی (دنیا) ئە گرن نه که لکی (قیامەت) به (حقیقەت)؛ مه گەر له
 خورماو سه موون دروستیان کهن که برسی بوون بیانخۆن وهکی (بعض) ی
 (عەرەب) (القي) بهو (مولقي) به لول ئەدا قووتی ئەدا ﴿وَأَنَّ مَرَدَّنَا﴾
 (مرجعنا) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ له پۆژی وا په سین ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ﴾ له (کُفِرُوا)
 (تَكْبَرُوا) (جبروت) و خوێنژاندن و (مه تک) ی (حرمت) و (حق) ی (بَشَرًا)
 (تذليل) ی (عنصری) (اجنبی) ﴿مُفَصِّلَاتُ النَّارِ﴾ لێ جودا نابنه وه
 (مؤمن) ی (مُذنب) (ولو بعد حين) (مصاحبه) ی نامینێ ﴿فَسَتَذْكُرُونَ﴾
 (بعد الوقوع) ﴿مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ ئەی به خوای قسه کانی پاست و (حق) بوو
 (خیر) خواهانه بوو به قسه مان نه کرد ئەوا تووش بووین؛ ئەمرۆژ وایه
 (قوم) ی به دبهخت و (منکوب) مه چهند (نصیحه) ی که ی له (مستقبل)
 بی ترسینێ (فائده) ی نیه ناگه پێته وه! تا تنێ ده رکه وێ ئەوسا په شیمان
 ئەبێته وه دهستی خۆی ئەگوشێ لێوی خۆی ئەکرۆژی (لکن) چ سوود؟
 ﴿وَأَقْرَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ کێ ی دی هیه؟ (خاصة) لهو (حال) ه ئەگەر
 (وقایه) ی (الهي) نه با (أنا فرعون) پارچه پارچه ی ئەکرد ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
 بِالْعِبَادِ﴾ ناگاداره (حراسته) ی بێ ده سه لاتانی خۆی ئەکا ئومیدم به

(قوت) و (قدرت) ی نه وه له شه پی ئیوه (حفظ) کا ﴿فَوْقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا﴾ نه وه ی (دائره) ی وی بی له (تدبیری) (مملکت) (حقاً) (ذات) ی (محترم) و (بلیغ) و (ناصح) و (ناگادار) و (مؤمن) و (قوی ایمان) و به (شجاعه) ت بوه ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ﴾ (غیری) وی ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ ئی (غرق) بوو (غرق) بوو به ئاگری (غضب) ی خوی سووتا ئی ما ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ﴾ له دوی (رجعه) ت ی (بنی اسرائیلی) بۆ (مصر) ﴿عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ (وقت) ی (لذت) و به زم و پوزمیان پئیش (غرق) ی (فرعون) نه وه له (دنیا) ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ له (طرف) خوی (امر) (صادر) نه بی (ادخلوا آل فرعون) مه موویان (غیری) (ذات) ی (مؤمن) (بنا) به (مبالغه) ی (بعض) ئی ملیونه ک و شهش سهد هه زار کهس بووین ﴿أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (عذاب) ی وان بۆ (بنی اسرائیلی) له (دنیا) یه (نظر) به و (عذاب) به (لذت) و (نعمه) ت (حساب) ه، یاران ئیمه به (آیه) ی (يعرضون) (دلیل) دینن له سه (عذاب) ی (قبر) (اعني برزخ) بلیم: چی؟! له و چند ساله (بدن) ی (فرعون) ی (موسی) یان له (اهرام) ی هیناده ر مومیا کرابوو هیچ تیک نه چوو بوو ﴿وَإِذْ يَتَحَاوُونَ﴾ (رؤسا) و (اتباع) (فراعنه) (غیری) (فراعنه) ﴿فِي النَّارِ﴾ (بعد السوق و الدخول) ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ﴾ بی هیزه کان (یعنی) (اتباع) ﴿الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ گه وره کانیاں ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ له (سالف) ی (دهر) له (دار) ی (دنیا) ﴿لَكُمْ تَبَعًا﴾ (تابع) ی ئیوه بووین (ره عیه) و (خادهم) و جان نه فشان ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْهُ﴾ (دفع) نه کهن له سه ر ئیمه هل نه گرن؟ ﴿نَحْصِيْبًا﴾ (حصه) یه ﴿مَنْ النَّارِ﴾ له (دنیا) چیمان بۆ کردن؟ سه رومال و (اولاد) مان له ئو غری ئیوه دانا چند (بلا) مان له سه ر ئیوه (دفع) کرد ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ له (جواب) یان دا ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾ مه موومان له ناو ئاگرین لیره (امتیاز) مان له ئیوه نیه بی ده سه لاتین (رئیس) ی و (مرؤسی) نه ما ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ (بر) و (فاجر) (مؤمن) و (کافر) هر کهس (عذاب) ی خوی نه چیژی ﴿قَالَ الَّذِينَ

فِي النَّارِ ﴿عَمُومِي﴾ ﴿لَخَزَنَةٌ جَهَنَّمَ﴾ له (دعا) ی (حملة العرش) (محروم) بوون، نومیدیان به (خزنه) به ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾ بیارینه وه (دعا) مان بۆ بکه ن له خوای خۆتان بخوازن ﴿وَيُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا﴾ (مقداری پوژئی (مقداری پوژئی له ئی (دنیا) یا (آخرت)؟ ﴿مَنْ الْعَذَابِ﴾ تشتی ﴿قَالُوا﴾ (خزنه) ﴿أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ﴾ ئی (بشر) به خۆتان ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به (آیات) و (معجزه) و (دلائل) ی (مصدقه) ﴿قَالُوا بَلَى﴾ هاتن (لکن) ئیمه بیوامان نه کرد (تکذیب) مان کرد (رؤسا) له بهر (طمع) ئی (اکبر) (رعیا) له بهر (اتباع) ﴿قَالُوا فَادْعُوا﴾ خۆتان (دعا) که ن هاوار که ن قورپتان به سهر چ (فائده)؟ ﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بۆ (قیامت) (ممکن) له (دنیا) خوا (دعا) ی (کافر) (قبول) کا (کافر) ی (بالرسالة) یا (مُشْرِك)؟ (ذاتاً) (جاحد) (دعا) نا کا ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا﴾ خوا نه فه رمووی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (اتباع) یان ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به (قوه) ی (مادی) و (معنوی) به و (شرطه) به (اوهام) و (خیالات) لانه دن له (سنن) ی (رسول) ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ نه و پوژه که (ارض) به (نور) ی (رب) ی خوئی (منور) نه بی (کتاب) و (حساب) داده ندری (انبیا) و (شهادا) (حاضر) نه کری ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ﴾ زیرا (حقیقه) (معذرت) نیه وه کی (منطقی) نه لئین: (سالبه) له گه ل (نفي) (موضوع) یش (صدق) ی دی ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ (لعنت) یان لی بین ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ ناخووشی (جهنم) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ﴾ (آیات) و (کتاب) ی (تورات) که (اصلاً) (عین) ی (هدایه) بوه وه پاش (وفات) ی (حضره) ی (موسی) بۆ وان ماوه ﴿هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (ذوی العقول السلیمة) بویه (اکثر) ی (بنی اسرائیلی) (اهتدی) یان پی نه بوو، که وات زانی یا محمد (ﷺ) ﴿فَاصْبِرْ﴾ (یعنی) نه فه رموون: (خطابه) له گه ل (رسول) ی (اکرم) (بنی قریش) (بنی اسماعیل) ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ دیته جی (ولو) به کاوه خو ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذَنْبِكَ﴾ (دائر) به (استعجال) ی (حصول) ی (وعد) (دفع) ی

(اعداد) (شرای) (دین) (نصر المؤمنین) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾
 (علی الدوام) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾ (کونیه) و
 (قولیه) له (صدرا) (سورته) فه رمووی: ما يُجادل في آيات الله إلا الذين
 كفروا له مه یانی ی (خطابی) (مؤمنی) (من آل فرعون) نه فه رمووی: "الذين
 يجادلون في آيات الله بغير سلطان اتاهم كبر مقتا عند الله وعند الذين آمنوا
 كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر جبار" لیترهش نه فه رمووی ان الذين
 يجادلون في آيات الله بغير سلطان اتاهم ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ﴾ نیه ﴿إِلَّا كِبْرُ﴾
 (تعظم) و (تراس) ﴿مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ﴾ نای گهنی (أول) و (آخر) لیتره (محاوره)
 له گهل جووله کان نیه باسی (دجال)؟ (رمزی) (اشارهت) ئی (ذاتاً) له
 (قرآن) (بحث) ی نیه (آیهت) ئی (مربوط) و (منتظم) و به جئ چی پی ئه وئ
 له لاپا شتئ بخلقیتیم بیگمه (سبب) ی (نزول) (اساس) ی خوی شه پ له سه ر
 (دجال) (عاند) ی ئیمه نه بوو (حرب) ئی بوو له (بین) ی جوو و دیانان جوو
 نه لئین: نهو (مسیح) ه که ئیوه (ایمان) ی پی ئینین نه مه (دجال) بووه
 (مسیح) ی به پاستی (مبشر به) که (اعاده) ی (مجد) ی (آل داود) نه کا
 (من بعد) دئ دیان ده لئین: (مسیح) ی پاستی هات ئه وه ی (منتظر) ی
 ئیوه یه (مسیح) ی (دجال) ی (مشرک) ی (ملحد) ی (زه ندیق) ی (مغوی)
 (مضل) ه (مسلمان) آن چ (حق) یانه له سه ر نه م (حرب) ه؟ وه نهو (دجال) ی
 (مسلمان) آن به (خیال) (عالم) ی لئ نه توقینن (تامین) یان نه که م نای گهنی
 وه کی جووله کان تا (ابد) (انتظار) ی بکه ن، به و جوړه که ده لئین؛ نابئ نیه
 نه بوه نه دی که ری (دجال) ی؟ قسه ی لئ مه که نۆن. لام وایه نه مپو
 (عیسی) یه که ی خۆمان نه گهر بیته وه سه ر عاردي به سواری که ری ناگه پئ
 نه له به ته (شمبرلین) لئ ناگه پئ له (هوا) به (طیاره) له (عهردي) به
 (قطار) و (سیاره) له (بحر) ی به (أسطول) و (غواص) (سیر) و (جولان)
 نه کا که ری چی؟ (دجال) ئیشی خوی کرد؛ (مسلمان) ی (تفرقه) پی خستن
 نه مپوش نهوا له (دین) یان نه کا. (دول) ی (اجنبی) بابلیتم: مسیحی نهوا

(سَوَّقِی (امەت)ی (محمد)ی؛ (دین)ی (اسلام) بو (محو) و (إنقراض) ئەکەن نِیمە (تَعْمَن)ی (خروج)ی (مهدی) و (نزول)ی (عیسی) ئەکەن ئەوانە (مجادلە) لە (آیات)ی خوا ئەکەن (ایمان) بە (رسول) نایەنن (سبب)ی بەکانەیان (کِبْر)ە (میل) بە (رئاسەت)ە (لاقیدی)یە (اتباع)ی (هوا)یە ئەوە (موجب)ی (قسووت)ە (أَمَّا) (غلطان) (اموی) ئەگەر (مسلمان) نەبوویان ئەبوونە (خليفة)ی پوویی زەمین (امیر المؤمنین)؟ (رسول)ی (اکرم) (عرب) (استیلا)ی (ملک)ی (اکاسر) و (قیاصر)یان ئەکرد؟! (حاشا) نازانم کە (مسلمان) آن (صدر)ی خۆیان لە (بعض)ی (عقائد) و (میول)ی (فاسدە) پاک ئەکەن ئەوە؟ ئەترسم تا (محو) ئەبنەو ئە نە کەن! ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ لە شەپی ئەوان (مُتَكَبِّر) آن ئەوان (جاهل) و دلپەقان ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ئاگادارە (قائل)ی (مخاصم)ی (یهود) ئەلێ: خۆ بیاریژن لە (فتنە)ی (دجال)ی وە لە (آیات)ی ﴿لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ ئەلێ (مراد) بە (ناس) (دجال)ە (سبحان الله) (دجال) ئەو کابرایەکی کوو بە (فتنە) بردیە؟! (خیال)ی ئەو (معنا)ی (قرآن)ی لێ تێک دایە. لە (آخر)ی وادەر ئەکەوێ (سیدی آلوسی) (رحمەتی لێ بێ) بەو (تطبیقات)ە (راضی) نیه وە (قول)ی پێ ناکا؛ (خوا لێی راضی بێ) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ تاتێ (فکرن) (خالق)ی (ارض) و ناسمان ئەتوانێ (اعادە)ی (اموات) بکا؛ وە (اکثر)یش لە (نظم) و (مزایا)ی وە (دقائق)ی (آیات) نا (فکرن) ئەوەی دەیلێن دەیلێن، بێ (محاکمە) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ﴾ (حقاً) وایە. (واقعاً) (تفسیری) (اعمی) بە (صنم) (بصیر) بە (جناب)ی (حق) لە (عمی)یە ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (محسن) ﴿وَلَا الْمُسِيءُ﴾ وەکی بەکەن (مؤمن)ی بێ (عمل) (صالح) چیه؟ نەبوونی چاترە لە بوونی با لە (جنەت) داهەلپەڕێ نێ (شریر) و (فاسق) بۆ (دین) و (دنیا)ی (موحدین) زۆر بە (ضرر)ان (نعوذ بالله) ﴿قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ﴾ کەم ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾

(تذکر) و (تفکر) کہن له (خلق) ی (سموات) و (ارض) له (آیات) ی (رسل)
 (تصدیق) کہن (قیامت) رائے بی دئی بی (شک) و (شبہ) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (میل) ی (نفسی) لئی یان ناگہ پئی ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾
 (عبادت) م بکن له بهرم بیارپننه وه (کبر) و (نخوه) لادہن ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾
 (ثواب) تان پئی نہ گہ یہ نم (دعا) تان (قبول) نہ کہم ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي﴾ (دعا) ش (عبادت) ہ نہ وانہ ی (دعیه) یان نایہ نئی سہر فروودی بۆ
 خوا بکن بیارپننه وه ﴿سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ سوک و چرووک (محقر) و
 (مہان) و تئ مہ لدر او؛ (عکس الأمل) بہ لئی و (مناسب) ہ (متکبر) (تحقیر)
 کرین ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ بۆ دزی و حیزی و قومار
 (شراب) و (تیا ترق) و (محشیات) نیہ تیای نارام گرن بخہ ون (قوت) تان
 بیتہ وه جئی خوی ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ پووناکی نہ داتہ شتی بہ تہ وای
 بی (مصرف) نہ ی بینن (کسابت) نہ کہن نہ گہر کہسی کور نہ بی
 بہ (بصیرت) بنورپتہ (تقلبات) ی (لیل) و (نہار) و (منافع) ی گہ لئی (علم) ی
 بہ دەست نہ کہ وئی (فائدہ) یہ زوری لئی نہ بینن (اعتراف) نہ کا بہ (نعمت) ی
 (الہی) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ گہ لئی
 کہس (خیال) یش لئی نا کا ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ و یخلق ﴿لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ﴾ مہر نہ و مہ یہ ﴿فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ بۆ پوولہ و ورنہ گپن؟
 (عبادت) ی (ثواب) و مہور نہ کہن؟ جئی ی (تعجب) ہ! ﴿كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ
 كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ نہ وہ ی پویی له خوا وەرگپن، (عبادت) ی سہ ی
 پئی دہکا وای لہو (جزا) یہ ی (أما) (حس) ی نیہ ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
 قَرَارًا﴾ (قرار) ی لہ سہر نہ گرن نہ گہرچی (دنیا) خوی (دار القرار) نیہ. نہ و
 (توازن) ہ له (بین) ی (کرات) بہ کئی نہ کرئی؟ بہ (ہبل) و (ناٹلہ) و (لات) و
 (عزی) ی و (منات)؟ ﴿وَالسَّمَاءَ بِنَاءً﴾ (قبہ) (بنا) و بارہ گا ﴿وَصَوَّرَكُمْ
 فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾ لہ (بعض) ہ (اطوار) ی (جنین) ی (انسان) و سہگ وہکی
 (بحاث) آن نہ لئین: لہ (صورہت) وہکی یہ کن کئی نہ ی گورپی؟ نئیوہ و (بدیع) و

نازدار و به (شوکه‌ت) (خلق) نه‌کا (عناصری) (حیوانات) ی (پاقیه) به (قدر) یه‌کن ﴿وَرَزَقُكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له میوه و سه‌بزه و (حبوبات)؛ (رزق) ی پاک و به (لذت) ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رُبُّكُمْ﴾ خوی ئیوه نه‌و خوییه‌یه که (صنع) ی و نه‌کا ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (مالک) و (مُربی) و خوی هه‌موانه (خیری) بۆ هه‌موانه ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (حیات) ی (ذاتی لا ینفک) ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (الا لله الذین الخالص) ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وای (ثنا) بکه‌ن (شکری) (نعم) ی به‌جی بیئن ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ﴾ (نه‌ی) ی (فطری) (وحی) ﴿أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌ی (ممکن) نه‌ی (قابل) ﴿لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي﴾ (صاحب) ی (وحی) کوو (عباده‌ت) ی (غیری) خوا نه‌کات؟ (افغیر الله تامرونی اعبد ایها الجاهلون) ﴿وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ﴾ گه‌رده‌ن داده وو (منقاد) و (تسلیم)، (تسلیم) ی (عن بصیره) ﴿لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نه‌وه‌ی (مخلص) و (منقاد) بی بۆ (رب‌العالمین) (عالم) به یه‌ک (نظر) ته‌ماشا ده‌کا (فرق) و جودایی نا‌کا ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ (ذاتاً) (عناصر) مان له خۆل وه‌رته‌گیری، (حتی) (خال) ی (حاضره) ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ تیکه‌لاو نه‌بی ده‌بیته (نطقه) (تطور) نه‌کا ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ (قطعه‌دم) (ترقیات) نه‌کا نه‌بیته (انسان) ﴿ثُمَّ﴾ که (مده) ی (تطورات) ی (خلاص) بوو ﴿يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾ مندال؛ چ. نیر، چ می، هه‌موو له و (احوال) ه یه‌که (فرق) ی (فرد) و (جمع) و نیرومی نه‌ی ﴿ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ﴾ (کمال) ی (قوه‌ت) ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا﴾ پیر ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفَى مِنْ قَبْلٍ﴾ پیشی (زمان) ی پیری به (طفلی) به جی‌لی؛ (درجات) (متفاوته) (حقیقه) (سرای) (عجیب) ه ﴿تَلْعُوهَا﴾ (بعد‌الشیخوخه) ﴿أَجْلاً مُّسَمًّى﴾ زور که‌س له (زمان) ی پیری (دوام) نه‌که‌ن به (صحه‌ت) و (عافیه‌ت) رای نه‌بوین (ملا) بیان (تفسیری) به (یوم) ی (قیامه‌ت) نه‌که‌نه‌وه، باشه ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆتان (بیان) نه‌که‌ین؛ نه‌گه‌ر به (نظر) نه‌یزانن به (خبر) به

خه بهر بین، تنی بگه ن ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (مَلَك) بيشي پئی ناوئ ﴿فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ نه وهی (اراده) ی کا ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ چی له بهر عاسئ نابئ (کاسهل ما یكون) (ایجاد) ی نه کات په کی له سهر دهست و پا نه که وتیه (عمله) شی پئی ناوئ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ باسی، حوو له که وجدالی دجالی نیه سبحان الله (مجادل) (انواع) ن ﴿أَنِّي يُضْرَفُونَ﴾ (صرف) له (آیات) ی (بینات) ی خودا (صرف) له (کبر) و (جهل) ه (و فی الحقيقة) جای (تعجب) ه؛ (لکن) که دل پهرش و پهق بوو (میول) ی (فاسده) تیای (رسوخ) ی بهست پوو له (حق) ناکا به (سماع) ی (آیات) پقی نه بیته وه ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ (قرآن) هه مووی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ (سائری) (کتب)، یا به (معجزات) یان ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ که ی؟ ﴿إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ﴾ له ملیاندایه ﴿وَالسَّلَاسِلُ﴾ (ممکن) ه بلئین: له لاقیان دایه لام وایه له گهل ﴿يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ﴾ زود ریکه (و معنأ) (توافق) نه کا له گهل (قرائه ت) ی (ابن مسعود) و السلاسل یسحبون به (بنا فاعل) وه (تقديم) ی (معمول) له (عامل) (یعنی) پائه کیشرین له ناو (غل) و (زنجیر) یا زنجیر پائه کیشن (بعض) ی و السلاسل به (کسری) ی (ل) ی خویندیده وه له (غیری) (قرآن) پئی نه لئین: (عطف) ی (توهم) (کانه) (وهم) نه بهین (اصلاً) اعنا قهم فی الأغلال و السلاسل بوه ﴿ثُمَّ﴾ پاش (غل) و زنجیر کران ﴿فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ پپ نه کرین له ناگر وه کی (تهدویر) کوو له (دنیا) سه رکهش و دلپ له ناگری (غضب) و (عداوت) بوو ون له (جهنم) دا به و گویره (عذاب) نه درین ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له کئین؟ بئ قورتارتان ناکه ن؟ ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ لیما برز بوو ﴿بَلْ لَمْ تَكُن تَدْعُو مِنْ قَبْلُ﴾ له (دنیا) ﴿شَيْئًا﴾ نه مرز (معلوم) مان بووه. میچ بووین میچ به بووین، به میوش (معلوم) ه (اما) به خوینان نه گزین ﴿كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ (حیران) له (دنیا) و (آخره ت) ﴿ذَلِكُمْ﴾ نه مه تان له بهر چی؟ ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ بی (کدر)

بئ (خوف)ی (عاقبەت) ﴿بَغْيِرِ الْحَقِّ﴾ بە (اموری) (باطلە) ناشایستە
 (کیف)تان ئەهات بە (مصائب)ی خەلکی (مسرور) ئەبوون ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَمْرَحُونَ﴾ لە (قاموس) دەلێ: (مرج)؛ (کفر) (أَشْرَ وَيَطْرَ وَأَخْتَالَ وَنَشْطَ
 وَتَبَخَّرَ) ﴿ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ لە (جەنم)ی ﴿فَبِئْسَ مَثْوًى
 الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ (مداری) (انکسار) (دنیا) و (آخرەت)؛ (تکبر)ه ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ (آمین) بە ئەبێ ﴿فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ خەیلی
 خووب (ونعم المطلوب) ﴿أَوْ نَتَوَفِّيَنَّكَ﴾ (قبل إلا رائة لا سمح الله بە)
 ﴿فَإِلَيْنَا لِيَرْجِعُونَ﴾ ئەوسا (وعدي) (الهي) دیتە جێ قورتار نابن،
 (زمخشری) بەو (نوع)ە ی لێره (قرار) داوه. (بعض)ی ئەلێن: لام وایە
 (نەیسای بوری)یە دروستە (جملە)ی (اخیر) (جواب) هەر دووکیان بئ
 (خلاصە)ی (معنا) (عذاب)یان بدەین لە (حیات)ی توو یا (عذاب)یان
 نەدەین؟ (یعنی) لە (دنیا) لە (آخرەت) (عذاب)یان ئەدەین. خۆت (دقەت)
 کە ئەزانی کامیان خۆش یا خۆشتن (آیة)ی ئێره (زمخشری) (توفیق)ی
 ئەکا لەگەڵ (آیەت)ی ((فاما نذهبن بك فانا منهم منتقمون او نرينك الذي
 وعدناهم فانا عليهم مقتدرون)) (توفیق)ی لەگەڵ (آیەت)ی ((وإما نرينك
 بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ)) ناکا وا بزانی زۆر چاک
 ئەکا (پەحمەت)ی لێ بئ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا﴾ زۆر گەورە گەورە لە هەموو
 (قوم) و (ملەت)ی ﴿مِّن قَبْلِكَ﴾ گەلێ لە (علما)ی (اسلام) (تصدیق)ی
 (رسالەت)ی (زەپادوشت) ئەکەن؛ (غایەت)ی وەکی (سائری) (رسل)ی دی
 (حتی) (موسی) و (عیسی) (کتاب)ی (تحریف) کرایە (نهایەت)
 (دین)ەکی بزر بوو ﴿مِّنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ (ومنهم من لم نقصص عليك)
 (موجب) نەبوو وە (مقصد)ی (قرآن) (حکایەت) نە یەکی یەکی لە
 (رجال)ی (سابقه) (ذکر)یان کات، (حتی) زاناندنی (عددی) (انبیا) و
 (رسل) (لزوم)ی نیه. بئۆرە لە هەموو (انبیا)ی (بنی اسرائیلی) (عددی)
 کەمی (ذکر) کردیە (اشعیا) و (اومیا) و (حرقیال) و (دانیال) گەلێکی دی چ

ناویان له (قرآن) دا نیه (تاریخ) ی (ملوک) آنی تیا به (دقت) که له (سیر) و
 (حروب) ی (رسالت په ناه) به (وجه) ی (حکایه) و (تاریخ) چ نالۍ
 له (بعض) ه (مقام) (حسب الإقتضا) به (مجمل) ی نه فہ رموی زقد (مفید)
 ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ﴾ (معجزة) ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هیچی
 له (قدرت) ی خو یان دا نه بوه به (اختیار) نه بوه (موسی) چ ناگای له
 (حال) ی (عصا) بوو؟ که دیته (وهم) و (خیال) ی (بحر) به (عصا) شق
 بی؟ نه گهر به (قوت) ی (موسی) با سده زار توپی پیوه نابا وا لیک
 نه ده بپوه. له سر نه و (آیات) ی (عظام) که م که س (ایمان) ی پی هینان!
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ به (امحا) ی (مکذبین) و (تعذیب) یان ﴿قُضِيَ بِالْحَقِّ﴾
 بی (تعدي) و (ظلم) و (میل) و (محابا) ﴿وَحَسْرَتُنَا لَكَ﴾ له و (وقت) ه
 ﴿الْمُبْطِلُونَ﴾ نه و ی له سر نا (حق) ی بووین ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾
 خوا له (قرآن) ی دا (دائماً) (شرح) و (تفسیر) ی (آیات) ی (عامه) (کونیه)
 نه کا، به لای (امور) ی (غریبه) و سیر سیر ه و ناچۍ، بنوړه (انعام) چ
 (انعام) ه کی تیا به (بحر) شق بوو (اسرائیلی) (نجات) یان بوو، (خارقه)
 بوو پوی (وهکذا) (سانرای) (امور) ی (خارقه)، (أَمَّا) (انعام) (دائمی) به
 له گه ل (بشر) (باقی) به بویه گه ل (نافع) ه ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾
 گوشتیان ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ شیرو موو و خوری تووکی حوشت و پیست
 ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا﴾ به سواری به بار ﴿حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾ نیش و کاری
 (مهم) ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ به که ژاوه و تهخت له سر وان (حتی)
 ښ و مندا لان تیا نه به نه (سفر) ی دوو و (حج) ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ به
 (تکوین) و به (تقریر) ﴿فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ (انکار) تان به س له (عناد) و
 (عداوت) و (کبر) ه ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ با ته ماشای (امم) ه کانی
 زیندی نه کن که (نسبة) به وان هیچ نین باری بنوړنه (آثاری) (امم) ی
 (باند) ه ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾

بریا (مسلمانان) آن، پیش ئاوردیایی یان، (تعقیب)ی (آثار)ی (أُمم)ی
 رابردوویان کردبا، دوو (نفع)ی تیا ئه‌بوو: (دینی)، (دینوی)، (لکن) نه‌یان
 کرد ئه‌وانی پیش وان ﴿كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ﴾ به (عدد) ﴿وَأَشَدَّ قُوَّةً﴾ (مالی) و
 (بدنی)، (آلات)ی (حرب) ﴿وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾ (حصون) و (قلاع) و (قناطر)
 ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له‌به‌ر (حروب) و (غرور) و (سفاهت)،
 (تكذیب)ی (رسل)ان نه‌کرد ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ (آیات)ی
 (واضح)؛ (استغنا)یان لئ ده‌کردن ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾
 (صنایع) و (هندسه)؛ بنۆپنه (اهرام) و (هیاکل)ی مؤمیا: کراو؛ (حکما)ی
 (عصر) تیا ی (حه‌یران)ن؛ (اقوام)ی (وَتَنِيَّه) بۆ (حیات)ی (دنیا)،
 (علم)یان نۆر بوه؛ (أَمَّا) بۆ (إِعْتِقَادِيَّات) تا بلی ی، بی (ادراک) و (شعور)
 بووین؛ (ملك)ی (عظم الشان) (طبق)ی (مجوهری)ی له‌سه‌ر ده‌ست
 له‌به‌ر ده‌می گاجووت را گرتیه؛ ئالیکى بخوا؛ ئه‌مه‌ئى به (خدمه‌ت)ئى (عالی)
 زانیه: پی یان نه‌گوت: (ملك)ئى (دین) دار، (اقامه)ی شعائری (دین) نه‌کا
 نه‌وانه‌به (علم)ی خویان، (کیف) خوش ئه‌بوون؛ گه‌مه‌یان به (احکام) و
 (آداب)ی (رسل) نه‌کرد ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (جزا)یان پی
 گه‌یشت؛ (علم)ی خویان به که‌لکیان نه‌هات؛ (فی الحقیقه) بۆ (حیات)ی
 (اجتماعی) (علم)ی (رسل) (روح)ه ئه‌مپۆ به (اکثریه‌ت) پووین له (علم) و
 (دین)ی (رسول) وه‌رگێپرایه؛ (علوم)ئى که (أساساً) له (یۆنانی)یان وه‌رگێپرایه؛
 (ترجیح)ی نه‌ده‌ن؛ به‌هه‌زار (درجه) له‌سه‌ر (احکام)ی (دین)؛ (حتی)
 (أصول) (واقعاً) ئه‌و (علوم)ه‌نۆر (نافیع)ن؛ (أَمَّا) بی (دین)ه‌یج شت
 (نفع)ئى نادا؛ تا (دین) که‌متر بی؛ (دنیا) ناخوشتتر ئه‌بی؛ (ولو علوم)ی
 (مادی) له (غایه‌ت)ی (ترقی) بی؛ وه‌کی ئه‌و (عصر).
 (قسم)ئى له (بَشَر) به (عقل)، (استغنا) له (رساله‌ت) نه‌که‌ن؛ (أَمَّا)
 قسه‌یه‌بی (عقلی)؛ لی‌ره (جناب)ی (سَيِّدِي الْوُوسِي) چه‌ند (وجه)ئى

له (افاضل)ی (علما)ی (تفسیر) (نقل) ئەکا، ئەگەر ئاره‌زوو ئەکە ی (مراجعة)ی (روح المعانی) که ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ (شیده‌ت)ی (عذاب)مان ﴿قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ هەرچی بی ﴿فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾ (ایمان) لهو (حال)ه (قبول) نیه، (و عذاب) ناگێڕێته‌وه، (قوم)ی (یونس) به (رؤیه‌ت)ی (علائم) (ایمان)یان هێنا؛ (قبول) بوو ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ﴾ (قاعده)ی (مقرر)ی (الهی)یه، ناگۆڕی، ئە ی (اهل)ی (مکه)، (قوم)ی (نجیب)ی (قریش) گێولێ بی؛ (ایمان) بیّن، (حین العذاب) (ایمان) که‌لک ناگێڕی ﴿وَحَسِرَ هُنَالِكَ﴾ (وقت)ی (رؤیه‌ت)ی (عذاب) ﴿الْكَافِرُونَ﴾ نازانم (فرق) له (بین)ی (ایمان)ی (یاس)و (توبه)ی (یاس) چیه؟ (جناب)ی (حق) (اهل)ی (ایمان) (موفق)کا (عن قریب) دوشمنانی (دین) (خساره‌ت) مه‌ندی (دارین) بن، (آمین)؛ خوایه‌خۆت ئەزانێ دوشمنی (دین) چەند زۆر و چەند به (قوه‌ت)ن؛ (إسلامیه‌ت) له‌ده‌ستیان، زۆر زه‌بوون بووه؛ (الهی) (رحم)ی؛ به (دین)و (علم)ی (حق) بکه‌ی.^(۱)

(سورة فُصِّلَتْ) (سوره‌السجد)، (سوره)ی (حم السجده)، (سوره‌ المصابیح)، (سوره‌ الأقوات)یشی پێ ئەلێن؛ (لله‌المحمد) ئەلێن؛ مکی له (خلاف)یان نه‌دیته‌یه، (عدد)ی (آیات)ی له (۵۲) که‌مترله (۵۴) زیترینه؛ (ربط)ی ئاشکرایه، (خصوصی) (أول) (آیه‌ت)ی دوا

^۱ - ته‌واو بوو، (تفسیری) (سوره)ی (غافر)؛ ساغه‌ت پینچ و نیوی پۆژی جمعه (۲۴) ماهی ذی‌العقده (۲۲) ماهی کانولی اولی پۆمی (و کانونی ثانی افرنجی راس السنه ۱۹۴۰م/ ۱۳۵۸هـ).

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

که ﴿حَم تَنْزِيل﴾ (عظیم)، (حکیم) (کریم) ﴿مَنْ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی به،
 ئەلێ، مەرھەمی سەر برینە؛ چونکی دواى (سورەت) ی (سابق) لەسەر
 (خسران) ی (کافر) آن هات، تابزانن، ئەوێ خۆى (خائب) و (خاسر) نەکا؛
 (رحمن) و (رحیم) (خسارەت) مەندى ناکا؛ وە (تهدیدات) یشى لە
 (رحمەت) ەوێه؛ تا (صاحب) ی (وجدان) خۆى بپارێزى؛ چ (تنزیل) یکه
 که لە (طرف) (رحمان) ی (رحیم) هاتبى؟ ﴿کِتَابٌ فَصَّلْتُ آيَاتُهُ﴾ (بعضی) ی
 ئەلێن: (مُيَزَّت)؛ (لفظاً ومعناً) یه کى ئەلێ: (بینت) (امام فخرالدین)
 ئەفەر موی: (فُرِقَتْ) (أَنَّهُ) بەسەر (انواع) ی (علوم) دا بڵاوکرایتەو. (واقعاً)
 (قرآن) (لا یعد ولا یحصی)، (علم) ی تیایه؛ ئەوێ ئارەزووکا، بەباشی
 (قرآن) بزانی، (لازم) ە ئاگاداری ەموو (علوم) ی (مُدُونَهُ) ی ببی؛
 (خصوصاً) (علوم) ی (عصری): (بایەلۆجی)، (جیۆلۆجی)، (فیزیۆلۆجی)
 - که (دەرس) ی (تفسیر) بلیتەو بە (فقی) یان؛ ئەلێم: (دەرس) ی (قرآن) م
 لە ەموو (علم) ی پێ خۆشتره؛ چونکی لەو (وہقت) ە، (أَنَّهُ) (انسان) خۆى
 لەناو باغى ئەبینى؛ لە ەموو میوەجاتى (لذیذ) ی تیابى، ەر یه که شتیکی
 لى ئەخۆى؛ بۆ (اهل) ی (نوق) چەند خۆشە؛ بنۆپە (مواقع) ی (آیات) ی،
 (مثلاً): (الحمد لله رب العالمین) لە (صدر) ی (قرآن) چەند (موقع) ی بڵندو
 (مناسب) ی ەیه؛ لە (آخر) ی (سورە) ی (زمر) که (نهایت) ی (حساب) ە
 چەند (موافق) ە، (آخر) ی (دَعَا) ی (اهل) ی (جَنَّت) (أَنَّ الحمد لله رب
 العالمین) چ (وقفه) کی (مکرراتی) لەقەندى (مکرر) شیرینتره؛ یه ک
 (شخصی) (حسب المقام) گەورەئەکا؛ زۆر (عالی)؛ (فوق ما یُتصور)؛
 (عین) ی (شخصی) لە (مقام) یدی، ئەیه نیتەخوار؛ لەو (مسلك) ەو (قرآن) یم
 - (غایت) - لاخۆشە؛ خۆزى (عُلما) یان (تعقیب) یان کردبا، (مدح) ی

(ملک) ئەکا، لە (عین) ی (مدح) ئەیان کاتە (عباد) ی (مطیع)، نوور
 لە (مقام) ی (معبودی) لەجێ یەتر (تعبیر) یان بە (جَن) لێ ئەداتەو. کەسێ
 بە (دَقَّت) (قرآن) بخوونی، لە (سورەت) ی چەند (آیەت) ی نیتەبەر (نظر)،
 (قابل) ه بپیتە (آخری) (سورەت)؛ کەچی لەگەڵ (آیەت) ی بوای یە لە
 (دَقَّت) ئەکە، زۆر (مربوط) ه، بێ ی وی تەواو نابێ. (حقاً) (فصل) و
 (وصل) ی (عجیب) ه؛ لە (نزول) وا (مفصول) ه، لە (تدوین) وا (موصول) ه
 (مُجَبَّر العقول) ه؛ شتەکی تریشی هەیە، بۆ (اریاب) ی (نوق) ی (وجدانی)
 (بلاغەتی)؛ (جملە) یە کورت لە (قرآن) بپیتەناو (عبارەت)، بێ وە ی کە
 (خیال) لە (قرآنی) بکە، ئەبینی لەمەیانە ئەدرەوشیتەو، هەر (متکلیم) ی
 (بلیغ) لە (مقام) ی (لطیف)، (مزج) ی (عبارەت) ی کردیە، (أما)
 بە (امتیاز) ی (حسُن) ی (بلاغەت) و (فصاحت) و (نزاكەت) ی، خۆی هەڵ
 ئەکێشی، خۆی جودانە کاتەو، (حاصلی) (انسان) ناتوانێ، (تفصیل) ی
 (مآثر) ی بدات؛ بەسیە، (کلام) ی خوا، (ثنا) ی ئەکا ﴿قُرْأَنَا عَرَبِيًّا﴾
 (حقیقە) (لسان) ی (واسطە) بۆ (فنون) ی (فصاحت)، لەهەموو زوبانان
 (مساعدا) تره ﴿لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (ذاتاً) (اهل) ی (علم)، ئەو ی (قابل العلم)
 بێ، (استفادە) ی لێ ئەکا ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بۆ (اهل) ی (صلاح) و (مُقابل) ی
 ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرَهُمْ﴾ (قوم) ی (نجیب) یا (عموم) ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ تێی
 ناگەن لە (عنوان) ی (علم) چوونەدور ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا دَلَمَانٌ﴾ ﴿فِي أَكِنَّةٍ﴾
 (زمخشری) ئەفەرموێ: «(جمع) ی (کنانە) یە، (کنان) یش، یتردانە» و
 ابزانم (مُجاهد) بۆیە ئەفەرموێ (أَغْطِيهِ كَالْجَعْبَةِ لِلنَّبْلِ وَهَكَی: (تیرکەش
 بۆتیری. (سَيِّدِي أَلْوُوسِي) ئەفەرموێ: «(أَغْطِيهِ) یە، (کثیف)» (قاموس)
 ئەلّی: «(كُنْ) (وقاء کل شيء وستره) وەبو (کنانە) (اشارە) ی (جمع) ی
 تیانیه ﴿مَّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ﴾ (مانە) لە (نفوذ) و (وصول) ی بۆ دلمان، تێ ی
 ناگەین؛ نازایین ئەلّی چی؟ بۆچیان (دەعوەت) ئەکە ی؟ ﴿وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ﴾

گرانی، گوی یان کہرہ، نایبہن ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ پەردہ یە،
 (حاجزی) (کائە) (نشأ) لەمەیانە ئەکا؛ لایە بۆ ئیمەدی، لایە بۆ (طرف) ی
 توو بەتەواوی لیکمان بزر ئەکا، نات بینین، گویمان لەقسەت نیە، تئ ی نا
 گەین، دلەمان لێی یە (سواءً علینا، أوعظت أم لم تكن من الواعظین) ئیتر
 (امل) مەکە، ئیمە (ایمان) بەتوو بینین ﴿فَاعْمَلْ﴾ لەسەر (دین) ی خۆت،
 بپۆ تیکۆشە ﴿إِنَّا عَامِلُونَ﴾ ئیمەش لەسەر (دین) ی خۆمان، (قرار) ئەگرین،
 تئ ئەکوشین؛ یا تو و بۆ (إبطال) ی (دین) ی ئیمە، ئیمە بۆ (إبطال) ی
 (دین) ی توو (عمل) ئەکەین ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (اجنبی) نیم، وەکی
 ئیوہ (انسان) م، (حجاب) بۆ؟ ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ شتی
 نیە بە (هوا) ی (نفس) بئ، چتان لئ (طلب) ناکەم، ئەوەندە (ایمان)
 بە (وحدانیت) ی (الە) بینن، لە (ذلت) ی بوت بەرستی، خۆتان (نجات)
 دەن ﴿فَاسْتَقِيمُوا إِلَيَّ﴾ راست و پەوان و لیک بن، ئەوەی من (دەعوەت) تان
 ئەلای ئەکەم، شتی (منفور) نیە؛ (تعبه الأسماع وتنفّر منه القلوب)،
 (امری) (معقول)ە (ایمان) بینن ﴿وَاسْتَغْفِرُوهُ﴾ (عَمَّا سَلَفَ) یا ئەگەر گوناھن
 (صادر) بوو، (طلب) ی (غفران) لەو بکەن (اعتماد) مەدەنەسەر کەس
 ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ (مواسات) ی (فقرا) یان نیە ﴿وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ وا دەرئەکوئ سئ (مانع) یان هەبە؛ خواری و ناپێکی،
 (بخل)، بئ (تفکری) لە (مُسْتَقْبَل)؛ ئەنجا ئەوەی، ئەی کەن لایان وایە لئ
 تۆزینەوہ نیە ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (استقاموا الیه) ﴿وَعَمِلُوا صَالِحَاتٍ﴾ بۆ
 (حال) و (استقبال) ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ئی غیر مقطوع نابێ، (ضالە من
 نفاق)، چاویان لە (زەکات) و مەکات نابێ؛ (غیر) (منقوص)ە (غیر)ە
 (مُحَاسَبَ عَلَيْهِ) ی یە، بئ (مَن) و (اذی) یە. لەو (مقام)ە، چ (اشارە) بۆ
 جحیل و پیرو ساغ و ناساغی نیە بۆ بلێین: (آیەت) لە (حق) ی پیرو
 نەخوشان، (وارد) بوە (یعنی) لەگەڵ (قصور) یان، لە (اکمال) ی (طاعات) و

(عبادات) ی (ایام) ی (شباب) و (صحّت)، خوا (اجر) یان (ناقص) ناکا، به (کامل) ی بویان (ادا) نه فهرموئ؛ باشه باوایی، له (لطف) و (مرحمت) ی خوا دوورینه؛ (لکن) چی ی نیه، (قول) هکه، دیاره، (نشات) ی له (نقصان) ه؛ دیاره له (اول) ی (اسلام) دا، (زکات) پووه؛ (غایه) ی (تفصیل) و (تقدیر) ی له (مدینه) کرایه ﴿قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ﴾ به راستی، به (قلب) ﴿بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ (یوم) ی بو (تکون) ی، (یوم) ی بو (قابلیت) ی (حیات)؛ (منشا) ی (نبات) و (حیوان) و (انسان) ﴿وَتَجْعَلُونَ لَهُ أُنْدَادًا﴾ نه یهک نه دوو (لا یعد ولا یحصی) ﴿ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ئی (ملک) و (جن) یشی - که به (شرکا) یان نه زانن ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسِي﴾ چپای گوره و (ثابت) ﴿مِنْ فَوْقِهَا﴾ به (واسطه) ی چپا و شیوه ډول (قسم) هکی له ټاو دور نه که وئ، وه نه بیته (قابل) ی (سکنا) و (حیات) ﴿وَبَارَكَ فِيهَا﴾ (خیرات) ی تیا زور کرد وه ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا﴾ (قوت) بو (حیوانات) (خلق) ی (ارض) ی (بالتفصیل) ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ دیاره (قید) (راجع) ی (کل) ه، نه گهر (راجع) ی (آخر) ی که ین وه کی (رای) (امامی ابوحنیفه) یه؛ نه بڼ ته نها (تقدیر) ی (اقوات) له چوار پوژان دا بووین. (نشا) یی (اولی) له دوو پوژ؛ (اکمال) ی بو (مسکن) و (احیا) له دوو پوژ؛ نه مه چوار؛ ئی ناسمان؛ دوو، نه مه شهش؛ نه گهر وانه بی، (زمان) ی (خلق) ی (مجموع) ی نه بیته هشت پوژ وه له (مواقع) ی (عديده) نه فهرموئ: ناسمان و عهردم له شهش پوژ (خلق) کردیه نه گهر (جمله) یی (متعاطفه) بوون، (قید) ی له (آخر) ی (کلام) دابوو (امامی ابوحنیفه) نه فهرموئ: (ظاهر) وایه (راجع) ی (آخر) ی بڼ «(امامی شافعی) نه فهرموئ: (ظاهر) وایه، (راجع) هه موویان بڼ نه گهر (قرینه) بوو، (مساعده) ی (قرینه) نه کړئ؛ لام وایه لیږه (امامی ابوحنیفه) له بهر نه و (قرینه) یه، (موافقه) نه فهرموئ: بو (رجوع) ی (قید) الی الجميع ﴿سَوَاءٌ﴾ (لا زائد ولا ناقص) یا (ازمنه) ی (متساویه)

﴿لِّلْسَائِلِينَ﴾ (یعنی) (بیان) ی کہ، بُو (طالب) ی (علم)؛ نہ وانہ ی (سؤال) نہ کہن بو (کسب) ی (علم) و (عرفان)، دلیان پائہ گرن، گوئی لِن نہ کہن، نہ بینن، (حجاب) یان لہ (بین) آینہ، یا نہم (خلق) و (تسویہ) بُو (محتاج) آنہ، نہ وانہ ی لہ سہر عہردی نہ ژین، (حیات) یان بہ (اقوات) ہ ﴿تُمْ اسْتَوَى﴾ (قصد و حال) چونکی نہ فہرموی: ﴿إِلَى السَّمَاءِ﴾ (طرف) ی (علو) ﴿وَمِنْ دُخَانٍ﴾ مہ یولایہ بوہ، بِن (صورہت) ی (تامہ)؛ دیارہ (مادہ) یہ بوہ، کہ ناسمانی لِن (خلق) بکا ﴿فَقَالَ لَهَا﴾ بہ (قول) ی (ایجاد) ی، (تکوینی) ﴿وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا﴾ ورن، بہ خوشی یا ناخوشی (مواد) و (عناصر) ی (کائنات)، (قسم) ی لہ گہل یہک، زُود بہ (ئولف) ن، زوو تیکہ لاو نہ بن، شتیان لِن دروست نہ کری (قسم) ی کہ من بہ (صعوبہت)، (قسم) ی زُود بہ (جبری) و (اکراہ) و (تشدید) و (تضییق) لیان دروست نہ کری؛ زُود بِن (میل) ن، زُود بہ (نفرہت) ن، لہ گہل یہک، (استاد) ی (کیمیاء) بہ (مہارت) ی (فوق العادہ) (تسخیر) یان نہکات، (قدرہت) ی (صانع) ی (حقیقی)، (مہندسی) ی (اعظم)، (صاحب) ی (معمل) ی (کیمیائی) (کائنات)، لہ (درجہ) یہک، (مواد) ی (مُتَنافِرہ) و (مُنخَابہ)، بہ (کمال) ی (سہولت) فہرمان بہ رداری، نہ لَین: (لَبَّيْكَ) (تَخَلَّف) نیہ، (توقّف) (یوک) ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ ویکرا؛ (مُتَضَاد) و (ذلول) ن ﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ (أَصْل) ی (طبقات) ی لہ دوو پوژدا بوہ ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ نِی (لایہق) بہ و بِن، (دائر) بہ (سکنہ) و (احوال) ی (مُتَعَاقِبہ) و (مُتَدَرَجہ) ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ﴾ (ثوابت) و (سیارہ) و (شمس) و (قمر) ﴿وَحِفْظًا﴾ (حفظ) ی (بدیع) ی، (دوام) ی (اشکال) یان؛ با (وجود) ی (اکثر) ی (مواد) ی (مانیل) ی (تفرقہ) یہ، (یعنی) (ادامہ) کہ مت نیہ، لہ (خلق)؛ نہ وانہ خوا نہ زانی، بہ چہندی تہ واو بوو ون. (خلق) ی (أَرْض) (مفصلاً) لہ چوار پوژد دابن (مع آنہ) (خلق) ی (مربوطہ) بہ تہ واوی

(خلق) ی ئاسمان (تفصیل) ی (خلق) (عالم) ی (عُلوی) خوانه زانی، نایه ته
(تقریر) ﴿ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (البالغ فی القدرة والغلبة والعلم مبلغا لا
یصل الی ادراکه العقول والأوهام)

ئهو (عالم) ه (مُتَقَن) و (مُتَنظِم) و (مَجْبُرُ الْعُقُول) ه له خۆرا نابی، (علم) ئ
(تدبیری)، (قُدْرَت) ئ (غایه ت عظیم) ی پئ ئوی.

(غرض) له (یوم)، یهک شه م و دوو شه م نیه، (تحدید) ی پوژ و شه و
به ته وای (خلق) ی (شمس) و (ارض) ئه بئ (عباره ت) ی (تورات) ی بئ
(معنا) یه، به قسه ی (علما) ی (عصر) (آلان) یش (کواکب) له (تکوّن) دان،
(بعضی) ئ تازه ده ست پئ ئه کا؛ (بعضی) ئ هیشتا (مُنوّر) نه بوه؛
(بعضی) ئ تازه (مُنوّر) ئه بئ، (نوی) به (قوّه ت) نه بوه؛ (ظاهر) وایه تا
(أَمَّ النُّجُوم)

ما بئ، (نُجُوم) (تولد)؛ بکات؛ خوا ئه زانی، که ی ئه گاته (واذا النجوم
طمست إذا السماء کشطت (حیوان) پیستی) لئ کریتته وه، ناژیه، (وکذا)
دارودره خت.

له (بحث) ی (آیام) (ملا) یانی (شرعی) و (نقلی) زۆر خۆیان مانی
کردیه؛ هر (قوم) ه به زوبانی خۆی، ناوی له وپوژانه نایه؛ ئه لئین: ناوی
له (آیام) (عربی) دا، (اول)، (اهون)، (جبار)، (دبار)، (صونس)،
(عروبه)؛ (شباری)؛ بووه. له کوردی به (جمعه) ئ ده لئ: هه ینی (جَمَعَ،
يَجْمَعُ) وی تیانیه. (سبحان الله) (سَيِّدِي أَلُوسِي) (رحمه تی لئ بی)؛
تۆماره کی لیره نووسیه؛ (حوصله) ی ئه وی، (انسان) (مطالعه) ی بکا ﴿فَإِنْ
أَعْرَضُوا﴾ (بعد الأنباء) ﴿فَقُلْ أُنذِرْتُكُمْ﴾ ئه و ئه یکا، کردی ﴿صَاعِقَةً مِّثْلَ
صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ به (حکیم) یان ووت: بۆ (انسان) چی باشه؟ فهرموی:
(علم) ئ (نافع) ووتیان: ئه گه ر نه بوو؛ ووتی: (عقل) ئ ته وای، (مُدارای) پئ
بکا، له گه ل خه لکی خۆش بژیه، ووتیان: «ئه گه ر نه بوو» وتی: (مال) ئ

(عیب) ی خۆی پێدا بپۆشن. ووتیان، ئەگەر ئەمەش نەبوو؟ «ووتی
برووسکە یە لە ئاسمان بێ، لێیدا بیسووتین» لام وایە لە جیبە تریشم
نووسییه ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ﴾ ئەوانە و (أُمَمَت) هەکانی دی؛ (ذاتاً مقصد
حصر) نیه؛ (تصریح) بە و دوو (قوم) ه، لەبەر (مناسب) یە (خصوصی) یە
﴿مَنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ لەمەموو (جهت) تی کۆشینە؛ بۆ (مصالح) ی
(حاضر)، بۆ (تامین) ی (مستقبل) ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (سبحان الله) ئی
وا بو لە (قدیم) و لە (حدیث)؛ بوتیان لێ دزیوه؛ هاویشتیانیە (قدم خانە)؛
لە و جۆرە (مُلوث) بووین؛ دۆزیوتیان وەشووشتیانی، باز (سجدە) ی بۆ
بردیە؛ ئەمە (ضلال) ی (فطری) یە؛ (فطرت) ی لێ گۆراوه ﴿قَالُوا﴾ ئیوه
(رسول) نین ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ نازانم ئەوانە (ملائکەت) یان
کوو ناسینە؟ (ملائکة رُسُل) (ملائکە انباء الله)، (ملائکە بنات الله)؛ نابێ
شتی بێ (ملائکە) (عجایب) ه (بَشَر) لەگەڵ خۆی وا دژ، لەگەڵ (امور) ی
(خارجی) وا لێک و پێک. کۆرئ ئەکەوێتە قور، هاوار ئەکا؛ ئایا بە (غیری)
(انسان) کەسی بە هاوارەوه دئ؟

بە (غیری) (بَشَر) کئ (معاونەت) ی (بَشَر) ئەکا؟ خواردنی خواردنەوه ی
(لباس) ی (مسکن) (حوائج) ی، (کمالیات) ی هەمووی بە (تعاون) ی
(بشری) یە؛ بۆ (مَلِك) ئەپەرستن؟ (مَلِك) ئەئیسە گەورە یەکیان، لێ
(خیال) ئەکرئ؛ گاجووت بۆ؟ سەگ بە (وفا) یە، (قوم) ی (وفا) دار ئە
پەرستن؛ پێشله، بۆ؟ ﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ (علی زعمکم) ﴿كَافِرُونَ﴾
ئێوه (فرق) تان چیه؟ بۆ ئێوه ئەبن بە (رسول)؟ بە (عبارات) ئی (مختلفە)
(حکایەت) ئی (نقل) ئەکەن؛ (خُلص) ی ئەمە یە: (عتبە) نەختی قسە ئە
(خدمەت) (جنابی رسول) ئەکا، (رسول) (جواب) ی نادا، تاقسە ی تەوا
نەبێ، ئەنجا لە (أول) ی ئەم (سورەت) ه، تا (آیەت) ی (نقل) (انذرتکم)
ئەخوینێتەوه؛ (عتبە) ئەترسئ؛ بە (رحم) سویندی ئەدا، کەچیتر

نہ خوینیتہ وہ، وہ بہ (قوم) نہ لئ: واللہ نہ وہی نہ و نہی خوینیتہ وہ، (سحر) نہ، (شعر) نہ، (کہانت) نہ؛ (واقعاً) راستی کردیہ؛ نہ و (مباحث) ی (قرآن) لہ کئی (کہانت) و (شعر) و (سحر) لہ کئی؟ (فی الحقیقہ) من لہ نووسینہ وہی (حکایات) (خصوص) کہ (مخالفات) ی تیابن، نزد بین (حوصلہ) م، (حسود) ی بہ (امثال) ی (ابن کثیر) و (سیدی الووسی) نہ بہ م، (مع هذا) ناتوانم ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (بلادی) خویان ﴿بَغِيرِ الْحَقِّ﴾ چی وایان نہ بوہ، پئی ی (مغرور) بن؛ لہ ولاف و گہ زافہ بلین ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾ کئی مہیہ؟ (ممکن) لہ (بعضی) ئ (اقوام) ی (دہور) و پشتی خویان بہ (قوت) تر بووین؛ لہ بہر (جہل) و (غور) یان، بہ (اقوام) ئ لہ وان بہ (قوت) تر (افحام) یان ناکا، بہ لکوو نہ فہ رموی ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نہ یان زانیہ؟ بنوہ نہم (تجہیل) ہ، نہ یان توہیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ دیارہ (قوت) ی (مخلوق) ی (دلالت) لہ (قوت) ی (خالق) ی نہ کا (اثر) وابی، نہ بئی (موثر) چوں بئی؟ (واقعاً) تا (انسان) (ایمان) ی بہ (قوت) و (قدرت) و (علم) و (مکنہت) و (صنع) ی (بشری) بئی؛ (ایمان) ی بہ (قوا) و (قدر) ی (صانع) و (علم)، (مکنہت) و (صنع) ی (بدیع) ی (خالق) ی (انسان) زیاتر نہ بئی؛ کہ من (حکمت)، (دقائق) ی (صنع) ی نہ زانم، چووزانم (صانع) چیہ؟ چ (علم) و (مہارت) و (دقت) یکی مہیہ ﴿وَكَانُوا رَايَاتِنَا﴾: (انفسی) و (آفاقی) ﴿يَجْحَدُونَ﴾ (غور) چاوی (اعتبار) ی بہ ستینہ ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ بایہ کہ لہ بہر ساردی، (انسان) سپ نہ کا، بای گہ رمی (سموم) ہرچہند بق ولاتی (عہرب) (انساب) ہ (أَمَّا) (ہلاک) ی (قوم) بہ بای سہرد لہ (بلادی) گہرمیان، (نظر) بہ (آیت) (انساب) ترہ ﴿فِي أَيَّامٍ نَّحْسَابٍ﴾ (سوم) و بہ دو (نحس)، (مقابل) ی (سعدۃ) (سعادت) و (نحوسہت) ی (آیام)؛ بہ (اعتبار) ی (ما وقع فیہ) ی یہ، یہک (نسبت) بہ (شخصی) ئ

(نفس)ە (نسبەت) بە (شخصی) ئی دئی (تسعه)؛ کوردی ئەلئ: شەمە
 بەکەس کەس، ئەلئین: ئەو (آیام) ی (برد العجوز)ە، لە (اواخر) ی (شباط)
 (حسیب) ئەکرئ ناوی (آیام العجوز) (حَین) وە (حَنَبَر)، (ویر)، (الامر)،
 (المؤتمر)، (المعلل) (مطفئ الحبر) یا (مُکفئ الظعن)؛ لە (قاموس) دا
 ئەفەرموی: ئەلئین: (ابتدا) ی لە پۆژی چوارشەمووی (آخر) ی (شوال) ی بوە.
 خوا ئەیزانی؛ وە ئەلئین: هەر (قوم) ئی (عذاب) داربی، لە پۆژی چوارشەمووی
 بوە؛ ئەمەش (العلم عندالله) لام وایە (مقصود) یان، (اثبات) ی (نحوست)
 بۆ پۆژی چوارشەموو بکەن. ئەو قسانە؛ لە (مثل) ی (ابن الرومی)
 ئەو شەیتەو؛ (رحمت) لە (ربیعی بنی انس) بئ، کە ئەلئ: (ابتدا) ی لە پۆژی
 (جمعه) بوە. (مع أئ) لە (آیام) ی (اعتنا) بە (تاریخ) لەو (نوع)ە (وقائع)ە
 (خلاف) هەیه؛ (فکیف) لە (زمان) ی بئ (تاریخی)؟ ﴿لَنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾
 (ذلّات)، لە سەر ئەو هەموو (اشتلمه)، (قوم) ئی بووین، بەری بایان نەگرت
 ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ئەو چیشتیان ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ﴾ (قیامەت) ﴿أَخْرَى﴾
 (وهم به اخرى) ﴿وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾ (بوجه من الوجوه)؛ (أصنام) و (اله) ی
 (مزعومه)، کئ یارەدەمیان دا، (نجات) یان بدا؟ ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾
 وەکی (سائری) (اقوام) ی (دی) (رسول) یان بۆ چوو، بە (دلالت) ئی
 (واضح)، (آیات) ی (بیّنات)، (دلالت) ئی (موصله)، ئەگەر، بەگوێرە
 (ارشاد) و (دلالت) یان بە پئ دا؛ پۆیشتبان، رەفتاریان کردبا، ئەگەشتنە
 (مقصود) ﴿فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى﴾ (ترجیح) ی (ضلال) یان بە سەر
 (هدایەت) کرد؛ لە (میل) و (حُب) و (قلب) وە؛ (اصل) ی (میل) (ولو)
 بە (اختیار) ی (انسان) نەبی؛ (لکن) (تقویه) و (تضعیف) ی (لاشک)
 بەدەستی (انسان)ە ئەو (میل) ی ئەکا، (دقّت) لە (مصلحت) و
 (مفسده) ی بکا، کەم دەسلاتی بە سەر خۆیدا هەبئ ئەتوانئ (میل) ی
 کردنی (زیاد)، بۆی بچئ، یا لئ کەم کا نە یەلئ، رووی لئ وەرگێئ —

لیره‌ش (معتزلی) و (سُنّی) (مصادمه) یا نه، هر (فرقه) ئه‌ویتر ئه‌کاته
(قَدَرِیه) (مجوس هذه الأمة) (نعوذ بالله). (مع الأسف) ئی‌مه‌له‌بی
(قدره‌تی) و (اراده) و (عزم) و (جزم)، له‌به‌ر (مطالته) و (کسالت) بووینه
ژێر چه‌په‌لۆک؛ (اقوام) ی دی، له (قوه‌ت) و (قدره‌ت) و (اراده) و (عزم) و
(جزم) و (صبر) و (ثبات)، (عامل) و (شیط) و (مخترع) و (صانع) و
(ساعی) ن.

(جزای) (حروب) ی (داخلی) مان دیت، با (وجود) ی دوشمنی (خارجی)
له‌مه‌هوو (اطراف) (استیلا) ی کردیه.

جه‌نگی (مذهبی) و (اعتقادی) له (داخل) آ (دوام) ئه‌کا؛ که‌سێ خۆی
له‌خوای نه‌کا؛ ئه‌زانی (مؤثر)؛ له (کائنات) (قوه‌ت) ه ئه‌گه‌ر (قوه‌ت) ی
(مادی) و (معنوی) رێک که‌وی، (نور علی نور) ه ئه‌گه‌ر یه‌ک له‌سه‌ریه‌ک
(غلبه) بکا، بۆ (أَمَة)، (ضرر) ه.

له (قرآن) ئه‌تۆپی، (تاثیری) خۆی (تعالی) ن، به (قوه‌ت) و (قدره‌ت) و
(علم) ه و (حَتّی) (تقدیری) (اقوات) بۆ (قوه‌ت) ه؛ (قوم) ی (عاد) و (ثمود)
به (قوه‌ت) ی (صاعقه) فه‌وتان؛ دیاره (صیحه) ی (هائل) (دماغ) (شق)
ئه‌کا، ئه‌کوژی هر (مَلَة) ئی (اعتقاد) یان له‌سه‌ر (مخالفه) ی (طبیعه‌ت)
دانا (ضرر) ئه‌که‌ن یا ئه‌بی (تعديل) ی (اعتقاد) که‌ن یا (محو) ئه‌بنه‌وه
ئه‌گه‌ر خوشیان (محو) نه‌بنه‌وه (دین) یا (محو) ئه‌بی ئه‌وه (معتزلی)
(حکم) یان به (کفر) ی گوناهاکار کرد، ئه‌گه‌ر (توبه) نه‌کات (مُخَلّد) ی (في
النار)؛ (سواد) ی (أَمَة) (نفه‌ت) ی لێ کردن، (مذهب) یان سه‌ری
نه‌گرت. (خلاصه) (ملا) ی به (إنصاف)، ته‌ماشای (اعتقادات) ی (فرق) و
په‌وشتی و (انام) بکا، ئه‌زانی (اعتقادات) ی (نافع) و (ضار) چن، لیکیان
ئه‌کاته‌وه ﴿فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ (تکوّن) ی (صاعقه) هرچه‌ند
(اسباب) (طبیعی) هه‌یه، (أَمَّا) نه (اداره‌ی) ی (کبریائی) ناچیته‌ده‌ر،

(خصوص) نه و (نوع) ه (صاعقه) که (قوم) ئی (هلاک) نه‌کا، من (رساله) یئ یا (مقاله) به (لطیف) م هه‌یه، له ژئیر (عنوان) ی (إله حق والطبیعة حق والعقل حق والرسالة حق) بۆ (تلقین) ی زیندیان، (غایه‌ت) (نافع) ه؛ نه و (اخذ) و گرفته ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (اختیار) ی (عمی) له‌سه‌ر (هدایه‌ت)، له و (بین) ه (زلزله) به (عظیم) له (تورکیا) بوو؛ سه‌ده‌زار زیاتر خانوومانی تیځدا؛ (تلفیات) ی (نفوس) و مال زۆر بوو؛ (أَمَّا) ئیستا که‌م که‌س (حمل) ی نه‌کا ته‌سه‌ر (اراده) و (قدره‌ت) ی (کبریائی)؛ (علی کل حال) (انسان) به (اخطار) (مُحاط) ه هه‌رچه‌ند (حکما) ی (طبیعه‌ت) (سعی) نه‌که‌ن، (طبیعه‌ت) یان پی رام نابئ، (انسان) ناتوانئ له (اعماق) ی (ارض) ی (نفوذ) بکا، وه‌ده‌ست به‌سه‌ر (جوئ) ی (سما) دا بیئنی، (عقل) و (فکر) ئی زۆر، (آلات) که‌م و (ضعیف)؛ (تمام) (انسان) هه‌رچی بی؛ (مقابل) ی (إله) یا (طبیعه‌ت) وه‌کی نه‌وان نه‌لئین؛ زه‌بوونه، بی ده‌سه‌لاته؛ (أَمَّا) نه و (افعال) ی پئی (تکلیف) کرایه، (مُکَمَّلًا) نه‌توانئ بی کا؛ نه‌گه‌رنه‌ی کا (قصور) له‌خویه‌تی؛ وه‌که‌س نالئ: (انسان) به (علم) و (قدره‌ت) و (اراده) ی نه‌بی به‌خوا، یا (مقابله) ی خوا بکا ﴿وَنَجِّنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (ایمان) م هه‌یه (جنابی حق) بی (اسباب) به (وحی) نه و (اقوام) ی (مؤمن) ی (نجات) داین، هه‌رچه‌ند (نوح) به (سفینه) (نجات) ی بوو، (أَمَّا) نه و (سفینه) (مقابل) ی (طوفان) (کان لم یکن) بوو؛ (لکن) پاشی (بعثه‌ت) ی (رسول الله) و (خاتم النبیین) (أطوار) (تبدل) ی کرد؛ وه (آیه‌ت) ی (قرآن) یش وانه‌گه‌یه‌نئ. (کأنه إنسان) گه‌یشته (زمان) ی (رشدی) نه‌وجا خوی (اداره) ی خوی بکا، (انسان) تا مندا له‌به‌رو. باوه‌شی لایکیه‌تی هه‌مکی نه‌خوا، که‌گه‌وره بوو، قوپکاری نه‌کا، نه‌بی خو و داکی (اداره) بدا، (أَمَّا) بزانی (تقوی) چیه؟ چۆن نه‌بی؟ له‌چی نه‌بی؟ وه (أطوار) و (احوال) ی (عالم) چۆن نه‌گوپئ؟ (حاصل) ی هر (قرن) ه

خۆی له (قهرن)ی خۆی دیبا؛ له وهی (قهرن)ی پیش خۆی خۆی نه دیبا،
 دوینن رم و تیر و شیر؛ بوو ئەمڕۆ ئەوانه (قیمهت)یان نیه. ته ماشای
 (قوهت)ی دوژمن که به چی (مدافعه)ی ئەکهی؟ به چی خۆت ئە پارێزی؟
 (بشر)ی (پاکی) سوپهری (صاعقه)ی دروست کرد، (قوم)ی (پاکی)
 (ملاحظه)ی ههزار سال پاش ئەمڕۆ ئەکهن؛ ئەترسن، به گویهری ترس
 (احضارات) ئەکهن؛ ئێمه چ (احضارات)ی ئەمرومان نیه، (فکیف) بۆ
 سبهی؟! «پاش» (واعدوا لهم ما استطعتم من قوة)؛ لا تغفلوا عن اسلحتکم.
 «پاش»؛ وان لیس للإنسان الا ما سعی «پاش» (إن الله لا یغیر ما بقوم
 حتی یغیروا ما بأنفسهم) «پاش» (تلك أمة قد خلت لها ما کسبت ولکم ما
 کسبتم وأعلموا أن الله یحول بین المرء وقلبه) چ (عذر) بۆ (مسلمان) آن
 ئەمینن؟ کهی (أصحاب)ی (رسول الله) (اعتماد)یان دا به سهر (معجزه) و
 (کرامات) کهی ووتیان: ئەمه (واجب)ی (علی الله)یه؛ ئەبی (إلا) بیکا:
 ئێمه بۆ (سعی) بکهین، خۆمان به کوشتن بدهین، تا بگهینه (وعد)ی
 (الهی)؟ (خلاصه) (آیات)ی (قرآنی) له گهڵ (آیات)ی (اکوانی) لێکده نهوه؛
 (اتحاد)کهن، تێکۆشن (ممکنه) (حال)تان باش بی، له (دین) و (دنیا)
 (ولا فلا) ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ﴾ کێن (أعدای) خوای؟ (جاحد) و
 (مشرک)، ئەوانه ی (فطرهت)ی خوای تێک ئەدهن، (تلویث)ی ئەکهن؛
 ئەوانه ی خوایان ئەوێ، تا (خدمهت)ی خوای خۆیان پێ بکهن، ببی
 به (امر) بهری؛ ئەوێ پۆژه ی که دوژمنی خوای (حشر) ئەکهن ﴿إِلَى النَّارِ﴾
 (وبئس القرار) ﴿فَهُمْ يُوزَعُونَ﴾ خپ ئەکرێنه وه، تێک ئەکرێنه وه (سوق)یان
 ئەکهن، بۆ ناگری، ئەوی پۆژێ (عذاب)ی ئەچیژن، خوا بۆ خۆی بزانی
 چیه؟ توو خوا به (أعدای) خودای (حساب) نین؟ ئەوانه ی به کدی ئەکوژن
 له سهر کۆتکه جۆیه؛ ناگر له پاووان و خهرمان و خانی یهک بهر ئەدهن. و
 ئەنۆین، ناگری باباگوپگوپی کوو ئەسووتی، وهچۆن نهوت ئەچێ بۆ

(ئاوروپا)؟ ئەبا ئەو ئاگرە لە دەروونیاندا، گر بستیئێ، هیچ نەبێ،
 بەکگرین، لێک گەپێن، لەلایە تریش، (اهل)ی (طریق)، (مُجَدِّد)ی (خالدی)
 عەسکەری شەدەلەیی، خۆیان شیت ئەکەن؛ (طریق) و (دین) و (دنیا)
 ئەکەنەفشقیات و (فحشیات).

ئەمە (حال)ی (اولیاء الله)یان ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤَهَا﴾ (ما) (زمخشری)
 ئەفەرموئ: بۆ (تاکید)ی (معنا)ی (إِتِّصَالِیَ) (شرطیە)یە؛ (یعنی)
 ئەوەی لە (إِذَا مُسْتَفَاد)؛ بەلێ؛ (حضور) و (شهادەت)ی (أعضاء) زۆر
 (مُتَّصِل)ن؛ (لاشک) لە (أَنَّمَا)ی (علم)ی (لسان) بوو ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
 وَأَبْصَارُهُمْ﴾ (مداری) (ادراکات)یان (عام) ن، (قیاس)یان لە (شم) و (ذوق)
 ناکرئ؛ با ئەوان بۆ بۆن و تام کردنی، (روائح)ی (کریه) و (اطعمه)ی
 ناخوشی (جهنم) بی ﴿وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (تفسیری) (فروج) و
 (عوپەت) زۆر جوانە، وەکی (ابوالسعود) ئەفەرموئ؛ لەگەڵ (تخصیص)ی
 (بالذکر) لە (سؤال)دا، (بعدا لتعمیم) لە ﴿وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾
 (انسب)ە، ئەوەی: پێیان ئەکرئ، لە (سَيِّئَات) زۆر (قبیحە) (إظهار)ی
 (فضیحتە)ە، من ئەو (معنا)یەم، لا پەسندە؛ (ولو) (سیدی الووسی)
 بفەرموئ (فیہ نظر)، وەئەلێن: لە (حدیث) ئەلێ: (أَوَّلُ مَا يَنْطِقُ بِهِ)
 لە (انسان)ی پانی چەپیەتی بۆچی؟ (أَلْبَتَّه) (سرا)کی هەیه؛ (ابن کثیر)
 لە (اشعری) (نقل) ئەکا؛ بە (حساب)ی من (أَوَّلُ مَا يَنْطِقُ مِنْهُ) پانی
 پاستیەتی؛ بلیئم: چی؟ ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (انسان)
 (أساساً) (جماد)ە؛ وای (خلق) ئەکا، قسان بکا؛ ئەتوانی بە (تربیه)دانی
 (أعضاء) قسان بکەن، زۆر نیزیکه (بشر) ئەمڕۆ (جمادات) بەقسەئێنن
 (فکیف) خواو پۆژی (قضا)؟ ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ﴾ لە (جمادات) ﴿أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾
 لە (دنیا)؛ (حکما) ئەلێن: (مداری) (نطق) لەسەر (مادە)ی (سنبابی)یە،
 ئەگەر (حیوانات)ی دیش بۆیان بیا، قەسەیان ئەکرد، (نسج) و (ترکیب)ی

(ماده) ی (سنبابی) لای خوا ئاسانه ﴿وَالَّيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بۆ مه رچی مه بی،
 دیاره (رجوع) ی (بعث) (مُراد) نیه چونکی نه و گفتوگویه (بعد البعث) ه؛
 وهکی (سید) نه لئ (ظاهر) وایه، نه مه ش (داخل) ی (کلام) ی (جلود) بی
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ﴾ له کی؟ له خه لکی، یا له خوای یا له (اعضا)؛
 له (حیات) ی (دنیا)؛ (حتی) نه مپوش نه وانه ی به (علنی) (إظهار) ی (کفر) و
 (الحاد) نه گن له (اوقات) ی (فساد) و (سفاد) نه چنه پنا؛ خو له بهر
 (خوفی) ی (شهادت) ی (اعضا) نیه؛ (کراهه) ته ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
 وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ (ایمان) تان به پوځی (جزا) نیه، چ جاهی
 (شهادت) ی (اعضا) ﴿وَلَكِنْ﴾ (إنما إستترتم لظنکم) وهکی (زمخشری)
 نه فهرموی ﴿ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ نه وهی له په نا بیکه،
 خوا نایزانی؛ نه مه (حماقت) ه؛ نه وانه؛ نه وانه ین که نه لئ: خوا (علم) ی
 به (جَزَائَات) نیه. نه و قسه بۆ (سوق) ی (انسان) نیه، بۆ (سینات)،
 (حُکما) نه لئ: (ادراک) ی (جَزَائَات) به (إنطباع) ی (صُور) ی (اشیا) به
 له (آلات)، (جنابی حق) (مُنزّه) ه له (آلات) و (تأثری) (إنطباع). نیمه ش
 نه لئین: بو نیمه وایه؛ (أَمَّا) بۆ خوا (آلات) و (تأثری) گهرهک نیه. (لکن)
 نه مانه (انه) خوا واتن نه گن، شتی ناشکرای، نه یزانی؛ ئی به دزی نازانی؛
 نه و جوړه قسه له (علم) ه و نه یه؛ نه وانه نه (ستر) یان له خوای نه له (اعضا) یان
 پښ ناکړی؛ نه (ممکن) ه؛ دوايه ته ماشای (شرح) ی (بخاری) م کرد، (اعني
 فتح الباری) له (طریق) ی (شعبه)، له (قتاده) (نقل) نه کا، (تفسیری)
 (تستیترون) به (تظنون) ه؛ (حقیقه) (راحه) ه. (بخاری) له (ابن مسعود)
 (نقل) نه کا (سنن پیاو وله خانوی گز بوو بوونه وه، (بعضی) ئ
 به (بعضی) هکیان نه گوت: وانه زانن، خوا قسه ی مه نه ییه؟
 به کی نه ی و: (بعضی) هکی نه ییه، (بعضی) هکی نابیه یه کی نه ی ووت:
 «نه گهر (بعضی) ئ بییه، هه مووی نه ییه» جا نه و (آیه) ه (نازل) بوو،

(مع آتە) گەلێ (مفسر) ئەفەرموون: ئەو (کلامە) ش (کلام) ی (أعضاء) یە، ئەوێ پۆژی بە (صاحب) یان ئەلێن. یا (رأس) فەرمايشی خواش، دیسان (خطاب) لەگەڵ ئەوانە یە، کە (مُحاوره) لەگەڵ (أعضاء) ی خۆیان ئەکەن، وە ئەوانە قسەیان لەگەڵ (أعضاء) نیە، نازانم بڵێم: چی؟ ﴿وَذَلِّكُمْ﴾ ئەو (ظن) هەتان ﴿ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ (بدل) هە ﴿أَرَدَيْكُمْ﴾ (خبر) هە ئێوەی (هلاک) کردیە ﴿فَأَصْبَحْتُمْ﴾ (ابن جریر) ئەفەرمووی: (اليوم) هە (سبب) بەو (ظن) هەنا (موافق) هە ﴿مَنْ الْخَاسِرِينَ﴾ (من الهالکین)، (یعنی) (خسارەت) یان لە (اوائل) ی پۆژی (جزا) دەرئەکەوێ؛ (ذاتاً) کەسێ (ایمان) ی بە (علم) ی خوا نەبی، وە لە (جزا) ی نەترسێ، (فحشیات) (سوق) ی ئەکا، بۆ (هلاک) و (ضرر) و فرۆمایە لە (دنیا) و (آخرة) ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ پەوی (خطاب) یان لێ وەر ئەگێردرێ؛ با (وجود) ی (الصبر مفتاح الفرج) ی (لکن) جێ نەما ﴿فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ﴾ (اقامەت) گامیانە، لێی دەرناچن ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا﴾ (طلب) ی (عُتْبِي) (یعنی) (رجوع) بکەن ﴿فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَدِينَ﴾ (اسعاف) ناکرێن (رجوع) نیە؛ نە (صبر) نە (جزع) (فائده) یە نادا ﴿وَقَيْضَنَا لَهُمْ﴾ (ابن جریر): (بعثاً) ئەفەرمووی: (زمخشری) ﴿قُرْآنًا﴾ وە دەرئەکەوێ؛ (یعنی) (مُكَافِئ)؛ پێکەڵ پێک و پێک و لێک (قُرْآنًا) لە (إنس) و (جن)؛ ئەو (رُفَقَا) یانە (استیلا) یان کردنیە؛ وەکی قەپێلکە هێلکە ﴿فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ (احوال) ی (حاضر) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ ئێی لەمە و دوا تا بەر (حیات) ی لێدە، لە دوا ی (موت) (قیامەت) ی چی؟! درۆیە، (حشر) و (نشر) و (جَنَّة) و (نار)، (حاضر) ی بە قەرد مەدە؛ وەکی (خِيَام) ئەلێ؛ (تَسْتُر) ی ژنان بۆ؟ (حیف) نیە، (جنس) ی (لطيف) و (خشن) (دائماً) تێکە لاو نەبن، شان و پیل و سینگ و مەمک و پان تا نێزیکى سمت (منکشف) هە، چ (قەید) ییە، با تەما شا کەر (لذەت) ی لە (حُسن) ی ببینی؛ یەکی قۆل لە قۆلی کچێ، یا ژنی با وێ، بپۆن بۆ (نزەت) گاه (قەید) ی چیه؟ دۆستن،

(خلیل) ن؛ زۆر نا چێ، زگی بلند ئەبی، (خدمەت) کارەکی (عیسی) ی لێ دیتەدەر (واقعاً) (مسیحی)، (ئاوردویی)؛ (زینەت) پەوێنەق دەهەندی (فحشیات) ن (لکن) (مع الأسف) ئەوانی مەبە (قرین) (قبول) ناکەن ﴿وَحَقُّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ﴾ وەکی (روما) ی (قدیم) ﴿قَدْ خَلَتْ﴾ تێ پەریین ﴿مَنْ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ بزۆر بەدەرەوہ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ ئەمانەش وەکی وان (خائب) و (خاسر) ئەبن، (نعوذ بالله من الخسران) خوداوەندا قانزنجی (دنیا) و (آخەرت) مان پێ (کرم) کە، بە (تزیینات) ی (شاعران) ه، فەریب نەخوین (آمین).

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (رؤسا) یەکان بەیەکتەر، بە (سائری) (قوم) ئەلێن ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ گوێی مەدەنی ﴿وَالْفَوَا فِيهِ﴾ (وقت) ی (قرآن) ئەخوین، بەهای و هوویوێ (اشعار) و (خرافات) خویندەنەو، بەفیتو و چەپلە، خەریکی کەن؛ تا (مشوش) بی، ئەوێ لە لا پێ گوێی لێ ئەبی، یا (القائات) بکەن، (شکوک) آن با وێنە ناوی ﴿لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ﴾ بەسەریا (غالب) ئەبن (سکوت) ی پێ ئەکەن، تاوی لەنا و ئەبن ﴿فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بە (غلبە) ی تو و، (رفع) ی (ذکرات)، (نشر) ی (دین) ات ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَاءَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لە (آخەرت)؛ (ذاتاً) ئەو (نوع) ه (متجاسر) ه، ئەوێ بیک، (دائر) بە (رسول) و (قرآن) ی خوا، (اسوا) ه (ممکن) ه بۆ وانە، (ادنی) ی (سینات) یان وەکی (أعلى) ی (جزای) بۆ دابندرێ ﴿ذَلِكَ﴾ ئەوہ ﴿جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ﴾ یا ئەوہ، وا؛ (جزای) دوزمنانی (کبریائی) ﴿النَّارِ﴾ ناگرە ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾ لەناو ناگریدا، (دارالخلد) یان هەیه، دیارە (دار) یان (باقی) ئەبن، خوشیان تیا (دوام) ئەکەن ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ ئەگر (جحد) یان وانەبا، (امر) یان بە (الذي) (سابق) نەدەکرد ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بە (متابعه) ﴿رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ﴾ ئەو دوانە ﴿أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ لە (فریقین) بە (وسوسه) و (القائات) و

(حیلە) و درۆ (اِغوا) یان کردین، بە (واسطە) ی وان، (کافر) بووین، وامان بە سەرھات؛ (وَمِنَ الْعَجَائِبِ) (تەفسیری) (انس) بە (قابیل)، (قابیل) کە ی (اِغوا) ی کردیە؟ (غایەت) ی (اَوَّل) (قاتل) بێ، بۆ (انسان) (شیاطین) (الانس) لە ئی (جن) خرابترە (مادە) یە (خبیث) لە ئەندەر وونی (انسان) دا ھەبە، ئەو نەبێ، (شیطان) و جنۆکە ی پیس، چیان؛ پێ ناکرێ؛ (الھنا ربنا) خوداوەندە، ئەوانە مان نیشاندا ﴿نَجْعَلُهَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا﴾ خەفەتی خۆمانیان، پێ برێژنین بیان ھاوینە، بن، پێی خۆمان؛ لە (دنیا) یە (تاج) ی سەرمانە و مایە ی سەر یلن دیمان بوون ﴿لِيَكُونَ مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ لە ئیمەش خۆپی و (رەزێل) تر بن. (فایدە) ی چی (مسلمانان) گۆی ناگرە ئەو (نوع) (آیەت) ە؛ دوا ی (رؤسا) ی (جاهل) و دوور لە (دین) و (مروءت) ئەکەن، (اِغوا) یان ئەکەن، (معاملە) یان دەریارە ی (ناصح) و (مشفق) آن، وەکی (معاملە) ی (کافر) آنە لە (حق) (رسول) آن؛ (وعظ) یان بۆ ئەخوون، (القائات) ی چاکە ئەکەن، ئەلین: ئەوە لە (حسادەت) ە، (انکار) ی (اولیاء) (الله) یە ئەو ملایە (معتزلی) یە، (وھابیە)، (اهل) ی (بدعەت) ە؛ گۆی یا ئەوانە (اهل) ی (سنەت) و (جماعەت) ن؛ (اتباع) ی (رسل) ن، (مُتَوَجِّه) ی (الی الله) ن (اقتدی) و (اھتدی) بە (قرآن) و (رسول) ئەکەن، بە دوا ی (خلفا) ی (راشدین) ئەکەن، (حاشا ثم حاشا) خوا ئەزانێ (ماحی) (دین) ی (اسلام) ن، (باعث) ی (انقراض) ی (امەت) ن ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ﴾ (بعد القول) ﴿اِسْتَقَامُوا﴾ لە سەر (توحید) وەکی (صدیق) ئەفەرموێ؛ ئەوە ی بە (حق) لە سەر (توحید) بمینێ بە (مقتضا) ی (ایمان)، (خالص) ی (عمل) ئەکات دیارە؛ ئەوە ی گۆی یا (ایمان) بینێ، (أما) ئەوە ی خوا ی (واحد) لای ناخۆشی بی، بیکا، ئایا پێی ئەلین: (استقاموا)؟

(أَمَّا) (تفسیری) به (لم یذنبوا) په‌نگه‌جوان نه‌بی زۆد (شده‌ت) ی تیا به،
بۆیه (صدیق) (قبول) ی نه‌کردیه (من ذا الذي ما ساء قط ومن له الحسنی
فقط؟)

بۆ (رسول) آن نه‌بی، (مُشکل)ه؛ (امامی عمر) به‌گویره‌ی بی: فی‌لی
خۆی نه‌فه‌رموئ: «فی‌لی نه‌کا وه‌کی پتوی؛ راست بی، بی (حیله‌و)
(خیانه‌ت)» (تمام). (امامی عثمان) نه‌فه‌رموئ: (اخلصوا العمل) (امامی
علی) نه‌فه‌رموئ: (ادوا الفرائض) نه‌مه‌ش باشه، بۆ (عمومی) (ثوری)
نه‌فه‌رموئ: (قول) و (فعل) یان، یه‌ک بی. نه‌مه‌پ ه‌نگه‌له (قول) ی (فایوق) ی
وه‌رگیرابی؛ (أَمَّا) (صُوفِيَّة) (طبیعی) گرانتری نه‌که‌ن؛ (حَتَّى) (ربیع)
نه‌فه‌رموئ: (اعراض عما سوي الله) نه‌مه‌خۆی نیه، نایابه؛ نه‌وه‌ی
له (استقامه) نیزیکی بی، خۆیه‌تی. (سفیانی کوپی عبدالله ثقفی) نه‌لئ:
(عرض) ی (رسول الله) م کرد: (خبر) م ده‌یه، به‌شتی، ده‌ستی پتوه‌گرم،
خۆمی پئ بیاریزم، فه‌رموئ: (قل: ربي الله ثم استقم) وه‌ (عرض) م کرد:
(اخوف ما تخاف عليّ) چیه؟ (یعنی) تانه‌ی که‌م له (روایه‌ت) ی نه‌لئ: خۆم
له‌چی بیاریزم؟ نه‌مه‌جوانه؛ (اشاره) ی فه‌رموئ: بۆ زویانی.

زویان (حقیقه) نه‌گه‌ر به‌ره‌لا کرئ، (بلا) یه، له‌مه‌مو و شتی (خراب) تره
(تفسیری) نه‌و (مقام)ه، (اکثر) ی له (زمخشری) وه‌رگیرابه ﴿تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ﴾ له‌سه‌ره‌نه‌وانه، له (طرف) خۆای به (الهام) و (ارشاد) و (القای
(علم) و (حقائق) به (قلب) یان، وه‌کی (حکما) نه‌لئ: که (انسان) (مستعد)
بوو بۆ (ادراک)؛ (مبدأ) ی (فیاض) (إفاضه) ی (علوم) ی نه‌کاته (قلب) ی؛
(فی الحقیقه) نه‌مه (موافق)ه له‌گه‌ل (مقابل)ه‌کان؛ (یعنی) قرناء الأبالسه)
(أَمَّا) (نزول) ی (عند الموت)؛ (فی القبر)، (فی الحشر) باشه، وایه (لکن)
نه‌مه‌له (ضمن) ی (قول) ی (آتی) یان (استفاده) بکرئ، (اوفق)ه؛ (لکن)
(نزول) ی (علنی)، ئی (ملائکة)، بۆ سه‌ر (بعضی) ی (نوات)، لام

واہ (قول) ی (موافق) نیہ، گہرچی (شیخی عربی) (قوت) ی نہ داتی،
 نہ لئی: (مَلِك) بہ (وحی) ی (تشریعی) پاشی (حضرت) ی (رسول اللہ) ی
 کسی نائی؛ (أَمَّا) بہ (غیر) ہ (تشریعی) دئی نہ وہ دہرکی دروینی، ی
 (اریاب) ی (خیال) کردہ وہ؛ (حَتَّى) (اتباع) ی (قادیانی) بہ فہرمو وہی نہ
 (ذات) ہ، (مجادلہ) نہ کہن، (استدلالی) پئی نینن، (مع آتہ) فہرمو وہی نہ
 (جہت) نیہ؛ (خصوص) لہو (نوع) ہ (مسائلہ) ی (اعتقادیہ) ی (ہامہ) ی
 (عامہ)؛ (نص) ی (متواتر) نہ بی، لہ (رسالت پہناہ) بہ (قطع) ی (نقل)
 نہ کری، نابیئتہ (دلیل) ﴿أَلَا تَخَافُوا﴾ لہ (اعدا) لہ وانہی، بہ (القائات) و (الفا) ی
 (حق) خہریکن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ لہ سہر (فوات) ی (بعضی) ی شت، (نقصی)
 لہ (معیشہ) ی (دنیا) ﴿وَأَبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ﴾ (کیف) خوش بن، بہ بہ ہشتی
 ﴿الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (لا شک) (وعدہ) ی (الہی) (حق) ہ، نئیوہ - (لہ الحمد) -
 (اہل) ن، ناگوپین ﴿نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ تا سہر مہرگی، (لدی
 الإيجاب) (معاونہ) تان نہ دہین، (دفع) ی (قرینا) ی (سوء) نہ کہین ﴿وَفِي
 الْآخِرَةِ﴾ لہ (ابتدا) ی (برزخ)، لہ (عالم) ی (ارواح)، لہ (قیامت) ﴿وَلَكُمْ فِيهَا
 مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ﴾ (الزکیہ) ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ نہ وہی (تَمَنِّي) کہن؛
 (أَمَّا) (مع الأسف) نیرکہ پیازی تیا نیہ؛ (مشہور) ہ لہ (السنہ) ی (عوام)
 (ملا) ی، باسی نازو (نعمت) ی (جنہت) نہ کا، لہ (انواع) و (الوان) ی
 (اطمعه) و میوہ جات نہ دوی؛ کوردی نہ لئی: لالو وہ سیاقہ و بم، تہرہ لہ یلا نی
 ہس؟ نہ لئی، نا، شتی بوگہ نی لہ بہ ہشتی دا، نیہ؛ لالہ نہ لئی: ملا، گشتی
 وہ ہیچ ﴿نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ﴾ (فی الحقیقہ) لہ (بعضی) ی (اوقات)
 کہ (مؤمن) ی (مستقیم) دیتہ (یاس)، نہ کہ ویتہ (مقام) ی (خوف) و (حزن)،
 نہ خریتہ (قلب) ی، دیتہ (خاطر) ی نہو (حال) بہر (طرف) نہ بی، (عن قریب)
 خواہ موو کاران چا نہ کا، بہ (جزم) و (یقین) نہ مہ (تصدیق) نہ کا، وہ واش
 نہ بی؛ دیارہ نہو (وقت) ہ، (جناب) ی (رسول) بن دہسہ لات بوو،

ئه‌وانه‌به (قوه‌ت) بوون، ئه‌و‌های و هووی و گاله‌گال و (نعیه‌)یان ئه‌کرد، تا (قرا‌ئه‌ت) له (رسول) تێک ده‌ن ئه‌و (إلقائیه‌)یان ئه‌کرد، ریی (دعو‌ه‌ت)ی بگرن، (طمس‌)ی که‌ن (جناب‌)ی (رسول) ئه‌ترسا، (عاجز) بوو له (طرف) (کبریائی) له‌و (وقت‌)ه‌ ته‌نگه‌، ئه‌هاته‌ (قلب‌)ی: (امین) به‌، مه‌ترسی ئه‌وانه‌به‌ر (طرف) ئه‌بن، (عاقبه‌ت) ئی تووه‌ (و‌له‌‌الحمْد) وابوو؛ نابینی ده‌ر (عقب) ئه‌فه‌رمووئ **﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾** (رسول راساً) (مُسْتَقِيم)ه‌کان، (طبعاً) (دعو‌ه‌ت)ی (داعی الی الله‌)ن. ئه‌بی (مؤمن‌)ی (مستقیم) به‌س به‌خۆی (مشغول) نه‌بی؛ (ساعی) بی، (داعی) بی؛ (ابن جریر) (نقل) له‌ (قیس بن أبی حازم) ئه‌کا؛ (مُرَاد مُؤَدِّن)ن. (سبحان الله‌) (علما) (خلاف‌)یان هه‌یه‌ له‌ مه‌یانی بانگ و (قامه‌ت)، (سَنَه‌ت) هه‌یه‌یان نا؟ **﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾** ئه‌وی (لایه‌ق) بی، (موافق‌)ی (وقت‌)و (زمان‌)و به‌جی بی، بگونجی، بخونجی، (خاصةً) (مُرَاد) تویژی (بین الأذان والإقامة) نیه؛ فه‌رمووده‌یه، ئا‌به‌جا (مناسبه‌)ی له‌گه‌ل (مقام) نیه؛ (ابن کثیر) چه‌ند (احادیث‌)ی (دائر) به‌ (شرف‌)ی (اذان) (نقل) ئه‌کا، وه‌ (نزول‌)ی له‌ (حق) (مُؤَدِّن) آن (نسبه‌ت) به‌ (حضره‌تی عائشه‌)و (ابن) ئه‌دات، (آخر‌)ی ئه‌فه‌رمووئ: (آیه‌ت) (عامه‌) له‌ (مؤمن‌) آنی (مُؤَدِّن)و (غیره‌) (مُؤَدِّن) (أَمَّا) (وقت‌)ی (نزول‌)ی (آیه‌ت)، (أَذَان)؛ (مشروع) نه‌بوه‌ (أَذَان) له‌ (مدینه‌)ی په‌یا بوو، (رضوان‌)ی خوای لئ بی (عبدالله‌ بن زید بنی عبد ربه‌ الأنصاري) له‌ خه‌وی دیت، ئه‌وسا (مشروع) بوو، (رحمه‌ت) له‌ (نقاد) آن بی، (اکثر‌)ی (روا‌ت الآثار) ئاگایان له‌م لاو له‌ ولای خۆیان نیه؛ (زمخشری)ش خه‌ویان ئه‌کاته‌ (مصدق) (آیه‌ت)؛ به‌لئ هه‌رکه‌س به‌ لای خۆیدا ئه‌یتراشئ؛ (شرط) ئه‌وه‌ به‌ پاستی (صدق‌)ی (آیه‌ت‌)ی لیبی **﴿وَقَالَ﴾** (مجرد) به‌ (لسان) نا **﴿إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾** له‌ (مطیع‌)و فه‌رمان به‌ردارنم ئیره‌ جیی (انشاءالله‌)ی نیه، نه‌به‌ (شک) نه‌به‌ (تبرک‌)؛ (خوف‌)ی (عاقبه‌ت‌)ی (داعی الی الله‌)

(جازم)ه، (ده‌عوه‌ت)ی (خلق) نه‌کا، بۆ (جزم) ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ﴾ (مراتب)ی هه‌یه، چاک و چاکتر، نۆز زۆر چاکتر (وه‌کذا...) ﴿وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ نه‌ویش (مراتب)ی (متفاوته)، نابینى نه‌فرمووی ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ وه‌ک (زمخشری) (تقریری) نه‌فرمووی (که‌سئ) (خراب)ه‌کی له (حق) کردی، (عفو)ی (حسن)ه؛ نه‌گه‌ر چاکه‌کی له (حق) بکه‌ی (احسن)ه) نه‌و (تقریر)ه (حاجه‌ت)ی تیانیه؛ به (زیده)یی (لا)وه‌به (تاویل)ی (احسن)، که‌وابی نه‌و (تفسیر)ه‌که (مختاری) (زمخشری)یه (احسن)ه؛ له‌به‌ر (خاطر)ی (سیدی الووسی) نالیم: (حسن)ه (والاً) (عدم)ه (مساوات)ی (حسنه)و (سیئه) (بدیهیه)؛ وه‌چ (تفریع)ی نیه؛ تا بیکه‌ینه (محط)ی (فائده)؛ (تفسیر)ی (حسنه)و (سیئه) به (بعضی)ی (وجوه) کراین، لام وایه (بعضی)ه‌کی (نظر) به (مقام)، (حسن) نیه، نه‌ز (جمله) (حُبّ)ی (آل)وه (بغض)ی (آل)؛ به‌لّی (حُبّ)ی (آل)ی (رسول) (واجب)ه، (احسن)ه، (بُغض)یان (العیاذُ بالله) (حرام)ه، (أسوء)ه، (اقبح)ه، (لکن) (مناسبه)ی له‌گه‌ل (زمان)و (مکان) نیه، (سبحان الله) (قول)ی گه‌لّی چرووک چرووک (نسبه‌ت) بۆ (بعضی)ه (ذات)ی نه‌ده‌ن؛ (مثلاً) وه‌کی (حضره‌تی امامی علی)، که (انسان) ناتوانی قسه‌بکا؛ ئومیدم وایه له (تفسیر)ی (قرآن) نه‌وه‌ی (احسن) بی (قبول) بکړی؛ (وَلَوْ) (قائل)ی گه‌وره‌و نامدار نه‌بی ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌گه‌ر به‌و (طرز)ه (دفع)ی (سیئه) بکړی، نه‌گورپئ؛ ورده‌ورده (عداوت)ی که‌م نه‌کا ﴿كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ (شفیق) نه‌گه‌ر نه‌بیته نۆستی ته‌واوو برا، چی بلّی، ده‌بیته نۆستی، (مُحِبّ)ی به (قوه‌ت)، سه‌رومال له‌پیتناو داده‌نی. (سیدی الووسی) نه‌لّی: (قیل) (آیه‌ت) له (حق) (ابو سفیان) (نازل) بوه، چونکی (جنابی رساله‌ت) (إسائه‌ی وی، به (احسان) (مقابله) کرد، لای (اهل)ی (سنه‌ت) بوه، (وکی)یه (حمیم)؛ (صاف)، (صادق)، بی (غل)و (غش)

دیاره، (ولا) و دۆستی و (مَحَبَّت) ی (سرایه‌ت) ی کرد، به (وراثه‌ت)، بۆ
 (حفید) ی (یزیدی بن معاویه) (مقصد) ی (طعن) ه، له‌وه‌ی وائه‌ئێ؛ نازانم
 کئ و توویه‌تی (آیه‌ت) ده‌ر(حق) (ابو سفیان) (نازل) بوه؟ (ابو
 السعود) یش ئه‌ئێ: (قیل) ه له (تفسیر) ه‌کانی ترم نه‌دی، (تفسیر) ی؛
 (کبیر)، (بیضاوی)، (ابن جریر)، (ابن کثیر)، (نه‌یساوری) (مع آنه)
 قسه‌که (غلط) ه؛ (سوره‌ت) (واقعا) له (مکه) (نازل) بوه؛ (أما)
 له (اوائل) ی (رساله‌ت)؛ (یعنی قبل الهجرة) بوه؛ (ابو سفیان) ئه‌گه‌ر
 (ایمان) ی (محکم) و (مصافات) ی له‌گه‌ڵ (رسول الله) ته‌واویش بووبی،
 پاش (هجرت)؛ به‌چهند سال که (فتح) ی (مکه) کرا، (مسلمان) بوو، نا
 (شکر) ی نه‌بی، ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو، (صُحبه‌ت) ی (رساله‌ت) (تاثیر) ی
 ته‌واوی تی بکا؛ (جنابی رساله‌ت په‌ناه) (وفات) ی کرد؛ ئه‌م (نزول) ه‌چۆن
 ئه‌بی؟! نازانم (سید) بۆ (تعرض) ی بۆ (رد) ه نه‌کردیه؟ ﴿وَمَا يُلْقَاهَا﴾ ئه‌م
 (صفه‌ته) ئه‌م (خصله‌ته) نای گاتئ، نای دریتئ ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ ئه‌و
 (صبر) ه له (فوق) ی (صبر) ی (أَيُّوب) ه، (داعی الی الله) (الی ما هو ذکر
 وفخر لقومه) (داعی الی ما هو سعادة للدين والآخرة) به‌و (نوع) ه (مقابل) ه
 بکرتئ، (تحمل) و خۆگرتن و (حفظ) ی (حُسن) ی (ادب) و (حسن) ی (مقال)،
 (صلابه‌ت) ی چیا یانی پێ نه‌وئ، (حَتَّى) (جبال) ه‌ئێ ناگرتئ، پێی
 پارچه‌پارچه‌ئ به‌ی ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ﴾ (نصیب) و به‌ش و (حِصَّه)
 ﴿عَظِيمٍ﴾ له (قوه‌ت) و (کمال) و (متانه‌ت) ی (نفس) و (ثبات) ی (روح)؛ لی‌ره
 (بعضی) ئێ ئاره‌زوو ئه‌که‌ن؛ (قیاس) ی (منطقی) ریکه‌ن؛ (لکن) (نفس) ی
 (عباره‌ت) ریک ناکه‌وئ، به‌ (أخذ) ئه‌بی؛ وه‌ئو (ذات) ه (عباره‌ت) ئێ کورت
 و (مُبهم) ی ه‌یه، (سیدی آلوسی) (ایضاح) ی ئه‌کا، (أما) (أساساً) بئ
 (لزوم) ه، خۆ نواندنه، (یعنی) ئه‌مانه‌ش (صاحب) ی (حظ) ئێ (عظیم) ن؛
 له (علم) له (منطق) ﴿وَلَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ﴾ (طعن) ئێ (مؤلم)

(یعنی) (وسوسہ) یہ بہ (تاثیر)؛ (مُتَاثِر) مہ بہ ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ لہ شہ پی، (إِطَاعَهُ) ی مہ کہ، لہ دلی خوتی لادہ، چارہ نہ مہ یہ، بہ (حُجَّت) و (دلیل) نہ مانہ و (شیطان) (اقناع) نابن؛ (ممکن) ہ (انسان) بہ (دلیل) (اقناع) بکری بیٹہ پی؛ (أَمَّا) (شیطان) و (شبهی)، (قابل) نیہ، چارہ ہر گوی نہ دانہ ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ناگای لیٹہ، ہیچی لی بزربابی، لہ (احوال) ی تو و (معاملہ) ی وان ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ (الْبَاهِرَةُ) ﴿اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ بہ راستی بہ (علم) ی (ہیئت) نہ زاند ری، چ (آیات) ی (عجیبہ) ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ (قوم) ی (شمس) نہ پەرستن، (قوم) ی (قمر)؛ نہ یان زانیہ (شمس) چیہ؟ (قمر) چیہ؟ (علما) ی (فلک) (مُکَمَّلًا) (تعریف) یان کردینہ؛ نہ گہر زو (علم) لہ ناو (بشری) پہ یا بوویا؛ (شرک) نہ دہ بوو؛ یا نہ وندہ نہ دہ بوو (عقل) و (علم) بہ (تدریجی) (قوت) یان ساند، وہ (تعمم) یان نذر (بَطِيء)؛ نہ گہر بیان زانیہ، (قمر) (جرم) ی (کمدی) (مظلم) ہ؛ (نور) ی (مستفادہ) لہ (شمس)، نہ یان نہ پەرستی نہ گہر بیان زانیہ (شمس) لہ (مواد) ی وہک (مواد) ی (أَرْض) (مرکبہ) لہ بہر (حرارت) ی (مانعی)، (ناریہ) (جریان) نہ کات؛ وہکی (بحر) ی شہ پؤلان داوی، (سجدہ) یان بونہ دہ برد؛ (غایت) ی (استفادہ) یان لی نہ کردن ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ شہوو پؤژ و مانگ و پؤژ، (نور) و (ظلمت) و (مُنَوَّر) و (مُنَوَّر) ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (أَنَّهُ) (مقصود) تان لہ (عبادت) یان (عبادت) ی خویہ نہ وانہ ی پوو لہ (شمس) نہ کہن، گوی یا بویہ پووی تی نہ کہن (خبر) داتہ خوا کہ نہ و (عبادہ) (عبادت) ت نہ کہن؛ خوم لہ یہ کی لہ و انم بیست؛ نہ گہر (قاری) و (مستمع) لیترہ بکہ ویتہ (سجدہ) زو دہر نہ کہ وئی، بہ بہر ﴿فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ ی ناکہ وئی ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ (ملائکہ) ی (مقربین) کہ نیوہ بہ (اولاد) ی خویان نہ زانن ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (دائمًا) ﴿وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ﴾ (ملول) نابن (دائمًا) بہ (نشاط) ن، (عبادت) یان، لا (زید) ہ (محبوب) نہ بین. (انسان)

شتهکی پێ خوۆشی بی، زۆری بکا، دوایه دڵی لێ هەڵ ئەنگوێ؛ بە کوردی دەلێن: «وہ پز بوہ» (عبودەت) یان لا شاھی یە؛ (عبادەت) یان لەکن شای یە (دقەت) لە (ثنا) ی (قرآن) کە، لەسەر (تفضیل) ی (مَلِك) لەسەر (بَشَر)؛ (بَشَر) لەسەر (مَلِك)، شەر، مەکە (لکل وجہە) ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ هیشک، (ذلیل)، بێ (نظرەت) و (ابتہاج) ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ باران ﴿فَاهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ (حرکە) ئەکا، (انتفاخ) ئەکا، بە (نفخە) ی (حیات) بڵند ئەبی؛ (نبات) (شَق) ی ئەکا، دێتەدەر؛ آنزێادە، ئەو (نفخە) لەجێ ی بەدووبەلان دەر ئەکەوی؛ بەناشکرا دیارە؛ عەردەکە هەلدە بەزێتەوہ، سەری (قُبە) ی ئەقەلێشی ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا﴾ (ارض) ی زیندی کردیتەوہ ﴿لَمُخِيِّ الْمَوْتِ﴾ بۆ (بعث) ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئەز (جملە) (إحیا) ی (اموات)، ئەوہ (واقعاً) (شیئە)، شینێ زۆر (مہم) و (عظیم) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ﴾ (میل) و (إنحراف) ئەکەن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ بە (انواع) ی (قدح) و (طعن) و (صرف) لە (مقصد)، وە (تشویش) ی (قارئ) وە (إلقاء) ی (شُبہات) وە (تاویلات) ی زۆر دوور و ناشیرین، (واقعاً) من (طرف) داری (تاویل) م، (لکن) (تاویل) ئ (لطیف)، (کلام) ی (الہی) لە (جزالت) و (حُسن) ی (معنا) ی لا ئەدا.

ئەگەر (تتبع) کە، ئەبینی (على الأكثر) (آیات) و (احادیث) بە لکو (وقائع) ی (کونیە) ئەکاتە (تابع) ی (اعتقاد) ی خوێ؛ (آیات) و (احادیث) (تاویل) ئەکا، بە (تاویل) ئ (انسان) ئەھاویتە (اشتہاہ) لە (حق) ی خوا؛ بەجاری (آیەت) ی (قرآن) تێک و پێک ئەدا، ئەوانە ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾ لەسەر ئێمە، لە ئێمە بزر نابن ﴿أَقَمْنَ يُلْقَى فِي النَّارِ﴾ (اشارە) یە بۆ (عذاب) دانیان ﴿خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي آمِنًا﴾ لە (فرع) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آیەت) دێرە ئەتوپیئە (عنوان)، ئەوہی (صدق) ی (عنوان) ی لێ بی بەبەر (حُکم) ئەکەوی؛ (خصوصی) (ابو جہل) یا (ذات) ئ لە (مؤمن) آن وەکی (ابوبکر)

(مثلاً) (مُرَاد) نیه (خصوصی) (ابو جهل) لایه، (جنابی رساله‌ت) لایه، لام ناشیرنه؛ (موازنه‌ی) (ابو جهل‌ی) له‌گه‌ل (صحابه‌یه) (فقیر) که (ابو جهل) (ده‌عیه‌ی) نه‌دینا، رووی تی کا (لایه‌ق) ه ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ (علی کیفکم) نه‌مه (ته‌دید) و گه‌فه؛ له‌ه‌موو زوبانی نه‌و (نوع) ه (امر) ه مهمه وه (قصد) (طلب‌ی) (فعل) نیه‌نه‌وه‌ی ده‌یکه‌ن، بیکه‌ن، (قید‌ی) نیه ﴿إِنَّ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (جنابی حق) (علم‌ی) به‌نیوه‌ه‌یه، نه‌وه‌ی نه‌ی که‌ن، نه‌بینی به‌ته‌واوی؛ چی لئ گوم نابی ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ﴾ (قرآن‌ی) (ذی الذکر) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ ده‌ست به‌جئ، بی (تفکر) و (تأمل) و (تدبر)، بی هووده خو‌یان (عذاب) نه‌ده‌ن (سعی) یان له (ابطال‌ی) (قرآن) (هدرا) ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾ بی (نظیر) ه، به (قوه‌ت) ه، نایابه، (مغلوب) نابی، (غالب) ه، لای خوا (کریم) ه، له (جواهر‌ی) (کریمه) گه‌لئ به (قیمه‌ت) تره، (مناعه‌ت‌ی) بۆ (هجوم‌ی) (اعداد) له (خط‌ی) (ماجینو) زیتره ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ به‌ناشکرا و نیتزیک ﴿وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ (خفی) و دوور، یا (بوجه‌من الوجوه) (قبول‌ی) نا‌کا، (حتی) (باطل) خوی (مانع) ه له‌هاتنی. زۆر (احکام‌ی) (حقه) هه‌ن، (مخالف) له (صدد‌ی) (ابطالیه‌تی) هه‌رچه‌ند (توجیه‌ی) (أدله) و (شبهات) نه‌کا، (توجه) نا‌که‌ن؛ جئ به‌نادۆزنه‌وه، بی چنئ؛ وه‌ک (انسان‌ی) (صحیح) نه‌لئی (قوه‌ت‌ی) (دافعه‌ی) له (أعضاء) یان داهه‌یه. بۆ (تغذیه)، نه‌وه‌ی (ملائم‌ی) نه‌بی، (قبول‌ی) نا‌کا، (دفع) و (طرد‌ی) نه‌کا؛ نه‌وه‌ی (ملائم‌ی) بی، (جذب‌ی) نه‌کا نه‌گه‌ر (قرآن‌ه‌لی گرتبا، له (تورات) (خراب) تریان لئ نه‌کرد (اعدی‌ی) (داخلی) و (خارجی)، (لایعد) — به (تصریف) و به (تاویل) (قصور) یان نه‌کرد، (إمّا) دیاره، وه‌کی له‌که‌ی ره‌ش له (لباس‌ی) سپی. گه‌لئ جارم وتیه: که‌سئ بنۆڤڤته (تفسیر‌ی) (شیعه) آن وادیته (خیال‌ی)، که (قرآن) (شاهنامه‌ی) (علی) و (اولاد‌ی) (علی‌یه)؛ (مع‌ئه) خوا خوی نه‌زانی، له (حُب‌ی) (علی) و (اولاد‌ی) (علی)،

(م‌زخرف)ن، راست نین، وه (اکثری) (دخائل) له‌به‌ر (رعایه‌ت) نه‌کردنی، (نظم) و (نسخ)ی (قرآن)، هینایتیان‌ه‌ناو (تفسیر)ی وه (ترجمه)ی (قرآن)یان کردیه، (لاشک) (تحریف) و (تبدیل)ه‌لّ نه‌گرئ، وه (مترجم)ه‌کان (عمداً) (تحویل)ی نه‌که‌ن تا نه‌مۆ (مع الأسف) (ملا)یه‌به‌(دین)، (عربی) زان، (کاتب)ی (بلیغ) و (ادیب)، (ملیح بیان)، (عارف) و به‌(قوه‌ت) له‌و زوبانی، که‌(ترجمه)ی پئی نه‌کا، (ترجمه)ی نه‌کردیه. دوایه‌له‌(مجله)ی (هلال)ی (ینایر سنه‌۱۹۴۰م دیت (قرآن)ی (کریم) نه‌وه‌دو پینچ (ترجمه)ی هه‌یه، به‌(۳۰) سی (لغت) (ترجمه) کرایه؛ (اکثری) (مترجم)ه‌کان (اجنبی)ن نه‌مه، پاش نه‌وه، که‌(اجانب) (قرآن)یان (ترجمه) کرد نۆر (لازم) بوو، بئ (شُبّه) (واجب)ه، نه‌ک (ذات)ئ، (جمع)ئ له‌و (نوع)ه (علما)یا نه، (اعتنا) به‌(ترجمه)ی (قرآن) بکه‌ن، پئی ی (تحریف) و (تبدیل)ی (اجانب) بیه‌ستن، (مع الأسف) له‌(علما)یا نی (رؤسا)یا نی (دین)، بپوا ناکه‌م، که‌سئ هه‌بی، (عربی) نۆر چاک بزانی، وه‌(لسان)ی (اجنبی) گه‌لئ باشی بزانی، (مثلاً) نه‌گه‌ر (ملا)یه‌وه‌کی (طه‌حسین)یا (امیر شکیب ارسلان)یا (فکری اباضه) بی له‌(عربی)وه‌کی (جلال نوری) بئ له‌(تورکی)، (عبارت)ی (جزیل) و شیرین و خوش گوار بئ، (ترجمه)ی (قرآن) بکا، ئئ (وه‌الله) خۆیه‌تی، هه‌ر چی هه‌یه، تا (اصل)ه‌که‌به‌و (حال)ه‌مایه، باشه، وه‌کی (تورات)ی لئ نایه، ﴿تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ (حکیم) شت له‌(موقع)ی خۆی داده‌نئ، نه‌وه‌ی (موقع)ی خۆی گرت لانا‌درئ، شته‌کیدئ جئ ی ناگرئ، بیته‌جئ ی چونکی دیاره، بئ جئ نه‌بئ. وه‌ستایه‌(ماهر) له‌بلندی یه‌به‌ردی بۆ هه‌لته‌ده‌ن، له‌(اثنا)ی وه‌رگرتن، نه‌زانی، باری خۆی کی هه‌یه، (أنا) نه‌ی چه‌سپینئ، نه‌وه‌ی (ماهر) نه‌بی، نه‌م دیوو نه‌و دیوی پئی نه‌کا، گه‌چ ره‌ق نه‌بی شه‌پالته‌کی دی، پیدئا نه‌دا، باز هه‌لئ ناگرئ؛ (آخر)ی به‌(وجه)ئ ناشیرین، به‌ناپیکئ دای ده‌نئ. (ذات)ئ (شوون) و (صفات)ی شایانی (تعظیم) و (تجلیل) بی، (مُنعم) و (محسن) و (کرم)

کاربی؛ فه‌رمایشی بفه‌رموی، نه‌بێ زۆر (کامل) بی دوور له (وَهَن) و (خَلَل) بی، دوور له (تصریف) و (تحریف) و (تبدیل) و (تحویل) بی، (کلام الملوک)، (ملوک الکلام) ه (فکیف) ه به (کلام) ی (مَلِك الملوک)؟ (الذي أنطق کل شيء) خوایه‌بتوانی (جلود) و (جمود) به (نطق) بێنێ، چۆن (کلام) ی نه‌فه‌رموی، (قابل) ی (نقص) و زیده‌یی و (نسخ) و (فسخ) و (قلب) و (تمثیل) بی؟ ﴿مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ده‌یده‌نی (بشر) ه ناگوپێ، (رسول) ه‌کانی دیش قسه‌یان له (حق) کراوه، بو (إبطال) ی (کتاب) یان دوشمعی (دین) بێ (قصور) بووین، (لکن) سه‌باره‌ت به (تدوین) نه‌کردن و سستی (رؤسا)، نه‌وان (تحریف) کران، نه‌مان؛ (حالا) (انجیل) ه‌یچ که‌س نازانی، چ بوه؟ به (تاریخ) (معلوم) ه (أصل) ی (تورات) چی به‌سه‌ر هاتیه، (سبحان الله) ه‌موو (صنف) ی وایه، (ملا) یه‌کانی پێشین؛ (ائمه) ی (مذاهب)، (رؤسا) ی (طریق)، که‌دوای خۆیان (تقدیس) نه‌کرین، له (زمان) ی خۆیان، له‌ئێمه (حال) یان له‌ده‌ست (قوم) یان ناخۆشتر بوه؛ قسه‌ی (خراب) تریان له (حق) کردینه؛ (مع أنه) (اهل) ی (عصر) بۆ (اهل) ی (عصر) که‌لک نه‌گرێ؛ (شیخ) ی هه‌زار سال پێش نه‌وێ چووزانی، بۆ نه‌مپۆ، چ به‌کاره؟ (غیر) ی (کتاب) ی (الهی) نه‌وێتر زۆر (قابل) ی (دوام) نیه، له‌خۆپا (نسخ) نه‌بی، (شریعت) ی (طبیعت) فرپێ نه‌دا، (إبطال) ی نه‌کا؛ ﴿أَمَّا كِتَابُ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ﴾ له‌گه‌ڵ هه‌موو (فصل) (موافقه) نه‌کا ﴿إِنْ رَبِّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ تو (دوام) که‌له‌سه‌ر (تبلیغ) و (مقابله) ی (اسانه) به (احسان)؛ (مکافات) و (مجازات) (عاند) ی خودایه، (حکم) و (حمیده)؛ نیش له‌جیی (لایه‌ق) داده‌نی؛ (قرآن) ی (کریم) و (حکیم) و (بلیغ) و (فصیح)، پێ (علم)، (لایه‌ق) نه‌بوو، (قوم) ی (نجیب) ی (قریش) و (مقابله) ی بکه‌ن ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا﴾ (غیره) (واضح)، (رکیک العبارة)، (تافه‌المعانی و الإشارة) ﴿لَقَالُوا لَوْلَا فَصَّلَتْ آيَاتُهُ﴾ تا تێی

بگین؛ نہمہ نہ بوہ (عُذِر) و بہا نہ بو وان، (اما والحالہ ہذہ) (غیری) (عناد) جیتر نیہ ﴿أَعْجَمِي وَعَرَبِي﴾ (کلام) ی وا نا (فصیح) وہ ئیمہ و نہ تو و، (عربی) کوو نہ بی؟ دیتہ (خاطرات کہ سنی (عہ رب) لہ رووی (استعلام) بلی: بؤ (قرآن) بؤ (محمّد) ی (عربی) بہ زوبانی (فارسی) یا (انگلیزی) نہ ہاتہ؟ نہمہ نہ گہر لہ قہ شمہری نہ بی ناگوتری؛ یا کہ سنی بلی: «بؤچی (بعضی) ہکی (عربی) وہ (بعضی) ہکی (عجمی) نیہ؟» (حتیٰ) نہ گہر (کوردی) یا (تورکی) یا (ایرانی) یہ، نہم قسہ بکا، (معقول) نیہ؛ (ولو) کی (رسالہ) ی (عام) ہ بہ گویرہی (اقتراح) ی (السّٰنَہ) ی (مختلفہ) نہ با چہ ند (لسان) ہ یہ - بابلین: ئی (راقی) نہ وہ ندہ (قرآن) ہ ی بؤ ہاتبا؛ (لکن) کئی (ضبط) ی (قرآن) ی بہ (السینہ) ی (اجنبیہ) نہ کرد؟ ﴿قُلْ هُوَ﴾ (قرآن) ی (عربی) (واضح البیان) ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ولو) (غیر) ہ (عرب) بی ﴿هُدًى وَشَفَاء﴾ لہ (امراض) ی (قلبی): (حسد) و (کبر) و (عناد) و (شبہ) و (شکوک) ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئی بی (ایمان) (ولو) (عرب) بی ﴿فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ﴾ وہ کی خویان نہ لّین: گوئیان گرانہ، یا (قرآن) لہ گوئیان گرانہ ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى﴾ کوری یہ (مقابل) ی (ہدی)؛ (مرض) ی (قلب) ہ (مقابل) ی (شفاء)؛ چاوی دلّیان کورنہ بی، کورنہ کا، یا کورن؛ (معنی) بؤ (قلب) یان نہ بیتہ زہ ہری مہ لاهل ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نہ و کورانہ ﴿يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ نہ مپو بانگ نہ کرین، لہ جیی دور، گوئیان لی نہ تیی ناگہن، (ذاتاً) (قرب و بعد) بہ (اعتبار) ی (ادراک) ہ؛ شتی زور دوری، کہ زانیت، نیزیکہ شتی زور نیزیک، کہ نہ ی زانی دورہ، (ابن جریر) (نقل) نہ کا، لہ (مجاہد) ی (بعید عن قلوبہم) وہ نہ ی کاتہ (تشبیہ) و (تمثیل). (بعضی) ئی نہ لّین: (پوڈی قیامت) بانگ نہ کرین، بہ (اشنع) ی ناویان) پہ نا بہ خوا لہ کونہ ناوی کوی یان. لہ (تفسیر) ی (ابن کثیر) شتی نہ لّی؛ گوی یا (امامی عمر)

کے سی لہ (مسلمان) آن دانیشتی، کابرا (ندای کردیہ: (یا لیبیکاه)
 (امام عمر) فرمویہ تی: تہ مہ بؤ؟ کہ ست دیتیہ؟ کہ س بانگی کردیت؟
 ووتی: لہ (وڑای (بحریہ کن بانگی کردم (امام عمر) تہو
 (آیت) تہ خوینیتہ وہ. تہ گہر وابتی، وئی تہ چئی، تہو (ذات) ہی (امام)
 لہ (صوفی) یان بی، لہ (غیب) وہ (ندایان تہ کریتی؛ (لکن) بپوا ناکم کہ سی
 لہ (خدمت) (عمر) بتوانی تہو (جسارت) ہبکا (اساساً) (سَدّی) (نقل) ی
 تہ کا؛ (سَدّی) ش (حال) ی (معلوم) ہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ (تورات)
 (نور) ی (ہدایت) ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وایہ، پیشہ ی (بشر) ہ؛ تہ وان تہوی
 بہ سہریان ہات، ہات ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ (حق) (اُمّت) ی توو،
 (اُمّت) ی (دعوہ) ﴿لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ (قضا) ی (امحا) یی ﴿وَأَنَّهُمْ﴾
 (قوم) ی توو ﴿لَفِي شَكٍّ﴾ (شک) لہ ناویانہ؛ تہ وان لہ ناو (شک) ی دان،
 (شک) ی (مُریب) (موجب) ی (قلق) و (اضطراب)؛ بؤ (دفع) ی (شک) یان تہ با
 (ضرب) ہکیان لی دہین، (لکن) (حکم) ی خوا ناگوپی، با بمعنی بؤ
 (وہقت) ی خوی ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ خوا (غنی) یہ ﴿وَمَنْ أَسَاءَ
 فَعَلَيْهَا﴾ (ضرر) (عائد) ی خویہ تی، خوا (مقدس) ہ لہ (ضرر) ﴿وَمَا رَبُّكَ
 بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ہرکے سی بہ (حق) ی خوی تہ گہ یہ نی، (عذاب) ی وانہ، کہ ی
 تہ بی؟ لہ (قیامت)؛ (قیامت) کہ ی پادی.

ناوېړونکي بهرګۍ هه شتم

سوپړه تی (نـــه حزاب) (۳۱- کونـــایي)	۲۷-۱
سوپړه تی (ســـبأ)	۶۰-۲۸
سوپړه تی (فـــاطم)	۹۶-۶۱
سوپړه تی (یـــس)	۱۳۳-۹۶
سوپړه تی (الصـــافات)	۱۷۳-۱۳۴
سوپړه تی (ص)	۲۰۶-۱۷۴
سوپړه تی (الزـــمـــر)	۲۵۷-۲۰۷
سوپړه تی (غـــافـــر)	۲۹۱-۲۵۷
سوپړه تی (فصلت)	۲۹۲